

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

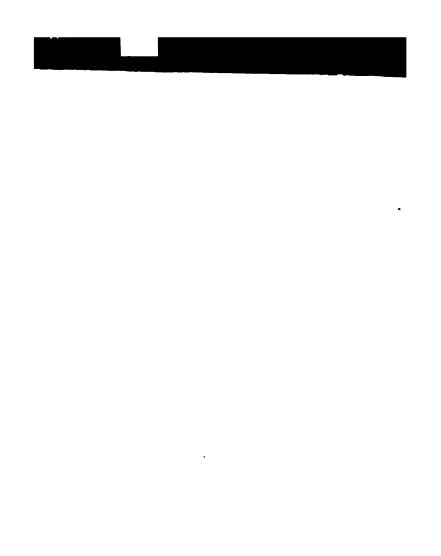

305 , 51.

SPECIMENS

OF

ROMAN LITERATURE.

COMPANION VOLUME.

Second Edition.

A HISTORY OF ROMAN LITERATURE:

FROM THE EARLIEST PERIOD TO THE TIMES OF THE ANTONINES.

BY

CHARLES THOMAS CRUTTWELL, M.A., FELLOW OF MERTON COLLEGE, OXFORD; HEAD MASTER OF BRADFIELD COLLEGE.

Crown 8vo, cloth, 8s. 6d.

"Mr. CRUTTWELL has done a real service to all Students of the Latin Language and Literature. . . . Full of good scholarship and good criticism."—Athensum.

"A most serviceable—indeed, indispensable—guide for the Student. . . . The 'general reader' will be both charmed and instructed."—Saturday Review.

LONDON: CHARLES GRIFFIN AND COMPANY.

SPECIMENS

OF

ROMAN LITERATURE:

PASSAGES ILLUSTRATIVE OF

ROMAN THOUGHT AND STYLE;

SELECTED FROM

THE WORKS OF LATIN AUTHORS (PROSE WRITERS AND POETS) FROM THE EARLIEST PERIOD TO THE TIMES OF THE ANTONINES.

FOR THE USE OF STUDENTS.

EDITED BY

CHARLES THOMAS CRUTTWELL, M.A.,
FELLOW OF MERION COLLEGE, OXFORD; HEAD MASTER OF BRADFIELD COLLEGE;

AND

PEAKE BANTON, B.A.,

SOMETIME SCHOLAR OF JESUS COLLEGE, CAMERIDGE; AND COMPOSITION MASTER AT BRADFIELD COLLEGE.

(. MAY 1579 .

LONDON:

CHARLES GRIFFIN AND COMPANY,

STATIONERS' HALL COURT.

1879.

All Rights Reserved.

5. Mar. 12.

305. f. 51.

.

.

•

PREFACE.

THE present volume was undertaken at the request of several eminent Teachers, who had used the *History of Roman Literature* with their higher classes, and desired some companion volume of reference for passages which should illustrate the critical or exegetical remarks contained in that work. The Editors hope that the present selection (containing over 900 representative passages of all styles and all ages) will be found useful for this purpose. It will also serve for Exercises in Unprepared Translation, a feature of school-work the importance of which is now fully recognised; as well as supply models for Composition, and a storchouse of Passages to be learnt by heart. The complete Index to the Specimens, and the Chronological Table of Authors, will, it is hoped, facilitate the employment of the book for all these objects.

The work consists of two divisions, the first embodying the main results of Roman thought on the three great subjects of Religion, Philosophy and Science, and Art and Letters; the second containing numerous examples of the Styles adopted by the best masters of the language.

In the former part it has been the Editors' aim, so far as possible, to confine themselves to what was genuinely Roman,* which may explain the omission of several well-known passages, and the insertion of others that make no pretension to literary merit. In the latter part, the more illustrious and familiar authors have not been drawn upon to an extent at all corre-

* Lucretius forms an unavoidable exception.

sponding to their importance, from a desire to do more justice to the comparatively less known (such as Statius, Valerius Flaccus, Martial, Apuleius, &c.), who, whatever their independent merit as writers, cannot but be of great interest to the student of historical literature.

To readers of this class the Editors trust the present volume may prove a really valuable aid; the bringing together of different and often conflicting views, will show the limits within which Roman opinion varied.

The chronological arrangement was adopted in Part II. for obvious reasons, but abandoned in Part I., chiefly from the consideration that, there having been no regular unfolding or orderly development of thought in Rome (such as was the case, for example, in Greece), any attempt to tabulate, on a chronological basis, the opinions held on a given subject, would be delusive. The present arrangement, involving, as it does, two principles, labours under the disadvantage of being somewhat unsymmetrical, but it is hoped that the practical advantage thus gained will outweigh the æsthetic deficiency.

Bradfield College, Reading, April, 1879.

SYNOPSIS.

FIRST DIVISION: ROMAN THOUGHT.

PART I.—RELIGION.

								Nos.
A. The Supreme Being an	d His G	over	nmen	t of t	he W	orld,		1-28
B. Prayer and Worship, .								29-4 4
C. The Soul,								45-52
D. Death and Immortalit	у, .							53-66
E. Sin and its Punishmen	it, .							67-73
F. The Roman Cult, .								74-86
G. Dreams and Magic, .	•	•	•	•	•	•	•	87-90
PART IL—	PHILOS	SOPE	IY A	ND :	SCIE	NCE.		
A. General View of the S	ubject,							1-22
B. Moral Philosophy,								23-78
C. Political Philosophy,								79-143
D. Physical Science—								
1. The Material Univ	erse,							144-174
2. The Earth—								
(a.) Inorganic Na	sture,							175-223
(b.) Organic Nat	ure,							224-245
3. Man,			•		•	•	•	246-270
PART 1	III.—A	RT A	ND	LET	TER S	3.		
A. On the Arts Generally	_							
1. Painting, .		•	•	•	•	•	•	1-9
2. Statuary, .					•			10-16
3. Miscellaneous Pas			•					17-20
4. Music,					٠.			21-24
5. The Drama, .						•		25-35

viii 8	YNOPSI	8.					
B. Theory of the Oratorical Art-							Nos.
1. The Orator and Oratoric							36-57
2. Rhetoric,	•						58-88
C. Criticism of Individual Auth							
1. Poets,							89-104
2. Orators and Historians,	•						105-134
D. Miscellaneous Criticism, .	•	•	•	•	•	•	135189
SECOND DIVIS	ION:	RC)MA	N S	TY	L E .	
PART I.—DESC	יפופי	VE.	PAS	avc.	R9		
TART I.—DESC)1 011 11	111	LMU	DAU.	uo.		
A. Period I., 240-80 B.C., Nævin	us—Clau	ıdiu	s Qua	drigs	rius,	•	1-30
B. Period II., 80 B.C14 A.D., V	arro—tl	e E	mper	or Āt	gusti	18,	31-115
C. Period III., 14-180 A.D., Vell	eins Pat	ercı	ılus—	Fron	to,	•	116-206
PART II.—RHI	TODIC	AT	DAG	940	TP CI		
FART II.—RIII	SIONIC	AL	IAC	MAG	LAJ.		
A. Period I., 240-80 B.C., Enniu	ıs—Helv	rius	Man	cia,			1-16
B. Period II., 80 B.C14 A.D., C	icero—C	orn	elius	Sever	128,		17-80
C. Period III., 14-180 A.D., Luc	an—Fro	nto,	, .•	•	•	•	81-121
PART III.—V	VIT AN	ID :	HUM	OUE	L		
A. Period I., 240-80 B.C., Plaut	usTiti	us,					1-22
B. Period II., 80 B.C14 A.D.,		•	ace,	•	. •	•	23-46
C. Period III., 14-180 A.D., Pet	roniu s –	-Fro	nto,	•	•		47-71

CONTENTS.

FIRST DIVISION: ROMAN THOUGHT.

PART L-RELIGION.

A.—THE SUPREME BEING.

Ba.			1	P.LQE
L	Existence of God inferred from the Contemplation	~		_
_	of Nature,	Cic.	•	3
Z.	Existence of God inferred from the Evidence of	~		
_	Design in Nature,	Cic.	•	4
3.	Existence of God inferred from the Splendour of	<i>a</i> .		5
	Creation,	Cic.	•	9
4.	Existence of God inferred from the Order observ-	16!		5
	able in Nature,	Manil.	•	i)
ο,	6. Existence of God inferred from Common Consent.	Cic.		6
~		Cic.	•	U
4-	Existence of God inferred from the Principle of Life within us.	Cic.		7
	On the Possibility of God's Attributes,	Cic.	•	7
	God the True Object of Knowledge,	Sen.	•	ś
	Law in its Highest Form the Expression of the	Den.	•	·
	Divine Mind,	Cic.		8
11	God is within us: the Sublime a Trace of Him,	Sen.	•	ğ
12	The Universe considered Divine,	Cic.	•	9
	The Universe confounded with God.	Plin., N.I	Ä.	10
	The Universe not without Intelligence.	Cic.	•	11
	16. Popular Notions of the Divine Power criti-	-	•	
,	cised.	Plin., N.	H.	11
17.	How the World is governed,	Pacuv.		13
18.	Fate Supreme over all Things,	Sen.		13
	The Gods do not govern the World	Lucr.		14
20.	Oci) piña Zúmers,	Lucr.		15
	The Universe God's Habitation,	Cic.		15
22,	The World was made for Man,	Cic.		16
22	This may be proved from the Perfection of the			
	Human Body,	Cic.	•	17

x	CONTEN	T8.					
	•					٠,	
No. 94	The Divine Providence watches over	r Not	ione and	ı		r	AGE
A-1.	Individuals,	or Trau	IOHO WHO		Cic.		17
25	Denial of Providence.		•		Lucan	•	18
	All Good Things come from God, .		• •		Sen.	•	19
	External Goods only come from Go	A .	•		Cic.	•	19
20.	The Gods will not endure to be slig	rhtad	•		Val. Max.	•	20
_0.	The dom will not change to be any	sacu,	•	•	, us. 14 uz.		20
	B.—Prayer ani	Wor	OTTE				
	D,—I BRIEK ANI	, ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	omir.				
2 9.	Origin of Natural Religion, .		•		Lucr.		20
3 0.	Superstition not Religion,			. (Cic.	•	21
31.	Revolt against the Tyranny of Sup The Superstitions sanctioned by N	erstitio	m, a		Lucr.		22
32.	The Superstitions sanctioned by N	luma r	idiculed	, .	Lucil.		22
33.	A Warning against Religious Quac	ks,			Aul. Gell.		22
34.	The Same,		•		Enn.		23
35.	Right Worship depends on a Righ	t Conc	eption o	f			
	the Divine Nature				Sen.		23
36.	The Worship of a Pure Heart, .	,			Pers.		24
37.	The Same,				Hor.		24
38.	Labienus advises Cato to consult t	he Orac	cle.		Lucan		25
	Cato declares that Truth may be l					-	
~~.	the Aid of Oracles,				Lucan	_	26
40	A Prayer,			-	Catull.		26
	What we ought to pray for,		•		Juv.	•	27
	Temples should be built for the Go	vle	•		Cic.	•	$\tilde{27}$
43	The Superstition of any People ta	koe ite	Disting		c.c.	•	~.
40.	tive Form from the Physical	l Cond	itions	F			
			THOUS ()		Cic.		28
44	the Country they inhabit, Utility of Religion to the Common		•		Cic. Cic.	•	28
44.	Curity of Kengion to the Common	wearen	•	•	Cw.	•	20
	С.—Тне	Sour.					
4	Origin and Destine of the Human	0			177		00
	Origin and Destiny of the Human	opint,		•	Virg.	•	29
40.	The Dignity of Man,	•	•		Manil.	•	30
47.	"The Mind is its Own Place,"		•		Sen.	•	30
	Pre-eminence of the Soul over the				Sen.	•	31
	Affinity of the Divine and Human)		Cic.	•	32
	The Soul Immortal, .	•			Cic.		32
51.	Sympathy a Divine Gift, .	•	<u>.</u>	•	Juv.		33
52,	Aspiration after the Divine the Pe	culiar	Privileg	e			
	of Man,	•	•	•	Cic.	•	34
	D.—DEATH AND	Immor	TÁLITY.				
					~		
.)3.	. "Moribus et Caelum patuit,"	<u>.</u>	·	•	Sen.	•	34
54	. "Look nature through, 'tis revolu	tion al	i :		~		
	All change, no death,"	•			Sen.		35
	. Death not an Evil, .				Cic.		36
56	. Death not to be feared, .				Sen.		36
<i>57.</i>	Let us meet Death willingly,				Sen.		37
58.	Desth is Annihilation.	_			Lucr.		38

Contents.		Xì
No.		PAGE
59. Why then should we grieve over it?	Lucr.	. 38
60. Men ought not lightly to wish for Death,	Sen.	. 39
61. A Belief in Immortality underlies many Cere-		. 00
monial Observances,	Cic.	. 39
2 "Mors Ianua Vitae,"	Sen.	. 40
63. "Not lost, but gone before,"	Cic.	. 40
64. Immortality taught by the Druids,		. 41
	Lucan .	
65. On Suicide,	Cic.	. 42
66. Under the Tyranny of the Emperors we find	α	40
Suicide recommended,	Sen.	. 42
E -SIN AND ITS PUNISHMENT.		
67. The Excuses Men invent for Sin,	Juv.	43
68. The Punishments of the Lower World may be		
endured on Earth,	Lucr.	. 43
69. bertebennes Tipett Tagalaen Egirbs,	Cic.	. 44
70, 71. Speech of the Locrian Ambassadors before the		•
Roman Senate (B.C. 204), showing the inevit-		
able Punishment of Sacrilege,	Liv.	. 45
72 Vengeance sleeps, but does not die,	Juv.	. 46
73. The Gods have ceased to visit the Earth as they	Jul.	. 10
	Catull.	. 47
did of old,	Cara.	• 4/
FTHE ROMAN CULT.		
74. The Roman Religion owed much to Etruscan	17 1 16	40
Influence.	Val. Max.	48
75. Exactness of the Roman Ritual,	Val. Max.	48
76. The Romans did not allow the heaviest Misfor-		
tunes to interfere with Public Worship, .	Val. Max.	
77. The Gods of the Farmer,	Varro.	. 49
78. " Dis te minorem quod geris imperas,"	Cic.	. 49
79. Livy's respect for Ancestral Belief,	Liv.	. 50
80. The Roman Religion is Local, and cannot be		
transplanted to Veii or elsewhere	Liv.	. 51
81. The Influence of Augury,	Cic.	. 52
82, 83. Cicero's Compendium of Religious Legislation,	Cic.	. 52
84. Regulations to be observed by the Flamen Dialis,	Aul, Gell.	
85. Various Rites of Burial,	Cic.	. 55
86. Dialogue between Numa Pompilius and Jupiter, .	Val., Ant.	
oo. Dissogue souwoon reasin rompinius and suprior,	7 40., 22.00	
GDreams and Magic.		
87. " Ad Publicam Religionem pertinens Somnium," .	Liv.	. 56
88. The Phenomena of Religion explained by the	· · · -	
Agency of Intermediate Spirits,	Apul.	. 57
89. Magic is connected with Daemonic Agency,	Apul.	. 58
20. The Effects and Power of Witchcraft,	Lucan	. 59

-

PART IL-PHILOSOPHY AND SCIENCE.

	A.—GENERAL VIEW OF THE SUBJECT	·		
No.	44 TP44	_		PAGE
, <u>l</u> .	"Vitae Philosophia dux,"	Liner.	•	60
2.	The Commonplace Man does not appreciate			
	Philosophy,	Pers.	•	61
3.	The World owes a Great Debt to the first Scientific	T		-
	Thinkers,	Lucr.	•	62
4.	We cannot overrate the Value of Philosophy,	Cic.	•	62
Ð.	A Sketch of the Progress of Philosophy, .	Cic.	•	63
	Criticism of the Epicurean Logic,	Cic.	٠	63
	Cicero's Scheme of Roman Philosophy,	Cic.	•	64
٥.	On the Value of the Senses as giving the Truest Impressions of Things,	Cic.		65
0	The Sensible Impression the Criterion of Truth,	Lucr.	•	66
	An Attitude of Independent Criticism more	DWGT.	•	00
10.	Philosophical than an Unquestioning Ac-			
	ceptance of any System,	Cic.		66
11	"Nullius addictus iurare in verba magistri,"	Sen.	•	67
	A Denial of Absolute Certainty not Incompatible	DEM.	•	0,
14.	with an Earnest Search after Truth,	Cic.		68
מו	14. Philosophy needs a Special Terminology and	C+1.	•	00
≖ ∪,	Nomenclature.	Cic.		68
15	The Love of Knowledge Natural to Man,	Cic.	•	70
	Most Men have a certain Aptitude for ac-	Cu.	•	10
10.	quiring Knowledge,	Quint.		71
17	The Critical Faculty not necessarily dependent	Quini.	•	11
- /.	on a Special Training,	Cic.		71
18	Value of a Knowledge of Geometry,	Quint.	•	72
70.	The Gradual Separation between Philosophy and	gam.	•	
J U.	Eloquence,	Cic.		72
20	Philosophy more often Theory than Practice,	Cic.	•	73
	On the Proper Frame of Mind in which to receive	0.00	•	10
~1.	Philosophic Instruction,	Aul. Gell.		73
99	The Provinces of Theoretical and Applied Science	Aus. Utt.	•	10
.س	are distinct.	Vitrue.		74
	are distinctly	, m. m.	•	, =
	BMoral Philosophy.			
	I -BIORAL I BILOSOFAI,			
93	Happiness by means of Virtue the Natural End			
- U.	of Man,	Cic.		75
94	The Secret of Happiness,	Sen.	•	75
25. 25	The Path of Progress lies through Virtue,	Sall.	•	76
20. 98	The Four Cardinal Virtues,	Cic.	•	77
27. 27	No Theory of Duty complete which does not im-	~ · · · ·	•	• •
 4 .	pose Obligations extending to all Mankind, .	Cic.		77
79	The Standard of Right should be in One's Self, .	Cic.	•	78
20. 90	Man's Natural Tendency is towards Virtue, but	· · · ·	•	10
₽J.	he is perverted by a Multitude of False			
	Opinione	Cic	_	78

Contenes.			xiii
No. 30. False Opinion the Parent of Violent or Diseased			Page
Emotion, 31. An Analysis of the Emotions founded on the	Cia	•	79
Psychology of the Stoics,	Cie.		80
22. Passion poisons the Mind at its Source,	Hor.	•	81
33. The Practice of Daily Self-Examination of great	1100.	•	O.
Assistance towards leading a Virtuous Life, .	Sen.		81
34. A Discussion on the Nature of Anger, and the		•	•
different Forms it assumes	Sen.		82
35. It is useless to indulge Grief,	Sen.	:	83
36. The Good Man is indifferent to the Caprices of		-	
Fortune	Hor.		83
37. Excessive Pleasure incompatible with the Exercise			
of the Higher Faculties of the Mind,	Cic.		84
38. Moderation and Contentment are rare,	Hor.		85
39. A Prudent Man should know his own Calibre,	Juv.		85
40. Justice to be practised for its own Sake,	Sen.		86
41. Fortitude comes by Habit,	Cic.		86
42. A Brave Man never yields to Adversity,	Sen.		87
48. Nature calls on us to endure Hardship	Cie.		87
44. It is a Consolation in Misery to see Others as	•		
Miserable as Ourselves,	Sen.	•	88
45. Revenge a Sign of Weakness and Folly,	Juv.	•	88
46. The Good Man will do all in his Power to palliate	~		
Faults,	Sen.	•	89
47. No Quality begets Confidence so much as Justice,	Cic.	•	89
23. True Morality consists in the Motive, not in the	7.5		-
Outward Act,.	Hor.	•	90
20. The Character that most wins our Admiration, .	Cic.	•	91
50. Good Faith and Reverence have fled with the	T		01
Golden Age,	Juv.	•	91 92
52. Duties towards Servants:—(a.) Justice,	Cic. Cic.	•	93
53. (b.) A Slave is a humble Friend,	Sen.	•	93
54. (c.) Can a Slave confer a Kindness upon his	DEM.	•	30
Master?	Sen.		94
55. (d.) Arrogance of Roman Masters under the	DEM.	•	
Empire contrasted with the liberal Treatment			
of Slaves in the Early Times,	Sen.	_	95
56. (c.) We should alleviate, as far as lies in our power,	~~~	•	-
the Unavoidable Hardships of their Position,	Plin. II.	_	95
57. A Good Slave's Idea of his Duty,	Plant.		96
58. Ought Children to obey their Father's Will in			
Everything?	Aul. Gell.		97
59. Charity begins at Home,	Pers.		98
60. Nothing is worse than to promise what we do not			
mean to perform,	Ter.		98
61. The Mind should be prepared for every Issue,	Ter.		99
62. A Roman Gentleman's Idea of Virtue,	Lucil.		99
63. Moral Qualities are Hereditary,	Hor.	•	99
64. The Son is sure to exceed the measure of Wicked-	_		
ness advocated by his Father,	Jun	•	100
65. A Tranquil Mind and a Genial Temper can alone			10.
heine Cententment	Hom		101

.

xiv	CONTENTS.			
No.				PAGE
	The Desire of Popularity a Weakness, though an	0.		
67.	amiable one, How far is it admissible to desire Professional Success when it necessarily involves the Mis-	Cic.	•	101
	fortune of others?	Sen.		102
68.	The Value of securing Gratitude,	Sen.	:	103
	It is Impossible that a Kindness should be thrown		Ĭ	
70	away,	Sen.	•	103
	Friendship Indispensable to Mankind,	Cic.	•	104 105
	The Ideal of Friendship, The Highest Friendship is based on Similarity of	Cic.	•	100
	Virtuous Disposition,	Cic.		106
73.	A Man who from Pride makes Degrees among his Friends knows not what True Friendship is,.	Sen.		106
74.	Relaxation absolutely Necessary for a Healthy	DEM.	•	100
	Mental Condition,	Sen.	•	107
73.	It is no use vexing One's Self over Past Impru-	<i>m</i>		100
=0	dence,	Ter.	•	108
70.	Poverty more Conducive to Virtue than Riches, .	Apul.	•	108 109
77.	Agriculture the Best Occupation,	Calo	•	109
, 0.	of making Money,	Colum.		110
	or mouring money,	0014	٠	
	C.—POLITICAL PHILOSOPHY.			
79.	Origin of the Family,	Lucr.		110
	Origin of the State,	Lucr.		111
	Origin of Law,	Lucr.		111
82.	Civilisation continually progressing.	Lucr.		112
83.	The First Beginnings of Society,	Hor.		112
84.	The First Beginnings of Society, The Progress of Man was from Original Equality			
	to the Inequality of the State,	Tac.		113
	A Classification of Governments,	Cic.	•	113
	The Duties of Rulers,	Cic.	•	114
87.	Duties of a Provincial Governor:—(a.) Uniform In-			
88.	tegrity and Self-Control in his own Conduct, (b.) This will give Consistency to a Strict	Cic.	•	114
	Administration of Justice,	Cic.		115
89.	(c.) He must endeavour to increase the Com-			
90	fort and Happiness of those he governs, (d.) The Collection of the Revenue: how to be	Cic.	•	115
50.	conducted,	Cic.		116
91.	The Two States: There is a Citizenship of the			
	World, and a Citizenship of a Particular State,	Sen.		117
92.	Roman Citizenship based on the Theory that a	D0/66	•	,
	Man cannot be a Citizen of Two States at			
	once, , , ,	Cic.		118
93.	The Interests of the State demand that it should		-	
	have the Power of admitting Foreigners to its			
	Franchise; the Interests of Liberty require			
	that the Citizen should have the Power of			
	denationalising himself,	Cic.		119
	5 ,			

	CONTENTS.			xv
No.				PAGE
94.	The Two Political Parties: the Supporters of			
	Aristocratic and of Popular Government, .	Cic.		119
9 5.	The Duty of the Conservative Statesman,	Cic.		120
96.	The People avail themselves of the aid of Dema-			
	gogues only so long as they are engaged in			
	wringing Concessions from the Ruling			
	Classes,	Cic.	•	121
97.	The Violence of Popular Feeling may be dis-			
	armed by giving it Free Vent through Legitimate Channels,	۵.		
•	Legitimate Channels,	Cic.	•	121
30.	The Morals of the Lower Classes always reflect	o: -		100
•	those of the Higher,	Cic.	•	122 123
	Affection the surest Bulwark of Power, In Time of War the Consul and the Army have	Cic.	•	120
100.	no Power to pledge the State to any Course			
	of Action,	Liv.		124
101.	If, therefore, they have given any such Pledge, the	Dic.	•	
	State has a right to repudiate it,	Liv.	_	124
102	The Principles of International Right paramount	2,,,,	•	
	over all Considerations of Technical For-			
	mality,	Liv.		125
103.	The Attractions of Power rarely despised, except			
	by such as lack the Will or the Means to			
	obtain them,	Liv.		126
104.	A Public Life calls out the Noblest Qualities of			
•••	Man,	Cic.	•	126
105.	Nevertheless, a Subordinate Position gives Suf-			
	ficient Opportunities for doing the State	o		107
106	Good Service,	Sen.	•	127
100.	A Practical Career the most Healthy Life for an Ordinary Man,	Sen.		128
107	In choosing our Career we should consult our	Den.	•	120
,.	Natural Aptitude,	Sen.	_	128
108.	Even the most Uncongenial Career is rendered		•	
	Tolerable by the Force of Custom,	Sen.		129
109.	The Philosopher who shrinks from entering			
	Public Life on the Ground of its Corruption,			
	is placed in a Difficult Position,	Scn.		130
110.	Ought the Philosopher to abjure Wealth?—No:			
	for he alone knows how to use it,	Sen.		130
	What are Justifiable Grounds for going to War?	Cic.		131
112.	Influence of a Maritime Position in determining	~		100
112	the Character of States,	Cic.	•	132
	Exile not an Evil,	Sen.	a.,;	133
	What are the True Grounds of Punishment? . Comparison of the Tyrant's Life with that of a	Aul.	Gell.	133
-10.	Benefactor of Mankind,	Cic.		134
116	On the Drawbacks of Specialisation,	Cic.	•	134
	The Hardships of Military Life,	Cic.	•	135
	The Study of Law contrasted with the Profession		•	
	of Arms and of Oratory,	Cic.		135
119.	How far is it Justifiable for one acting under			
	Orders to depart from the Letter of his			
	Instructions?	Aul	Gell	136

2012	CONTENTS		
	Roman Genius is Imperial, Class Legislation preceded Equitable Legislation	Virg.	Page 137
	at Rome, 123. Cicero's Compendium of Legislation for his	Tac	137
	Ideal State,	Cic. Aul. Gell.	138 139
125	The Roman Theory and Practice of Adoption, . 127. Hints on the Examination of Witnesses in	Aul. Gell.	141
	Court, Any Repudiation of its Engagements by the State	Quint	142
	should at all costs be avoided,	Cic.	143
	Some Questions of Commercial Casuistry, Education.—The most Effective Education is by	Cic	143
	Example, A Gentleman of the Old School complains that	Plin., Epp.	144
	the Old-fashioned Strictness of Educational Discipline is unduly relaxed,	Plant	145
	Dialogue between a Youth and his Paedagogus, Education should be based upon a Knowledge of	Plaut	146
	Greek,	Quint	146
	The Memory should be carefully trained and sup- plied with Knowledge worth remembering,	Quint	147
135.	On the Comparative Advantages of School and Home Training.—(a.) General Statement of		
136.	the Question, (b.) The Objection considered that School Life	Quint	147
	is Dangerous to Innocence of Character, . (c.) The Objection considered that Sufficient	Quint	148
190	Individual Attention cannot be given at School,	Quint	149
190.	(d.) On the Advantage of encouraging a Spirit of Healthy Emulation among the Young, .	Quint	150
	(c.) Precocity not to be encouraged. On the Necessity for Mutual Confidence between	Quint	151
	Master and Pupil,	Quint	151
	Persius describes the Influence of his Tutor, Cornutus, upon him,	Pers	152
142.	The Young Romans were taught how to discuss on their Merits Questions involving some of		
148.	the Broad Principles of Law, Truths are best taught to the Young by Instances,	Quint Hor	152 15 3
	,		
	D.—Physical Science.		
	1. The Material Universe.		
	The Pleasures of Physical Research,	(Auct. Aeina	.) 154
	is Unattainable,	Cic.	155
	On the Latent Ambiguity in the Term "Causation,"	Cic	156
4/.	Nothing can arise out of Nothing: but Like must arise from Like,	Lucr	156

	CONTENTS.		:	KVÄ
No.				Page
148.	Atom-Theory of Lucretius:—(a.) The Univers			
	made up of Atoms and the Void,	. Lucr.	•	167
149.	(b.) Matter Eternal,	Lucr.	•	158
150.	(c.) Nature of Atoms and their Constituent			
151	Parts,	. Luer.	•	159
	(d.) Motions of the Original Atoms illustrated, (e.) Variety in Size and Shape of Atoms, and	Lucr.	•	159
104.	the Consequences resulting therefrom,	. Lucr.		160
153	(f.) Number of Different Shapes in Origina		•	100
100.	Atoms limited.	. Luer.		161
154.	(g.) Though Atoms are without Sensation, yes		•	101
	this may be generated by their Combination		_	161
155.	(h.) The Existing Universe the Result of a cer-		•	
	tain Option of Movement in the Origina			
	Atoms,	. Lucr.		162
156.	The Universe formed out of Chaos, .	. Ovid		163
157.	Amid the Variety of Conflicting Views as to the Origin of the Universe, one thing is	0		
	the Origin of the Universe, one thing is	8		
	certain—viz., that it presents the Spectacle			
350	of an Orderly Arrangement,	. Manil.	•	164
	The Universe Spherical in Form,	. Manil.	•	164
109.	The Sphere is the most Perfect Figure: Effects			
	of its Spherical Shape on the several Parts			105
160	of the Universe,	. Cic. . Cic.	•	165 166
	Motions of the Sun and Moon: how they affect		•	100
101.	the Earth,	. Cic.		166
162	The Difference in the Orbits of the Sun and Moon		•	100
	explained,	. Lucr.		167
163.	Eclipses of the Sun and Moon,	Lucr.	:	168
	An Account of the Moon's Light and Phases,	. Lucr.		168
	Causes of the Motions of the Stars	. Lucr.		169
166.	The Motions of the Five Planets, .	. Cic.		170
167.	The Motions of the Heavenly Bodies have	e		
	suggested the Idea of Time,	. Cic.		170
1 6 8.	Diameter of the Zodiac estimated in terms of the			
	Distance between any Two Signs, .	. Manil.	•	171
	A Description of the Zodiac,	. Vitruv.	•	172
	The Five Zones,	. Virg.	•	172
	The Same,	. Manil.	•	173
172.	The Formation of the Earth,	. Lucr.	•	174
173.	The Same,	. Virg. . Ovid	•	174 175
1 / %.	The Same,	· Obita	•	110
	0 The Fig. 12 . (=) I			
	2. The Earth:—(a.) Inorganic Nati	ite.		
175.	Only a Small Portion of the Earth's Surface i			
	habitable,	. Cic.	•	176
176.	A General Outline of the Geography of th	ie		.=c
	Earth,	. Mela	•	176
	A Short Description of Asia,	. Mela	•	177
178.	A Short Description of Europe,	. Mela	•	178

xviii

CONTENTS.

			_
No.	A Chart Daniel time of Africa		PAGE
	A Short Description of Africa,	Mela .	179
180.	An Account of the River Nile, with Suggestions		
	as to the Cause of its Annual Overflow,	Mela .	179
181.	Criticism of the Theory that the Overflow of the	_	
	Nile is due to the Etesian Winds,	Sen	180
	Account of the Climate and Products of Britain,	Tac	181
183.	A Geographical Account of Britain,	Caes	182
184.	A Geographical Account of Gaul,	Caes.	182
185.	A Geographical Account of Italy,	Plin., N.H.	183
186.	An Estimate of the Area of India, with an		
	Account of some of its Leading Features, .	Plin., N.H.	183
187.	An Account of Ceylon, taken from the Statement		
	of Four Cingalese Envoys,	Plin., N.H.	184
188.	Relative Measurements of the Quarters of the		
	Globe,	Plin., N.H.	185
189.	The Rotundity of the Earth considered with		
	reference to the Question of Antipodes, .	Plin., N.H.	186
190.	How far is the Rotundity of the Earth compatible		
	with the existence of Large Bodies of Water	•	
	on its Surface,	Plin., N.H.	187
191.	The Epicurean Physics deny the Existence of		
	Antipodes,	$\it Lucr.$.	187
192.	The Cause of Night and Morning,	Lucr	188
193.	The Causes of the Different Lengths of Days, .	Lucr. .	188
194.	There are Two Kinds of Fire: Bodily Heat differs		
	from Combustible Heat,	Cic	189
195.	On the Disintegrating Power of Heat,	Vitruv	190
196.	A Theory of Lightning,	Sen	190
197.	The Causes of Meteors explained,	Sen	191
	Comets arise from the Ubiquity of Fiery Sub-		
	stance,	Manil	191
199.	Explanation of the Phenomenon of a Solar Halo,	Sen	192
200.	The Causes why Vapour and Heat arise from the		
	Earth,	Vitruv	193
201.	Considerations tending to prove that Air is a		
	Continuous Fluid Substance,	Sen	193
202.	The Cause and Formation of the Rainbow,	Sen	194
203.	The Philosopher Favorinus discusses the Theory		
	of the Winds,	Aul. Gell	196
204.	There are eight Main Quarters from which		
	Winds blow,	l'itruv	198
20 5.	The numerous Names of Winds are easily recon-		
	cilable with the Scientific Reduction of their		
	Number to Eight,	Vitruv	198
206.	An Attempt to account for the Water on the Sur-		
	face of the Earth as a Secretion analagous to		
	those of the Human Body,	Sen	199
207.	The Earth destined to be again overwhelmed by		
	a Flood,	Sen	199
208.	A Theory of the Tides:—(a.) They are due to a	•	
-	Combination of Solar and Lunar Influence, .	Plin., N.H.	200
209.	(b.) Variations in their Periodicity,	Plin., N.H.	201
210.	(c.) The greater the Surface of Water, the more	•	
	conspicuous is the Tidal Motion,	Plin., N.H.	201

CONTENTS.		xix
No.		
211. The Earth is an Organism analagous to the Human Body,	Sen	Page 202
212. An Inquiry into the Cause of Earthquakes, 213. The Fallacy that the Tops of the Highest Mountains might be expected to be Warmer than	Sen.	202
the Valleys, refuted,	Sen. Plin., N.II. Plin., N.II.	
Cement that has been subjected to the Action of Fire, 217. An Analysis of the Different Properties of Stone-	Vitruv	205
producing Soils,	Vitruv Plin., N.H.	206 206
219. The Reason of the Reflection in a Mirror, 220. A Short Account of the Properties of Lead,	Apul. Plin., N.H.	207
221. An Account of the Magnet, 222. The Wonderful Properties of the Diamond,	Plin., N.H. Plin., N.H.	208 209
223. The Chief Distinctive Properties common to Precious Stones,	Plin., N.II.	
The Earth:—(b.) Organic Nature.		
224. The Four Graduated Stages of Creation: the Vegetable, the Animal, the Human, the Divine.	Sen	211
225. The Mental Development of Animals excludes them from attaining "the Good,". 226. The Different Classes of (Vegetable and) Animal	Sen	211
Life formed by a Difference in the proportion of the Four Original Elements, 227. A Stage in all Organic Bodies at which Growth	Vitrur	212
and Development cease, and Decay begins, . 228. Certain Distinctions of Species cannot be obliter-	Lucr	213
ated,	Lucr	213
to become Extinct if not artificially preserved, 230. An Explanation of the Qualities of Timber, 231, 232. Description of the best-known and most	Lucr Vitruv	214 215
serviceable Woods,	Vitruv	215
ditions upon various Trees and Plants, 235. The Marvellous Variety of Animal Life, 236. Nature has supplied all Living Creatures with	Plin., N.H. Cic.	217 218
the most Appropriate Organs for obtaining their Food, 237. Instinct suggests to Animals the readiest and	Cic.	219
most effective means of satisfying their Necessities, 238. The Source of Instinct an Unsolved Mystery, 239. The Sanitary Features of a District may be in-	Cic. Plin., N.II.	219 220
ferred from the Effect of its Vegetable Products upon the Animals that inhabit it, 240. On Variation of Type and Hybridation, .	Vitruv. Plin., N.H.	221 221

xx	Contents
XX	CURIBATS

No.	O Data to a series of a series to District		Page
24 1,	Some Particulars as to the Geographical Distri-	T) - AT TT	~~~
040	bution of Animals,	Plin.,/N.H.	
	Natural History of the Lion,	Plin., N.H.	ZZZ
	The Means of Locomotion among Birds, .	Plin., N.H.	223
	Natural History of the Phænix,	Tac.	224
2 4 0.	On the Senses of Animals,	Plin., N.H.	223
	- ··		
	3. Man.		
246.	Climate determines the Physical Characteristics		
	of Nations,	Vitrue	226
247.	Climate determines the Mental Qualities of		
	Nations,	Vitreev. ,	226
24 8.	The Situation of Italy favourable to the De-		
	velopment of the Highest Physical and		
	Mental Capacity,	Vitree	227
	A Comparison of Man with the rest of Creation,	Plin., N.H.	228
250.	Opinions and Statistics with reference to Lon-		
	gevity,	Plin., N.H.	228
251.	The Question of Life after Death discussed from		
	a Physical Point of View,	Plin., N.H.	
	The Brain,	Plin., N.H.	230
	On Sleep and Dreams,	Plin., N.H.	
254.	The Cause of a Good Memory,	Cic	231
255.	The Problem discussed, why the Things which		
	excite our several Senses most keenly are	a.	
~~~	those that produce Satiety the soonest,	Cic	232
256.	Arguments to show the Natural as distinct from		
~==	the Conventional Origin of Language,	Aul. Gell	232
	On the Nature of Sight,	Lucr	233
208.	A Disquisition on Colours by the Philosopher	1.7 (1.2)	004
070	Favorinus,	Aul. Gell	234
	A Continuation by Fronto,	Aul. Gell	234
200.	On Sounds,	Vitruv	235
201.	The Principles of Geometrical Proportion are based on the Proportional Relations which		
	obtain in the Human Body,	Vitruv.	236
റദര	Reasons, founded on Observation of the Human	, m, m,	200
بند0ئ	Body, why Six and Ten should be considered		
	Perfect Numbers	Vitruv.	237
062	Nature Hostile to Man,	Lucr.	237
	265. A Short History of the Art of Medicine,	Cels.	238
	Arguments for a Scientific Method in Medicine,	Cels.	240
	Arguments used by those who advocate Empiri-		210
~ V;.	cism in Medicine,	Cels.	241
280	The Arguments for Vivisection were in the First	- ·	~11
_00.	Century of the Empire extended so as to		
	include the Human Subject.	Cels	242
269	Arguments commonly urged against Vivisection,	Cels.	242
	A few Remarks on Surgery, with the Qualifica-		
_, ••	tions of a good Surgeon,	Cela	243

PART III.—ART AND LETTERS.

A.—On the Arts generally.

1. Painting.		
No. 1. The Early History of Painting in Greece and Italy, 2. A Short Historical Criticism of Greek Painting, 3. Celebrated Painters at Rome, 4. The Ignorant Ostentation of Wealth has caused the Art of Painting to degenerate, 5. Portraits the chief use of Painting in Antiquity: Varro's Process for multiplying Coloured Impressions, 6. Foreshortening invented by Pausias, 7. The Ancient Masters of Antiquity produced their Effects with very few Colours, 8. Some Facts concerning Apelles, 9. The Idea of Landscape Painting seems to have struck a Painter named Ludius: though not taken up by any Successor,	Plin., N.H. Quint. Plin., N.H. Plin., N.H. Plin., N.H. Plin., N.H. Plin., N.H. Plin., N.H.	246 246 247 248 249 249 249
2. Statuary.		
·	0.14	221
10. A Short Criticism of Greek Statuary,	Quint., .	251
adopted through Greek Influence,	Plin., N.H.	251
12 A List of some of the more Ancient Statues at Rome.	Plin., N.H.	252
13. Antiquity of the Art of Statuary in Italy,	Plin., N.H.	253
14. The various Modes of fusing Metals practised in Statuary.	Plin., N.H.	253
15. An Account of various Colossal Statues in Bronze	•	
in Greece and Rome, . 16. Some Facts relative to the Art of Moulding in	Plin., N.II.	254
Clay,	Plin., N.II.	255
3. Miscellaneous Passages.		
17. History of the Art of Chasing Silver,	Plin., N.H.	255
18. Notices relative to Gold Rings,	Plin., N.H.	
 Description of the Chasing on a Goblet, Description of the Temple of Diana at Ephesus, 	Mart., Plin., N.H.	257 258
	,	
4. Music.		
21. The Origin of Music,	Lucr.	258
22. Technical Development of the Art of Music, .	Plin., N. H.	259
c		

xxi	i Contents.			
No.				Page
23.	The Value of Music as bracing the Mental Tone			050
04	and strengthening the Character,	Quint.	•	259
24.	The Value of Music as an Aid to Literary Culture,	Quint.	•	260
	5. The Drama.			
25.	First Introduction of the Drama into Rome, and			
	Subsequent Development,	Liv.	:	260
	Progress of Dramatic Art,	Hor.		261
27.	Licentiousness of the Mimes, and General In-	_		
-	decency of the Stage under the Emperors, .	Ov.	•	262
28.	Terence complains that a Play has no fair chance			
	against the more Sensational Attractions of	<i>m</i>		000
90	the Amphitheatre, . In the time of Augustus the Drama had fallen	Ter.	•	263
28,	into almost Total Neglect in comparison with			
	the various forms of "Spectacle,"	Hor.		263
30.	The Degenerate Nobles, incapable of appreciating	1107.	•	200
00.	True Greatness, substitute for it the False			
	Ambition of the Stage,	Juv.		264
31.	Nero's Passion for the Stage,	Tac.		264
32.	Defence of the Practice of "Contamination," .	Ter.		265
33.	Roscius, the great Comic Actor,	Cic.		266
34 .	Changes in the Arrangements of the Comic Stage,	Suet.		266
35.	Observations on the Construction of Theatres, .	Suet.	•	266
	B.—Theory of the Oratorical As	t.		
	1. The Orator and Oratorical Style.			
36.	The Ideal Orator and Ideal Eloquence are more			
	perfect than anything as yet realised, .	Cic.		267
37.	Genius of Greek Eloquence contrasted with that			-
	of Latin,	Quint.	·	268
38.	Different Theories as to the Origin of Eloquence,	Quint.	•	268
39.	Qualifications of the Perfect Orator.—(a.) Power	~.		
	of Invention,	Cic.	•	269
	(b.) Power of Expression by Voice and Gesture,	Cic.	•	270
41.	(c.) A Just Sense of Propriety in his Choice of	O:		070
40	Style,	Cic.	•	270
42,	(d.) A nice Discrimination in the Employment of	Cic.		271
12	Wit and Humour,	Cic.	•	272
	(e.) The Power of arousing the Emotions, (f.) A Mind well stored with Philosophy, Dia-	· · · ·	•	414
**	lectic, Ethics, and Physics,	Cic.	_	273
45.	(g.) Also with Legal Knowledge, History, and	J.104	•	0
~~.	Technical Rhetoric,	Cic.		274
46.	(h.) He should be a Student of Poetry,	Quint.		274
47.	(i.) He should know how to imitate,	Quint.	•	275
	(k.) He should know whom to imitate,	Quint.		275
	· ·	-		-

49. (L.) Power of Memory, 30. The Practice of Translation from Greek Models important for the Orator, 51. To re-cast his own Speeches, and to paraphrase those of Others, will conduce to the Improvement of the Orator's Style, 52. The Orator's Style distinct from that of the Philosopher and the Sophist, 53. The Orator's Style distinct from that of the Historian or the Poet, 54. Characteristics of the Three Representative Styles of Oratory, 55. To blend these Three Styles in just Proportion the Peredo-Atticisto, 66. The True Attic Style: Mistaken Notions of the Peedo-Atticisto, 67. Purity of Idiom best attained by the Daily Intercourse of a Cultured Home, 68. The Study of Rhetoric long viewed with Suspicion in Rome, 69. Sketch of the Theoretical Treatment of the Art of Rhetoric, 60. The Best Classification of the Departments of Rhetoric, 61. Main Heads of Treatment applicable to all Cases alike, 62. These Heads of Treatment correspond with the "Generales Status" of Cicero and others, 63. The Two Sorts of Composition practised in the Schools: the "Suasoria" and the "Controversia." 64. The Style of the "Suasoria" not at all suited for the Real Cases argued in the Courts, 65. The Chief Merit of a "Suasoria" and the "Controversiae," 66. The more Practical Character of the "Controversiae," 67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech 60. The Chief Excellences of Narration, 61. Auct. 62. Auct. 63. The Orator of Effective, 64. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 65. The Chief Excellences of Narration, 66. The Most Effective Arrangement of the Auct. 67. Auct. 68. The Most Effective Arrangement of the Auct. 68. The Most Effective Arrangement of the Auct. 69. Hints Most Effective Arrangement of the Auct. 60. The Most Effective Arrangement of the Auct. 60. The Most Effective Arrangement of the Auct. 61. Auct. 62. Auct. 63. The Chief Excellences of Narrangement	CONTENTS.		2	k xii i
important for the Orator, 51. To re-cast his own Speeches, and to paraphrase those of Others, will conduce to the Improvement of the Orator's Style. 52. The Orator's Style distinct from that of the Philosopher and the Sophist, 53. The Orator's Style distinct from that of the Historian or the Poet, 54. Characteristics of the Three Representative Styles of Oratory, 55. To blend these Three Styles in just Proportion the Perfection of Oratory, 56. The True Attic Style: Mistaken Notions of the Pseudo-Atticisto, 76. Purity of Idiom best attained by the Daily Intercourse of a Cultured Home, 58. The Study of Rhetoric long viewed with Suspicion in Rome, 60. The Best Classification of the Departments of Rhetoric, 61. Main Heads of Treatment applicable to all Cases alike, 62. These Heads of Treatment correspond with the "Generales Status" of Ciceral ad Herenn. 63. The Two Sorts of Composition practised in the Schools: the "Suasoria" and the "Controversia," 64. The Style of the "Suasoria" not at all suited for the Real Cases argued in the Courts, 65. The Chief Merit of a "Suasoria," 66. The more Practical Character of the "Controversia," 67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech Effective, 70. Faults to be avoided in the Introduction to a Speech, 71. On the Chief Excellences of Narration, 72. Within what Limits is it Permissible to insert Ornamental Digressions between the Exposition and the Proof? 72. On the Most Effective Arrangement of the Auct. 73. On the Most Effective Arrangement of the Auct.	49. (L) Power of Memory,	Quint.		
provement of the Orstor's Style,	important for the Orator, . 51. To re-cast his own Speeches, and to paraphrase	Quint.	•	277
sopher and the Sophist, The Orator's Style distinct from that of the Historian or the Poet, Cic. 279 Cic. 280 The True Attic Style: Mistaken Notions of the Pseudo-Atticisto, Pseudo-Atticisto, Reterric. Cic. 281 Cic. 28	provement of the Orator's Style,	Quint.	•	277
Historian or the Poet, 54. Characteristics of the Three Representative Styles of Oratory, 55. To blend these Three Styles in just Proportion the Perfection of Oratory, 56. The True Attic Style: Mistaken Notions of the Pseudo-Atticisto, 57. Purity of Idiom best attained by the Daily Intercourse of a Cultured Home, 58. The Study of Rhetoric long viewed with Suspicion in Rome, 59. Sketch of the Theoretical Treatment of the Art of Rhetoric, 60. The Best Classification of the Departments of Rhetoric, 61. Main Heads of Treatment applicable to all Cases alike, 62. These Heads of Treatment correspond with the "Generales Status" of Cicero and others, 63. The Two Sorts of Composition practised in the Schools: the "Suasoria" and the "Controversia," 64. The Style of the "Suasoria" not at all suited for the Real Cases argued in the Courts, 65. The Chief Merit of a "Suasoria," 66. The more Practical Character of the "Controversia," 67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech, 69. Hints to be avoided in the Introduction to a Speech, 70. Faults to be avoided in the Introduction to a Speech, 71. On the Chief Excellences of Narration, 72. Within what Limits is it Permissible to insert Ornamental Digressions between the Exposition and the Proof? 72. On the Most Effective Arrangement of the Auct.	sopher and the Sophist,	Cic.	•	278
55. To blend these Three Styles in just Proportion the Perfection of Oratory,	Historian or the Poet	Cic.	•	279
Perfection of Oratory,	of Oratory,	Cic.	•	279
Pseudo-Atticisto,	Perfection of Oratory,	Cic.	•	280
2. Rhetoric. 2. Rhetoric. 2. Rhetoric. 3. The Study of Rhetoric long viewed with Suspicion in Rome. 3. Suet. 3. Suet. 4. Suet. 5. Sketch of the Theoretical Treatment of the Art of Rhetoric, 6. The Best Classification of the Departments of Rhetoric, 6. Main Heads of Treatment applicable to all Cases Auct. 6. These Heads of Treatment correspond with the "Generales Status" of Cicero and others, 6. The Two Sorts of Composition practised in the Schools: the "Suasoria" and the "Controversia," 6. The Style of the "Suasoria" not at all suited for the Real Cases argued in the Courts, 6. The Chief Merit of a "Suasoria," 6. The more Practical Character of the "Controversiae," 6. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 6. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 6. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 7. Suet. 8. Auct. 9. Auct. 9. Auct. 9. Auct. 10. The Chief Excellences of Narration, 11. On the Chief Excellences of Narration, 12. Within what Limits is it Permissible to insert 13. On the Most Effective Arrangement of the Auct.	Pseudo-Atticisto	Cic.	•	281
58. The Study of Rhetoric long viewed with Suspicion in Rome. 59. Sketch of the Theoretical Treatment of the Art of Rhetoric, 60. The Best Classification of the Departments of Rhetoric, 61. Main Heads of Treatment applicable to all Cases alike, 62. These Heads of Treatment correspond with the "Generales Status" of Cicero and others, 63. The Two Sorts of Composition practised in the Schools: the "Suasoria" and the "Controversia," 64. The Style of the "Suasoria" not at all suited for the Real Cases argued in the Courts, 65. The Chief Merit of a "Suasoria," 66. The more Practical Character of the "Controversia," 67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech, 69. Faults to be avoided in the Introduction to a Speech, 70. Faults to be avoided in the Introduction to a Speech, 71. On the Chief Excellences of Narration, 72. Within what Limits is it Permissible to insert Ornamental Digressions between the Exposition and the Proof? 73. On the Most Effective Arrangement of the Auct. 74. Auct. 75. Quint. 76. Quint. 77. Quint. 78. Quint. 79. Quint.		Cic.	•	281
in Rome,	2. Rhetoric.			
59. Sketch of the Theoretical Treatment of the Art of Rhetoric,		Suet		282
60. The Best Classification of the Departments of Rhetoric,	59. Sketch of the Theoretical Treatment of the Art of			
61. Main Heads of Treatment applicable to all Cases alike, 62. These Heads of Treatment correspond with the "Generales Status" of Cicero and others, 63. The Two Sorts of Composition practised in the Schools: the "Suasoria" and the "Controversia," 64. The Style of the "Suasoria" not at all suited for the Real Cases argued in the Courts, 65. The Chief Merit of a "Suasoria," 66. The more Practical Character of the "Controversia," 67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech Effective, 70. Faults to be avoided in the Introduction to a Auct. Speech, 71. On the Chief Excellences of Narration, 72. Within what Limits is it Permissible to insert Ornamental Digressions between the Exposition and the Proof? 73. On the Most Effective Arrangement of the Auct.	60. The Best Classification of the Departments of			283
62 These Heads of Treatment correspond with the "Generales Status" of Cicero and others, 63. The Two Sorts of Composition practised in the Schools: the "Suasoria" and the "Con- troversia," 64. The Style of the "Suasoria" not at all suited for the Real Cases argued in the Courts, 65. The Chief Merit of a "Suasoria," 66. The more Practical Character of the "Con- troversiae," 67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech Effective, 69. Faults to be avoided in the Introduction to a Auct. Speech, 60. The Chief Excellences of Narration, 61. On the Chief Excellences of Narration, 62. Auct. 63. Auct. 64. Auct. 65. The Chief Merit of a "Controversia," 66. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 67. On the Chief Excellences of Narration, 68. Auct. 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech Auct. 69. Auct. 60. The Chief Excellences of Narration, 60. Auct. 61. On the Chief Excellences of Narration, 62. Auct. 63. Auct. 64. Auct. 65. The Chief Merit of a "Controversia," 66. The "Controversia," 67. On the Chief Excellences of Narration, 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 69. Auct. 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech 69. Auct. 60. Auct. 61. Auct. 62. Auct. 63. Auct. 64. Auct. 65. Auct. 66. The Most Effective Arrangement of the Auct.	61. Main Heads of Treatment applicable to all Cases	{ Åuct. } ad Herenn		284
63. The Two Sorts of Composition practised in the Schools: the "Suasoria" and the "Controversia," 64. The Style of the "Suasoria" not at all suited for the Real Cases argued in the Courts, Cic. 286 65. The Chief Merit of a "Suasoria," Quint. 287 66. The more Practical Character of the "Controversia," Quint. 289 67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," Quint. 289 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," Auct. ad Herenn. 289 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech Auct. Speech, Auct. ad Herenn. 290 70. Faults to be avoided in the Introduction to a Auct. Au	62 These Heads of Treatment correspond with the	Quint.		285
64. The Style of the "Suasoria" not at all suited for the Real Cases argued in the Courts, 65. The Chief Merit of a "Suasoria," Quint. 287 66. The more Practical Character of the "Controversiae," Suet. 288 67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," Quint. 289 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," Auct. ad Herenn. 289 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech Auct. Speech, Auct. ad Herenn. 290 70. Faults to be avoided in the Introduction to a Auct. Auct. Speech, Auct. ad Herenn. 290 71. On the Chief Excellences of Narration, Auct. ad Herenn. 291 72. Within what Limits is it Permissible to insert Ornamental Digressions between the Exposition and the Proof? Quint. 291 73. On the Most Effective Arrangement of the Auct.		•		
65. The Chief Merit of a "Suasoria,"		Tac.	•	286
66. The more Practical Character of the "Controversiae," . Suet 288 67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," . Quint 289 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," . Auct. ad Herenn 289 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech		4 .	•	
troversiae," Suet. 288 67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech Auct. Effective, 70. Faults to be avoided in the Introduction to a Auct. Speech, 71. On the Chief Excellences of Narration, 72. Within what Limits is it Permissible to insert Ornamental Digressions between the Exposition and the Proof? 73. On the Most Effective Arrangement of the Auct.	55. The Unit Ment of a "Suasoria,"	Quint.	•	287
67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," Quint. 289 68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," Auct. ad Herenn. 289 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech Auct. Effective,	tropersiae."	Suet.		288
68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," and Herenn. 289 69. Hints for rendering the Introduction to a Speech Auct. Effective,	67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones," .			
69. Hints for rendering the Introduction to a Speech Auct. Effective,	68. The Six Formal Divisions of a "Controversia," .			980
70. Faults to be avoided in the Introduction to a Auct. Speech,		Auct.		
Speech,			•	250
71. On the Chief Excellences of Narration, (ad Herenn. 291 72. Within what Limits is it Permissible to insert Ornamental Digressions between the Exposition and the Proof? . Quint. 291 73. On the Most Effective Arrangement of the Auct.			•	290
Ornamental Digressions between the Exposition and the Proof?				291
tion and the Proof? Quint 291 73. On the Most Effective Arrangement of the Auct.	72. Within what Limits is it Permissible to insert	-		
73. On the Most Effective Arrangement of the Auct.		Quint.		291
	73. On the Most Effective Arrangement of the	Auct.	•	292

xxiv	CONTENTS.		
No.			Page
lmagi	f such Arrangement applied to thinary Case of Ulysses being found nea		292
75. Oratorical	ead Ajax, Proof should be kept distinct from	· (	
	gistic Proof,	. Quint (Auct.	294
	r Perorations,	ad Herenn.	294
	Summary of the Art of Rhetoric,	. Quint (Auct.	295
79. Theory of P	•	` {ad. Herenn.	297
Voice.	n the Training and Management of th	. Quint	297
82. Gesture sho	ould be accommodated to the Natur	e JAuct.	200
	e Pleading, on, whether Rhythm exists in Prose	. `{ad. Herenn. ?,	299
	ed in the Affirmative, . m of Prose essentially the same as tha	. Cic	300
of Ver	rse,	. Cic	301
85. The Rhythr positio	ms best adapted for use in Prose Com	. Cic	301
	ms respectively suitable to the dif		301
	Frose Styles,	. Cic	303
	s of its Employment,	. Cic	303
	1. Poets.		
	2. 2 0000		
	e Estimate of the Early Roma: tists, from Naevius to Afranius,	n . <i>Hor</i>	306
90. Criticism of	Roman Tragedy and Comedy.	. Quint	305
91. The Genuin	ne Comedies of Plautus to be deter		900
	from Internal Evidence,	. Aul. Gell . Suet	306 307
93. The Tradition	on that Terence received Assistance i		
the Cor Laelius	mposition of his Plays from Scipio and	a . Suet, .	308
94. Gellius quo	tes with approval the Epitaphs of	n J	
Pacuvi	lves written by Naevius, Plautus, an	. Aul. Gell	309
	l Criticism of the Roman Epos, from		309
	s to Lucan	. Quint e	308
	Century of the Empire,	. Stat	310
	he Chief Masters of Literature in th tan Age,	. Hor	311
98. A List of Re	oman Satirists,	. Quint	311
	re the Chief Blemish in the Style of th t Lucilius,	. Hor	312
100. A Plea for	the Erotic Elegy,	. Ov	313 313

	CONTENTS.		XXV
Na. 102.	Ovid's Genius for Poetry and Rhetoric character-		Page
	ised	Sen. Rh	314
103.	The Aesopian Fable a convenient Cloak for Con-		
104	temporary Satire,	Phaedr	315
191.	Criticism of Martial,	Plin., Epp.	315
	2. Orators and Historians.		
105.	Comparison of Cato's Eloquence with that of		
100	some of the Greek Masters,	Cic	316
	Criticism of Tiberius Gracchus and C. Carbo,	Cic.	317
10/.	Estimate of the genius of the Younger Gracchus,	Cic	318
106.	Suggestions as to the use which Gracchus made		
	of the Pipe that was played whilst he was		
	speaking,	Aul. Gell.	318
109.	The Oratory of Servius Galba,	Cic	319
	Comparison of the Orators Antonius and Crassus,	Cic	320
	Criticism of the Oratory of Hortensius,	Cic.	321
112.	A Comparison of Cicero with Demosthenes .	Quint	321
113.	Criticism of the Oratory of Julius Caesar, .	Čic.	322
114	Do. do. Calidius	Cic.	323
115.		Tac.	324
	Literary Characteristics of Column	Sen. Rh.	324
117	Criticism of the Oratory of Curio,	Cic.	325
118	A Comparison of the Chief Oreton of the Leten	ca	020
110.	A Comparison of the Chief Orators of the Later	0	200
110	Republic,	Quint	326
119.	Asinius Pollio first introduced the Practice of		
100	Recitations,	Sen. Rh	326
120.	A Sketch of Forensic Eloquence during the First	_	
	Century of the Empire,	Quint	327
121.	Criticism of the Oratory of Augustus,	Suet	328
122.	Nero the first of the Caesars who was deficient in		
	Eloquence,	Tac	328
123.	Description of the Eloquence of the Rhetorician		
	Porcius Latro,	Sen. Rh	329
124.	Description of the Eloquence of the Rhetoricians		
	Arellius Fuscus and Fabianus,	Sen. Rh	329
125.	Description of the Eloquence of the Rhetorician	2011, 2011,	320
	Q. Haterius,	Sen. Rh	330
126	Description of the Eloquence of the Rhetorician		000
	Mamercus Aemilius Scaurus,	Sen. Rh	331
197	Description of the Eloquence of the Rhetorician	oca. Ita	001
141.		C.m. Dl.	991
100	Caesius Bassus,	Sen. Rh	
123.	The Oratory of Germanicus Caesar,	Ov. .	332
129.	The Eloquence of M. Aurelius,	Front	333
	Historical and other Writings of Julius Caesar, .	Suet	333
131.	Criticism of Sallust by Livy,	Sen. Rh	334
132.	Account of the Literary Labours of the Elder		
	Pliny,	Plin., II	335
133.	Pliny congratulates himself on his Literary	•	
	Friendship for Tacitus,	Plin., 11	336
134.	The High Estimation in which Tacitus and Pliny	•	•
	were held by their Contemporaries,	Plin., II	337
	and an analy the state of		

CONTENTS.

D.—MISCELLAREOUS CRITICISM.			
No.			Pagi
135. The Analogy between Poetry and Painting, .	Hor.		337
136. Genuine Feeling is the Soul of Poetry,	Hor.		338
137. Poverty and Petty Anxieties are incompatible			
with a lofty Poetical Imagination,	Juv.		338
138. Value of Candid Criticism to the Poet,	Hor.		339
139. The Claims of Comedy and Satire to be con-			
sidered as Poetry,	Hor.		340
140. Reasons for Writing Satire,	Juv.		340
141. Use of Ridicule as a Literary and Moral Instru-			
ment.	Hor.		341
142. National Greatness an Incentive to Patriotic		-	
Poetry,	Prop.		342
143. Horace's Independent Literary Position,	Hor.	٠	342
144. Horace complains that the Romans showed a	2207.	•	0.2
Deficient Sense of Harmony in their Treat-			
ment of the lambic Measure,	Hor.		343
145. The Dramatic Poet should remember that Boy-	1107.	•	OTO
hood, Youth, Manhood, and Age, have			
each their own Separate and Peculiar	77.		
Character,	Hor.	٠	344
146. Horace's Literary Friendship for Tibullus,	Hor.	•	344
147. Mutual Admiration among the Roman "Literati,"	Hor.	•	345
148. The Immortality of Song,	Hor.		345
149. An Examination into the Causes of National			
Growth and Decay forms the most important			
Lesson of History,	Liv.		346
150. To write History well is serviceable to the State,	Sall.	•	346
151. History differs from Chronicle,	A sell.	•	347
152. Pliny questions his Fitness for the task of writ-	21000	•	071
	Plin., II.		347
ing History,	Tac.	•	348
	1 ac.	•	048
154. Pliny relates the flattering Reception of his	Dr. 11		040
Panegyric on the Emperor Trajan, .	Plin., II.	•	349
155. The most Elevated Writer may occasionally amuse			
himself with Trifles in Verse,	Plin., II.		349
156. Plea for the Practice of Recitation,	Plin., II.	•	350
157. Value of Public Approbation to Literary As-			
pirants,	Plin., II.		350
158. Intellectual Culture in time of Juvenal no longer			
held in esteem,	Juv.		351
159. The Public Lecturer must expect to have his			
Style severely criticised,	Apul		352
160. Gellius excuses the Simplicity of the Title of his		-	
Work,	Gell.	_	352
161. Much Art may be shown in selecting a Good	acu.	•	~~
Title to a Book,	Plin., N.H	г	353
162. Affected Pronunciation,			354
169 The Standard of Cond Taranana 12 43 12-4	Catull.	•	OUT
163. The Standard of Good Language is the best	77		984
Contemporary Literature,	Hor.	•	354
164. Grammar: the Grammarian at first styled			
"Litteratus."	Swet		355

Contents.	, 3	exvii
Na.		PAGE
165. Grammar: Grammatical Theory based on an		
Analysis of the spoken Idiom,	Varr	355
166. Influence of the Popular Writer on Custom,	Varr	356
167. In Grammatical Forms there is an Analogy		
of Natural as well as of Artificial Corre-		
spondence,	Varr	357
168. This Analogy, so far as Natural, is (a.) one		
and the same with that which obtains throughout the Universe.	W	358
169. This Analogy, so far as Natural, is (b.) one	Varr	900
and the same with that which obtains in		
the Organic World,	Varr	358
170. The Difficulties of the Scientific Etymologist.	Varr	359
171. A Philological Account of some Words con-		-
tracted or otherwise altered for the sake of		
Euphony	Cic.	360
172, 173. Examples of Varro's Method of Inves-		
tigating Etymologies—"Terra" and "Ager,"	Varr	361
174. On some of the Peculiarities of the Language		
of Laberius the Mime-Writer,	Aul. Gell	363
175. A Quarrel between Two Grammarians as to		
the Comparative Degree of "Egregius,"	Aul. Gell	
176. On the Particle "Saltem,"	Aul. Gell	
177-179. A Question of Virgilian Exegesis,	Aul. Gell.	
181. Instances of Unusual Inflection in Varro and	Aul. Gell.	368
others.	Aul. Gell.	369
182. On the Phrase "Pedarii Senatores."	Aul. Gell.	
183. Instances of Onomatology,	Aul. Gell.	
184. On Words used in more than one Sense.	Aul. Gell.	
185. An Analysis of the Term "Humanitas,"	Aul. Gell.	
186. An Analysis of the Untranslatable word "Ur-		
banitas,"	Quint.	373
187. On Euphonic Variations of Termination in the		
best Writers,	Aul. Gell.	. 374
188. The Use of Rare Words in Discourse a Sign of		
Bad Taste,	Aul. Gell.	
189. A Caution against Affected Archaism,	Aul. Gell.	. 375
SECOND DIVISION: ROMAN S	TYLE.	
-		

PART I.—DESCRIPTIVE PASSAGES.

A.—Period I., 240—80 B.C. .

1. A Coquette, .				Naev.			379
2. Love is too expensive a Lu	ıxury,			Plaut.			379
3. A Lover's Pangs, .				Plaut.		•	380
4. A Lady's Toilette, .				Plaut.	[	•	381
5. Patron and Client, .	•	•	•	Pla ut .		•	382

CONTENTS.

	i' mi	CONT	ents.			
\						PAGE
٠,	A Sporter Stocke .				Plaut	382
	A Soldie Scool.	150		• .	Plant	. 383
\	An Secure from Shipwre	ek,			Plant	384
ı,	A Parabiser frightened of	out of a	Bargain	٠, .	Plaut	384
14	A Parauto puts himself a	ap for A	uction,		. Plaut	385
ιĩ.	A Farasite's Complaint,			•	. Plaut	386
12	A Swappostap Parasite,	15 10			Plaut	· 387
13		n the A	rt of Sv	cophancy.	Ter	387
14		Chrysis,	10.		Ter	388
12		to Ant	iphila,		Ter	· 389
iG		sy Ten	per.		Ter	390
17.		rd.			Cato .	391
1.6	Portrait of the Steward's	Wife.			Cato .	392
152	months of Towns day and Lavery	TO MELDIN	w.		Cato .	- 392
477	Non possum ferre, Quir	ites Gr	aecam I	Trbem." .	Cato .	393
37	A Character				Enn	393
	than Dream,		•		Enn	393
	Komulus and Remus,	•	•		••	394
	A Staunch Soldier,	•	-		Enn.	394
	A Storm,	•	•		Pacuv	395
	A Dream interpreted,	•			Acc.	395
	A Ship,				Acc.	396
ŽW.	Epigrams by Valerius Ac	vlitnus.	Porcius	Licinius.		
	and Lutatiue Catulu	R.			Aul. Gell	396
		-,	•	•	JQ. Claud.	
237	A Single Combat, .	•	•		Quadrig	397
					JQ. Claud.	
30.	Letter to King Pyrrhus,	•	•		Quadrig	398
	B.—Perio	DD II.,	80 B.C.	—14 A.D.	•	
91.	The Best Slaves for Farm	Work			Varr	398
90	The Rost Oven for Form	Work			Varr	399
33	Directions for making a	Duck-no	ond.		Varr	400
94	Directions for making a 8	Snail-be	d.		Varr.	400
	Description of Syracuse,				Cic.	401
	Two Degenerate Consuls,				Cic	402
	Greek False Witnesses, .				Cic	402
	Letter written on the De		hesar.		Cic	403
39.	Ingenious Detection of a	Thief.			Cic	404
40	Unjust Condemnation of	Noble	man of I	ampacu	a Cic	404
41	A Roman Citizen scource	ad.		adpatiett	Cic.	405
42	A Roman Citizen scourge The Sword of Damocles,	****	•	•	Cic.	406
43.	The Battle of Mutina,	•	•	•		407
	Caelius sends Cicero som	e Politi	cal New		Cael	408
	D. Brutus to Cicero,			-, •	Brut.	408
46	The Encounter between	Clodina	and Mi	lo.		409
	The Britons contest Caes			, .	Caes	410
48	The Bridge over the Rhi	ne.	5,	•	Caes	411
	Defeat of Curio at the Ri		radas		Caes	412
	Battle of Pharsalia (a.			Caesar's		
	Troops, .				Caes	413
51.	(b.) The Victory, .	-	•	•	Caes	414
	(c.) Capture of the Camp		•		Caes.	415

	CONTENTS.			xxix
· Ma				PAGE
	Power of the Druids,		Caes.	416
	Intellectual Influence of the Druids		Caes.	416
	Comparison of Caesar and Cato,	•	Sall.	417
	Catiline appears in the Senate.	•		417
	Jugurtha lives in Perpetual Dread,	•		418
	A Story of two Carthaginian Brothers, .	•	Sall.	418
50.	Capture of Jugurtha through the Treachery	٠Ē		410
IJJ.	Bocchus,	Oī	Sall	419
60	Character of Atticus,	•	Corn. Nep.	420
		•		420
	Cicero's Consulship was foretold by Prophecy,	•	Cic Cic	421
	An Omen,	•	Quint. Cic.	
	The Zodiac,	•		422
	The Seasons of the Year,	•	Lucr	
	The Influence of Venus,	•	Lucr	422
	Epitaph on an Aged Barque,	•	Catull	423
	Home,	•	Catull	423
68.	A Happy Pair,	•	Catull	424
69.	Before the Wedding,	•	Catull	424
	Bride and Bridegroom,	•	Catull Catull	
	Conjugal Love,	•	Catull	
	The Bacchantes,	•	Catull, .	427
73.	A Storm in Harvest,		Virg. .	427
74.	The Spring of the World,	•	Virg. .	428
	A Scythian Winter,		Virg. .	429
76.	Attack on Priam's Palace,		Virg. .	430
77.	The Hunting Party,		Virg. .	430
78.	A Boat-race.—The Start,		Catull. Catull. Virg. Virg. Virg. Virg. Virg. Virg. Viry. Viry. Viry. Viry. Viry.	401
79.	The Gates of Hell,		Virg. .	432
	Death of Nisus and Euryalus,		Virg	432
	Turnus is compared to a Horse,		Virg	433
82.	Turnus brought to bay		Vira	434
83	"Mine Hostess,"		Virg Virg Hor	435
84.	Fortune,		Hor.	436
	Exile of Regulus,		Hor.	436
	A Fountain,	•	Hor.	437
87	The Isles of the Blessed,	·	Hor.	437
88	The Town and Country Mouse,	•	77	438
80	The Golden Age,	•	Tib.	439
90	The Joys of Peace,	•	Tib.	439
91	Rustic Plenty,	•		. 440
	Sulpicia: A Beautiful Woman,	•	Tib.	. 440
	The Death of Hylas,	•	Prop.	. 441
	Rome Past and Present,	•	Dron.	442
		•	Prop. Prop.	443
	Vertumnus, Elegy on the Death of Tibullus,	•	Prop.	
		•	Ov	. 444
¥1.	Proserpine carried off by Pluto, .	•	Ov	. 444
56 .	"Ceratis ope Daedalea nititur pennis," .	•	Or	. 445
	The Cave of Sleep,	•		. 446
	Phaethon struck by a Thunderbolt, .			. 446
	Narcissus and Echo,	•		. 447
	The Palace of Fame,	•		. 448
103.	The Constellation Auriga,	•	Manil.	. 448
104.	Engineering Skill of Archimedes in the Defer	ıce		440
	of Syracuse,	•	Liv.	. 449

105. Battle of Lake Trasimene,   Liv.   450   106. Feats of Knightly Prowess at the Battle of Lake Regillus,   Liv.   451   107. Transportation of the Populace of Alba,   Liv.   452   108. The Site of New Carthage,   Liv.   453   109. Death and Character of Cicero,   Liv.   453   100. Character of Cicero,   As. Poll.   454   111. Character of Hannibal,   Liv.   454   112. Character of Papirius,   Liv.   455   113. Character of Papirius,   Liv.   456   114. Character of Scipio Africanus,   Liv.   456   115. Augustus' Opinion of Claudius,   Aug. Imp.   457   116. Character of Julius Caesar,   Vell. Pat.   458   117. Tiberius indulges in a Jest,   Phaedr.   458   118. The Fox and the Crow,   Phaedr.   458   119. The Lion and the Mouse,   Phaedr.   458   120. The Frogs ask for a King,   Phaedr.   460   107. Tiberius and the Mouse,   Phaedr.   458   120. The Frogs ask for a King,   Phaedr.   460   120. The Frogs ask for a King,
Regillus,
107. Transportation of the Populace of Alba, Liv. 452 108. The Site of New Carthage, Liv. 453 109. Death and Character of Cicero, Liv. 453 110. Character of Cicero, As. Poll. 454 111. Character of Hannibal, Liv. 454 112. Character of Cato the Censor, Liv. 455 113. Character of Papirius, Liv. 456 114. Character of Scipio Africanus, Liv. 456 115. Augustus' Opinion of Claudius, Aug. Imp. 457 C.—Period III., 14—180 A.D. 116. Character of Julius Caesar, Vell. Pat. 458 117. Tiberius indulges in a Jest, Phaedr. 458 118. The Fox and the Crow, Phaedr. 459 119. The Lion and the Mouse, Phaedr. 459
108. The Site of New Carthage,   Liv.   453
108. The Site of New Carthage,   Liv.   453   109. Death and Character of Cicero,   Liv.   453   110. Character of Cicero,   As. Poll.   454   111. Character of Hannibal,   Liv.   454   112. Character of Cato the Censor,   Liv.   455   113. Character of Papirius,   Liv.   456   114. Character of Scipio Africanus,   Liv.   456   115. Augustus' Opinion of Claudius,   Aug. Imp.   457   C.—Period III., 14—180 A.D.   116. Character of Julius Caesar,   Vell. Pat.   458   117. Tiberius indulges in a Jest,   Phaedr.   458   118. The Fox and the Crow,   Phaedr.   459   119. The Lion and the Mouse,   Phaedr.   459
109. Death and Character of Cicero,
110. Character of Cicero,
112. Character of Cato the Censor,   Liv.   455   113. Character of Papirius,   Liv.   456   114. Character of Scipio Africanus,   Liv.   456   115. Augustus' Opinion of Claudius,   Aug. Imp.   457   C.—Period III., 14—180 A.D.   116. Character of Julius Caesar,   Vell. Pat.   458   117. Tiberius indulges in a Jest,   Phaedr.   458   118. The Fox and the Crow,   Phaedr.   459   119. The Lion and the Mouse,   Phaedr.   459
113. Character of Papirius,
114. Character of Scipio Africanus,
114. Character of Scipio Africanus,
115. Augustus' Opinion of Claudius,
116. Character of Julius Caesar,
116. Character of Julius Caesar,
117. Tiberius indulges in a Jest,
118. The Fox and the Crow,
119. The Lion and the Mouse,
119. The Lion and the Mouse,
120. The Frogs ask for a King
121. The Tyranny of Ambition,
122. Caesar and Pompey compared, Lucan . 462
123. Caesar pillages the Temple of Saturn: Metellus
stands in the way to resist the Sacrilege, . Lucan . 462
124. Character of Cato the Younger,
125. Character of Pompey, Lucan . 464
126. A Winter in Spain,
127. Deaths from the Bites of Serpents, Lucan . 465
128. Hercules appears to deliver Hesione from the Sea
Monster,
129. An Anxious Night,
130. A Battle Piece
131. Medea, having finished her Incantations, accom-
panied by Venus, goes to meet Jason, . Val. Fl 468

132. Jason destroys the Dragon's Seed,

136. Pleasure and Virtue appear to Scipio in a Dream,

137. Each tries to gain him to her side: he chooses
Virtue. Effect of his Choice on the People, .

139. An Amoebean Contest (Astacus and Idas), . . . 140. The Pleasure Grounds of Vopiscus' Villa at

141. Statius receives an Invitation to dine with

Boxing Match between Capaneus and Alcidamas,
 The Infant Opheltes,

133. Medea leaves her Home, . . .

Romans at Cannae,

138. Scipio in the Battlefield,

Tibur, .

Domitian,

142. A Storm in the Night,

145. A Lap-dog,

Val. Fl. .

Val. Fl. .

Val. Fl. .

Calpurn. .

Sil.

Sil

Sil.

Sil.

Stat.

Stat.

Stat.

Stat.

Stat.

Mart.

Mart.

Mart.

468

469

470

471

471

472

472

473

474

474

475

476

477

477 478

478

479

CONTENTS.

XXX

		CONTE	NTS.				x	xxi
No.							1	PAGE
148.	A Dear Little Girl,	٠.				Mart.	•	479
149.	A Pilfering Glutton,					Mart.		480
	Oh, for a Quiet Life!					Mart. Mart.		480
151.	A Group of Courtiers,					Juv.		481
152.	The Lover of Horseflesh,	•				Juv.		482
153.	The Fickleness of the Mo The Vanity of Human W	b ,				Juv.		482
154.	The Vanity of Human W	ishes,				Juv.		483
155.	The Miser.					Juv.		484
156.	Death of Corellius,					Plin. II.		484
157.	Death and Character of V	erginiu	s Rufus	,		Plin. II.		485
158.	An Ill-bred Host, .					Plin. II.		486
159.	Anecdotes of a celebrated	Will-H	unter,			Plin. II.		486
160.	Eruption of Vesuvius,					Plin. II.		487
161.	Pliny consults Trajan abo	ut the (	Christia	ns,		Plin. II.		488
162.	Trajan's Reply,			_		Plin. II.		489
163.	Trajan's Prompt Punishm	ent of t	he Info	rmers.		Plin. II.		490
164	Trajan's Prompt Punishm Trajan's Excellent Govern	ment.		. ′		Plin. II.		490
						Tac		491
166.	The Tortures of a Guilty (Financial Troubles under	Conscie	nce.			Tac. Tac. Tac. Tac. Tac. Tac. Tac. Tac.		492
167.	Financial Troubles under	the Em	pire.	-		Tac.		492
168.	Character of Tiberius,	•				Tac.		493
169.	Death of Claudius,					Tac.		493
	Murder of Britannicus,		-	_		Tac.		494
	Nero's Atrocious Cruelty	owards	the Ch	ristians.		Tac.		495
	Incredible Constancy of				r			
-	Torture.		•			Tac.		495
173.	Death of Seneca, .					Tac.		496
	Death of Petronius Arbite	r.						497
	4 1 11 40 11	•				Tac.		497
	Character of Galba,	-				Tac.		498
	Vitellius gazes on the Bat	lefield	of Bedr	iacum.		Tac.		498
	Death of Vitellius,					Tac. Tac. Tac.		499
179.	Character of Helvidius Pri	SCUS.		-		Tac.		499
180.	Miraculous Cures wrought	by Ve	anasian.			Tac. Tac. Tac.		500
181.	Portents during the Siege	of Jerus	salem.			Tac.		501
182.	The First Faint Traces of	Chivalr	v in Ge	rmany.	:	Tac.		501
183	Purity of German Home I	ife.	<i>J</i>			Tac		501
184	Loyalty of Caesar's Soldier	ra.		•	•			502
185	Some Facts about Julius (	aegar	•	•	•	Suet		503
	Personal Features of Augu		•	•	•	Suet		503
	Personal Characteristics of		la.	•	•	Suet. Suet. Suet.		50 4
	Claudius is made Emperor			•	•	Suet		504
	191. Death of Nero,	,	•	•				KOK
	Assassination of Domitian	•	•	•		Suet. Suet.		507
	Apuleius quotes some of h		TV.	•	•	Amil.		508
	Gymnosophists of India,		,			Apul.		509
	A Renowned Travelling S	ophist	-			Amul.		509
196	An Apology for Absence f	rom the	Theat	re.	•	Apul.		510
	The Fox and the Crow.			-,		Apul.		511
	204. The Story of Cupid as	nd Pave	be.			Apul.		$5\overline{12}$
	The Story of Polycrates' I		,	_		Front.		517
	The Story of Arion,		-	•		Suet. Apul. Apul. Apul. Apul. Apul. Apul. Apul. Apul. Front. Front.		518
	,	-	-	-	•			

dent Noble, m of Cato's Speech for the Rhodians, to the People on their Behalf. Grief should not interfere with Public joicing, ats of a Speech by Metellus Numidicus, at of a Speech of the Younger Scipio, cing, shus vindicates his Political Purity, at of the Violence of the Nobles, at be taken as they are, 1 Defence, tion of Crassus against Philippus, 9 Retort,	Cato 5 Cato 5 Cato 5 Cato 5 Aemil. Paull. 5 Scip. 5 Scip. 5 C. Gracch. 5 C. Gracch. 5 C. Gracch. 5 Scaurus 5 Mancia 5
B.—Period II., 80 B.C.—14 A.D.	
nent of a Parricide, 's Guilt, 's Flight, sctive, ctment, Relief at the Death of Clodius, Appeal, mity and Privileges of Roman Citizenship, of Caesar's Clemency, Glory, ewails Hortensius, Address to his Soldiers, nent should be guided by Reason, wails the Age, ne true Title to Nobility, reproaches Theseus for his Perfidy, ef gives way to Anger, Brother's Death, s resents an Indignity put upon him by esar.	Cic ! Cic ! Cic ! Curio . ! Caes ! Cato, Utic. ! Marius . ! Catull ! Catull ! Catull !

	CONTENTS.		XX	xiii
Na				PAGE
	Grief in the Stillness of Night,	Virg.		545
	Juno inveighs against the Trojans,	Virg.	•	546
45.	The mother of Euryalus laments the death of her son,	Vira.	:	547
	Numanus taunts the Trojans with Effeminacy.	Virg.	:	548
47.	Lament of Evander over his Son,	Virg.		548
	Horace to Virgil on Quintilius' Death,	Hor.		549
49 .	A Faithful Lover,	Tib.		550
50 .	Faithlessness will not go unpunished,	Tib.		550
51.	A Lover repents having left his Mistress,	Prop.		551
	A Passionate Declaration,	Prop.		552
	"Dead ere his Prime,"	Prop.		552
54.	The Shade of Cornelia exhorts her Husband and	_		
	Children to Mutual Affection,	Prop.		553
55.	Deianira to Hercules,	Ov.	•	554
<u>56.</u>	Medea to Jason,	Or.	•	555
	The Prophecy of Carmentis,	Ov.	•	555
	Panegyric of Augustus,	Ov.	•	556
	Medea's Soliloquy.	Ov.	•	557
	Animal Life should be sacred,	Ov.	•	558
	Ovid beseeches Augustus to relent, A Lover chides a Stream which bars his path,	Ov. Ov.	•	558 559
	Panegyric on Calpurnius Piso,	Sal. Bass.	•	560
	Lentulus harangues the Romans at the Caudine	Dui. Duis.		000
	Forks,	Liv.		561
65.	Scipio draws a Contemptuous Picture of Han-			
	nibal and his Army,	Liv.	•	561
66.		7		
e-	for having been forced to slay his Child,	Liv.	•	563
04.	Herennius accuses the Patricians of intentionally prolonging the War with Hannibal, .	Lir.		ECO
CB.	69. Speech of Appius Claudius to the Romans con-	Dic.	•	563
ω,	cerning the War with Veii; the Necessity of			
	Perseverance and Discipline,	Liv.		564
70	The Dictator Fabius tells his Troops that their	2511.	•	~~ <u>~</u>
,	only Chance of Escape is to cut their way			
	through the Enemy,	Liv.	_	566
71.	Fabius (who has engaged the Enemy contrary to		•	
•	orders) exhorts the Soldiers to protect him			
	from the jealous fury of Papirius,	Liv.		566
72.	Papirius justifies his Severity towards Fabius, .	Liv.		567
73.	A Suasoria.—Alexander has arrived at the Limits			
	of the Earth: He knows not what to conquer			
	next,	Fabianus		567
74.	A Suasoria. — Alexander hesitates whether to	Arell.		
	enter Babylon, after an Augur had predicted {	Fuscus	_	568
	that he should die there,		•	000
75.	A Suasoria.—Cicero deliberates whether to burn			
	his Philippics on the condition that his life	II adam'ı		F00
	shall be spared,	Haterius.	•	569
≠0,	77. A Controversia.—Laqueus incisus, A Controversia.—Filia conscia in veneno privigni,	Sen. Rh.	•	569
₄ ō.	(	Sen. Rh.		570
79.	The Boundless Deep,	Pedo Alb		571
		Corn.	•	011
80.	A Lament for Cicero,	Severus		572
	,		-	

xxxiv

CONTENTS.

	C.—Period III., A.D. 14-180.			
No.		_		PAGE
	The Fruits of Civil War,	Lucan	•	573
	Sulla's Vengeance on the Body of Marius, .	Lucan	•	573
	Speech of Petreius to his Men,	Lucan	٠	574
	Afranius surrenders to Caesar,	Lucan		575
85.	Caesar in a Small Boat encounters a terrible Storm,	Lucan		575
86.	Incantation of a Sorceress,	Lucan		576
87.	Pompey reluctantly consents to the Battle of			
	Pharsalia	Lucan		577
88.	Cornelia bewails her Husband's Murder,	Lucan		577
	Cato bids his Men fight for their Country, not for			- • •
	their Party,	Lucan	_	578
90.	Ode to Bacchus.	Sen.	•	579
	The Ghost of Agrippina appears at the Nuptials of	20101	•	0,0
U 1.	Nero and Poppaca, and prophesies Nero's			
	Death	Sen.		580
09	A Lament for Hector,	Sen.	•	581
	A Curse,	Sen.	•	581
<i>в</i> о.	The Punishment of Bloodshed after Death,	Val. Fl.	•	582
		Val. Fl.		583
90.	Absyrtus urges his Men to recover Medea, Juno opens Hannibal's eyes that he may see the	ru. ri.	•	999
90.		027		704
01	Gods ranged against him,	Sil.	•	584
	Eteocles rejects the Embassy of Polynices,	Stat.	•	584
	A Passionate Outpouring of Grief,	Stat.	•	585
	Bacchus intercedes for Thebes,	Stat.	•	585
100.	Statius commends his Poem to the Approbation of	~		
	Posterity,	Stat.	•	586
	Piety and the Fury,	Stat.	•	587
	Quintilian's Affection for his Wife and Child, .	Quint.		588
	Quintilian bewails the early Death of his Son, .	Qu ~~i~~ nt.		589
	The Power of Pathos,	Quint.		589
105.	Reply of Tiberius to Sejanus, who had asked the			
	Emperor to allow his Marriage with Livia, .	Tac.		590
106.	Boadicea excites her Countrymen against the			
	Romans,	Tac.		591
107.	Seneca, anticipating Nero's Displeasure, implores			
	to be allowed to retire into a private station, .	Tac.		591
108.	Nero's Insidious Reply,	Tac.		592
109.	Otho's Address to his Army after the Battle of			
	Bedriacum,	Tac.		593
110.	Calgacus, a British Patriot, stirs up his Country-			
	men to throw off the Roman Yoke,	Tac.		593
111.	Reflections on the Death of Agricola,	Tac.	-	594
	The Example of Agricola's Virtue,	Tac.		594
	A Love Poem,	Poet. And	)11.	595
114	Love goes through all Creation,	Pervig. V		
115	A Letter to the Emperor Antoninus Pius,	Front.		596
	The Affection between Fronto and his Royal	_ , , , , , ,	•	500
- 10.	Pupil,	Front.		597
117	A Letter from young M. Aurelius to his Preceptor	A 1 0/00.	•	301
/.	Fronto,	M. Aur.		598
118	Another Letter from young M. Aurelius to Fronto,	M Au-	•	599
T10.	THOSHER TESSET HOM LOME IN THE THERE IN LIGHTO!	m. Aur.	•	UJJ

CONTENTS.		XX	xv
No. 119. A Birthday Congratulation from the young	•	F	AGE
Emperor, 120. Fronto compliments Aurelius Verus on his Gene-	M. Aur		59 9
ralship,	Front	. (	60 0
121. Fragment of a Speech by Fronto against a Testa- mentary Law of the Proconsul,	Front	, (	6 01
PART III.—WIT AND HUMOUR A.—Period I., B.C. 240—80.			
1. An Honest old Servant is convinced that he is not			
himself, A Clever Slave debates how to get Money for his	Plaut.		602
Master,	Plaut.		603
3. Interchange of Compliments between two Slaves,	Plaut.		604
4. The Disadvantages of marrying for Money,	Plaut.	-	604
5. Casting Lots for a Wife,	Plaut.		605
6. The Way about Town,	Plaut		607
7. Menaechmus mistaken for his Brother,	Plaut		607
	Plaut		608
	Plaut.	-	609
	Plaut.	-	609
	Plaut.	-	610
	Plaut.	-	611
	Plaut.	-	613
	Plaut.		614 614
15. A Master rates his Servants,	Plaut. Plaut.	•	616
16. Nothing like Good Luck,	Plaut.	•	616
18. A Fisherman's Reasons for keeping a Bag of		•	010
Money found in the Sea,	Plaut.		617
19. A Negotiation between two old Gentlemen con-	2 1446.	•	017
cerning the Marriage of their Children,	Ter.		618
20. Nausistrata discovers that her Husband has	20	•	
married another Wife,	Ter.		619
21. A Satire on Epicures	Favorinus		620
22. The Claims of Self-indulgence conflict with those			
of Business,	Titius,	•	620
B.—Period II., B.c. 80A.D. 14.			
23. Host and Guest,	Varr.		621
24. An Inflexible Stoic,	Cic.	•	622
25. "Dancer" an opprobrious Epithet,	Cic.	:	623
26. The Orator Crassus retorts upon Brutus,	Cic.		623
27. Bons Mots.—Puns on Words	Cic.		624
28. Bons Mots.—Puns on the Sense of Words, .	Cic.		624
29. Bons Mots.—Personalities	Cic.		625
	Cic.		625
31. Bons Mots.—Ingenious Misinterpretation,	Cic.	•	625

X	xxvi	CONT	ENTS.					
No								Page
	2. Bons Mots.—The Surprise	,	•	•	•	Cic.		626
33	Ridicule of Luxury,					Publil.Sy	rus	
34	. A Bridge to throw Fools fo	rom,	•		•	Catull.	•	627
35	. L'homme qui rit, .		•	•		Catull.		628
	. An Ill Wind, .		•			Catull.	•	628
	. Little and Good, .	•	•			Catrill.		628
	. A Parody,	•				Virg.		629
39	. A Dish of Garlic, .	•	•	•		Hor.		629
40	. A Contest between two Bu	iffoons,	•	•		Hor.		630
41	. A Quarrel is sometimes en	tertaini	ing,	•		Hor.		630
	. A Roman Bore,		•	•	•	Hor.		631
	. A Miser to the last,			•		Hor.		632
44.	. Precepts of Gastronomy, .					Hor.		633
45	. The Plagues of Life in Tow	rn,				Hor.		634
46.	. Circumstances alter Cases,		•	•	•	Hor.	•	634
	C.—Perio	ь III.,	A.D. 1	4-180	).			•
47.	Sample of the Conversation	n at a	Rich I	'arvenu	's ·			•
	Table,					Petr.		635
48.	The Company satirise Mode	ern Ed	ucation			Petr.		635
49.	The Cook proves himself a	" corde	n bleu.	'n		Petr.	-	636
50.	51. A Burlesque of the Deif	ication	of the	Emper	or		-	
٠٠,	Claudius,					Sen.		637
52.	Last Will and Testament of	f a Suc	king Pi	σ.		Auct, anor	·.	639
53.	A Shabby Present, .			· 67		Stat.		640
	A Shabby Present, .					Mart.		641
55.	To a Stingy Friend who had	l asked	for the	Loan			•	V-1
	his Book.					Mart.		641
56.	A Dinner Hunter,			•		Mart.		642
57.	"Ne sutor ultra crepidam,"					Mart.		642
58.	Rome is not the Place for	an Hoi	est Ma	n to ge			•	
٠٠.	a Living,					Mart.		643
59.	The Special Conveniences	of the	Conn	trv are			•	
٠	after all, often only to	be obt	ained i	n Towr	-, 1.	Mart.		643
60	An Advertisement for a Gre					Mart.		644
	The Poet remonstrates with			wishin			•	011
U 1.	to be larger,					Mart.		644
62	The Fate which a Bore dese	rves .		•		Mart.		644
	Some Farms are not worth		ce of a	Dinner		Mart.		645
	A Ruthless Barber.		00 U1 u			Mart.		646
	A Family Migration, .	•		•		Mart.		646
RR	The Poet's Apology for the	late An	nearan	ce of hi			•	O E O
00.	Book,	aco III	Pour dar	CC 01 111		Mart.		647
67	The Greeks at Rome,	•		•		Juv.		647
	A Pot-Valiant Hero,	•		•		Juv.		648
go.	Cruelty of the Roman Ladies	tower	da their	· Maide	•	Iun		649
70	Rule for a Dispute,	, wall	w viici	· vi mins	, •	Aul. Gell.		64 9
71	The Praises of Negligence,	•	•	•		ront.		650
.1.	THE LIBIOGO OF MCKINGHOO,	•	•	•		· · · · · ·	• '	500
Ind	ex to Authors, ex to Subjects and Titles of I	Paggara		•	•	•		651 655
AHU	DY NO DEFORCE WITH TIMES OF 1	r moonige	~	•	•	•	•	~~

FIRST DIVISION.

ROMAN THOUGHT.

. . .

.

SPECIMENS

^

ROMAN LITERATURE

ROMAN THOUGHT.

PART I.—RELIGION.

1. Existence of God inferred from the Contemplation of Nature.

Quum videmus speciem primum candoremque caeli: deinde conversionis celeritatem tantam, quantam cogitare non possumus; tum vicissitudines dierum atque noctium, commutationesque temporum quadripartitas, ad maturitatem frugum et ad temperationem corporum aptas, eorumque omnium moderatorem et ducem solem; lunamque accretione et deminutione luminis, quasi fastorum notis, signantem dies; tum in eodem orbe, in XII partes distributo, quinque stellas ferri, eosdem cursus constantissime servantes, disparibus inter se motibus, nocturnamque caeli formam undique sideribus ornatam; tum globum terrae eminentem e mari, fixum in medio mundi universi loco, duabus oris distantibus habitabilem et cultum: quarum altera, quam nos incolimus,

"Sub axe posita ad stéllas septem, unde hórrifer Aquilónis stridor gélidas molitúr nives;"

altera australis, ignota nobis, quam vocant Graeci derigose: ceteras partes incultas, quod aut frigore rigeant aut urantur calore: hic autem, ubi habitamus, non intermittit suo tempore

"Caelúm nitescere, árbores frondéscere, Vités laetificae pámpinis pubéscere, Ramí baccarum ubértate incurvéscere, Segetés largiri frúges, florere ómnia, Fontés scatere, herbis práta convestírier:" tum multitudinem pecudum, partim ad vescendum, partim ad cultus agrorum, partim ad vehendum, partim ad corpora vestienda; hominemque ipsum quasi contemplatorem caeli ac deorum ipsorumque cultorem; atque hominis utilitati agros omnes et maria parentia: haec igitur et alia innumerabilia quum cernimus, possumusne dubitare, quin his praesit aliquis vel effector, si haec nata sunt, ut Platoni videtur; vel, si semper fuerunt, ut Aristoteli placet, moderator tanti operis et muneris? Cic., Tusc. Disp., i. 28, §§ 67-70.

2. Existence of God inferred from the Evidence of Design in Nature.

Quod si omnes mundi partes ita constitutae sunt, ut neque ad usum meliores potuerint esse, neque ad speciem pulchriores: videamus, utrum ea fortuitane sint, an eo statu, quo cohaerere nullo modo potuerint, nisi sensu moderante divinaque providentia. Si ergo meliora sunt ea, quae natura, quam illa, quae arte perfecta sunt, nec ars efficit quidquam sine ratione: ne natura quidem rationis expers est habenda. Qui igitur convenit, signum aut tabulam pictam quum aspexeris, scire adhibitam esse artem, quumque procul cursum navigii videris, non dubitare, quin id ratione atque arte moveatur; aut, quum solarium aut descriptum aut ex aqua contemplere, intelligere declarari horas arte, non casu: mundum autem, qui et has ipsas artes et earum artifices et cuncta complectatur, consilii et rationis esse expertem putare? Quod si in Scythiam aut in Britanniam sphaeram aliquis tulerit hanc, quam nuper familiaris noster effecit Posidonius, cuius singulae conversiones idem efficient in sole et in luna et in quinque stellis errantibus, quod efficitur in caelo singulis diebus et noctibus: quis in illa barbaria dubitet, quin ea sphaera sit perfecta ratione? Hi autem dubitant de mundo, ex quo et oriuntur et fiunt omnia, casune ipse sit effectus aut necessitate aliqua, an ratione ac mente divina, et Archimedem arbitrantur plus valuisse in imitandis sphaerae conversionibus, quam naturam in efficiendis, praesertim quum multis partibus sint illa perfecta, quam haec simulata, sollertius. Atqui ille apud Attium pastor, qui navem numquam ante vidisset, ut procul divinum et novum vehiculum Argonautarum e monte conspexit, primo admirans et perterritus, inanimum quiddam sensuque vacuum se putat cernere; post autem signis certioribus, quale sit id, de quo dubitaverat, incipit suspicari: sic philosophi debuerunt, si forte eos primus aspectus mundi conturbaverat, postea, quum vidissent motus eius finitos et aequabiles, omniaque ratis ordinibus moderata immutabilique constantia, intelligere inesse aliquem non solum habitatorem in hac caelesti ac divina domo, sed etiam rectorem et moderatorem et tamquam architectum tanti operis tantique muneris. Cic., De Nat. Deor., ii. 34, 35, §§ 87-90.

3. Existence of God inferred from the Splendour of Crcation.

"Si essent qui sub terra semper habitavissent, bonis et illustribus domiciliis, quae essent ornata signis atque picturis instructaque rebus iis omnibus, quibus abundant ii, qui beati putantur, nec tamen exissent umquam supra terram, accepissent autem fama et auditione, esse quoddam numen et vim deorum; deinde aliquo tempore patefactis terrae faucibus ex illis abditis sedibus evadere in haec loca, quae nos incolimus, atque exire potuissent; quum repente terram et maria caelumque vidissent, nubium magnitudinem ventorumque vim cognovissent aspexissentque solem eiusque tum magnitudinem pulchritudinemque, tum etiam efficientiam cognovissent, quod is diem efficeret toto caelo luce diffusa: quum autem terras nox opacasset, tum caelum totum cernerent astris distinctum et ornatum, lunaeque luminum varietatem tum crescentis tum senescentis, eorumque omnium ortus et occasus, atque in omni aeternitate ratos immutabilesque cursus: haec quum viderent, profecto et esse deos et haec tanta opera deorum esse arbitrarentur." Cic., De Nat. Deor., ii. 37, **§** 95.

4. Existence of God inferred from the Order observable in Nature.

Nec quidquam in tanta magis est mirabile mole, Quam ratio et certis quod legibus omnia parent. Nusquam turba nocet, nihil ullis partibus errat, Laxius et levius mutatove ordine fertur. Quid tam confusum specie, quid tam vice certum est? Ac mihi tam praesens ratio non ulla videtur, Qua pateat mundum divino numine verti, Atque ipsum esse deum, nec forte coisse magistra, Ut voluit credi qui primus moenia mundi Seminibus struxit minimis, inque illa resolvit: E quis et maria et terras et sidera caeli Aetheraque immensos fabricantem finibus orbes Solventemque alios constare, et cuncta reverti In sua principia et rerum mutare figuras. Quis credat tantas operum sine numine moles

Ex minimis, caecoque creatum foedere mundum? Si fors ista dedit nobis, fors ipsa gubernet.
At cur dispositis vicibus consurgere signa,
Et velut imperio praescriptos reddere cursus
Cernimus, ac nullis properantibus ulla relinqui?
Cur eadem aestivas exornant sidera noctes
Semper, et hibernas eadem? certamque figuram
Quisque dies reddit mundo, certamque relinquit?

Manil., i. 476-498.

5. Existence of God inferred from Common Consent.

Ut porro firmissimum hoc afferri videtur, cur deos esse credamus, quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit immanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio:—multi de diis prava sentiunt: (id enim vitioso more effici solet:) omnes tamen esse vim et naturam divinam arbitrantur: nec vero id collocutio hominum aut consensus effecit: non institutis opinio est confirmata, non legibus. Omni autem in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est. Cic., Tusc. Disp., I. xiii. 30.

6. Existence of God inferred from Common Consent.

Quid enim potest esse tam apertum tamque perspicuum, quum caelum suspeximus, caelestiaque contemplati sumus, quam esse aliquod numen praestantissimae mentis, quo haec regantur? Quod ni ita esset, qui potuisset assensu omnium dicere Ennius:

"Áspice hoc sublime candens, quem invocant omnés Iovem;" illum vero et Iovem, et dominatorem rerum, et omnia nutu regentem, et, ut idem Ennius,

"Patrem divomque hominumque,"

et praesentem ac praepotentem deum? Quod qui dubitet, haud sane intelligo, cur non idem, sol sit an nullus sit, dubitare possit. Quid enim est hoc illo evidentius? Quod nisi cognitum comprehensumque animis haberemus, non tam stabilis opinio permaneret, nec confirmaretur diuturnitate temporis, nec una cum saeculis actatibusque hominum inveterari potuisset. Etenim videmus, ceteras opiniones fictas atque vanas diuturnitate extabuisse. Quis enim hippocentaurum fuisse aut chimaeram putat? quaeve anus tam excors inveniri potest, quae illa, quae quondam credebantur apud inferos portenta, extimescat? Opinionum enim commenta delet dies, naturae iudicia confirmat.

7. Existence of God inferred from the Principle of Life within us.

Sed huius beneficii gratiam, iudices, fortuna populi Romani et vestra felicitas et dii immortales sibi deberi putant. Nec vero quisquam aliter arbitrari potest, nisi qui nullam vim esse ducit numenve divinum, quem neque imperii nostri magnitudo, neque sol ille, nec caeli signorumque motus, nec vicissitudines rerum atque ordines movent, neque, id quod maximum est, maiorum nostrorum sapientia: qui sacra, qui caerimonias, qui auspicia et ipsi sanctissime coluerunt, et nobis, suis posteris, prodiderunt. Est, est profecto illa vis: neque in his corporibus, atque in hac imbecillitate nostra, inest quiddam, quod vigeat et sentiat, et non inest in hoc tanto naturae tam praeclaro motu. Nisi forte idcirco esse non putant, quia non apparet, nec cernitur: proinde quasi nostram ipsam mentem, qua sapimus, qua providemus, qua haec ipsa agimus ac dicimus, videre, aut plane, qualis, aut ubi sit, sentire possimus. Cic., Milo., xxx. 83, 84.

8. On the Possibility of God's Attributes.

Qualem autem Deum intelligere nos possumus nulla virtute praeditum? Quid enim? Prudentiamne Deo tribuemus, quae constat ex scientia rerum bonarum et malarum, et nec bonarum nec malarum? Cui mali nihil est nec esse potest, quid huic opus est delectu bonorum et malorum? quid autem ratione? quid intelligentia? quibus utimur ad eam rem, ut apertis obscura assequamur: at obscurum Deo nihil potest esse. Nam iustitia, quae suum cuique distribuit, quid pertinent ad deos? Hominum enim societas et communitas, ut vos dicitis, iustitiam procreavit. Temperantia autem constat ex praetermittendis voluptatibus. Nam fortis Deus intelligi qui potest in dolore, an in labore, an in periculo, quorum Deum nihil attingit? Nec ratione igitur utentem nec virtute ulla praeditum Deum intelligere qui possumus? Cic., Nat. Deor., III. xv. 38.

9. God the True Object of Knowledge.

Illic demum discit, quod diu quaesivit : illic incipit Deum Quid est Deus? Mens universi. Quid est Deus? Quod vides totum, et quod non vides totum. Sic demum magnitudo sua illi redditur, qua nihil maius excogitari potest, si solus est omnia, opus suum et extra et intra tenet. ergo interest inter naturam Dei et nostram? Nostri melior pars animus est: in illo nulla pars extra animum. Totus ratio est: quum interim tantus error mortalia teneat, ut hoc, quo neque formosius est quidquam, nec dispositius, nec in proposito constantius, existiment homines fortuitum et casu volubile, ideoque tumultuosum inter fulmina, nubes, tempestates, et cetera quibus terrae ac terris vicina pulsantur. Nec haec intra vulgum dementia est, sapientiam quoque professos contigit. Sunt qui putent, sibi ipsis animum esse, et quidem providum ac dispensantem singula, et sua, et aliena: hoc autem universum, in quo nos quoque sumus, expers esse consilii, et aut ferri temeritate quadam, aut natura nesciente quid faciat. Quam utile existimas ista cognoscere, et rebus terminos ponere? quantum Deus possit i materiam ipsi sibi formet, an data utatur? utrum idea materiae prius superveniat, an materia Deus quidquid vult efficiat, an in multis rebus illum tractanda destituant: et a magno artifice prave formentur multa, non quia cessat ars, sed quia id in quo exercetur, saepe inobsequens arti est?—Haec inspicere, haec discere, his incubare, nonne transilire est mortalitatem suam, et in meliorem transcribi sortem? Quid tibi, inquis ista proderunt? Si nihil aliud, hoc certe sciam, omnia angusta esse, mensus Deum. Seneca, Nat. Quaest., i. Prol., §§ 11-17.

10. Law in its Highest Form is the Expression of the Divine Mind.

Neque enim esse mens divina sine ratione potest, nec ratio divina non hanc vim in rectis pravisque sanciendis habere; nec, quia nusquam erat scriptum, ut contra omnes hostium copias in ponte unus assisteret a tergoque pontem interscindi iuberet, idcirco minus Coclitem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege atque imperio putabimus: nec, si regnante Tarquinio nulla erat Romae scripta lex de stupris, idcirco non contra illam legem sempiternam Sex. Tarquinius vim Lucretiae, Tricipitini filiae, attulit. Erat enim ratio profecta a rerum natura, et ad recte faciendum impellens et a delicto

avocans: quae non tum denique incipit lex esse, quum scripta est, sed tum, quum orta est. Orta est autem simul cum mente divina. Quamobrem lex vera atque princeps apta ad iubendum et ad vetandum ratio est recta summi Iovis. Cic., Leg., II. iv. 10.

11. God is within us: the Sublime, whether in Nature or in Man, is a Trace of Him.

Non sunt ad coelum elevandae manus, nec exorandus aeditrus, ut nos ad aures simulacri, quasi magis exaudiri possimus, admittat: prope est a te Deus, tecum est, intus est. Ita dico. Lucili, sacer intra nos spiritus sedet, malorum bonorumque nostrorum observator et custos : hic prout a nobis tractatus est, ita nos ipse tractat. Bonus vir sine Deo nemo est. An potest aliquis supra fortunam, nisi ab illo adiutus, exsurgere? Ille dat consilia magnifica; et erecta. In unoquoque virorum bonorum (quis deus, incertum est) habitat. Si tibi occurrit vetustis arboribus et solitam altitudinem egressis frequens lucus, et conspectum coeli densitate ramorum aliorum alios protegentium submovens: illa proceritas silvae et secretum loci, et admiratio umbrae, in aperto tam densae atque continuae, fidem sibi numinis facit. Et si quis specus saxis penitus exesis montem suspenderit, non manu factus, sed naturalibus causis in tantam laxitatem excavatus: animum tuum quadam religionis suspicione percutiet. Magnorum fluminum capita veneramur: subita ex abdito vasti amnis eruptio aras habet: coluntur aquarum calentium fontes: et stagna quaedam vel opacitas vel immensa altitudo sacravit. Si hominem videris interritum periculis, intactum cupiditatibus, inter adversa felicem, in mediis tempestatibus placidum, ex superiore loco homines videntem, ex sequo deos; non subibit te veneratio eius? non dices: ista res maior est altiorque, quam ut credi similis huic, in quo est, corpusculo possit? Vis istue divina descendit. Sen., Ep. iv. xii. (41) 1-4.

12. The Universe considered Divine.

Nec vero Aristoteles non laudandus in eo, quod omnia, quae moventur, aut natura moveri censuit aut vi aut voluntate: moveri autem solem et lunam et sidera omnia; quae autem natura moverentur, haec aut pondere deorsum aut levitate in sublime ferri, quorum neutrum astris contingeret, propterea quod eorum motus in orbem circumquaque ferretur. Nec vero dici potest vi quadam maiore fieri, ut contra naturam astra

moveantur. Quae enim potest esse maior? Restat igitur, ut motus astrorum sit voluntarius. Quae qui videat, non indocte solum, verum etiam impie faciat, si deos esse neget. Nec sane multum interest, utrum id neget, an eos omni procuratione atque actione privet : mihi enim, qui nihil agit, esse omnino non videtur. Esse igitur deos ita perspicuum est, ut, id qui neget, vix eum sanae esse mentis existimem. qualis eorum natura sit, consideremus. In quo nihil est difficilius, quam a consuetudine oculorum aciem mentis abducere. Ea difficultas induxit et vulgo imperitos et similes philosophos imperitorum, ut, nisi figuris hominum constitutis, nihil possent de diis immortalibus cogitare. Cuius opinionis levitas confutata a Cotta non desiderat orationem meam. Sed quum talem esse Deum certa notione animi praesentiamus, primum ut sit animans, deinde, ut in omni natura nihil eo sit praestantius: ad hanc praesensionem notionemque nostram nihil video quod potius accommodem, quam ut primum hunc ipsum mundum, quo nihil fieri excellentius potest, animantem esse et Deum iudicem. Cic., Nat. Deor., II. xvi. 44, 45,

13. The Universe confounded with God.

Mundum, et hoc, quod nomine alio caelum appellare libuit, cuius circumflexu teguntur cuncta, numen esse credi par est. aeternum, immensum, neque genitum, neque interiturum unquam. Huius extera indagare, nec interest hominum, nec capit humanae coniectura mentis. Sacer est, aeternus, immensus, totus in toto, immo vero ipse totum; finitus, et infinito similis; omnium rerum certus, et similis incerto; extra, intra, cuncta complexus in se: idemque rerum naturae opus, et rerum ipsa natura. Furor est, mensuram eius animo quosdam agitasse, atque prodere ausos: alios rursus, occasione hinc sumta aut his data, innumerabiles tradidisse mundos, ut totidem rerum naturas credi oporteret: aut, si una omnes incubaret, totidem tamen Soles, totidemque Lunas, et cetera, ut iam in uno et immensa et innumerabilia sidera: quasi non eadem quaestione semper in termino cogitationis occursura, desiderio finis alicuius: aut, si haec infinitas naturae omnium artifici possit assignari, non illud idem in uno facilius sit intelligi, tanto praesertim opere. Furor est, profecto furor, egredi ex eo, et tanquam interna eius cuncta plane iam sint nota, ita scrutari extera: quasi vero mensuram ullius rei posset agere, qui sui nesciat; aut mens hominis videre, quae mundus ipse non capiat. Pliny, Nat. Hist. II. i. 1.

14. The Universe is not without Intelligence.

Et tamen ex ipsa hominum sollertia, esse aliquam mentem. et eam quidem acriorem et divinam, existimare debemus. "Unde enim hanc homo arripuit?" ut ait apud Xenophontem Socrates. Quin et humorem et calorem, qui est fusus in corpore, et terrenam ipsam viscerum soliditatem, animum denique illum spirabilem, si quis quaerat, unde habeamus, apparet : quod aliud a terra sumpsimus, aliud ab humore, aliud ab igne, aliud ab aëre eo, quem spiritu ducimus. Illud autem, quod vincit hace omnia, rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium, cogitationem, prudentiam, ubi invenimus? unde sustulimus? An cetera mundus habebit omnia, hoc unum, quod plurimi est, non habebit? Atqui certe nihil omnium rerum melius est mundo, pihil praestabilius, nihil pulchrius, nec solum nihil est, sed ne cogitari quidem quidquam melius potest. Et, si ratione et sapientia nihil est melius, necesse est hacc inesse in eo, quod optimum esse concedimus. Cic., Nat. Deor., IL vii. 18.

15. Popular Notions concerning the Divine Power criticised.

Quapropter effigiem Dei formamque quaerere, imbecillitatis humanae reor. Quisquis est Deus, si modo est alius, et quacunque in parte, totus est sensus, totus visus, totus auditus, totus animae, totus animi, totus sui. Innumeros quidem credere, atque etiam ex virtutibus vitiisque hominum, ut Pudicitiam, Concordiam, Mentem, Spem, Honorem, Clementiam, Fidem, aut (ut Democrito placuit) duos omnino, Poenam et Beneficium, maiorem ad socordiam accedit. Fragilis et laboriosa mortalitas in partes ista digessit, infirmitatis suae memor, ut portionibus coleret quisque, quo maxime indigeret. nomina alia aliis gentibus, et numina in iisdem innumerabilia reperimus: inferis quoque in genera descriptis, morbisque et multis etiam pestibus, dum esse placatas trepido metu cupimus. Ideoque etiam publice Febris fanum in Palatio dicatum est, Orbonae ad aedem Larium, et ara Malae Fortunae Exquiliis. Quamobrem maior caelitum populus et iam quam hominum intelligi potest, quum singuli quoque ex semetipsis totidem Deos faciant, Iunones Geniosque adoptando sibi : gentes vero quaedam animalia, et aliqua etiam obscoena, pro diis habeant, ac multa dictu magis pudenda, per foetidos cibos, et alia similia inrantes. Matrimonia quidem inter Deos credi, tantoque aevo ex his neminem nasci; et alios esse grandaevos semperque canos, alios iuvenes atque pueros, atri coloris, aligeros, claudos, ovo editos, et alternis diebus viventes morientesque, puerilium prope deliramentorum est. Sed super omnem impudentiam, adulteria inter ipsos fingimox iurgia et odia, atque etiam furtorum esse et scelerum numina. Deus est mortali iuvare mortalem, et haec ad aeternam gloriam via. Hac proceres iere Romani: hac nunc caelesti passu cum liberis suis vadit maximus omnis aevi rector Vespasianus Augustus fessis rebus subveniens. Hic est vetustissimus referendi benemerentibus gratiam mos, ut tales numinibus adscribant. Quippe et omnium aliorum nomina Deorum, et quae supra retuli siderum, ex hominum nata sunt meritis. Iovem quidem aut Mercurium, aliterve alios inter se vocari, et esse caelestem nomenclaturam, quis non interpretatione naturae fateatur? Irridendum vero agere curam rerum humanarum illud quidquid est summum. Anne tam tristi atque multiplici ministerio non pollui credamus dubitemusve? Vix prope est iudicare, utrum magis conducat generi humano, quando aliis nullus est deorum respectus, aliis pudendus. Externis famulantur sacris; ac digitis deos gestant: monstra quoque, quae colunt, damnant; et excogitant cibos: imperia dira in ipsos, ne somno quidem quieto, irrogant. Non matrimonia, non liberos, non denique quidquam aliud, nisi iuvantibus sacris, deligunt. Alii in Capitolio fallunt, ac fulminantem peierant Iovem: et hos iuvant scelera, illos sacra sua poenis agunt. Invenit tamen inter has utrasque sententias medium sibi ipsa mortalitas numen, quo minus etiam plana de Deo coniectatio esset. Toto quippe mundo, et locis omnibus, omnibusque horis omnium vocibus Fortuna sola invocatur: una nominatur, una accusatur, una agitur rea, una cogitatur, sola laudatur, sola arguitur, et cum conviciis colitur: volubilis, a plerisque vero et caeca etiam existimata, vaga, inconstans, incerta, varia, indignorumque fautrix. Huic omnia feruntur accepta: et in tota ratione mortalium, sola utramque paginam facit. Adeoque obnoxiae summus sortis, ut Sors ipsa pro Deo sit, qua Deus probatur incertus. Pars alia et hanc pellit, astroque suo eventus assignat, nascendi legibus: semelque in omnes futuros unquam Deo decretum: in reliquum vero otium datum. Sedere coepit sententia haec, pariterque et eruditum vulgus, et rude in eam cursu vadit. Pliny, Nat. Hist., ii. 5.

16. Popular Notions concerning the Divine Power criticised.

Ecce fulgurum monitus, oraculorum praescita, aruspicum praedicta, atque etiam parva dictu, in auguriis sternutamenta,

et offensiones pedum. Divus Augustus laevum prodidit sibi calceum praepostere inductum, quo die seditione militari prope afflictus est. Quae singula improvidam mortalitatem involvunt, solum ut inter ista certum sit, nihil esse certi, nec miserius quidquam homine, aut superbius. Ceteris quippe animantium sola victus cura est, in quo sponte naturae benignitas sufficit: uno quidem vel praeferendo cunctis bonis, quod de gloria, de pecunia, ambitione, superque de morte non cogitant. Verum in his Deos agere curam rerum humanarum credi, ex usu vitae est: poenasque maleficiis aliquando seras, occupato Deo in tanta mole, nunquam autem irritas esse; nec ideo proximum illi genitum hominem, ut vilitate iuxta belluas esset. Imperfectae vero in homine naturae praecipua solatia, ne Deum quidem posse omnia. Namque nec sibi potest mortem consciscere, si velit, quod homine dedit optimum in tantis vitae poenis: nec mortales aeternitate donare, aut revocare defunctos: nec facere, ut qui vixit, non vixerit; qui honores gessit, non gesserit: nullumque habere in praeterita ius, praeterquam oblivionis: atque (ut facetis quoque argumentis societas haec cum Deo copuletur) ut bis dena, viginti non sint, ac multa similiter efficere non posse: per quae declaratur haud dubie naturae potentia, idque esse quod Deum vocamus. In haec divertisse non fuerit alienum, vulgata propter assiduam quaestionem de Deo. Pliny, Nat. Hist., ii. 5.

17. How the World is governed.

Fortunam insanam esse et caecam et brutam perhibent philosophi, Saxoque instare in globoso praedicant volubili, Quia quo id saxum impulerit fors, eo cadere fortunam autumant. Insanam autem esse aiunt, quia atrox incerta instabilisque sit: Caecam ob eam rem esse iterant, quia nil cernit quo sese adplicet: Brutam, quia dignum atque indignum nequeat internoscere. Sunt autem alii philosophi, qui contra fortunam negant Esse ullam, sed temeritate res regi omnis autumant. Id magis veri simile esse usus reapse experiundo edocet: Velut Orestes modo fuit rex factust mendicus modo.

Pacuvius. Incert. ap Cornif., ii. 22, 36.

18. Fate Supreme over all Things.

Fatis agimur: cedite fatis.
Non sollicitae possunt curae
Mutare rati stamina fusi.
Quidquid patimur mortale genus,

14 SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

Quidquid facimus, venit ex alto; Servatque suae decreta colus Lachesis, dura revoluta manu. Omnia certo tramite vadunt, Primusque dies dedit extremum. Non illa Deo vertisse licet, Quae nexa suis currunt causis. It cuique ratus, prece non ulla Mobilis ordo. Multis ipsum metuisse nocet. Multi ad fatum venere suum, Dum fata timent.

Seneca, Œd., 979-994.

19. The Gods do not govern the World.

At quidam contra haec, ignari materiai, Naturam non posse Deum sine numine credunt Tanto opere humanis rationibus admoderate Tempora mutare annorum frugesque creare Et iam cetera, mortalis quae suadet adire Ipsaque deducit dux vitae dia voluptas Et res per Veneris blanditur saecla propagent, Ne genus occidat humanum. Quorum omnia causa Constituisse Deos cum fingunt, omnibu' rebus Magno opere a vera lapsi ratione videntur. Nam quamvis rerum ignorem primordia quae sint, Hoc tamen ex ipsis caeli rationibus ausim Confirmare aliisque ex rebus reddere multis, Nequaquam nobis divinitus esse creatam Naturam mundi: tanta stat praedita culpa. Quae tibi posterius, memini, faciemus aperta Nunc id quod superest de motibus expediemus.

Quae bene cognita si teneas, natura videtur Libera continuo dominis privata superbis Ipsa sua per se sponte omnia dis agere expers. Nam pro sancta Deum tranquilla pectora pace Quae placidum degunt aevom vitamque serenam Quis regere immensi summam, quis habere profundi Indu manu validas potis est moderanter habenas Quis pariter coelos omnis convertere et omnis Ignibus aetheriis terras suffire feracis, Omnibus inve locis esse omni tempore praesto
Nubibus ut tenebras faciat coelique serena
Concutiat sonitu, tum fulmina mittat et aedis
Saepe suas disturbet et in deserta recedens
Saeviat exercens telum quod saepe nocentes
Praeterit exanimatque indignos inque merentes?

Lucr., ii. 167-181, and 1090-1104.

20. Θεοί ρεία ζώοντες

Ignorantia causarum conferre Deorum Cogit ad imperium res et concedere regnum. Nam bene qui didicere Deos securum agere aevom, Si tamen interea mirantur qua ratione Quaeque geri possint, praesertim rebus in illis Quae supera caput aetheriis cernunter in oris, Rursus in antiquas referentur religiones Et dominos acris adsciscunt, omnia posse Quos miseri credunt, ignari quid queat esse, Quid nequeat, finita potestas denique cuique Quanam sit ratione atque alte terminus haerens, Quo magis errantes caeca ratione feruntur. Quae nisi respuis ex animo longeque remittis Dis indigna putare alienaque pacis eorum, Delibata Deum per te tibi numina sancta Saepe oberunt; non quo violari summa Deum vis Possit, ut ex ira poenas petere imbibat acris, Sed quia tute tibi placida cum pace quietos Constitues magnos irarum volvere fluctus, Nec delubra Deum placido cum pectore adibis, Nec de corpore quae sancto simulacra feruntur In mentes hominum divinae nuntia formae, Suscipere haec animi tranquilla pace valebis. Inde videre licet qualis iam vita sequatur.

Lucr., vi. 54-77.

21. The Universe is God's Habitation.

Chrysippus quidem, quamquam est acerrimo ingenio, tamen ea dicit, ut ab ipsa natura didicisse, non ut ipse reperisse videatur. "Si enim," inquit, "est aliquid in rerum natura, quod hominis mens, quod ratio, quod vis, quod potestas humana

efficere non possit: est certe id, quod illud efficit, homine melius. Atqui res caelestes omnesque eac, quarum est ordo sempiternus, ab homine confici non possunt. Est igitur id, quo illa conficiuntur, homine melius? In eo enim solo ratio est, qua nihil potest esse praestantius. Esse autem hominem, qui nihil in omni mundo melius esse quam se putet, desipientis arrogantiae est. Ergo est aliquid melius. Est igitur profecto Deus." An vero, si donum magnam pulchramque videris, non possis adduci, ut, etiam si dominum non videas, muribus illam et mustelis aedificatam putes: tantum vero ornatum mundi, tantam varietatem pulchritudinemque rerum caelestium, tantam vim et magnitudinem maris atque terrarum si tuum, ac non deorum immortalium domicilium putes, nonne plane desipere videare? Cic., Nat. Deor., II. vi. 16, 17.

22. The World was made for Man.

Restat, ut doceam atque aliquando perorem, omnia, quae sint in hoc mundo, quibus utantur homines, hominum caussa facta esse et parata. Principio ipse mundus deorum hominumque caussa factus est, quaeque in eo sunt, ea parata ad fructum hominum et inventa sunt. Est enim mundus quasi communis deorum atque hominum domus aut urbs utrorumque. enim ratione utentes iure ac lege vivunt. Ut igitur Athenas et Lacedaemonem Athenieusium Lacedaemoniorumque caussa putandum est conditas esse, omniaque, quae sint in his urbibus. eorum populorum recte esse dicuntur: sic, quaecumque sunt in omni mundo, deorum atque hominum putanda sunt. Iam vero circuitus solis et lunae reliquorumque siderum, quamquam etiam ad mundi cohaerentiam pertinent, tamen et spectaculum hominibus praebent; nulla est enim insatiabilior species, nulla pulchrior et ad rationem sollertiamque praestantior; eorum enim cursus dimetati, maturitates temporum et varietates mutationesque cognovimus. Quae si hominibus solis nota sunt, hominum caussa facta esse iudicandum est. Terra vero feta frugibus et vario leguminum genere, quae cum maxima largitate fundit, ea ferarumne, an hominum caussa gignere videtur? Quid de vitibus olivetisque dicam ? quarum uberrimi laetissimique fructus nihil omnino ad bestias pertinent. Neque enim serendi, neque colendi, nec tempestive demetendi percipiendique fructus, neque condendi ac reponendi ulla pecudum scientia est, earumque omnium rerum hominum est et usus et cura. Cic., Nat. Deor., II. lxi. 154-156.

That the World was made for Man may be proved from the Perfection of the Human Body.

Hic quaerat quispiam, cuiusnam caussa tantarum rerum molitio facta sit; arborumne et herbarum? quae quamquam sine sensu sunt, tamen a natura sustinentur. At id quidem absurdum est. An bestiarum? Nihilo probabilius, deos mutorum et nihil intelligentium caussa tantum laborasse. Quorum igitur caussa quis dixerit effectum esse mundum? scilicet animantium, quae ratione utuntur. Hi sunt dii et homines, quibus profecto nihil est melius: ratio est enim, quae praestat omnibus. Ita fit credibile deorum et hominum caussa factum esse mundum quaeque in eo sint omnia. Faciliusque intelligetur, a diis immortalibus hominibus esse provisum, si erit tota hominis fabricatio perspecta, omnisque humanae naturae figura atque perfectio. (Here follows a description of the whole body, out of which the subjoined passage has been selected.) Quam vero aptas, quamque multarum artium ministras manus natura homini dedit! Digitorum enim contractio facilis facilisque porrectio propter molles commissuras et artus nullo in motu laborat. Itaque ad pingendum, ad fingendum, ad scalpendum, ad nervorum eliciendos sonos ac tibiarum apta manus est admotione digitorum. Atque hace oblectationis: illa necessitatis, cultus dico agrorum, exstructionesque tectorum, tegumenta corporum vel texta vel suta, omnemque fabricam aeris et ferri: ex quo intelligitur, ad inventa animo, percepta sensibus, adhibitis opificum manibus, omnia nos consecutos, ut tecti, ut vestiti, ut salvi esse possemus, urbes, muros, domicilia, delubra haberemus. Cic., Nat. Deor., II. liii. 133, and lx. 150.

24. The Divine Providence watches over Nations and Individuals.

Nec vero universo generi hominum solum, sed etiam singulis a diis immortalibus consuli et provideri solet. Licet enim contrahere universitatem generis humani eamque gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos. Nam si omnibus lominibus, qui ubique sunt, quacumque in ora ac parte terrarum, ab huiusce terrae, quam nos incolimus, continuatione distantium, deos consulere censemus ob eas caussas, quas ante diximus: his quoque hominibus consulunt, qui has nobiscum terras ab oriente ad occidentem colunt. Sin autem iis consulunt, qui quasi magnam quamdam insulam incolunt, quam nos orbem terrae vocamus: etiam illis consulunt, qui partes

eius insulae tenent, Europam, Asiam, Africam. Ergo et earum partes diligunt, ut Romam, Athenas, Spartam, Rhodum, et earum urbium separatim ab universis singulos diligunt, ut Pyrrhi bello Curium, Fabricium, Coruncanium, primo Punico Calatinum, Duillium, Metellum, Lutatium; secundo Maximum, Marcellum, Africanum; post hos Paullum, Gracchum, Catonem. patrum vero memoria Scipionem, Laelium; multosque praeterea et nostra civitas et Graecia tulit singulares viros; quorum neminem, nisi iuvante Deo, talem fuisse credendum est. Praeterea ipsorum deorum saepe praesentiae, quales supra commemoravi, declarant, ab his et civitatibus et singulis hominibus consuli: quod quidem intelligitur etiam significationibus rerum futurarum, quae tum dormientibus, tum vigilantibus portend-Multa praeterea ostentis, multa extis admonemur. multisque rebus aliis: quas diuturnus usus ita notavit, ut Nemo igitur vir magnus sine artem divinationis efficeret. aliquo afflatu divino umquam fuit. Nec vero ita refellendum est, ut, si segetibus aut vinetis cuiuspiam tempestas nocuerit, aut si quid e vitae commodis casus abstulerit, eum, cui quid horum acciderit, aut invisum Deo aut neglectum a Deo iudice-Magna dii curant, parva negligunt. Cic., Nat. Deor., II. lxv. 164-167.

25. Denial of Providence.

Vellem, populis incognita nostris, Vulturis ut primum laevo fundata volatu Romulus infami complevit moenia luco, Usque ad Thessalicas servisses, Roma, ruinas. De Brutis, Fortuna, queror. Quid tempora legum Egimus, aut annos a consule nomen habentes? Felices Arabes, Medique, Eoaque tellus, Quam sub perpetuis tenuerunt fata tyrannis. Ex populis, qui regna ferunt, sors ultima nostra est, Quos servire pudet. Sunt nobis nulla profecto Numina: cum caeco rapiantur secula casu, Mentimur regnare Iovem. Spectabit ab alto Aethere Thessalicas, teneat cum fulmina, caedes? Scilicet ipse petet Pholoen, petet ignibus Oeten, Immeritaeque nemus Rhodopes, pinusque Mimantis: Cassius hoc potius feriet caput? Astra Thyestae Impulit, et subitis damnavit noctibus Argos: Tot similes fratrum gladios patrumque gerenti Thessaliae dabit ille diem? Mortalia nulli

Sunt curata deo. Cladis tamen huius habemus Vindictam, quantam terris dare numina fas est. Bella pares superis facient civilia divos: Fulminibus manes, radiisque ornabit, et astris, Inque deum templis iurabit Roma per umbras. Lucan, vii. 436-459.

26. All Good Things come from God.

Non dat Deus beneficia! Unde ergo ista quae possides? quae das? quae negas? quae servas? quae rapis? unde hacc innumerabilia, oculos, aures, animum mulcentia? unde illa luxuriam quoque instruens copia? Neque enim necessitatibus tantummodo nostris provisum est: usque in delicias amamur. . . . Si pauca quis tibi donasset iugera, accepisse te diceres beneficium; immensa terrarum late patentium spatia negas esse beneficium ? Si pecuniam tibi aliquis donaverit, et arcam tuam, (quoniam id tibi magnum videtur,) impleverit, beneficium vocabis: tot metalla defodit, tot flumina emisit terra, super quae decurrunt sola aurum vehentia; argenti, aeris, ferri immane pondus omnibus locis obrutum, cuius investigandi tibi facultatem dedit, ac latentium divitiarum in summa terra signa disposuit : negas te accepisse beneficium? . . . Natura, inquit, bacc mihi praestat. Non intelligis te, quum hoc dicis, mutare nomen Deo? Quid enim aliud est natura, quam Deus, et divina ntio, toti mundo et partibus eius inserta? Quoties voles, tibi licet aliter hunc auctorem rerum nostrarum compellare: et Iovem illum optimum ac maximum rite dices, et tonantem, et statorem: qui non, ut historici tradiderunt, ex eo, quod post votum susceptum acies Romanorum fugientium stetit, sed quod stant beneficio eius omnia, stator, stabilitorque est : hunc eundem et fatum si dixeris, non mentieris : nam quum fatum nihil aliud at, quam series implexa causarum, ille est prima omnium causa ex qua ceterae pendent. Quaecunque voles illi nomina proprie aptabia, vim aliquam effectumque coelestium rerum continentia. Tot appellationes eius possunt esse, quot munera. Seneca, De Benef., IV. v. 6, 7.

27. External Goods only come from God.

Atque hoc quidem omnes mortales sic habent, externas commoditates, vineta, segetes, oliveta, ubertatem frugum et fructuum, omnem denique commoditatem prosperitatemque vitae a diis se habere; virtutem autem nemo umquam Deo

acceptam retulit. Nimirum recte; propter virtutem enim iure laudamur et in virtute recte gloriamur. Quod non contingeret, si id donum a Deo, non a nobis haberemus. At vero aut honoribus aucti, aut re familiari, aut si aliud quippiam nacti sumus fortuiti boni aut depulimus mali, quum diis gratias agimus, tum nihil nostrae laudi assumptum arbitramur. Num quis, quod bonus vir esset, gracias diis egit umquam? At quod dives, quod honoratus, quod incolumis. Iovemque optimum maximum ob eas res appellant, non quod nos iustos, temperatos, eapientes efficiat, sed quod salvos, incolumes, opulentos, copiosos. Neque Herculi quisquam decumam vovit umquam, si sapiens Quamquam Pythagoras, quum in geometria factus esset. quiddam novi invenisset, Musis bovem immolasse dicitur. Sed id quidem non credo, quoniam ille ne Apollini quidem Delio hostiam immolare voluit, ne aram sanguine aspergeret. Ad rem autem ut redeam, iudicium hoc omnium mortalium est, fortunam a Deo petendam, a se ipso sumendam esse sapientiam. Cic., De Nat. Deor., III. xxxvi. 86-88.

28. The Gods will not endure to be slighted.

Non sinit nos M. Crassus, inter gravissimas nostri imperii iacturas numerandus, hoc loco de se silentium agere: plurimis et evidentissimis ante tantam ruinam monstrorum pulsatus ictibus. Ducturus erat a Carris adversus Parthos exercitum. Ei pullum traditum est paludamentum, cum in proelium exeuntibus album aut purpureum dari soleret. Maesti et taciti milites ad principia convenerunt, qui vetere instituto cum clamore alacri accurrere debebant. Aquilarum altera vix convelli a primipilo potuit: altera aegerrime extracta in contrariam, ac ferebatur, partem seipsa convertit. Magna haec prodigia: sed et illae clades aliquanto maiores: tot pulcherrimarum legionum interitus, tam multa signa hostilibus intercepta manibus, tantum Romanae militiae decus barbarorum obtritum equitatu: optimae indolis filii cruore paterni respersi oculi, corpusque imperatoris inter promiscuas cadaverum strues, avium ferarumque laniatibus obiectum. Vellem equidem placidius, sed relatu verum est. Sic dii spreti excandescunt: sic humana consilia castigantur, ubi se coelestibus praeferunt. Val. Max., I. 6, 11.

29. Origin of Natural Religion.

Praeterea caeli rationes ordine certo Et varia annorum cernebant tempora verti

ROMAN THOUGHT: RELIGION.

Nec poterant quibus id fieret cognoscere causis. Ergo perfugium sibi habebant omnia divis Tradere et illorum nutu facere omnia flecti. In caeloque Deum sedes et templa locarunt, Per caelum volvi quia nox et luna videtur. Luna dies et nox et noctis signa severa Noctivagaeque faces caeli flammaeque volantes. Nubila sol imbres nix venti fulmina grando Et rapidi fremitus et murmura magna minarum. O genus infelix humanum, talia divis Cum tribuit facta atque iras adiunxit acerbas! Quantos tum gemitus ipsi sibi, quantaque nobis Volnera, quas lacrimas peperere minoribu' nostris! Nec pietas ullast velatum saepe videri Vertier ad lapidem, atque omnis accedere ad aras Nec procumbere humi prostratum et pandere palmas Ante Deum delubra nec aras sanguine multo Spargere quadrupedum nec votis nectere vota Sed mage pacata posse omnia mente tueri.

Lucr., V. 1183-1203.

30. Superstition is not Religion.

Explodatur haec quoque somniorum divinatio pariter cum ceteria. Nam ut vere loquamur, superstitio, fusa per gentes, . oppressit omnium fere animos atque hominum imbecillitatem occupavit. Quod et in iis libris dictum est, qui sunt "de natura deorum," et hac disputatione id maxime egimus. Multum enim et nobismet ipsis, et nostris profuturi videbamur, si eam funditus sustulissemus. Nec vero (id enim diligenter intellegi volo) superstitione tollenda religio tollitur. Nam et maiorum instituta tueri sacris caerimoniisque retinendis sapientis est : et esse praestantem aliquam aeternamque naturam, et eam suspiciendam admirandamque hominum generi, pulchritudo mundi ordoque rerum caelestium cogit confiteri. Quamobrem, ut religio propaganda etiam est, quae est iuncta cum cognitione naturae : sic superstitionis stirpes omnes eiiciendae. Instat enim et urget et, quo te cumque verteris, persequitur; sive tu vatem, sive tu omen audieris; sive immolaris, sive avem aspexeris; si Chaldaeum, si haruspicem videris; si fulserit, si tonuerit, si tactum aliquid erit de caelo; si ostenti simile natum factumve quippiam: quorum necesse est plerumque aliquid eveniat; ut numquam liceat quieta mente consistere. Cic., De Divin., II. lxxii. 148, 149.

31. Revolt against the Tyranny of Superstition.

Humana ante oculos foede cum vita iaceret In terris oppressa gravi sub religione Quae caput a caeli regionibus ostendebat Horribili super aspectu mortalibus instans, Primum Graius homo mortalis tollere contra Est oculos ausus primusque obsistere contra, Quem nec fama Deum nec fulmina, nec minitanti Murmure compressit caelum, sed eo magis acrem Inritat animi virtutem, effringere ut arta Naturae primus portarum claustra cupiret. Ergo vivida vis animi pervicit, et extra Processit longe flammantia moenia mundi Atque omne immensum peragravit mente animoque, Unde refert nobis victor quid possit oriri, Quid nequeat, finita potestas denique cuique Quanam sit ratione atque alte terminus haerens. Quare religio pedibus subiecta vicissim Opteritur, nos exacquat victoria caelq

Lucr., I. C2-79.

32. Lucilius ridicules the Superstitions sanctioned by Numa.

Terriculas Lamias, Fauni quas Pompiliique
Instituere Numae, tremit has, hic omnia ponit.
Ut pueri infantes credunt signa omnia ahena
Vivere, et esse homines: et sic isti omnia ficta
Vera putant, credunt signis cor inesse in ahenis.
Pergula pictorum, veri nihil, omnia ficta.

Lucil. ap. Lactant. Inst.

33. A Warning against Religious Quacks.

Atque identidem commonebat, ut caveremus, ne qua nobis isti sycophantae ad faciendam fidem irreperent, quod viderentur quaedam interdum vera effutire aut spargere. Non enim comprehensa, inquit, neque definita neque percepta dicunt; sed lubrica atque ambagiosa coniectatione nitentes, inter falsa atque vera pedetentim, quasi per tenebras ingredientes, eunt: et aut multa tentando, incidunt repente imprudentes in veritatem; aut ipsorum, qui eos consulunt multa credulitate ducente, perveniunt callide ad ea, quae vera sunt: et ideirco videntur in praeteritis rebus quam [in] futuris veritatem facilius imitari.

Ista tamen omnia, quae aut temere aut astute vera dicunt, prae ceteris, inquit, quae mentiuntur, pars ea non fit millesima. Hace autem, quae dicentem Favorinum audivimus, multa etiam memini poëtarum veterum testimonia confirmare, quibus huiuscemodi ambages fallaciosae confutantur; ex quibus est Pacuvianum illud:

"Nam si qui, quae eventura sunt, praevideant, acquiparent Iovi."

Item Attianum illud:

"Nihil," inquit, "credo auguribus, qui aures verbis divitant Alienas, suas ut auro locupletent domos."

Item Favorinus, deterrere volens ac depellere adolescentes a genethliacis istis et quibusdam aliis id genus, qui prodigiosis artibus futura omnia dicturos se pollicentur, nullo pacto adeundos esse consulendosque huiuscemodi argumentis concludebat: Aut adversa inquit, eventura dicunt, aut prospera. Si dicunt prospera et fallunt, miser fies frustra exspectando. Si adversa dicunt et mentiuntur, miser fies frustra timendo. Sin vera respondent, eaque sunt non prospera, iam inde ex animo miser fies, antequam e fato fias. Si felicia promittunt, eaque eventura sunt, tum plane duo erunt incommoda: et exspectatio te spei suspensum fatigabit, et futurum gaudii fructum spes tibi iam praeflorabit. Nullo igitur pacto utendum est istiusmodi hominibus, res futuras praesagientibus. Aul. Gell., xiv. 1. 32.

34. A Warning against Religious Quacks.

Ego deum genus esse dixi et dicam semper caelitum,
Sed eos non curare opinor, quid agat humanum genus:
Nam si curent, bene bonis sit, male malis, quod nunc abest.
. . . Sed superstitiosi vates impudentesque arioli,
Aut inertes aut insani aut quibus egestas imperat,
Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam,
Quibus divitias pollicentur, ab eis drachumam ipsi petunt.

Enn. Telam. fr. ap. Cic. de Div., ii. 50 and i. 58.

35. Right Worship depends on a Right Conception of the Divine Nature.

Quomodo sint dii colendi, solet praecipi. Accendere aliquem lucernam sabbatis prohibeamus: quoniam nec lumine dii egent, et ne homines quidem delectantur fuligine. Vetemus saluta-

tionibus matutinis fungi, et foribus assidere templorum: humana ambitio istis officiis capitur. Deum colit, qui novit. Vetemus lintea et strigiles Iovi ferre, et speculum tenere Iunoni. quaerit ministros Deus: quidni? Ipse humano generi ministrat: ubique et omnibus praesto est. Audiat licet, quemadmodum se gerere in sacrificiis debeat, quam procul resilire a molestiis ac superstitionibus: nunquam satis profectum erit, nisi qualem debet Deum, mente conceperit, omnia habentem, omnia tribuentem, beneficia gratis dantem. Quae caussa est diis benefaciendi? natura. Errat, si quis putat illos nocere velle: non Nec accipere iniuriam queunt, nec facere. Laedere etenim laedique, coniunctum est. Summa illa ac pulcherrima omnium natura, quos periculo exemit, nec periculosos quidem Primus est deorum cultus, deos credere: deinde reddore illis maiestatem suam, reddere bonitatem, sine qua nulla maiestas Scire, illos esse qui praesident mundo, qui universa vi sua temperant, qui humani generis tutelam gerunt, interdum curiosi singulorum. Hi nec dant malum, nec habent: ceterum castigant quosdam, et coërcent, et irrogant poenas, et aliquando specie boni puniunt. Vis deos propitiare? bonus esto. Satis illos coluit, quisquis imitatus est. Sen., Ep. xv., iii. (95), 47-50.

36. The Worship of a Pure Heart.

O curvae in terras animac, et coelestium inanes! Quid iuvat hoc, templis nostros immittere mores, Et bona dis ex hac scelerata ducere pulpa? Haec sibi corrupto casiam dissolvit olivo: Haec Calabrum coxit vitiato murice vellus: Haec baccam conchae rasisse, et stringere venas Ferventis massae crudo de pulvere iussit. Peccat et haec, peccat: vitio tamen utitur. At vos Dicite, pontifices, in sacro quid facit aurum? Nempe hoc, quod Veneri donatae a virgine puppae. Quin damus id Superis, de magna quod dare lance Non possit magni Messalae lippa propago: Compositum ius fasque animo, sanctosque recessus Mentis, et incoctum generoso pectus honesto. Haec cedo ut admoveam templis, et farre litabo.

37. The Worship of a Pure Heart.
Caelo supinas si tuleris manus
Nascente Luna, rustica Phidyle,

Persius, Sat. II., 61-75.

Si ture placaris et horna Fruge Lares avidaque porca,

Nec pestilentem sentiet Africum Fecunda vitis, nec sterilem seges Robiginem aut dulces alumni Pomifero grave tempus anno.

Nam quae nivali pascitur Algido Devota quercus inter et ilices Aut crescit Albanis in herbis Victima, Pontificum secures

Cervice tinget. Te nihil attinet Tentare multa caede bidentium Parvos coronantem marino Rore deos fragilique myrto.

Immunis aram si tetigit manus, Non sumptuosa blandior hostia Mollivit aversos Penates Farre pio et saliente mica.

Horace, III. Od. 23.

38. Labienus advises Cato to consult the Oracle.

Stabant ante fores populi, quos miserat Eos, Cornigerique Iovis monitu nova fata petebant: Sed Latio cessere duci : comitesque Catonem Orant, exploret Libycum memorata per orbem Numina, de fama tam longi iudicet aevi. Maximus hortator scrutandi voce deorum Eventus Labienus erat. "Sors obtulit," inquit, "Et Fortuna viae tam magni numinis ora Consiliumque dei: tanto duce possumus uti Per Syrtes, bellique datos cognoscere casus. Nam cui crediderim superos arcana daturos Dicturosque magis, quam sancto vera Catoni? Certe vita tibi semper directa supernas Ad leges, sequerisque deum. Datur, ecce, loquendi Cum Iove libertas: inquire in fata nefandi Caesaris, et patriae venturos excute mores: Iure suo populis uti legumque licebit, An bellum civile perit. Tua pectora sacra Voce reple: durae semper virtutis amator Quaere quid est virtus, et posce exemplar honesti." Lucan, ix. 543-562.

Cato declares that Truth may be learned without the Aid of Oracles.

Ille deo plenus, tacita quem mente gerebat, Effudit dignas adytis e pectore voces: "Quid quaeri, Labiene, iubes? An liber in armis Occubuisse velim potius, quam regna videre? An sit vita nihil, et longa? an differat actas? An noceat vis ulla bono? Fortunaque perdat Opposita virtute minas? laudandaque velle Sit satis, et numquam successu crescat honestum? Scimus, et hace nobis non altius inseret Hammon. Haeremus cuncti superis, temploque tacente, Nil agimus nisi sponte dei : nec vocibus ullis Numen eget: dixitque semel nascentibus auctor Quidquid scire licet: steriles nec legit arenas, Ut caneret paucis, mersitque hoc pulvere verum : Estque dei sedes, ubi terra, et pontus, et aer, Et coelum, et virtus. Superos quid quaerimus ultra? Iuppiter est, quodcumque vides, quodcumque moveris Sortilegis egeant dubii, semperque futuris Casibus ancipites: me non oracula certum, Sed mors certa facit: pavido fortique cadendum est. Hoc satis est dixisse Iovem." Sic ille profetur: Servataque fide templi discedit ab aris, Non exploratum populis Hammona relinquens. Lucan, ix. 563-585.

40. A Prayer.

Si qua recordanti benefacta priora voluptas
Est homini, quum se cogitat esse pium;
Nec sanctam violasse fidem, nec foedere in ullo
Divum ad fallendos numine abusum homines.
Multa parata manent in longa aetate, Catulle,
Ex hoc ingrato gaudia amore tibi.
Nam quaecumque homines bene quoiquam aut dicere possunt

Aut facere, haec a te dictaque factaque sunt.

Omnia quae ingratae perierunt credita menti.

Quare iam te cur amplius excrucies?

Quin tu animum offirmas itaque, istinc teque reducis

Et, diis invitis, desinis esse miser?

Difficile est, longum subito deponere amorem:

Difficile est; verum hoc qua lubet efficias.

Una salus hace est, hoc est tibi pervincendum.

Hoc facias, sive id non pote, sive pote.

O dii, si vostrum est misereri, aut si quibus umquam
Extrema iam ipea in morte tulistis opem:

Me miserum adspicite: et, si vitam puriter egi,
Eripite hanc pestem perniciemque mihi,
Quae mihi subrepens imos, ut torpor, in artus,
Expulit ex omni pectore laetitias.

Non iam illud quaero, contra ut me diligat illa,
Aut, quod non potis est, esse pudica velit:

Ipse valere opto, et taetrum hunc deponere morbum.

O dii, reddite mi hoc pro pietate mea.

Catull., lxxiv.

41. What we ought to pray for.

"Nil ergo optabunt homines?" Si consilium vis, Permittes ipsis expendere numinibus, quid Conveniat nobis, rebusque sit utile nostris. Nam pro iucundis aptissima quaeque dabunt di. Carior est illis homo, quam sibi. Nos, animorum Impulsu et caeca magnaque cupidine ducti, Coniugium petimus, partumque uxoris: at illis Notum, qui pueri qualisque futura sit uxor. Ut tamen et poscas aliquid, voveasque sacellis Exta, et candiduli divina tomacula porci: Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano. Fortem posce animum, mortis terrore carentem, Qui spatium vitae extremum inter munera ponat Naturae, qui ferre queat quoscumque labores, Nesciat irasci, cupiat nihil, et potiores Herculis aerumnas credat saevosque labores Et Venere, et coenis, et pluma Sardanapali. Monstro, quod ipse tibi possis dare: semita certe Tranquillae per virtutem patet unica vitae. Nullum numen habes, si sit prudentia; sed te Nos facimus, Fortuna, deam, coeloque locamus. Juven., x. 346-366.

42. Temples should be built for the Gods.

Nam a patribus acceptos deos ita placet coli, si huic legi paruerint ipsi. Patrum delubra esse in urbibus censeo, nec sequor magos Persarum; quibus auctoribus Xerxes inflammasse templa Graeciae dicitur, quod parietibus includerent deos, quibus omnia deberent esse patentia ac libera, quorumque hic mundus omnis templum esset et domus. Melius Graeci atque nostri; qui, ut augerent pietatem in deos, easdem illos, quas nos, urbes incolere voluerunt. Affert enim haec opinio religionem utilem civitatibus: si quidem et illud bene dictum est a Pythagora, doctissimo viro, tum maxime et pietatem et religionem versari in animis, quum rebus divinis operam daremus: et quod Thales, qui sapientissimus in septem fuit, homines existimare oportere, omnia quae cernerentur, deorum esse plena: fore enim onnes castiores, veluti quum in fanis essent maxime religiosis. Est enim quadam opinione species deorum in oculis, non solum in mentibus. Cic., De Leg., II. x., xi. 26.

The Superstition of any People takes its Distinctive Form from the Physical Conditions of the Country they inhabit.

Ac mihi quidem videntur e locis quoque ipsis, qui a quibusque incolebantur, divinationum opportunitates esse ductae. Êtenim Aegyptii et Babylonii, in camporum patentium aequoribus habitantes, quum ex terra nihil emineret, quod contemplationi caeli officere posset, omnem curam in siderum cognitione posuerunt; Etrusci autem, quod religione imbuti studiosius et crebrius hostias immolabant, extorum cognitioni se maxime dediderunt : quodque propter aëris crassitudinem de caelo apud eos multa fiebant, et quod ob eamdem caussam multa inusitata partim e caelo, alia ex terra oriebantur, quaedam etiam ex hominum pecudumve conceptu et satu, portentorum exercitatissimi interpretes exstiterunt. Quorum quidem vim, ut tu soles dicere, verba ipsa prudenter a maioribus posita declarant. Quia enim ostendunt, portendunt, monstrant, praedicunt; ostenta, portenta, monstra, prodigia dicuntur. Arabes autem et Phryges et Cilices, quod pastu pecudum maxime utuntur, campos et montes hieme et acstate peragrantes, propterea facilius cantus avium et volatus notaverunt. Eademque et Pisidiae caussa fuit, et huic nostrae Umbriae. Tum Caria tota, praecipueque Telmesses, quos ante dixi, quod agros uberrimos maximeque fertiles incolunt, in quibus multa propter fecunditatem fingi gignique possunt, in ostentis animadvertendis diligentes fuerunt. Cic., De Div., I. xlii. 93, 94.

44. Utility of Religion to the Commonwealth.

Sit igitur hoc a principio persuasum civibus, dominos esse omnium rerum ac moderatores deos, eaque, quae gerantur,

corum geri iudicio ac numine, cosdemque optime de genere howinum mereri et, qualis quisque sit, quid agat, quid in se admittat, qua mente, qua pietate colat religiones, intueri, piorunque et impiorum habere rationem. His enim rebus imbutae mentes haud sane abhorrebunt ab utili ac vera sententia. Quid est enim verius, quam neminem esse oportere tam stulte arrogantem, ut in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundoque non putet? aut ut ea, quae vix summa ingenii ntione comprehendat, nulla ratione moveri putet? Quem vero astrorum ordines, quem dierum noctiumque vicissitudines, quem mensium temperatio, quemque ea, quae gignuntur nobis ad fruendum, non gratum esse cogant; hunc hominem omnino numerari qui decet ? Quumque omnia, quae rationem habent, praestent iis, quae sint rationes expertia, nefasque sit dicere. ulam rem praestare naturae omnium rerum : rationem inesse in ea confitendum est. Utiles esse autem opiniones has quis neget, quum intelligat, quam multa firmentur iureiurando? quantae salutis sint foederum religiones? quam multos divini supplicii metus a scelere revocarit? quamque sancta sit societas civium inter ipsos, diis immortalibus interpositis tum iudicibus, tum testibus? Cic., Leg., II. vii. 15, 16.

45. The Origin and Destiny of the Human Spirit.

Principio coelum ac terras, camposque liquentes, Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque astra, Spiritus intus alit, totamque infusa per artus Mens agitat molem, et magno se corpore miscet. Inde hominum pecudumque genus, vitaeque volantum, Et quae marmoreo fert monstra sub aequore pontus. Igneus est ollis vigor et coelestis origo Seminibus, quantum non noxia corpora tardant Terrenique hebetant artus moribundaque membra. Hine metuunt cupiuntque, dolent gaudentque, neque auras Dispiciunt, clausae tenebris et carcere caeco. Quin et supremo quum lumine vita reliquit, Non tamen omne malum miseris, nec funditus omnes Corporeae excedunt pestes; penitusque necesse est Multa diu concreta modis inolescere miris. Ergo exercentur poenis, veterumque malorum Supplicia expendent. Aliae pandentur inanes Suspensae ad ventos; aliis sub gurgite vasto Infectum eluitur scelus, aut exuritur igni. Quisque suos patimur Manes; exinde per amplum

Mittimur Elysium, et pauci laeta arva tenemus: Donec longa dies, perfecto temporis orbe, Concretam exemit labem, purumque reliquit Aetherium sensum, atque aurai simplicis ignem. Has omnes, ubi mille rotam volvere per annos, Lethaeum ad fluvium deus evocat agmine magno: Scilicet immemores supera ut convexa revisant Rursus, et incipiant in corpora velle reverti. Virg., Æn., vi. 724-751.

46. The Dignity of Man.

Quid mirum, noscere mundum Si possunt homines, quibus est et mundus in ipsis, Exemplumque Dei quisque est in imagine parva! An quoquam genitos nisi caelo credere fas est Esse homines? proiecta iacent animalia cuncta In terra vel mersa vadis vel in aere pendent: Omnibus una quies venter, sensusque per artus, Et quia consilium non est, et lingua remissa; Unus et inspectus rerum, viresque loquendi, Ingeniumque capax, varias educit in artes. Hic partus, qui cuncta regit, secessit in orbem, Edomuit terram ad fruges, animalia cepit, Imposuitque viam ponto, stetit unus in arcem Erectus capitis, victorque ad sidera mittit Sidereos oculos, propiusque aspectat Olympum, Inquiritque Iovem : nec sola fronte deorum Contentus manet, et caelum scrutatur in alvo, Cognatumque sequens corpus se quaerit in astris: Hinc in tanta fidem petimus, quam saepe volucres Accipiunt, trepidaeque suo sub pectore fibrae. An minus est sacris rationem ducere signis, Quam pecudum mortes, aviumque attendere cantus, Atque ideo faciem caeli non invidet orbi Ipse Deus, vultusque suos corpusque recludit Semper volvendo, seque ipsum inculcat et offert; I't bene cognosci possit, doceatque videndo, Qualis eat, cogatque suas attendere leges. Manilius, iv. 886-912.

47. "The Mind is its Own Place."

Id actum est, mihi crede, ab illo, quisquis formator universi fuit, sive ille Deus est potens omnium, sive incorporalis ratio, ingentium operum artifex, sive divinus spiritus, per omnia maxima minima, aequali intentione diffusus, sive fatum et immutabilis causarum inter se cohaerentium series : id inquam sctum est, ut in alienum arbitrium, nisi vilissima quaeque, non caderent. Quidquid optimum homini est, id extra humamm potentiam iacet, nec dari, nec eripi potest: mundus hic, quo minil neque maius neque ornatius rerum Natura genuit; animus contemplator, admiratorque mundi, pars eius magnificentissima, propria nobis et perpetua, tamdiu nobiscum mansura, quamdiu ipsi manebimus. Alacres itaque et erecti, quocunque res tulerit, intrepido gradu properemus. Emetiamur quascunque terras, nullum inventuri solum intra mundum, quod alienum homini est. Undecunque ex aequo ad coelum erigitur acies, paribus intervallis omnia divina ab omnibus humanis Proinde dum oculi mei ab illo spectaculo, cuius inatiabiles sunt, non abducantur, dum mihi lunam solemque intueri liceat, dum ceteris inhaerere sideribus, dum ortus corum, occasus, intervallaque, et causas investigare velocius meandi, vel tardius, spectare tot per noctem stellas micantes, et alias, immobiles, alias non in magnum spatium exeuntes, sed intra sum se circumagentes vestigium, quasdam subito erumpentes, quasdam igne fuso perstringentes aciem, quasi decidant, vel longo tractu cum luce multa praetervolantes; dum cum his sin, et coelestibus, qua homini fas est, immiscear; dum animum, ad cognatarum rerum conspectum tendentem, in sublimi semper beam: quantum refert mea, quid calcem? Sen., Cons. ad Hole, viii. 3-6.

48. The Pre-eminence of the Soul over the Body.

Maior sum, et ad maiora genitus, quam ut mancipium sim mei corporis: quod equidem non aliter adspicio, quam vinculum aliquod libertati meae circumdatum. Hoc itaque oppono fortame, in quo resistat; nec per illud ad me ullum transire valume sino. Quidquid in me potest iniuriam pati, hoc est: in hoc obnoxio domicilo animus liber habitat: nunquam me caro ista compellet ad metum, nunquam ad indignam bono simulationem nunquam in honorem huius corpusculi mentiar. Quam visum fuerit, distraham cum illo societatem: et nunc tamen dum haeremus, non erimus aequis partibus socii: animus ad se omne ius ducet. Contemtus corporis sui, certa libertas cat. Ut ad propositum revertar huic libertati multum conferet dila, de qua modo loquebamur, inspectio. Nempe universa materia et ex Deo constant: Deus ista temperat, quae

without first rectorem sequentur, et ducem. Potentius autem pretionius est quod facit, quod est Deus, quam materia patiens Dei. Quem in hoc mundo locum Deus obtinet, hunc in homine animus: quod est illic materia, id nobis corpus est. Serviant ergo deteriora melioribus: fortes simus adveus fortuita: non contremiscamus iniurias, non vulnera, non vinca, non egestatem. Mors quid est? Aut finis aut transiuls. Nec desinere timeo; idem est enim quod non coepisse: nec transire; quia nusquam tam anguste ero. Sen., Ep. vii., 3 (65) 21, fin.

49. Affinity of the Divine and Human Spirit.

Quae autem divina? Vigere, sapere, invenire, meminisse. Ergo animus, ut ego dico, divinus est; ut Euripides audet dicere, Deus: et quidem, si Deus aut anima aut ignis est, idem est animus hominis. Nam ut illa natura caelestis et terra vacat et humore, sic utriusque harum rerum humanus animus est expers. Sin autem est quinta quaedam natura, ab Aristotele inducta primum: haec et deorum est et animorum. Hanc nos sententiam secuti, his ipsis verbis in consolatione haec expressimus. "Animorum nulla in terris origo inveniri potest. Nihil enim est in animis mixtum atque concretum, aut quod ex terra natum atque fictum esse videatur: nihil ne aut humidum quidem, aut flabile aut igneum. His enim in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat, quod et praeterita teneat et futura provideat et complecti possit praesentia: quae sola divina sunt, nec invenietur umquam, unde ad hominem venire possint nisi a Deo. Singularis est igitur quaedam natura atque vis animi, seiuncta ab his usitatis notisque naturis. Ita, quidquid est illud, quod sentit, quod sapit, quod vivit, quod viget, caeleste et divinum, ob eamque rem acternum sit necesse est. Nec vero Deus ipse, qui intelligitur a nobis, alio modo intelligi potest, nisi mens soluta quaedam et libera, segregata ab omni concretione mortali, omniaque sentiens et movens, ipsaque praedita motu sempiterno." Hoc e genere atque eadem e natura est humana mens. Cic., Tusc. Disp., I. xxvi., xxvii. 65-66.

50. The Soul is Immortal.

Nemo umquam mihi, Scipio, persuadebit, aut patrem tuum Paullum aut duos avos, Paullum et Africanum, aut Africani patrem, aut patruum, aut multos praestantes viros, quos enumerare non est necesse, tanta esse conatos, quae ad posteritatis memoriam pertinerent, nisi animo cernerent posteritatem ad se pertinere. . . . Quod quidem ni ita se haberet. ut animi immortales essent, haud optimi cuiusque animus maxime ad immortalitatem gloriae niteretur. Quid? quod sepientissimus quisque aequissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo? Nonne vobis videtur animus is, qui plus cernat et longius, videre, se ad meliora proficisci : ille autem, cuius obtusior sit acies, non videre? Equidem efferor studio patres vestros, quos colui et dilexi, videndi: neque vero eos solum convenire aveo, quos ipse cognovi, sed illos etiam de quibus audivi et legi et ipse conscripsi. Quo quidem me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit, neque tamquam Peliam recoxerit. . . . Quoniam ita vixi, ut non frustra me metum existimem: et ex vita ita discedo, tamquam ex hospitio, non tamquam ex domo. Commorandi enim natura deversorium nobis, non habitandi [locum] dedit. O praeclarum diem, quum ad illud divinum animorum concilium coetumque proficiscar, quumque ex hac turba et colluvione discedam! Proficiscar enim non ad cos solum viros, de quibus ante dixi; verum etiam ad Catonem meum, quo nemo vir melior natus est, memo pietate praestantior: cuius a me corpus crematum est; (quod contra decuit ab illo meum:) animus vero non me deserens, sed respectans, in ea profecto loca discessit, quo mihi ipsi cernebat esse veniendum. Quem ego meum casum fortiter ferre visus sum: non quo aequo animo ferrem; sed me ipse consolabar, existimans, non longinquum inter nos digressum et discessum fore. Cic., De Senect., xxiii. 82-85.

51. Sympathy a Divine Gift.

Mollissima corda
Humano generi dare se Natura fatetur,
Quae lacrumas dedit: haec nostri pars optima sensus.
Plorare ergo iubet casum lugentis amici
Squaloremque rei, pupillum ad iura vocantem
Circumscriptorem, cuius manantia fletu
Ora puellares faciunt incerta capilli.
Naturae imperio gemimus, quum funus adultae
Virginis occurrit, vel terra clauditur infans
Et minor igne rogi. Quis enim bonus et face dignus
Arcana, qualem Cereris vult esse sacerdos,
Ulla aliena sibi credat mala? Separat hoc nos
A grege mutorum, atque ideo venerabile soli

Sortiti ingenium, divinorumque capaces Atque exercendis capiendisque artibus apti, Sensum a coelesti demissum traximus arce, Cuius egent prona et terram spectantia. Mundi Principio indulsit communis conditor illis Tantum animas, nobis animum quoque, mutuus ut nos Affectus petere auxilium et praestare inberet. Juv., xv. 131-150.

52. Aspiration after the Divine is the Peculiar Privilege of Man.

Quicunque enim convenienter naturae vixerint, nec illam secuti sint malae consuetudinis corruptelam, quae divinitus datos igniculos exstinguit, vitiaque gignit et confirmat omnia, cos et viventes gloria, et e vita excedentes praemiis prosequi oportet. Id enim non solum rationi consentaneum, sed etiam verissimum atque aequissimum est. Cui autem aequitatis antiquior cura quam Deo? Itaque quum homo solus ex omni propemodum genere nactus sit aliquam notitiam Dei, nisi vitae iniquitate Deo iniquus atque invisus evaserit, ad Deum certe evolabit. Idque aeternitatis humanae vel maximum ac firmissimum argumentum est, solum hominem divinae voluntatis participem consciumque exsistere: ut, quamquam agrestibus silvestribusque in locis natus sit, tamen ipsa docente natura, et esse Deum et colendum ac verendum esse dubitare non possit. O rem dignam in qua non modo homines sed ipsas etiam pecudes obstupescere et, si fieri possit, etiam erubescere oporteat! cognatum esse hominem Deo: nullum aliud in terris animal, nisi hominem solum, Dei cognitione imbutum esse: nec quidquam esse aliud quod animo e divina mente hausto praeditum sit: tantamque inesse homini caecitatem atque socordiam, ut, divinae cognationis immemor, aversetur migrationem ad Deum? Nec enim aliud esse mors quam migratio ad caelestes superasque sedes existimanda est: nec id solum ratione quadam aequitati veritatique consentanea, sed etiam sapientissimorum hominum maxime firmo stabilique consensu. Consol. Cic., ascr., p. 1209, ed. Nobbe.

53. "Moribus et Caelum patuit."

Huc et illud accedat, ut perfecta virtus sit, acqualitas ac tenor vitae per omnia consonans sibi: quod non potest esse, nisi rerum scientia contingat, et ars, per quam divina et humana noscantur. Hoc est summum bonum: quod si occupas,

incipis decrum esse socius, non supplex. Quomodo, inquis, isto pervenitur? non per Peninum Graiumve montem, nec per deserta Candaviae: nec Syrtes tibi, nec Scylla aut Charybdis, adeundae sunt : quae tamen omnia transisti procuratiunculae Tutum iter est, iucundum est, ad quod natura te instruxit. Dedit tibi illa, quae si non deserneris, par Deo arges. Parem autem Deo pecunia non faciet: Deus nihil labet. Praetexta non faciet: Deus nudus est. Fama non faciet, nec ostentatio tui, et in populos nominis dimissa notitia. Nemo novit Deum. Multi de illo male existimant, et impune. Non turba servorum, lecticam tuam per itinera urbana ac peregrina portantium: Deus ille maximus potentissimusque ipee vehit omnia. Ne forma quidem et vires beatum te facere possunt: nihil horum non patitur vetustatem. Quaerendum est ergo quod non fiat in dies deterius, cui non possit obstari. Quid hoc est? animus: sed hic rectus, bonus, magnus. aliud voces hunc, quam Deum in humano corpore hospitantem? Hic animus tam in equitem Romanum, quam in libertinum, quam in servum, potest cadere. Quid est eques Romanus, aut libertinus, aut servus? Nomina ex ambitione, aut ex iniuria Subsilire in coelum ex angulo licet: exsurge modo, et te queque dignum finge Deo. Finges autem non auro, non argento: non potest ex hac materia imago Dei exprimi similis. Cogita illos, quum propitii essent, fictiles fuisse. Sen., Ep. iv., 2 (31), 7-10.

54. "Look nature through, 'tis revolution all: All change, no death."

Quodsi tanta cupiditas longioris aevi te tenet, cogita, nihil corum quae ab oculis abeunt, et in rerum naturam, ex qua predierunt, ac mox processura sunt, reconduntur, consumi. Desinunt ista, non percunt. Et mors, quam pertimescimus ac recusamus, intermittit vitam, non eripit: veniet iterum, qui nos in lucem reponat dies, quem multi recusarent, nisi oblitos reduceret. Sed postea diligentius docebo, omnia quae videntur perire, mutari. Aequo animo debet rediturus exire. Observa orbem rerum in se remeantium: videbis in hoc mundo nihi exstingui, sed vicibus descendere, ac resurgere. Aestas abit, sed alter annus illam adducet: hiems cecidit, referent illam sui menses: solem nox obruit, sed ipsam statim dies abiget. Stellarum iste discursus, quidquid praeterierit, repetit: pars codi levatur assidue, pars mergitur. Denique finem faciam, si hoc unum adiecero, nec infantes, nec pueros, nec mente lapsos,

timere mortem: et esse turpissimum, si eam securitatem nobis ratio non praestat, ad quam stultitia perducit. Sen., Ep. iv., 7 (36), 10-12.

55. Death not an Evil.

Quae quum ita sint, magna tamen eloquentia est utendum, atque ita velut superiore e loco concionandum, ut homines mortem vel optare incipiant, vel certe timere desistant. Nam si supremus ille dies non exstinctionem, sed commutationem affert loci; quid optabilius? Sin autem perimit ac delet omnino; quid melius, quam in mediis vitae laboribus obdormiscere, et ita conniventem somno consopiri sempiterno? Quod si fiat, melior Ennii, quam Solonis oratio. Hic enim noster,

"Nemo me lacrumis decoret," inquit, "nec funera fletu faxit." At vero sapiens ille,

"Mors mea ne careat lacrumis: linquamus amicis Maerorem, ut celebrent funera cum gemitu."

Nos vero, si quid tale acciderit, ut a deo denuntiatum videatur, ut exeamus e vita, laeti et agentes gratias pareamus, emittique nos e custodia et levari vinculis arbitremur, ut aut in aeternam et plane in nostram domum remigremus, aut omni sensu molestiaque careamus: sin autem nihil denuntiabitur, eo tamen simus animo, ut horribilem illum diem aliis, nobis faustum putemus; nihilque in malis ducamus, quod sit vel a diis immortalibus vel a natura parente omnium constitutum. Non enim temere nec fortuito sati et creati sumus, sed profecto fuit quaedam vis, quae generi consuleret humano, nec id gigneret aut aleret, quod, quum exantlavisset omnes labores, tum incideret in mortis malum sempiternum: portum potius paratum nobis et perfugium putemus. Quo utinam velis passis pervehi liceat! Sin reflantibus ventis reiiciemur, tamen eodem paullo tardius referamur necesse est. Quod autem omnibus necesse est, idne miserum esse uni potest?—Habes epilogum, ne quid praetermissum aut relictum putes. A. Ego vero: et quidem fecit etiam iste me epilogus firmiorem. Cic., Tusc. Disp., I. xlix, 117-119.

56. Death ought not to be feared.

Pauper fiam? inter plures ero. Exsul fiam? ibi me natum putabo, quo mittar. Alligabor? quid enim? nunc solutus sum? ad hoc me natura grave corporis mei pondus adstrinxit.

Moriar! hoc dicis, desinam aegrotare posse, desinam alligari posse, desinam mori posse. Non sum tam ineptus, ut Epicuram cantilenam hoc loco persequar, et dicam, vanos esse inferorum metus, nec Ixionem rota volvi, nec saxum humeris Sisyphi trudi in adversum, nec ullius viscera et renasci posse quotidie, et carpi. Nemo tam puer est, ut Cerberum timeat et tenebras, et larvalem habitum nudis ossibus cohaerentium. Mors nos aut consumit, aut exuit. Emissis meliora restant. onere detracto: consumtis nihil restat: bona pariter malaque submota sunt. Permitte mihi referre hoc loco tuum versum, ni prius admonuero, ut te iudices non aliis scripsisse ista, sed etiam tibi. Turpe est aliud loqui, aliud sentire: quanto turpius, aliud scribere, aliud sentire? Memini te illum locum aliquando tractasse, non repente nos in mortem incidere, sed minutatim procedere. Quotidie morimur, quotidie enim demitur aliqua pars vitae: et tunc quoque quum crescimus, vita decrescit. Înfantiam amisimus, deinde pueritiam, deinde adolescentiam usque ad hesternum, quidquid transiit temporis, periit: hunc ipsum quem agimus diem, cum morte dividimus. Quemadmodum clepsydram non extremum stillicidium exhaurit, sed quidquid ante defluxit; sic ultima hora, qua esse desinimus, non sola mortem facit, sed sola consummat. Tunc ad illam pervenimus, sed diu venimus. Haec quum descripsisses, quo soles ore, semper quidem magnus, nunquam tamem acrior, quam ubi veritati commodas verba, dixisti:

"Mors non una venit, sed quae rapit, ultima mors est."

Malo te legas, quam epistolam meam: apparebit enim tibi, hanc quam timemus mortem extremam esse, non solam. Sen., Ep. iii., 3 (24), 16-20.

57. Let us meet Death willingly.

Hoc animo tibi hanc epistolam scribo, tanquam quummaxime scribentem mors evocatura sit. Paratus exire sum, et ideo fruor vita: quia quam diu futurum hoc sit, non nimis pendeo. Ante senectutem curavi, ut bene viverem: in senectute, ut bene moriar. Bene autem mori, est libenter mori. Da operam, ne quid unquam invitus facias: quidquid necesse est, futurum est repugnanti: in volentem necessitas non est. Ita dico, qui imperia libens excipit, partem acerbissimam servitutis effugit, facere quod nolit. Non qui iussus aliquid facit, miser est: sed qui invitus facit. Itaque sic animum componamus, ut quidquid res exiget, id velimus: et inprimis finem nostri sine tristitia

cogitemus: ante ad mortem, quam ad vitam, prasparandi sumus. Satis instructa vita est: sed nos instrumentorum eius avidi sumus. Deesse nobis aliquid videtur, et semper videbitar. Ut satis vixerimus, nec anni nec dies facient, sed animus. Vixi, Lucili carissime, quantum satis erat: mortem plenus exspecto. Son., Ep. vi., 9 (61), 1-3.

58. Death is Annihilation.

Nil igitur mors est ad nos neque pertinet hilum, Quandoquidem natura animi mortalis habetur, Et velut anteacto nil tempore sensimus aegri, Ad confligendum venientibus undique Poenis, Omnia cum belli trepido concussa tumultu Horrida contremuere sub altis aetheris oris, In dubioque fuere utrorum ad regna cadendum Omnibus humanis esset terraque marique, Sic, ubi non erimus, cum corporis atque animai Discidium fuerit quibus e sumus uniter apti, Scilicet haud nobis quicquam, qui non erimus tum, Accidere omnino poterit sensumque movere, Non si terra mari miscebitur et mare caelo.

Lucr., iii. 830-842.

59. Why then should we grieve over it?

"Iam iam non domus accipiet te laeta, neque uxor Optima nec dulces occurrent oscula nati Praeripere et tacita pectus dulcedine tangent. Non poteris factis florentibus esse, tuisque Praesidium. Misero misere" aiunt "omnia ademit Una dies infesta tibi tot praemia vitae." Illud in his rebus non addunt "nec tibi earum Iam desiderium rerum super insidet una." Quod bene si videant animo dictisque sequantur, Dissoluant animi magno se angore metuque. "Tu quidem ut es leto sopitus, sic eris aevi Quod superest cunctis privatu' doloribus aegris: At nos horrifico cinefactum te prope busto Insatiabiliter deflevimus, aeternumque Nulla dies nobis maerorem e pectore demet." Illud ab hoc igitur quaerendum est, quid sit amari Tanto opere, ad somnum si res redit atque quietem, Cur quisquam aeterno possit tabescere luctu. Lucr., iii. 894-911.

60. Men ought not lightly to wish for Death.

Nihil mihi videtur turpius, quam optare mortem. vis vivere, quid optas mori? Si non vis, quid deos rogas, quod tibi nascenti dederunt? Nam ut quandoque moriaris, etiam invito positum est: ut quum voles, in tua manu est. Alterum tibi necesse est, alterum licet. Turpissimum his diebus principium diserti mehercules viri legi: Ita, inquit, quamprimum moriar! Homo demens, optas rem tuam: Ita quamprimum moriar! Fortasse inter has voces senex factus es. Alioqui quid in mora est? Nemo te tenet : evade qua visum est. Elige quamlibet rerum naturae partem, qua tibi praeberi exitum inbeas. Hacc nempe sunt elementa, quibus hic mundus administratur, aqua terra, spiritus. Omnia ista tam causae vivendi sunt, quam viae mortis. Ita quamprimum moriar! Quamprimum intud, quod esse vis? quem illi diem ponis? Citius fieri quam eptas, potest. Imbecillae mentis ista sunt verba, et hac detestatione misericordiam captantis. Non vult mori, qui optat. Deos vitam roga, et salutem : si mori placuit, hic mortis est fractus, optare desinere. Haec, mi Lucili, tractemus, his formemus animum. Haec est sapientia, hoc est sapere, non dis putatiunculus inanibus subtilitatem vanissimam agitare. Sen., Ep. xix., 8 (117), 22-25.

61. A Belief in Immortality underlies many Ceremonial Observances.

Expone igitur, nisi molestum est, primum, animos, si potes, remanere post mortem: tum, si minus, id obtinebis, (est enim arduum,) docebis, carere omni malo mortem. Ego enim istud ipsum vereor, ne malum sit, non dico carere sensu, sed carendum 🗪. M. Auctoribus quidem ad istam sententiam, quam vir obtineri, uti optimis possumus; quod in omnibus caussis et debet et solet valere plurimum : et primum quidem omni antiquitate; quae quo propius aberat ab ortu et divina progenie, boc melius en fortusse, quae erant vera, cernebat. Itaque unum illud erat insitum priscis illis, quos Cascos appellat Ennius, esse in morte sensum, neque excessu vitae sic deleri hominem, ut funditus interiret: idque quum multis aliis rebus, tum e pontificio iure et caerimoniis sepulcrorum intelligi licet; quas maximis ingeniis praediti nec tanta cura coluissent, nec violatas tam inexpiabili religione sanxissent, nisi haereret in eorum mentibus, mortem non interitum esse omnia tollentem atque delentem, sed quamdam quasi migrationem commutationemque vitae, quae in claris viris et feminis dux in caelum soleret esse, in ceteris humi retineretur, et permaneret tamen. Cic., Tusc. Disp., I. xii. 26-27.

62. "Mors Ianua Vitae."

Quum venerit dies ille qui mixtum hoc divini humanique secernat, corpus hoc, ubi inveni, relinquam: ipse me diis reddam. Nec nunc sine illis sum, sed gravi terrenoque detineor. Per has mortalis acvi moras, illi meliori vitae longiorique proluditur. Quemadmodum novem mensibus nos tenet maternus uterus, et praeparat non sibi, sed illi loco in quem videmur emitti, iam idonei spiritum trahere, et in aperto durare: sic per hoc spatium, quod ab intantia patet in senectutem, in alium naturae maturescimus partum. Alia origo nos exspectat, alius rerum status. Nondum coelum, nisi ex intervallo, pati possumus. Proinde intrepidus horam illam decretoriam prospice: non est animo suprema, sed corpori. . . . Dies iste, quem tanquam extremum reformidas, aeterni natalis est. Depone onus! quid cunctaris, tanquam non prius quoque, relicto, in quo latebas, Haeres et reluctaristum quoque magno corpore, exieris? nisu matris expulsus es. . . . . Quid ista sic diligis, quasi tua? Istis opertus es. Veniet qui te revelet dies, et ex contubernio foedi atque olidi ventris educat. Hinc nunc quoque tu quantum potes, subvola: utique etiam necessariis, quae cohaerebunt, alienus. Iam hinc, altius aliquid sublimiusque meditare. Aliquando naturae tibi arcana retegentur, discutietur ista caligo, et lux undique clara percutiet. Imaginare tecum, quantus ille sit fulgor, tot sideribus inter se lumen miscentibus. Nulla serenem umbra turbabit: aequaliter splendebit omne coeli latus: dies et nox, aëris infimi vices sunt. Tunc in tenebris vixisse dices, quum totam lucem totus adspexeris: quam nunc, per angustissimas oculorum vias, obscure intueris, et tamen admiraris tam procul. Quid tibi videbitur divina lux, quum illam suo loco videris? Hacc cogitatio nihil sordidum animo subsidere sinit, nihil humile, nihil crudele. Deos omnium rerum esse testes ait, illis nos approbari, illis in futurum parari iubet, et aeternitatem proponere. Sen., Ep. xvii., 2 (102), 22-29.

63. "Not lost, but gone before."

Tu ergo in eo ipso fano quod ad nominis tui memoriam ac cultum votum dedicatumque est, et laudari te et coli senties. Maxime autem laetaberis in eo quod et eum tibi quem maxime

debui honorem persolverim, et me simul iniquissimo fortunae imperio penitus exsolverim. Nosti enim, quam semper alacri fortique animo cunctis casibus restiterim: ut ne me quidem pulsum patria omnique plane dignitate spoliatum, tum acri impetu frangere ac deiicere fortuna potuerit. Cum inimicis sutem quanta contentione decertaverim, quaeque mea fuerit in is refutandis frangendisque virtus et constantia, norunt omnes, qui varios civitatis nostrae casus curiose notaverunt. Quum vero, Tullia, te mihi extremo loco fortuna ademisset, tum equidem intellexi, quantum illa in rebus posset humanis, quantaque adversus me ipsum vi ac potestate niteretur. Itaque nihil habui quod dicerem, nisi, cedo, et manum tollo, quum, am gravi accepto volnere, plane dolore perculsus atque afflictus emem. Nunc autem, et praeceptis sapientiae adversus omnes fortunae vim confirmatus, et, te consecrata in caelumque recepta, tanta affectus voluptate ac laetitia, quantam animo capere maximam possum, exsultare plane videor, victorque de fortuna ac de omni prorsus dolore triumpho. Tu ergo, quando me insigni et excellenti tuarum laude memoriaque virtutum tam praeclare iuvisti: nunc, ab hominibus seiuncta, non me desereus, sed aliquando respectans, perduc eo, ubi tua tandem collocutione conspectuque fruar; ut et parenti tui amantissimo, quam potissimum optare debes, gratiam referas, et ego multo mihi gratiorem multoque iucundiorem congressum nostrum futurum intelligam, quam insuavis et acerbus digressus fuit. Consol. Cic. ascript., p. 1213, ed. Nobbe.

64. Immortality taught by the Druids.

Et vos barbaricos ritus moremque sinistrum
Sacrorum, Druidae, positis repetistis ab armis
Solis nosse deos, et coeli numina vobis,
Aut solis nescire datum: nemora alta remotis
Incolitis lucis. Vobis auctoribus, umbrae
Non tacitas Erebi sedes Ditisque profundi
Pallida regna petunt: regit idem spiritus artus
Orbe alio: longae (canitis si cognita) vitae
Mors media est. Certe populi, quos despicit Arctos,
Pelices errore suo, quos ille timorum
Maximus haud urget, leti metus. Inde ruendi
In ferrum mens prona viris, animaeque capaces
Mortis: et ignavum, rediturae parcere vitae.

Lucan., i. 450-462.

65. On Suicide.

Cato autem sic abiit e vita, ut caussam moriengi nactum ce esse gauderet. Vetat enim dominans ille in nobis Deus, iniussa hine nos suo demigrare : quum vero caussam iustam Deus ipse dederit, ut tunc Socrati, nunc Catoni, saepe multis : nae ille, medius fidius, vir sapiens lactus ex his tenebris in lucem illam excesserit. Nec tamen illa vincla carceris ruperit : leges enim vetant; sed tamquam a magistratu aut ab aliqua potestate legitima, sic a Deo evocatus atque emissus exierit. Tota enim philosophorum vita, ut ait idem, commentatio mortis est. Nam quid aliud agimus, quum a voluptate, id est a corpore, quum a re familiari, quae est ministra et famula corporis, quam a republica, quum a negotio omui sevocamus animum? Quid. inquam, tum agimus, nisi animum ad seipsum advocamus, secum esse cogimus maximeque a corpore abducimus? Secernere autem a corpore animum nec quidquam aliud est, quam emori discere. Cic., Tusc. Disp., I. xxx. 74, 75.

66. Under the Tyranny of the Emperors we find Suicide recommended.

Non possis itaque de re in universum pronuntiare, quum mortem vis externa denuntiat, occupanda sit, an exspectanda. Multa cnim sunt, quae in utramque partem trahere possunt. Si altera mors cum tormento, altera simplex et facilis est, quidni huic iniicienda sit manus? Quemadmodum navim eligam navigaturus et domum habitaturus, ita mortem, utique qua sum exiturus e vita, meliorem. Praeterea quemadmodum non utique melior est longior vita, sic peior utique mors longior. In nulla re magis, quam in morte, morem animo Exeat qua impetum cepit: sive ferrum gerere debemus. appetit, sive laqueum, sive aliquam potionem venas occupantem, pergat, et vincula servitutis abrumpat. Vitam et aliis approbare quisque debet, mortem sibi. Optima est, quae placet. Stulte haec cogitantur: Aliquis dicet, me parum fortiter fecisse; aliquis, nimis timere; aliquis, fuisse aliquod genus mortis animosius. Vis tu cogitare, id in manibus esse consilium, ad quod fama non pertinet? Hoc unum intuere, ut te fortunae quam celerrime eripias. Alioqui aderunt, qui de facto tuo male existiment. Invenies etiam professos sapientiam, qui vim afferendam vitae suae negent, et nefas iudicent ipsum interemtorem sui fieri: exspectandum esse exitum, quem natura decrevit. Hoc qui dicit, non videt se libertati viam claudere.

Nil melius aeterna lex fecit, quam quod unum introitum nobis ad vitam dedit, exitus multos. Ego exspectem vel morbi crudelitatem, vel hominis, quum possim per media exire tormenta, et adversa discutere? Hoc est unum, cur de vita non possimus queri: neminem tenet. Sen., Ep. viii., 1 (70), 9-13.

67. The excuses Men invent for Sin.

Sunt, in Fortunae qui casibus omnia ponunt, Et nullo credunt mundum rectore moveri, Natura volvente vices et lucis et anni; Atque ideo intrepidi quaecumque altaria tangunt. Est alius metuens, ne crimen poena sequatur : Hic putat esse deos, et peierat, atque ita secum: "Decernat, quodcumque volet, de corpore nostro Isis, et irato feriat mea lumina sistro. Dummodo vel caecus teneam, quos abnego, numos. Et phthisis et vomicae putres et dimidium crus Sunt tanti ? Pauper locupletem optare podagram Ne dubitet Ladas, si non eget Anticyra, nec Archigene. Quid enim velocis gloria plantae Praestat et esuriens Pisaeae ramus olivae? Ut sit magna, tamen certe lenta ira deorum est. Si curant igitur cunctos punire nocentes, Quando ad me venient? Sed et exorabile numen Fortasse experiar: solet his ignoscere. Multi Committunt eadem diverso crimina fato: Ille crucem pretium sceleris tulit, hic diadema." Sic animum dirae trepidum formidine culpae Confirmant.

Juv., xiii. 86-107.

68. The Punishments of the Lower World may be endured on Earth.

Atque ea nimirum quaecumque Acherunte profundo Prodita sunt esse, in vita sunt omnia nobis. Nec miser impendens magnum timet aere saxum Tantalus, ut famast, cassa formidine torpens; Sed magis in vita divom metus urget inanis Mortalis casumque timent quem cuique ferat fors.

Sed Tityos nobis hic est, in amore iacentem Quem volucres lacerant atque exest auxius angor Aut alia quavis scindunt cuppedine curae.
Sisyphus in vita quoque nobis ante oculos est
Qui petere a populo fasces saevasque secures
Imbibit et semper victus tristisque recedit.
Nam petere imperium quod inanest nec datur umquam,
Atque in eo semper durum sufferre laborem,
Hoc est adverso nixantem trudere monte
Saxum quod tamen e summo iam vertice rusum
Volvitur et plani raptim petit aequora campi.

Cerberus et furiae iam vero et lucis egestas
Tartarus horriferos eructans faucibus aestus,
Qui neque sunt usquam nec possunt esse profecto.
Sed metus in vita poenarum pro male factis
Est insignibus insignis scelerisque luella,
Carcer et horribilis de saxo iactu' deorsum,
Verbera carnifices robur pix lammina taedae;
Quae tamen etsi absunt, at mens sibi conscia factis
Praemetuens adhibet stimulos terretque flagellis
Nec videt interea qui terminus esse malorum
Possit nec quae sit poenarum denique finis
Atque eadem metuit magis haec ne in morte gravescant.
Hic Acherusia fit stultorum denique vita.

Lucr., iii. 978-983; 992-1002; 1011-1023.

69. ύστερύποινον πέμπει παραβάσιν 'Ερινύν.

Non est humano consilio, ne mediocri quidem, iudices, deorum immortalium cura res illa perfecta. Religiones mehercule ipsae, quae illam belluam cadere viderunt, commovisse se videntur, et ius in illo suum retinuisse. Vos enim iam, Albani tumuli atque luci, vos, inquam, imploro atque obtestor, vosque, Albanorum obrutae arae, sacrorum populi Romani sociae et aequales, quas ille praeceps amentia, caesis prostratisque sanctissimis lucis, substructionum insanis molibus oppresserat : vestrae tum arae vestrae religiones viguerunt, vestra vis valuit, quam ille omni scelere pollucrat; tuque ex tuo edito monte, Latiaris sancte Iuppiter, cuius ille lacus, nemora finesque saepe omni nefario stupro et scelere macularat, aliquando ad eum puniendum oculos aperuisti: vobis illae, vobis vestro in conspectu serae, sed iustae tamen et debitae poenae solutae sunt. Nisi forto hoc etiam casu factum esse dicemus, ut ante ipsum, sacrarium Bonae Deae, quod est in fundo T. Sextii Galli, in primis honesti et ornati adolescentis, ante ipsam, inquam, Bonam

Deam, quum praelium commisisset, primum illud vulnus acceperit, quo taeterrimam mortem obiret, ut non absolutus iudicio illo nefario videretur, sed ad hanc insignem poenam reservatus. Cic., Kilo., xxxi. 85, 86.

 Speech of the Locrian Ambassadors before the Roman Senate (BC 204), showing the inevitable Punishment of Sacrilege.

"Unum est, de quo nominatim et nos queri religio infixa animis cogat, et vos audire, et exsolvere rempublicam vestram religione, si ita vobis videbitur, velimus, Patres conscripti. Vidimus enim, cum quanta caerimonia non vestros solum colatis deos, sed etiam externos accipiatis. Fanum est apud nos Proserpinae, de cuius sanctitate templi credo aliquam famam ad vos pervenisse Pyrrhi bello: qui quum, ex Sicilia rediens, Loros classe praeterveheretur, inter alia foeda, quae propter fidem erga vos in civitatem nostram facinora edidit, thesauros quoque Proscrpinae, intactos ad eam diem, spoliavit: atque ita, pecunia in naves imposita, ipse terra est profectus. Quid ergo evenit, Patres conscripti? Classis postero die foedissima tempestate lacerata, omnesque naves, que sacram pecuniam habuerunt, in litora nostra eiectae sunt. Qua tanta clade edoctus tandem deos esse superbissimus rex, pecuniam omnem conquisitam in thesauros Proserpinae referri iussit. Nec tamen illi unquam postea prosperi quicquam evenit: pulsusque Italia, ignobili atque inhonesta morte, temere nocte ingressus Argos, Haec quum audisset legatus vester, tribunique militum, et mille alia, quae non augendae religionis causa, sed praesentis deae numine saepe comperta nobis maioribusque nostris, referebantur; ausi sunt nihilo minus sacrilegas admovere manus intactis illis thesauris, et nefanda praeda se ipsos ac domos contaminare suas et milites vestros. Quibus, per vos fidemque vestram, Patres conscripti, priusquam eorum scelus expietis, neque in Italia neque in Africa quicquam rei gesseritis, ne, quod piaculum commiserunt, non suo solum sanguine, sed etiam publica clade luant." Livy, xxix. 18.

71. Speech of the Locrian Ambassadors before the Roman Senats (B.C. 204), showing the inevitable Punishment of Sacrilege.

"Quanquam ne nunc quidem, Patres conscripti, aut in ducibus, aut in militibus vestris cessat ira deae. Aliquoties iam inter se signis collatis concucurrerunt. Dux alterius partis Pleminius, alterius duo tribuni militum erant: non acrius cum Carthagin-

iensibus, quam inter se ipsi, ferro dimicaverunt: praebuissentque occasionem furore suo Locros recipiendi Hannibali, ni accitus ab nobis Scipio intervenisset. At, hercule, milites contactos sacrilegio furor agitat: in ducibus ipsis puniendis nullum deae numen apparuit? Imo ibi praesens maxime fuit. Virgis caesi tribuni ab legato sunt. Legatus deinde insidiis tribunorum interceptus. praeterquam quod toto corpore laceratus, naso quoque auribusque decisis, exsanguis est relictus : recreatus deinde legatus ex vulneribus, tribunos militum in vincula coniectos, dein verberatos, servilibusque omnibus suppliciis trucidatos cruciando occidit; mortuos deinde prohibuit sepeliri. Has des poenas a templi sui spoliatoribus habet: nec ante desinet omnibus eos agitare furiis, quam reposita sacra pecunia in thesauris fuerit. Maiores quondam nostri, gravi Crotoniensium bello, quia extra urbem templum est, transferre in urbem eam pecuniam voluerunt. Noctu audita ex delubro vox est." Abstinerent manus: deam sua templa defensuram. "Quia movendi inde thesauros incussa erat religio, muro circumdare templum voluerunt. Ad aliquantum iam altitudinis excitata erant moenia, quum subito collapsa ruina sunt. Sed et nunc, et saepe alias dea suam sedem, suumque templum aut tutata est, aut a violatoribus gravia piacula exegit. Nostras iniurias nec potest, nec possit alius ulcisci, quam vos, Patres conscripti. Ad vos vestramque fidem supplices confugimus. Nihil nostra interest, utrum sub illo legato, sub illo praesidio Locros esse sinatis, an irato Hannibali et Poenis ad supplicium dedatis. Non postulamus, ut extemplo nobis, ut de absente, ut indicta causa credatis. Veniat, coram ipse audiat, ipse diluat. Si quicquam sceleris, quod homo in homines edere potest, in nos praetermisit; non recusamus, quin et nos omnia eadem iterum, si possumus, patiamur, et ille omni divino humanoque liberetur scelere. *Livy*, xxix. 18.

72. Vengeance sleeps but does not die.

Spartano cuidam respondit Pythia vates:
Haud impunitum quondam fore, quod dubitaret
Depositum retinere et fraudem iure tueri
Iurando. Quaerebat enim, quae numinis esset
Mens, et an hoc illi facinus suaderet Apollo?
Reddidit ergo metu, non moribus: et tamen omnem
Vocem adyti dignam templo veramque probavit,
Exstinctus tota pariter cum prole domoque
Et, quamvis longa deductis gente, propinquis.

Has patitur poenas peccandi sola voluntas. Nam scelus intra se tacitum qui cogitat ullum, Facti crimen habet. Cedo, si conata peregit? Perpetua anxietas, nec mensae tempore cessat, Faucibus ut morbo siccis interque molares Difficili crescente cibo : sed vina misellus Exspuit; Albani veteris pretiosa senectus Displicet. Ostendas melius, densissima ruga Cogitur in frontem, velut acri ducta Falerno. Nocte brevem si forte indulsit cura soporem, Et toto versata toro iam membra quiescunt; Continuo templum et violati numinis aras Bt. quod praecipuis mentem sudoribus urget, Te videt in somnis; tua sacra et maior imago Humana turbat pavidum, cogitque fateri. Hi sunt, qui trepidant et ad omnia fulgura pallent, Quum tonat, exanimes quoque primo murmure coeli; Non quasi fortuitus, nec ventorum rabie, sed Latus cadat in terras et vindicet ignis. Juv., xiii. 199-226.

73. The Gods have ceased to visit the Earth as they did of old.

Talia praefantes quondam, felicia Pelei Carmina divino cecinerunt omine Parcae. Praesentes namque ante domos invisere castas Saepius, et sese mortali ostendere coetu Coelicolae, nondum spreta pietate, solebant. Saepe pater divum templo in fulgente revisens, Annua dum festis venissent sacra diebus, Conspexit terra centum procurrere currus. Saepe vagus Liber Parnassi vertice summo Thyiadas effusis evantes crinibus egit: Quum Delphi tota certatim ex urbe ruentes Acciperent laeti divum fumantibus aris. Saepe in letifero belli certamine Mayors, Aut rapidi Tritonis hera, aut Rhamnusia virgo Armatas hominum est praesens hortata catervas. Sed postquam tellus scelere est imbuta nefando, Institiamque omnes cupida de mente fugarunt, Perfudere manus fraterno sanguine fratres: Destitit exstinctos natus lugere parentes: Optavit genitor primaevi funera nati,

Liber ut innuptae poteretur flore novercae:
Ignaro mater substernens se impia nato,
Impia non verita est divos scelerare parentes
Omnia fanda nefanda malo permista furore
Iustificam nobis mentem avertere deorum.
Quare nec tales dignantur visere coetus,
Nec se contingi patiuntur lumine claro.

Catull., lxiv. (lxii.) 382-408.

74. The Roman Religion owed much to Etruscan Influence.

Maiores nostri statas solennesque caeremonias, Pontificum scientia; bene gerendarum rerum auctoritates, augurum observatione; Apollinis praedictiones, vatum libris; portentorum depulsa, Etrusca disciplina explicari voluerunt. Prisco etiam instituto rebus divinus opera datur, cum aliquid commendandum est, precatione: cum exposcendum, voto: cum solvendum, gratulatione: cum inquirendum vel extis vel sortibus, impetrito: cum solenni ritu peragendum, sacrificio. Quo etiam ostentorum ac fulgurum denuntiationes procurantur. Tantum autem studium antiquis non solum observandae, sed etiam amplificandae religionis fuit, ut e florentissima tum et opulentissima civitate decem principum filii S. C. singulis Etruriae populis percipiendae sacrorum disciplinae gratia traderentur. Val. Max., I. i. 1.

75. Exactness of the Roman Ritual.

Non mirum igitur, si pro eo imperio augendo custodiendoque pertinax deorum indulgentia semper excubuit, quod tam scrupulosa cura, parvula quoque momenta religionis examinare videtur: quia nunquam remotos ab exactissimo cultu caeremoniarum oculos habuisse nostra civitas existimanda est. In qua cum Marcellus quintum consulatum gerens templum Honori et Virtuti, Clastidio prius, deinde Syracusis potitus, nuncupatis votis debitum consecrare vellet, a collegio pontificum impeditus est, negante unam cellam duobus diis recte Futurum enim, si quid prodigii in ea accidisset, ne dignosceretur, utri rem divinam fieri oporteret: nec duobus nisi certis diis una sacrificari solere. Ea pontificum admonitione effectum est, ut Marcellus, separatis aedibus, Honoris ac Virtutis simulacra statueret. Neque aut collegio pontificum autoritas amplissimi viri, aut Marcello adiectio impensae impedimento fuit, quo minus religionibus suus tenor, suaque observatio redderetur. Val. Max., I. i. 8.

76. The Romans did not allow the heaviest Misfortunes to interfere with Public Worship.

Quanto nostrae civitatis senatus venerabilior in Deos! qui post Cannensem cladem decrevit, ne matronae ultra trigesimum diem luctus suos extenderent, uti ab his sacra Cereris peragi possent: quia, maiore paene Romanorum virorum parte in execrabili ac diro solo iacente, nullius penates moeroris expertes erant. Itaque matres ac filiae coniugesque et sorores nuper interfectorum, abstersis lacrymis depositisque doloris insignibus, candidam induere vestem, et aris dare thura coactae sunt. Qua quidem constantia obtinendae religionis, magnus coelestibus iniectus est rubor ulterius adversus eam saeviendi gentem, quae ne iniuriarum quidem acerbitate ab corum cultu absterreri potuerat. Val. Max., I. i. 15.

77. The Gods of the Farmer.

Et quoniam (ut aiunt) dei facientes adiuvant, prius invocabo cos; nec, ut Homerus et Ennius, Musas, sed xii deos consentis: neque tamen eos urbanos quorum imagines ad forum auratae stant, sex mores et feminae totidem, sed illos xii deos qui maxime agricolarum duces sunt. Primum, qui omnes fructus agriculturae caelo et terra continent, Iovem et Tellurem. Itaque quod ii parentes magni dicuntur, Iuppiter pater apellatur. Tellus terra mater. Secundo Solem et Lunam, quorum tempora observantur, cum quaedam seruntur et conduntur. Cererem et Liberum, quod horum fructus maxime necessarii ad victum. Ab his enim cibus et potio venit e fundo. Quarto Robigum et Floram, quibus propitiis neque robigo frumenta atque arbores corrumpit, neque non tempestive florent. Itaque publicae Robigo feriae robigaria; Florae ludi floralia instituti. Item adveneror Minervam et Venerem, quarum unius procuratio oliveti alterius portorum; quo nomine rustica vinalia instituta. Nec non etiam precor Lympham ac Bonum Eventum, quoniam sine aqua omnis arida ac miseri agricultura, sine successu ac bono eventu frustratio est non cultura. Iis igitur diis ad venerationem advocatis ego referam sermones eos quos de agricultura nuper habuimus. Varro., R. R., 1. 1.

78. "Dis te minorem quod geris Imperas."

Ego enim fateor, me et magnitudine ostenti et gravitate

esse commotum. Neque is sum, qui, si cui forte videor plus, quam ceteri, qui aeque, atque ego, sunt occupati, versari in studio litterarum his delecter, aut utar omnino litteris, quae nostros animos deterrent atque avocant a religione. vero primum habeo auctores ac magistros religionum colendarum maiores nostros: quorum mihi tanta fuisse sapientia videtur, ut satis superque prudentes sint, qui illorum prudentiam, non dicam assequi, sed, quanta fuerit, perspicere possint: qui statas sollemnesque caerimonias pontificatu, rerum bene gerendarum auctoritates augurio, fatorum veteres praedictiones Apollinis vatum libris, portentorum explanationes Etruscorum disciplina contineri putarunt: quae quidem tanta est, ut nostra memoria primum Italici belli funesta illa principia, post Sullani Cinnanique temporis extremum paene discrimen, tum hanc recentem Urbis inflammandae delendique imperii coniurationem non obscure nobis paullo ante praedixerint. Deinde etiam cognovi, multa homines doctissimos sapientissimos que et dixisse et scripta de deorum immortalium numine reliquesse. Quae quamquam divinitus perscripta video, tamen eiusmodi sunt, ut ea maiores nostri docuisse illos, non ab illis didicisse videantur. Et enim quis est tam vecors, qui aut, quum suspexerit in caclum, deos esse non sentiat, et ca, quae tanta mente fiunt, ut vix quisquam arte ulla ordinem rerum ac neccessitudinem persequi possit, causi fieri putet: aut quum deos esse intelexerit, non intelligat, corum numine hoc tantum imperium esse natum et auctum et retentum? Quam volumus licet. patres conscripti, ipsi nos amemus: tamen nec numero Hispanos nec robore Gallos, nec calliditate Poenos, nec artibus Graecos, nec denique hoc ipso huius gentis ac terrae domestico nativoque sensu Italos ipsos ac Latinos, sed pietate ac religione, atque hac una sapientia, quod deorum immortalium numine omnia regi gubernarique perspeximus, omnes gentes nationesque superavimus. Cic., Har. Resp., ix. 18, 19.

79. Livy's respect for Ancestral Belief.

Non sum nescius, ab eadem negligentia, qua nihil deos portendere vulgo nunc credant, neque nuntiari admodum ulla prodigia in publicum, neque in annales referri. Ceterum et mihi, vetustas res scribenti, nescio quo pacto antiquus fit animus; et quaedam religio tenet, quae illi prudentissimi viri publice suscipienda ceusuerint, ea pro indignis habere, quae in meos annales referam. Anagnia duo prodigia eo anno sunt nuntiata; facem in coelo conspectam, et bovem feminam locutam

Minturnis quoque per eos dies coeli ardentis publice ali. species affulserat. Reate imbri lapidavit. Cumis in arce Apollo triduum ac tres noctes lacrimavit. In urbe Romana duo aeditui nuntiarunt, alter, in aede Fortunae anguem iubatum a compluribus visum esse: alter, in aede Primigeniae Fortunae, quae in colle est, duo diversa prodigia; palmam in area enatam, et anguine interdiu pluisse. Duo non suscepta prodigia sunt, alterum, quod in privato loco factum esset, palmam enatam in impluvio suo T. Marcius Figulus nuntiabat: alterum, quod in loco peregrino, Fregellis in domo L. Atrei hasta, quam sho militi emerat, interdiu plus duas horas arsisse, ita ut nihil cius, ambureret ignis, dicebatur. Publicorum prodigiorum causa Quadraginta maioribus hostiis quibus libri a decemviris aditi. dis consules sacrificarent, ediderunt, et ut supplicatio fieret, cunctique magistratus circa omnia pulvinaria victimis maioribus merificarent, populusque coronatus esset. Omnia, uti decemviri praeierunt, facta. Livy, xliii. 13.

80. The Roman Religion is Local, and cannot be transplanted to Veii or elsewhere.

"Urbem auspicato inauguratoque conditam habemus: nullus locus in ea non religionum deorumque est plenus : sacrificiis sollennibus non dies magis stati, quam loca sunt, in quibus fant. Hos omnes deos, publicos privatosque, Quirites, deserturi estis! Quam par vestrum factum est, quod in obsidione nuper in egregio adolescente C. Fabio, non minore hostium admiratione, quam vestra, conspectum est; quum inter Gallica tela degressus ex arce sollenne Fabiae gentis in colle Quirinali obiit } An gentilicia sacra ne in bello quidem intermitti, publica sacra et Romanos deos etiam in pace deseri placet? et pontifices flaminesque negligentiores publicarum religionum esse, quam privatus in sollenni gentis fuerit? Forsitan aliquis dient, aut ea nos Veiis facturos, aut huc inde missuros sacerdotes pestros, qui faciant: quorum neutrum fieri salvis caerimoniis Et ne omnia generatim sacra omnesque percenseam deos; in Iovis epulo num alibi, quam in Capitolio, pulvinar mcipi potest? Quid de aeternis Vestae ignibus signoque, quod imperii pignus custodia eius templi tenetur, loquar? quid de ancilibus vestris, Mars Gradive, tuque Quirine pater? Haec emnia in profano deseri placet sacra, aequalia urbi, quaedam vetustiora origine urbis? Livy, V., lii. 1-3.

81. The Influence of Augury.

Maximum autem et praestantissimum in republica ius est augurum cum auctoritate coniunctum. Neque vero hoc, quia sum ipse augur, ita sentio, sed quia sic existimare nos est necesse. Quid enim maius est, si de iure quaerimus, quam posse a summis imperiis, et summis potestatibus comitiatus et concilia, vel instituta dimittere, vel habita rescindere ! Quid gravius, quam rem susceptam dirimi, si unus augur "alio die" dixerit? quid magnificentius, quam posse decernere, ut magistratu se abdicent consules? quid religiosius, quam cum populo, cum plebe agendi ius aut dare aut non dare? quid ! legem, si non iure rogata est, tollere? ut Titiam decreto collegii; ut Livias, consilio Philippi, consulis et auguris: nihil domi, nihil militiae, per magistratus gestum, sine eorum auctoritate posse cuiquam probari? Age, iam ista video fateorque esse magna: sed est in collegio vestro inter Marcellum et Appium, optimos augures, magna dissensio: nam eorum ego in libros incidi: quum alteri placeat, auspicia ista ad utilitatem esse reipublicae composita: alteri disciplina vestra quasi divinare videatur prorsus posse. Hac tu de re, quaero, quid sentias. M. Egone? . . . Non video cur esse divinationem negem. Nec vero Romulus noster auspicato Urbem condidisset, neque Attii Navii nomen memoria floreret, tam diu, nisi hi omnes multa ad veritatem admirabilia dixissent. Sed dubium non est, quin haec disciplina et ars augurum evanuerit iam et vetustate et negligentia. Itaque neque illi assentior, qui hanc scientiam negat umquam in nostro collegio fuisse; neque illi, qui esse etiam nunc putat; quae mihi videtur apud maiores fuisse dupliciter, ut ad reipublicae tempus nonnumquam, ad agendi consilium saepissime pertineret. Cic., Leg., II. xii., xiii. 3Ĭ**–**33.

82. Cicero's Compendium of Religious Legislation.

Ad divos adeunto caste. Pietatem adhibento: opes amovento. Qui secus faxit, deus ipse vindex erit. Separatim nemo habessit deos, neve novos, sive advenas, nisi publice ascitos, privatim colunto. Constructa a patribus delubra in urbibus habento, lucos in agris habento et larum sedes. Ritus familiae patrumque servanto. Divos et eos, qui caelestes semper habiti, colunto, et ollos, quos endo caelo merita locaverunt, Herculem, Liberum, Aesculapium, Castorem, Pollucem, Quirinum: ast olla, propter quae datur homini ascensus in caelum mentem, virtutem,

pietatem, fidem : earumque laudum delubra sunto : neve ulla vitiorum sacra sollemnia obeunto. Feriis iurgia amovento, casque in famulis, operibus patratis, habento: itaque ut ita adat in annuis anfractibus, descriptum esto : certasque fruges, certasque bacas sacerdotes publice libanto : hoc certis sacrificiis ac diebus. Itemque alios ad dies ubertatem lactis feturaeque ervanto. Idque ne committi possit, ad eam rem, rationem, cursus annuos sacerdotes finiunto: quaeque quoique divo decorae gratacque sint hostiae, providento. Divisque aliis alii sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunto. Virginesque vestales in urbe custodiunto ignem foci publici sempiternum. Quoque haec privatim et publice modo rituque fiant, discunto ignari a publicis sacerdotibus. Eorum autem duo genera sunto: unum, quod praesit caerimoniis et sacris: alterum, quod interpretetur fatidicorum et vatum effata incognita, quorum senatus populusque asciverit. Interpretes autem Iovis optimi maximi, publici augures, signis et auspiciis postea vidento, disciplinam tenento. Sacerdotesque vineta virgetaque et salutem populi auguranto, quique agent rem duelli, quique popularem, auspicium praemonento, ollique obtemperanto: divorumque iras providento, iisque apparento: caelique fulgura regionibus ratis temperanto: urbemque et agros et templa liberata et effata habento: quaeque augur iniusta, nefasta, vitiosa, dira defixerit, inrita infectaque sunto: quique non paruerit, capital esto. Cic., Leg., II. viii. 19, 20, 21.

83. Cicero's Compendium of Religious Legislation.

Foederum, pacis, belli, induciarum oratores, fetiales, iudicesve Bella disceptanto. Prodigia, portenta ad Etruscos haruspices, si senatus iussit, deferunto: Etruriaque principes disciplinam docento. Quibus divis creverint, procuranto: iidemque fulgura atque obstita pianto. Nocturna mulierum sacrificia ne sunto praeter olla, quae pro populo rite fient: neve initianto, nisi, ut assolet Cereri, Graeco sacro. Sacrum commissum, quod neque expiari poterit, impie commissum esto: quod expiari poterit, publici sacerdotes expianto. Ludis publices, quod sine curriculo et sine certatione corporum fiat, popularem la etitiam in cantu et fidibus et tibiis moderanto, eamque cum divum honore iungunto. Ex patriis ritibus optima Praeter Idaeae matris famulos eosque iustis diebus, 1e quis stipem cogito. Sacrum sacrove commendatum qui clepent rapsitque, parricida esto. Periurii poena divina exitium, humana dedecus. Incestum pontifices supremo supplicio sanciunto. Impius ne audeto placare donis iram deorum, Caute vota reddunto. Poena violati iuris esto. Quocirca ne quis agrum consecrato. Auri, argenti, eboris sacrandi modus esto. Sacra privata perpetua manento. Deorum manium iura sancta sunto. Sos leto datos, divos habento: sumptum in ollos luctumque minuanto. Cic., Leg., II. ix. 21, 22.

84. Laws and Regulations to be observed by the Flamen Dialis; from Fabius Pictor.

Equo Dialem flaminem vehi religio est: classem procinctam extra pomoerium, id est, exercitum armatum, videre: idcirco rarenter flamen Dialis creatus consul est, cum bella consulibus mandabantur. Item iurare Dialem, fas nunquam est. annulo uti, nisi pervio cassoque, fas non est. Ignem e flaminia, id est, flaminis Dialis domo, nisi sacrum, efferri, ius non est. Vinctum, si aedes eius introierit, solvi necessum est : et vincula per impluvium in tegulas subduci, atque inde foras in viam Nodum in apice, neque in cinctu, neque in alia parte ullum habet. Si quis ad verberandum ducatur, si ad pedes eius supplex procubuerit, eo die verberari piaculum est. Capillum Dialis, nisi qui liber homo est, non detonset. Capram et carnem incoctam et ederam et fabam neque tangere Diali mos est, neque nominare. Propagines e vitibus altius praetentos non succidet. Pedes lecti, in quo cubat, luto tenui circumlitos esse oportet : et de eo lecto trinoctium continuum non decubat : neque in eo lecto cubare alium fas est; neque apud eius lecti fulcrum capsulam esse cum strue atque ferto oportet. Unguium Dialis et capilli segmina subter arborem felicem terra operiuntur. Dialis cotidie festatus est. Sine apice sub divo esse licitum non est: sub tecto, uti libet;" et non pridem a pontificibus constitutum Massurius Sabinus scripsit, et alia [talia] quaedam remissa: gratiamque aliquot caerimoniarum factam dicit. fermento imbutam attingere ei fas non est. Tunicam intimam, nisi in locis tectis, non exuit, ne sub coelo, tanquam sub oculis Iovis, nudus sit. Super flaminem Dialem in convivio, nisi rex sacrificulus, haud quisquam alius accumbit. Uxorem si amisit, flaminio decedit. Matrimonium flaminis, nisi morte, dirimi non est ius. Locum, in quo bustum est, nunquam ingreditur: mortuum nunquam attingit: funus tamen exsequi, non est religio. Eaedem ferme caerimouiae sunt quas flaminicas Diales seorsum aiunt observitare; veluti est : quod bene nato operitur: et quod in rica surculum de arbore felici habet: et quod scalas, [nisi] quae Graece Alman, appellantur, escendere ei plus tribus gradibus religiosum est: atque etiam cum it ad Argeos, quod neque comit caput, neque capillum depectit. Aul. Gel., x. 15, 3.36

85. Various Rites of Burial.

"Venio ad manium iura, quae maiores nostri et sapientissime instituerunt, et religiosissime coluerunt. Februario autem mense, qui tum extremus anni mensis erat, mortuis parentari relucrunt." . . . Hostia autem maxima parentare, pietati eme adiunctum putabat. Iam tanta religio est sepulcrorum, ut extra secra et gentem inferri fas negent esse : idque apud maiores nostros A. Torquatus in gente Popilia iudicavit. Nec vero tam denicales, (quae a nece appellatae sunt, quia residentur mortai,) quam ceterorum caelestium quieti dies, feriae nomin arentur, nisi maiores eos, qui ex hac vita migrassent, in deorum numero esse voluissent. Eas in eos dies conferre ius, ut neque ipsius, neque publicae feriae sint: totaque huius iuris compositio postificalis magnam religionem caerimoniamque declarat. At mihi quidem antiquissimum sepulturae genus illud fuisse videtur, quo apud Xenophontem Cyrus utitur. Redditur enim terrae corpus, et ita locatum ac situm quasi operimento matris obducitur. Eodemque ritu in eo sepulcro, quo haud procul a Fonti ara regem nostrum Numam conditum accepimus: gentemque Corneliam usque ad memoriam nostram hac sepultura scimus esse usam. C. Marii sitas reliquias apud Anienem discipari russit Sulla victor, acerbiore odio incitatus, quam si man sepiens fuisset, quam fuit vehemens. Quod haud scio an timens suo corpori posse accidere, primus e patriciis Corneliis igni voluit cremari. Declarat etenim Ennius de Africano, "Hie est ille situs." Vere : nam siti dicuntur ii, qui conditi sunt. Nec tamen corum ante sepulcrum est, quam iusta facta, et corpus incensum est. Et quod nunc communiter in omnibus epultis ponitur, ut humati dicantur: id erat proprium tum in is, quos humus iniecta contegeret: eumque morem ius pontifole confirmat. Nam priusquam in os iniecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis. Iniecta gleba tum et illic humatus est, et gleba vocatur : ac tum denique multa religiosa iura complectitur. Itaque in eo, qui in navi mentus, deinde in mare proiectus esset, decrevit P. Mucius, miliam puram, quod os supra terram non exstaret : porcam bredi esse contractam, [et] habendas triduum ferias, et porco fraina piaculum pati. Si in mari mortuus esset, eadem, praeter Piculum et ferias. Cic., Leg.. II. xxi., xxii. 54-57.

86. Dialogus between Numa Pompilius and Jupiter.

Numam illum regem, cum procurandi fulminis scientiam non haberet, essetque illi cupido noscendi, Egeriae monitu castos duodecim iuvenes apud aquam concelasse cum vinculis, ut, cum Faunus et Marcius Picus ad id locorum venissent haustum -nam illis aquandi solemne iter huc fuit-invaderent, constringerent, conligarent. Sed quo res fieri expeditius posset, regem pocula non parvi numeri vino mulsoque complesse circaque accessus fontis insidiosam venturis opposuisse fallaciam. Illos more de solito bibendi adpetitione correptos ad hospitia nota Sed cum liquoribus odoratis offendissent fragrantia pocula, vetustioribus anteposuisse res novas, invasisse aviditer, dulcedine potionis captos hausisse plus nimio, obdormivisse factos graves. Tum bis senos incubuisse sopitis, iniecisse madidatis vincula, expergitosque illos statim perdocuisse regem, quibus ad terras modis Iuppiter posset et sacrificiis elici, et accepta regem scientia rem in Aventino fecisse divinam, elexisse ad terras Iovem, ab eoque quaesisse rectum procurationis morem. Iovem diu contatum "expiabis" dixe "capite fulgurita." Regem respondisse "caepitio." Iovem rursus "humano." Rettulisse regem "sed capillo." Deum contra "animali." "Maena" subiecisse Pompilium. Tunc ambiguis Iovem propositionibus captum extulisse hanc vocem: "Decepisti me Numa; nam ego humanis capitibus procurari constitueram fulgurita, tu maena, capillo, caepitio. Quoniam me tamen tua circumvenit astutia, quem voluisti, habeto morem et his rebus quas pactus es, procurationem semper suscipies fulguritorum." Val., Ant. Annales, ap. Arnob., v. 1.

87. "Ad Publicam Religionem pertinens Somnium." Val. Max.

Haud ita multo post Ti. Latinio, de plebe homini, somnium fuit. Visus Iupiter dicere, "Sibi ludis praesultatorem displicuisse: nisi magnifice instaurarentur ii ludi, periculum urbi fore. Iret, ea consulibus nuntiaret." Quanquam haud sane liber erat religione animus, verecundia tamen maiestatis magistratuum timorem vicit, ne in ora hominum pro ludibrio abiret. Magno illi ea cunctatio stetit: filium namque intra paucos dies amisit. Cuius repentinae cladis ne causa dubia esset, aegro animi eadem illa in somnis obversata species visa est rogare, "Satin' magnam spreti numinis haberet mercedem? Maiorem instare, ni eat propere, ac nuntiet consulibus." Iam praesentior

res ent: cunctantem tamen ac prolatantem ingens vis morbi adorta est debilitate subita. Tum enimvero deorum ira admonuit. Fessus igitur malis praeteritis instantibusque, consilio propinquorum adhibito, quum visa atque audita, et obversatum totens somno Iovem, minas irasque coelestes, repraesentatas canbus suis, exposuisset; consensu inde haud dubio omnium, qui aderant, in forum ad consules lectica defertur. Inde in curiam iussu consulum delatus, eadem illa quum Patribus ingenti omnium admiratione enarrasset; ecce aliud miraculum. Qui captus omnibus membris delatus in curiam esset, eum functum officio pedibus suis domum rediisse, traditum memoriae est. Livy, ii. 36, 3-11.

88. The Phenomena of Religion explained by the Agency of Intermediate Spirits.

Sed et haec cuncta, et id genus caetera, daemonum medio critati rite congruunt. Sunt enim inter nos ac deos, ut loco religionis, ita ingenio mentis intersiti, habentes communem cum superis immortalitatem, cum inferis passionem. Nam, proinde ut nos, pati possunt omnia animorum placamenta vel incita menta: ut et ira incitentur, et misericordia flectantur, et donis invitentur, et precibus leniantur, et contumeliis exasperentur, the honoribus mulceantur, aliisque omnibus ad similem nobis modum varientur. Quippe, ut fine comprehendam, daemones ant genere animalia, ingenio rationabilia, animo passiva, corpore aeria, tempore aeterna. Ex his quinque, quae commemoravi, tria a principio eadem nobiscum, quartum proprium, postremum commune cum diis immortalibus habent; sed differunt ab his passione. Quae propterea passiva non absurde, ut arbitror, nominari, quod sunt iisdem, quibus nos, perturbationibus mentis obnoxii. Unde etiam religionum diversis observationibus, et sacrorum variis suppliciis fides impertienda est. Et sunt nonnulli ex hoc divorum numero, qui nocturnis vel diurnis promptis vel occultis, lactioribus vel tristioribus hostiis, vel caerimoniis, vel ritibus gaudeant : uti Aegyptia numina ferme plangoribus, Graeca plerumque choreis, barbara antem strepitu cymbalistarum et tympanistarum et choraularum. Itidem pro regionibus et cetera in sacris differunt longa varietate: pomparum agmina, mysteriorum silentia, sacerdotum officia, sacrificantium obsequia: item deorum effigies et exuviae, templorum religiones et regiones, hostiarum cruores et colores. Quae omnia pro cuiusque more loci solennia et rata sunt, ut plerumque somniis et vaticinationibus et oraculis comperimus saepenumero indignata numina, si quid in sacris socordia vel superbia negligatur: cuius generis miki exempla affatim suppetunt; sed adeo celebrata et frequentata sunt, ut nemo ea commemorare adortus sit, quin multo plura omiserit quam recensuerit. Idcirco supersedebo impraesentiarum in his rebus orationem occupare: quae si non apud omnes certam fidem, at certe penes cunctos notitiam promiscuam possident. Apulsius, De Deo Socratis, 684-686.

89. Magic is connected with Dæmonic Agency.

Igitur ad praescriptum opinionis et famae confinxere, puerum quempiam carmine cantatum, remotis arbitris, secreto loco, arula et lucerna, et paucis consciis testibus, ubi incantatus sit, corruisse; postea nescientem sui excitatum. Nec ultra isti quidem progredi mendacio ausi. Sed enim fabula ut impleretur, addendum etiam illud fuit, puerum eundem multa praesagio praedixisse; quippe hoc emolumentum canticis accipimus. Nec modo vulgi opinione, verum etiam doctorum hominum auctoritate, hoc miraculum de pueris confirmatur. Memini me apud Varronem philosophum virum accuratissime doctum cum alia huiusmodi tum hoc etiam legere: Trallibus de eventu Mithridatici belli Magica percontatione consulentibus, puerum in aqua simulacrum Mercurii contemplantem quae futura erant LX versibus cecinisse. Itemque Fabium, cum quingentos denarios perdidisset, ad Nigidium consultum venisse: ab eo pueros carmine instinctos indicasse, ubi locorum defossa esset crumena, cum parte eorum : ceteri ut forent distributi : unum etiam denarium ex eo numero habere M. Catonem philosophum, quem se a pedissequo in stipe Apollinis accepisse Cato con-Haec et alia apud plerosque de Magicis pueris lego equidem: sed dubius sententiae sum dicamne fieri posse, an negem. Quanquam Platoni credam, inter Deos atque homines, natura et loco medias quasdam Divorum potestates intersitas, easque divinationes cunctas et Magorum miracula gubernare. Quin et illud mecum reputo, posse animum humanum, praesertim puerilem et simplicem, seu carminum avocamento, sive odorum delenimento, soporari et ad oblivium praesentium externari: et paulisper remota corporis memoria redigi ac redire ad naturam suam quae est immortalis scilicet et divina; atque ita veluti quodam sopore futura rerum praesagire. Apul. Apol., pp. 474, 475.

90. The Effects and Power of Witchcrast.

Quis labor hic superis, cantus herbusque sequendi, Spernendique timor? cuius commercia pacti Obstrictos habuere deos? Parere necesso est, An iuvat ? ignota tantum pietate merentur, An tacitis valuere minis? Hoc iuris in omnes Est illis superos, an habent hacc carmina certum Imperiora deum, qui mundum cogere, quicquid Cognur ipse, potest ! Illic et sidera primum Praesitati deducta polo: Phoebeque seren N:c aliter, diris verborum obsessa venenis, Falin et nigris, terrenisque ignibus amit, yan a fraterna probiberet imagine tellus, mercretone suas flammis coelectibus umbras Li tetitur tantus cantu deprensa laborea Leave supposites propor desputtes in berlau. Lucan. Phare ... 132 79%.

PART II.—PHILOSOPHY.

A. GENERAL VIEW OF THE SUBJECT.

1. "Vitae philosophia dux."

(" O purblind race of miserable men, How many among us at this very hour Do forge a lifelong trouble for ourselves By taking true for false and false for true.")

Suave, mari magno turbantibus aequora ventis, E terra magnum alterius spectare laborem; Non quia vexari quemquamst incunda voluptas, Sed quibus ipse malis careas quia cernere suave est. Suave etiam belli certamina magna tueri Per campos instructa tua sine parte pericli. Sed nil dulcius est, bene quam munita tenere Edita doctrina sapientum templa serena, Despicere unde queas alios passimque videre Errare atque viam palantis quaerere vitae, Certare ingenio, contendere nobilitate, Noctes atque dies niti praestante labore Ad summas emergere opes rerumque potiri. O miseras hominum mentes, o pectora caeca! Qualibus in tenebris vitae quantisque periclis Degitur hoc aevi quodcumquest! nonne videro Nil aliud sibi naturam latrare, nisi ut, quoi Corpore seiunctus dolor absit, mente fruatur Iucundo sensu cura semotu' metuque?

Quapropter quoniam nil nostro in corpore gazae Proficient neque nobilitas nec gloria regni, Quod superest, animo quoque nil prodesse putandum;

Quod si ridicula haec ludibriaque esse videmus, Re veraque metus hominum curaeque sequaces Nec metuunt sonitus armorum nec fera tela, Yaid dubitas quin omni' sit haec rationi' potestas? Omnis cum in tenebris praescrtim vita laboret. Nam veluti pueri trepidant atque omnia caecis In tenebris metuunt, sic nos in luce timemus Interdum, nilo quae sunt metuenda magis quam Quae pueri in tenebris pavitant finguntque futura. Hunc igitur terrorem animi tenebrasque necessest Non radii solis neque lucida tela diei Discutiant, sed naturae species ratioque.

Lucr., ii. 1-59.

2. The Commonplace Man does not appreciate Philosophy.

Discite, o miseri, et caussas cognoscite rerum! Quid sumus, et quidnam victuri gignimur? ordo Quis datus, aut metae quam mollis flexus, et unde ? Quis modus argento? quid fas optare? quid asper Utile numus habet? Patriae carisque propinquis Quantum clargiri deceat, quem te Deus esse lussit, et humana qua parte locatus es in re, Disce, neque invideas, quod multa fidelia putet In locuplete penu, defensis pinguibus Umbris, Et piper, et pernae, Marsi monimenta clientis, Maenaque quod prima nondum defecerit orca. Heic aliquis de gente hircosa centurionum

Dicat: Quod satis est, sapio mihi: non ego curo Esse, quod Arcesilas aerumnosique Solones, Obstipo capite, et figentes lumine terram, Murmura quum secum et rabiosa silentia rodunt. Atque exporrecto trutinantur verba labello Aegroti veteris meditantes somnia: "gigni De nihilo nihil, in nihilum nil posse reverti." Hoc est, quod palles? cur quis non prandeat, hoc est? His populus ridet: multumque torosa inventus Ingeminat tremulos naso crispante cachinnos.

Persius, Sat., iii. 66-87.

3. The World owes a Great Debt to the First Scientific Thinkers.

E tenebris tantis tam clarum extollere lumen Qui primus potuisti inlustrans commoda vitae, Te sequor, o Graiae gentis decus, inque tuis nune Ficta pedum pono pressis vestigia signis, Non ita certandi cupidus quam propter amorem Quod te imitari aveo; quid enim contendat hirundo Cycnis, aut quidnam tremulis facere artubus haedi Consimile in cursu possint et fortis equi vis? Tu, pater, es rerum inventor, tu patria nobis Suppeditas praecepta, tuisque ex, inclute, chartis, Floriferis ut apes in saltibus omnia libant, Omnia nos itidem depascimur aurea dicta, Aurea, perpetua semper dignissima vita. Nam simul ac ratio tua coepit vociferari Naturam rerum, divina mente coorta, Diffugiunt animi terrores, moenia mundi Discedunt, totum video per inane geri res. Apparet divum numen sedesque quietae Quas neque concutiunt venti nec nubila nimbis Aspergunt neque nix acri concreta pruina Cana cadens violat semperque innubilus aether Integit, et large diffuso lumine rident. Omnia suppeditat porro natura neque ulla Res animi pacem delibat tempore in ullo. At contra nusquam apparent Acherusia templa Nec tellus obstat quin omnia dispiciantur, Sub pedibus quaecumque infra per inane geruntur. His ibi me rebus quaedam divina voluptas Percipit adque horror, quod sic natura tua vi Tam manifesta patens ex omni parte retecta est. Lucr., iii. 1-30.

4. We cannot overrate the Value of Philosophy.

Sed et huius culpae et ceterorum vitiorum peccatorumque nostrorum omnis a philosophia petenda correctio est. Cuius in sinum quum a primis temporibus aetatis nostra voluntas studiumque nos compulisset, his gravissimis casibus in eumdem portum, ex quo eramus egressi, magnai actati tempestate confugimus. O vitae philosophia dux, o virtutis indagatrix, expultrixque vitiorum! quid non modo nos, sed omnino vita

heminum sine te esse potuisset! Tu urbes peperisti: tu dissipates homines in societatem vitae convocasti: tu eos inter se primo domiciliis, deinde coniugiis, tum litterarum et vocum communione iumxisti: tu inventrix legum, tu magistra morum et disciplinae fuisti. Ad te confugimus; a te opem petimus: tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradinus. Est autem unus dies, bene et ex praeceptis tuis actus, peccanti immortalitati anteponendus. Cuius igitur potius opibus utamur, quam tuis, quae et vitae tranquillitatem largita nobis es, et terrorem mortis sustulisti? Cic., Tusc., V. ii. 5.

5. A Sketch of the Progress of Philosophy.

Nec vero Pythagoras nominis solum inventor, sed rerum ctiam ipearum amplificator fuit. Qui quum post hunc Phliasium sermonem in Italiam venisset, exornavit eam Graeciam, quae magna dicta est, et privatim et publice praestantissimis et institutis et artibus. Cuius de disciplina aliud tempus fuerit fortasse dicendi. Sed ab antiqua philosophia usque ad Socratem, qui Archelaum, Anaxagorae discipulum, audierat, numeri motusque tractabantur, et unde omnia orirentur, quove reciderent: studioseque ab his siderum magnitudines, intervalla, cursus anquirebantur et cuncta caelestia. Socrates autem primus philosophiam devocavit e caelo, et in urbibus collocavit, et in domos etiam introduxit, et coegit de vita et moribus rebusque bonis et malis quaerere. Cuius multiplex ratio disputandi rerumque varietas et ingenii magnitudo, Platonis memoria et litteris consecrata, plura genera effecit dissentientium philosophorum. E quibus nos id potissimum consecuti sumus, quo Socratem usum arbitrabamur, ut nostram ipsi sententiam tegeremus, errore alios levaremus et in omni disputatione, quid eset simillimum veri, quaereremus. Quem morem quum Carneades acutissime copiosissimeque tenuisset, fecimus et alias mepe, et nuper in Tusculano, ut ad eam consuetudinem disputaremus. Et quatridui quidem sermonem superioribus ad te perscriptum libris misimus: quinto autem die, quum eodem loco consedissemus, sic est propositum, de quo disputaremus. Cic., Tues., V. iv. 10, 11.

6. Criticism of the Epicurean Logic.

Hee permepe facitis, ut, quum aliquid non verisimile dicatis et effugere reprehensionem velitis, afferatis aliquid, quod omnino

ne fieri quidem possit; ut satius fuerit illud ipsum, de quo ambigebatur, concedere, quam tam impudenter resistere. ut Epicurus, quum videret, si atomi ferrentur in locum inferiorem suopte pondere, nihil fore in nostra potestate, quod esset earum motus certus et necessarius; invenit, quo modo necessitatem effugeret, quod videlicet Democritum fugerat. Ait atomum, quum pondere et gravitate directo deorsus feratur. declinare paullulum. Hoc dicere turpius est, quam illud, quod vult, non posse defendere. Idem facit contra Dialecticos: a quibus quum traditum sit, in omnibus disiunctionibus, in quibus, aut etiam, aut non, poneretur, alterutrum verum esse: pertimuit, ne, si concessum esset huiusmodi aliquid, Aut vivet cras aut non vivet Epicurus, alterutrum fieret necessarium: totum hoc, aut etiam, aut non, negavit esse necessarium. quid dici potest obtusius? Urgebat Arcesilas Zenonem, quum ipse falsa omnia diceret, quae sensibus viderentur : Zeno autem, nonnulla visa esse falsa, non omnia. Timuit Epicurus, ne, si unum visum esset falsum, nullum esset verum; omnes sensus veri nuntios dixit esse. Nihil horum, nisi callide. Graviorem enim plagam accipiebat, ut leviorem repelleret. Idem facit in natura Deorum. Dum individuorum corporum concretionem fugit, ne interitus et dissipatio consequatur, negat esse corpus Deorum, sed tamquam corpus, nec sanguinem, sed tamquam sanguinem. Cic., De Nat. Deor., I. xxv. 44, 69-71.

7. Cicero's Scheme of Roman Philosophy.

Quaerenti mihi multumque et din cogitanti, quanam re possem prodesse quam plurimis, ne quando intermitterem consulere reipublicae, nulla maior occurrebat, quam si optimarum artium vias traderem meis civibus: quod compluribus iam libris me arbitror consecutum. Nam et cohortati sumus, ut maxime potuimus, ad philosophiae studium eo libro, qui est inscriptus Hortensius, et, quod genus philosophandi minime arrogans maximeque et constans et elegans arbitraremur, quattuor Academicis libris ostendimus. Quumque fundamentum esset philosophiae positum in finibus bonorum et malorum, perpurgatus est is locus a nobis quinque libris, ut, quid a quoque, et quid contra quemque philosophum diceretur, intelligi posset. Totidem subsecuti libri Tusculanarum disputationum res ad beate vivendum maxime necessarias aperuerunt. Primus enim est de contemnenda morte; secundus de tolerando dolore; de aegritudine lenienda tertius; quartus de reliquis animi perturbationibus; quintus eum locum complexus est, qui totam

philosophiam maxime illustrat; docet enim ad beate vivendum virtutem se ipsa esse contentam. Quibus [rebus] editis tres libri perfecti sunt de natura Deorum, in quibus omnis eius loci quaestio continetur. Quae ut plene esset cumulateque perfecta, de divinatione ingressi sumus his libris scribere. Quibus (ut est in animo) de fato si adiunxerimus, erit abunde satisfactum toti huic quaestioni. Atque his libris adnumerandi sunt sex de Republica, quos tunc scripsimus, quum gubernacula reipublicae tenebamus. Magnus locus philosophiaeque proprius, a Platone, Aristotele, Theophrasto totaque Peripateticorum familia tractatus uberrime. Nam quid ego de Consolatione dicam? quae mihi quidem ipsi sane aliquantum medetur : ceteris item multum illam profuturam puto. Interiectus est etiam nuper liber is, quem ad nostrum Atticum de Senectute misimus. In primisque, quoniam philosophia vir bonus efficitur et fortis, Cato noster in horum librorum numero ponendus est. Quumque Aristoteles, itemque Theophrastus, excellentes viri quum subtilitate tum copia, cum philosophia dicendi etiam praecepta coniunxerint, nostri quoque oratorii libri in eumdem numerum referendi videntur. Ita tres erunt de Oratore : quartus Brutus : quintus Orator. Adhuc haec erant. Ad reliqua alacri tendebamus animo; sic parati, ut, nisi quae caussa gravior obstitisset, nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non Latinis litteris illustratus pateret. Cic., De Divin., II. i., ii. 1-4,

8. On the Value of the Senses as giving the Truest Impressions of Things.

Ordiamur igitur a sensibus. Quorum ita clara iudicia et certa sunt, ut, si optio naturae nostrae detur, et ab ea deus aliqui requirat, contentane sit suis integris incorruptisque sensibus, an postulet melius aliquid; non videam, quid quaerat amplius. Nec vero hoc loco exspectandum est, dum de remo infexo aut de collo columbae respondeam. Non enim is sum, qui, quidquid videtur, tale dicam esse, quale videatur. Epicurus hoc videret et alia multa. Meo autem iudicio ita est maxima in sensibus veritas, si et sani sunt ac valentes, et omnia removentur, quae obstant et impediunt. Itaque et lumen mutari saepe volumus, et situs earum rerum, quas intuemur, et intervalla aut contrahimus aut diducimus; multaque facimus usque eo, dum aspectar ipse fidem faciat sui iudicii. Quod idem fit in vocibus, in odore, in sapore: ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acrius.

نز,

Adhibita vero exercitatione et arte, ut oculi pictura teneantur, aures cantibus, quis est, quin cernat, quanta vis sit in sensibus? Cic., Acad. Prior., II. vii. 19, 20.

9. The Sensible Impression is the Criterion of Truth.

Denique nil sciri siquis putat, id quoque nescit An sciri possit, quoniam nil scire fatetur. Qui capiti ipse sua in statuit vestigia sese. Et tamen hoc quoque uti concedam scire, at id ipsum Quaeram, cum in rebus veri nil viderit ante, Unde sciat quid sit scire et nescire vicissim, Notitiam veri quae res falsique crearit Et dubium certo quae res differre probarit. Invenies primis ab sensibus esse creatam Notitiem veri neque sensus posse refelli. Nam majore fide debet reperirier illud, Sponte sua veris quod possit vincere falsa. Quid majore fide porro quam sensus haberi Debet? an ab seusu falso ratio orta valebit Dicere eos contra, quae tota ab sensibus orta est? Qui nisi sunt veri, ratio quoque falsa fit omnis. An poterunt oculos aures reprehendere, an aures Tactus an hunc porro tactum sapor arguet oris, An confutabunt nares oculive revincent? Non, ut opinor, ita est. Nam seorsum cuique potestas Divisast, sua vis cuiquest, ideoque necesse est Et quod molle sit et gelidum fervensve seorsum Et seorsum varios rerum sentire colores Et quae cumque coloribu' sint coniuncta videre. Seorsus item sapor oris habet vim, seorsus odores Nascuntur, sorsum sonitus. Ideoque necesse est Non possint alios alii convincere sensus. Nec porro poterunt ipsi reprehendere sese, Aequa fides quoniam debebit semper haberi. Proinde quod in quoquest his visum tempore, verumst. Lucr., iv. 469-499.

An Attitude of Independent Criticism is more Philosophical than an Unquestioning Acceptance of any System.

Etsi enim omnis cognitio multis est obstructa difficultatibus, caque est et in ipeis rebus obscuritas et in iudiciis nostris infirmitas, ut non sine caussa et antiquissimi et doctissimi

invenire se posse, quod cuperent, diffisi sint : tamen nec illi defecerunt, neque nos studium exquirendi defatigati relinquimus: neque nostrae disputationes quidquam aliud agunt, nisi ut, in utramque partem dicendo, eliciant et tamquam exprimant aliquid, quod aut verum sit, aut ad id quam proxime accedat. Neque inter nos et eos, qui se scire arbitrantur, quidquam interest, nisi quod illi non dubitant, quin ea vera sint, quae defendunt: nos probabilia multa habemus, quae sequi facile, affirmare vix possumus. Hoc autem liberiores et solutiores sumus, quod integra nobis est iudicandi potestas: nec, ut omnia, quae praescripta et quasi imperata sint, defendamus. necessitate ulla cogimur. Nam ceteri primum ante tenentur astricti, quam, quid esset optimum, iudicare potuerunt : deinde infirmissimo tempore aetatis aut obsecuti amico cuipiam aut una alicuius, quem primum audierunt, oratione capti, de rebus incognitis iudicant, et, ad quamcumque sunt disciplinam quasi tempestate delati, ad eam, tamquam ad saxum, adhaerescunt. Nam, quod dicunt omnia se credere ei, quem iudicent fuisse expientem: probarem, si id ipsum rudes et indocti iudicare Potuissent: (statuere enim, qui sit sapiens, vel maxime videtur esse sapientis) sed aut, ut potuerunt, omnibus rebus auditis, cognitis etiam reliquorum sententiis iudicaverunt; aut re semel andita atque ad unius se auctoritatem contulerunt. Sed, nescio quo modo, plerique errare malunt, eamque sententiam, quam adamaverunt, pugnacissime defendere, quam sine pertinacia, quid constantissime dicatur, exquirere. Cic., Acad. Prior, II. iii. 7-9.

11. "Nullius addictus iurare in verba magistri."

Ceterum quod libros meos tibi mitti desideras, non magis ideo me disertum puto, quam formosum putarem, si imaginem Indulgentiae scio istud esse, non iudicii: et si mean peteres. modo iudicii est, indulgentia tibi imposuit. Sed qualescunque sunt, tu illos sic lege, tanquam verum quaeram adhuc, non ciam, et contumaciter quaeram. Non enim me cuiquam emancipavi, nullius nomen fero: multum magnorum virorum indicio credo, aliquid et meo vindico. Nam illi quoque non inventa, sed quaerenda nobis reliquerunt: et invenissent forstan necessaria, nisi et superflua quaesissent. Multum illis temporis verborum cavillatio eripuit, et captiosae disputationes, que acumen irritum exercent. Nectimus nodos, et ambiguam synificationem verbis illigamus, deinde dissolvimus. Tantum nobis vacat? iam vivere, iam mori scimus? Tota illo mente

pergendum est, ubi provideri debet, ne res nos, non verba, decipiant. Quid mihi vocum similitudines distinguis, quibus nemo unquam nisi dum disputat, captus est? Res fallunt. Illas discerne. Sen., Ep., V. 4 (45), 3-5.

12. A Denial of Absolute Certainty is not Incompatible with an Earnest Search after Truth.

Occurritur autem nobis, et quidem a doctis et eruditis quaerentibus, satisne constanter facere videamur, qui, quum percipi nihil posse dicamus, tamen et aliis de rebus disserere soleamus, et hoc ipso tempore praecepta officii persequamur. Quibus vellem satis cognita esset nostra sententia! Non enim sumus ii, quorum vagetur animus errore, nec habeat umquam, quid sequatur. Quae enim esset ista mens, vel quae vita potius, non modo disputandi, sed vivendi ratione sublata? Nos autem. ut ceteri alia certa, alia incerta esse dicunt, sic ab his dissentientes "alia probabilia, contra alia" [esse] dicimus. Quid est igitur, quod me impediat, ea, quae probabilia mihi videantur, sequi; quae contra, improbare, atque affirmandi arrogantiam vitantem, fugere temeritatem, quae a sapientia dissidet plurimum? Contra autem omnia disputatur a nostris, quod hoc ipsum probabile elucere non possit, nisi ex utraque parte caussarum esset facta contentio. Sed haec explanata sunt in "Academicis" nostris satis, ut arbitror, diligenter. Tibi autem, mi Cicero, quamquam in antiquissima nobilissimaque philosophia, Cratippo auctore, versaris, iis simillimo, qui ista praeclara pepererunt, tamen haec nostra, finitima vestris, ignota esse nolui. Cic., De Off., II. ii. 7, 8.

13. Philosophy needs a Special Terminology and Nomenclature.

Stoicorum autem non ignoras quam sit subtile vel spinosum potius disserendi genus: idque quum Graecis, tum magis nobis, quibus etiam verba parienda sunt, imponendaque nova novis rebus nomina. Quod quidem nemo mediocriter doctus mirabitur, cogitans, in omni arte, cuius usus vulgaris communisque non sit, multam novitatem nominum esse, quum constituantur earum rerum vocabula, quae in quaque arte versentur. Itaque et dialectici et physici verbis utuntur iis, quae ipsi Graeciae nota non sunt. Geometrae vero et musici, grammatici etiam more quodam loquuntur suo. Item ipsae rhetorum artes, quae sunt totae forenses atque populares, verbis tantum in docendo quasi

privatis utuntur ac suis. Atque, ut omittam has artes elegantes et ingenuas, ne opifices quidem tueri sua artificia possent, nisi vocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi. Quin etiam agricultura, quae abhorret ab omni politiore elegantia, tamen eas res in quibus versatur, nominibus no tavit novis. Quo magis hoc philosopho faciendum est. Ars est enim philosophia vitae : de qua disserens arripere verba de foro non potest. Quamquam ex omnibus philosophis Stoici plurima novaverunt. Zeno quoque eorum princeps non tam rerum inventor fuit, quam verborum novorum. Quod si in ea lingua, quam plerique uberiorem putant, concessum a Graecia] est, ut doctissimi homines de rebus non pervagatis inusitatis verbis uterentur: quanto id nobis magis est concedendum, qui ea nunc primum audemus attingere? Etsi (quod mepe diximus, et quidem cum aliqua querela non Graecorum modo, sed etiam eorum, qui se Graecos magis, quam nostros haberi volunt, nos non modo non vinci a Graecis verborum copia, sed esse in ea etiam superiores:) elaborandum est, ut boc non in nostris solum artibus, sed etiam in illorum ipsorum consequamur. Quamquam ea verba, quibus, instituto veterum, utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica, dialectica, grammatica, geometria, musica: quamquam Latine ea dici poterant, tamen, quoniam usu percepta sunt, nostra ducamus. Atque haec quidem de rerum nominibus. Cic., De Fin., III. i. 3-5.

14. Philosophy needs a Special Terminology and Nomenclature.

Dabitis enim profecto, ut in rebus inusitatis, quod Graeci ipsi faciunt, a quibus haec iam diu tractantur, utaniur verbis interdum inauditis. Nos vero, inquit Atticus. Quin etiam Graecis licebit utare, quum voles, si te Latina forte deficient. Bene mpe facis: sed enitar, ut Latine loquar, nisi in huiuscemodi verbis, ut philosophiam, aut rhetoricam, aut physicam, aut dialecticam appellem, quibus, ut aliis multis, consuetudo iam utitur pro Latinis. Qualitates igitur appellavi, quas ποιότητας Graeci vocant: quod ipsum apud Graecos non est vulgi verbum, sed philosophorum, atque id in multis. Dialecticorum vero verba nulla sunt publica: suis utuntur. Et id quidem commune omnium fere [est] artium. Aut enim nova sunt rerum novarum facienda nomina, aut ex aliis transferenda. Quod si Graeci faciunt, qui in his rebus tot iam saecula versantur, quanto id magis nobis concedendum est, qui haec nunc primum tractare conamur? Tu vero, inquam, Varro, bene etiam meriturus mihi videris de tuis civibus, si eos non modo copia rerum auxeris, ut effecisti, sed etiam verborum. Audebimus ergo, inquit, novis verbis uti, te auctore, si necesse erit. Cic., Acad. Post., I. 6, 7, §§ 24–26.

15. The Love of Knowledge Natural to Man.

Tantus est igitur innatus in nobis cognitionis amor et scientiae, ut nemo dubitare possit, quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur. Videmusne, ut pueri ne verberibus quidem a contemplandis rebus perquirendisque deterreantur? ut pulsi recurrant, ut aliquid scire se gaudeant? ut aliis narrare gestiant? ut pompa, ludis atque eiusmodi spectaculis teneantur, ob camque rem vel famem et sitim perferant? Quid vero? Qui ingenuis studiis atque artibus delectantur. nonne videmus eos nec valetudinis, nec rei familiaris habere rationem, omniaque perpeti, ipsa cognitione et scientia captos, et cum maximis curis et laboribus compensare eam, quam ex discendo capiant, voluptatem? Mihi quidem Homerus huius modi quiddam vidisse videtur in iis, quae de Sirenum cantibus finxerit. Neque enim vocum suavitate videntur, aut novitate quadam et varietate cantandi revocare eos solitae, qui praetervehebantur, sed quia multa se scire profitebantur; ut homines ad earum saxa discendi cupiditate adhaerescerent. enim invitant Ulixem: (nam verti, ut quaedam Homeri, sic istum ipsum locum):

"O decus Argolicum, quin puppim flectis, Ulixe, Auribus ut nostros possis agnoscere cantus?

Nam nemo hacc umquam est transvectus caerula cursu, Quin prius astiterit, vocum dulcedine captus,

Post, variis avido satiatus pectore musis,

Doctior ad patrias lapsus pervenerit oras.

Nos grave certamen belli clademque tenemus,

Graecia quam Troiae divino numine vexit,

Omniaque e latis rerum vestigia terris."

Vidit Homerus, probari fabulam non posse, si cantiunculis tantus vir irretitus teneretur. Scientiam pollicentur: quam non erat mirum sapientiae cupido patria esse cariorem. Atque omnia quidem scire, cuiuscumque modi sint, cupere curiosorum: duci vero maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem scientiae, summorum virorum est putandum. Cic., De Fin., V. xviii. 48, 49.

16. Most Men have a certain Aptitude for acquiring Knowledge.

Falsa enim est querela, paucissimis hominibus vim percipiendi, quae tradantur, esse concessam, plerosque vero laborem ao tempora tarditate ingenii perdere. Nam contra, plures reperias et faciles in excogitando, et ad discendum promptos. Quippe id est homini naturale; ac sicut aves ad volatum, equi ad cursum, ad saevitiam ferae gignuntur: ita nobis propria est mentis agitatio atque sollertia; unde origo animi coelestis creditur. Hebetes vero et indociles non magis secundum naturam homines eduntur, quam prodigiosa corpora et monstris insignia: sed hi pauci admodum. Fuerit argumentum, quod in pueris elucet spes plurimorum, quae dum emoritur aetate, manifestum est, non naturam defecisse, sed curam. Praestat tamen ingenio alius alium. Concedo; sed, ut plus efficiat aut minus, nemo tamen reperitur, qui sit studio nihil consecutus. Quint., I. i. 1-3.

17. The Critical Faculty is not necessarily dependent on a Special Training.

Illud autem ne quis admiretur, quonam modo haec vulgus imperitorum in audiendo notet; quum in omni genere, tum in boc ipso magna quaedam est vis incredibilisque naturae. Omnes enim tacito quodam sensu sine ulla arte aut ratione, quae sint in artibus ac rationibus recta ac prava, diiudicant; idque quum faciunt in picturis et in signis et in aliis operibus, ad quorum intelligentiam a natura minus habent instrumenti, tum multo ostendunt magis in verborum, numerorum vocumque iudicio; quod ea sunt in communibus infixa sensibus nec earum rerum quemquam funditus natura voluit esse expertem. Itaque non solum verbis arte positis moventur omnes, verum etiam numeris ac vocibus. Quotus enim quisque est, qui teneat artem numerorum ac modorum? At in his si paullum modo offensum est, ut aut contractione brevius fieret aut productione longius, theatra tota reclamant. Quid, hoc non idem fit in vocibus, ut a multitudine et populo non modo catervae atque concentus, sed etiam ipsi sibi singuli discrepantes eiiciantur? Mirabile est, quum plurimum in faciendo intersit inter doctum et rudem, quam non multum differat in iudicando. Ars enim quum a natura profecta sit, nisi natura moveat ac delectet, nihil sane egime videatur. Cic., De Orat., III. l., li. 175-197.

18. Value of a Knowledge of Geometry.

(μηδείς άγεωμέτρητος είσίτω.)

Quid? quod se eadem geometria tollit ad rationem usque mundi? in qua, quum siderum certos constitutosque cursus numeris docet, discimus nihil esse inordinatum atque fortuitum: quod ipsum nonnunquam pertinere ad oratorem potest. An vero, quum Pericles Athenienses solis obscuratione territos, redditis eius rei causis, metu liberavit: aut, quum Sulpicius ille Gallus in exercitu L. Paulli de lunae defectione disseruit, ne velut prodigio divinitus facto militum animi terrerentur, non videtur esse usus oratoris officio? Quod si Nicias in Sicilia scisset, non eodem confusus metu pulcherrimum Atheniensium exercitum prodidisset: sicut Dion, quum ad destruendam Dionysii tyrannidem venit, non est tali casu deterritus. Sint extra, licet, usus bellici, transeamusque, quod Archimedes unus obsidionem Syracusarum in longius traxit: illud utique iam proprium est ad efficiendum quod intendimus, plurimas quaestiones, quarum difficilior alia ratione explicatio est, ut de ratione dividendi, de sectione in infinitum, de celeritate augendi, linearibus illis probationibus solvi solere: ut, si est oratori (quod proximus demonstrabit liber) de omnibus rebus dicendum, nullo modo sine geometria esse possit orator. Quint., I. x. 46-9.

19. The Gradual Separation between Philosophy and Eloquence.

Namque, ut ante dixi, veteres illi usque ad Socratem omnem omnium rerum, quae ad mores hominum, quae ad vitam, quae ad virtutem, quae ad rempublicam pertinebant, cognitionem et scientiam cum dicendi ratione iungebant; postea dissociati (ut exposui) a Socrate diserti a doctis, et deinceps a Socraticis item omnibus, philosophi eloquentiam despexerunt, oratores sapientiam; neque quidquam ex alterius parte tetigerunt, nisi quod illi ab his, aut ab illis hi mutuarentur; ex quo promiscue haurirent, si manere in pristina communione voluissent. Sed, ut pontifices veteres propter sacrificiorum multitudinem tres viros epulones esse voluerunt, quum essent ipsi a Numa, ut etiam illud ludorum epulare sacrificium facerent, instituti; sic Socratici a se caussarum actores et a communi philosophiae nomine separaverunt, quum veteres dicendi et intelligendi mirificam societatem esse voluissent. Cic., De Orat., III. xix. **72**, 73.

20. Philosophy more often Theory than Practice.

Efficit hoc philosophia: medetur animis, inanes sollicitudines detrahit, cupiditatibus liberat, pellit timores. Sed haec eius vis non idem potest apud omnes: tamen valet multum, quum est idoneam complexa naturam. Fortes enim non modo fortuna adiuvat, ut est in vetere proverbio, sed multo magis ratio, quae quibusdam quasi praeceptis confirmat vim fortitudinis. natura excelsum quemdam videlicet, et altum, et humana despicientem genuit. Itaque facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio. Sed haec eadem num censes apud eos ipos valere, nisi admodum paucos, a quibus inventa, disputata, conscripta sunt? Quotus enim quisqu philosophorum invenitur, qui sit ita moratus, ita animo ac vita constitutus, ut ratio postulat? qui disciplinam suam non ostentationem scientiae, sed legem vitae putet? qui obtemperet ipse sibi et decretis suis pareat? Videre licet alios tanta levitate et iactatione, iis ut fuerit non didicisse melius: alios pecuniae cupidos, gloriae nonnullos, multos libidinum servos: ut cum eorum vita mirabiliter pugnet oratio: quod quidem mihi videtur esse turpissimum. Ut enim, si grammaticum se professus quispiam barbare loquatur, aut si absurde canat is, qui se haberi velit musicum, hoc turpior sit, quod in eo ipso peccet, cuius profitetur scientiam : sic philosophus in ratione vitae peccans, hoc turpior est, quod in officio, cuius magister esse vult, labitur, artemque vitae professus, delinquit in vita. Nonne verendum igitur, si est ita, ut dicis, ne philosophiam falsa gloria exornes? Quod est enim maius argumentum, nihil eam prodesse quam quosdam perfectos philosophos turpiter vivere? Cic., Tusc. Disp., II. iv. 11, 12.

21. On the proper Frame of Mind in which to receive Philosophic Instruction.

Musonium philosophum solitum dicere accepimus: Cum philosophus, inquit, hortatur, monet, suadet, obiurgat, aliudve quid disciplinarum disserit, tum, qui audiunt, si de summo et soluto pectore obvias vulgatasque laudes effutiunt, si clamitant etiam, [si gestiunt] si vocum eius festivitatibus, si modulis verborum, si quibusdam quasi frequentamentis orationis moventur, exagitantur, et gestiunt: tum scias, et qui dicit et qui audiunt frustra essse: neque illic philosophum loqui, sed tibicinem canere. Animus [enim,] inquit, audientis philosophum, si, quae dicuntur, utilia ac salubria sunt, et errorum atque

vitiorum medicinas ferunt, laxamentum atque otium prolixe profuseque laudandi non habet. Quisquis ille est, qui audit, nisi ille est plane deperditus, inter ipsam philosophi orationem et perhorrescat necesse est, et pudeat tacitus, et poeniteat, et gaudeat, et admiretur; varios adeo vultus disparilesque sensus gerat; perinde ut eum conscientiamque eius affecerit utrarumque animi partium aut sincerarum aut aegrarum philosophi pertractatio. Praeterea dicebat, magnam laudem non abesse ab admiratione: admirationem, autem, quae maxima est, non parere verba, sed silentium. Aul. Gell., V. i. 1-5.

22. The Provinces of Theoretical and Applied Science are distinct.

Igitur in hac re Pythius errasse videtur, quod non animadverterit ex duabus rebus singulas artes esse compositas, ex opere et eius ratiocinatione; ex his autem unum proprium esse eorum, qui singulis rebus sunt exercitati, id est operis effectum, alterum commune cum omnibus doctis, id est ratiocinationem: uti medicis et musicis et de venarum sphygmo et de pedum motu. At si vulnus mederi aut aegrum eripere de periculo oportuerit, non accedet musicus, sed id opus proprium erit medici. in organo non medicus sed musicus modulabitur, ut aures suam cantionibus recipiant iucunditatem. Similiter cum astrologis et musicis est disputatio communis de sympathia stellarum et symphoniarum in quadratis et trigonis, diatessaron et diapente: cum geometris de visu, qui Graece λόγο; ἀπτικὸ; appellatur, ceterisque omnibus doctrinis multae res vel omnes communes sunt duntaxat ad disputandum. Operum vero ingressus, qui manu ac tractationibus ad elegantiam perducuntur, ipsorum sunt, qui proprie una arte ad faciendum sunt instituti. Ergo satis abunde videtur fecisse, qui ex singulis doctrinis partes et rationes earum mediocriter habet notas, easque quae necessariae sunt ad architecturam; uti si quid de his rebus et artibus indicare et probare opus fuerit, ne deficiatur. Vitruv. de Arch., I., i. 15–17.

B. MORAL PHILOSOPHY.

23. Happiness by means of Virtue is the Natural End of Man.

Unde igitur rectius ordiri possumus, quam a communi parente natura? quae, quidquid genuit, non modo animal, sed etiam quod ita ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur, in suo quidque genere perfectum esse voluit. Itaque et arbores et vites et ea, quae sunt humiliora, neque se tollere a terra altius possunt; alia semper virent, alia, hieme nudata, verno tempore tepefacta frondescunt: neque est ullum, quod non ita vigeat interiore quodam motu, et suis in quoque seminibus inclusis, ut aut flores aut fruges fundat aut bacas, omniaque in omnibus, quantum in ipsis sit, nulla vi impediente, perfecta sint. Facilius vero etiam in bestiis, quod his sensus a natura est datus, vis ipsius naturae perspici potest. Namque alias bestias nantes aquarum incolas esse voluit; alias volucres caelo frui libero; serpentes quasdam, quasdam esse gradientes; earum ipsarum partim solivagas, partim congregatas; immanes alias, quasdam autem cicures; nonnullas abditas terraque tectas. Atque earum quaeque suum tenens munus, quum in disparis animantis vitam transire non possit, manet in lege naturae. Et ut bestiis aliud alii praecipui a natura datum est, quod suum quaeque retinet, nec discedit ab eo: sic homini multo quiddam praestantius: etsi praestantia debent ea dici, quae habent aliquam comparationem : humanus autem animus, decerptus ex mente divina, cum alio nullo, nisi cum ipso deo, si hoc fas est dictu, comparari potest. Hic igitur, si est excultus, et si eius acies ita curata est, ut ne caecetur erroribus; fit perfecta mens, id est absoluta natio; quod est idem virtus. Et, si omne beatum est, cui nihil deest et quod in suo genere expletum atque cumulatum est, idque virtutis est proprium: certe omnes virtutis compotes beati sunt. Cic., Tusc. Disp., V., xiii. 37-39.

24. The Secret of Happiness.

Idem est ergo beate vivere, et secundum naturam. Hoc quid sit, iam aperiam. Si corporis dotes, et apta naturae, conservabimus diligenter et impavide, tamquam in diem data et fugacia; si non subierimus eorum servitutem, nec nos aliena possederint; si corpori grata et adventitia eo nobis loco fuerint quo sunt in castris auxilia, et armaturae leves. Serviant ista,

non imperent: ita demum utilia sunt menti. Incorruptus vir sit externis, et insuperabilis, miratorque tantum sui : fidens animi, atque in utrumque paratus, artifex vitae. Fiducia eius non sine scientia sit, scientia non sine constantia: maneant illi semel placita, nec ulla in decretis eius litura sit. Intelligitur, etiamsi non adiecero, compositum ordinatumque fore talem virum, et in his quae aget cum comitate, magnificum. Erit vera ratio sensibus insita, et capiens inde principia: nec enim habet aliud unde conetur, aut unde ad verum impetum capiat, Nam mundus quoque cuncta complectens et in se revertatur. rectorque universi Deus, in exteriora quidem tendit, sed tamen in totum undique in se redit. Idem nostra mens faciat : quum secuta sensus suos, per illos se ad externa porrexerit; et illorum et sui potens sit, et (ut ita dicam) devinciat summum bonum. Hoc modo una efficietur vis ac potestas, concors sibi: et ratio illa certa nascetur, non dissidens nec haesitans in opinionibus comprehensionibusque, nec in sua persuasione. Quae quum se disposuit, et partibus suis consensit, et (ut ita dicam) concinuit, summum bonum tetigit. Nihil enim pravi, nihil lubrici superest : nihil in quo arietet, aut labet. Omnia faciet ex imperio suo, nibilque inopinatum accidet : sed quidquid aget, in bonum exibit, facile et parate, et sine tergiversatione agentis. pigritia et haesitatio pugnam et inconstantiam ostendit. audacter licet profitearis, summum bonum esse animi concor-Virtutes enim ibi esse debebuut, ubi consensus atque unitas erit: dissident vitia. Sen., De Vit. Beat., viii. 1-6.

25. The Path of Progress lies through Virtue.

Falso queritur de natura sua genus humanum, quod, imbecilla atque aevi brevis, forte potius, quam virtute regatur. Nam contra reputando, neque maius aliud neque praestabilius invenies, magisque naturae industriam hominum, quam vim aut tempus deesse. Sed dux atque imperator vitae mortalium animus est: qui ubi ad gloriam virtutis via grassatur, abunde pollens potensque et clarus est, neque fortuna eget, quippe quae probitatem, industriam ceterasque artes bonas neque dare neque eripere cui quam potest : sin, captus pravis cupidinibus, ad inertiam et voluptates corporis pessumdatus est, perniciosa lubidine paullisper usus: ubi per socordiam vires, tempus, ingenium defluxere, naturae infirmitas accusatur, suam quisque culpam auctores ad negotia transferunt. Quodsi hominibus bonarum rerum tanta cura esset, quanto studio aliena ac nihil profutura multumque etiam periculosa petunt; neque regerentur magis, quam regerent casus, et eo magnitudinis procederent, uti pro mortalibus gloria aeterni fierent. Sall., Iug., I.

26. The Four Cardinal Virtues.

Omne, quod est honestum, id quattuor partium oritur ex aliqua. Aut enim in perspicientia veri sollertiaque versatur, aut in hominum societate tuenda, tribuendoque suum cuique, et rerum contractarum fide, aut in animi excelsi atque invicti magnitudine ac robore, aut in omnium, quae fiunt quaeque dicuntur, ordine et modo, in quo inest modestia et temperantia. Quae quattuor quamquam inter se colligata atque implicata sunt, tamen ex singulis certa officiorum genera nascuntur: velut ex ea parte, quae prima descripta est, in qua sapientiam et prudentiam ponimus, inest indagatio atque inventio veri; eiusque virtutis hoc munus est proprium. Ut enim quisque maxime perspicit, quid in re quaque verissimum sit, quique acutissime et celerrime potest et videre et explicare rationem, is prudentissimus et sapientissimus rite haberi solet. Quocirca huic, quasi materia, quam tractet et in qua versetur, subiecta est veritas. Reliquis autem tribus virtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas tuendasque, quibus actio vitae continetur: ut et societas hominum coniunctioque servetur, et animi excellentia magnitudoque quum in augendis opibus utilitatibusque et sibi et suis comparandis, tum multo magis in his ipsis despiciendis eluceat. Ordo autem et constantia et moderatio et ea, quae sunt his similia, versantur in eo genere, ad quod adhibenda est actio quaedam, non solum mentis agitatio. His enim rebus, quae tractantur in vita, modum quemdam et ordinem adhibentes, honestatem et decus conservabimus. Cic., De Off., I. v. 15-17.

No Theory of Duty is complete which does not impose Obligations extending to all Mankind.

Ergo unum debet esse omnibus propositum, "ut eadem sit utilitas unius cuiusque et universorum:" quam si ad se quisque rapiat, dissolvetur omnis humana consortio. Atque si etiam hoc natura praescribit, ut homo homini, quicumque sit, ob eam ipsam caussam, quod is homo sit, consultum velit: necesse est secundum eamdem naturam omnium utilitatem esse communem. Quod si ita est, una continemur omnes et eadem lege naturae: idque ipsum si ita est, certe violare alterum naturae lege prohibemur. Verum autem primum. Verum igitur extremum. Nam illud quidem absurdum est, quod quidam dicunt, parenti se aut fratri nihil detracturos sui commodi caussa; aliam

rationem esse civium reliquorum. Hi sibi nihil iuris, nullam societatem, communis utilitatis caussa, statuunt esse cum civibus: quae sententia omnem societatem distrahit civitatis. Qui autem civium rationem dicunt habendam, externorum negant, ii dirimunt communem humani generis societatem: qua sublata, beneficientia, liberalitas, bonitas, iustitia funditus tollitur. Quae qui tollunt, etiam adversus deos immortales impii iudicandi sunt. Ab iis enim constitutam inter homines societatem evertunt: cuius societatis arctissimum vinculum est, magis arbitrari esse contra naturam, hominem homini detrahere sui commodi caussa, quam omnia incommoda subire vel externa, vel corporis vel etiam ipsius animi, quae vacent iustitia. Haec enim una virtus omnium est domina et regina virtutum. Cic., De Off., III. vi. 26-29.

28. The Standard of Right should be in One's Self.

Quid de nostris ambitionibus, quid de cupiditate bonorum loquar? Quae flamma est, per quam non cucurrerint ii, qui haec olim punctis singulis colligebant? Itaque semper Africanus Socraticum Xenophontem in manibus habebat: cuius in primis laudabat illud, quod diceret, eosdem labores non esse aeque graves imperatori et militi, quod ipse honos laborem leviorem ' faceret imperatorium. Sed tamen hoc evenit, ut in vulgus insipientium opinio valeat honestatis, quum ipsam videre non possint. Itaque fama et multitudinis iudicio moventur, ut id honestum putent, quod a plerisque laudetur. Te autem, si in oculis sis multitudinis, tamen cius iudicio stare nolim, nec, quod illa putet, idem putare pulcherrimum. Tuo tibi iudicio est utendum. Tibi si recta probanti placebis, tum non modo tete viceris, quod paullo ante praecipiebam, sed omnes et omnia. Hoc igitur tibi propone: amplitudinem et quasi quamdam exaggerationem quam altissimam animi, quae maxime eminet contemnendis et despiciendis doloribus, unam esse omnium rem pulcherrimam, eoque pulchriorem, si vacet populo, neque, plausum captans, se tantum ipsa delectet. Quin etiam mihi quidem laudabiliora videntur omnia, quae sine venditatione et sine populo teste fiunt: non quo fugiendus sit, (omnia enim benefacta in luce se collocari volunt,) sed tamen nullum theatrum virtuti conscientia maius est. Cic., Tusc. Disp., II. xxvi. 62-64.

29. Man's Natural Tendency is towards Virtue, but he is perverted by a Multitude of False Opinions.

Quod si tales nos natura genuisset, ut eam ipsam intueri et perspicere, eademque optima duce cursum vitae conficere possemus:

had crat sane, quod quisquam rationem ac doctrinam requireret. Nunc parvulos nobis dedit igniculos, quos celeriter malis moribus opinionibusque depravati sic restinguimus, ut nusquam naturae lumen appareat. Sunt enim ingeniis nostris semina innata virtutum; quae si adolescere liceret, ipsa nos ad beatam vitam natura perduceret. Nunc autem, simul atque editi in lucem et suscepti sumus, in omni continuo pravitate et in summa opinionum perversitate versamur: ut paene cum lacte nutricis errorem suxisse videamur. Quum vero parentibus redditi, dein magistris traditi sumus, tum ita variis imbuimur erroribus, ut vanitati veritas, et opinioni confirmatae natura ipm cedat. Accedunt etiam poetae: qui quum magnam speciem doctrinae sapientiaeque prae se tulerunt, audiuntur, leguntur, ediscuntur, et inhaerescunt penitus in mentibus: quum vero accedit eodem quasi maximus quidam magister populus, atque omnis undique ad vitia consentiens multitudo, tum plane inficimur opinionum pravitate a naturaque desciscimus: ut nobis optimam magistram invidisse videantur, qui nihil melius homini, aihil magis expetendum, nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt. Ad quam fertur optimus quisque; veramque illam honestatem expetens, quam unam natura maxime inquirit, in summa inanitate versatur, consectaturque nullam eminentem effigiem [virtutis], sed adumbratam imaginem gloriae. Est enim gloria solida quaedam res et expressa, non adumbrata: a est consentiens laus bonorum, incorrupta vox bene iudicantium de excellente virtute: ea virtuti resonat tamquam imago. Quae quia recte factorum plerumque comes est, non est bonis viris repudianda. Illa autem, quae se eius imitatricem esse vult, temeraria atque inconsiderata, et plerumque peccatorum vitiorumque laudatrix, fama popularis simulatione honestatis formam eius pulchritudinemque corrumpit. Qua caecitate homines, quum quaedam etiam praeclara cuperent, eaque nescirent nec ubi, nec qualia essent, funditus alii everterunt suas civitates, alii ipsi occiderunt. Atque hi quidem, optima petentes, non m voluntate, quam cursus errore falluntur. Cic., Tusc. Disp., III. i., ii. 2–4.

30. False Opinion is the Parent of Violent or Diseased Emotion.

Quis enim dubitarit, quin aegrotationes animi, qualis est avaritia, gloriae cupiditas, ex eo, quod magni aestimetur ea res, ex qua animus aegrotat, oriantur? Unde intelligi debet, perturbationem quoque omnem esse in opinione. Et, si fidentia, id est firma animi confisio, scientia quaedam est et opinio

gravis non temere assentientis: diffidentia quoque est metus exspectati et impendentis mali. Et, si spes est exspectatio boni: mali exspectationem esse necesse est metum. Ut igitur metus, sic reliquae perturbationes sunt in malo. Ergo ut constantia scientiae, sic perturbatio erroris est. Qui autem natura dicuntur iracundi aut misericordes aut invidi aut tale quid, iis sunt constituti quasi mala valetudine animi, sanabiles tamen: ut Socratis dicitur. Quum multa in conventu vitia collegisset in eum Zopyrus, qui se naturam cuiusque ex forma perspicere profitebatur, derisus est a ceteris, qui illa in Socrate vitia non agnoscerent: ab ipso autem Socrate sublevatus, quum illa sibi insita, sed ratione a se deiecta diceret. Ergo ut optima quisque valetudine affectus potest videri, at natura ad aliquem morbum proclivior: sic animus alius ad alia vitia propensior. autem non natura, sed culpa vitiosi esse dicuntur, corum vitia constant e falsis opinionibus rerum bonarum ac malarum, ut sit alius ad alios motus perturbationesque proclivior. Inveteratio autem, ut in corporibus, aegrius depellitur, quam perturbatio; citiusque repentinus oculorum tumor sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur. Cic., Tusc. Disp., IV. xxxvii. 79-81.

31. An Analysis of the Emotions founded on the Psychology of the Stoics.

Est igitur Zenonis haec definitio, ut perturbatio sit, quod πάθος ille dicit, aversa a recta ratione, contra naturam, animi Quidam brevius, perturbationem esse appetitum vehementiorem: sed vehementiorem eum volunt esse, qui longius discesserit a naturae constantia. Partes autem perturbationum volunt ex duobus opinatis bonis nasci, et ex duobus opinatis malis; ita esse quattuor: ex bonis libidinem et laetitiam, ut sit laetitia praesentium bonorum, libido futurorum; ex malis metum et aegritudinem nasci censent: metum futuris, aegritudinem praesentibus. Quae enim venientia metuuntur, eadem afficiunt aegritudine instantia. Laetitia autem et libido in bonorum opinione versantur, quum libido ad id, quod videtur bonum, illecta et inflammata rapiatur, laetitia, ut adepta iam aliquid concupitum, efferatur et gestiat. Natura enim omnes ca, quae bona videntur, sequuntur, fugiuntque contraria. Quamobrem simul obiecta species cuiuspiam est, quod bonum videatur, ad id adipiscendum impellit ipsa natura. quum constanter prudenterque fit, eiusmodi appetitionem Stoici βούλησεν appellant, nos appellamus voluntatem. Eam illi putant in solo esse sapiente, quam sic definiunt: Voluntas est, quae

quid cum ratione desiderat. Quae autem, ratione adversa, incitata est vehementius, ea libido est vel cupiditas effrenata: quae in omnibus stultis invenitur. Itemque, quum ita movemur, ut in bono simus aliquo, dupliciter id contingit. Nam quum ratione animus movetur placide atque constanter, tum illud gaudium dicitur: quum autem inaniter et effuse animus exsultat, tum illa lactitia gestiens vel nimia dici potest, quam ita definiunt, sine ratione animi elationem. Quoniamque, ut bona natura appetimus, sic a malis natura declinamus: quae declinatio, si cum ratione fiet, cautio appelletur, eaque intelligatur in solo esse sapiente: quae autem sine ratione et cum exanimatione humili atque fracta, nominetur metus: est igitur metus, ratione adversa, cautio. Praesentis autem mali sapientis affectio nulla est. Stulti autem aegritudo est ea, qua afficiuntur in malis opinatis, animosque demittunt et contrahunt, rationi non obtemperantes. Itaque haec prima definitio est, ut aegritudo sit animi, adversante ratione, contractio. Sic quattuor perturbationes sunt, tres constantiae, quoniam aegritudini nulla constantia opponitur. Cic., Tusc., IV. vi.

32. Passion Poisons the Mind at its Source.

Sincerum est nisi vas, quodcumque infundis acescit. Sperne voluptates; nocet emta dolore voluptas. Semper avarus eget; certum voto pete finem. Invidus alterius macrescit rebus opimis; Invidia Siculi non invenere tyranni Maius tormentum. Qui non moderabitur irae, Infectum volet esse, dolor quod suaserit et mens, Dum poenas odio per vim festinat inulto. Ira furor brevis est: animum rege; qui nisi paret, Imperat: hunc frenis, hunc tu compesce catena. Fingit equum tenera docilem cervice magister Ire viam, qua monstret eques; venaticus, ex quo Tempore cervinam pellem latravit in aula, Militat in silvis catulus. Nunc adbibe puro Pectore verba puer, nunc te melioribus offer. Hor., Epp., I. ii. 54-68.

33. The Practice of Daily Self-examination is of great Assistance towards leading a Virtuous Life.

Quid ergo aliud est quod illos in publico non offendat, domi morest, quam opinio illic aequa et patiens, domi morosa et

querula? Omnes sensus perducendi sunt ad firmitatem: natura patientes sunt, si animus illos destinat corrumpere, qui quotidie ad rationem reddendam vocandus est. Faciebat hoc Sextins, ut consummato die, quum se ad nocturnam quietem recepisset. interrogaret animum suum: Quod hodie malum tuum sanasti? cui vitio obstitisti i qua parte melior es ? Desinet ira, et erit moderatior, quae sciet sibi quotidie ad iudicem esse veniendum. Quid ergo pulchrius hac consuetudine excutiendi totum diem ? qualis ille somnus post recognitionem sui sequitur? quam tranquillus, altus ac liber, quum aut laudatus est animus, aut admonitus, et speculator sui censorque secretus cognoscit de moribus suis? Utor hac potestate, et quotidie apud me causam dico: quum sublatum e conspectu lumen est, et conticuit uxor moris iam mei conscia, totum diem mecum scrutor, facta ac dicta mea remetior. Nihil mihi ipse abscondo, nihil transco: quare enim quidquam ex erroribus meis timeam, quum possim dicere: Vide ne istud amplius facias, nunc tibi ignosco? In illa disputatione pugnacius locutus es: noli postea congredi cum Nolunt discere, qui nunquam didicerunt. Illum liberius admonuisti, quam debebas: itaque non emendasti, sed De cetero vide, non tantum an verum sit quod dicis, sed an ille, cui dicitur, veri patiens sit. Sen., De Ira, III. xxxvi.

34. A Discussion on the Nature of Anger, and the Different Forms it assumes.

"Irascimur, inquit, saepe non illis qui laeserunt, sed his qui laesuri sunt : ut scias iram non tantum ex iniuria nasci." Verum est, irasci nos laesuris: sed ipsa cogitatione nos laedunt, et iniuriam qui facturus est, iam facit. "Ut scias, inquit, non esse iram poenae cupiditatem, infirmissimi saepe potentissimis irascuntur: nec poenam concupiscunt, quam non sperant." Primum diximus, cupiditatem esse poenae exigendae, non facultatem: concupiscunt autem homines et quae non possunt. Deinde nemo tam humilis est, qui poenam vel summi hominis sperare non possit; ad nocendum potentes sumus. . . . Quid esset ira, satis explicatum est: quo distet ab iracundia, apparet; quo ebrius ab ebrioso, et timens a timido. Iratus potest non esse iracundus: iracundus potest aliquando iratus non esse. Cetera, quae pluribus apud Graccos nominibus in species iram distinguunt, quia apud nos vocabula sua non habent, praeteribo: etiamsi amarum nos acerbumque dicimus, nec minus stomachosum, rabiosum, clamosum, difficilem, asperum: quae omnia irarum differentiate sunt. Inter hos morosum ponas licet, delicatum iracundiate genus. Quaedam enim sunt irae, quae intra clamorem considant, quaedam non minus pertinaces, quam frequentes; quaedam saevate manu, verbis parciores; quaedam in verborum maledictorumque amaritudinem effusate; quaedam ultra querelas et aversationes non exeunt: quaedam altae gravesque sunt, et introrsus versate. Mille aliae species sunt mali multiplicis. Sen., De Ira, I. iii. 1, 2, and iv.

35. It is Useless to indulge Grief.

Diutius accusare fata possumus, mutare non possumus: stant dura et inexorabilia. Nemo illa convicio, nemo fletu, nemo cansa movet: nihil unquam parcunt ulli, nec remittunt. Proinde percamus lacrimis nihil proficientibus; facilius enim nos illi dolor iste adiiciet, quam illum nobis reducet. Qui si nos torquet, non adiuvat. Primo quoque tempore deponendus est, et ab inanibus solatiis, atque amara quadam libidine dolendi, mimus recipiendus. Nam lacrimis nostris ni ratio finem fecerit, fortuna non faciet. Omnes agedum mortales circumspice: larga ubique flendi, et assidua materia. Alium ad quotidianum opus laboriosa egestas vocat: alium ambitio nunquam quieta solicitat: alius divitias, quas optaverat, metuit, et voto laborat sno: alium solicitudo, alium labor torquet, alium semper vestibulum obsidens turba: hic habere se dolet liberos, hic perdid-Lacrimae nobis deerunt ante, quam causae dolendi. Sic vitam agimus: ideoque moderate id fieri debet a nobis, quod saepe faciendum est: et respicientes, quantum a tergo rerum tristium immineat, si non finire lacrimas, at certe reservare debemus. Nulli parcendum est rei magis quam huic, cuius tam frequens usus est. Sen., Ad Polyb. de Consol., xxiii. 1-4.

36. The Good Man is Indifferent to the Caprices of Fortune.

Prudens futuri temporis exitum
Caliginosa nocte premit deus,
Bidetque, si mortalis ultra
Fas trepidat. Quod adest, memento

Componere aequus : cetera fluminis Ritu feruntur, nunc medio alveo Cum pace delabentis Etruscum In mare, nunc lapides adesos Stirpesque raptas et pecus et domos Volventis una, non sine montium Clamore vicinaeque silvae, Quum fera diluvies quietos

Irritat amnes. Ille potens sui Laetusque deget, cui licet in diem Dixisse: vixi! Cras vel atra Nube polum Pater occupato,

Vel sole puro: non tamen irritum, Quodcumque retro est, efficiet, neque Diffinget infectumque reddet, Quod fugiens semel hora vexit.

Fortuna saevo laeta negotio et Ludum insolentem ludere pertinax Transmutat incertos honores, Nunc mihi, nunc alii benigna.

Laudo manentem: si celeres quatit Pennas, resigno quae dedit, et mea Virtute me involvo probamque Pauperiem sine dote quaero. Hor., Od., III. xxix. 29-56.

37. Excessive Pleasure is Incompatible with the Exercise of the Higher Faculties of the Mind.

An vero voluptates corporis expetendae, quae vere et graviter a Platone dictae sunt illecebrae atque escae malorum? Quae enim confectio est valetudinis, quae deformatio coloris et corporis, quod turpe damnum, quod dedecus, quod non evocetur atque eliciatur voluptate? Cuius motus ut quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae. Congruere enim cum cogitatione magna voluptas corporis non potest. Quis enim, cum utatur, voluptate ea, qua nulla possit maior esse, attendere animum, inire rationem, cogitare omnino quidquam potest? Quis autem tantus est gurges, qui dies et noctes sine ulla minimi temporis intermissione velit ita moveri suos sensus, ut moventur in summis voluptatibus? Quis autem bona mente praeditus non mallet nullas omnino nobis a natura voluptates datas? Cic., Hortens. apud S. Aug. iv. contra Pelagium.

38. Moderation and Contentment are rare.

Quid mi igitur suades? ut vivam Naevius? aut sic, Ut Nomentanus? Pergis pugnantia secum Frontibus adversis componere. Non ego, avarum Quum veto te fieri, vappam iubeo ac nebulonem. Est inter Tanain quiddam socerumque Viselli. Est modus in rebus, sunt certi denique fines, Quos ultra citraque nequit consistere rectum. Illuc, unde abii, redeo. Nemon' ut avarus Se probet, ac potius laudet diversa sequentes, Quodque aliena capella gerat distentius uber, Tabescat, neque se maiori pauperiorum Turbae comparet, hunc atque hunc superare laboret? Sic festinanti semper locupletior obstat: Ut, quum carceribus missos rapit ungula currus, Instat equis auriga suos vincentibus, illum Praeteritum temnens extremos inter euntem. Inde fit, ut raro, qui se vixisse beatum Dicat et exacto contentus tempore vita Cedat, uti conviva satur, reperire queamus. Hor., S., I. i. 101-119.

39. A Prudent Man should know his own Calibre.

Refert ergo, quis haec eadem paret: in Rutilo nam Luxuria est, in Ventidio laudabile nomen Sumit, et a censu famam trahit. Illum ego iure Despiciam, qui scit, quanto sublimior Atlas Omnibus in Libya sit montibus; hic tamen idem Ignoret, quantum ferrata distet ab arca Sacculus. E coelo descendit Tragi osautor, Figendum et memori tractandum pectore, sive Coniugium quaeras, vel sacri in parte Senatus Esse velis: nec enim loricam poscit Achillis Thersites, in qua se traducebat Ulixes. Ancipitem seu tu magno discrimine causam Protegere affectas, te consule; dic tibi, qui sis, Orator vehemens, an Curtius et Matho buccae. Noscenda est mensura sui spectandaque rebus In summis minimisque, etiam quum piscis emetur, Ne mullum cupias, quum sit tibi gobio tantum In loculis. Quis enim te, deficiente crumena Et crescente gula, manet exitus, aere paterno

Ac rebus mersis in ventrem, fenoris atque
Argenti gravis et pecorum agrorumque capacem ?
Talibus a dominis post cuncta novissimus exit
Annulus, et digito mendicat Pollio nudo.

Juv., xi. 21-43.

40. Justice is to be practised for its own Sake.

Doceas me, quam sacra res sit iustitia, alienum bonum spectans, nihil ex se petens, nisi usum sui. Nihil sit illi cum ambitione famaque: sibi placeat. Hoc ante omnia sibi quisque persuadeat, Me iustum esse gratis oportet. Parum est: adhue illud persuadet sibi, Me in hanc pulcherrimam virtutem ultro etiam impendere iuvet: ut tota cogitatio a privatis commodis quam longissime aversa sit. Non est quod spectes, quod sit iustae rei praemium maius, quam iustum esse. Illud adhuc tibi affige, quod paulo ante dicebam: nihil ad rem pertinet, quam multi aequitatem tuam noverint. Qui virtutem suam publicari vult, non virtuti laborat, sed gloriae. Non vis esse iustus sine gloria? At mehercules saepe iustus esse debebis cum infamia. Et tunc, si sapis, mala opinio bene parta delectat. Sen., Ep., xix. iv. (113) 31, 32.

41. Fortitude comes by Habit.

Sed de consuetudine adhuc exercitationis loquor, nondum de ratione et sapientia. Aniculae saepe inediam biduum aut triduum ferunt. Subduc cibum unum diem athletae: Iovem Olympium, eum ipsum, cui se exercebit, implorabit : ferre non Pernoctant posse se clamabit. Consuetudinis magna vis est. venatores in nive: in montibus uri se patiuntur. Inde pugiles caestibus contusi ne ingemiscunt quidem. Sed quid hos, quibus Olympiorum victoria consulatus ille antiquus videtur? gladiatores aut perditi homines aut barbari quas plagas perferunt? quo modo illi, qui bene instituti sunt, accipere plagam malunt, quam turpiter vitare? quam saepe apparet, nihil eos malle, quam vel domino satisfacere vel populo? mittunt etiam vulneribus confecti ad dominos, qui quaerant, quid velint : si satis his factum non sit, se velle decumbere. Quis mediocris gladiator ingemuit? quis vultum mutavit umquam? quis, non modo stetit, verum etiam decubuit turpiter? quis, quum decubuisset, ferrum recipere iussus, collum contraxit? Tantum exercitatio, meditatio, consuetudo valet. Ergo hoc poterit "Samnis, spurcus homo, vita illa dignu' locoque:" vir natus ad gloriam uliam partem animi tam mollem habebit, quam non meditatione et ratione corroboret? Crudele gladiatorum spectaculum et inhumanum nonnullis videri solet: et haud scio an ita sit, ut nunc fit. Quum vero sontes ferro depugnabant, auribus fortasse multae, oculis quidem nulla poterat esse fortior contra dolorem et mortem disciplina. Cic., Tusc., II. xvii. 40, 41.

42. A Brave Man never yields to Adversity.

Et hoc decebat roboris tanti virum, Non esse sub dolore, nec victum malis Dare terga. Non est, ut putas, virtus, pater, Timere vitam, sed malis ingentibus Obstare, nec se vertere ac retro dare. Qui fata proculcavit, ac vitae bona Proiecit atque abscidit, et casus suos Oneravit ipse, cui deo nullo est opus, Quare ille mortem cupiat, aut quare petat? Utrumque timidi est. Nemo contemsit mori, Qui concupivit; cuius haud ultra mala Exire possunt, in loco tuto est situs. Quis iam deorum (velle fac) quidquam potest Malis tuis adiicere? Iam nec tu potes. Nisi hoc, ut esse te putes dignum nece. Sen., Phoen, 188-202.

43. Nature calls on us to endure Hardship.

Tune, quum pueros Lacedaemone, adolescentes Olympiae, barbaros in arena videris excipientes gravissimas plagas et ferentes silentio, si te forte dolor aliquis pervellerit, exclamabis, ut mulier? non constanter et sedate feres?—Ferri non potest: natura non patitur.—Audio. Pueri ferunt, gloria ducti: ferunt pudore alii, multi metu: et tamen veremur, ut hoc, quod a tam multis et quod tot locis perferatur, natura patiatur? Illa vero non modo patitur, verum etiam postulat. Nihil enim habet praestantius, nihil, quod magis expetat, quam honestatem, quam laudem, quam dignitatem, quam decus. Hisce ego pluribus nominibus unam rem declarari volo, sed utor, ut quam maxime significem, pluribus. Volo autem dicere, illud homini longe optimum esse, quod ipsum sit optandum per se, a virtute profectum, vel in ipsa virtute situm, sua sponte laudabile: quod quidem citius dixerim solum, quam non summum bonum.

Atque, ut hace de honesto, sie de turpi contraria: nihil tam taetrum, nihil tam aspernandum, nihil homine indignius. *Cic.*, *Tusc.*, II. xx. 46.

44. It is a Consolation in Misery to see Others as Miserable as Ourselves.

Semper, ah, semper dolor est malignus: Gaudet in multos sua fata mitti, Seque non solum placuisse poenae. Ferre, quam sortem patiuntur omnes, Nemo recusat; Nemo se credit miserum, licet sit. Tolle felices; removeto multo Divites auro; removeto centum Rura qui scindunt opulenta bubus: Pauperi surgent animi iacentes. Est miser nemo, nisi comparatus. Dulce in immensis posito ruinis, Neminem laetos habuisse vultus. Ille deplorat queriturque fatum, Qui secans fluctum rate singulari Nudus in portus cecidit petitos; Aequior casum tulit et procellas, Mille qui ponto pariter carinas Obrui vidit, tabulaque littus Naufraga spargi, mare cum coacti Fluctibus Corus prohibet reverti. Questus est Hellen cecidisse Phryxus Cum gregis ductor radiante villo Aureo fratrem simul et sororem Sustulit tergo, medioque iactum Fecit in ponto; tenuit querelas Et vir et Pyrrhe, mare cum viderent, Et nihil praeter mare cum viderent, Unici terris homines relicti.

Sen., Troad., 1017-1045.

45. Revenge is a Sign of Weakness and Folly.

Nullane periuri capitis fraudisque nefandae Poena erit? Abreptum crede hunc graviore catena Protenus, et nostro (quid plus velit ira?) necari Arbitrio manet illa tamen iactura, nec umquam

Depositum tibi sospes erit. Sed corpore trunco Invidiosa dabit minimus solatia sanguis. At vindicta bonum vita incundins ipsa. Nempe hoc indocti, quorum praecordia nullis Interdum aut levibus videas flagrantia causis. Quantulacumque adeo est occasio, sufficit irae. Chrysippus non dicet idem, nec mite Thaletis Ingenium, dulcique senex vicinus Hymetto, Qui partem acceptae saeva inter vincla cicutae Accusatori nollet dare. Plurima felix Paulatim vitia atque errores exuit omnes, Prima docens rectum Sapientia: quippe minuti Semper et infirmi est animi exiguique voluptas Continuo sic collige, quod vindicta Nemo magis gaudet, quam femina. Cur tamen hos tu Evasisse putes, quos diri conscia facti Mens habet attonitos et surdo verbere caedit Occultum quatiente animo tortore flagellum? Poena autem vehemens ac multo saevior illis, Quas et Caedicius gravis invenit et Rhadamanthus, Nocte dieque suum gestare in pectore testem. Juv., xiii. 174-198.

The Good Man will do all in his Power to pulliate Faults.

Quorundam ipsi testes sumus. In his naturam excutiemus voluntatemque facientium. Puer est? aetati donetur: nescit, an peccet. Pater est? aut tantum profuit, ut illi etiam iniuriae inssit: aut fortassis ipsum hoc meritum eius est, quo offendimur. Mulier est? errat. Iussus est? necessitati quis, nisi iniquus, succenset? Laesus est? non est iniuria, pati quod prior feceris. Iudex est? plus illius credas sententiae, quam tuae. Rex est? si nocentem punit, cede iustitiae: si innocentem, cede fortunae. Mutum animal est, aut simile muto? imitaris illud, si irasceris. Morbus est, aut calamitas? levius transiliet sustinentem. Deus est? tam perdis operam quum illi irasceris, quam quum illum alteri precaris iratum. Bonus vir est, qui iniuriam fecit? noli credere. Malus? noli mirari; dabit poenas alteri, quas debet tibi: et iam sibi dedit, qui peccavit. Sen., De Ira, II. xxx.

47. No Quality begets Confidence so much as Justice.

Fides autem ut habeatur, duabus rebus effici potest: si exisimabimur adepti coniunctam cum iustitia prudentiam. Nam et iis fidem habemus, quos plus intelligere, quam nos, arbitramur, quosque et futura prospicere credimus et, quum res agatur, in discrimenque ventum sit, expedire rem et consilium ex tempore Hanc enim utilem homines existimant veramque capere posse. Iustis autem et fidis hominibus, id est viris prudentiam. bonis, ita fides habetur, ut nulla sit in his fraudis iniuriaeque suspicio. Itaque his salutem nostram, his fortunas, his liberos rectissime committi arbitramur. Harum igitur duarum ad fidem faciendam iustitia plus pollet : quippe quum ea sine prudentia satis habeat auctoritatis, prudentia sine iustitia nihil valeat ad faciendam fidem. Quo enim quis versutior et callidior, hoc invisior et suspectior, detracta opinione probitatis. Quamobrem intelligentiae iustitia coniuncta, quantum volet habebit ad faciendam fidem virium. Iustitia sine prudentia multum poterit: sine iustitia nihil valebit prudentia. Cic., De Off., II. ix. 33, 34.

48. True Morality consists in the Motive, not in the Outward Act.

Falsus honor iuvat et mendax infamia terret Quem, nisi mendosum et medicandum? "Vir bonus est quis?

Qui consulta patrum, qui leges iuraque servat; Quo multae magnaeque secantur iudice lites; Quo res sponsore et quo causae teste tenentur." Sed videt hunc omnis domus et vicinia tota Introrsum turpem, speciosum pelle docora. " Nec furtum feci nec fugi," si mihi dicit Servus: "Habes pretium, loris non ureris," aio. "Non hominem occidi." "Non pasces in cruce corvos." "Sum bonus et frugi." "Renuit negitatque Sabellus; Cautus enim metuit foveam lupus, accipiterque Suspectos laqueos, et opertum milius hamum. Oderunt peccare boni virtutis amore; Tu nihil admittes in te formidine poenae: Sit spes fallendi, miscebis sacra profanis. Nam de mille fabae modiis quum surripis unum, Damnum est, non facinus, mihi pacto lenius isto." Vir bonus, omne forum quem spectat et omne tribunal, Quandocumque deos vel porco vel bove placat, "Iane pater!" clare, clare quum dixit: "Apollo!" Labra movet, metuens audiri: "Pulchra Laverna, Da mihi fallere, da iusto sanctoque videri,

Noctem peccatis et fraudibus obiice nubem."
Qui melior servo, qui liberior sit avarus,
In triviis fixum quum se demittit ob assem,
Non video: nam qui cupiet, metuet quoque; porro
Qui metuens vivet, liber mihi non erit umquam.

Hor., Ep., I. xvi. 38-66.

49. An Account of the Character that most wins our Admiration.

Admiratione autem afficiuntur ii, qui anteire ceteris virtute putantur, et quum omni carere dedecore, tum vero iis vitiis, quibus alii non facile possunt obsistere. Nam et voluptates, blandissimae dominae, maioris partis animos a virtute detorquent; et dolorum quum admoventur faces, praeter modum plerique exterrentur: vita, mors, divitiae, paupertas omnes homines vehementissime permovent. Quae qui in utramque partem excelso animo magnoque despiciunt, quumque aliqua iis ampla et honesta res obiecta est, totos ad se convertit et rapit, tum quis non admiretur splendorem pulchritudinemque virtutis? Ergo et haec animi despicientia admirabilitatem magnam facit: et maxime iustitia, ex qua una virtute viri boni appellantur, mirifica quaedam multitudini videtur: nec iniuria. enim iustus esse potest, qui mortem, qui dolorem, qui exsilium, qui egestatem timet, aut qui ea, quae his sunt contraria, aequitati anteponit. Maximeque admirantur eum, qui pecunia non movetur: quod in quo viro perspectum sit, hunc igni spectatum arbitrantur. Itaque illa tria, quae proposita sunt ad gloriam, omnia iustitia conficit: et benevolentiam, quod prodesse vult plurimis, et ob eamdem caussam fidem et admirationem, quod eas res spernit et negligit, ad quas plerique inflammati aviditate rapiuntur. Cic., De Off., II. x. 37, 38.

50. Good Faith and Reverence have fled with the Golden Age.

(βέβακε δ'ὅρκων χάρις, οὐδ' ἔτ 'αἰδὼς
. . . μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα.)

Tu quamvis levium minimam exiguamque malorum Particulam vix ferre potes, spumantibus ardens Visceribus, sacrum tibi quod non reddat amicus Depositum. Stupet haec, qui iam post terga reliquit Sexaginta annos, Fonteio Consule natus? An nihil in melius tot rerum proficis usu? Magna quidem, sacris quae dat praecepta libellis Victrix Fortunae sapientia. Dicimus autem Hos quoque felices, qui ferre incommoda vitae, Nec iactare iugum, vita didicere magistra. Quae tam festa dies, ut cesset prodere furem, Perfidiam, fraudes atque omni ex crimine lucrum Quaesitum, et partos gladio vel pyxide numos? Rari quippe boni: numero vix sunt totidem, quot Thebarum portae, vel divitis ostia Nili.

Quondam hoc indigenae vivebant more, priusquam Sumeret agrestem, posito diademate, falcem Saturnus fugiens; tunc, quum virguncula Iuno Et privatus adhuc Idaeis Iupiter antris; Improbitas illo fuit admirabilis aevo. Credebant hoc grande nefas et morte piandum, Si iuvenis vetulo non adsurrexerat, et si Barbato cuicumque puer, licet ipse videret Plura domi fraga, et maiores glandis acervos. Tam venerabile erat, praecedere quatuor annis, Primaque par adco sacrae lanugo senectae! Nunc, si depositum non infitietur amicus, Si reddat veterem cum tota aerugine follem, Prodigiosa fides et Tuscis digna libellis, Quaeque coronata lustrari debeat agna. Egregium sanctumque virum si cerno, bimembri Hoc monstrum puero et miranti sub aratro Piscibus inventis, et fetae comparo mulae, Sollicitus, tamquam lapides effuderit imber, Examenve apium longa consederit uva Culmine delubri, tamquam in mare fluxerit amnis Gurgitibus miris et lactis vortice torrens.

Juven., Sat., xiii. 13-70.

51. Qualities which distinguish the True Patriot.

Maioribus praesidiis et copiis oppugnatur respublica, quam defenditur, propterea, quod audaces homines et perditi nutu impelluntur, et ipsi etiam sponte sua contra rempublicam incitantur: boni nescio quomodo tardiores sunt et, principiis rerum

neglectis, ad extremum ipsa denique necessitate excitantur: ita ut nonnumquam cunctatione ac tarditate, dum otium volunt etiam sine dignitate retinere, ipsi utrumque amittant. Propognatores autem reipublicae qui esse voluerunt, si leviores sunt, desciscunt: si timidiores, desunt: permanent illi soli. atque omnia reipublicae caussa perferunt, qui sunt tales, qualis Pater tuus, M. Scaure, fuit, qui a Graccho usque ad Q. Varium seditiosis omnibus restitit, quem nulla umquam vis, nullae minae, nulla invidia labefecit: aut qualis Q. Metellus, patruus matris tuae: qui, quum florentem hominem in populari ratione, L Saturninum, censor notasset, quumque insitivum Gracchum contra vim multitudinis incitatae censu prohibuisset, quumque in cam legem, quam non iure rogatam iudicarat, iurare unus noluisset, de civitate maluit, quam de sententia demoveri; aut, ^{ut vetera} exempla, quorum est copia digna huius imperii gloria, relinquam, neve eorum aliquem, qui vivunt, nominem, qualis noper Q. Catulus fuit, quem neque periculi tempestas neque honoris aura potuit umquam de suo cursu aut spe aut metu demovere. Cic., Pro Sest., xlvii. 100, 101.

52. Duties Towards Servants.—The First Duty is Justice.

Meminerimus autem etiam adversus infimos iustitiam esse servandam. Est autem infima conditio et fortuna servorum: quibus non male praecipiunt qui ita iubent uti, ut mercenariis; operam exigendam, iusta praebenda. Quum autem duobus modis, id est aut vi aut fraude, fiat iniuria: fraus quasi vulpeculae, vis leonis videtur; utrumque homine alienissimum; sed fraus odio digna maiore. Totius autem iniustitiae nulla capitalior est, quam eorum, qui, quum maxime fallunt, id agunt ut viri boni esse videantur. Cic., De Off., I. xiii. 41.

Duties towards Servants.—Some mistaken Popular Notions refuted: A Slave is a Humble Friend.

Libenter ex his qui a te veniunt cognovi, familiariter te cum servis tuis vivere: hoc prudentiam tuam, hoc eruditionem decet. Servi sunt? immo homines. Servi sunt? immo contubernales. Servi sunt? immo humiles amici. Servi sunt? immo conservi, si cogitaveris tantundem in utrosque licere fortunae. Itaque rideo istos qui turpe existimant cum servo cuo coenare: quare? nisi quia superbissima consuetudo coenanti domino stantium servorum turbam circumdedit. Est ille plus quam capit, et ingenti aviditate onerat distentum ventrem. ac desuetum iam

ventris officio, ut maiore opera omnia egerat, quam ingessit: at infelicibus servis movere labra, ne in hoc quidem, ut loquantur, licet: virga murmur omne compescitur: et ne fortuita quidem verberibus excepta sunt, tussis, sternutamentum, singultus: magno malo ulla voce interpellatum silentium luitur: nocte tota ieiuni mutique perstant. Sic fit, ut isti de domino loquantur, quibus coram domino loqui non licet. At illi quibus non tantum coram dominis, sed cum ipsis erat sermo, quorum os non consuebatur, parati erant pro domino porrigere cervicem, periculum imminens in caput suum avertere. In conviving loquebantur, sed in tormentis tacebant. Deinde eiusdem arrogantiae proverbium iactatur: Totidem esse hostes, quot servos. Non habemus illos hostes, sed facimus. Sen., Ep., V. vi. (47) 1-4.

54. Duties towards Servants.—The Question discussed whether a Slave can confer a Kindness upon his Master.

Quaeritur a quibusdam, sicut ab Hecatone, an beneficium dare servus domino possit? Sunt enim qui ita distinguunt, Quaedam beneficia esse, quaedam officia, quaedam ministeria. Beneficium esse, quod alienus det: alienus est, qui potuit sine reprehensione cessare. Officium esse filii, uxoris, et earum personarum, quas necessitudo suscitat, et ferre opem iubet. Ministerium esse servi, quem conditio sua eo loco posuit, ut nihil eorum quae praestat, imputet superiori. Praeterea servos qui negat dare aliquando domino beneficium, ignarus est iuris humani: refert enim cuius animi sit, qui praestat, non cuius status. Nulli praeclusa virtus est, omnibus patet, omnes admittit, omnes invitat, ingenuos, libertinos, servos, reges, et exsules; non eligit domum, nec censum: nudo homine contenta Quid enim erat tuti adversus repentina; quid animus magnum promitteret sibi, si certam virtutem fortuna mutaret? Si non dat beneficium servus domino, nec regi quisquam suo, nec duci suo miles. Quid enim interest, quali quis teneatur imperio, si summo tenetur? Nam si servo, quo minus in nomen meriti perveniat, necessitas obest, et patiendi ultima timor: idem istud obstabit, et ei qui regem habet, et ei qui ducem : quoniam, sub dispari titulo, paria in illos licent. Atqui dant regibus suis, dant imperatoribus beneficia: ergo et dominis. Potest servus iustus esse, potest fortis, potest magnanimus: ergo et beneficium dare potest: nam et hoc virtutis est: adeoque dominis servi beneficia possunt dare, ut ipsos saepe beneficii sui fecerint. Sen., De Ben., III. xviii.

55. Duties towards Servants.—Arrogance of Roman Masters under the Empire contrasted with the Liberal Treatment of Slaves in the Early Times.

Ne illud quidem videtis, quam omnem invidiam maiores nostri dominis, omnem contumeliam servis detraxerint? Dominum miliae appellaverunt: servos (quod etiam in mimis adhuc familiares. Instituerunt diem festum, quo non solum servis domini vescerentur, sed quo utique honores illis in gerere, ius dicere permiserunt, et domum pusillam remblicam esse iudicaverunt. Quid ergo? omnes servos admobo mensae meae? Non magis quam omnes liberos. Erras, existimas me quosdam quasi sordidioris operae rejecturum, puta illum mulionem, et illum bubulcum: non ministeriis os sestimabo, sed moribus. Sibi quisque dat mores: ministeria sus assignat. Quidam coenent tecum, quia digni sunt; quim, ut sint. Si quid enim in illis ex sordida conversatione est, honestiorum convictus excutiet. Non est, mi Lucili, amicum tautum in foro et in curia quaeras : si diligenter *tenderis, et domi invenies. Saepe bona materia cessat sino mtifice: tenta, et experire. Quemadmodum stultus est, qui equum emturus, non ipsum inspicit, sed stratum eius ac fraenos: sic stultissimus est, qui hominem aut ex veste, aut ex conditione. que vestis modo nobis circumdata est, aestimat. Servus est? sed sortasse liber animo. Servus est? hoc illi nocebit? ostende qui non sit. Alius libidini servit, alius avaritiac, alius ambitioni; omnes timori. Dabo consularem, aniculae servientem; dabo ancillulae divitem: ostendam nobilissimos iuvenes mencipia Pantomimorum. Nulla servitus turpior est, quam Voluntaria. Quare non est quod fastidiosi te deterreant, quo minus servis tuis hilarem te praestes, et non superbe superi-Colant potius te, quam timeant. Dicet nunc aliquis, vocare ad pileum servos, et dominos de fastigio suo delicere, quod dixi, colant potius dominum, quam timeant. Itane, inquit, prorsus colant tanquam clientes, tanquam salu-Hoc qui dixerit, obliviscetur, id dominis parum esse, quod Deo satis est, qui colitur et amatur. Non potest amor cum timore misceri. Sen., Ep., V. vi. (47), 14-19.

^{56.} Duties towards Servants.—We should alleviate, as far as lies in our power, the Unavoidable Hurdships of their Position.

Confession me infirmitates meorum, mortes etiam, et quider invenum. Solatis duo, nequaquam paria tanto dolori, solati

tamen: unum facilitas manumittendi, (videor enim non omnino immaturos perdidisse, quos iam liberos perdidi) alterum, quum permitto servis quoque quasi testamenta facere, eaque, ut legitima, custodio. Mandant rogantque, quod visum: pareo ut iussus. Dividunt, donant, relinquunt, dumtaxat intra domum. Nam servis respublica quaedam et quasi civitas domus est Sed quamquam his solatiis acquiescam, debilitor et frangon eadem illa humanitate, quae me, ut hoc ipsum permitterem, Non ideo tamen velim durior fieri. Nec ignoro. alios huiusmodi casus nihil amplius vocare, quam damnum; coque sibi magnos homines et sapientes videri. Qui an magni sapientesque sint, nescio: homines non sunt. Hominis est enim adfici dolore, sentire; resistere tamen et solatia admittere, non, solatiis non egere. Plin., Ep., VIII. xvi. 1-4.

57. A Good Slave's Idea of his Duty.

Spectámen bonó servo id ést, qui rem herslem
Procúrat, vidét, collocát, cogitátque,
Ut ábsente heró suo rem herí diligénter
Tutétur, quam si ípse adsit, aút rectiús.
Tergúm quam gulám, crura quám ventrem opórtet
Potióra esse, quoí cor modéste situm ést.
Recórdetur íd, qui nihilí sunt, quid íllis
Pretí detur áb suis herís, improbís
Ignávis virís, verbera ét compedés,
Molaé, [magna] lassitúdo, famés, frigus dúrum.
Hace prétia sunt ignáviae. Id ego mále malum
Métuo: proptereá bonum esse cértum est, potius quám
malum.
Nam mágis multo patiór facilius vérba: verbera ódi.

Nam mágis multo patiór facilius vérba; verbera ódi, Nimióque edo lubéntius molítum, quam molitum praehíbeo. Proptérea heri imperium éxsequor bene, ét sedate sérvio: atque

Id míhi prodest.

Alii íta, ut in rem esse ducúnt, sient; ego íta ero, ut me esse opórtet:

Metum ut mi ádhibeam, culpam abstineam, hero ut 6mnibus in locis sím praesto.

Serví, qui culpa carent ét metuont,

Hí solent ésse heris útibilés. Nam ílli, qui nihíl metuónt,

Postquam malum promeritum ést, metuont.

Plaut., Bacch., V. vi. 1-22.

58. Ought Children to obey their Fathers' Will in Everything?

Quaeri solitum est in philosophorum disceptationibus, an semper inque omnibus iussis patri parendum sit. Super ea re Gracci nostrique, qui de officiis scripserunt, tres sententias esse, quae spectandae considerandaeque sint, tradiderunt; easque subtilissime diiudicaverunt. Earum una est: omnibus, quae pater imperat, parendum. Altera est: in quibusdam parendum, quibusdam non obsequendum. Tertia est: nihil necessum esse patri obsequi et parere. Haec sententia quoniam primore aspectu nimis infamis est, super ea prius quae dicta sunt dicemus. Aut recte, inquiunt, imperat pater, aut perperam. Si recte imperat, non, quia imperat, parendum, sed, quoniam id fieri ius est, faciendum est: si perperam, nequaquam scilicet faciendum, quod fieri non oportet. Deinde ita concludunt: nunquam est igitur patri parendum, quae imperat. Sed neque istam sententiam probari accepimus: argutiola quippe haec, sicuti mox ostendemus, frivola et inanis est. Neque autem illa, quam primo in loco diximus, vera et proba videri potest : omnia eme, quae pater iusserit, parendum. Quid enim? si proditionem patriae, si matris necem, si alia quaedam imperarit turpia aut impia? Media igitur sententia optima atque tutissima visa est: quaedam esse parendum, quaedam non obsequendum. Sed ea tamen, quae obsequi non oportet, leniter et verecunde ac sine detestatione nimia sineque opprobratione acerba reprehensionis declinanda sensim et relinquenda esse dicunt, quam respuenda. Conclusio vero illa, qua colligitur, sicuti supra dictum est, nihil patri parendum, imperfecta est, refutarique ac dilui sic potest: Omnia, quae in rebus humanis fiunt, sicut docti censuerunt, aut honesta sunt aut turpia. Quae sua vi recta aut honesta sunt, ut fidem colere, ut patriam defendere, ut amicos diligere, ea fieri oportet, sive imperet pater, sive non imperet. Sed quae his contraria, quaeque turpia et omnino iniqua sunt, ea ne si imperet quidem. Quae vero in medio sunt, et a Graecis tum de appellantur, ut : in militiam ire, rus colere, honores capessere, causas defendere, uxorem ducere, uti iussum proficisci, uti accersitum venire; quoniam et haec et his similia per sese ipsa neque honesta sunt neque turpia, sed, proinde ut a nobis aguntur, ita ipsis actionibus aut probanda fiunt aut reprehendenda: propterea in eiusmodi omnium rerum generibus Patri parendum esse censent; veluti si uxorem ducere imperet, aut causes pro reis dicere. Quod enim utrumque in genere ipso Per sese neque honestum neque turpe est, idcirco, si pater iubeat, obsequendum est: nonnunquam est igitur patri parendum. Aul. Gell., II. vii. 1-19.

59. Charity begins at Home.

Messe tenus propria vive, et granaria (fas est) Quid metuas?—Occa; en seges altera in herba est.— At vocat officium: trabe rupta Bruttia saxa Prendit amicus inops; remque omnem surdaque vota Condidit Ionio: iacet ipse in litore, et una Ingentes de puppe dei, iamque obvia mergis Costa ratis lacerae.—Nunc et de cespite vivo Frange aliquid: largire inopi, ne pictus oberret Caerulea in tabula.—Sed coenam funeris heres Negliget iratus, quod rem curtaveris: urnae Ossa inodora dabit, seu spirent cinnama surdum, Seu ceraso peccent casiae, nescire paratus. "Tune bona incolumis minuas?"—Sed Bestius urget Doctores Graios: "Ita fit, postquam sapere urbi Cum pipere et palmis venit nostrum hoc maris expers: Foenisecae crasso vitiarunt unguine pultes."— Hacc cinere ulterior metuas?

Pers., Sat., vi. 25-41.

60. Nothing is worse than to promise what we do not mean to perform.

Ch. Hoccinest crédibile, aut memorabile; Tánta vecórdia innáta cuiquam út siet, Ut malis gaúdeant átque ex incommodis Alteriús sua ut cómparent cómmoda? Ah Idne est verum? Immo id est génus hominum pessumum, in Dénegandó modo queís pudor paúlum adest: Póst ubi témpus promíssa iam pérfici, Túm coactí necessário se áperiunt: Et timent : ét tamen rés premit dénegare : Îbi tum corum înpudentissima oratio est : Quis tu es? quis mihi es? cur meam tibi? Heus, próxumus sum egomét mihi. Attámen, ubi fides, sí roges, Nil pudet: hic, ubi opust, non verentur: illic ubi nil opust, íbi verentur.

Ter., Andr., IV. i. 1-13.

61. The Mind should be prepared for every Issue.

De. Incertumst quid agam; quia praeter spem, atque incredibile hoc mi obtigit:

Ita sum inritatus, animum ut nequeam ad cógitandum instituere. Quamobrem ómnes, quum secúndae res sunt máxume, tum máxume

Meditári secum opórtet, quo pacto ádvorsam aerumnám ferant, Perícla, damna, exília. Peregre rédiens semper cógitet Aut fílii peccatum, aút uxoris mórtem aut morbum fíliae. Commúnia esse haec: fieri posse: ut néquid animo sít novom. Quicquíd praeter spem evéniat, omne id députare esse ín lucro. Ge. O Phaédria, incredíbile quantum herum ánteeo sapiéntia. Meditáta mihi sunt ómnia mea incómmoda, herus si rédierit: Moléndumst in pistríno: vapulándum: habendae cómpedes: Opus rári faciundum: hórum nihil quicquam áccidet animó novom.

Quicquid praeter spem evéniet, omne id députabo esse in lucro.

Tar., Phorm., II. i. 9-91.

62. A Roman Gentleman's Idea of Virtue.

Virtus, Albine, est pretium persolvere verum
Quis in versamur, quis vivimus rebus potesse:
Virtus est homini scire id quo quaeque habeat res.
Virtus scire homini rectum, utile, quid sit honestum;
Quae bona, quae mala item, quid inutile, turpe, inhonestum;
Virtus quaerendae finem rei scire modumque:
Virtus, divitiis pretium persolvere posse:
Virtus, id dare, quod re ipsa debetur, honori;
Hostem esse atque inimicum hominum morumque malorum,
Contra defensorem hominum morumque bonorum;
Hos magni facere, his bene velle, his vivere amicum;
Commoda praeterea patriai prima putare,
Deinde parentum, tertia iam postremaque nostra.

Lucil., Sat. Incert. ap. Lact. Inst. Div., VI. v. 2.

63. Moral Qualities are Hereditary.

Victrices catervae Consiliis iuvenis revictae

Sensere, quid mens rite, quid indoles Nutrita faustis sub penetralibus 100

Posset, quid Augusti paternus In pueros animus Nerones.

Fortes creantur fortibus et bonis. Est in iuvencis, est in equis patrum Virtus; neque imbellem feroces Progenerant aquilae columbam.

Doctrina sed vim promovet insitam,
Rectique cultus pectora roborant:
Utcumque defecere mores,
Indecorant bene nata culpae.

IIor., Od. IV., iv. 19-

64. The Son is sure to exceed the Measure of Wickedn advocated by his Father.

"Neu credas ponendum aliquid discriminis inter Unguenta et corium. Lucri bonus est odor ex re Qualibet. Illa tuo sententia semper in ore Versetur, dis atque ipso Iove digna, poetae: 'Unde habeas, quaerit nemo; sed oportet habere,'" Hoc monstrant vetulae pueris repentibus assae, Hoc discunt omnes ante alpha et beta puellae. Talibus instantem monitis quemcumque parentem Sic possem affari; Dic, o vanissime, quis te Festinare iubet? Meliorem praesto magistro Discipulum. Securus abi: vinceris, ut Aiax Praeteriit Telamonem, ut Pelca vicit Achilles.

Elatam iam crede nurum, si limina vestra
Mortifera cum dote subit. Quibus illa premetur
Per somnum digitis! Nam quae terraque marique
Acquirenda putas, brevior via conferet illi:
Nullus enim magni sceleris labor. "Hacc ego numqu
Mandavi," dices olim, "nec talia suasi."
Mentis causa malae tamen est et origo penes te
Nam quisquis magni census praecepit amorem,
Et laevo monitu pueros producit avaros,
Et qui per fraudes patrimonia conduplicare
Dat libertatem et totas effudit habenas
Curriculo: quem si revoces, subsistere nescit.
Et te contemto rapitur, metisque relictis.
Nemo satis credit tantum delinquere, quantum

Permittas: adeo indulgent sibi latius ipsi. Quam dicis iuveni stultum, qui donet amico, paupertatem levet attollatque propinqui: spoliare doces, et circumscribere, et omni Crimine divitias acquirere, quarum amor in te. Bo ignem, cuius scintillas ipse dedisti, grantem late et rapientem cuncta videbis. Nec tibi parcetur misero, trepidumque magistrum In cavea magno fremitu leo tollet alumnus.

Juv., xiv. 203-247.

65. A Tranquil Mind and a Genial Temper can alone bring Contentment.

Pauperies immunda domo procul absit: ego utrum Nave ferar magna an parva, ferar unus et idem. on agimur tumidis velis Aquilone secundo: Non tamen adversis aetatem ducimus Austris, ribus, ingenio, specie, virtute, loco, re, Extremi primorum, extremis usque priores. Non es avarus: abi. Quid? caetera iam simul isto Cum vitio fugere? Caret tibi pectus inani Ambitione? caret mortis formidine et ira? Somnia, terrores magicos, miracula, sagas, Nocturnos lemures portentaque Thessala rides? Natales grate numeras? ignoscis amicis? Lenior et melior fis accedente senecta? Quid te exemta levat spinis de pluribus una? Vivere si recte nescis, decede peritis. Lusisti satis, edisti satis atque bibisti: Tempus abire tibi est, ne potum largius aequo Rideat et pulset lasciva decentius aetas. Hor., Epp., II. 199-216.

66. The Desire of Popularity is a Weakness, though an Amiable One.

Leviculus sane noster Demosthenes, qui illo susurro delectari dicebat aquam ferentis mulierculae, ut mos in Graecia est, insusurrantisque alteri, "Hic est ille Demosthenes." Quid hoc levius! At quantus orator! Sed apud alios loqui videlicet didicerat, non multum ipse secum. Intelligendum est igitur, nec gloriam popularem ipsam per sese expetendam, nec igno-

bilitatem extimescendam. "Veni Athenas," inquit Democritus: "neque me quisquam [ibi] agnovit." Constantem hominem et gravem! qui glorietur, a gloria se abfuisse. An tibicines iique. qui fidibus utuntur, suo, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur: vir sapiens, multo arte maiore praeditus, non quid verissimum sit, sed quid velit vulgus, exquiret? quidquam stultius, quam, quos singulos, sicut operarios barbarosque, contemnas, eos aliquid putare esse universos? Ille vero nostras ambitiones levitatesque contemnet, honoresque populi, etiam ultro delatos, repudiabit: nos autem eos nescimus antequam poenitere coepit contemnere. Est apud Heraclitum physicum de principe Ephesiorum Hermodoro: "universos," ait "Ephesios esse morte mulctandos, quod, quum civitate expellerent Hermodorum, ita locuti sint: Nemo de nobis unus excellat: sin quis exstiterit, alio in loco et apud alios sit." An hoc non ita fit omni in populo? Nonne omnem exsuperantiam virtutis oderunt? Quid ! Aristides (malo enim Graecorum, quam nostra proferre) nonne ob eam caussam expulsus est patria, quod praeter modum iustus esset? Quantis igitur molestiis vacant, qui nihil omnino cum populo contrahunt! Quid est enim dulcius otio litterato? iis dico litteris, quibus infinitatem rerum atque naturae, et in hoc ipso mundo caelum, terras, maria cognoscimus. Cic., Tusc., V. xxxvi. 103-105.

67. How far is it Admissible to desire Professional Success when it necessarily involves the Misfortune of Others.

In quibusdam civitatibus impium votum sceleris vicem tenuit. Demades certe Athenis eum, qui necessaria funeribus venditabat, damnavit, quum probasset magnum lucrum optasse: quod contingere illi sine multorum morte non porterat. tamen solet, an merito damnatus sit. Fortasse optavit, non ut multis venderet, sed ut care: ut parvo sibi constarent, quae venditurus esset. Quum constet negotiatio ex emto et vendito, quare votum eius in unam partem trahis, quum lucrum ex utraque fit? Praeterea omnes licet, qui in ista negotiatione sunt, damnes: omnes enim idem volunt, id est, intra se optant. Magnam hominum partem damnabis: cui enim non ex alieno incommodo lucrum? Miles bellum optat, si gloriam: agricolam annonae caritas erigit: cloquentiae exceptat pretium litium numerus: medicis gravis annus in quaestu est: institores delicatarum mercium inventus corrupta locupletat: nulla tempestate, nullo igne lacdantur tecta, iacebit opera fabrilis. Unius votum deprehensum est, omnium simile est. An tu Arruntium et Aterium, et ceteros qui captandorum testamentorum artem professi sunt, non putas eadem habere, quae designatores et libitinarios, vota i Illi tamen quorum mortes optent, nesciunt, hi familiarissimum quemque, ex quo propter amicitiam rei plurimum est, mori cupiunt. Illorum damno nemo vivit: hos quisque differt, exhaurit. Optant ergo, non tantum ut accipiant, quod turpi servitute meruerunt, sed etiam ut tributo gravi liberentur. Non est itaque dubium, quin hi magis quod damnatum est in uno, optent: quibus quisquis morte profuturus est, vita nocet. Omnium tamen istorum tam nota sunt vota, quam impunita. Sen., De Ben., VI. xxxviii. 1-5.

68. The Value of securing Gratitude.

Egregie mihi videtur M. Antonius apud Rabirium poëtam, quam fortunam suum transeuntem alio videat, et sibi nihil relictum, praeter ius mortis, id quoque si cito occupaverit, exclamare: "Hoc habeo, quodcunque dedi!" O quantum habere Potuit, si voluisset! Hae sunt divitiae certae, in quacunque sortis humanae levitate, uno loco permansurae: quae quo maiores fuerint, hoc minorem habebunt invidiam. Quid tanquam tuo parcis? Procurator es. Omnia ista quae vos tumidos, et supra humana elatos, oblivisci cogunt vestrae fragilitatis, quae ferreis claustris custoditis armati, quae ex alieno sanguine rapta vestro defenditis; propter quae classes cruentaturas maria deducitis, propter quae quassatis urbes, ignari, quantum telorum in adversos fortuna comparet; propter quae ruptis toties affinitatis, amicitiae, collegii foederibus, inter contendentes duos terrarum orbis elisus est; non sunt vestra: in depositi causa sunt, iam iamque ad alium dominum spectantia, aut hostis ista, aut hostilis animi successor, invadet. Quaeris quomodo illa tua facias ? dono dando. Consule ergo rebus tuis, et certam tibi carum atque inexpugnabilem possessionem para, honestiores illas non solum, sed tutiores facturus: illud quod suspicis, quo te divitem ac potentem putas, quamdiu possides, sub nomine sordido iacet. Domus est, servus est, nummi sunt: quum donasti, beneficium est. Sen., De Ben., IV. iii.

69. It is Impossible that a Kindness should be thrown away.

Perdidi beneficium. Numquid quae consecravimus, perdidisse nos dicimus? Inter consecrata beneficium est, etiamsi male respondit, bene collatum. Non est ille, qua!em speravimus. Simus nos quales fuimus, ei dissimiles: damnum tunc

factum, nunc apparuit. Ingratus non sine nostro pudore protrahitur: quoniam quidem querela amissi beneficii, non bene dati signum est. Quantum possumus, causam eius apud nos agamus: fortasse non potuit, fortasse ignoravit: fortasse facturus Quaedam nomina bona lentus ac sapiens creditor fecit, qui sustinuit ac mora fovit. Idem nobis faciendum: nutriamus fidem languidam. Perdidi beneficium! Stulte, non nosti detrimenti tui tempora; perdidisti, sed quum dares: nunc palam factum est. Etiam in his quae videatur in perdito, moderatio plurimum profuit. Ut corporum, ita animorum molliter vitia tractanda sunt: saepe quod explicavit mora, pertinacia trahentis abruptum est. Quid opus est maledictis? quid querelis? quid insectatione? quare illum liberas? quare dimittis? Si ingratus est, iam nihil debet. Quae ratio est, exacerbare eum, in quem magna contuleris, ut ex amico dubio fiat non dubius inimicus. et patrocinium sibi nostra infamia quaerat? Nec desit: Nescio quid est, quod eum, cui tantum debuit, ferre non potuit : subest aliquid. Nemo non superioris dignitatem quaerendo, etiam si non inquinavit, aspersit: nec quisquam fingere contentus est levia, quum magnitudine mendacii fidem quaerat. Sen., De Ben., VII. xxix. xxx.

70. Friendship Indispensable to Mankind.

Una est enim amicitia in rebus humanis, de cuius utilitate omnes uno ore consentiunt: quamquam a multis ipsa virtus contemnitur et venditatio quaedam atque ostentatio esse dicitur. Multi divitias despiciunt, quos parvo contentos tenuis victus cultusque delectat; honores vero, quorum cupiditate quidam inflammantur, quam multi ita contemnunt, ut nihil inanius, nihil esse levius existiment! Itemque cetera, quae quibusdam admirabilia videntur, permulti sunt, qui pro nihilo putent. amicitia omnes ad unum idem sentiunt, et ii, qui ad rempublicam se contulerunt, et ii, qui rerum cognitione doctrinaque delectantur, et ii, qui suum negotium gerunt otiosi, postremo ii, qui se totos tradiderunt voluptatibus, sine amicitia vitam esse nullam, si modo velint aliqua ex parte liberaliter vivere. Serpit enim nescio quomodo per omnium vitas amicitia nec ullam aetatis degendae rationem patitur esse expertem sui. Quin etiam si quis ea asperitate est et immanitate naturae. congressus ut hominum fugiat atque oderit, qualem fuisse Athenis Timonem nescio quem accepimus: tamen is pati non possit, ut non anquirat aliquem, apud quem evomat virus acerbitatis suae. Atque hoc maxime iudicaretur, si quid tale posset contingere, ut aliquis nos deus ex hac hominum frequentia tolleret et in solitudine uspiam collocaret, atque ibi suppeditans omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam et copiam, hominis omnino aspiciendi potestatem eriperet. Quis tam esset ferreus, qui eam vitam ferre posset, cuique non auferret fructum voluptatum omnium solitudo? Verum ergo illud est, quod a Tarentino Archyta, ut opinor, dici solitum nostros senes commemorare audivi, ab aliis senibus auditum: Si quis in caelum ascendisset naturamque mundi et pulchritudinem siderum perspexisset, insuavem illam admirationem ei fore, quae iucundissima fuisset, si aliquem, cui narraret, habusset. Sic natura solitarium nihil amat, semperque ad aliquod tamquam adminiculum annititur: quod in amicissimo quoque dulcissimum est. Cic., De Am., xxiii. 86-88.

71. The Ideal of Friendship.

Quanta autem vis amicitiae sit, ex hoc intelligi maxime potest, quod ex infinita societate generis humani, quam conciliavit ipsa natura, ita contracta res est et adducta in augustum, ut omnis caritas aut inter duos aut inter paucos iungeretur. Let autem amicitia nihil aliud, nisi omnium divinarum humanarumque rerum cum benevolentia et caritate summa consensio: qua quidem haud scio, an, excepta sapientia, nihil melius homini ait a diis immortalibus datum. . . . Bonos igitur inter viros amicitia tantas opportunitates habet, quantas vix queo dicere. Principio, qui potest esse "vita vitalis," ut ait Ennius, que non in amici mutua benevolentia conquiescat? Quid dulcius, quam habere, quicum omnia audeas sic loqui, ut tecum? Quis esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi haberes, qui illia acque, ac tu ipse, gauderet? Adversas vero ferre difficile coet sine eo, qui illas gravius etiam, quam tu, ferret. Denique ceterae res, quae expetuntur, opportunae sunt singulae rebus lere singulis: divitiae, ut utare; opes, ut colare; honores, ut laudere; voluptates, ut gaudeas; valetudo, ut dolore careas et muneribus fuugare corporis. Amicitia res plurimas continet: quoque te verteris, praesto est: nullo loco excluditur: numquam intempestiva, numquam molesta est. Itaque non aqua, non gni ut aiunt, pluribus locis utimur, quam amicitia. Neque ego nunc de vulgari aut de mediocri, quae tamen ipsa et delectat et prodest, sed de vera et perfecta loquor, qualis eorum, qui Parci nominantur, fuit. Nam et secundas res splendidiores facit amicitia, et adversas partiens communicansque leviores. Cia., De Am., ∇ . vi. 20-22.

72. The Highest Friendship is based on Similarity of Virtuous Disposition.

Par est autem, primum ipsum esse virum bonum, tum alterum similem sui quaerere. In talibus ea, quam iamdudum tractamus, stabilitas amicitiae confirmari potest, quum homines benevolentia coniuncti, primum cupiditatibus iis, quibus ceteri serviunt, imperabunt, deinde aequitate iustitiaque gaudebunt, omniaque alter pro altero suscipiet, neque quidquam umquam nisi honestum et rectum alter ab altero postulabit, neque solum colent inter se ac diligent, sed etiam verebuntur. Nam maximum ornamentum amicitiae tollit, qui ex ea tollit verecundiam. Itaque in iis perniciosus est error, qui existimant libidinum peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam. Virtutum amicitia adiutrix a natura data est, non vitiorum comes, ut, quoniam solitaria non posset virtus ad ea, quae summa sunt, pervenire, coniuncta et consociata cum altera perveniret. Quae si quos inter societas aut est aut fuit aut futura est, corum est habendus ad summum naturae bonum optimus beatissimusque comitatus. Haec est, inquam, societas, in qua omnia insunt, quae putant homines expetenda, honestas, gloria, tranquillitas animi atque iucunditas: ut et, quum haec adsint, beata vita sit, ct sine his esse non possit. Quod quum optimum maximumque sit, si id volumus adipisci, virtuti opera danda est, sine qua neque amicitiam, neque ullam rem expetendam consequi possumus. Ea vero neglecta, qui se amicos habere arbitrantur, tum se denique errasse sentiunt, quum cos gravis aliquis casus experiri cogit. Cic., De Am., xxii. 82-84.

73. A Man who from Pride makes Degrees among his Friends knows not what True Friendship is.

Consuetudo ista vetus est regibus, regesque simulantibus, populum amicorum describere. Est proprium superbiae, magno aestimare introitum ac tactum sui liminis, et pro honore dare, ut ostio suo propius assideas, ut gradum prior intra domum ponas, in qua deinceps multa sunt ostia, quae receptos quoque excludunt. Apud nos primi omnium C. Gracchus, et mox Livius Drusus instituerunt segregare turbam suam, et alios in secretum recipere, alios cum pluribus, alios universos. Habuerunt itaque isti amicos primos, habuerunt secundos, nunquam veros. Amicum vocas, cuius disponitur salutatio? aut potest huius tibi patere fides, qui per fores maligne apertas non intrat, sed illabitur? Huic pervenire usque ad distringendam liberta-

tem licet, cuius vulgare et publicum verbum et promiscuum ignotis, Ave, non nisi suo ordine emittitur? Ad quemcunque itaque istorum veneris, quorum salutatio urbem concutit, scito, etiam si animadverteris obsessos ingenti frequentia vicos, et commeantium in utramque partem catervis itinera compressa, tamen venire te in locum hominibus plenum, amicis vacuum. In pectore amicus, non in atrio quaeritur: illo recipiendus est, illic retinendus, et in sensus recondendus. Hoc doce, gratus es. Sen., De Ben., VI. xxxiii. xxxiv.

74. Relaxation is Absolutely Necessary for a Healthy Mental Condition.

Nec in eadem intentione aequaliter retinenda mens est, sed ad iccos revocanda. Cum pueris Socrates ludere non erubescebat: et Cato vino laxabat animum, curis publicis fatigatum: et Scipio triumphale illud et militare corpus movit ad numeros, non molliter se infringens, ut nunc mos est etiam incessu ipso ultra muliebrem mollitiem fluentibus; sed ut illi antiqui viri solebant, inter lusum ac festa tempora, virilem in modum tripudiare, non facturi detrimentum, etiam si ab hostibus suis spectarentur. Danda est remissio animis: meliores acrioresque requieti surgent. Ut fertilibus agris non est imperandum, cito enim exhauriet illos nunquam intermissa fecunditas: ita animorum impetus assiduus labor frangit. Vires recipient paulum resoluti et remissi. Nascitur ex assiduitate laborum, animorum hebetatio quaedam, et languor: nec ad hoc tanta hominum cupiditas tenderet, nisi naturalem quandam voluptatem haberet lusus iocusque, quorum frequens usus, omne animis pondus omnemque vim eripiet. Nam et somnus refectioni necessarius est: hunc tamen si per diem noctemque continues, mors erit. Multum interest, remittas aliquid, an solvas. Legum conditores festos instituerunt dies, ut ad hilaritatem homines publice ogerentur: tanquam necessarium laboribus interponentes tem-Peramentum. Et magni, ut didici, viri quidam sibi menstruas certis diebus ferias dabant: quidam nullum non diem inter et otium et curas dividebant ; qualem Pollionem Asinium, oratorem magnum, meminimus, quem nulla res ultra decimam retinuit: ne epistolas quidem post eam horam legebat, ne quid novae curse nasceretur, sed totius diei lassitudinem duabus illis horis Ponebat. Quidam medio die interiunxerunt, et in postmeridianas horas aliquid levioris operae distulerunt. quoque nostri novam relationem, post horam decimam, in senatu fieri vetabant. Miles vigilias dividit, et nox immunis

expeditione redeuntium. Indulgendum est animo:

Line dumque subinde otium, quod alimenti ac virium loco sit.

Non. De Tr. An., xv., 10-13.

75. It is no use vexing Oneself over Past Imprudence.

Numquam tam mane egrédior, neque tam vésperi Domúm revortor, quín te in fundo cónspicer Fodere, aut arare, aut aliquid ferre. Dénique Nullum remittis témpus, neque te réspicis. Haec non voluptati tibi ésse, satis certo scio. Enim dices: quantum hic operis fiat, poénitet. Quod in opere faciundo operae consumís tuae, Si súmas in illis éxercendis, plús agas. Me. Chremé, tantumne ab ré tua est otí tibi, Aliéna ut cures, éaque, nihil quae ad te adtinent? Ch. Homó sum: humani níhil a me alienúm puto. Nec mé monere hoc vél percontarí puta: Rectúmst, ego ut faciam : nón est, te ut detérream. Me. Mihi síc est usus: tíbi ut opus factóst, face. Ch. An cuiquam est usus hómini, se ut cruciét? Me. Mihi. Ch. Si quid laborist, nóllem : sed quid istúc mali est, Quaesó? quid de te tántum meruistí? Me. Eheu! Ch. Ne lacruma: atque istuc, quicquid est, fac me út sciam. Ne rétice : ne verère : crede inquam mihi. Aut cónsolando aut cónsilio aut re iúvero. Me. Scire hôc vis? Ch. Hac quidem caúsa, qua dixí tibi. Me. Dicétur. Ch. At istos rástros interea tamen Adpóne, ne labóra. Me. Minime. Ch. Quám rem agis: Me. Sine mé, vacivom témpus ne quod dém mihi Labóris. Ch. Non sinam, inquam. Me. Ah, non aequóm

Ch. Hui, tám gravis hos, quaéso? Me. Sic meritúmst meum. Tar., Heaut., I. i. 15-40.

76. Poverty is more Conducive to Virtue than Riches.

Enim paupertas olim philosophiae vernacula est, frugi, sobria, parvo potens, aemula laudis, adversum divitias possessa, habitu secura, cultu simplex, consilio benesuada: neminem unquam superbia inflavit, neminem impotentia depravavit, neminem tyrannide efferavit: delicias ventris et sensuum neque

vult ullas neque potest. Quippe haec et alia flagitia divitiarum alumni solent. Maxima quaeque scelera si ex omni memoria hominum percenseas, nullum in illis pauperem reperies: uti contra, haud temere inter illustres viros divites comparent; sed quemcumque in aliqua laude miramur, eum paupertas ab incanabalis nutricata est. Paupertas, inquam, prisca apud secula omnium civitatum conditrix, omnium artium repertrix, omnium peccatorum inops, omnis gloriae munifica, cunctis laudibus apud omnes nationes perfuncta. Eadem enim est paupertas apud Graccos in Aristide iusta, in Phocione benigna, in Epaminonda strenua, in Socrate sapiens, in Homero diserta. Eadem paupertas etiam populo Romano imperium a primordio fundavit: proque eo in hodiernum Diis immortalibus simpulo et catino fictili sacrificat. Erras, Aemiliane, et longe huius animi frustra 🛎 si Claudium Maximum ex fortunae indulgentia non ex philosophiae censura metiris: si virum tam austerae sectae tamque diutinae militiae non putas amiciorem esse coërcitae mediocritati quam delicatae opulentiae: fortunam, velut tunicam, magis concinnam quam longam probare. Quippe etiam ea ni non gestetur et trahatur, nihilo minus quam lacinia praependens impedit et praecipitat. Etenim in omnibus ad vitae munia utendis quicquid aptam moderationem supergreditur oneri potius quam usui exuberat. Igitur et immodicae divitiae velut ingentia et enormia gubernacula facilius mergunt quam regunt, quod habent irritam copiam, noxiam nimietatem. Apul. Apol., 433-436.

77. Agriculture is the Best Occupation.

Est interdum praestare mercaturis rem quaerere ni tam periculosum siet; et item fenerari, si tam honestum siet. Maiores enim nostri hoc sic habuerunt, et ita in legibus posiverunt, furem dupli condemnari, feneratorem quadrupli. Quanto Peiorem civem existimarint feneratorem quam furem, hinc licet existimari. Et virum bonum cum laudabant, bonum agricolam bonumque colonum. Amplissime laudari existimabatur, qui ita laudabatur. Mercatorem autem strenuum studiosumque rei quaerendae existimo; verum (ut supra dixi) periculosum et calamitosum. At ex agricolis et viri fortissimi et milites strenuissimi gignuntur, maximeque pius quaestus stabilissiconsequitur, minimeque invidiosus: minimeque male cogitantes sunt, qui in eo studio occupati sunt. Cato, R. R., i.

A griculture is the only strictly Honourable Method of making Money.

Nam cetera diversa et quasi repugnantia dissident a iustitia. nisi existimamus cepisse praedam ex militia, quae nobis nihil sine sanguine et cladibus alienis affert. An bellum perosis, maris et negotiationis alea sit optabilior, ut rupto naturae foedere terrestre animal homo ventorum et maris obiectus irae se fluctibus audeat credere, semperque ritu volucrum longinqui litoris peregrinus ignotum pererret orbem? An feneratio probabilior sit, etiam his invisa quibus succurrere videtur? Sed ne caninum quidem, sicut dixere veteres, studium praestantius locupletissimum quemque adlatrandi et contra innocentes et pro nocentibus, neglectum a maioribus, a nobis etiam concessum intra moenia et in ipso foro latrocinium? An honestius duxerim mercenarii salutatoris mendacissimum aucupium circumvolitantis limina potentiorum, somnumque regis sui rumoribus augurantis? neque enim roganti quid agatur intus respondere servi dignantur. An putem fortunatius a catenato repulsum ianitore saepe nocte sera foribus ingratis adiacere, miserrimoque famulatu per dedecus fascium decus et imperium profuso tamen patrimonio mercari? nam nec gratuita servitute sed donis rependitur honor. Quae si et ipsa et eorum similia bonis fugienda sunt, superest (ut dixi) unum genus liberale et ingenuum rei familiaris augendae, quod ex agricolatione contingit. Colum. I. Procem.

C. POLITICAL PHILOSOPHY.

79. The Origin of the Family.

Inde casas postquam ac pellis ignemque pararunt, Et mulier coniuncta viro concessit in unum Conubium, prolemque ex se videre creatam, Tum genus humanum primum mollescere coepit. Ignis enim curavit ut alsia corpora frigus Non ita iam possent caeli sub tegmine ferre, Et Venus imminuit viris puerique parentem Blanditiis facile ingenium fregere superbum. Tunc et amicitiem coeperunt iungere aventes Finitimi inter se nec laedere nec violari, Et pueros commendarunt muliebreque saeclum,

Vocibus et gestu cum balbe significarent
Imbecillorum esse accum misererier omnis.
Nec tamen omnimodis poterat concordia gigni,
Sed bona magnaque pars servabat foedera caste;
Aut genus humanum iam tum foret omne peremptum
Nec potuisset adhuc perducere saecla propago.

Lucr., V. 1011-1027.

80. The Origin of the State.

Inque dies magis hi victum vitamque priorem Commutare novis monstrabant rebu' benigni, Ingenio qui praestabant et corde vigebant. Condere coeperunt urbis arcemque locare Praesidium reges ipsi sibi perfugiumque, Et pecus atque agros divisere atque dedere Pro facie cuiusque et viribus ingenioque; Nam facies muttum valuit viresque vigentes. Posterius res inventast aurumque repertum, Quod facile et validis et pulchris dempsit honorem; Divitioris enim sectam plerumque secuntur Quamlubet et fortes et pulchro corpore creti.

At claros homines voluerunt se atque potentes,
Ut fundamento stabili fortuna maneret
Et placidam possent opulenti degere vitam,
Nequiquam, quoniam ad summum succedere honorem
Certantes iter infestum fecere viai,
Et tamen e summo, quasi fulmen, deicit ictos
Invidia interdum contemptim in Tartara taetra;
Invidia quoniam, ceu fulmine, summa vaporant
Plerumque et quae sunt aliis magis edita cumque;
Ut satius multo iam sit parere quietum
Quam regere imperio res velle et regna tenere.
Proinde sine incassum defessi sanguine sudent,
Angustum per iter luctantes ambitionis.

Lucr., V. 1105-1116, 1120-1132.

81. The Origin of Law.

Ergo regibus occisis subversa iacebat Pristina maiestas soliorum et sceptra superba, Et capitis summi praeclarum insigne cruentum Sub pedibus vulgi magnum lugebat honorem;

Nam cupide conculcatur nimis ante metutum. Res itaque ad summam faecem turbasque redibat, Imperium sibi cum ac summatum quisque petebat. Inde magistratum partim docuere creare Iuraque constituere, ut vellent legibus uti. Nam genus humanum, defessum vi colere aevom, Ex inimicitiis languebat; quo magis ipsum Sponte sua cecidit sub leges artaque iura. Acrias ex ira quod enim se quisque parabat Ulcisci quam nunc concessumst legibus aequis, Hanc ob rem est homines pertaesum vi colere aevom. In metus maculat poenarum praemia vitae. Circumretit enim vis atque iniuria quemque Atque, unde exortast, ad eum plerumque revertit, Nec facilest placidam ac pacatam degere vitam Qui violat factis communia foedera pacis. Lucr., V. 1136-1155.

82. Civilisation is continually Progressing.

Iam validis saepti degebant turribus aevom Et divisa colebatur discretaque tellus, Iam mare velivolis florebat puppibus; urbes Auxilia ac socios iam pacto foedere habebant, Carminibus cum res gestas coepere poetae Tradere nec multo priu' sunt elementa reperta. Propterea quid sit prius actum respicere aetas Nostra nequit nisi qua ratio vestigia monstrat. Navigia atque agri culturas moenia leges Arma iras vestes et cetera de genere horum, Praemia, delicias quoque vitae funditus omnes, Carmina picturas et daedala signa potire, Usus et impigrae simul experientia mentis Paulatim docuit pedetentim progredientis. Sic unumquicquid paulatim protrahit aetas In medium ratioque in luminis erigit oras. Namque alid ex alio clarescere et ordine debet Artibus, ad summum donec venere cacumen.

Lucr., V. 1440-1457.

83. The First Beginnings of Society.

"The State of Nature is a State of War."

Quum prorepserunt primis animalia terris,

Mutum et turpe pecus, glandem atque cubilia propter

Unguibus et pugnis, dein fustibus, atque ita porro Pugnabant armis, quae post fabricaverat usus; Donec verba, quibus voces sensusque notarent, Nominaque invenere: dehinc absistere bello, Oppida coeperunt munire et ponere leges, Ne quis fur esset, neu latro, neu quis adulter.

Iura inventa metu iniusti fateare necesse est,
Tempora si fastosque velis evolvere mundi.

Hor., S., I. iii. 99-106, 111, 112.

84. The Progress of Man was from Original Equality to the Inequality of the State.

Vetustissimi mortalium, nulla adhuc mala libidine, sine probro, scelere, eoque sine poena aut coercitionibus agebant: neque praemiis opus erat, cum honesta suopte ingenio peterentur; et, ubi nihil contra morem cuperent, nihil per metum vetabantur. At, postquam exui aequalitas, et pro modestia ac pudore ambitio et vis incedebat; provenere dominationes, multosque apud populos aeternum mansere. Quidam statim, aut postquam regum pertaesum, leges maluerunt. Hae primo, rudibus hominum animis, simplices erant: maximeque fama celebravit Cretensium, quas Minos: Spartanorum, quas Lycurgus; ac mox Atheniensibus quaesitiores iam et plures Solo perscripsit. Nobis Romulus, ut libitum, imperitaverat: dein Numa religionibus et divino iure populum devinxit: repertaque quaedam a Tullo et Anco: sed praecipuus Servius Tullius motor legum fuit, quis etiam reges obtemperarent. Tac., Ann., iii. 26.

85. A Classification of Governments.

Hi coetus igitur hac, de qua exposui, caussa instituti sedem primum certo loco domiciliorum caussa constituerunt; quam quum locis manuque sepsissent, eiusmodi coniunctionem tectorum oppidum vel urbem appellaverunt, delubris distinctam spatiisque communibus. Omnis ergo populus, qui est talis coetus multitudinis, qualem exposui; omnis civitas, quae est constitutio populi; omnis res publica, quae, ut dixi, populi res est, consilio quodam regenda est, ut diuturna sit. Id autem consilium primum semper ad eam caussam referendum est, quae caussa genuit civitatem. Deinde aut uni tribuendum est aut delectis quibusdam aut suscipiendum est multitudini atque

omnibus. Quare quum penes unum est omnium summa rerum, regem illum unum vocamus et regnum eius rei publicae statum. Quum autem est penes delectos, tum illa civitas optimatium arbitrio regi dicitur. Illa autem est civitas popularis, (sic enim appellant,) in qua in populo sunt omnia. Atque horum trium generum quodvis, si teneat illud vinculum, quod primum homines inter se rei publicae societate devinxit, non perfectum illud quidem neque mea sententia optimum, sed tolerabile tamen; ut aliud alio possit esse praestantius. Nam vel rex aequus ac sapiens, vel delecti ac principes cives, vel ipse populus, quamquam id est minime probandum, tamen nullis interiectus iniquitatibus, aut cupiditatibus, posse videtur aliquo esse non incerto statu. Cic., De Rep., I. xxvi. 41, 42.

86. The Duties of Rulers.

Omnino, qui reipublicae praefuturi sunt, duo Platonis praecepta teneant: unum, ut utilitatem civium sic tucantur, ut, quaecumque agunt, ad eam referant, obliti commodorum suorum: alterum, ut totum corpus reipublicae curent, ne. dum partem aliquam tuentur, reliquas deserant. Ut enim tutela, sic procuratio reipublicae ad utilitatem eorum, qui commissi sunt, non ad eorum, quibus commissa est, gerenda est. Qui autem parti civium consulunt, partem negligunt, rem perniciossimam in civitatem inducunt, seditionem atque discordiam: ex quo evenit, ut alii populares, alii studiosi optimi cuiusque videantur, pauci universorum. Hinc apud Athenienses magnae discordiae, in nostra republica non solum seditiones, sed pestifera etiam bella civilia: quae gravis et fortis civis et in republica dignus principatu fugiet atque oderit, tradetque se totum reipublicae, neque opes aut potentiam consectabitur, totamque eam sic tuebitur, ut omnibus consulat. Cic., De Off., I. xxv. 85, 86.

87. Duties of a Provincial Governor—(a) His Conduct and that of his Suite must be marked by Uniform Integrity and Self-control.

Quapropter hoc te primum rogo, ne contrahas ac demittas animum, neve te obrui, tamquam fluctu, sic magnitudine negotii sinas: contraque erigas ac resistas sive etiam ultro occurras negotiis. Neque enim ciusmodi partem reipublicae geris, in qua fortuna dominetur, sed in qua plurimum ratio possit et diligentia. Quod si tibi, bellum aliquod magnum et periculosum

administranti, prorogatum imperium viderem; tremerem animo, quod eodem tempore esse intelligerem etiam fortunae potestatem in nos prorogatem. Nunc vero ea pars tibi reipublicae commissest, in qua aut nullam, aut perexiguam partem fortuna tenet, et quae mihi tota in tua virtute ac moderatione animi posita esse videatur. . . . Quare sint haec fundamenta dignitatis tuae; tua primum integritas et continentia: deinde omnium, qui tecum sunt, pudor: delectus in familiaritatibus, et provincialium hominum et Graecorum, percautus et diligens: familiae gravis et constans disciplina. Quae quum honesta aint in his privatis nostris quotidianisque rationibus; in tanto imperio, tam depravatis moribus, tam corruptrice provincia, divina videantur necesse est. Cic., Ad Q. Fr., I. i. 1, 6.

88. Duties of a Provincial Governor—(b.) Such Conduct will give Consistency to a Strict Administration of Justice.

Hacc institutio atque hacc disciplina potest sustinere in rebus statuendis decernendisque eam severitatem, qua tu in iis rebus es, ex quibus nonnullas simultates cum magna mea lactitia succeptas habemus. Nisi forte me Paconii nescio cuius hominis me Graeci quidem, at Mysii aut Phrygis potius, querelis moveri putas, aut Tuscenii hominis furiosi ac sordidi vocibus, cuius ta ex impurissimis faucibus inhonestissimam cupiditatem eripuistisi summa cum aequitate. Haec et cetera plena severitatis que statuisti in ista provincia, non facile sine summa integritate Quare sit summa in iure dicundo severitas, dumnodo ea ne varietur gratia, sed conservetur aequabilis. tamen parvi refert abs te ipso ius dici aequabiliter et diligenter, nin idem ab iis fiet, quibus tu eius muneris aliquam partem Ac mihi quidem videtur non sane magna varietas negotiorum in administranda Asia, sed ea tota iurisdictione maxime sustineri. In qua scientiae praesertim provincialis ratio ipsa expedita est: constantia est adhibenda et gravitas, Pase resistat non solum gratiae, verum etiam suspicioni. Ingenda etiam est facilitas in audiendo, lenitas in decernendo, in missaciendo ac disputando diligentia. Cic., Ad Q. Fr., I. i. 6, 7.

89. Duties of a Provincial Governor—(c.) Above all he must do everything in his Power to increase the Comfort and Happiness of those he governs.

Ac mihi quidem videntur huc omnia esse referenda iis, qui

tissimi: quod tibi et esse antiquissimum, et ab initio fuis primum Asiam attigisti, constante fama atque omnium ser celebratum est. Est autem non modo eius, qui sociis et civ sed etiam eius, qui servis, qui mutis pecudibus praesit, eç quibus praesit, commodis utilitatique servire. Cuius qu generis constare inter omnes video abs te summam adl diligentiam: nullum aes alienum novum contrahi civitat vetere autem magno et gravi multas abs te esse liber urbes complures, dirutas ac paene desertas, (in quibus 1 Ioniae nobilissimam, alteram Cariae, Samum et Halicarnas per te esse recreatas: nullas esse in oppidis seditiones, r discordias: provideri abs te, ut civitates optimatium cor administrentur: sublata Mysiae latrocinia: caedes multis repressas: pacem tota provincia constitutam: neque s illa itinerum atque agrorum, sed multo etiam plura et m oppidorum et fanorum furta et latrocinia esse depulsa: rem a fama et a fortunis et ab otio locupletum illam acerbissi ministram praetorum avaritiae, calumniam : sumptus et tr. civitatum ab omnibus, qui earum civitatum fines incc tolerari aequabiliter: facillimos esse aditus ad te: patere: tuas querelis omnium, nullius inopiam ac solitudinem, modo illo populari accessu ac tribunali, sed ne domo qu et cubiculo esse, exclusam; tuo toto denique imperio acerbum esse, nihil crudele, atque omnia plena clemer mansuetudinis, humanitatis. Cic., Ad Q. Fr., I. i. 8.

 Duties of a Provincial Governor—(d.) The Collection of Revenues should be so conducted as to give as little A1 ance as possible.

Illa caussa publicanorum quantam acerbitatem afferat s intelleximus ex civibus, qui nuper in portoriis Italiae tolla non tam de portorio, quam de nonnullis iniuriis portita querebantur. Quare non ignoro, quid sociis accidat in ulterris, quum audierim in Italia querelas civium. Hic t versari, ut et publicanis satisfacias, praesertim publicis redemptis, ac socios perire non sinas, divinae cuiusdam vit esse videtur, id est, tuae. Ac primum Graecis, id quod ace simum est, quod sunt vectigales, non ita acerbum videri d propterea quod sine imperio populi Romani, suis institutis se ipsi ita fuerunt. Nomen autem publicani aspernari non sunt, qui pendere ipsi vectigal sine publicano non potue quod his aequaliter Sulla descripserat. Non esse autem len in exigendis vectigalibus Graecos, quam nostros publicanos,

intelligi potest, quod Caunii nuper, omnesque ex insulis, quae erant ab Sull Rhodiis attributae, confugerunt ad senatum, nobis ut potius vectigal, quam Rhodiis penderent. Quare nomen publicani neque ii debent horrere, qui semper vectigales fuerunt, neque ii aspernari, qui per se pendere vectigal non potuerunt, neque ii recusare, qui postulaverunt. Simul et illud Asia cogitet, nullam a se neque belli externi, neque discordiarum domesticarum calamitatem abfuturam fuisse, si hoc imperio non teneretur. Id autem imperium quum retineri sine vectigalibus nullo modo possit, aequo animo parte aliqua suorum fructuum pacem sibi sempiternam redimat atque otium. Quod si genus ipsum et nomen publicani non iniquo animo sustinebunt: poterunt iis, consilio et prudentia tua, reliqua videri mitiora. Possunt in pactionibus faciendis non legem spectare censoriam, sed potius commoditatem conficiendi negotii et liberationem molestiae. Potes etiam tu id facere, quod et fecisti egregie et facis, ut commemores, quanta sit in publicanis dignitas, quantum nos illi ordini debeamus, ut remoto imperio ac vi potestatis et fascium publicanos cum Graecisi gratia atque auctoritate coniungas. Sed et ab iis, de quibus optime tu meritus es, et qui tibi omnia debent, hoc petas, ut facilitate sua nos eam necessitudinem, quae est nobis cum publicanis, obtinere et conservare patiantur. Cic., ad Q. Fr., I. i. 11, 12.

91. The Two States,—There is a Citizenship of the World, and a Citizenship of a Particular State.

Hoc nempe ab homine exigitur, ut prosit hominibus, si fieri Potest, multis; si minus, paucis; si minus, proximis; si minus, wibi. Nam quum se utilem ceteris efficit, commune agit negotium. Quomodo qui se deteriorem facit, non sibi tantummodo nocet, sed etiam omnibus iis, quibus melior factus prodesse potaisset : sic si quis bene de se meretur, hoc ipso aliis prodest, quod illis profuturum parat. Duas respublicas animo complecamur alteram magnam, et vere publicam, qua dii atque homicontinentur, in qua non ad hunc angulum respicimus, aut ad illum, sed terminos civitatis nostrae cum sole metimur: alteram, cui nos adscripsit conditio nascendi. Haec aut Atheniensum erit, aut Carthaginiensium, aut alterius alicuius urbis, quae non ad omnes pertinent homines, sed ad certos. Quidam eodem tempore utrique reipublicae dant operam maiori minorique: quidam tantum minori: quidam tantum maiori. Huic maiori reipublicae et in otio deservire possumus: imo vero nescio, an in otio melius. Sen., De Otio, xxx. 5—xxxi. 2.

Roman Citizenship was based on the Theory that a Mancannot be a Citizen of Two States at once.

Iure enim nostro neque mutare civitatem quisquam invitus potest, neque, si velit, mutare non potest, modo asciscatur ab ea civitate, cuius esse se civitatis velit : ut, si Gaditani sciverint nominatim de aliquo cive Romano, ut sit is civis Gaditanus. magna potestas sit nostro civi mutandae civitatis, nec foedere impediatur, quo minus ex cive Romano civis Gaditanus possit esse. Duarum civitatum civis esse, nostro iure civili, nemo potest : non esse huius civitatis civis, qui se alii civitati dicarit, Neque solum dicatione, quod in calamitate clarissimis viris Q. Maximo, C. Laenati, Q. Philippo Nuceriae, C. Catoni Tarracone, Q. Caepioni, P. Rutilio Smyrnae vidimus accidisse, ut, earum civitatum fierent cives: (-hanc ante amittere non potuissent, quam huius solum civitatis mutatione vertissent:) sed etiam postliminio potest civitatis fieri mutatio. Nequé enim sine caussa de Cn. Publicio Menandro, libertino homine, quem apud maiores legati nostri in Graeciam proficiscentes interpretem secum habere voluerunt, ad populum latum, ut is Publicius, si domum revenisset et inde Romam rediisset, ne minus civis esset. Multi etiam superiore memoria cives Romani sua voluntate, indemnati et incolumes, his rebus relictis, alias se in civitates contulerunt. Quod si civi Romano licet esse Gaditanum sive exsilio sive postliminio sive rejectione huius civitatis: (ut iam ad foedus veniam, quod ad caussam nihil pertinet : de civitatis enim iure, non de foederibus disceptamus :) quid est quamobrem civi Gaditano in hanc civitatem venire non liceat? Equidem longe secus sentio. Nam quum ex omnibus civitatibus via sit in nostram, quumque nostris civibus pateat iter ad ceteras civitates: tum vero, ut quaeque nobiscum maxime societate, amicitia, sponsione, pactione, foedere coniuncta est, ita mihi maxime communionem beneficiorum, praemiorum, civitatis continere videtur. Atqui ceterae civitates omnes non dubitarent nostros recipere in suas civitates, si idem nos iuris haberemus, quod ceteri. Sed nos non possumus et huius esse civitatis, et cuiusvis praeterea: ceteris concessum est. Itaque in Graecis civitatibus videmus, Athenis Rhodios, Lacedaemonios, ceteros undique ascribi, multarumque esse eosdem homines civitatum. Quo errore ductos vidi egomet nonnullos imperitos homines, nostros cives, Athenis in numero iudicum atque Areopagitarum, certa tribu, certo numero; quum ignorarent. si illam civitatem essent adepti, hanc se perdidisse, nisi

postiminio recuperassent. Peritus vero nostri iuris ac moris nemo umquam, qui hanc civitatem retinere vellet, in aliam civitatem se dicavit. Cic., Balb., xi., xii.

93. The Interests of the State demand that it should have the Power of admitting Foreigners to its Franchise; while the Interests of Liberty require that the Citizen should have the Power of Denationalising himself.

Sed hic totus locus disputationis atque orationis meae, iudices. pertinet ad commune ius mutandarum civitatum : nihil habet, quod sit proprium religionis ac foederum. Defendo enim rem universam, nullam esse gentem ex omni regione terrarum, neque tam dissidentem a populo Romano odio quodam atque discidio neque tam fide benevolentiaque coniunctam, ex qua nobis interdictum sit, ut ne quem asciscere civem aut civitate donare possimus. O iura praeclara atque divinitus iam inde a principio Romani nominis a maioribus nostris comparata! ne quis nostrum plus quam unius civitatis esse possit : (dissimilitudo enim civitatum varietatem iuris habeat necesse est:) ne quis invitus civitate mutetur, neve in civitate maneat in vitus. Haec sunt enim fundamenta firmissima nostrae libertatis, mi quemque iuris et retinendi et dimittendi esse dominum. Mud vero sine ulla dubitatione maxime ostrum fundavit imperium, et populi Romani nomen auxit, quod princeps ille, creator huius urbis, Romulus foedere Sabino docuit, etiam hostibus recipiendis augeri hanc civitatem oportere. Cuius auctontate et exemplo numquam est intermissa a maioribus nostris largitio et communicatio civitatis. Itaque et ex Latio multi et Tuculani et Lanuvini et ex ceteris generibus gentes universae in civitatem sunt receptae, ut Sabinorum, Volscorum, Hernicorum: quibus ex civitatibus nec coacti essent civitatem mutare, si qui noluissent, nec, si qui essent civitatem nostram beneficio populi Romani consecuti, violatum foedus eorum videretur. Cic., Balb., xiii.

94. There are two Political Parties, the Supporters of Aristocratic and of Popular Government.

Duo genera semper in hac civitate fuerunt eorum, qui versari in republica, atque in ea se excellentius gerere studuerunt: quibus ex generibus alteri se populares, alteri optimates et haberi et eme voluerunt. Qui ea, quae faciebant, quaeque dicebant, multitudini iucunda esse volebant, populares: qui autem ita se

SUMMENS OF ROMAN LITERATURE.

and consilia optimo cuique probarent, optimates Quis ergo iste optimus quisque! De numero si consequence connectables : neque enim aliter stare possemus : sunt Line sa consilu publici : sunt, qui corum sectam sequuntur : ... organism ordinum homines, quibus patet curia : sunt and Objetim optimates. Numerus, ut dixi, huius generis, late , good definsus est : sed genus universum (ut tollatur error) .... neumscribi et definiri potest. Omnes optimates sunt, ... nocentes sunt, nec natura improbi, nec furiosi nec and domesticis impediti. Sequitur, ut hi sint, (quam tu na-..., m appellasti.) qui et integri sunt, et sani, et bene de rebus Long Aires constituti. Horum qui voluntati, commodis, opinioni ... cubernanda republica serviunt, defensores optimatium, ipsioptimates gravissimi et clarissimi cives numerantur et prinques civitatis. Quid est igitur propositum his reipublicae gubematoribus, quod intueri, et quo cursum suum dirigere debeant? 1d quod est praestantissimum, maximeque optabile omnibus sanis, et bonis, et beatis, cum dignitate otium. Hoe qui volunt, omnes optimates : qui efficiunt, summi viri et conservatores sivitatia putantur. Neque enim rerum gerendarum dignitate homines efferri ita convenit, ut otio non prospiciant : neque ullum amplexari otium, quod abhorreat a dignitate. Cic., Sect.,

95. It is the Inity of the Conservative Statesman to defend the existing Elements of the Constitution against the Innovations of Agitators.

Huiu autem otiosae dignitatis hace fundamenta sunt, hace membra, quae tuenda principibus, et vel capitis periculo defendenda sunt, religiones, auspicia, potestates magistratuum, senatus auctoritas, leges, mos maiorum, iudicia, iurisdictio, fides, provinciae, socii, imperii laus, res militaris, aerarium. rerum tot atque tantarum esse defensorem et patronum, magni animi est, magni ingenii, magnaeque constantiae. Etenim in tanto civium numero magna multitudo est eorum, qui aut propter metum poenae, peccatorum suorum conscii, novos motus conversionesque reipublicae quaerant, aut qui propter insitum quemdam animi furorem discordiis civium ac seditione pascantur, aut qui, propter implicationem rei familiaris, communi incendio malint, quam suo denagrare. Qui quum auctores sunt et duces suorum studiorum vitiorumque nacti, in republica fluctus "autur, ut vigilandum sit iis, qui sibi gubernacula patriae depoposcerunt, enitendumque omni scientia ac diligentia, ut, conservatis his, quae ego paullo ante fundamenta ac membra esse dixi, tenere cursum possint et capere otii illum portum et dignitatis. Hanc ego viam, iudices, si aut asperam, aut arduam, aut plenam esse periculorum aut insidiarum negem, mentiar: praesertim quum id non modo intellexerim semper, sed etiam praeter ceteros senserim. Cic., Sext., xlvi.

96. The People avail themselves of the Aid of Demagogues only so long as they are engaged in wringing Concessions from the Ruling Classes.

Multa etiam nostra memoria, quae consulto praetereo, fuerunt in ea contentione, ut popularis cupiditas a consilio principum dissideret. Nunc iam nihil est, quod populus a delectis principibusque dissentiat : nec flagitat rem ullam, neque novarum rerum est cupidus, et otio suo, et dignitate optimi cuiusque, et universae reipublicae gloria delectatur. Itaque homines sedition ac turbulenti, quia nulla iam largitione populum Romanum concitare possunt, quod plebs perfuncta gravissimis seditionibus ac discordiis otium amplexatur, conductas habent conciones: neque id agunt, ut en dicant aut ferant, quae illi velint audire, qui in concione sunt, sed pretio ac mercede perficiunt, ut, quidquid dicant, id illi velle audire videantur. Num vos existimatis, Gracchos aut Saturninum aut quemquam illorum reterum, qui populares habebantur, ullum umquam in concione habuisse conductum? Nemo habuit. Ipsa enim largitio et spes commodi propositi sine mercede ulla multitudinem concitabat. Itaque temporibus illis, qui populares erant, offendebant illi quidem apud graves et honestos homines, sed populi iudiciis atque omni significatione florebant. His in theatro plaudebatur: hi suffragiis, quod contenderant, consequebantur: horum hominomen, orationem, vultum, incessum amabant. Qui autem adversabantur ei generi, graves et magni homines habebantur: sed valebant in senatu multum, apud bonos viros plurimum: multitudini iucundi non erant, suffragiis offendebatur saepe comm voluntas: plausum vero etiamsi quis corum aliquando acceperat, ne quid peccasset, pertimescebat. Attamen, si quae res erat maior, idem ille populus horum auctoritate maxime commovebatur. Cic., Sext., xlix.

97. The Violence of Popular Feeling may be disarmed by giving it Free Vent through Legitimate Channels.

Vitia quidem tribunatus praeclare, Quinte, perspicis. Sed est iniqua in omni re accusanda, praetermissis bonis, malorum

enumeratio vitiorumque selectio. Nam isto quidem modo vel consulatus vituperabilis est, si consulum, quos enumerare nolo, peccata collegeris. Ego enim fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali. Sed bonum, quod est quaesitum in ea. sine isto malo non haberemus. Nimia potestas est tribunorum plebis: quis negat? sed vis populi multo saevior multoque vehementior, quae, ducom quod habet, interdum lenior est, quam si nullum haberet. Dux enim suo periculo progredi cogitat: populi impetus periculi rationem sui non habet. At aliquando incenditur. Et quidem saepe sedatur. Quod enim est tam desperatum collegium, in quo nemo e decem sana mente sit? Quin ipsum Ti. Gracchum non solum neglectus, sed etiam sublatus intercessor servaverat. Quid enim illum aliud perculit, nisi quod potestatem intercedendi collegae abrogavit? Sed tu sapientiam maiorum in illo vide. Concessa plebi a patribus ista potestate, arma ceciderunt; restincta seditio est; inventum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequari se putarent: in quo uno fuit civitatis salus. At duo Gracchi Et praeter eos quamvis enumeres multos licet: quum deni creentur, nonnullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; leves, etiam non bonos fortasse plures. vidia quidem summus ordo caret; plebes de suo iure periculosas contentiones nullas facit. Quamobrem aut exigendi reges non fuerunt: aut plebi re, non verbo danda libertas: quae tamen sic data est, ut multis praeclarissimis addiceretur, ut auctoritati principum cederet. Cic., De Leg., III. x. 23-25.

98. The Morals of the Lower Classes always reflect those of the Higher.

Ut enim cupiditatibus principum et vitiis infici solet tota civitas: sic emendari et corrigi continentia. Vir magnus et nobis omnibus amicus, L. Lucullus, ferebatur, quasi commodissime respondisset, quum esset obiect magnificentia villae Tusculanae, duo se habere vicinos; superiorem, equitem Romanum; inferiorem, libertinum: quorum quum essent magnificae villae, concedi sibi oportere, quod his, qui tenuioris ordinis essent, liceret. Non vides, Luculle, a te id ipsum natum, ut illi cuperent? quibus id, si tu non faceres, non liceret. Quis enim ferret istos, quum videret eorum villas signis et tabulis refertas, partim publicis, partim etiam sacris et religiosis? quis non frangeret eorum libidines, nisi illi ipsi, qui eas frangere deberent, cupiditatis eiusdem tenerentur? Nec enim tantum mali est peccare principes (quamquam est magnum hoc per se ipsum malum)

quantum illud, quod permulti imitatores principum exsistunt. Nam licet videre, si velis replicare memoriam temporum, qualescumque summi civitatis viri fuerint, talem civitatem fusse: quaeccumque mutatio morum in principibus exstiterit, camdem in populo secutam. Idque haud paullo est verius, quam quod Platoni nostro placet, qui musicorum cantibus, ait, mutatis, mutari civitatum status. Ego autem, nobilium vita victuque mutato, mores mutari civitatum puto. Quo pernicionius de republica merentur vitiosi principes, quod non solum vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in civitatem: neque solum obsunt, ipsi quod corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt, plusque exemplo, quam peccato nocent. Cic., De Leg., III. xiii., xiv. 30-32.

99. Affection is the Surest Bulwark of Power.

Omnium autem rerum nec aptius est quidquam ad opes tuendas ac tenendas, quam "diligi": nec alienius, quam "timeri." Praeclare enim Ennius:

"Quém metuunt, odére : quem quisque ódit, periisse éxpetit."

Multorum autem odiis nullas opes posse obsistere, si antea fuit ignotum, nuper est cognitum. Nec vero huius tyranni colum, quem armis oppressa pertulit civitas, paretque quum maxime mortuo, interitus declarat, quantum odium hominum valeat ad pestem: sed reliquorum similes exitus tyrannorum; quorum haud fere quisquam interitum [talem] effugit. Malus enim custos diuturnitatis metus; contraque benevolentia fidelis [est] vel ad perpetuitatem. Sed iis, qui vi oppressos imperio coercent, sit sane adhibenda saevitia, ut heris in famulos, si aliter teneri non possunt: qui vero in libera civitate ita se instruunt, ut metuantur, iis nihil potest esse dementius. Quamvis enim sint demersae leges alicuius opibus, quamvis timefecta libertas, emergunt tamen haec aliquando aut iudiciis tacitis, aut occultis de honore suffragiis. Acriores autem morsus sunt intermissae libertatis, quam retentae. Quod igitur latissime patet, neque ad incolumitatem solum, sed etiam ad opes et potentiam valet plurimum, id amplectamur, ut metus abait, caritas retineatur. Ita facillime, quae volemus, et privatis in rebus et in republica consequemur. Etenim, qui se metui volent, a quibus metuentur, eosdem metuant ipsi necesse est. Cic., De Off., II. vii. 23-24.

100. Postumius contends for the Principle that in Time o War the Consul and the Army have no Power to pledge the State to any Course of Action.

"Nam quod deditione nostra negant exsolvi religione popu lum, id istos magis, ne dedantur, quam quia ita se res habeat dicere, quis adeo iuris fetialium expers est, qui ignoret? Neque ego infitias eo, Patres conscripti, tam sponsores quam foeders sancta esse apud eos homines, apud quos iuxta divinas religione fides humana colitur: sed iniussu populi nego quicquam sancir. posse, quod populum teneat. An, si eadem superbia, qua sponsionem istam expresserunt nobis Samnites, coegissent nos verba legitima dedentium urbes nuncupare, deditum populum Romanum vos tribuni diceretis, et hanc urbem, templa, delubra, fines, aquas, Samnitium esse? Omitto deditionem, quoniam de sponsione agitur. Quid tandem, si spopondissemus, urbem hanc relicturum populum Romanum? si incensurum? si magis tratus, si senatum, si leges non habiturum? si sub regibus futurum? Dii meliora! inquis. Atqui non indignitas rerum sponsionis vinculum levat. Si quid est, in quo obligari populus possit, in omnibus potest: et ne illud quidem, quod quosdam forsitan moveat, refert, consul, an dictator, an practor spopon-Et hoc ipsi etiam Samnites iudicaverunt, quibus non fuit satis consules spondere, sed legatos, quaestores, tribunos militum spondere coegerunt. Nec a me nunc quisquam quae siverit, quid ita spoponderim? quum id nec consulis ius esset nec illis spondere pacem, quae mei non erat arbitrii, nec pre vobis, qui nihil mandaveratis, possem. Liv., IX. ix.

101. If, therefore, they have given any such Pledge, the State has a Right to repudiate it.

"Nihil ad Caudium, Patres conscripti, humanis consiliis gestum est. Dii immortales et vestris et hostium imperatoribus mentem ademerunt. Nec nos in bello satis cavimus; et illi male partam victoriam male perdiderunt, dum vix locis, quibus vicerant, credunt, dum quacunque conditione arma viris in arma natis auferre festinant. An, si sana mens fuisset, difficile illis fuit, dum senes ab domo ad consultandum accersunt, mittere Romam legatos? cum senatu, cum populo, de pace et foedere agere? Tridui iter expeditis crat. Interea in indutiis res fuisset, donec ab Roma legati aut victoriam illis certam, aut pacem afferrent. Ea demum sponsio esset, quam populi iussu spopondissemus. Sed neque vos tulissetis, nec nos spo-

pondissemus: nec sas fuit alium rerum exitum esse, quam ut illi, velut somnio lactiore, quam quod mentes corum capere possent, nequicquam eluderentur: et nostrum exercitum esdem, quae impedierat, fortuna expediret: vanam victoriam vanior irritam faceret pax: sponsio interponeretur, quae neminem, praeter sponsorem, obligaret. Quid enim vobiscum, Patres conscripti, quid cum populo Romano actum est? quis vos appellare potest? quis se a vobis dicere deceptum? Hostis? an civis! Hosti nihil spopondistis: civem neminem spondere pro vobis iussistis. Nihil ergo vobis nec nobiscum est, quibus mihil mandastis; nec cum Samnitibus, cum quibus nihil egistis. Samnitibus sponsores nos sumus, rei satis locupletes, in id, quod nostrum est, in id, quod praestare possumus, corpora nostra et animos. In haec saeviant, in haec ferrum, in haec iras acuant. Quod ad tribunos attinet, consulite, utrum praesens deditio corum fieri possit, an in diem differatur. Nos interim, T. Veturi, vosque ceteri, vilia haec capita luendae sponsionis feamus, et nostro supplicio liberemus Romana arma. Liv., IX. ix.

102. The Samnite General contends that the Principles of International Right should be Paramount over all Considerations of Technical Formality.

"Quin tu, Sp. Postumi, si deos esse censes, aut omnia irrita facis, aut pacto stas! Samniti populo omnes, quos in potestate habuit, aut pro iis pax debetur. Sed quid ego te appello, mi te captum victori, cum qua potes fide, restituis? Popu lum Romanum appello; quem si sponsionis ad Furculas Caudinas factae poenitet, restituat legiones intra saltum, quo saepte fuerunt. Nemo quemquam deceperit: omnia pro infecto ant: recipiant arma, quae per pactionem tradiderunt: redeant in castra sua. Quicquid pridie habuerunt, quam in colloquium est ventum, habeant. Tum bellum et fortia consilia Placeant; tunc sponsio et pax repudietur. Ea fortuna, iis locis, quae ante pacis mentionem habuimus, geramus bellum: pec populus Romanus consulum sponsionem, nec nos fidem Populi Romani accusemus. . . . Non probat populus Romanus ignominiosa pace legiones servatas? Pacem sibi habeat, legiones captas victori restituat: hoc fide, hoc foederibus, hoc fetialibus caerimoniis dignum erat. Ut tu quidem, quod petisti, Per pactionem habeas, tot cives incolumes; ego pacem, quam hos tibi remittendo pactus sum, non habeam : hoc tu, A. Corneli, boc vos. fetiales, iuris gentibus dicitis? Ego vero istos, quos dedi simulatis, nec accipio, nec dedi arbitror; nec moror, quo minus in civitatem obligatam sponsione commissa, iratis omnibus diis, quorum eluditur numen, redeant. Geratur bellum, quando Sp. Postumius modo legatum fetialem genu perculit. Ita dii credent, Samnitem civem Postumium, non civem Romanum esse, et a Samnite Romanum legatum violatum: eo vobis iustum in nos factum esse bellum. Haec ludibria religionum non pudere in lucem proferre, et vix pueris dignas ambages senes ac consulares fallendae fidei exquirere? I, lictor, deme vincla Romanis: moratus sit nemo, quo minus, ubi visum fuerit, abeant." Et illi quidem, forsitan et publica, sua certe liberata fide, ab Caudio in castra Romana inviolati redierunt. Liv., IX. ix.

103. The Attractions of Power are rarely despised except by such as lack the Will or the Means to obtain them.

Quare, quum hoc commune sit potentiae cupidorum cum iis, quos dixi, otiosis: alteri se adipisci id posse arbitrantur, si opes magnas habeant; alteri, si contenti sint et suo et parvo. quo neutrorum omnino contemnenda est sententia: sed et facilior et tutior et minus aliis gravis aut molesta vita est otiosorum: fructuosior autem hominum generi et ad claritatem amplitudinemque aptior eorum, qui se ad rempublicam et ad magnas res gerendas accommodaverunt. Quapropter et iis forsitan concedendum sit, rempublicam non capessentibus, qui, excellenti ingenio, doctrinae sese dediderunt: et iis, qui aut valetudinis imbecillitate, aut aliqua graviore caussa impediti a republica recesserunt, quum eius administrandae potestatem aliis laudemque concederent. Quibus autem talis nulla sit caussa, si despicere se dicant ca, quae plerique mirentur, imperia et magistratus, iis non modo non laudi, verum etiam vitio dandum puto. Quorum iudicium in eo, quod gloriam contemnant et pro nihilo putent, difficile factu est non probare: sed videntur labores et molestias, tum offensionum et repulsarum quasi quamdam ignominiam timere et infamiam. Sunt enim, qui in rebus contrariis parum sibi constent; voluptatem severissime contemnant, in dolore sint molliores; gloriam negligant, frangantur infamia: atque ea quidem non satis constanter. Cic., De Off., I. xxi. 70, 71.

104. A Public Life calls out the Noblest Qualities of Men.

Sed iis, qui habent a natura adiumenta rerum gerendarum, abiecta omni cunctatione, adipiscendi magistratus et gerenda

respublica est: nec enim aliter aut regi civitas aut declarari animi magnitudo potest. Capessentibus autem rempublicam nihilo minus, quam philosophis, haud scio an magis etiam et magnificentia et despicientia adhibenda sit rerum humanarum, 🥰 🖦 quam sacpe dico, tranquillitas animi atque securitas : si quidem nec anxii futuri sunt et cum gravitate constantiaque victuri. Quae faciliora sunt philosophis, quo minus multa putent in corum vita, quae fortuna feriat, et quo minus multis rebus egent: et quia, si quid adversi eveniat, tam graviter cadere non possunt. Quocirca non sine caussa maiores motus animorum concitantur, maiorque cura efficiendi rempublicam guentibus, quam quietis; quo magis iis et magnitudo animi est adhibenda et vacuitas ab angoribus. Ad rem gerendam antem qui accedit, caveat, ne id modo consideret, quam illa res honesta sit, sed etiam, ut habeat efficiendi facultatem: in quo ipo considerandum est, ne aut temere desperet propter igna viam, aut nimis confidat propter cupiditatem. In omnibus antem negotiis prius, quam aggrediare, adhibenda est praepanatio diligens. Cic., De Off., I. xxi. 72, 73.

105. Nevertheless, a Subordinate Position gives Sufficient Opportunities for doing the State Good Service.

Non vis nisi consul, aut prytanes, aut ceryx, aut sufes adminithe Rempublicam. Quid si militare nolis, nisi imperator, aut tribunus! Etiamsi alii primam frontem tenebunt, te sors inter triarios posuit : inde voce, adhortatione, exemplo, animo milita. Praecisis quoque manibus ille in proelio invenit, quod partibus conferat: qui stat tantum, et clamore invat. quiddam facies, si a prima te Reipublicae parte fortuna submoverit; stes tamen, clamore inves: si quis fauces oppresserit, tamen et silentio iuves. Nunquam inutilis est opera civis boni: auditu enim, visu, vultu, nutu, obstinatione tacita, incessu-que ipso prodest. Ut salutaria quaedam, citra gustum tactumque, odore proficiunt: ita virtus utilitatem etiam ex longinquo et latens fundit, sive spatiatur et se utitur suo iure; sive precarios habet accessus, cogiturque vela contrahere, sive otiosa mutaque est, et angusto circumscripta, sive adaperta; in quocunque habitu est, prodest. Quid ? tu parum utile putas exem-Plum bene quiescentis? Longe itaque optimum est miscere otium rebus, quotiens actuosa vita impedimentis fortuitis, aut civitatis conditione prohibetur. Nunquam enim usque eo interclusa sunt omnia, ut nulli actioni honestae locus sit. Sen., De Tr. An., iv. 4-8.

106. A Practical Career within the Limits prescribed by the State is the most Healthy Life for an ordinary man, unless the State be incurably Corrupt.

"Optimum erat (ut ait Athenodorus) actione rerum et Reipublicae tractatione et officiis civilibus se detinere. Nam ut quidam sole, et exercitatione, et cura corporis, diem educunt, athletisque utilissimum est, lacertos suos, roburque cui se uni dicaverunt, maiore temporis parte nutrire: ita nobis animum ad rerum civilium certamen parantibus, in opere esse, non longe pulcherrimum est? Nam quum utilem se efficere civibus mortalibusque propositum habeat, simul et exercetur et proficit, qui in mediis se officiis posuit, communia privataque pro facultate administrana. Sed quia in hac, inquit, tam insana hominum ambitione, tot calumniatoribus in deterius recta torquentibus, parum tuta simplicitas est, et plus futurum semper est quod obstet, quam quod succedat, a foro quidem et publico recedendum est : sed habet, ubi se etiam in privato lare explicet magnus animus: nec, ut leonum animaliumque impetus caveis coercetur, sic hominum, quorum maxime in seducto actiones sunt. Ita tamen delituerit, ut, ubicunque otium suum absconderit, prodesse velit et singulis, et universis, ingenio, voce, consilio. Nec enim is solus Reipublicae prodest, qui candidatos extrahit, et tuetur reos, et de pace belloque censet: sed qui iuventutem exhortatur, qui in tanta bonorum praeceptorum inopia, virtute instruit animos, qui ad pecuniam luxuriamque cursu ruentes prensat ac retrahit, et si nihil aliud, certe moratur, in privato publicum negotium agit. An ille plus praestat, qui inter peregrinos et cives, aut urbanus praetor adeuntibus assessoris verba pronuntiat: quam qui docet quid sit iustitia, quid pietas, quid patientia, quid fortitudo, quid mortis contemtus, quid deorum intellectus, quam gratuitum bonum sit bona conscientia? Ergo si tempus in studia conferas, quod subduxeris officiis, non deserueris, nec munus detrectaveris." Sen., De Tr. An., iii. 1-5.

107. In choosing our Career we should consult our Natural Aptitude.

Ante omnia necesse est se ipsum aestimare, quia fere plus nobis videmur posse, quam possumus. Alius eloquentiae fiducia prolabitur: alius patrimono suo plus imperavit, quam ferre possit: alius infirmum corpus laborioso oppressit officio. Quorundam parum idonea est verecundia rebus civilibus, quae firmam frontem desiderant: quorundam contumacia non facit

ad aulam. Quidam non habent iram in potestate: et illos ad temeraria verba quaelibet indignatio effert. Quidam urbanitatem nesciunt continere, nec periculosis abstinent salibus. Omnibus his utilior negotio quies est: ferox impatiensque natura, irritamenta nociturae libertatis evitet. Aestimanda sunt deinde ipsa, quae aggredimur, et vires nostrae cum rebus, quas tentaturi sumus, comparandae. Debet enim semper plus esse virium in actore, quam in onere: necesse est opprimant onera, quae ferente maiora sunt. Quaedam praeterea non tam magna sunt negotia, quam fecunda, multumque negotiorum ferunt: et haec refugienda sunt, ex quibus nova occupatio multiplexque nascetur. Nec accedendum eo, unde liber regressus non sit: his admovenda manus es, quorum finem aut facere, aut certe sperare possis. Relinquenda, quae latius actu procedunt, nec ubi proposueris, desinunt. Sen., De Tr. An., vi. 2-5

108. Even the most Uncongenial Career is rendered Tolerable by the Force of Custom.

At in aliquod genus vitae difficile incidisti, et tibi ignoranti rel publica fortuna vel privata laqueum impugit, quem nec solvere possis, nec abrumpere. Cogita compeditos primo aegre ferre onera, et impedimenta crurum: deinde, ubi non indignari lla sed pati proposuerunt, necessitas fortiter ferre docet, consuetado facile. Invenies in quolibet genere vitae oblectamenta, et remissiones, et voluptates, si nolueris malam putare vitam potius, quam invidiosam facere. Nullo melius nomine de nobis metura meruit, quam quod, quum sciret, quibus aerumnis maceremur, calamitatum mollimentum, consuetudinem, invenit, cito in familiaritatem gravissima adducens. Nemo duraret, si rerum adversarum eandem vim assiduitas haberet, quam primus Omnes cum fortuna copulati sumus: aliorum aurea catena est et laxa: aliorum arcta et sordida. Sed quid refert? eadem custodia universos circumdedit: alligatique sunt etiam qui alligaverunt, nisi tu forte leviorem in sinistra catenam putas. Alium honores, alium opes vinciunt: quosdam nobilitas, quosdam humilitas premit: quibusdam aliena supra caput imperia sunt, quibusdam sua : quosdam exsilia uno loco tenent, quosdam secredotia. Omnis vita servitium est. Assuescendum itaque conditioni suae, et quam minimum de illa querendum: et quidand habet circa se commodi, apprehendendum est. Nihil tam acerbum est, in quo non acquus animus solatium inveniat. Sen., De Tr. An., x. 1-4.

109. The Philosopher who shrinks from entering Public Life on the Ground of its Corruption, is placed in a Difficult Position.

Negant nostri sapientem ad quamlibet rempublicam accessu-Quid autem interest, quomodo sapiens ad otium veniat: utrum quia respublica illi deest, an quia ipse reipublicae? omnibus defutura respublica est (semper autem deerit fastidiose quaerentibus) interrogo, ad quam rempublicam sapiens accessurus sit? Ad Atheniensium, in qua Socrates damnatur, Aristoteles, ne damnaretur, fugit? in qua opprimit invidia virtutes? Negabis mihi accessurum ad hanc rempublicam sapientem. Ad Carthaginiensium ergo rempublicam sapiens accedet, in qua arsidua seditio, et optimo cuique infesta libertas est, summa aequi ac boni vilitas, adversus hostes inhumana crudelitas, etiam adversus suos hostilis? Et hanc fugiet. Si percensere singulis voluero, nullam inveniam, quae sapientem, aut quam sapiens pati possit. Quodsi non invenitur illa respublica, quam nobis fingimus, incipit omnibus esse otium necessarium, quia, quod unum praeferri poterat otio, nusquam est. Si quis dicit optimum esse navigare, deinde negat navigandum in eo mari, in quo naufragia fieri soleant, et frequenter subitae tempestates sint, quae rectorem in contrarium rapiant; puto, hic me vetat navem solvere, quamquam laudat navigationem. Sen., De Otio. xxxii. 17-19.

110. Ought the Philosopher to abjure Wealth? No: for he alone knows how to use it.

Desine ergo philosophis pecunia interdicere: nemo sapientiam paupertate damnavit. Habebit philosophus amplas opes: sed nulli detractas, nec alieno sanguine cruentas, sine cuiusquam iniuria partas, sine sordidis quaestibus, quarum tam honestus sit exitus quam introitus, quibus nemo ingemiscat, nisi malignus. In quantum vis, exaggera illas, honestae sunt: in quibus quum multa sint quae quisque sua dicere velit, nihil est quod quisquam suum possit dicere. Ille vero fortunae benignitatem a se non submovebit, et patrimonio per honesta quaesito nec gloriabitur, nec erubescet. Habebit tamen etiam quo glorietur, si aperta domo, et admissa in res suas civitate, poterit dicere: Quod quisque suum agnoverit, tollat! O magnum virum, optime divitem, si opus ad hanc vocem consonet: si post hanc vocem tantundem habuerit! ita dico, si tutos et se curus scrutationem populo praebuerit: si nihil quisquam apud illum

invenerit, quo manus iniiciat: audacter et propalam erit dives. Sicut sapiens nullum denarium intra limen suum admittet, male intrantem : ita et magnas opes, munus fortunae, fructumque virtutis, non repudiabit, nec excludet. Quid enim est, quare illis bonum locum invideat? Veniant, hospitentur. Nec iactabit illas, nec abscondet: alterum infruniti animi est; alterum timidi et pusilli, velut magnum bonum intra sinum Nec, ut dixi, eiiciet illas e domo. Quid enim dicet? utrumne, Inutiles estis: an, Ego uti divitiis nescio? Quenadmodum etiam si pedibus suis poterit iter conficere, exendere tamen vehiculum malet: sic si poterit esse dives, volet: et habebit utique opes, sed tanquam leves et avolaturas: nec ulli alii, nec sibi graves esse patietur. Donabit. Quid crexistis aures? quid expeditis sinum? Donabit, aut bonis, ant iis quos facere poterit bonos. Donabit cum summo consilio, dissimos eligens: ut qui meminerit, tam expensorum quam acceptorum rationem esse reddendam. Donabit ex recta et Probabili causa: nam inter turpes iacturas malum munus est. Habebit sinum facilem, non perforatum: ex quo multa exeant, nihil excidat. Sen., De Vit. Beat., xxiii.

111. What are Justifiable Grounds for going to War?

Atque in republica maxime conservanda sunt iura belli. Nam quum sint duo genera decertandi, unum per disceptationem, alterum per vim; quumque illud proprium sit hominis, hoc belluarum: confugiendum est ad posterius, si uti non licet superiore. Quare suscipienda quidem bella sunt ob eam caussam, at sine iniuria in pace vivatur; parta autem victoria, conserrandi ii, qui non crudeles in bello, non immanes fuerunt: ut maiores nostri Tusculanos, Aequos, Volscos, Sabinos, Hernicos in civitatem etiam acceperunt; at Karthaginem et Numantiam funditus sustulerunt: nollem Corinthum: sed credo aliquid ecutos, opportunitatem loci maxime, ne posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse adhortari. Mea quidem sententia, Paci, quae nihil habitura sit insidiarum, semper est consulendum. In quo si mihi esset obtemperatum; si non optimam, at aliquam rempublicam, quae nunc nulla est, haberemus. Et quum iis, quos vi deviceris, consulendum est; tum ii, qui, armis positis, ad imperatorum fidem confugient, quamvis murum aries percuserit, recipiendi sunt. In quo tanto opere apud nostros matitia culta est, ut ii, qui civitates aut nationes devictas bello in fidem recepissent, earum patroni essent more maiorum. belli quidem aequitas sanctissime fetiali populi Romani iure

perscripta est. Ex quo intelligi potest, nullum bellum esse iustum, nisi quod aut rebus repetitis geratur, aut denuntiatum ante sit et indictum. Cic., De Off., I. xi. 34-36.

112. Influence of a Maritime Position in determining the Character of States.

Est autem maritimis urbibus etiam quaedam corruptela ac demutatio morum: admiscentur enim novis sermonibus ac disciplinis, et importantur non merces solum adventitiae. sed etiam mores, ut nihil possit in patriis institutis manere integrum. Iam qui incolunt eas urbes, non haerent in suis sedibus, sed volucri semper spe et cogitatione rapiuntur a domo longius: atque etiam quum manent corpore, animo tamen excurrunt et vagantur. Nec vero ulla res magis labefactatam diu et Carthaginem et Corinthum pervertit aliquando, quam hic error ac dissipatio civium, quod mercandi cupiditate et navigandi et agrorum et armorum cultum reliquerant. Multa etiam ad luxuriam invitamenta perniciosa civitatibus suppeditantur mari, quae vel capiuntur vel importantur: atque habet etiam amoenitas ipsa vel sumptuosas vel desidiosas illecebras multas cupiditatum. Et quod de Corintho dixi, id haud scio an liceat de cuncta Graecia verissime dicerc. Nam et ipsa Peloponnesus fere tota in mari est; nec praeter Phliuntios ulli sunt, quorum agri non contingant mare: et extra Peloponnesum Aenianes et Dores et Dolopes soli absunt a mari. Quid dicam insulas Graeciae? quae fluctibus cinctae natant paene ipsae simul cum civitatium institutis et moribus. Atque haec quidem, ut supra dixi, veteris sunt Graeciae. "Coloniarum vero quae est deducta a Graiis in Asiam, Thraciam, Italiam." Siciliam, Africam, practer unam Magnesiam, quam unda non alluat? Ita barbarorum agris quasi attexta quaedam videtur ora esse Graeciae. Nam e barbaris quidem ipsis nulli erant antea maritimi, praeter Etruscos et Poenos; alteri mercandi caussa, latrocinandi alteri. Quae caussa perspicua est malorum commutationumque Graeciae, propter ea vitia maritimarum urbium quae ante paullo perbreviter attigi. Sed tamen in his vitiis inest illa magna commoditas; et, quod ubique gentium est, "ut ad eam urbem, quam incolas, possit adnare:" et rursus, ut id, quod agri efferant sui, quascumque velint in terras portare possint ac mittere. Cic., De Rep., II. iv.

113. Arguments showing that Exile is not an Evil.

"Carere patria, intolerabile est." Aspice agedum hanc frequentiam, cui vix urbis immensae tecta sufficiunt. pars illius turbae patria caret: ex municipiis et coloniis suis. ex toto denique orbe terrarum confluxerunt. Alios adducit ambitio, alios necessitas officii publici, alios imposita legatio, alios luxuria, opulentum et opportunum vitiis locum quaerens: alios liberalium studiorum cupiditas, alios spectacula: quosdam traxit amicitia, quosdam industria, latam ostendendae virtuti meta materiam : quidam venalem formam attulerunt, quidam veralem eloquentiam. Nullum non hominum genus concurrit in urbem, et virtutibus et vitiis magna pretia ponentem. Iube canes istos ad nomen citari, et, unde domo quisque sit, quaere: videbis maiorem partem esse, quae relictis sedibus suis, venerit m maximam quidem ac pulcherrimam urbem, non tamen suam. Deinde ab hac civitate discede, quae velut communis patria potest dici: omnes urbes circumi: nulla non magnam partem peregrinae multitudinis habet. Nunc transi ab iis, quarum amoena positio et opportunitas regionis plures allicit: deserta loca, et asperrimas insulas, Sciathum et Seriphum, Gyarum, et Consicam pete: nullum invenies exsilium, in quo non aliquis mini causa moretur. Sen., Ad Helv. De Consol., vi. 2-4.

114. What are the True Grounds of Punishment?

Puniendis peccatis tres esse debere causas existimatum est. Una est quae vouderia, vel zódasis, vel sagairesis dicitur : cum Pena adhibetur castigandi atque emendandi gratia, ut is, qui attuito deliquit, attentior fiat correctiorque. Altera est, quam y qui vocabula ista curiosius diviserunt, τιμωρίαν appellant. ausa animadvertendi est, cum dignitas auctoritasque eius, n quem est peccatum, tuenda est, ne praetermissa animadversio, ontentum eius pariat et honorem levet : idcircoque id ei resbulum a conservatione honoris factum putant. ntio vindicandi est, quae σαςάδωγμα a Graecis nominatur, cum Punitio propter exemplum [est] necessaria, ut ceteri a similibus Pecatis, quae prohiberi publicitus interest, metu cognitae Poemae deterreantur. Idcirco veteres quoque nostri "exempla" Pro maximis gravissimisque poenis dicebant. Quando igitur ant spes magna est, ut is, qui peccavit, citra poenam ipse sese ultro corrigat : aut spes contra nulla est, emendari eum posse et corrigi: aut iacturam dignitatis eius, in quem peccatum ot, metui non necessum est: aut non id peccatum est, cuius exemplo necessario metu succurrendum sit: tum, quidquid ita delictum est, non sane dignum esse imponendae poemas studium visum est. Has tres ulciscendi rationes et philosophi alii plurifariam, et noster Taurus in primo commentariorum, quos in Gorgiam Platonis composuit, scriptas reliquit. Gell., VI. xiv. 1-5.

115. Comparison of the Tyrant's Life with that of a Benefactor of Mankind, such as was Archimedes.

Non ego iam cum huius vita, qua taetrius, miserius, detesta-bilius excogitare nihil possum, Platonis aut Archytae vitare comparabo, doctorum hominum et plane sapientium : ex cade urbe humilem homunculum a pulvere et radio excitabo, qui multis annis post fuit, Archimedem. Cuius ego quaestor is ratum ab Syracusania, quum esse omnino negarent, septu undique et vestitum vepribus et dumetis, indagavi sepulcrus Tenebam enim quosdam senariolos, quos in eius monume esse inscriptos acceperam : qui declarabant, in summo sepula sphaeram esse positam cum cylindro. Ego autem, quum om collustrarem oculis, (est enim ad portas Achradinas magne frequentia sepulcrorum,) animadverti columellam non multar e dumis eminentem: in qua inerat sphaerae figura et cylindr Atque ego statim Syracusanis (erant autem principes mecur dixi, me illud ipsum arbitrari esse, quod quaereram. Immi cum falcibus multi purgarunt et aperuerunt locum. quum patefactus esset aditus, ad adversam basim accessim Apparebat epigramma, exesis posterioribus partibus vens lorum, dimidiatis fere. Cic., Tuec., V. xxiii. 64, 65.

116. On the Drawbacks of Specialization.

Non in hac, una re, sed in aliis etiam compluribus distione partium ac separatione magnitudines sunt artium di tae. An tu existimas, quum esset Hippocrates ille Coustum alios medicos, qui morbis, alios, qui vulneribus, alioculis mederentur? Num geometriam Euclide aut Arcl num musicam Damone aut Aristoxeno, num ipsas Aristophane aut Callimacho tractante, tam discerptasut nemo genus universum complecteretur atque ut alisibi partem, in qua elaboraret, seponeret? Equide hoc audivi de patre et de socero meo; nostros quoque qui excellere sapientiae gloria vellent, omnia, quastum hace civitas nosset, solitos esse complecti. rant illi Sex. Aelium; M'. vero Manilium nos etiam vidimus trausverso ambulantem foro; quod erat insigne, eum, qui id faceret, facere civibus omnibus consilii sui copiam; ad quos olim et ita ambulantes et in solio sedentes domi sic adibatur, non solum ut de iure civili ad eos, verum etiam de filia collocanda, de fundo emendo, de agro colendo, de omni denique aut officio aut negotio referretur. Haec fuit P. Crassi illius veteris, haec Ti. Coruncanii, haec proavi generi mei, Scipionis, prudentissimi hominis, sapientia, qui omnes pontifices maximi fuerunt, ut ad ca, deomnibus divinis atque humanis rebus referretur; iidemque et in senatu et apud populum et in caussis amicorum et domi et mitise consilium suum fidemque praestabant. Cic., De Or., III. xxxiii. 132-134.

117. The Hardships of Military Life.

Militara vero-(nostram dico, non Spartiatarum, quorum present mora ad tibiam, nec adhibetur ulla sine anapaestis palibus hortatio nostri exercitus primum unde nomen habeant, tils : deimie qui labor, quantus agminis! ferre plus dimidiati citaria: ferre, si quid ad usum velint: ferre vallum. 🚾 ev: un_gladium, galeam, in onere nostri milites non plus humeros, lacertos, manus. Arma enim memmilita esse dicunt. Quae quidem ita gerunt apte, ut, si 🕶 🏣 Lineras oferibus expeditis armis, ut membra, pugwomm. Quid! exercitatio legionum; quid! ille cursus, construction particlaboris est ! Ex hos ille animus in paratus ai vultera. Adduc pari animo inexercitatum naler viletitur. Cur! Tantum interest inter was er ver-rou exercitum, quantum experti sumus. Aetas men permitte mellor; sei feire laborem, contempere The commetted doors. Cle. Tosa, II. xvi. 37, 35.

In In 1923, of Low contracted with the Profession of Louis and of Oratory.

Lambon Hill Vilene lein schettlem ihre tendenen er entere versen, ut beine dund duch tende opere indenen presidenten elignid sommer. Alle ert te vertrilibre sommennen geschetze, grechtele, inte steel dumliche sommen es dumlicher sommen indenen entere dumliche sommen indenen er duch dumlich eine er ist indenen er in er der in indenen eine er ist indenen er in er in

quae nobis populi Romani studia conciliant, et admirabiles dignitatem et pergratam utilitatem debent habere. dignitas est in iis, qui militari laude antecellunt : omnia enin quae sunt in imperio et in statu civitatis, ab iis defendi e firmari putantur; summa etiam utilitas: siquidem eorum cor silio et periculo quum republica, tum etiam nostris rebus perfre possumus. Gravis etiam illa est et plena dignitatis dicenc facultas, quae saepe valuit in consule deligendo, posse consili atque oratione et senatus et populi et eorum, qui res iudican mentes permovere. Quaeritur consul, qui dicendo nonnumquar comprimat tribunicios furores, qui concitatum populum flectal qui largitioni resistat. Non mirum, si ob hanc facultater homines saepe etiam non nobiles consulatum consecuti sunt praesertim quum haec eadem res plurimas gratias, firmissima amicitias, maxima studia pariat: quorum in isto vestro artificio Sulpici, nihil est. Primum dignitas in tam tenui scientia qua potest esse? Res enim sunt parvae, prope in singulis litteri atque interpunctionibus verborum occupatae. Deinde, etiams quid apud maiores nostros fuit in isto studio admirationis, ic enuntiatis vestris mysteriis, totum est contemptum et abiectum Posset agi lege, necne, pauci quondam sciebant: fastos enin vulgo non habebant. Erant in magna potentia, qui consule bantur: a quibus etiam dies, tamquam a Chaldaeis, petebantui Inventus est scriba quidam Cn. Flavius, qui cornicum oculo confixerit, et singulis diebus ediscendos fastos populo proposuerit et ab ipsis cautis iurisconsultis eorum sapientiam compilarit Cic., Mur., x., xi. 23-25.

119. How far is it Justifiable for one who is acting unde Orders to depart from the Letter of his Instructions on what he conceives to be Sufficient Grounds?

In officiis capiendis, censendis, iudicandisque, quae Graec 289 \$\pmu_{\textit{korta}}\$ philosophi appellant, quaeri solet, an, negotio tib dato, et, quidquid omnino faceres, definito, contra quid facere debeas, si eo facto videri possit res eventura prosperius, exquutilitate eius, qui id tibi negotium mandavit. Anceps quaestic et in utramque partem a prudentibus viris arbitrata est. Sum enim non pauci, qui sententiam suam una in parte defixerint et, re semel statuta deliberataque, ab eo, cuius negotium ic pontificiumque esset, nequaquam putaverint contra dictum eius esse faciendum, ctiamsi repentinus aliquis casus rem commodius agi posse polliceretur; ne, si spes fefellisset, culpa imparientiae et poena indeprecabilis subeunda esset. Si res forte melius

vertisset; diis quidem gratia habenda, sed exemplum tamen intromissam videretur, quo bene consulta consilia religione mandati soluta corrumperentur. Alii existimaverunt, incommoda prius, quae metuenda essent, si res gesta aliter foret, quan imperatum est, cum emolumento spei pensitanda esse: s e leviora minoraque, utilitas autem contra gravior et amplior spe quantum potest firma ostenderetur, tum posse adversum mandata fieri censuerunt; ne oblata divinitus rei bene gerendae occasio amitteretur. Neque timendum exemplum non parendi crediderunt, si rationes huiuscemodi dumtaxat non dement. Cumprimis autem respiciendum putaverunt ingenium naturamque illius, cuia res praeceptumque esset; ne ferox, dures, indomitus, inexorabilisque sit; qualia fuerunt Postumiana imperia et Manliana. Nam si tali praeceptori ratio reddenda sit, nihil faciendum esse monuerunt aliter, quam Preceptum est. Aul. Gell., I. xiii. 1-8.

120. Roman Genius is Imperial.

Quo fessum rapitis, Fabii? Tu Maximus ille es,
Unus qui nobis cunctando restituis rem.
Excudent alii spirantia mollius aera,
Credo equidem; vivos ducent de marmore vultus;
Orabunt caussas melius, coelique meatus
Describent radio, et surgentia sidera dicent:
Tu regere imperio populos, Romane, memento;
Hae tibi erunt artes: pacisque imponere morem,
Parcere subiectis, et debellare superbos.

Vir., £n., vi. 846-854.

121. Class Legislation preceded Equitable Legislation at Rome.

Pulso Tarquinio, adversum patrum factiones multa populus parvit tuendae libertatis, et firmandae concordiae: creatique decenviri, et accitis, quae usquam egregia, compositae duodecim tabulae, finis aequi iuris. Nam secutae leges, etsi aliquando in maleficos ex delicto, saepius tamen dissensione ordinum et priscendi inlicitos honores, aut pellendi claros viros, aliaque ob prava, per vim latae sunt. Hinc Gracchi et Saturnini, tartatores plebis; nec minor largitor, nomine senatus, Drusus; corrupti spe, aut inlusi per intercessionem socii. Ac ne bello quidem Italico, mox civili, omissum, quin multa et diversa sincerentur: donec L. Sulla dictator, abolitis vel conversis prioribus, cum plura addidisset, otium ei rei haud in longum

paravit; statim turbidis Lepidi rogationibus, neque multo post tribunis reddita licentia, quoquo vellent, populum agitandi. Iamque non modo in commune, sed in singulos homines latae quaestiones: et corruptissima republica plurimae leges. Tac., Ann., iii. 27.

122. Cicero's Compendium of Legislation for his Ideal State.

Iusta imperia sunto; iisque cives modeste ac sine recusatione parento. Magistratus nec obedientem et noxium civem mulcta. vinculis verberibus [ve] coerceto, ni par maiorve potestas populusve prohibessit: ad quos provocatio esto. Quum magistratus iudicassit inrogassitve, per populum mulctae, poemae certatio esto. Militiae ab eo, qui imperabit, provocatio ne esto: quodque is, qui bellum geret, imperassit, ius ratumque esto. Minores magistratus, partiti iuris, plures in pluria sunto. Militiae, qui iussi crunt, imperanto; eorumque tribuni sunto. Domi pecuniam publicam custodiunto: vincula sontium servanto: capitalia vindicanto aes, argentum aurumve publice signanto: stlites contractas indicanto: quodeumque senatus creverit, agunto. Suntoque aediles, coeratores urbi, annonae ludorumque sollemnium: ollisque ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto. Censores populi aevitates, suboles, familias pecuniasque cencento: urbis templa, vias, aquas, aerarium, vectigalia, tuento: populique partes in tribus distribuunto: exin pecunias, aevitates, ordines partiunto; equitum peditumque prolem describunto: caelibes esse prohibento: mores populi regunto: probrum in senatu ne relinquunto: bini sunto: magistratum quinquennium habento: reliqui magistratus annui sunto: eaque potestas semper esto. Iuris disceptator, qui privata iudicet iudicarive iubeat, practor esto. Is iuris civilis custos esto. Huic potestate pari, quotcumque senatus creverit populusve iusserit, tot sunto. Regio imperio duo sunto: iique praeeundo, iudicando, consulendo praetores, iudices, consules appellantor. Militiae summum ius habento, nemini parento. Ollis salus populi suprema lex esto. Eumdem magistratum, ni inter fuerint decem anni, nequis capito. Aevitatem annali lege servanto. Ast quando duellum gravius discordiaeve civium escunt, oenus, ne amplius sex menses, si senatus creverit, idem iuris, quod duo consules, teneto: isque ave sinistra dictus populi magister esto. Equitemque qui regat, habeto pari iure cum eo, quicumque erit iuris disceptator. Ast quando consules magisterve populi, nec reliqui magistratus nec escunt, auspicia patrum sunto: ollique ex se produnto, qui comitiatu creare

consides rite possits. Imperia, potestates, legationes, quum suntas creverit popularve insserit, ex urbe execunto: duella inta inte gerunto: sociis parcunto: se et servos continento: papali mi gloriam augento: domum cum laude redeunto. Rei sue crgo ne quis legatus esta. Plebes quos pro se contra vim sunili ergo decem creassit, tribuni eius sunto: quodque ii padatesiat, quodque plebem rogassint, ratum esto: sanctique sunto: neve plebem orbam tribunis relinquunto. Omnes magistatus saspicium indiciumque habento: ex quois senatus esto: cus dereta rata sunto. Ast si potestas par maiorve probibesto: cus dereta rata sunto. Ast si potestas par maiorve probibesto: cus dereta rata sunto. Creatio magistratuum, iudicia, populi ima, vetita, quum suffragio consciscentur, optimatibus nota, plebi libera sunto. Cic., De Lej., III. iii.

123. Cicero's Compendium of Legislation for his Ideal State— continued.

At si quid erit, quod extra magistratus coeratore ocsus sit; qui corret, populus creato, eique ius coerandi dato. Cum populo Patribusque agendi ius esto consuli, praetori, magistro populi quitumque, eique, quem patres produnt consulum rogandorum To tribunisque, quos sibi plebes rogassit, ius esto cum patribus agendi: iidem ad plebem, quod ocsus erit, ferunto. Quae populo, quaeque in patribus agentur, modica sunto. Senatori, qui nec aderit, aut caussa aut culpa esto. Loco enator, et modo orato: caussas populi teneto. Vis in populo abesto. Par maiorve potestas plus valeto. Ast qui turbassit in agendo, fraus actoris esto. Intercessor rei malae salutaris civis esto. Qui agent, auspicia servanto: auguri publico parento: Promulgata, proposita, in aerario cognita agunto: nec plus, quam de singulis rebus simul consulunto : rem populum docento: doceri a magistratibus privatisque patiunto. Privilegia no inreganto: de capite civis, nisi per maximum comitiatum ollosque, quos censores in partibus populi locassint, ne ferunto. Donum ne capiunto neve danto, neve petenda neve gerenda neve gesta potestate. Quod quis earum rerum migrassit, noxiao Poena par esto. Censores fide leges custodiunto. Privati ad ece acta referento: nec eo magis lege liberi sunto. Cic., De Leg., III. iv.

124. Sumptuary Laws at Rome.

Parsimonia apud veteres Romanos et victus atque coenarum tennitas non domestica solum observatione ac disciplina, sed

publica quoque animadversione legumque complurium sanctionibus custodita est. Legi adeo nuper in Capitonis Atteii Coniectaneis senatus decretum vetus, C. Fannio et M. Valerio Messala Coss. factum; in quo iubentur principes civitatis, qui ludis Megalensibus antiquo ritu mutitarent, id est, mutua inter sese convivia agitarent, iurare apud Consules verbis conceptis, non amplius in singulas coenas sumtus esse facturos, quam centenos vicenosque aeris, praeter olus et far et vinum; neque vino alienigena, sed patrio, usuros; neque argenti in convivio plus pondo, quam libras centum illaturos. Sed post id senatus consultum lex Fannia lata est, quae ludis Romanis, item ludis plebeiis et Saturnalibus, et aliis quibusdam diebus, in singulos dies centenos aeris insumi concessit, decemque aliis diebus in singulis mensibus tricenos; ceteris autem omnibus diebus denos. Hanc Lucilius poeta legem signat, cum dicit:

"Fanni centussisque misellos."

In quo erraverunt quidam commentariorum in Lucilium scriptores, quod putaverunt, Fannia lege perpetuos in omne dierum genus centenos aeris statutos. Centum enim aeris Fannius constituit, sicuti supra dixi, festis quibusdam diebus, eosque ipsos dies nominavit: aliorum autem dierum omnium in singulos dies sumtus inclusit intra aeris alias tricenos, alias denos. Lex deinde Licinia rogata est; quae cum certis diebus, sicuti Fannia, centenos aeris impendi permisisset, nuptiis ducenos indulsit; ceterisque diebus statuit aeris tricenos; cum et carnis aridae et salsamenti certa pondera in singulos dies constituerit: sed quidquid esset natum e terra, vite, arbore, promiscue atque indefinite largita est. . . Postea L. Sulla dictatur, cum. legibus istis situ atque senio obliteratis, plerique in patrimoniis amplis helluarentur, et familiam pecuniamque suam prandiorum gurgitibus proluissent, legem ad populum tulit, qua cautum est, ut Kalendis, Idibus, Nonisque, diebus ludorum, et feriis quibusdam sollemnibus sestertios tricenos in coenam insumere ius potestasque esset; ceteris autem aliis diebus omnibus non amplius ternos. Praeter has leges Aemiliam quoque legem invenimus; qua lege non sumtus coenarum, sed ciborum genus et modus praefinitus est. Lex deinde Antia praeter sumtum aeris id etiam sanxit, ut, qui magistratus esset, magistratumve capturus esset, ne quo ad coenam, nisi ad certas personas, itaret. Postremo lex Iulia ad populum pervenit, Caesare Augusto imperante; qua profestis quidem diebus ducenti finiuntur; Kalendis, Idibus, Nonis, et aliis quibusdam festivis trecenti; nuptiis autem et repotiis HS. mille. Esse etiam dicit Capito

Attains edictum, Divine Augusti, an Tiberii Caesaris, non satis commemini: quo edicto per dierum varias sollemnitates a trecentis HS. adusque duo millia sumtus coenarum propagatus est: ut his saltem finibus luxuriae effervescentis aestus coerceretur. Aul. Gell., II. xxiv. 1-15.

125. The Roman Theory and Practice of Adoption.

Cum in alienam familiam inque liberorum locum extranei muntur, aut per praetorem fit, aut per populum. Quod per praetorem fit, adoptatio dicitur: quod per populum, ampatio. Adoptantur autem, cum a parente, in cuius potestate unt, tertia mancipatione in iure ceduntur; atque ab eo, qui adoptat, apud eum, apud quem legis actio est, vindicantur. Arrogantur ii, qui, cum sui iuris sunt, in alienam sese potestatem tradunt : eiusque rei ipsi auctores fiunt. Sed arrogationes non temere nec inexplorate committuntur. Nam comitia, arbitris [etiam] pontificibus, praebentur, quae curiata appel-latur: aetas quoque eius, qui arrogare vult, an liberis potius spundis idonea sit, bonaque eius qui arrogatur ne insidiose appetita sint, consideratur: iusque iurandum a Q. Mucio pontifice maximo conceptum licitur, quod in arrogando iuraretur. Sed arrogari non potest, nisi iam vesticeps. Arrogatio autem dicta, quia genus hoc in alienam familiam transitus per populi regationem fit. Eius rogationis verba haec sunt velitis iubeatis, [quirites,] uti Lucius Valerius Lucio Titio tam iure lege Q. filius [sibi] siet, quam si ex eo patre matre Q. familias eius natus et, uti Q. ei vitae necis Q. in eum potestas siet, uti patri endo filio est. Haec ita uti dixi ita vos, quirites, rogo. Neque Papillus autem, neque mulier, quae in parentis potestate non est, arrogari possunt : quoniam et cum feminis nulla comitiorum communio est; et tutoribus in pupillos tantam esse auctoritatem Potestatemque fas non est, ut caput liberum fidei suae commissum alienae ditioni subiiciant. Libertinos vero ab ingenuis *doptari quidem iure posse, Massurius Sabinus scripsit. id neque permitti dicit, neque permittendum esse unquam Putat, ut homines libertini ordinis per adoptationem in iura inge Duorum invadant. Alioquin, si iuris ista antiquitas ser-Vetor, etiam servus a domino per praetorem dari in adoptionem Potest. Idque, ait, plerosque iuris veteris auctores posse fieri Psisse. Animadvertimus in oratione P. Scipionis, quam or habuit ad populum de moribus, inter ea, quae reprehendel t quod contra maiorum instituta fierent, id etiam eum Davisse, quod filius adoptivus patri adoptatori inter praemia patrum prodesset. Verba ex ca oratione hace sunt: "In alia tribu patrem, in alia filium suffragium ferre; filium adoptivum tam procedere, quam si [ex] se natum habeat; absentes censeri iubere, ut ad censum nemini necessum sit venire. Aul. Gell., V. xix.

126. Hints on the Examination of Witnesses in Court.

Qui "voluntarium" producit, scire, quid is dicturus sit, potest; ideoque faciliorem videtur in rogando habere rationem. Sed haec quoque pars acumen ac vigilantiam poscit: providendumque, ne timidus, ne inconstans, ne imprudens testis sit; turbantur enim, et a patronis diversae partis induuntur in laqueum, et plus deprehensi nocent, quam firmi et interriti profuissent. Multum igitur domi ante yersandi: variis percontationibus, quales haberi ab adversario possint, explorandi sunt. Sic fit, ut aut constent sibi, aut, si quid titubaverint, opportuna rursus eius, a quo producti sunt, interrogatione velut in gradum reponantur. In his quoque adhuc, qui constiterint sibi, vitandae sunt insidiae; nam frequenter subjici ab adversario solent, et, omnia profutura polliciti, diversa respondent, et auctoritatem habent non arguentium illa, sed confitentium. Explorandum igitur, quas causas laedendi adversarium afferant: nec id sat est, inimicos fuisse, sed an desierint, an per hoc ipsum reconciliari velint, ne corrupti sint, ne poenitentia propositum mutaverint; quod quum in iis quoque, qui ea, quae dicturi videntur re vera sciunt, necessarium est praecavere; tum multo magis in iis, qui se dicturos, quae falsa sunt, pollicentur. Nam et frequentior eorum poenitentia est, et promissum suspectius; et, si perseveraverint, responsio facilior. Quint., V. vii. 10-14.

127. Hints on the Examination of Witnesses in Court-continued.

Patronorum in parte expeditior, in parte difficilior interrogatio est. Difficilior hoc, quod raro unquam possunt ante iudicium scire, quid testis dicturus sit: expeditior, quod, quum interrogandus est, sciunt, quid dixerit. Itaque, quod in eo incertum est, cura et inquisitione opus est, quis reum premat? quas et quibus ex causis inimicitias habeat? eaque in oratione praedicenda atque amolienda sunt, sive odio conflatos testes, sive invidia, sive gratia, sive pecunia, videri volumus. . . . Qua in re primum est, nosse testem; nam timidus terreri, stultus decipi, iracundus concitari, ambitiosus inflari, longus protrahi potest: prudens vero et constans, vel tanquam inimicus et pervi-

cax dimittendus statim, vel non interrogatione, sed brevi interlocutione patroni refutandus est; aut aliquo, si continget, urbane
dito refrigerandus; aut, si quid in eius vitam dici poterit,
infania criminum destruendus. Probos quosdam et verecundos
non aspere incessere profuit; nam saepe, qui adversus insectantem pugnassent, modestia mitigantur. Omnis autem interrogatio aut in causa est, aut extra causam. In causa, sicut accusatori praecepimus, patronus quoque altius, et unde nihil suspecti
sit, repetita percontatione, priora sequentibus applicando, saepe
esperducit homines, ut invitis, quod prosit, extorqueat. Eius
rei sine dubio neque disciplina ulla in scholis, neque exercitatio
traditur: et naturali magis acumine, aut usu contingit haec
virta. Quint., V. vii. 22-23, 26-28.

128. Any Repudiation of its Engagements by the State is a Course that should at all costs be avoided.

Quamobrem, ne sit aes alienum, quod reipublicae noceat, providendum est; quod multis rationibus caveri potest; non, si facit, ut locupletes suum perdant, debitores lucrentur alienum. Net enim ulla res vehementius rempublicam continet, quam fides; quae esse nulla potest, nisi erit necessaria solutio rerum creditarum. Numquam vehementius actum est, quam me Consule, ne solveretur. Armis et castris tentata res est ab omni genere hominum, et ordine; quibus sic restiti, ut hoc tantum malum de republica tolleretur. Numquam nec maius aes alienum fuit; nec melius, nec facilius dissolutum est. Fraudandi cuim spe sublata, solvendi necessitas consecuta est. Cic., De Of., II.

129. Some Questions of Commercial Casuistry.

In huiusmodi caussis aliud Diogeni Babylonio videri solet, mano et gravi Stoico, aliud Antipatro, discipulo eius, homini acutisimo. Antipatro, omnia patefacienda, ut ne quid omnino, quod venditor norit, emptor ignoret; Diogeni, venditorem, quatenus iure civili constitutum sit, dicere vitia oportere: cetera sine insidiis agere: et, quoniam vendat, velle quam optime vendere. "Advexi, exposui, vendo meum non pluris, quam ceteri, fortasse etiam minoris, quum maior est copia. Cui fit inimia?" Exoritur Antipatri ratio ex altera parte: "Quid ais? tu, quum nominibus consulere debeas et servire humanae societati, eaque lege natus sis et ea habeas principia naturae, quibus parere et quae sequi debeas, ut utilitas tua communis sit utilitas,

vicissimque communis utilitas tua sit, celabis homines, quid iis adsit commoditatis et copiae?" Respondebit Diogenes fortasse sic: "Aliud est celare, aliud tacere: neque ego nunc te celo, si tibi non dico, quae natura deorum sit, qui sit finis bonorum: quae tibi plus prodessent cognita, quam tritici vilitas. Sed quicquid tibi audire utile est, id mihi dicere necesse est? Immo vero, [inquiet ille,] necesse est, si quidem meministi. esse inter homines natura conjunctam societatem." "Memini, inquiet ille; sed num ista societas talis est, ut nihil suum cuiusquam sit? Quod si ita est, ne vendendum quidem quidquam est, sed donandum." Vides in hac tota disceptatione non illud dici. Quamvis hoc turpe sit, tamen, quoniam expedit, faciam; sed ita expedire, ut turpe non sit : ex altera autem parte, ea re, quia turpe sit, non esse faciendum. Vendat aedes vir bonus propter aliqua vitia, quae ipse norit, ceteri ignorent; pestilentes sint, et habeantur salubres; ignoretur, in omnibus cubiculis apparere serpentes; male materiatae sint, ruinosae: sed hoc praeter dominum nemo sciat. Quaero, si haec emptoribus venditor non dixerit, aedesque vendiderit pluris multo, quam se venditurum putarit, num id iniuste, aut improbe fecerit? "Ille vero," inquit Antipater. Cic., De Off., III. xii. 51-54.

130. Education.—The most Effective Education is by Example.

Erat autem antiquitus institutum, ut a maioribus natu, non auribus modo, verum etiam oculis disceremus, quae facienda mox ipsi ac per vices quasdam tradenda minoribus haberemus. Inde adolescentuli statim castrensibus stipendiis imbuebantur, ut imperare parendo, duces agere, dum sequuntur, adsuescerent: inde honores petituri adsistebant curiae foribus, et consilii publici spectatores ante, quam consortes, erant. Suus cuique parens pro magistro, aut cui parens non erat, maximus quisque et vetustissimus pro parente. Quae potestas referentibus, quod censentibus ius, quae vis magistratibus, quae ceteris libertas; ubi cedendum, ubi resistendum; quod silentii tempus, quis dicendi modus, quae distinctio pugnantium sententiarum, quae exsecutio prioribus aliquid addentium; omnem denique senatorium morem, quod fidelissimum praecipiendi genus, exemplis docebantur. Pliny, Epp., viii. 14.

- 131. A Gentleman of the Old School complains that the Oldfashioned Strictness of Educational Discipline is unduly relaxed.

(Lydus, Paedagogus; Philoxenus, Senex.)

Phi. Héia, Lyde, léniter qui saéviunt, sapiúnt magis.

Ous mirandum est, illaec aetas sí quid illorúm facit,

Quém si non faciát. Feci ego istaec ítidem in adulescéntia.

Ly. Hei mihi, hei mihi, ístaec illum pérdidit adsentátio?

Nam ábsque te esset, égo illum haberem réctum ad ingeniúm bonum;

None propter te túamque pravos fáctus est fidúciam.

Paulisper, Lyde, ést lubido hómini suo animo óbsequi; iderit tempus, quóm sese etiam ipse óderit. Morém

geras. m caveatur, praéter aequom né quid delinquát: sine. Nón sino, neque équidem illume me vívo corrumpí sinam. tu, qui tam pré corrupto dícis causam filio, demne erat hace disciplina tíbi, quom tu adulescens eras? ego, tibi hoc annis viginti fuisse primis cópiae, Digitum longe a paédagogo pédem ut efferres aédibus. quoi obtigerat, hóc etiam ad malum árcessebatúr malum: La discipulus ét magister pérhibebantur improbi. Ante solem éxorientem ni în palaestram véneras, Tymnassii praefécto haud mediócres poenas pénderes. I bi cursu, luctándo, hasta, dísco, pugilatú, pila, Miendo, sese éxercebant mágis, quam scorto aut sáviis; Thi mam actatem éxtendebant, nón in latebrosís locis. Inde de hippodromo ét palaestra úbi revenissés domum: Cheticulo praecinctus in sella ápud magistrum absideres; Tim librum legerés. Si unam péccavisses syllabam, Pieret corium tam maculosum, quam ést nutricis pallium.

Phi. Álii, Lyde, núnc sunt mores. Ly. Íd equidem certó scio:
Nam ólim populi príus honorem cápiebat suffrágio,
Quám magistri désinebat ésse dieto obédiens;
Ât nunc priusquam séptuennis ést, si attingas éum manu:
Extemplo puer paédagogo tábula dirumpít caput.
Quóm patrem adeas póstulatum, púero sic dicít pater:
"Nóster esto, dúm te poteris défensare iniúria."

Próvocatur paédagogus: "Eho, senex minimí preti, Ne áttigas puerum ístac causa, quándo fecit strénue." It magister, quási lucerna, úncto expletus línteo; Itur illinc iúre dicto. Hóccine hic pactó potest Ínhibere imperiúm magister, si ípsus primus vápulet! Plaut., Bacch., III. iii. 4-9, 12-30, 33-44.

132. Dialogue between a Youth and his Paedagogus.

(Pistoclerus, Iuvenis; Lydus, Paedagogus.)

Pi. Omítte, Lyde, ac cáve malo! Ly. Quid? cáve malo? Pi. Iam excéssit mi aetas éx magisterió tuo. Ly. O barathrum, ubi es? út ego te usurpém lubens! Videó nimio iam múlto plus, quam vólueram : Vixísse nimio sátiust iam, quam vívere! Magístron' quemquam discipulum minitárier? Nihil móror, discipulos mihi ésse tam plenos sánguinis: Valéns afflictet mé vacivom vírium. Pi. Fiam, út ego opinor, Hércules, tu autém Linus. Ly. Pol métuo magis, ne Phoénix tuis factis fuam, Teque ad patrem esse mortuom renuntiem. Pi. Satis historiarum est! Ly. Hic vereri pérdidit. Compéndium edepol haud actati optubile Fecisti, quom istanc náctus's impudentiam.-Occisus hic homo est.—Ecquid in mentem est Patrém tibi esse ? Pi. Tíbi ego, aut tu mihi sérvos es? Ly. Peiór magister te ístaec docuit, nón ego. Nimio és tu ad istas rés discipulus dócilior, Quam ad illa, quae te dócui, ubi operam pérdidi. Pi. Istáctenus tibi, Lýde, libertás data est. Orationis satis est. Sequere hac me, ac tace. Ly. Edepôl fecisti fúrtum in aetatém malum, Quom istaéc flagitia mé celavisti ét patrem. Plaut., Bacch., I. ii. 39-61.

133. Education should be based upon a Knowledge of Gree-

A Graeco sermone puerum incipere malo: quia Latinus qui pluribus in usu est, vel nobis nolentibus perbibet; simquia disciplinis quoque Graecis prius insituendus est une et nostrae fluxerunt. Non tamen hoc adeo superstitiose veliferi, ut diu tantum loquatur Graece aut discat, sicut plerisqu

Thoris est. Hinc enim accident et oris plurima vitia in perginum sonum corrupti, et sermonis; cui quum Graecae figure assidua consuetudine haeserunt, in diversa quoque loquediratione pertinacissime durant. Non longe itaque Latina subequi debent, et cito pariter ire. Ita fiet, ut, quum aequali cun linguam utramque tueri coeperimus, neutra alteri officiat. Quint., I. i. 12-14.

134. The Memory should be carefully trained and supplied with Knowledge worth remembering.

Illud non poenitebit curasse, dum scribere nomina puer (quemadmodum moris est) coeperit, ne hanc operam in vocabulis vulgaribus et forte occurentibus perdat. Protinus enim potest interpretationem linguae secretioris, quas Graeci γλώσσας vocant, dum aliud agitur, ediscere, et inter prima elementa consequi rem, postea proprium tempus desideraturam. quoniam adhuc circa res tenues moramur, ii quoque versus, qui ad imitationem scribendi proponentur, non otiosas velim sententias habeant, sed honestum aliquid monentes. Prosequitur hac memoria in senectutem, et impressa animo rudi, usque ad mores proficiet. Etiam dicta clarorum virorum et electos, ex Poetis maxime (namque eorum parvis cognitio gratior est), locos ediscere inter lusum licet. Nam et maxime necessaria est oratori (sicut suo loco dicam) memoria : et ea praecipue firmatur atque alitur exercitatione: et in iis, de quibus nunc loquimur, estatibus, quae nihildum ipsae ex se generare queunt, prope ma est, quae iuvari cura docentium possit. Quint., I. i. 34-36.

135. On the Comparative Advantages of School and Home Training.—(a.) General Statement of the Question.

Hoc igitur potissimum loco tractanda quaestio est, utiliusne sit domi atque intra privatos parietes studentem continere, an frequentiae scholarum et velut publicis praeceptoribus tradere. Quod quidem quum iis, a quibus clarissimarum civitatum mores sunt instituti, tum eminentissimis auctoribus video placuisse. Non est tamen dissimulandum, esse nonullos, qui ab hoc prope publico more privata quadam persuasione dissentiant. Hi duas praecipue rationes sequi videntur: unam, quod moribus magis consulant, fugiendo turbam hominum eius aetatis, quae sit ad vitia maxime prona; unde causas turpium factorum saepe exstitisse utinam falso iactaretur: alteram, quod, quisquis futurus est ille praeceptor, liberalius tempora sua impensurus uni videtur,

quam si eadem in plures partiatur. Prior causa prorsus gravis. Nam si studiis quidem scholas prodesse, moribus autem nocere constaret, potior mihi ratio vivendi honeste, quam vel optime dicendi videretur. Sed mea quidem sententia iuncta ista atque indiscreta sunt. Neque enim esse oratorem, nisi bonum virum, iudico; et fieri, etiamsi posset, nolo. De hac re igitur prius. Quint., I. ii. 1-3.

136. On the Comparative Advantages of School and Home Training.—(b.) The Objection considered that School Life is Dangerous to Innocence of Character.

Corrumpi mores in scholis putant: nam et corrumpuntur interim; sed domi quoque. Assunt multa eius rei exemple, tam laesae hercle, quam conservatae sanctissime utrobique opinionis. Natura cuiusque totum curaque distat. Da mentem ad peiora facilem, da negligentiam formandi custodiendique in actate prima pudoris: non minorem flagitiis occasionem secreta praebuerint. Nam et esse potest turpis domesticus ille praeceptor; nec tutior inter servos malos, quam ingenuos parum modestos conversatio est. At si bona ipsius indoles, si non caeca ac sopita parentum socordia est: et praeceptorem eligere sanctimimum quemque, (cuius rei praecipua prudentibus cura est) 🗲 disciplinam, quae maxime severa fuerit licet; et nihilominu amicum gravem virum, aut fidelem libertum, lateri filii st adiungere, cuius assiduus comitatus etiam illos meliores facia qui timebuntur. Facile erat huius metus remedium. Utina liberorum nostrorum mores non ipsi perderemus. Mollis illa educatio, quam indulge statim deliciis solvimus. tiam vocamus, nervos omnes et mentis et corporis frangit. Q non adultus concupiscet, qui in purpuris repit? Nondum pri verba exprimit, et iam coccum intelligit, iam conchylium por Ante palatum eorum, quam os, instituimus. In lecticis cresci si terram attigerint, e manibus utrinque sustinentium pend Gaudemus, si quid licentius dixerint. Verba, ne Alexand: quidem permittenda deliciis, risu et osculo excipimus. mirum: nos docuimus, ex nobis audierunt. Nostras ar nostros concubinos vident; omne convivium obscenis car strepit: pudenda dictu spectantur. Fit ex his consue deinde natura. Discunt haec miseri antequam sciant vitia inde soluti ac fluentes non accipiunt e scholis mala ista, i scholas afferunt. Quint., I. ii. 4-8.

137. On the Comparative Advantages of School and Home Training.—(c.) The Objection considered that Sufficient Individual Attention cannot be given at School.

Verum in studiis magis vacabit unus uni. Ante omnia nihil prohibet esse istum, nescio quem, unum etiam cum eo, qui in scholis eruditur. Sed etiamsi iungi utrumque non posset, lumen tamen illud conventus honestissimi, tenebris ac solitudini praetalissem. Nam optimus quisque praeceptor frequentia gaudet ac maiore se theatro dignum putat. At fere minores ex conscientia suae infirmitatis haerere singulis, et officio fungi quodam, modo paedagogorum non indignantur. Sed praestet alicui vel gratia, vel amicitia, vel pecunia, ut doctissimum atque incomparabilem magistrum domi habeat: num tamen ille totum in uno diem consumpturus est? aut potest esse ulla tam perpetua discentis intentio, quae non, ut visus oculorum obtutu continuo, htigetur? quum praesertim multo plus secreti studia desiderent. Neque enim scribenti, ediscenti et cogitanti praeceptor assistit: quorum aliquid agentibus cuiuscunque interventus impedimento est. Lectio quoque non omnis, nec semper, praeeunte vel interpretante eget. Quando enim tot auctorum notitia contingeret? Ergo modicum tempus est, quo in totum diem velut opus ordinetur. Ideoque per plures ire possunt etiam quae singulis tradenda sunt. Pleraque vero hanc conditionem habent, ut eadem voce ad omnes simul perferantur. Taceo de partitionibus et declamationibus rhetorum: quibus certe quantuscunque numerus adhibeatur, tamen unusquisque totum feret. cnim vox illa praeceptoris, ut coena, minus pluribus sufficit; sed ut sol, universis idem lucis calorisque largitur. Grammaticus quoque de ratione loquendi si disserat, quaestiones explicet, historias exponat, poemata enarret: tot illa discent, quot audi-At enim emendationi praelectionique numerus obstat. Sit incommodum, (nam quid fere undique placet?) mox illud comperabimus commodis. Nec ego tamen eo mitti puerum volo, whi negligatur. Sed neque praeceptor bonus maiore se turba, quam ut sustinere eam possit, oneraverit: et in primis ea habenda cura est, ut is omni modo fiat nobis familiariter amicus, nec officium in docendo spectet, sed affectum. Ita nunquam erimus in turba. Nec sane quisquam, literis saltem leviter imbutus, eum, in quo studium ingeniumque perspexerit, non in wam quoque gloriam peculiariter fovebit. Sed ut fugiendae sint magnae scholae (cui ne ipsi quidem rei assentior, si ad aliquem merito concurritur), non tamen hoc eo valet, ut fugiendae sint omnino scholae. Aliud est enim vitare eas, aliud eligere. Quint., I. ii. 9-16.

138. On the Comparative Advantages of School and Hom Training.—(d.) On the Advantage of encouraging α Spirit of Healthy Emulation among the Young.

Et si refutavimus quae contra dicuntur, iam explicemus, qui ipsi sequamur. Ante omnia, futurus orator, cui in maxim celebritate et in media reipublicae luce vivendum est, assuesca iam a tenero non reformidare homines, neque illa solitaria e velut umbratili vita pallescere. Excitanda mens et attollende semper est, quae in huiusmodi secretis aut languescit, et quen dam velut in opaco situm ducit, aut contra tumescit inan persuasione: necesse est enim sibi nimium tribuat, qui se nemin comparat. Deinde quum proferenda sunt studia, caligat in sole et omnia nova offendit, ut qui solus didicerit, quod inter multo faciendum est. Mitto amicitias quae ad senectutem usque firmissimae durant, religiosa quadam necessitudine imbutae Neque enim est sanctius, sacris iisdem, quam studiis initiari Sensum ipsum, qui communis dicitur, ubi discet, quum se 1 congressu, qui non hominibus solum sed multis quoque animali bus naturalis est, segregarit? Adde, quod domi ea sola discen potest, quae ipsi praecipientur; in schola, etiam quae aliis Audiet multa quotidie probari, multa corrigi: proderit alicuiu obiurgata desidia: proderit laudata industria: excitabitur laude aemulatio: turpe ducet cedere pari, pulchrum superasse maiores Accendunt omnia haec animos; et licet ipsa vitium sit ambitio frequenter tamen causa virtutum est. Non inutilem scio ser vatum esse a praeceptoribus meis morem, qui, quum pueros it classes distribuerant, ordinem dicendi secundum vires ingeni dabant; et ita superiore loco quisque declamabat, ut praeceden profectu videbatur. Huius rei iudicia praebebantur: ea nobii ingens palmae contentio: ducere vero classem, multo pulcherri mum. Nec de hoc semel decretum erat : tricesimus dies redde bat victo certaminis potestatem. Ita nec superior successi curam remittebat, et dolor victum ad depellendam ignominian concitabat. Id nobis acriores ad studia dicendi faces subdidisse quam exhortationes docentium, paedagogorum custodiam, vot parentum, quantum animi mei coniectura colligere possum contenderim. Sed sicut firmiores in literis profectus alit aemu latio: ita incipientibus atque adhuc teneris condiscipulorun quam praeceptoris iucundior, hoc ipso quod facilior, imitatio est Quint., I. ii. 17-26.

On the Comparative Advantages of School and Home Training.—(e.) Precocity not to be encouraged.

Ingenii signum in parvis praecipuum memoria est. Eius duplex virtus, facile percipere, et fideliter continere. num imitatio: nam id quoque est docilis naturae, sic tamen. ut ea, quae discit, effingat, non habitum forte et incessum, et si quid in peius notabile est. Non dabit mihi spem bonae indolis, qui hoc imitandi studio petet, ut rideatur. probus quoque in primis erit ille vere ingeniosus; alioqui non peius duxerim tardi esse ingenii, quam mali. Probus autem ab illo segni et iacente plurimum aberit. Hic meus, quae tradentur, non difficulter accipiet; quaedam etiam interrogabit; sequetur tamen magis, quam praecurret. Illud ingeniorum relut praecox genus non temere unquam pervenit ad frugem. Hi sunt, qui parva facile faciunt; et audacia provecti, quicquid illic possunt, statim ostendunt. Possunt autem id demum, quod in proximo est: verba continuant; haec vultu interrito, nulla tardati verecundia, proferunt. Non multum praestant, sed cito. Non subest vera vis, nec penitus immissis radicibus nititur: ut, quae summo solo sparsa sunt semina, celerius se effundunt; et imitatae spicas herbulae, inanibus aristis ante messem flavescunt. Placent haec annis comparata; deinde stat profectus, admiratio decrescit. Quint., I. iii. 1-5.

140. On the Necessity for Mutual Conjidence between Master and Pupil.

Plura de officiis docentium locutus, discipulos id unum interim moneo, ut praeceptores suos non minus, quam ipsa studia ament, et parentes esse, non quidem corporum, sed mentium, credant. Multum haec pietas confert studio; nam ita et libenter audient et dictis credent, et esse similes concupiscent: in ipsos denique coetus scholarum laeti et alacres convenient: emendati non iruscentur, laudati gaudebunt: ut sint carissimi, studio merebuntur. Nam ut illorum officium est docere, sic horum praebere se dociles: alioqui neutrum sine altero sufficiet. Et sicut hominis ortus ex utroque gignentium confertur, et frustra sparseris semina, nisi illa praemollitus foverit sulcus: ita eloquentia coalescere nequit, nisi sociata tradentis accipientisque concordia. Quint., II. ix.

141. Persius describes the Influence of his Tutor, Cornutus, upon him.

Non equidem hoc studeo, bullatis ut mihi nugis Pagina turgescat, dare pondus idonea fumo. Secreti loquimur. Tibi nunc, hortante Camena, Excutienda damus praecordia: quantaque nostrae Pars tua sit, Cornute, animae, tibi, dulcis amice, Ostendisse iuvat. Pulsa dignoscere cautus, Quid solidum crepet, et pictae tectoria linguae. His ego centenas ausim deposcere fauces, Ut, quantum mihi te sinuoso in pectore fixi, Voce traham pura, totumque hoc verba resignent, Quod latet arcana non enarrabile fibra. Quum primum pavido custos mihi purpura cessit, Bullaque succinctis laribus donata pependit; Quum blandi comites, totaque impune Suburra Permisit sparsisse oculos iam candidus umbo; Quumque iter ambiguum est, et vitae nescius error Diducit trepidas ramosa in compita mentes: Teneros tu suscipis annos Me tibi supposui. Socratico, Cornute, sinu. Tunc fallere sollers. Adposita intortos extendit regula mores, Et premitur ratione animus vincique laborat, Artificemque tuo ducit sub pollice vultum. Tecum etenim longos memini consumero soles, Et tecum primas epulis decerpere noctes. Unum opus et requiem pariter disponimus ambo, Atque verecunda laxamus seria mensa. Non equidem hoc dubites, amborum foedere certo Consentire dies, et ab uno sidere duci. Nostra vel aequali suspendit tempora Libra Parca tenax veri, seu nata fidelibus hora Dividit in Geminos concordia fata duorum, Saturnumque gravem nostro Iove frangimus una. Nescio quod certe est, quod me tibi temperat, astrum. Pers., v. 19-51.

142. The Young Romans were taught how to discuss on their Merits Questions involving some of the Broad Principles of Law.

"Legum laus" et "vituperatio" iam maiores, ac prope summis operibus suffecturas, vires desiderant: quae quidem suasoriis

magis an controversiis accommodata sit exercitatio, consuetudine et iure civitatium differt. Apud Graecos enim lator earum ad indicem vocabatur: Romanis pro concione suadere ac dissuadere moris fuit. Utroque autem modo pauca de his et fere certa dœunter. Nam et genera sunt tria, "sacri, publici, privati iuria." Quae divisio ad laudem magis spectat, si quis eam per gradus augeat, quod "lex," quod "publica," quod "ad religi-onem deum comparata" sit. Ea quidem, de quibus quaeri solet, communia omnibus. Aut enim de iure dubitari potest eius, "qui rogat," ut "de P. Clodii, qui non rite creatus tribunus aguebatur:" aut de ipsius rogationis, quod est varium, sive "non trino" forte "nundino" promulgata, sive "non idoneo ""." de," sive "contra intercessiones," vel "auspicia, aliudve quid, quod legitimis obstet," dicitur lata esse, vel ferri; sive "alicui manentium legum repugnare." Sed haec ad illas primas exercitationes non pertinent; nam sunt eae citra complexum personarum, temporum, causarum. Reliqua eadem fere, vero fictoque huiusmodi certamine, tractantur. Nam vitium aut "in verbis" et, aut "in rebus." In verbis quaeritur, "an satis significent? an sit in iis aliquid ambiguum?" In rebus, "an lex sibi ipsa conmentiat? an in praeteritum ferri debeat? an in singulos homines?" Marime vero commune est quaerere, "an sit honesta ? an utilis?" Nec ignoro, plures fieri a plerisque partes: sed nos "iustum, Pum, religiosum, " ceteraque his similia " honesto" complectimur. "Iusti" tamen species non simpliciter excuti solet. Aut enim de re ipsa quaeritur, ut "dignane poena," vel "praemio sit?" aut de modo praemii poenaeve, "qui" tam "maior," quam "minor" culpari potest. Ütilitas quoque interim "natura" discernitur, interim "tempore." Quaedam "an obtineri possint," ambigi wet. Ne illud quidem ignorare oportet, leges aliquando "totas, aliquando "ex parte" reprehendi solere, quum exemplum rei utiusque nobis claris orationibus praebeatur. Nec me fallit, quoque leges esse, quae non in perpetuum rogentur, sed de honoribus aut imperiis, qualis "Manilia" fuit, de qua Ciceronis oratio est. Quint., II. iv. 33-40.

143. Truths are best taught to the Young by Instances.

Insuevit pater optimus hoc me
Ut fugerem, exemplis vitiorum quaeque notando.
Quum me hortaretur, parce, frugaliter, atque
Viverem uti contentus eo, quod mi ipse parasset:
"Nonne vides, Albi ut male vivat filius? utque
Barrus inops? Magnum documentum, ne patriam rem

Perdere quis velit." A turpi meretricis amore Quum deterreret: "Scetani dissimilis sis." Ne sequerer moechas, concessa quum venere uti Possem: "Deprensi non bella est fama Treboni." "Sapiens, vitatu quidque petitu Aiebat. Sit melius, causas reddet tibi : mi satis est, si Traditum ab antiquis morem servare tuamque. Dum custodis eges, vitam famamque tueri Incolumem possum. Simul ac duraverit actas Membra animumque tuum, nabis sine cortice." Formabat puerum dictis, et sive iubebat, Ut facerem quid: "Habes auctorem, quo facias hoc," Unum ex iudicibus selectis obiiciebat ; Sive vetabat: "An hoc inhonestum et inutile factu Necne sit, addubites, flagret rumore malo quum Hic atque ille?" Avidos vicinum funus ut aegros Exanimat, mortisque metu sibi parcere cogit: Sic teneros animos aliena opprobria saepe Absterrent vitiis. Hor., Sat., I. iv. 105-129.

D. PHYSICAL SCIENCE.

144. The Pleasures of Physical Research.

Nosse fidem rerum, dubiasque exquirere causas, Sacra perurgentem, capitique attollere coelum; Scire, quot et quae sint magno natalia mundo; Principia occasus metuunt, an saecula pergunt, Et firma aeterno religata est machina vinclo; Solis scire modum et quanto minor orbita luna est, Hacc brevior cur bis senos cita pervolet orbes. Annuus ille meet; quae certo sidera currant Ordine, quaeve suos servent incondita motus; Sex cum nocte rapi, totidem cum luce referri; Nubila cur coelo Sterope denuntiet imbres, Quo rubeat Phoebe, quo frater palleat igni; Tempora cur varient anni, ver, prima inventa, Cur aestate perit, cur aestas ipsa senescit, Auctumnoque obrepit hiems et in orbe recurrit; Axem scire Helices et tristem nosse cometen, Lucifer unde micet, quave Hesperus, unde Bootes; Saturni quae stella tenax, quae Martia pugnax; Quo rapiant nautae, quo sidere lintea pandant; Scire vias maris et coeli praedicere cursus; Quo vocet Orion, quo Sirius excubat index, Et quaecumque iacent tanto miracula mundo, Non congesta pati, nec acervo condita rerum, Sed manifesta notis certa disponere sede Singula: divina est animi ac iucunda voluptas.

Aetna, 226-251.

145. In the Sphere of Physical Speculation Certainty is Unattainable.

"Latent ista omnia," Luculle, "Crassis occultata et circumfusa tenebris,"

ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum, terram intrare possit. Corpora nostra non novimus: qui sint situs partium, quam vim quaeque pars habeat, ignoramus. Itaque medici ipsi, quorum intererat ea nosse, aperuerunt, ut viderentur. Nec eo tamen aiunt empirici notiora esse illa; quia possit fieri, ut patefacta et detecta mutentur. Sed ecquid nos eodem modo rerum naturas persecare, aperire, dividere possumus, ut videamus, terra penitusne defixa sit, et quasi radicibus suis haereat; an media pendeat? Habitari ait Xenophanes in luna, eamque esse terram multarum urbium et montium. Portenta videntur; sed tamen neque ille, qui dixit, iurare posset, ita se rem habere, neque ego non ita. Dicitis etiam, esse e regione nobis, e contraria parte terrae, qui adversis vestigiis stent contra nostra Vestigia, quos antipodas vocatis: cur mihi magis succensetis, qui ista non aspernor, quam eis, qui, quum audiunt, desipere vos arbitrantur ? Hicetas Syracusius, ut ait Theophrastus, caelum, ^{solem}, lunam, stellas, supera denique omnia stare censet, neque Praeter terram rem ullam in mundo moveri : quae quum circum arem se summa celeritate convertat et torqueat, eadem effici omnia, quae, si stante terra caelum moveretur. Atque hoc ctiam Platonem in Timaeo dicere quidam arbitrantur, sed paullo Quid tu, Epicure? Loquere. Putas solem esse tantulum? Egone? vos quidem tantum! Sed et vos ab illo irridemini, et ipsi illum vicissim eluditis. Liber igitur a tali irrisione Socrates, liber Aristo Chius, qui nihil istorum sciri putat posse. · · · Neque tamen istas quaestiones physicorum exterminandas puto. Est cnim animorum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioque naturae: erigimur; elatiores fieri videmur: humana despicimus; cogitantesque supera atque caelestia, hace nostra, ut exigua et minima, contemnimus. Indagatio ipsa rerum tum maximarum, tum etiam occultissimarum, habet oblectationem. Si vero aliquid occurret, quod verisimile videatur; humanissima completur animus voluptate. Quaeret igitur hace et vester sapiens et hic noster: sed vester, ut assentiatur, credat, affirmet: noster, ut vereatur temere opinari, praeclareque agi secum putet, si in eiusmodi rebus, verisimile quod sit, invenerit. Cic., Lucult., xxxix., xli.

146. On the Latent Ambiguity in the Term "Causation."

Communi igitur consuetudine sermonis abutimur, quum ita dicimus, velle aliquid quempiam aut nolle sine caussa. Ita enim dicimus, sine caussa, ut dicamus, sine externa et antecedente caussa, non sine aliqua. Ut, quum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut Physici, quibus inane esse nihil placet: sed ita, ut, verbi caussa, sine aqua, sine vino, sine oleo vas esse dicamus: sic, quum sine caussa animum moveri dicimus, sine antecedente et externa caussa moveri, non omnino sine caussa, dicimus. ipsa atomo dici potest, quum per inane moveatur gravitate et pondere, sine caussa moveri, quia nulla caussa accedat extrinse-Rursus autem, ne omnibus a Physicis irrideamur, si dicamus, quidquam fieri sine caussa, distinguendum est et ita dicendum, ipsius individui hanc esse naturam, ut pondere et gravitate moveatur, eamque ipsam esse caussam, cur ita feratur. Similiter ad animorum motus voluntarios non est requirenda externa Motus enim voluntarius eam naturam in se ipse continet, ut sit in nostra potestate nobisque pareat: nec id sine caussa. Eius enim rei caussa ipsa natura est. Quod quum ita sit, quid est, cur non omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit, nisi concesserimus fato fieri, quaecumque fiant? Quia futuravera, inquit, non possunt esse ea, quae caussas, cur futura sint non habent: habeant igitur caussas necesse est ea, quae verasunt; ita quum evenerint, fato evenerint. Confectum negotium si quidem tibi concedendum est aut fato omnia fieri aut quidquam posse fieri sine caussa. Cic., De Fato, xi.

147. Nothing can arise out of Nothing: but
Like must arise from Like.

Nam si de nilo fierent, ex omnibu' rebus Omne genus nasci posset, nil semine egeret.

E mare primum homines, e terra posset oriri Squamigerum genus et volucres erumpere caelo; Armenta atque aliae pecudes, genus omne ferarum Incerto partu culta ac deserta tenerent. Nec fructus idem arboribus constare solerent, Sed mutarentur, ferre omnes omnia possent. Quippe, ubi non essent genitalia corpora cuique, Qui posset mater rebus consistere certa? At nunc seminibus quia certis quaeque creantur, Inde enascitur atque oras in luminis exit, Materies ubi inest cuiusque et corpora prima; Atque hac re nequeunt ex omnibus omnia gigni, Quod certis in rebus inest secreta facultas. Quod si de nilo fierent, subito exorerentur Incerto spatio atque alienis partibus anni, Quippe ubi nulla forent primordia quae genitali Concilio possent arceri tempore iniquo. Nec porro augendis rebus spatio foret usus Seminis ad coitum, si e nilo crescere possent; Nam fierent iuvenes subito ex infantibu' parvis E terraque exorta repente arbusta salirent. Quorum nil fieri manifestum est, omnia quando Paulatim crescunt, ut par est, semine certo, Crescentesque genus servant; ut noscere possis Quicque sua de materia grandescere alique. Lucr., I. 160-173, 180-191.

148. The Universe is made up of Atoms and the Void.

Omnis ut est igitur per se natura duabus
Constitit in rebus; nam corpora sunt et inane,
Haec in quo sita sunt et qua diversa moventur
Corpus enim per se communis dedicat esse
Sensus; cui nisi prima fides fundata valebit,
Haut erit occultis de rebus quo referentes
Confirmare animi quicquam ratione queamus.
Tum porro locus ac spatium, quod inane vocamus.
Si nullum foret, haut usquam sita corpora possent
Esse neque omnino quoquam diversa meare;
Id quod iam supera tibi paulo ostendimus ante.
Praeterea nil est quod possis dicere ab omni
Corpore seiunctum secretumque esse ab inani,
Quod quasi tertia sit numero natura reperta.

Nam quodcumque erit, esse aliquid debebit id ipsui Cui si tactus erit, quamvis levis exiguusque, Augmine vel grandi vel parvo denique, dum sit, Corporis augebit numerum summamque sequetur. Sin intactile erit, nulla de parte quod ullam Rem prohibere queat per se transire meantem, Scilicet hoc id erit, vacuum quod inane vocamus. Praeterea per se quodcumque erit, aut faciet quid Aut aliis fungi debebit agentibus ipsum Aut erit ut possint in eo res esse gerique. At facere et fungi sine corpore nulla potest res Nec praebere locum porro nisi inane vacansque. Ergo praeter inane et corpora tertia per se Nulla potest rerum in numero natura relinqui, Nec quae sub sensus cadat ullo tempore nostros Nec ratione animi quam quisquam possit apisci. Lucr., I. 419-44

149. Matter is Eternal.

Materies igitur, solido quae corpore constat, Esse aeterna potest, cum cetera dissoluantur. Tum porro si nil esset quod inane vocaret, Omne foret solidum; nisi contra corpora certa Essent quae loca complerent quaecumque tenerent, Omne quod est, spatium vacuum constarct inane. Alternis igitur nimirum corpus inani Distinctumst, quoniam nec plenum naviter extat Nec porro vacuum. Sunt ergo corpora certa Quae spatium pleno possint distinguere inane. Haec neque dissolui plagis extrinsecus icta Possunt nec porro penitus penetrata retexi Nec ratione queunt alia temptata labare; Ergo si solida ac sine inani corpora prima Sunt ita uti docui, sint haec aeterna necessest. Praeterea nisi materies aeterna fuisset, Antehac ad nilum penitus res quaeque redissent De niloque renata forent quaecumque videmus. At quoniam supra docui nil posse creari De nilo neque quod genitum est ad nil revocari, Esse inmortali primordia corpore debent, Dissolui quo quaeque supremo tempore possint, Materies ut subpeditet rebus reparandis. Sunt igitur solida primordia simplicitate

BOMAN THOUGHT: PHILOSOPHY.

Nec ratione queunt alia servata per aevom
Ex infinito iam tempore res reparare.

Lucr., I. 518-530, 538-550.

150. The Atoms of Matter have Parts, but these Parts are Absolute Minima—not able to exist alone—abiding therefore in the Atom from all Eternity.

 T_{um} porro quoniam est extremum quodque cacumen Corporis illius quod nostri cernere sensus Tem Dequeunt, id nimirum sine partibus extat Et inima constat natura nec fuit umquam Per se secretum neque posthac esse valebit, The ius quoniamst ipsum pars, primaque et una aliae atque aliae similes ex ordine partes anac avque anac similar or ine condenso naturam corporis explent, quoniam per se nequeunt constare, necessest quonism per se nequente revelli. Eigitur solida primordia simplicitate minimis stipata cohaerent partibus arte. ex illarum conventu conciliata, magis aeterna pollentia simplicitate, magns severna pononum neque deminui iam Cedit natura reservans semina rebus. eterea nisi erit minimum, parvissima quaeque pora constabunt ex partibus infinitis, ippe ubi dimidiae partis pars semper habebit midiam partem nec res praefiniet ulla. go rerum inter summam minimamque quid escit? l erit ut distet; nam quamvis funditus omnis mma sit infinita, tamen, parvissima quae sunt, infinitis constabunt partibus acque. Stod quoniam ratio reclamat vera negatque Credere posse animum, victus fateare necessest se ea quae nullis iam praedita partibus extent t minima constent natura. Quae quoniam sunt, Ila quoque esse tibi solida atque aeterna fatendum. Lucr., I. 599-627.

151. The Motions of the Original Atoms may be illustrated by those of Motes in a Sunbeam.

Contemplator enim, cum solis lumina cumque Inserti fundunt radii per opaca domorum:

Multa minuta modis multis per inane videbis Corpora misceri radiorum lumine in ipso Et velut aeterno certamine proelia pugnas Edere turmatim certantia nec dare pausam Conciliis et discidiis exercita crebris; Conicere ut possis ex hoc, primordia rerum Quale sit in magno iactari semper inani. Hoc etiam magis haec animum te advertere par es Corpora quae in solis radiis turbare videntur, Quod tales turbae motus quoque materiai Significant clandestinos caecosque subesse. Multa videbis enim plagis ibi percita caecis Commutare viam retroque repulsa reverti Nunc huc nunc illuc in cunctas undique partis. Scilicet hic a principiis est omnibus error. Prima moventur enim per se primordia rerum; Inde ea quae parvo sunt corpora conciliatu Et quasi proxima sunt ad viris principiorum, Ictibus illorum caecis inpulsa cientur, Ipsaque proporro paulo maiora lacessunt. Sic a principiis ascendit motus et escit Paulatim nostros ad sensus, ut moveantur Illa quoque, in solis quae lumine cernere quimus Nec quibus id faciant plagis apparet aperte. Lucr., II. 114-122, 125-1

152. The Various Consistency of Bodies, and the Variety Sensations they produce in us, arise from the Var the Sizes and Shapes of their Constituent Atoms.

Dicere enim possis caelestem fulminis ignem
Suptilem magis e parvis constare figuris
Atque ideo transire foramina quae nequit ignis
Noster hic e lignis ortus taedaque creatus.
Praeterea lumen per cornum transit, ai imber
Respuitur. Quare? nisi luminis illa minora
Corpora sunt quam de quibus est liquor almus aquar
Et quamvis subito per colum vina videmus
Perfluere; at contra tardum cunctatur olivom,
Aut quia nimirum maioribus est elementis
Aut magis hamatis inter se perque plicatis,
Atque ideo fit uti non tam diducta repente
Inter se possint primordia singula quaeque
Singula per cuiusque foramina permanare.

Denique quae nobis durata ac spissa videntur,
Hace magis hamatis inter sese esse necessest
Et quasi ramosis alte compacta teneri.
In quo iam genere in primis adamantina saxa
Prima acie constant ictus contemnere sueta
Et validi silices ac duri robora ferri
Aeraque quae claustris restantia vociferantur.

Lucr., ii. 384-407, 444-450.

153. If we grant the Principle that Infinite Variety of Form implies Infinite Variety of Size, it will follow that the Number of Different Shapes of the Original Atoms of Matter is limited.

Quod quoniam docui, pergam conectere rem quae Ex hoc apta fidem ducat, primordia rerum Finita variare figurarum ratione, Quod si non ita sit, rursum iam semina quaedam Esse infinito debebunt corporis auctu. $\sum_{n=0}^{\infty} N_n$ quoniam eadem una cuiusvis in brevitate Corporis inter se multum variare figurae Non possunt: fac enim minimis e partibus esse Corpora prima tribus, vel paulo pluribus auge; Nempe ubi eas partis unius corporis omnis, Summa atque ima locans, transmutans dextera laevis, Omnimodis expertus eris, quam quisque det ordo Formai speciem totius corporis eius, Quod superest, si forte voles variare figuras, Addendum partis alias erit, inde sequetur, Adsimili ratione alias ut postulet ordo, Si tu forte voles etiam variare figuras: s formarum novitatem corporis augmen Subsequitur. Quare non est ut credere possis infinitis distantia semina formis, Ne Quaedam cogas immani maximitate supra quod iam docui non posse probari. Lucr., II. 478-499.

154. Though the Atoms of Matter are themselves without Sensation, yet their Combinations may generate Sensation.

Tum porro quid id est, animum quod percutit, ipsum Quod movet et varios sensus expromere cogit,

Ex insensilibus ne credas sensile gigni? Nimirum lapides et ligna et terra quod una Mixta tamen nequeunt vitalem reddere sensum. Illud in his igitur rebus meminisse decebit, Non ex omnibus omnino, quaecumque creant res, Sensile et extemplo me gigni dicere sensus, Sed magni referre ca primum quantula constent, Sensile quae faciunt, et qua sint praedita forma, Motibus ordinibus posituris denique quae sint. Quarum nil rerum in lignis glaebisque videmus; Et tamen haec, cum sunt quasi putrefacta per imbres, Vermiculos pariunt, quia corpora materiai Antiquis ex ordinibus permota nova re Conciliantur ita ut debent animalia gigni. Denique uti possint sentire animalia quaeque, Principiis si iam est sensus tribuendus eorum, Quid, genus humanum propritim de quibu' factumst? Scilicet et risu tremulo concussa cachinnant Et lacrimis spargunt rorantibus ora genasque Multaque de rerum mixtura dicere callent Et sibi proporro quae sint primordia quaerunt; Quandoquidem totis mortalibus adsimulata Ipsa quoque ex aliis, nusquam consistere ut ausis: Quippe sequar, quodcumque loqui ridereque dices Et sapere, ex aliis eadem haec facientibus ut sit. Quod si delira haec furiosaque cernimus esse Et ridere potest non ex ridentibu' factus Et sapere et doctis rationem reddere dictis Non ex seminibus sapientibus atque disertis, Qui minus esse queant ea quae sentire videmus Seminibus permixta carentibus undique sensu? Lucr., II. 886-901, 973-990.

155. The Existing Universe is the Result of a certain Option Movement in the Original Atoms, by which they swert from the Perpendicular while travelling down Space Parallel Straight Lines; from this also arise the Phemena of Voluntary Motion.

> Illud in his quoque te rebus cognoscere avemus, Corpora dum deorsum rectum per inane feruntur, Ponderibus propriis incerto tempore ferme Incertisque loci spatiis decellere paulum, Tantum quod momen mutatum dicere possis.

Quod nisi declinare solerent, omnia deorsum, Imbris uti guttae, caderent per inane profundum, Nec foret offensus natus nec plaga creata Principiis; ita nil umquam natura creasset. Quare etiam atque etiam paulum inclinare necessest Corpora; nec plus quam minimum, ne fingere motus Obliquos videamur et id res vera refutet. Denique si semper motus conectitur omnis Et vetere exoritur semper novus ordine certo Nec declinando faciunt primordia motus Principium quoddam quod fati foedera rumpat, Ex infinito ne causam causa sequatur, Libera per terras unde haec animantibus exstat, Unde est haec, inquam, fatis avolsa potestas Per quam progredimur quo ducit quemque voluntas, Declinamus item motus nec tempore certo Nec regione loci certa, sed ubi ipsa tulit mens? Nam dubio procul his rebus sua cuique voluntas Principium dat et hinc motus per membra rigantur. Lucr., II. 216-224, 243-245, 251-262.

156. The Universe was formed out of Chaos.

Ante mare et terras et, quod tegit omnia, coelum Unus erat toto naturae vultus in orbe, Quem dixere chaos, rudis indigestaque moles; Nec quidquam nisi pondus iners; congestaque eodem Non bene iunctarum discordia semina rerum.

Frigida pugnabant calidis, humentia siccis,
Mollia cum duris, sine pondere habentia pondus.
Hanc deus et melior litem natura diremit:
Nam coelo terras, et terris abscidit undas,
Et liquidum spisso secrevit ab aëre coelum.
Quae postquam evolvit caecoque exemit acervo,
Dissociata locis concordi pace ligavit.
Ignea convexi vis et sine pondere coeli
Emicuit summaque locum sibi legit in arce.
Proximus est aër illi levitate locoque:
Densior his tellus, elementaque grandia traxit,
Et pressa est gravitate sui. Circumfluus humor
Ultima possedit solidumque coërcuit orbem.

Ovid, Metam., i. 5-9, 19-31.

157. Amid the Variety of Conflicting Views as to the C of the Universe, One Thing is Certain—viz., that i sents the Spectacle of an Orderly Arrangement.

Ipsa mihi primum naturae forma canenda est, Ponendusque sua totus sub imagine mundus. Quem sive ex nullis repetentem semina rebus Natali quoque egere placet, semperque fuisse, Et fore, principio pariter fatoque carentem; Seu permixta chaos rerum primordia quondam Discrevit partu mundumque enixa nitentem Fugit in infernas caligo pulsa tenebras; Sive individuis, in idem reditura soluta, Principiis natura manet post saecula mille, Et paene ex nihilo summum est nihilumque futurum, Caecaque materies caelum perfecit et orbem; Sive ignis fabricavit opus flammaeque micantes, Quae mundi fecere oculos, habitantque per omne Corpus et in caelo vibrantia fulmina fingunt; Seu liquor haec peperit, sine quo riget arida rerum Materies, ipsumque vorat, quo solvitur, ignem; Aut neque terra patrem novit, nec flamma, nec aer, Aut humor, faciuntque deum per quattuor artus, Et mundi struxere globum, prohibentque requiri Ultra se quicquam, cum per se cuncta crearint, Frigida nec calidis desint, aut humida siccis, Spiritus aut solidis sitque haec discordia concors, Quae nexus habilis et opus generabile fingit, Atque omnis partus elementa rapacia reddit ;— (Semper erit genus in pugna, dubiumque manebit Quod latet, et tantum supra est hominemque deumque Sed facies quaecumque tamen sub origine rerum Convenit et certo digestum est ordine corpus. Manil., i. 120-14

158. The Universe is Spherical in Form.

Nec vero tibi natura admiranda videri Pendentis terrae debet, cum pendeat ipse Mundus et in nullo ponat vestigia fundo. Quod patet ex ipso motu cursuque volantis. Cum suspensus eat Phoebus cursumque reflectat Huc illuc, agiles et servet in aethere metas, Cum luna et stellae volitent per inania mundi;
Terra quoque aerias leges imitata pependit.
Est igitur tellus mediam sortita cavernam
Aeris et toto pariter sublata profundo;
Nec patulas distenta plagas, sed condita in orbem
Undique surgentem pariter pariterque cadentem.
Haec est naturae facies; sic mundus et ipse
In convexa volans teretes facit esse figuras
Stellarum; solisque orbem lunaeque rotundum
Aspicimus, tumido quaerentis corpore lumen,
Quod globus obliquos totus non accipit ignes.
Sic tellus glomerata manet mundumque figurat.

Manil, i. 194-210, 213.

159. The Sphere is the most Perfect Figure: the Regular Motions and Unchanging Order of the several Parts of the Universe are due to the Fact of its Spherical Shape.

Conum tibi ais et cylindrum et pyramidem pulchriorem, quam Tharam videri. Novum etiam oculorum iudicium habetis. Sed sint ista pulchriora dumtaxat aspectu: quod mihi tamen ^{ipan} non videtur: quid enim pulchrius ea figura, quae sola omnes alias figuras complexa continet, quaeque nihil asperitatis habere, nihil offensionis potest, nihil incisum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunosum? quumque duae formac praestantes sint, ex solidis globus, (sic enim oraicar interpretari placet;) ex planis autem circulus aut orbis, qui omnes earum partes sint inter se simillimac, a medioque tantum Absit extremum, quantum medium a summo: quo nihil fieri Potest aptius. Sed si haec non videtis, quia numquam eruditum illum pulverem attigistis: an ne hoc quiden physici intelligere potuistis, hanc acquabilitatem motus constantiamque ordinum in alia figura non potuisse servari? Itaque nihil Potest esse indoctius, quam quod a vobis affirmari solet. Nec min hunc ipsum mundum pro certo rotundum esse dicitis; nam posse fieri, ut alia sit figura: innumerabilesque mundos alios aliarum esse formarum. Quae, si, bis bina quot essent, didicisset Epicurus, certe non diceret. Sed dum, palato quid at optimum, iudicat, caeli palatum (ut ait Ennius) non sus-Pexit. Nam, quum duo sint genera siderum: quorum alterum, spatiis immutabilibus ab ortu ad occasum commeans, nullum umquam cursus sui vestigium inflectat, alterum autem continuas conversiones duas iisdem spatiis cursibusque conficiat: ex utra que re et mundi volubilitas, quae nisi in globosa forma esse not posset, et stellarum rotundi ambitus cognoscuntur. Cic., N. D., II. xviii. 47, 48.

160. The Music of the Spheres.

Quid? hic, inquam, quis est, qui complet aures meas, tantu et tam dulcis sonus? Hic est, inquit ille, qui intervalli conjunctus imparibus, sed tamen pro rata parte ratione distinc tis, impulsu et motu ipsorum orbium conficitur et, acuta cun gravibus temperans, varios aequabiliter concentus efficit: ne enim silentio tanti motus incitari possunt, et natura fert, u extrema ex altera parte graviter, ex altera autem acute sonent Quam ob caussam summus ille caeli stellifer cursus, cuius con versio est concitatior, acuto et excitato movetur sono, gravis simo autem hic lunaris atque infimus: nam terra nona immo bilis manens ima sede semper haeret, complexa medium mund Illi autem octo cursus, in quibus eadem vis est duorum septem efficiunt distinctos intervallis sonos: qui numerus rerun omnium fere nodus est: quod docti homines nervis imitat atque cantibus, aperuere sibi reditum in hunc locum, sicut alii qui praestantibus ingeniis in vita humana divina studia colue runt. Hoc sonitu oppletae aures hominum obsurduerunt : ne est ullus hebetior sensus in vobis, sicut, ubi Nilus ad illa quae Catadupa nominantur, praecipitat ex altissimis montibus ea gens, quae illum locum accolit, propter magnitudinem sonitu sensu audiendi caret. Hic vero tantus est totius mundi in citatissima conversione sonitus, ut eum aures hominum caper non possint, sicut intueri solem adversum nequitis, eiusque radiis acies vestra sensusque vincitur. Cic., Somn. Scip., V.

161. Motions of the Sun and Moon: how they affect the Earth.

Primus sol, qui astrorum obtinet principatum, ita movetui ut, quum terras larga luce compleverit, easdem modo his modo illis ex partibus opacet. Ipsa enim umbra terrae sol officiens noctem efficit. Nocturnorum autem spatiorum eader est aequabilitas, quae diurnorum; eiusdemque solis tum accessu modici tum recessus et frigoris et caloris modum temperant circuitus enim solis orbium v et Lx et ccc, quarta fere die parte addita, conversionem conficiunt annuam: inflectens auter sol cursum tum ad septem triones, tum ad meridiem aestate et hiemes efficit, et ea duo tempora, quorum alterum hiem

senescenti adiunctum est, alterum aestati. Ita ex quattuor temporum mutationibus omnium, quae terra marique gignuntur, initia caussaeque ducuntur. Iam solis annuos cursus spatiis meastruis luna consequitur: cuius tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum. Neque solum eius species ac forma mutatur tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo, sed etiam regio, quae tum est aquilonaris, tum australis. In lunae quoque cursu est et brumae quaedam et solstiti similitudo, multaque ab ea manant et fluunt, quibus et animantes alantur augescantque, et pubescant maturitatemque assequantur, quae oriuntur e terra. Cic., N. D., II. xix. 49, 50.

162. The Difference in the Orbits of the Sun and Moon explained.

Nec ratio solis simplex et certa patescit, Quo pacto aestivis e partibus aegocerotis Brumalis adeat flexus atque inde revertens Cancri ut se vertat metas ad solstitialis, Lunaque mensibus id spatium videatur obire, Annua sol in quo consumit tempora cursu. Non, inquam, simplex his rebus reddita causast. Nam fieri vel cum primis id posse videtur Democriti quod sancta viri sententia ponit Quanto quaeque magis sint terram sidera propter, Tanto posse minus cum caeli turbine ferri. Evanescere enim rapidas illius et acris Imminui supter viris, ideoque relinqui Paulatim solem cum posterioribu' signis, Inferior multo quod sit quam fervida signa. Et magis hoc lunam: quanto demissior eius Cursus abest procul a caelo terrisque propinquat, Tanto posse minus cum signis tendere cursum. Flaccidiore etenim quanto cum turbine fertur Inferior quam sol, tanto magis omnia signa Hanc adipiscuntur circum praeterque feruntur. Propterea fit ut haec ad signum quodque reverti Mobilius videatur, ad hanc quia signa revisunt. Fit quoque ut e mundi transversis partibus aer Alternis certo fluere alter tempore possit, Qui queat aestivis solem detrudere signis Brumalis usquae ad flexus gelidumque rigorem, Et qui reiciat gelidis a frigoris umbris Aestiferas usque in partis et fervida signa.

Et ratione pari lunam stellasque putandumst, Quae volvunt magnos in magnis orbibus annos, Aeribus posse alternis e partibus ire. Luor., V. 614-6

163. Eclipses of the Sun and Moon.

Solis item quoque defectus lunaeque latebras Pluribus e causis fieri tibi posse putandumst. Nam cur luna queat terram secludere solis Lumine et a terris altum caput obstruere ei, Obiciens caecum radiis ardentibus orbem; Tempore eodem aliut facere id non posse putetur Corpus quod cassum labatur lumine semper? Solque suos etiam dimittere languidus ignes Tempore cur certo nequeat recreareque lumen, Cum loca praeteriit flammis infesta per auras, Quae faciunt ignis interstingui atque perire? Et cur terra queat lunam spoliare vicissim Lumine et oppressum solem super ipsa tenere, Menstrua dum rigidas coni perlabitur umbras; Tempore eodem aliut nequeat succurrere lunae Corpus vel supra solis perlabier orbem, Quod radios interrumpat lumenque profusum? Et tamen ipsa suo si fulget luna nitore, Cur nequeat certa mundi languescere parte, Dum loca luminibus propriis inimica per exit? Lucr., V. 751-71

164. An Account of the Moon's Light and Phases.

Luna potest radiis solis percussa nitere
Inque dies magis id lumen convertere nobis
Ad speciem, quantum solis secedit ab orbi,
Denique eum contra pleno bene lumine fulsit
Atque oriens obitus eius super edita vidit;
Inde minutatim retro quasi condere lumen
Debet item, quanto propius iam solis ad ignem,
Labitur ex alia signorum parte per orbem;
Ut faciunt, lunam qui fingunt esse pilai
Consimilem cursusque viam sub sole tenere.
Est etiam quare proprio cum lumine possit
Volvier et varias splendoris reddere formas.
Corpus enim licet esse aliud quod fertur et una

Labitur omnimodis occursans officiensque
Nec potis est cerni, quia cassum lumine fertur.
Versarique potest, globus ut, si forte, pilai;
Dimidia ex parti candenti lumine tinctus,
Versandoque globum variantis edere formas,
Denique eam partem, quaecunque est ignibus aucta,
Ad speciem vertit nobis oculosque patentis:
Inde minutatim retro contorquet et aufert
Luciferam partem glomeraminis atque pilai;
Ut Babylonica Chaldaeum doctrina refutans
Astrologorum artem contra convincere tendit,
Proinde quasi id fieri nequeat quod pugnat uterque
Aut minus hoc illo sit cur amplectier ausis.

Lucr., V. 705-730.

165. Causes of the Motions of the Stars.

Motibus astrorum nunc quae sit causa canamus, Principio magnus caeli si vortitur orbis, Ex utraque polum parti premere aera nobis, Dicendum est extraque tenere et claudere utrimque; Inde alium supra fluere atque intendere eodem Quo volvenda micant aeterni sidera mundi: Aut alium supter, contra qui subvehat orbem, Ut fluvios versare rotas atque haustra videmus. Est etiam quoque uti possit caelum omne manere In statione, tamen cum lucida signa ferantur; Sive quod inclusi rapidi sunt aetheris aestus Quaerentesque viam circum versantur et ignes Passim per caeli volvunt immania templa; Sive aliunde fluens alicunde extrinsecus aer Versat agens ignis; sive ipsi serpere possunt Quo cuiusque cibus vocat atque invitat euntis, Flammea per caelum pascentes corpora passim. Nam quid in hoc mundo sit eorum ponere certum Difficile est; sed quid possit fiatque per omne In variis mundis varia ratione creatis, Id doceo plurisque sequor disponere causas, Motibus astrorum quae possint esse per omne; E quibus una tamen sit in hoc quoque causa necessest Quae vegeat motum signis; sed quae sit earum Praecipere hautquaquamst pedetemtim progredientia Lucr., V. 509-533.

166. An Account of the Motions of the Fice Planets.

Maxime vero sunt admirabiles motus earum quinque stellare quae falso vocantur errantes. Nihil enim errat, quod in on aeternitate conservat progressus et regressus reliquosque mo constantes et rates. Quod eo est admirabilius in his stel quas dicimus, quia tum occultantur, tum rursus aperiuntur, t adeunt, tum recedunt, tum antecedunt, tum subsequuntur, t celerius moventur, tum tardius, tum omnino ne moventur q dem, sed ad quoddam tempus insistunt. Quarum ex dispari motionibus magnum annum mathematici nominaverunt, qui t efficitur, quum solis et lunae et quinque errantium ad camd inter se comparationem confectis omnium spatiis est facta c Quae quam longa sit, magna quaestio est: esse v certam et definitam necesse est. Nam ea, quae Saturni st dicitur Palsarque a Graecis nominatur, quae a terra al plurimum, xxx fere annis cursum suum conficit: in quo cu multa mirabiliter efficiens, tum antecedendo, tum retardar tum vespertinis temporibus delitescendo, tum matutinis rur se aperiendo, nihil immutat sempiternis saeculorum aetatil quin eadem iisdem temporibus efficiat. Infra autem h propius a terra Iovis stella fertur, quae Onison dicitur, ea eumdem XII signorum orbem annis XII conficit, easdeme quas Saturni stella, efficit in cursu varietates. proximum inferiorem orbem tenet Hupósis, quae stella Ma appellatur, eaque IV et XX mensibus, VI, ut opinor, diebus mi eumdem lustrat orbem, quem duae superiores. Infra au hanc stella Mercurii est : ea Στίλβων appellatur a Graecis ; q anno fere vertente signiferum lustrat orbem neque a sole lon umquam unius signi intervallo discedit tum antevertens Infima est quinque errantium terraque prox subsequens. stella Veneris, quae Φωσφόρος Graece, Latine dicitur Luc quum antegreditur solem, quum subsequitur autem, "Eo sepoc. cursum anno conficit et latitudinem lustrans signiferi orbi longitudinem: quod idem faciunt stellae superiores: no umquam ab sole duorum signorum intervallo longius disc tum antecedens tum subsequens. Cic., N. D., II. xx.

167. The Motions of the Heavenly Bodies have suggested Idea of Time.

Quando igitur unum quodque eorum siderum cursum decc est adeptum, ex quibus erat motus temporis consignan colligatisque corporibus vinculis animalibus, tum anima orts sunt : eaque imperio parere didicerunt : tunc ex alterius naturae motione transversa, in eiusdem naturae motum incurrentia, in eaque haerentia atque impedita, quum alia maiorem Instrurent orbem, alia minorem, tardius quae maiorem, celerius que minorem, motu unius eiusdemque naturae: quae velocissime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, et quum superabant, superari videbantur. Omnes enim orbes eorum quasi helicis inflexione vertebat: quam bifariam contrarie simul procedentia efficiebant, ut, quod esset tardissimum, id proximum fieret celerrimo. Atque ut esset mensura quaedam evidens, que in istis octo cursibus celeritates tarditatesque declararet: deus ipse solem, quasi lumen, accendit ad secundum supra terram ambitum, ut quam maxime caelum omnibus colluceret, animantesque, quibus ius esset doceri, ab eiusdem motu et ab cius, quod simile esset, numerorum naturam vimque cognoscerent. Nox igitur et dies ad hunc modum, et ob has generata caussas, unum circuitum orbis efficit sapientissimum atque optimum: mensis autem, quando luna, lustrato suo cursu, solem consecuta est: annus, ubi sol suum totum confecit et peragravit orbem. Ceterorum autem siderum ambitus ignorantes homines, praeter admodum paucos, neque nomine appellant, neque inter mumero commetiuntur. Itaque nesciunt, hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus, multitudine infinita, varietate admirabili praeditos. Attamen illud perspici et intelligi potest, absoluto perfectoque numero temporis, absolutum Perfectumque annum tunc compleri denique, quum se octo ambitus, confectis suis cursibus, ad idem caput retulerunt, quamque eos permensus est idem et semper sui similis orbis. Has igitur ob caussas nata astra sunt, quae, per caelum penetrantia, solstitiali se et brumali revocatione converterent: ut hoc omne animal, quod videmus, esset illi animali, quod sentimus, ad aeternitatis imitationem simillimum. Cic., Tim., ix.

168. The Diameter of the Zodiac estimated in terms of the Distance between any Two Signs.

Ipse autem quantum convexo mundus Olympo Obtinent spatium, quantis bis sena ferantur Finibus astra, docet ratio, cui nulla resistunt Claustra, nec immensae moles, ceduntque recessus, Omnia succumbunt, ipsum est penetrabile caelum. Nam quantum a terris atque aequore signa recedunt, Tantum bina patent: quacunque inciditur orbis Per medium, pars efficitur tum tertia gyri,

172

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

Exiguo dirimens solidam discrimine summam. Summum igitur caelum bis bina refugit ab imo Astro, bis senis ut sit pars tertia signis. Sed quia per medium est tellus suspensa profundum, Binis a summo signis discedit et imo. Hinc igitur quodcunque supra te suspicis ipse, Qua per inane meant oculi, quaque ire recusant, Binis aequandum est signis, sex tanta rotundae Efficient orbem zonae, qua signa feruntur Bis sex, aequali spatio texentia caelum.

Manil., i. 539-551.

169. A Description of the Zodiac.

Mundus autem est omnium naturae rerum conceptio sum coelumque sideribus conformatum. Id volvitur continen circum terram atque mare per axis cardines extremos. Namq in his locis naturalis potestas ita architectata est collocavito cardines tanquam centra, unum a terra et a mari in sum mundo ac post ipsas stellas septentrionum, alterum transcon sub terra in meridianis partibus; ibique circum eos cardi: orbiculos, [tanquam] circum centra ut in torno, perfecit, Graece σόλοι nominantur; per quos pervolitat sempiterno coelu ita media terra cum mari centri loco naturaliter est colloc≤ His natura dispositis ita, uti septentrionali parte a terra ex sius habeat altitudine centrum, in meridiana autem parte inferioribus locis subiectum a terra obscuretur; tunc etiam medium transversa et inclinata in meridiem circuli lata z duodecim signis est conformata; quae eorum species stellis positis duodecim partibus peraequatis exprimit depictant natura figurationem. Itaque lucentia cum mundo reliquoq siderum ornatu circum terram mareque pervolantia cursus p ficiunt ad coeli rotunditatem. Vitr., ix. i. 2, 3.

170. The Five Zones.

Idcirco certis dimensum partibus orbem Per duodena regit mundi Sol aureus astra. Quinque tenent coelum zonae, quarum una corusco Semper sole rubens et torrida semper ab igni: Quam circum extremae dextra laevaque trahuntur. Caerulea glacie concretae atque imbribus atris, Has inter mediamque duae mortalibus aegris

Munere concessae divum: et via secta per ambas, Obliquus qua se signorum verteret ordo.

Mundus, ut ad Scythiam Rhipaeasque arduus arces Consurgit, premitur Libyae devexus in austros. Hic vertex nobis semper sublimis; at illum Sub pedibus Styx atra videt Manesque profundi. Maximus hic flexu sinuoso elabitur Anguis Circum, perque duas in morem fluminis Arctos, Arctos Oceani metuentes acquore tingi.

Illic, ut perhibent, aut intempesta silet nox, Semper et obtenta densentur nocte tenebrae: Aut redit a nobis Aurora, diemque reducit; Nosque ubi primus equis Oriens afflavit anhelis, Illic sera rubens accendit lumina Vesper.

Virg., G., i. 231-251.

171. The Five Zones-Another Account.

Circulus ad boream fulgentem sustinet Arcton, Sexque fugit solidas a caeli vertice partes. Alter ad extremi decurrens sidera Cancri, In quo consummat Phoebus lucemque moramque. Tardaque per longos circumfert lumina flexus, Aestivum medio nomen sibi sumit ab aestu; Temporis et titulo potitur metaque volantis Solis, et extremos designat fervidus actus, Et quinque in partes aquilonis distat ab orbe. Tertius in media mundi regione locatus Ingenti spira totum praecingit Olympum, Parte ab utraque videns axem; quo limine Phoebus Componit paribus numeris noctemque diemque, Veris et auctumni currens per tempora mixta, Cum medium aequali distinguit limite caelum, Quattuor et gradibus sua fila reducit ab aestu. Proximus hunc ultra brumalis nomine cingens Ultima designat fulgentis lumina solis, Inviaque obliqua radiorum munera flamma Dat per iter minimum nobis; sed finibus illis, Quos super incubuit, longa stant tempora luce, Vixque dies transit candentem extenta per aestum, Bisque iacet binis summotus partibus orbis. Manil., i. 566-588.

172. The Formation of the Earth.

Quippe etenim primum terrai corpora quaeque. Propterea quod erant gravia et perplexa, coibant In medio atque imas capiebant omnia sedes; Quae quanto magis inter se perplexa coibant, Tam magis expressere ea quae mare sidera solem Lunamque efficerent et magni moenia mundi. Omnia enim magis haec e levibus atque rotundis Seminibus, multoque minoribu' sunt elementis Quam tellus. Ideo, per rara foramina, terrae Partibus erumpens primus se sustulit aether Ignifer et multos secum levis abstulit ignis. Hunc exordia sunt solis lunaeque secuta, Interutraque globi quorum vertuntur in auris. His igitur rebus retractis terra repente, Maxuma qua nunc se ponti plaga caerula tendit, Succidit et salso suffudit gurgite fossas. Inque dies quanto circum magis aetheris aestus Et radii solis cogebant undique terram Verberibus crebris extrema ad limina in artum, In medio ut propulsa suo condensa coiret, Tam magis expressus salsus de corpore sudor Augebat mare manando camposque natantis, Et tanto magis illa foras elabsa volabant Corpora multa vaporis et aeris altaque caeli Densebant procul a terris fulgentia templa. Sidebant campi, crescebant montibus altis Ascensus; neque enim poterant subsidere saxa Nec pariter tantundem omnes succumbere partis. Lucr., V. 449-459, 471-472, 480-

173. The Formation of the Earth—Another Account.

Namque canebat, uti magnum per inane coacta Semina terrarumque animaeque marisque fuissent Et liquidi simul ignis; ut his exordia primis Omnia, et ipse tener mundi concreverit orbis; Tum durare solum et discludere Nerea ponto Coeperit, et rerum paullatim sumere formas; Iamque novum terrae stupeant lucescere solem, Altius atque cadant summotis nubibus imbres;

ROMAN THOUGHT: PHILOSOPHY.

Incipiant silvae quum primum surgere, quumque Rara per ignaros errent animalia montes.

Virg., Ec., vi. 81-40.

174. The Formation of the Earth-Another Account.

Sic ubi dispositam quisquis fuit ille deorum, Congeriem secuit, sectamque in membra redegit: Principio terram, ne non aequalis ab omni Parte foret, magni speciem glomeravit in orbis. Tum freta diffudit, rapidisque tumescere ventis Iumit et ambitae circumdare littora terrae. Addidit et fontes et stagna immensa lacusque, Fluminaque obliquis cinxit declivia ripis. Iussit et extendi campos, subsidere valles, Fronde tegi silvas, lapidosos surgere montes. Utque duae dextra coelum totidemque sinistra Parte secant zonae, quinta est ardentior illis: Sic onus inclusum numero distinxit eodem Cura dei, totidemque plagae tellure premuntur. Quarum quae media est, non est habitabilis aestu: Nix tegit alta duas; totidem inter utramque locavit, Temperiemque dedit mista cum frigore flamma. Imminet his aër : qui, quanto est pondere terrae Pondus aquae levius, tanto est onerosior igne. Illic et nebulas, illic consistere nubes Iussit, et humanas motura tonitrua mentes, Et cum fulminibus facientes frigora ventos. Haec super imposuit liquidum et gravitate carentem Aethera, nec quidquam terrenae faecis habentem. Vix ita limitibus discreverat omnia certis, Quum, quae pressa diu massa latuere sub ipsa, Sidera coeperunt toto fulgescere coelo. Neu regio foret ulla suis animalibus orba, Astra tenent coeleste solum formaeque deorum, Cesserunt nitidis habitandae piscibus undae, Terra feras cepit, volucres agitabilis aër. Ovid, Metam., I. 32-39, 43-56, 67-75.

E. THE EARTH; -INORGANIC NATURE.

175. Only a Small Portion of the Earth's Surface is habitab

Vides habitari in terra raris et angustis in locis, et in i quasi maculis, ubi habitatur, vastas solitudines interiect hosque, qui incolunt terram, non modo interruptos ita esse nihil inter ipsos ab aliis ad alios manare possit, sed par obliquos, partim aversos, partim etiam adversos stare vol a quibus exspectare gloriam certe nullam potestis. autem eamdem terram quasi quibusdam redimitam et circu datam cingulis; e quibus duos maxime inter se divers et caeli verticibus ipsis ex utraque parte subnixos, obrigui pruina vides; medium autem illum et maximum solis ard torreri: duos habitabiles, quorum australis ille, in quo insistunt, adversa vobis urgent vestigia, nihil ad vestrum gen hic autem alter subjectus aquiloni, quem incolitis, cerne qu tenui vos parte contingat: omnis enim terra, quae colitui vobis, angusta verticibus, lateribus latior, parva quaedam ins est, circumfusa illo mari, quod Atlanticum, quod magne quem Oceanum appellatis in terris: qui tamen tanto nom quam sit parvus, vides. Ex his ipsis cultis notisque ter num aut tuum aut cuiusquam nostrum nomen vel Caucas hunc, quem cernis, transcendere potuit vel illum Gang tranatare? Quis in reliquis orientis aut obeuntis solis ultii aut aquilonis austrive partibus tuum nomen audiet? Qui amputatis, cernis profecto, quantis in angustiis vestra glo se dilatari velit. Ipsi autem, qui de vobis loquuntur, quam loquentur? Cic., Somn. Scip., VI.

176. A General Outline of the Geography of the Earth.

Omne igitur hoc, quicquid est, cui mundi coelique non indidimus, unum id est, et uno ambitu se cunctaque amplectit partibus differt. Unde sol oritur, oriens nuncupatur, sortus: quo demergitur, occidens, vel occasus: qua decum meridies: ab adversa parte, septentrio. Huius medio ta sublimis cingitur undique mari: eodemque in duo latera, qui hemisphaeria nominantur, ab oriente divisa ad occasum, so quinque distinguitur. Mediam aestus infestat, frigus ultima reliquae habitabiles paria agunt anni tempora, verum n pariter. Antichthones alteram, nos alteram incolimus. Illi

situs ob ardorem intercedentis plagae incognitus; huius dicendus est. Haec ergo ab ortu porrecta ad occasum, et quia sic iacet, aliquanto quam ubi latissima est longior, ambitur omnis oceano, quatuorque ex eo maria recipit; unum a septentrione, a meridie duo, quartum ab occasu. Suis locis illa referentur. primum angustum, nec amplius decem millibus passuum patens, terras aperit atque intrat : tum, longe lateque diffusum, abigit vaste cedentia litora, iisdemque ex diverso prope ocuntibus, adeo in arctum agitur, ut minus mille passibus patent. Inde se rursus, sed modice admodum, laxat: rursusque etiam quam fuit arctius exit in spatium. Quo cum est acceptum, ingens iterum et magno se extendit ambitu, et magnae paludi, ceterum exiguo ore, coniungitur. Id omne qua venit, quaque dispergitur, uno vocabulo Nostrum mare dicitur. Angustias introitumque venientis, nos fretum, Graeci அதியர் appellant. Qua diffunditur, alia aliis locis cognomina acceptat. Ubi primum se arctat, Hellespontus vocatur: Propontis, ubi expandit: ubi iterum pressit, Thracius Bosporus: ubi iterum effundit, Pontus Euxinus: qua paludi committitur, Cimmerius Bosporus: palus ipsa, Maeotis. Hoc mari et duobus inclytis amnibus, Tanai atque Nilo, in tres partes universa dividitur. Tanais a septentrione ad meridiem vergens, in mediam fere Macotida defluit: ex diverso Nilus in Pelagus. Quod terrarum iacet a Freto ad ea flumina, ab altero latere Africam vocamus; ab altero, Europen: ad Nilum, Africam; ad Tanain, Europen. Ultra quicquid est, Asia est. Mela. De Situ. Orb., I. 1.

177. A Short Description of Asia.

Tribus hanc e partibus tangit Oceanus, ita nominibus ut locis diferens; Eous ab oriente, a meridie Indicus, a septentrione Scythicus. Ipsa ingenti ac perpetua fronte versa ad orientem, tantum ibi se in latitudinem effundit, quantum Europe et Africa, et quod inter ambas pelagus immissum est. Inde cum aliquatenus solida processit, ex illo oceano, quem Indicum diximus, Arabicum mare et Persicum, ex Scythico Caspium recipit: et ideo qua recipit angustior, rursus expanditur, et fit tam lata, quam fuerat. Deinde cum iam in suum finem aliarumque terrarum confinia devenit, media nostris aequoribus excipitur; reliqua altero cornu pergit ad Nilum, altero ad Tanain. Ora cius cum alveo Nili amnis (ripis) descendit in pelagus, et diu, sicut illud incedit, ita sua litora porrigit: dein fit venienti obviam, et primum se ingenti ambitu incurvat, post se ingenti

fronte ad Hellesponticum fretum extendit: ab eo 3 quat ad Bosporum, iterumque ad Ponticum latus cur Macotidos transverso margine attingit. Ipeasa Tanain usque complexa, fit ripa, qua Tanais est. In hominum ab oriente accipimus, Indos, et Seras, a Seres media ferme Eose partis incolunt, Indi et Scytl ambo late patentes, neque in hoc tantum pelagus effusi enim etiam meridiem Indi, oramque Indici maris, aestus inhabitabilem efficiunt, diu continuis gentibus Spectant et septemtrionem Scythae, ac litus Scytl unde frigoribus arcentur, usque ad Caspium sinum Indis proxima est Ariane, deinde Aria, et Cedrosia, e sinum Persicum. Hunc populi Persarum ambi alterum Arabes. Ab his, quod in Africam restat, Illic Caspiani Scythis proximi sinum Caspiun Ultra Amazones, ultraque eas Hyperborei esse m Interiora terrarum multae variaeque gentes habitar De Situ. Orb., I. 2.

178. A Short Description of Europe.

Europa terminos habet, ab oriente Tanain et M Pontum; a meridie reliqua nostri maris; ab occider ticum, a septentrione Britannicum oceanum. Ora litorum a Tanai ad Hellespontum, qua ripa est di qua flexum paludis ad Pontum redigit, qua Pro Hellesponto latere adiacet, contrariis litoribus opposita modo, verum etiam similis est. Inde ad Fre vaste retracta, nunc prominens, tres maximos sinus e demque in altum se magnis frontibus evehit. ad occidentem inaequalis admodum, praecipue media, ad septentrionem, nisi ubi semel iterumque grandi rece tur, paene ut directo limite extenta est. Mare, quod 1 accipit, Aegaeum dicitur: quod sequenti, in ore Adriaticum, interius: quod ultimo, nos Tuscum, Gra num perhibent. Gentium prima est Scythia, alia q est, a Tanai in media ferme Pontici lateris: hinc partem pertinens Thracia Macedoniae adiungitur. Tr prominet, Aegaeumque ab Ionio mari dirimit. Adri Illyris occupat. Inter ipsum Adriaticum et Tusc procurrit. În Tusco intimo Gallia est, ultra Hispar in occidentem, diuque etiam ad septentrionem, diversi vergit. Deinde rursus Gallia est, longe et a nostri

huc usque permissa. Ab ea Germani ad Sarmatas porriguntur, illi ad Asiam. Mela., De Situ. Orb., I. 3.

179. A Short Description of Africa.

Africa ab orientis parte Nilo terminata, pelago a ceteris, brevior est quidem quam Europa, quia nec usquam Asiae, et non totis huius litoribus obtenditur; longior tamen ipsa quam latior, et qua ad fluvium attingit, latissima. Utque inde procedit, ita, media praecipue, in iuga exsurgens, pergit incurva ad ocusum, fastigatque se molliter: et ideo ex spatio paulatim Aductior, ubi finitur, ibi maxime angusta est. Quantum incolitur, eximie fertilis: verum quod pleraque eius inculta, et aut renis sterilibus obducta, aut ob sitim caeli terrarumque deserta sunt, aut infestantur multo ac malefico genere nimalium, vasta est magis quam frequens. Mare, Cingitur, a septentrione, Libycum; a meridie, Aethiopicum; adiacet, proxima Nilo provincia, quam Cyrenas vocant: dein, Cui totius regionis vocabulo cognomen inditum est, Africa. Cetera Numidae et Mauri tenent : sed Mauri et in Atlanticum Pelagus expositi. Ultra Nigritae sunt, et Pharusii, usque ad Aegyptii sunt, et Leucoaethiopes: et natio frequens multiplexque Gaetuli. Deinde late vacat regio, perpetua tractu inhabibilis. Tum primos ab oriente Garamantas, post Angilas et Troglodytas, et ultimos ad occasum Atlantas audimus. Intra (a credere libet) vix iam homines, magisque semiferi, Aegipanes, # Blemyes, et Gamphasantes, et Satyri, sine tectis ac sedibus Penim vagi, habent potius terras, quam habitant. Haec summa nostri orbis, hae maximae partes: hae formae gentesque partium. Nunc exactius oras situsque dicturo, inde est commodissimum incipere, unde terras nostrum pelagus ingreditur; et ab iis Missimum, quae influenti dextra sunt: deinde stringere litora ordine quo iacent, peragratisque omnibus, quae (in) mare attinsut, legere etiam illa, quae cingit Oceanus; donec cursus in cepti operis intra extraque circumvectus orbem, illuc unde coeperit redeat. Mela., De Situ. Orb., I. 4.

180. An Account of the River Nile, with Suggestions as to the Cause of its Annual Overflow.

Hic ex desertis Africae missus, nec statim navigari facilis, nec statim Nilus est; et cum diu simplex saevusque descendit, circa Meroen, late patentem insulam, in Aethiopiam diffundi-

tur, alteraque parte Astaboras, altera Astape dictus est. · rursus coit, ibi nomen hoc capit. Inde partem asper, p navigia patiens, in immanem lacum devenit : ex quo pra impetu egressus, et Tachompso, alteram insulam, ampi usque ad Elephantinem urbem Aegyptiam, atrox adhuc fer que decurrit. Tum demum placidior, et iam bene navige primum juxta Cercasorum oppidum triplex esse incipit. iterum iterumque divisus ad Delta et ad Melin, it per ou Aegyptum vagus atque dispersus: septemque in ora se scir singulis tamen grandis evolvitur. Non pererrat autem ta eam, sed aestivo sidere exundans etiam irrigat, adeo effice aquis ad generandum alendumque, ut praeter id, quod i piscibus, quod hippopotamos crocodilosque, vastas belluas, g glebis etiam infundat animas, ex ipsaque humo vitalia eff Hoc eo manifestum est, quod, ubi sedavit diluvia, ac se reddidit, per humentes campos quaedam nondum perfects malia, sed tum primum accipientia spiritum, et ex parte formata, ex parte adhuc terrena, visuntur. Crescit porro quod solutae magnis aestibus nives, ex immanibus At piae iugis, largius, quam ripis accipi queant, defluunt: quod sol hieme terris propior, et ob id fontem eius min tunc altius abit, sinitque integrum, et ut est plenissi surgere : sive quod per ea tempora flantes Etesiae, aut ac septentrione in meridiem nubes super principia eius i praecipitant; aut venienti obvii adverso spiritu cursum de dentis impediunt; aut arenis, quas cum fluctibus litori appli ostia obducunt: fitque major, vel quod nihil ex semet am vel quod plus, quam solet, accipit; vel quod minus, quam c Quod si est alter orbis, suntque oppositi not emittit. meridie Antichthones; ne illud quidem a vero nimium at serit, in illis terris ortum amnem, ubi subter maria caeco s penetraverit, in nostris rursus emergere, et hac re sole accrescere, quod tum hiems sit, unde oritur. Mela., De *Orb.*, I. 9.

181. Criticism of the Theory that the Overflow of the Nik is due to the Etesian Winds.

Si Thaleti credis, Etesiae descendenti Nilo resistunt, et cu eius acto contra ostia mari sustinent: ita reverberatus ii recurrit: nec crescit, sed exitu prohibitus resistit, et quacun mox potuit, inconcessus erumpit. Euthymenes Massilie testimonium dicit: "Navigavi, inquit, Atlanticum mare. I Nilus fluit maior, quamdiu Etesiae tempus observant: t

enim eiicitur mare instantibus ventis. Quum resederint, et pelagus conquiescit, minorque descendenti inde vis Nilo est. Ceterum dulcis maris sapor est, et similes Niloticis belluae." Quare ergo, si Nilum Etesiae provocant, et ante illos incipit incrementum eius, et post eos durat? Praeterea non fit maior, quo illi flavere vehementius. Nec remittitur incitaturque, prout illis impetus fuit : quod fieret, si illorum viribus cresceret. Quid quod Etesiae litus Aegyptium verberant, et contra illos Nilus descendit, inde venturus, unde illi, si origo ab illis esset? Practeres ex mari purus et caeruleus efflueret, non ut nunc turbidus venit. Adde, quod testimonium eius testium turba coarguitur. Tunc erat mendacio locus, quum ignota essent externa. Licebat illis fabulas mittere. Nunc vero tota exteri maris ora mercatorum navibus stringitur: quorum nemo narrat nunc caeruleum Nilum, aut mare saporis alterius. Quod et mtura credi vetat, quia dulcissimum quodque et levissimum sol trahit. Praeterea quare hieme non crescit? Et tunc potest ventis concitari mare, aliquando quidem maioribus. Resiae temperati sunt. Quod si e mari ferretur Atlantico, emel oppleret Aegyptum. At nunc per gradus crescit. Oenopides Chius ait, hieme calorem sub terris contineri: ideo et spens calidos esse, et tepidiorem puteis aquam: itaque venas interno calore siccari. Sed in aliis terris augentur imbribus fumina. Nilum, quia nullo imbre adiuvetur, tenuari, deinde rescere per aestatem : quo tempore frigent interiora terrarum, de redit rigor fontibus. Quod si verum esset, aestate flumina recerent, omnesque putei aestate abundarent. Deinde non calorem hieme sub terris esse maiorem. Aqua et specus et putei tepent, quia aëra rigentem extrinsecus non Ita non calorem habent, sed frigus excludunt. causa aestate refrigescunt, quia illo remotus seductusque alefactus non pervenit. Sen., N. Q., IV. ii. 21-26.

182. Account of the Climate and Products of Britain.

Coelum crebris imbribus ac nebulis foedum: asperitas frigorum abest. Dierum spatia ultra nostri orbis mensuram, et nox cara et extrema Britanniae parte brevis, ut finem atque initium lacis exiguo discrimine internoscas. Quodsi nubes non officiant, adspici per noctem solis fulgorem, nec occidere et exsurgere, sed transire adfirmant. Scilicet extrema et plana terrarum, lumili umbra, non erigunt tenebras, infraque coelum et sidera nox cadit. Solum, praeter oleam vitemque et cetera calidioribus terris oriri sueta, patiens frugum, fecundum. Tarde mitescunt,

cito proveniunt. Eadem utriusque rei causes, multus hun terrarum coelique. Fert Britannia aurum et argentum et a metalla, pretium victoriae. Gignit et Oceanus margarita, s subfusca ac liventia. Quidam artem abesse legentibus arbitutur. Nam in rubro mari viva ac spirantia saxis avelli, Britannia, prout expulsa sint, conligi. Ego facilius credideri naturam margaritis deesse, quam nobis avaritiam. Tac. Agr.,

183. A Geographical Account of Britain.

Insula natura triquetra, cuius unum latus est contra Gallis Huius lateris alter angulus, qui est ad Cantium, quo fere om ex Gallia naves adpelluntur, ad orientem solem; inferior meridiem spectat. Hoc latus tenet circiter millia passuura Alterum vergit ad Hispaniam atque occidentem solem, qua parte est Hibernia, dimidio minor, ut aestimatur, quam Brat nia; sed pari spatio transmissus, atque ex Gallia, est Britanniam. In hoc medio cursu est insula, quae adpella Mona; complures praeterea minores obiectae insulae existima tur: de quibus insulis nonnulli scripserunt, dies continu xxx sub bruma esse noctem. Nos nihil de co percunctatio bus reperiebamus, nisi certis ex aqua mensuris breviores es quam in continente, noctes videbamus. Huius est longitu lateris, ut fert illorum opinio, DCC millium. contra septemtriones, cui parti nulla est obiecta terra; sed e angulus lateris maxime ad Germaniam spectat : huic mil passuum DCCC in longitudinem esse, existimatur. Ita om insula est in circuitu vicies centum millium passuum. Ca-B. G., v. 13.

184. A Geographical Account of Gaul.

Gallia est omnis divisa in partes tris, quarum unam incoluselgae, aliam Aquitani, tertiam, qui ipsorum lingua Celinostra Galli adpellantur. Hi omnes lingua, institutia, leginter se differunt. Gallos ab Aquitanis Garumna flumen Belgis Matrona et Sequana dividit. Horum omnium fortiss sunt Belgae, propterea quod a cultu atque humanitate provinc longissime absunt, minimeque ad eos mercatores saepe comme atque ea, quae ad affeminandos animos pertinent, importar proximique sunt Germanis, qui trans Rhenum incolunt, quib cum continenter bellum gerunt: qua de caussa Helvetii quoq reliquos Gallos virtute praecedunt, quod fere quotidianis proecum Germanis contendunt, quum aut suis finibus eos prohiba aut ipsi in eorum finibus bellum gerunt. Eorum una pa

quam Gallos obtinere dictum est, initium capit a flumine Rhodano; continetur Garumna flumine, Oceano, finibus Belgarum; adtingit etiam ab Sequanis et Helvetiis flumen Rhenum; vergit ad septemtriones. Belgae ab extremis Galliae finibus viantur; pertinent ad inferiorem partem fluminis Rheni, spectant in septemtriones et orientem solem. Aquitania a Garumna umine ad Pyrenaeos montes et ad eam partem Oceani, quae at ad Hispaniam, pertinet; spectat inter occasum solis et experimentiones. Caes., B. G., I. 1.

185. A Geographical Description of Italy.

Let ergo folio maxime querno assimilata, multo proceritate amplior, quam latitudine: in laeva se flectens cacumine, et Amazonicae figura desinens parmae, ubi a medio excursu Cointhos vocatur, per sinus lunatos duo cornua emittens, Patet longitudine Lecopetram dextera, Lacinium sinistra. ab Alpino fine Praetoriae Augustae, per Urbem Capuamque carsu meante, Rhegium oppidum in humero eius situm, a quo veluti cervicis incipit flexus, decies centena et viginti millia passum: multoque amplior mensura fieret Lacinium usque, ni talis obliquitas in latus digredi videretur. Latitudo eius varia est: ccccx millium inter duo maria, inferum et superum, annesque Varum atque Arsiam: mediae, atque ferme circa urbem Romam, ab ostio Aterni amnis in Adriaticum mare influentis, ad Tiberina ostia, cxxxvi, et paulo minus a Castro 10070 Adriatici maris Alsium ad Tuscum aequor, haud ullo inde loco ccc in latitudinem excedens. Universae autem ambitus a Varo ad Arsiam tricies centena, et quinquaginta hovem millia passuum efficit. Abest a circumdatis terris, Istria ac Liburnia, quibusdam locis centena M. pass. Epiro et Illyrico quinquaginta. Ab Africa minus cc, ut auctor est M. Varro. Ab Sardinia cxx M. Ab Sicilia M. ccccc. A. Corsica minus LXXX. Ab Issa quinquaginta. Incedit per maria caeli regione ad meridiem quiden : sed si quis id diligenti subtilitate exigat, inter sextam horam primamque brumalem. Plin., N. II., III. vi.

186. An Estimate of the Area of India, with an Account of some of its Leading Features.

Alexandri Magni comites in eo tractu Indiae, quem armis subegerant, scripsèrunt quinque millia oppidorum fuisse, nullum cominus, gentes 1x. Indiamque tertiam partem esse terrarum

omnium, multitudinem populorum innumeram, probabil ratione. Indi enim prope gentium soli nunquam mig Colliguntur a Libero Patre ad Alexa finibus suis. Magnum reges corum cliv, annis sex mill ccccli ad et menses tres. Amnium mira vastitas. Proditur A drum nullo die minus stadia sexcenta navigasse in Ind potuisse ante menses quinque enavigare, adiectis paucis d et tamen minorem Gange esse constat. Seneca etiam nos tentata Indiae commentatione sexaginta amnes eit didit, gentes duodeviginti centumque. Par labor sit i enumerare. Iunguntur inter se Imaus, Emodus, Paropa Caucasus, a quibus tota decurrit in planitiem immens Aegypto similem. Verum ut terrena demonstratio ligatur, Alexandri Magni vestigiis insistamus. Dio et Baeton itinerum eius mensores, scripsere, a portis (Hecatompylon Parthorum, quot diximus millia esse: Alexandriam Arion, quam urbem is rex condidit, Inde ad Prophthasiam Drangarum excix mill. In Arachosiorum oppidum DXV mill. Inde Ortospanum cc: Inde Alexandri oppidum quinquaginta M. In quib exemplaribus diversi numeri reperiuntur: hanc urbem su Caucaso esse positam. Ab ea ad flumen Copheta, et op Indorum Peucolaitin, ccxxvII mill. Inde ad flumen Ind oppidum Taxila, sexaginta mill. Ad Hydaspen fluvium cl cxx mill. Ad Hypasin non ignobiliorem, xxix. cccxc. q Alexandri itinerum terminus, exsuperato tamen amne, a in adversa ripa dicatis. Epistolae quoque regis ipsiu: sentiunt his. Reliqua inde Seleuco Nicatori peragrata ad Hesidrum, CLXVIII mill. Iomanem amnem tantu Exemplaria aliqua adiiciunt quinque millia passuum. Ir Gangem CXII mill. Ad Rhodapham CXIX mill. Alii C mill. in hoc spatio produnt. Ad Calinipaxa oppidum, c n. alii cclxv M. Inde ad confluentem Iomanis am Gangis, DCXXV M. plerique adiiciunt XIII mill. ad oppidu Palibothra ccccxxv. Ad ostium Gangis DCXXXVIII mil suum. Plin., N. H., VI. xxi.

187. An Account of Ceylon, taken from the Statements Four Cingalese Envoys.

Hactenus a priscis memorata: nobis diligentior r Claudii principatu contigit, legatis etiam ex insula ad . . . Ex iis cognitum, p esse oppida, portum contra diem, appositum oppido Palaesimundo, omnium ibi clari ac regia cc M. plebis. Stagnum intus Megisba, ccclxxv M. passum ambitu, insulas pabuli tantum fertiles complexum. kx eo duos amnes erumpere: Palaesimundum, iuxta oppidum eiusdem nominis, influentem in portum tribus alveis, quinque sadiorum arctissimo, xv amplissimo: alterum ad septemtriones Indiamque versum, Cydara nomine. Proximum esse Indiae promontorium, quod vocetur Coliacum, quatridui navigatione, medio in cursu Solis insula occurrente. Mare id colore perviridi, praeterea fruticosum arboribus, iubas earum gubernaculis deterentibus. Septemtriones Vergiliasque apud nos, veluti novo caelo, mirabantur. Ne Lunam quidem apud ipsos, nisi ab octava ad xvI supra terram adspici fatentes. Canopum lucere notibus, sidus ingens et clarum. Sed maxime mirum iis erat, umbras suas in nostrum caelum cadere, non in suum: Solemque a heva oriri, et in dexteram occidere potius, quam e diverso. lidem narravere, latus insulae, quod praetenderetur Indiae, x M. stad. esse ab oriente hiberno. Ultra montes Emodos, Seras quoque ab ipsis adspici, notos etiam commercio: patrem Rachiae commeasse eo: advenis sibi Seras occursare. Ipsos vero excedere hominum magnitudinem, rutilis comis, caeruleis oculia, oris sono truci, nullo commercio linguae. Plin., N. H., VL xxiv.

188. Relative Measurements of the Quarters of the Globe.

At abunde orbe terrarum extra intra indicato, colligenda in arctum mensura aequorum videtur. Polybius a Gaditano freto longitudinem directo cursu ad os Maeotis, tricies et quater entena xxxvII mill. D passuum prodidit. Ab eodem initio ad orientem recto cursu Siciliam duodecies centena Lx mill. D Pessuum, Cretam ccclxxv M. passuum, Rhodum clxxxIII M. Descum: Chelidonias tantundem: Cyprum cccxxII M. Inde Syriae Seleuciam Pieriam cxv mill. D pas-Quae computatio efficit vicies quater centena xL M. Persum. Agrippa hoc idem intervallum a freto Gaditano ad un Issicum per longitudinem directam tricies et quater centena XL passuum mill. taxat, in quo haud scio an sit error numeri, quoniam idem a Siculo freto Alexandriam cursus duodecies centena L mill. passuum tradidit. Universus autem circuitus per sinus dictos ab eodem exordio colligit ad Maeotin lacum, centies centena LVI mill. passuum. Artemidorus adiicit DCCLIII mill. Idem cum Maeotide centies septuagies et ter centena xc M. passuum esse tradit. Haec est mensura inermium, et pacata audacia fortunam provocantium hominum.

Nunc ipsarum partium magnitudo comparabitur, utcunque difficultatem afferet auctorum diversitas. Aptissime tamen spectabitur ad longitudinem latitudine addita. Est ergo ad hoc praescriptum Europae magnitudo octogies bis centena xciv mill. passuum. Africae (ut media ex omni varietate prodentium sumatur computatio) efficit longitudo tricies septies centena xciv mill. Latitudo, qua colitur, nusquam ducenta quinquaginta millia passuum excedit. Sed quoniam a Cyrenaica eius parte nongentorum decem millium passuum eam fecit Agrippa, deserta eius ad Garamantas usque, qua noscebantur, complectens; universam mensuram, quae venit in computationem, quadragies sexies centena viii mill. passuum Asiae longitudo in confesso est ter et sexagies centena LXXV mill. passuum. Latitudo sane computetur ab Aethiopico mari Alexandriam iuxta Nilum sitam, ut per Meroen et Syenen mensura currat, decies octies centena LXXV mill. passuum. Apparet ergo, Europam paulo minus dimidia Asiae parte maiorem esse, quam Asiam. Eandem altero tanto et sexta parte Africae ampliorem, quam Africam. Quod si misceantur omnes summae, liquido patebit, Europam totius terrae tertiam esse partem et octavam paulo amplius: Asiam vero quartam et quartamdecimam, Africam autem quintam et insuper sexagesimam. Plin., N. H., VI. xxxviii.

189. The Rotundity of the Earth considered with reference to the Question of Antipodes.

Ingens hic pugna literarum, contraque vulgi: circumfundi terrae undique homines, conversisque inter se pedibus stare, et cunctis similem esse caeli verticem, ac simili modo ex quacunque parte mediam calcari: illo quaerente, cur non decidant contra siti; tanquam non ratio praesto sit, ut nos non decidere mirentur illi. Intervenit sententia, quamvis indocili probabilis turbae, inaequali globo, ut si sit figura pineae nucis, nihilominus terram undique incoli. Sed quid hoc refert alio miraculo exoriente? pendere ipsam, ac non cadere nobiscum: ceu spiritus vis, mundo praesertim inclusi, dubia sit: aut possit cadere, natura repugnante, et quo cadat, negante. Nam sicut ignium sedes non est nisi in ignibus, aquarum nisi in aquis, spiritus nisi in spiritu: ita terrae, arcentibus cunctis, nisi in se, locus non est. Globum tamen effici mirum est, in tanta planitie maris, camporumque. Cui sententiae adest Dicaearchus, vir in primis eruditus, regum cura permensus montes, ex quibus altissimum prodidit Pelion, MCCL passuum, ratione perpendiculinullam esse eam portionem universae rotunditatis colligens. Mihi incerta haec videtur coniectatio, haud ignaro quosdam Alpium vertices, longo tractu, nec breviore quinquaginta millibus passuum assurgere. *Plin., N. H.*, II. lxv.

190. How far is the Rotundity of the Earth compatible with the existence of Large Bodies of Water on its Surface?

Sed vulgo maxima haec pugna est, si coactam in verticem aquarum quoque figuram credere cogatur. Atqui non aliud in rerum natura aspectu manifestius. Namque et dependentes ubique guttae parvis globantur orbibus: et pulveri illatae, frondiumque lanugini impositae, absoluta rotunditate cernuntur: et in poculis repletis media maxime tument: quae propter mbilitatem humoris, mollitiamque in se residentem, ratione facilius, quam visu, deprehenduntur. Idque etiam magis mirum, in poculis repletis, addito humore minimo circumfluere quod supersit: contra evenire ponderibus additis ad vicenos sepe denarios: scilicet quia intus recepta liquorem in verticem attollant, at cumulo eminente infusa dilabantur. Eadem est causa, propter quam e navibus terra non cernatur, e navium malis conspicua: ac procul recedente navigio, si quid, quod. falgeat, religetur in mali cacumine, paulatim descendere videatur, et postremo occultetur. Denique Oceanus, quem fatemur ultimum, quanam alia figura cohaereret, atque non decideret, nullo ultra margine includente? Ipsum id ad miraculum redit, Quonam modo, etiamsi globetur, extremum non decidat mare. Contra quod, ut sint plana maria, et qua videntur figura, non Posse id accidere, magno suo gaudio, magnaque gloria inventores Graeci subtilitate geometrica docent. Namque cum e soblimi in inferiora aquae ferantur, et sit haec natura earum confessa: nec quisquam dubitet in litore ullo accessisse eas, quo longissime devexitas passa sit: procul dubio apparere, quo Ind humilius sit, propius centro esse terrae: omnesque lineas, na emittuntur ex eo ad proximas aquas, breviores fieri, quam Inac ad extremum mare a primis aquis. Ergo totas, omnique er parte aquas vergere in centrum: ideoque non decidere, quoniam in interiora nitantur. Plin., N. H., II. lxv.

191. The Epicurean Physics deny the Existence of Antipodes.

Illud in his rebus longe fuge credere, Memmi, In medium summae, quod dicunt, omnia niti,

188

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

Atque ideo mundi naturam stare sine ullis Ictibus externis neque quoquam posse resolvi Summa atque ima, quod in medium sint omnia nixa: Ipsum si quicquam posse in se sistere credis: Et quae pondera sunt sub terris omnia sursum Nitier in terraque retro requiescere posta, Ut per aquas quae nunc rerum simulacra videmus. Et simili ratione animalia suppa vagari Contendunt neque posse e terris in loca caeli Reccidere inferiora magis quam corpora nostra Sponte sua possint in caeli templa volare; Illi cum solem videant, nos sidera noctis Cernere et alternis nobiscum tempora caeli Dividere et noctes parilis agitare diebus. Sed vanus stolidis haec omnia finxerit error, Amplexi quod habent perverse prima viai. Lucr., I. 1052-1069

192. The Cause of Night and Morning.

At nox obruit ingenti caligine terras, Aut ubi de longo cursu sol ultima caeli Impulit atque suos efflavit languidus ignis Concussos itere et labefactos aere multo, Aut quia sub terras cursum convortere cogit Vis eadem, supra quae terras pertulit orbem. Tempore item certo roseam Matuta per oras Aetheris auroram differt et lumina pandit, Aut quia sol idem, sub terras ille revertens, Anticipat caelum radiis accendere temptans, Aut quia conveniunt ignes et semina multa Confluere ardoris consucrunt tempore certo, Quae faciunt solis nova semper lumina gigni; Quod genus Idaeis fama est e montibus altis Dispersos ignis orienti lumine cerni, Inde coire globum quasi in unum et conficere orbem. Lucr., V. 650-665.

193. The Causes of the Different Lengths of Days.

Crescere itemque dies licet et tabescere noctes, Et minui luces, cum sumant augmina noctes, Aut quia sol idem sub terras atque superne Imparibus currens amfractibus aetheris oras

Partit et in partis non aequas dividit orbem, Et quod ab alterutra detraxit parte, reponit Eius in adversa tanto plus parte relatus, Donec ad id signum caeli pervenit, ubi anni Nodus nocturnas exaequat lucibus umbras. Nam, medio cursu flatus aquilonis et austri, Distinct acquato caclum discrimine metas Propter signiferi posituram totius orbis, Annua sol in quo concludit tempora serpens, Obliquo terras et caelum lumine lustrans, Ut ratio declarat eorum qui loca caeli Omnia dispositis signis ornata notarunt, Aut quia crassior est certis in partibus aer, Sub terris ideo tremulum iubar haesitat ignis Nec penetrare potest facile atque emergere ad ortus. Propterea noctes hiberno tempore longue Cessant, dum veniat radiatum insigne diei. Aut etiam, quia sic alternis partibus anni Tardius et citius consuerunt confluere ignes Qui faciunt solem certa desurgere parte, Propterea fit uti videantur dicere verum.

Lucr., V. 680-704.

194. There are Two Kinds of Fire: Bodily Heat differs from Combustible Heat.

Solis candor illustrior est, quam ullius ignis, quippe qui in immenso mundo tam longe lateque colluceat; et is eius tactus est, non ut tepefaciat solum, sed etiam saepe comburat. Quorum neutrum faceret, nisi esset igneus. "Ergo, inquit, quum sol Igneus sit Oceanique alatur humoribus, quia nullus ignis sine Pastu aliquo possit permanere: necesse est aut ei similis sit igni, quem adhibemus ad usum atque ad victum, aut ei, qui corporibus animantium continetur. Atqui hic noster ignis, quem usus vitae requirit, confector est et consumptor omnium, idemque, quocumque invasit, cuncta disturbat ac dissipat. Contra ille corporeus, vitalis et salutaris omnia conservat, alit, auget, sustinet sensuque afficit." Negat ergo esse dubium, horum ignium ^{80]} utri similis sit, quum is quoque efficiat, ut omnia floreant et in suo quaeque genere pubescant. Quare quum solis ignis similis corum ignium sit, qui sunt in corporibus animantium, solem quoque animantem esse oportet, et quidem reliqua astra, quae oriantur in ardore caelesti, qui aether vel caelum nominatur. Cic., N. D., II. xv. 40, 41.

1

195. On the Disintegrating Power of Heat.

Nam semper calor cum excoquit a rebus, firmitatem es et vaporibus fervidis exsugendo naturales virtutes diss eas et fervore mollescentes efficit imbecillas: ut etiam in : animadvertimus, quod quamvis natura sit durum, in fornaab ignis vapore percalefactum ita mollescit, uti in omne g formae faciliter fabricetur, et idem cum molle et can refrigeratur tinctum frigida, redurescit et restituitur in quam proprietatem. Licet etiam considerare haec ita es eo, quod aestate non solum in pestilentibus locis sed etia salubribus omnia corpora calore fiunt imbecilla, et per hie etiam quae sunt pestilentissimae regiones efficiantur salu ideo quod a refrigerationibus solidantur. Non minus e quae a frigidis regionibus corpora traducuntur in cal non possunt durare, sed dissolvuntur: quae autem ex ca locis sub septentrionum regiones frigidas, non modo non lab immutatione loci valetudinibus, sed etiam confirma Vitruv, I. iv. 3, 4.

196. A Theory of Lightning.

Quid ipse existimem, quaeris? Adhuc enim alienis ionibus accommodavi manum. Dicam: Fulgurat, quum re tinum late lumen emicuit. Id evenit, ubi in ignem exten nubibus aër vertitur, nec vires, quibus longius prosiliat, inv Non miraris, puto, si aëra aut motus extenuat, aut exte Sic liquescit excussa glans funda, et at tio incendit. aëris velut igne distillat. Ideo aestate plurima fiunt fuln quia plurimum calidi est. Facilius autem attritu calie ignis exsistit. Eodem modo fit fulgor qui tantum splei et fulmen quod mittitur. Sed illi levior vis, aliment est minus. Et, ut breviter dicam quod sentio: Fulmer Ergo ubi calidi fumidique natura, er fulgur intentum. terris, in nubes incidit, et diu in illarum sinu volutata novissime erumpit. Et quia vires non habet, splendor At ubi fulgura plus habuere materiae, et maiore impetu arsei non apparent tantum, sed decidunt. Quidam utique e: mant fulmen reverti: quidam subsidere, ubi alimenta pra vaverunt, et fulmen ictu languidiore delatum est. fulmen subitum apparet, nec continuatur assiduus ignis? celerrimi motus est: simul et nubes rumpit, et aëra ince Deinde desinit flamma quiescente motu. Non enim est assi

spiritus cursus, ut ignis possit extendi, sed quoties fortius ipsa iactatione se accendit, fugiendi impetum capit. Deinde quum evasit, et pugna desiit, ex eadem causa modo usque ad terram profertur, modo dissolvitur, si minore vi depressus est. Quare oblique fertur? Quia spiritu constat. Spiritus obliquus est, flexuosusque. Et quia natura ignem sursum vocat, iniuria deorsum premit, incipit obliquus esse. Interdum dum neutra vis alteri cedit, et ignis in superiora nititur, et in inferiora deprimitur. Quare frequenter cacumina montium feriuntur? Quia opposita sunt nubibus, et e coelo cadentibus per haec transeundum est. Sen., N. Q., II. lvii. lviii.

197. The Causes of Meteors Explained.

Fulgores, quomodo fiunt, quos Graeci sela appellant? Multis, ut aiunt, modis. Potest illos ventorum vis edere, potest superioris coeli fervor. Nam quum late fusus sit ignis, inferiora aliquando, si sunt idonea accendi, corripit. Potest stellarum motas cursu suo excitare ignem, et in subjecta transmittere. Quid porro? Non potest fieri, ut aër vim igneam usque in aethera elidat, ex qua fulgor ardorve sit, vel stellae similis excursus? Ex his fulgoribus quaedam in praeceps eunt, similia prosilientibus stellis: quaedam certo loco permanent, et tantum lucis emittunt, ut fugent tenebras, et diem repraesentent, donec consumto alimento, primum obscuriora sint, deinde flammae modo, quae in se cadit, per assiduam diminutionem redigantur Ex his quaedam in nubibus apparent, quaedam supra nubes, quum aër spissus ignem, quem propior terris diu Prerat, usque in sidera expressit. Horum aliqua non patiuntur moram, sed transcurrunt aut exstinguuntur subinde, qua reluxeant. Hi fulgores dicuntur, quia brevis facies illorum et caduca nec sine iniuria decidens: saepe enim fulminum noxas Ab his tecta videmus icta, quae aspersa Graeci plecta vocant. At quibus longior mora et fortior ignis est, motumque coeli sequens, aut qui proprios cursus agunt, cometas nostri putant. Sen., N. Q., I. xv. 1-4.

198. Comets Arise from the Ubiquity of Fiery Substance.

Sunt autem cunctis permixti partibus ignes, Qui gravidas habitant fabricantes fulmina nubis; Et penetrant terras Aetnamque minantur Olympo; Et calidas reddunt ipsis in fontibus undas, Ac silice in dura viridique in cortice sedem

Inveniunt, cum silva sibi collisa crematur: Ignibus usque adeo natura est omnis abundans. Ne mirere faces subitas erumpere caelo, Aeraque accensum flammis lucere coruscis. Arida complexum spirantis semina terrae. Quae volucer pascens ignis sequiturque fugitque, Fulgura cum videas tremulum vibrantia lumen Imbribus e mediis et caelum fulmine ruptum, Sive igitur ratio praebentis semina terrae In volucres ignes potuit generare cometas, Sive illas natura faces ut cuncta creavit Sidera per tenues caelo lucentia flammas. Sed trahit ad semet rapido Titanius aestu. Involvitque suo flammantis igne cometas, Ac modo dimittit, (sicut Cyllenius orbis Et Venus, accenso cum ducit Vespere noctem, Saepe nitent, falluntque oculos rursusque revisunt:) Seu deus instantis fati miseratus in orbem Signa per affectus caelique incendia mittit; Nunquam futilibus excanduit ignibus aether. Manil., I. 852-876.

199. Explanation of the Phenomenon of a Solar Halo.

Videamus nunc, quemadmodum fiat is fulgor, qui side circumnectit. Memoriae proditum est, quo die divus Augusti urbem, ex Apollonia reversus, intravit, circa solem visum color varii circulum, qualis esse in arcu solet: hunc Graeci "halo vocant, nos dicere coronam aptissime possumus. modum fieri dicatur, exponam. Quum in piscinam lapis missi est, videmus in multos orbes aquam discedere, et fieri primu angustissimum orbem, deinde latiorem, ac deinde alios maiore donec evanescat impetus, et in planitiem immotarum aquaru solvatur. Tale quiddam cogitemus fieri etiam in aëre. spissior factus, plagam sentire potest; lux solis aut lunae v cuiuslibet sideris incurrens recedere illum in circulos cogi Nam humor, et aër, et omne quod ex ictu formam accipit, i talem habitum impellitur, qualis est eius quod impellit. Omr autem lumen rotundum est: ergo et aër in hunc modun percussus lumine, exibit. Ob hoc tales splendores Graeci ares vocavere, quia fere terendis frugibus loca distinata sunt rotund Non est autem quod existimemus istas, sive areae sive corons sint, in vicinia siderum fieri. Plurimum enim absunt, quamv. tangere ea et coronare videantur. Non longe a terra fit tal

effigies, quam visus noster, solita imbecillitate deceptus, circa ipsum sidus putat positam. In vicinia autem solis et stellarum nihil tale potest fieri, quia illic aether tenuis est. Nam formae crassis demum spissisque corporibus imprimi solent: in subtilibus non habent ubi consistant aut haereant. Sen., N. Q., I. ii. 1-4.

200. The Causes why Vapour and Heat arise from the Earth.

Vaporem autem et nebulas et humores ex terra nasci, haec videtur efficere ratio, quod ea habet in se et calores fervidos et *piritus immanes refrigerationesque et aquarum magnam multi-Ex eo cum refrigeratum noctu sol oriens impetu tangit orbem terrae et ventorum flatus oriuntur per tenebras, et ab humidis locis egrediuntur in altitudinem nubes: aër autem tunca sole percalefactus cum rorationibus ex terra tollit humores. Licet ex balneis exemplum capere; nullae enim camerae, quae sunt caldariorum, supra se possunt habere fontes, sed coelum quod est ibi, ex praefurniis ab ignis vapore percalefactum corripit ex pavimentis aquam et aufert secum in camerarum curvaturas et sustinet; ideo quod semper vapor calidus in altitudinem se trudit, et primo non remittitur propter brevitatem; simul autem plus humoris habet congestum, non potest sustineri Propter gravitatem, sed stillat supra lavantium capita. eadem ratione coelestis aër cum ab sole percepit calorem, ex omnibus locis hauriendo tollit humores et congregat ad nubes. Its enim terra fervore tacta eiicit humores, ut corpus hominis calore emittit sudores. Indices autem sunt eius rei venti, ex quibus qui a frigidissimis partibus veniunt procreati, septentrio et aquilo, extenuatos siccitatibus in aëre flatus spirant; auster vero et reliqui qui a solis cursu impetum faciunt, sunt humidissimi, et semper apportant imbres; quod percalefacti ab regionibus fervidis adveniunt, et ex omnibus terris lambentes eripiunt humores, et ita eos profundunt ad septentrionales regiones. libruv., VIII. ii. 3–5.

²⁰1. Considerations tending to prove that Air is a Continuous Fluid Substance.

Aër continuus terrae est, et sic appositus, ut statim ibi futurus sit, unde illa discessit. Pars est totius mundi: sed idem tamen, quidquid terra in alimentum misit, recipit, ut seilicet materia, non pars intelligi debeat. Ex hoc omnis inconstantia eius tumultusque est. Hunc quidam ex distantibus corpusculis, ut pulverem, ferunt, plurimumque a vero recedunt.

Nunquam enim contexti nisi per unitatem corporis nism quum partes consentire ad intensionem debeant, et cor vires. Aër autem, si in atomos inciditur, sparsus est. T vero disiecta non possunt. Intensionem aëris ostendent inflata, nec ad ictum cedentia: ostendent pondera, per mas spatium ablata, gestante vento: ostendent voces, quae ren elataeque sunt, prout aër se concitavit. Quid enim est nisi intensio aeris, ut audiatur, linguae formata percussu? cursus et motus omnis? nonne intenti spiritus opera . . . . Esse autem unitatem in aëre, vel ex hoc intelligi p quod corpora nostra inter se cohaerent. Quid enim aliu quod tenet ea, quam spiritus? Quid est aliud quo animus r agitetur? Quis est ille motus, nisi intensio? Quae intensio ex unitate? Quae unitas, nisi haec esset in aëre? N. Q., II. vi. 1-6.

202. An Account of the Cause and Formation of the Rain

Arcus in nocte non fit, nisi admodum raro, quia luna habet tantum virium, ut nubes transeat, et illis colorem su dat, qualem accipiunt sole perstrictae. Sic enim formam: discoloris efficiunt: quia aliae partes in nubibus tumidiores aliae submissiores: quaedam crassiores, quam ut solem tran tant; aliae imbecilliores, quam ut excludant. Haec inaeque alternis lucem umbramque permiscet, et exprimit illam 1 bilem arcus varietatem. Altera causa eiuscemodi arcus redo Videmus, quum fistula aliquo loco rupta est, aquam per t foramen elidi: quae sparsa contra solem oblique positum, fa arcus repraesentat. Idem videbis accidere, si quando vol observare fullonem: quum os aqua implevit, et vestim ridiculis diducta leviter aspergit, apparet varios edi color illo aëre asperso, quales in arcu fulgere solent. Huius rei cat in humore esse ne dubitaveris. Non fit enim unquam s nisi nubilo. Sed quaeramus quomodo fiat. Quidam aiunt aliqua stillicidia, quae solem transmittant, quaedam magis co quam ut transluceant: itaque ab illis fulgorem reddi, al umbram, et sic utriusque intercursu essici arcum, in quo fulgeat, quae solem recipit, pars obscurior sit, quae exclus ex se umbram proximis fecit. Hoc ita esse quidam ne Poterat enim umbra et lux causa videri, si arcus duos tai haberet, colores, et sic ex lumine umbraque constaret. nunc videmus in eo aliquid flammei, aliquid lutei, ali caerulei, et alia in picturae modum subtilibus lineis duct ait poëta, ut an dissimiles colores sint, scire non possis, nisi primis extrema contuleris. Nam commissura decipit : usque adeo mira arte naturae, quod a simillimis coepit, in dissimilia definit. Quid ergo istic duo colores faciunt luminis atque umbrae, quum innumerabilium ratio reddenda sit? Quidam ita existimant arcum fieri; dicunt in ea parte, in qua pluit, singula stillicidia pluviae cadentis, singula specula esse: a singulis ergo imaginem reddi solis. Deinde multas imagines, immo innumerabiles, et devexas, et in praeceps transeuntes confundi : itaque starcum esse multarum imaginum solis confusionem. colligunt. Pelves, inquiunt, mille die sereno pone, et omnes bebunt imaginem solis. In singulis foliis dispone singulas guttas: singulae habebunt imaginem solis. At contra ingens sagnum non habebit nisi imaginem unam. Quare? quia omnis drumscripta laevitas et circumdata suis finibus, speculum est. Itaque piscinam ingentis magnitudinis, insertis parietibus in plures divide: totidem illa habebit imagines solis, quot lacus Relinque illam sicut est diffusa: semel tibi imaginem reddet. Nihil refert, quam exiguus sit humor aut lacus. drumseptus est, speculum est. Ergo stillicidia illa infinita, me imber cadens defert, totidem specula sunt, totidem solis Hae contra intuenti perturbatae apparent: nec distant, spatio prohibente memi. Deinde pro singulis apparet una facies turbida ex Ergo quum multa stillicidia sint, totidem Pecula sunt. Sed quia parva sunt, solis colorem sine figura Deinde quum in stillicidiis innumerabilibus, et sine intervallo cadentibus, reddatur idem color, incipit facies esse bon multarum imaginum intermissarum, sed unius longae atque continuae. Quomodo, inquis, tu mihi multa millia istic imaginum dicis, ubi nullam video? Et quare quum solis color unus it imaginum diversus est? Ut et haec quae proposuisti, Mellam, et alia quae non minus refellenda sunt, illud dicam Portet: nihil acie nostra fallacius, non tantum in his, a quibus whiliter pervidendis illam colorum diversitas summovet, sed in his quoque, quae ad manum cernit. Remus integer in aqua fracti speciem reddit. Poma per vitrum adspicienmulto maiora sunt. Columnarum intervalla porticus logiores iungunt. Ad ipsum solem revertere: hunc, quem toto orbe terrarum maiorem probat ratio, acies nostra sic contuit, ut sapientes viri pedalem esse contenderint. Pelocissimum omnium esse scimus, nemo nostrum videt moveri: bee ire crederemus, nisi appareret isse. Mundum ipsum praecipiti velocitate labentem, et ortus occasusque intra momentum poris revolventem, nemo nostrum sentit procedere. Quid

ergo miraris, si oculi nostri imbrium stillicidia non separant, et ingenti spatio intuentibus minutarum imaginum discrimen interit? Illud esse dubium nulli potest, quin arcus imago solis sit, roscida et cava nube concenta. Quod ex hoc tibi apparet. Nunquam non adversa soli est, sublimis aut humilis, prout ille se submisit, aut sustulit, contrario motu. Illo enim descendente altior est, alto depressior. Saepe talis nubes a latere solis est. nec arcum efficit, quia non ex recto imaginem trahit. Varietas autem non ob aliam causam fit, quam quia pars coloris a sole est, pars a nube illa: humor autem modo caeruleas lineas, modo virides, modo purpurae similes, et luteas aut igneas ducit, duobus coloribus hanc varietatem efficientibus, remisso et intento. enim et purpura eodem conchylio non in unum modum exit. Interest, quamdiu macerata sit, crassius medicamentum, an aquatius traxerit; saepius mersa sit et excocta, an semel tincta. Non est ergo mirum, quum duae res sint, sol et nubes, id est, corpus et speculum, si tam multa genera colorum exprimuntur, quae in multis generibus possunt aut incitari, aut relanguescere. Alius enim est color ex igneo lumine, alius ex obtuso et leniore. In aliis rebus vaga inquisitio est, ubi non habemus quod manu tenere possimus, et late coniectura mittenda est: hic apparet duas causas esse arcus, solem, nubemque, quia nec sereno unquam fit, nec ita nubilo, ut sol lateat. Ergo utique ex his est, quorum sine altero non est. Sen., N. Q., I. iii. 1-14.

203. The Philosopher Favorinus discusses the Theory of the Winds.

Satis, notum est, limites regionesque esse coeli quattuor: Exortus et occaexortum, occasum, meridiem, septemtrionem. sus mobilia et varia sunt; meridies septemtrionesque statu perpetuo stant et manent. Oritur enim sol non indidem semper; sed aut acquinoctialis oriens dicitur, cum in circulo currit. qui appellatur [ισονύκτιος aut] ισημερινός; aut solstitialis, aut brumalis, quae sunt Sepiral trotal xal xeimepiral. Item cadit sol non in eundem semper locum. Fit enim similiter occasus eius autaequinoctialis, aut solstitialis, aut brumalis. Qui ventus igituab oriente verno, id est, aequinoctiali venit, nominatur Eurus ficto vocabulo, ut isti ἐτυμολογικοί aiunt, ὁ ἀπὸ τῆς ἔους μέων. I 🖚 alio quoque a Graecis nomine ἀπηλιώτης, [a] Romanis nauticas Subsolanus cognominatur. Sed qui ab aestiva et solstitia li orientis meta venit, Latine Aquilo, Boreas Graece dicitur; eu que propterea quidam dicunt ab Homero al longeritur appellaturo:

Boream autem putant dictum & xò τῆς βοῆς, quoniam sit violenti flatus et sonori. Tertius ventus, qui ab orienti hiberno spirat, Vulturnum Romani vocant: eum plerique Graeci mixto nomine, quod inter Notum et Eurum sit, suoivoror appellant. Hi sunt igitur tres venti orientales: Aquilo, Vulturnus, Eurus; quorum medius Eurus est. His oppositi et contrarii sunt alii tres occidui: Caurus, quem solent Graeci doyistas vocare, is adversus Aquilonem flat; item alter Favonius, qui Graece vocatur (itupes, is adversus Eurum flat; tertius Africus, qui Graece vocatur AU, is adversus Vulturnum flat. Eae duae regiones coeli orientis occidentisque inter sese adversae sex habere ventos Meridies autem, quoniam certo atque fixo limito videntur. est, unum meridionalem ventum habet; is Latine Auster, Graece peros nominatur, quoniam est nebulosus atque humectus: wife enim Graece humor nominatur. Septemtriones autem habent ob eandem causam unum. Is obiectus directusque in Austrum, Latine Septemtrionarius, Graece du aparia; appellatur. Ex his octo ventis alii quattuor detrahunt ventos; atque id facere se dicunt Homero auctore, qui solos quattuor ventos noverit: Eurum, Austrum, Aquilonem, Favonium; a quattuor coeli partibus, quas quasi primas nominavimus, oriente scilicet atque occidente latioribus atque simplicibus. non tripartitis. Partim autem sunt, qui pro octo duodecim faciunt: tertios quattuor in media loca inserentes, cum meridie **ptemtriones: eadem ratione, qua secundi quattuor intersiti sunt inter primores duos apud orientem occidentemque. Sunt porro alia quaedam nomina quasi peculiarium ventorum, quae incolae in suis quisque regionibus fecerunt, aut ex locorum vocabulis, in quibus colunt, aut ex aliqua causa, quae ad faciendum vocabulum acciderat. Nostri namque Galli ventum ex sua terra flantem, quem saevissimum patiuntur, Circium *pellant, a turbine, opinor, eius ac vertigine. Iapygiae ipsius ore proficiscentem quasi finibus, Apuli eodem, quo ipsi sunt, nomine Iapygem dicunt. Eum esse propemodum Caurum existino: nam et est occidentalis, et videtur exadversum Eurum flare. . . Praeter hos autem, quos dixi, sunt dii plurifariam venti commenticii et suae quisque regionis indigenae, ut est Horatianus quoque ille Atabulus, quos ipse quoque exsecuturus fui : addidissemque eos, qui Etesiae et Prodromi appellitantur, qui certo tempore anni, cum canis Oritur, ex alia atque alia parte coeli spirant. Aul. Gell., II. xii. 2-25.

204. There are Eight Main Quarters from which Winds blow.

Nonnullis placuit esse ventos quatuor, ab oriente aequinoctiali Solanum, a meridie Austrum, ab occidente aequinoctiali Favonium, a septentrionali Septentrionem. Sed qui diligentius perquisiverunt, tradiderunt cos esse octo, maxime quidem Andronicus Cyrrhestes, qui etiam exemplum collocavit Athenia. turrim marmoream octogonou, et in singulis lateribus octogoni singulorum ventorum imagines exsculptas contra suos cuiusque designavit, supraque eam turrim metam marmoream perfecit. et insuper Tritonem aereum collocavit, dextra manu virgam porrigentem: et ita est machinatus, uti vento circumageretur, et semper contra flatum consisteret, supraque imaginem flantis venti indicem virgam teneret. Itaque sunt collocati inter Solanum et Austrum ab oriente hiberno Eurus, inter Austrum et Favonium ab occidente hiberno Africus, inter Favonium et Septentrionem Caurus, (quem plures vocant Corum) inter Septentrionem et Solanum Aquilo. Hoc modo videtur esse expressum, uti capiatur numerus et nomina et partes, unde flatus ventorum certi spirent. Vitruv., I. vi. 4, 5.

205. The numerous Names of Winds are easily reconcilable wit Zethe Scientific Reduction of their Number to Eight.

Fortasse mirabuntur ii, qui multa ventorum nomina noverum t. quod a nobis expositi sunt tantum octo esse venti. Si aute xxx animadverterint, orbis terrae circuitionem per solis cursum 🗨 gnomonis aequinoctialis umbras ex inclinatione coeli ab Eratos thene Cyrenaeo rationibus mathematicis et geometricis metho esse inventam ducentorum quinquaginta duum millium stadiorum, quae fiunt passus trecenties quindecies centena millia: huius autem octava pars, quam ventus tenere videtur, est tricies nongenties triginta septem millia et passus quingenti: non debebunt mirari, si in tam magno spatio unus ventus vagando, inclinationibus et recessionibus varietates mutatione flatus Itaque dextra et sinistra Austrum Leuconotus Altanus flare solet, Africum, Libonotus et Subvesperus, circa Favonium Argestes et certis temporibus Etesiae: ad latera Cauri Circius et Corus: circa Septentrionem Thrascias et Gallicus: dextra ac sinistra Aquilonem Supernas et Boreas: circa Solanum Carbas et certo tempore Ornithiae: Euri vero medias partes tenentis in extremis Eurocircias et Vulturnus. Sunt autem et alia plura nomina flatusque ventorum a locis a 126 fluminibus aut montium procellis tracta. Praeterea aur 20

matutinae, quas sol, cum emergit de subterranea parte, versando palast aëris humorem, et impetu scandendo procedens exprimit amarum antelucano spiritu flatus, qui cum exorto sole permanerint, Euri venti tenent partes. Et ea re, quod ex auris procretur, a Graecis sièpe; videtur esse appellatus. Vitruv., I. vi. 9-11.

26. An Attempt to account for the Water on the Surface of the Earth as a Secretion analogous to those of the Human Body.

Ceterum ut in nostris corporibus, ita in illa saepe humores wie concipiunt: aut ictus, aut quassatio aliqua, aut loci senium, at frigus, aut aestus, corrupere naturam; et sulphuratio contaxit humorem, qui modo diuturnus est, modo brevis. Ergo t in corporibus nostris sanguis, quum percussa vena est, tamdiu mant, donec omnis effluxit, aut donec venae scissura subsedit, eque interclusit, vel aliqua alia causa retro dedit sanguinem: in terra, solutis ac patefactis venis, rivus aut flumen effunditer. Interest, quantum aperta sit vena, quomodo consumta Modo exsiccatur aliquo impedimento, modo coit velut in cicatricem, comprimitque quam fecerat viam: modo illa vis terme, quam esse mutabilem diximus, desinit posse alimenta in humorem convertere: aliquando autem exhausta replentur, modo Per se viribus recollectis, modo aliunde translatis. Saepe enim Imaia apposita plenis humorem in se attrahunt. Saepe transire Exilis in aliud ipsa terra in tabem resolvitur, et humescit. Iden evenit sub terra, quod in nubibus, ut spissetur, graviorque Tun ut manere in natura sua possit, gignat humorem. Saepe Colligitar roris modo, tenuis et dispersus liquor, qui ex multis in unum locis confluit. Sudorem aquileges vocant: quia guttae Quadam vel pressura loci eliduntur, vel aestu evocantur. Haec tenuis unda vix fonti sufficit. At ex magnis causis, magnisque conceptibus excidunt amnes: nonnunquam leviter, si aqua Pondere suo se tantum detulit; nonnunquam vehementer et cum sono suo, si illam spiritus intermixtus eiecit. Sen., N. Q., III. XV. 5-7.

207. The Earth is Destined to be again Overwhelmed by a Flood.

Iam autem a primo die mundi, quum in hunc habitum ex informi unitate discederet, quando mergerentur terrena, decretum est: et ne sit quandoque velut in novo opere dura molitio, olim ad haec maria se exercent. Non vides, ut fluctus in litora,

inquam exiturus, incurrat? Non vides, ut aestus finea si ranseat, et in possessionem terrarum mare inducat? N rides, ut illi perpetua cum claustris suis pugna sit! Quis po istinc, unde tantum tumultum vides, metus est e mari, et maj impetu erumpentibus fluviis! Ubi non humorem natura posuit, ut undique nos, quum voluisset, aggredi posset? Menti nisi eruentibus terram humor occurrit, et quoties nos avar aut defodit, aut aliqua causa penetrare altius cogit, eruendi fi Adiice nunc, quod immanes sunt in abdito lacus multum maris conditi, multum fluminum per operta labentia Undique ergo erunt causae diluvio, quum aliae aquae sul fluunt terras, aliae circumfluunt, quae diu coërcitae vincent amnes amnibus iungent, paludibus stagna. Omnium tunc m ora fontium implebit, et maiore hiatu solvet. Quemadmod corpora nostra ad egestum venter exhaurit, quemadmodum e in sudorem vires: ita tellus liquefiet, et aliis causis quiescentil intra se, quo mergatur, inveniet. Sic magna omnia coit crediderim. Nec erit longa mora exitii. Tentatur divellitur concordia, quum semel aliquid ex hac idonea diligentia remis mundus: statim undique ex aperto, ex abdito, superne, ab aquarum fiet irruptio. Nihil est tam violentum et incontir sui, tam contumax, infestumque retinentibus, quam magne undae: utetur libertate permissa, et iubente natura, quae sc circuitque, complebit. Ut ignis diversis locis ortus, cito n incendium, flammis coire properantibus: sic momento r dantia maria se committent. Nec ea semper licentia undi sed peracto exitio generis humani, exstinctisque pariter fe quarum homines ingenia transierant, iterum aquas terra bit: natura pelagus stare, aut intra terminos suos furere et reiectus e nostris sedibus, in sua secreta pelletur Ocea antiquus ordo revocabitur. Sen., N. Q., III. xxx. 1-8.

208. A Theory of the Tides. They are due to a Con of Solar and Lunar Influence.

Et de aquarum natura complura dicta sunt: sed ae accedere et reciprocare, maxime mirum: pluribus quic verum causa in Sole, Lunaque. Bis inter duos exo affluunt, bisque remeant, vicenis quaternisque sen Et primum attollente se cum ea mundo intumesce meridiano caeli fastigio vergente in occasum resisusque ab occasu subter caeli ima, et meridian accedente, inundantes: hinc donec iterum exoriat bentes. Nec unquam eodem tempore, quo pridi

ancillante aidere, trahenteque secum avido haustu maria, et assidue aliunde, quam pridie, exoriente: paribus tamen intervallis reciproci, senisque semper horis, non cuiusque diei aut noctis, aut loci, sed aequinoctialibus: ideoque inaequales vulgarium horarum spatio, utcunque plures in eas aut diei aut noctis illarum mensurae cadunt, et aequinoctio tantum pares ubique. Ingens argumentum, plenumque lucis ac vocis etiam diurnae, hebetes esse, qui negent subtermeare sidera, ac rursus adem resurgere: similemque terris, inno vero universae naturae exinde faciem, in iisdem ortus occasusque operibus: non aliter sub terra manifesto sideris cursu, aliove effectu, quam cum praeter oculos nostros feratur. Plin., N. H., II. xcix.

209. A Theory of the Tides: variations in their Periodicity.

Multiplex etiamnum lunaris differentia, primumque septenis diebus. Quippe modici nova ad dividuam aestus, pleniores ab a exundant, plenaque maxime fervent. Inde mitescunt. Pares ad septimam primis: iterumque alio latere dividua augentur. In coitu Solis pares plenae. Eadem Aquilonia, et a terris longius recedente mitiores, quam cum in austros digressa, Propiore nisu vim suam exercet. Per octonos quoque annos ad Principia motus et paria incrementa centesimo Lunae revocantur ambitu, augente ea cuncta: Solis annuis causis, duobus aequinoctiis maxime tumentes, et autumnali amplius, quam verno: imanes vero bruma, et magis solstitio. Nec tamen in ipsis, quos diri, temporum articulis: sed paucis post diebus: sicuti neque in plena aut novissima, sed postea : nec statim ut Lunam mundus ostendat occultetve, aut media plaga declinet; verum duabus fere horis acquinoctialibus serius: tardiore semper ad terras omnium, quae geruntur in caelo, effectu cadente, quam visu, sicuti fulguris, et tonitrus, et fulminum. Plin., N. H., IL xcix.

^{210.} A Theory of the Tiles: the greater the Surface of Water, the more conspicuous is the Tidal Motion.

Omnes autem aestus in Oceano maiora integunt spatia inundantque, quam in reliquo mari: sive quia totum in universitate animosius est, quam in parte; sive quia magnitudo aperta ideris vim laxe grassantis efficacius sentit, eandem angustiis accentibus. Qua de causa nec lacus, nec amnes similiter moventur. Octogenis cubitis supra Britanniam intumescere aestus Pytheas Massiliensis auctor est. Interiora autem maria terris

clauduntur, ut portu. Quibusdam tamen in locis spatice laxitas ditioni paret: utpote cum plura exempla sint, in tu quillo mari, nulloque velorum impulsu, tertio die ex I provectorum Uticam, aestu fervente. Circa litora autem ma quam in alto deprehenduntur hi motus: quoniam et in corp extrema pulsum venarum, id est, spiritus magis sentiunt. plerisque tamen aestuariis propter dispares siderum in quox tractu exortus, diversi exsistunt aestus, tempore, non ratio discordes, sicut in Syrtibus. Plin., N. H., II. xcix.

211. The Earth is an Organism analogous to the Human Bo

Placet natura regi terram, et quidem ad nostrorum corpor exemplar, in quibus et venae sunt et arteriae : illae sangui hae spiritus receptacula. In terra quoque sunt alia itinera, quae aqua; et alia, per quae spiritus currit: adeoque illam similitudinem humanorum corporum natura formavit, ut maio quoque nostri aquarum appellaverint venas. Sed quemedi dum in nobis non tantum sanguis est; sed multa genera humo alia necessarii, alia corrupti, ac paulo pinguioris, in car cerebrum, in ossibus medullae, muci, salivaeque et lacrim et quiddam additum articulis, per quod citius flectantur lubrico: sic in terra quoque sunt humoris genera complu Quaedam quae matura durentur. Hinc est omnis metallor humus, ex quibus aurum argentumque petit avaritia: et qu in lapidem ex liquore vertuntur. In quibusdam vero k terra humorque liquescit, sicut bitumen, et cetera huic simi Haec est causa aquarum secundum legem naturae volum temque nascentium. Sen., N. Q., III. xv. 1-4.

212. An Inquiry into the Cause of Earthquakes.

Causam, qua terra concutitur, alii in aqua esse, alii in ig bus, alii in ipsa terra, alii in spiritu putavere: alii in pluribi alii in omnibus his. Quidam liquere ipsis aliquam ex is causam esse dixerunt; sed non liquere, quae esset. . . Nobis placet, hunc spiritum esse, qui tanta possit conari, q nihil est in rerum natura potentius, nihil acrius, sine quo r illa quidem, quae vehementissima sunt, valent. Ignem spirit concitat: aquae, si ventum detrahas, inertes sunt. Tunc dema impetum sumunt, quum illas agit flatus: qui potest dissipi magna spatia terrarum, et novos montes subiectos extollere, insulas non ante visas in medio mari ponere. Theren, Therasiam, et hanc nostrae aetatis insulam, spectantibus no

in Aegaeo mari enatam, quis dubitat, quin in lucem spiritus vexerit? Duo genera sunt, ut Posidonio placet, quibus movetur terra: utrique nomen est proprium. Altera succussio est, quam terra quatitur, et sursum ac deorsum movetur: altera indinatio, qua in latera nutat navigii more. Ego et tertium illad existimo, quod nostro vocabulo signatum est: non enim sine causa tremorem terrae dixere maiores, qui utrique dissimilis est. Nam nec succutiuntur tunc omnia, nec inclinantur, nec vibrantur. Res minime in huiusmodi casu noxia, sicut lorge perniciosior est inclinatio concussione. Nam nisi celeriter et ex altera parte properabit motus, qui inclinata restituat, ruina necessario sequitur. Sen., N. Q., VI. v., xxi.

213. The Fallacy that the Tops of the Highest Mountains, from their closer proximity to the Sun, might be expected to be warmer than the Valleys, refuted.

Omnis aër quo propior est terris, hoc crassior. Quemadmodun in aqua et in omni humore faex ima est: ita in aëre pisissima quaeque desidunt. Iam autem probatum est, omnia 900 crassioris solidiorisque materiae sunt, hoc fidelius custodire calorem receptum: sed quo editior est aër, et quo longius a terrarum colluvie recessit, hoc sincerior puriorque est. Itaque solem non retinet, sed velut per inane transmittit: ideo minus calefit. Contra autem quidam aiunt, cacumina montium hoc alidiora esse debere, quo soli propiora sunt. Qui mihi videntur erare, quod Apenninum, et Alpes, et alios notos ob eximiam altitudinem montes in tantum putant crescere, ut illorum magnitudo sentire solis viciniam possit. Excelsa sunt ista, quamdiu pobis comparantur; at vero ubi universum respexeris, manifesta omnium humilitas. Inter se vincuntur, et vincunt. Ceterum in tantum nihil attollitur, ut collatione totius nulla sit vel maximis portio: quod nisi esset, non diceremus, totum orbem terrum pilam esse. Pilae proprietas est, cum aequalitate quadam rotunditas: aequalitatem autem hanc accipe, quam vides in lusoria pila. Non multum illi commissurae et rimae carum nocent, quo minus par sibi ab omni parte dicatur. ando in hac pila, nihil illa intervalla officiunt ad speciem notundi, sic nec in universo quidem orbe terrarum editi montes, quorum altitudo totius mundi collatione consumitur. dicit altiorem montem, quia solem propius excipiat, magis debere: idem dicere potest, longiorem hominem citius pusillum debere calefieri, et citius caput eius quam pedes. At quisquis mundum mensura sua aestimaverit, et terram

cogitaverit tenere puncti locum, intelliget nihil in illa posse ita eminere, ut coelestia magis sentiat, velut in propinquum illis accesscrit. Montes isti quos suspicimus, et vertices aeterna nive obsessi, nihilominus in imo sunt: et propius quidem soli est mons, quam campus aut vallis, sed sie, quo modo est pilus pilo crassior, arbor arbore, et mons monte maior esse dicitur. Isto enim modo, et arbor alia magis quam alia dicetur dicetur. Isto enim modo, et arbor alia magis quam alia dicetur. Usi se magnum discrimen, nisi dum inter pusilla non potest esse collationem immensi corporis ventum est, nihil interest, quanto alterum altero sit maius: quia etiamsi magno discrimine, tamen minima vincuntur. Sen., N. Q., IV. x. xi.

214. Some Remarkable Properties of Minerals.

Contexi par est reliqua circa hoc, ut universa naturae contingat admiratio. Auri glutinum est tale. Argilla ferro, cadmia aeris massis, alumen laminis, resina plumbo et marmori: sed plumbum nigrum albo iungitur, ipsumque album sibi oleo. Item stannum aeramentis, stanno argentum. Pineis optime lignis aes ferrumque funditur: sed et Aegyptia papyro: paleis aurum. Calx aqua accenditur, et Thracius lapis: idemque oleo restinguitur. Ignis autem aceto maxime, et visco, et ovo. Terra minime flagrat. Carboni maior vis exusto, iterumque flagranti. Plin., N. H., XXXIII. xxx.

215. An Account of Copper Ore and Copper Mines.

Proxima dicantur aeris metalla, cui et in usu proximum est pretium: immo vero ante argentum, ac paene etiam ante aurum, Corinthio. Stipis quoque auctoritas, ut diximus. Hinc aera militum: tribuni aerarii, et aerarium, obaerati, et aere diruti. Docuimus, quamdiu populus Romanus aere tantum signato usus sit. Sed et alia vetustas aequalem Urbi auctoritatem eius declarat, a rege Numa collegio tertio aerariorum Vena quo dictum est modo effoditur, fabrûm instituto. ignique perficitur. Fit et e lapide aeroso, quem vocant cadmiam. Celebritas in Asia, et quondam in Campania, nunc in Bergomatium agro, extrema parte Italiae. Feruntque nuper etiam in Germania provincia repertum. Fit et ex alio lapide, quem chalciten vocant in Cypro, ubi prima fuit aeris inventio: mox vilitas praecipua, reperto in aliis terris praestantiore, maxime aurichalco, quod praecipuam bonitatem admirationemque diu obtinuit. Nec reperitur longo iam tempore, effoeta

tellure. Proximum bonitate fuit Sallustianum in Centronum Alpino tractu, non longi et ipsum aevi. Successitque ei Livianum in Gallia. Utrumque a metallorum dominis appellatum: illud ab amico Divi Augusti, hoc a coniuge, velocis defectus. Livianum quoque certe admodum exiguum invenitur. Summa gloria nunc in Marianum conversa, quod et Cordu-bense dicitur. Hoc a Liviano cadmiam maxime sorbet, et aurichalci bonitatem imitatur in sestertiis dupondiariisque, Cyprio suo assibus contentis. Et hactenus nobilitas in aere naturalis se habet. Reliqua genera artificio constant, quae suis locis reddentur, summa claritate ante omnia indicata. Quondam aes confusum auro argentoque miscebatur, et tamen ars pretionior erat: nunc incertum est, peior haec sit, an materia. Minunque, cum ad infinitum operum pretia creverint, auctoritas artis exstincta est. Quaestus causa enim, ut omnia, exerceri coepta est, quae gloriae solebat. Ideo etiam deorum adscripta operi, cum proceres gentium claritatem et hac via quaererent: adeoque exolevit fundendi aeris pretiosi ratio, ut iamdiu ne fortuna quidem in aere ius artis habeat. Plin., N. H., XXXIV. i.-iii.

²¹⁶. An Explanation of the superior hardness of Cement that has been subjected to the Action of Fire.

Quare autem, cum recipit aquam et arenam calx, tunc confirmat structuram, haec esse causa videtur, quod e principiis, uti cetera corpora, ita et saxa sunt temperata, et quae plus habent aëris, sunt tenera, quae aquae, lenta sunt ab humore, quae terrae, dura, quae ignis, fragiliora. Itaque ex his saxa si, antequam coquantur, contusa minute mixtaque arenae coniiciantur in structuram, non solidescunt, nec eam poterunt continere: cum vero coniecta in fornacem ignis vehementi fervore correpta amiserint pristinae soliditatis virtutem, tunc exustis atque exhaustis corum viribus relinquuntur patentibus foraminibus et inanibus. Ergo liquor qui est in eius lapidis corpore et aër cum exustus et ereptus fuerit, habueritque in se residuum calorem, latentem, Priusquam ex igni vim recipiat, intinctus in aqua, et humore Penetrante in foraminum raritates confervescit, et ita refrigeratus reiicit ex calcis corpore fervorem. Ideo autem quo Pondere saxa coniiciuntur in fornacem, cum eximuntur, non Possunt ad id respondere; sed cum expenduntur, eadem magnitudine permanente, excocto liquore, circiter tertia parte ponderis imminuta esse inveniuntur. Igitur cum patent foramina eorum et raritates, arenae mixtionem in se corripiunt et ita cohaerescunt, siccescendoque cum caementis coëunt et efficiunt structurarum soliditatem. Vitrur., II. v. 2, 3.

217. An Analysis of the different Properties of Stone-producing Soils.

Omnibus locis et regionibus non eadem genera terrae nec lapides nascuntur, sed nonnulla sunt terrosa, alia sabulosa, itemque glareosa, aliis locis arenosa non minus materia; et omnino dissimili disparique genere in regionum varietatibus qualitates insunt in terra. Maxime autem id licit considerare, quod, qua mons Apenninus regiones Italiae Hetruriaeque circumcingit, prope omnibus locis non desunt fossitia arenaria: trans Apenninum vero, quae pars est ad Adriaticum mare, nulla inveniuntur: item Achaia, Asia et omnino trans mare ne nominantur quidem. Igitur non in omnibus locis, quibus effervent aquae calidae crebri fontes, eaedem opportunitates possunt similiter concurrere, sed omnia uti natura rerum constituit, non ad voluntatem hominum sed fortuito disparata procreantur. Ergo quibus locis non sunt terrosi montes, sed genere materiae, ignis vis per eius venas egrediens adurit eam. et quod molle est et tenerum, exurit; quod autem asperum, relinquit: itaque uti in Campania exusta terra cinis, sic in Hetruria excocta materia efficitur carbunculus. Utraque autem sunt egregia in structuris; sed alia in terrenis aedificiis, alia etiam in maritimis molibus habent virtutem. materiae potestas mollior quam tophus, solidior quam terra; qua penitus ab imo vehementia vaporis adusta, nonnullis locis procreatur id genus arenae, quod dicitur carbunculus. Vitrur. II. vi. 5, 6.

218. An Account of Reflecting Substances.

Laminas duci, et specula fieri non nisi ex optimo posse creditum fuerat. Id quoque iam fraude corrumpitur. Sed natura mira est imagines reddendi, quod repercusso aere atque in oculos regesto fieri convenit. Eadem vi in speculis usu polita crassitudine, paulumque propulsa dilatatur in immensum magnitudo imaginum. Tantum interest, repercussum illum respuat an excipiat. Quin etiam pocula ita figurantur, exsculptis intus crebris ceu speculis, ut vel uno intuente, populus totidem imaginum fiat. Excogitantur et monstrifica, ut in templo Smyrnae dicata. Id evenit figura materiae. Plurimumque refert concava sint et poculi modo, an parmae Threci-

dice, media depressa an elata, transversa an obliqua, supina su recta, qualitate excipientis figurae torquente venientes umbras. Nec enim est aliud illa imago, quam digesta claritas materiae excipientis umbram. Atque ut omnia de speculis pregentur hoc loco, optima apud maiores fuerant Brundisina, stano et aere mixtis. Praelata sunt argentea. Primus fecit Praviteles, Magni Pompeii aetate. Nuper credi coeptum, certiorem imaginem reddi, auro opposito aversis. Plin., N. H., XXXIII. xlv.

219. The Reason of the Reflection in a Mirror.

Nam saepe oportet non modo similitudinem suam, verum ciam similitudinis ipsius rationem considerare: num, ut ait Epicurus, profectae a nobis imagines, velut quaedam exuviae, ingi flore a corporibus manantes, cum leve aliquid et solidum offenderunt, illisae reflectantur et retro expressae contra versum respondeant: an, uti alii philosophi disputant, radii nostri, seu media oculis proliquati et lumini extrario mixti atque inuniti, uti, Plato arbitratur; seu tantum oculis profecti sine ullo foris adminiculo, ut Archytas putat; seu intentu aeris fracti, ut Stoici rentur; cum alicui corpori incidere spisso et splendido et levi, paribus angulis, quibus inciderant, resultent ad faciem man reduces, atque ita quod extra tangant et visant, id intra speculum imaginentur. Videnturne vobis debere philosophi haccomnia vestigare et inquirere, et cuncta specula vel uda vel and soli videre? Quibus, praeter ista quae dixi, etiam illa ratiocinatio necessaria est, cur in planis quidem speculis ferme Pres obtutus et imagines videantur; in tumidis vero et globosis omnia defectiora; at contra in cavis auctiora: ubi, et cur laeva cum dexteris permutentur: quando se imago eodem speculo tum recondat penitus, tum foras exserat: cur cava specula, si endversum Soli retineantur, appositum fomitem accendunt: mi fat uti arcus in nubibus varie, duo Soles aemula similitudine visantur alia praeterea eiusdem modi plurima, quae tractat rolumine ingenti Archimedes Syracusanus, vir in omni quidem Geometria multum ante alios admirabili subtilitate; sed haud atiam an propter hoc vel maxime memorandus, quod inspexerat Peculum saepe ac diligenter. Apul. Apol., pp. 426-429.

220. A short Account of the Properties of Lead.

Sequitur natura plumbi. Cuius duo genera, nigrum, atque candidum. Pretiosissimum candidum, a Graecis appellatum

cassiteron, fabuloseque narratum in insulas Atlantici maris peti, vitilibusque navigiis circumsutis corio advehi. Nunc certum est, in Lusitania gigni, et in Gallaccia: summa tellure arenosa, et coloris nigri: pondere tantum ea deprehenditur. Interveniunt et minuti calculi, maxime torrentibus siccatis. Lavant eas arenas metallici, et quod subsidit, coquunt in Invenitur et in aurariis metallis, quae aluta vocant: aqua immissa eluente calculos nigros paulum candore variatos, quibus eadem gravitas quae auro: et ideo in calathis, in quibus aurum colligitur, remanent cum eo: postea caminis separantur, conflatique in album plumbum resolvuntur. Non fit in Gallaecia nigrum, cum vicina Cantabria nigro tantum abundet: nec ex albo argentum, cum fiat ex nigro. Iungi inter se plumbum nigrum sine albo non potest, nec hoc si sine oleo. Ac ne album quidem secum sine nigro. Album habuit auctoritatem et Iliacis temporibus, teste Homero, cassiteron ab illo dictum. Plumbi nigri origo duplex est: aut enim sua provenit vena, nec quidquam aliud ex se parit: aut cum argento nascitur, mixtisque venis conflatur. Eius qui primus fluit in fornacibus liquor, stannum appellatur: qui secundus, argentum: quod remansit in fornacibus, galena, quae est tertia portio additae venae. Haec rursus conflata, dat nigrum plumbum deductis partibus duabus. Plin., N. H., XXXIV. xlvii.

221. An Account of the Magnet.

A marmoribus digredienti ad reliquorum lapidum insignes naturas, quis dubitet in primis magnetem occurrere? quid enim mirabilius? aut qua in parte naturae maior improbitas? Dederat vocem saxis, ut diximus, respondentem homini, immo vero et obloquentem. Quid lapidis rigore pigrius? Ecce sensus manusque tribuit illi. Quid ferri duritia pugnacius? Sed cedit, et patitur mores: trahitur namque a magnete lapide, domitrixque illa rerum omnium materia ad inane nescio quid currit: atque ut propius venit, assistit, teneturque, complexuque haeret. Sideritin ob hoc alio nomine appellant, quidam Hera-Magnes appellatus est ab inventore (ut auctor est Nicander) in Ida repertus. Namque et passim invenitur, ut in Hispania quoque. Invenisse autem fertur, clavis crepidarum et baculi cuspide haerentibus, cum armenta pasceret . . . Compertum tanto meliores esse, quanto sunt magis caerulei. Aethiopico laus summa datur, pondusque argento rependitur. Invenitur hic in Aethiopiae Zimiri: ita vocatur regio arenosa.

Iti et haematites magnes sanguinei coloris, sanguinemque reidens, si teratur, sed et crocum. In attrahendo ferro non cadem haematitae natura, quae magneti. Aethiopici argumentum est, quod magnetem quoque alium ad se trahit. Omes autem ii oculorum medicamentis prosunt, ad suam quisque portionem: maximeque epiphoras sistunt. Sanant et aduta cremati tritique. Alius rursus in eadem Aethiopia non procul mons gignit lapidem theameden, qui ferrum omne abigit, respuitque. De utraque natura saepius diximus. Plin., N. H., XXXVI. xxv.

222. The Wonderful Properties of the Diamond.

Maximum in rebus humanis, non solum inter gemmas, pretium habet adamas, diu non nisi regibus et iis admodum paucis ognitus, auri modo in metallis repertus, perquam raro: comes auri, nec nisi in auro nasci videbatur. Veteres eum in Aethiopum tantum metallis inveniri existimavere, inter delubrum Mercurii, atque insulam Meroen: dixeruntque non ampliorem cucumis semine, aut colore dissimilem inveniri. . . . Cyprius vocatur in Cypro repertus, vergens in aereum colorem, sed in medicina, ut dicemus, efficacissimus. Post hunc est siderites ferrei splendoris, pondere ante ceteros, sed natura dissimilis. Nam et ictibus frangitur, et alio adamante perforari potest: quod et Cyprio evenit: breviterque, ut degeneres, nominis tantum auctoritatem habent. Idque, quod totis voluminibus his docre et mandare conati sumus, de discordia rerum concordiaque, antipathiam ac sympathiam appellavere Graeci, non aliter darius intelligi potest. Siquidem illa invicta vis duarum vioentiminarum naturae rerum ferri ignisque contemtrix, hircino rumpitur sanguine, neque aliter quam recenti calidoque macerata, dic quoque multis, ictibus: tunc etiam, praeterquam eximias, incudes malleosque frangens. Cuius hoc ingenio inventum? Prove casu repertum? aut quae fuit coniectura experiendi rem immensi secreti, et in foedissimo animalium? Numinum prolecto muneris talis inventio omnis est. Nec quaerenda in ulla Parte naturae ratio, sed voluntas. Et cum feliciter rumpere contigit, in tam parvas frangitur crustas, ut cerni vix possint. Expetuntur a scalptoribus, ferroque includuntur, nullam non duritiam ex facili cavantes. Adamas dissidet cum magnete ^{apide} in tantum, ut iuxta positus ferrum non patiatur abstrahi: aut si admotus magnes apprehenderit, rapiat, atque auferat. Adamas et venena irrita facit, et lymphationes abigit, metusque Tanos expellit a mente: et ob id quidam eum anachiten vocavere. Metrodorus Scepaius, in eadem Germania et Basilia insula nasci, in qua et succinum, quod equidem legerim, solus dicit: et praefert Arabicis: quod falsum esse quis dubitet? Plin., N. H., XXXVII. xv.

223. A Succinct Enumeration of the chief distinctive Properties common to Precious Stones.

Nunc communiter ad omnium gemmarum observationem pertinentia dicemus, opiniones secuti auctorum. Cavae aut ext erantes viliores videntur aequalibus. Figura oblonga maximo probatur: deinde quae vocatur lenticula: postea cycloides et rotunda: angulosis autem minima gratia. Veras a falsis discernendi magna difficultas: quippe cum inventum sit, ex veris gemmis in alterius generis falsas traducere. Sardonyches e ternis glutinantur gemmis, ita ut deprehendi ars non pes aliunde nigro, aliunde candido, aliunde minio, sumtis omnis in suo genere probatissimis. Quin immo etiam exstant commentarii auctorum, quos non equidem demonstrarim, quibus modis ex crystallo tingantur smaragdi, aliaeque translucentes, sardonyx e sarda, item ceterae ex aliis. Neque est ulla frans vitae lucrosior. Nos contra rationem deprehendendi falsas demonstrabimus, (quando etiam luxuriam adversus fraudes muniri decet:) praeter illa, quae in principalibus quibusque generibus privatim Translucentes matutino probari censent: aut si necesse est, in quartam horam, postea vetant. Experimenta pluribus modis constant. Primum pondere, si graviores sentiuntur: post haec, corpore. Fictitiis pusulae in profundo apparent, scabritia in cute, in capillamento fulgoris inconstantia, et prius quam ad oculos perveniat, desinens nitor. Decusi fragmenti paulum, quod in lamina ferrea teratur, efficacissimum experimento, excusant mangones gemmarum. Recusant similiter et limae probationem. Obsidianae fragmenta veras gemmes non scarificant. Fictitiae, scarificationes candicantium fugiums. Tantaque differentia est, ut aliae ferro scalpi non possint, aliae non nisi retuso, verum omnes adamante. Plurimum vero in his terebrarum proficit fervor. Gemmiferi amnes sunt Acesines # Ganges: terrarum autem omnium maxime India. Plin., N. E. XXXVII. lxxiv-vi.

F. ORGANIC NATURE.

24. In the Order of Creation there are Four Stages—the Vegetable, the Animal, the Human, and the Divine—each perfect in its kind, but with ascending Grades of Perfection.

Dixisti, inquit, aliquod bonum esse arboris, aliquod herbae: potest ergo esse aliquod et infantis. Verum bonum nec in arboribus, nec in mutis animalibus est: hoc quod in illis bonum precario bonum dicitur. Quod est? inquis. Hoc quod secundum naturam cuiusque est. Bonum quidem cadere in nutum animal nullo modo potest: felicioris meliorisque naturae K. Nisi ubi rationi locus est, bonum non est. Quatuor hae mturae sunt, arboris, animalis, hominis, et Dei. Haec duo que irrationalia sunt, eandem naturam habent: illa diversa ant, quod alterum immortale, alterum mortale est. Ex his unius bonum natura perficit, Dei scilicet: alterius cura, hominia. Cetera in sua natura perfecta sunt, non vere perfecta, aquibus ab est ratio. Hoc enim demum perfectum est, quod scundum universam naturam perfectum est: universa autem ntun rationalis est: cetera possunt in suo genere perfecta Sen., Ep. 124, 13-16.

25. The Mental Development of Animals stops at Sense and Memory: hence they are excluded from attaining "the Good."

In quo non potest beata vita esse, nec id potest quo beata mefficitur: beata autem vita bonis efficitur: in muto animali 🗪 est quo beata vita efficitur: ergo in muto animali bonum Mutum animal sensu comprehendit praesentia: praebaiteum reminiscitur, quum id incidit, quo sensus admonetur: imquam equus reminiscitur viae, quum ad initium eius admotus In stabulo quidem nulla illi viae, quamvis saepe calcatae, Tertium vero tempus, id est, futurum, ad muta lon pertinet. Quomodo ergo potest eorum videri perfecta mura, quibus usus perfecti temporis non est? Tempus enim hibus partibus constat : praeterito, praesente, et futuro. Animalibus tantum quod brevissimum est in transcursu datum, Presens: praeteriti rara memoria est, nec unquam revocatur, praesentium occursu. Non potest ergo perfectae naturae bonum in imperfecta esse natura. Aut si natura habet, hoc bet, quod habent et sata. Nec illud nego, ad ea quae videntur

secundum naturam, magnos esse mutis animalibus impetus concitatos, sed inordinatos ac turbidos. Nunquam autem i inordinatum est bonum, aut turbidum. Quid ergo, inquis, manimalia perturbate et indisposite moventur? Dicerem i perturbate et indisposite moveri, si natura illorum ordin caperet: nunc moventur secundum naturam suam. Pert batum enim id est, quod esse aliquando et non perturbat potest: sollicitum est, quod potest esse securum. Nulli viti est, nisi cui virtus potest esse. Mutis animalibus talis ex natura motus est. Sed ne te diu teneam, aliquod erit bon in muto animali, erit aliqua virtus, erit aliquid perfectum: quale? Nec bonum absolute, nec virtus, nec perfectum. Ha enim rationalibus solis contingunt, quibus datum est scire, qua quatenus, quemadmodum. Ita bonum in nullo est, nisi in a ratio. Sen., Ep. 124, 16-20.

226. The Different Classes of (Vegetable and) Animal Life of formed by a difference in the proportion of the Formiginal Elements.

Namque ex principiis, quae Graeci etoixeis appellant, 1 omnia corpora sunt composita, id est ex calore et humo et terreno et aëre, ita his mixtionibus naturali temperatui figurantur omnium animalium in mundo generatim qualitate Ergo in quibus corporibus cum exuberat e principiis calor, tu interficit, dissolvitque cetera fervore. Haec autem vitia effici fervidum ab certis partibus coelum, cum insidit in apertas ven plus quam patitur e mixtionibus naturali temperatura corpt Item si humor occupavit corporum venas imparesque cas fer cetera principia, ut a liquido corrupta, diluuntur, et dissolvunt compositionis virtutes. Item e refrigerationibus humoris, ve torum et aurarum infunduntur vitia corporibus. Non min acris etiamque terreni in corpore naturalis compositio, augen aut minuendo, infirmat cetera principia: terrena cibi plenital aëria gravitate coeli. Sed si quis voluerit diligentius haec sen percipere, animadvertat attendatque naturas avium et pisciu et terrestrium animalium, et ita considerabit discrimina tempe aturae. Aliam enim mixtionem habet genus avium, alia! piscium, longe aliam terrestrium natura. Volucres minus h bent terreni, minus humoris, caloris temperate et aëris multur igitur levioribus principiis compositae facilius in aërem nituntul Aquatiles autem piscium naturae, quod temperatae sunt a calid plurimumque ex aëre et terreno sunt compositae, sed humori habent oppido quam paulum, quo minus habent e principii humoris in corpore, facilius in humore perdurant; itaque cum ad terram perducuntur, animam cum aqua relinquunt. Item terestria, quod e principiis ab aëre caloreque sunt temperata, minusque habent terreni plurimumque humoris, quod abundant humidae partes, non diu possunt in aqua vitam tueri. Vitruv., L iv. 5-7.

227. There is a stage in all Organic Bodies at which Growth and Development cease, and Decay begins.

Nam quaecunque vides hilaro grandescere adanctu, Paulatimque gradus aetatis scandere adultae, Plura sibi adsumunt quam de se corpora mittunt, Dum facile in venas cibus omnis inditur et dum Non ita sunt late dispessa ut multa remittant Et plus dispendi faciant quam vescitur aetas. Nam certe fluere atque recedere corpora rebus Multa manus dandum est; sed plura accedere debent, Donec alescendi summum tetigere cacumen. Inde minutatim vires et robur adultum Frangit et in partem peiorem labitur aetas. Quippe etenim quanto est res amplior, augmine adempto. Et quo latior est, in cunctas undique partis Plura modo dispargit et ab se corpora mittit, Nec facile in venas cibus omnis diditur ei, Nec satis est, proquam largos exaestuat aestus, Unde queat tantum suboriri ac subpeditare. Omnia debet enim cibus integrare novando Et fulcire cibus, cibus omnia sustentare, Nequiquam, quoniam nec venae perpetiuntur Quod satis est neque quantum opus est natura ministrat. Iure igitur pereunt, cum rarefacta fluendo Sunt et cum externis succumbunt omnia plagis, Quandoquidem grandi cibus aevo denique defit, Nec tuditantia rem cessant extrinsecus ullam Corpora conficere et plagis infesta domare. Lucr., II. 1122-1147.

228. There are certain Distinctions of Species that cannot be obliterated.

Nec tamen omnimodis conecti posse putandum est Omnia; nam volgo fieri portenta videres, Semiferas hominum species existere et altos

Interdum ramos egigni corpore vivo, Multaque conecti terrestria membra marinis Tum flammam taetro spirantis ore Chimaeras Pascere naturam per terras omni parentis. Quorum nil fieri manifestum est, omnia quando Seminibus certis certa genetrice creata Conservare genus crescentia posse videmus. Scilicet id certa fieri ratione necessust. Nam sua cuique cibus ex omnibus intus in artus Corpora discedunt conexaque convenientis Efficient motus; at contra aliena videmus Reicere in terras naturam, multaque caecis Corporibus fugiunt e corpore percita plagis, Quae neque conecti quoquam potuere neque intus Vitalis motus consentire atque imitari. Sed ne forte putes animalia sola teneri Legibus hisce, ea res ratio disterminat omnis. Nam veluti tota natura dissimiles sunt Inter se genitae res quaeque, ita quamque necessest Dissimili constare figura principiorum; Non quo multa parum simili sint praedita forma Sed quia non volgo paria omnibus omnia constant. Semina cum porro distent, differe necessust Intervalla vias conexus pondera plagas Concursus motus, quae non animalia solum Corpora seiungunt, sed terras ac mare totum Secernunt caelumque a terris omne retentant. Lucr., II. 700-72

229. Owing to the Struggle for Existence, Species tend to become extinct if not artificially preserved.

Multaque tum interiisse animantum saecla necessest Nec potuisse propagando procudere prolem. Nam quaecumque vides vesei vitalibus auris, Aut dolus aut virtus aut denique mobilitas est Ex ineunte aevo genus id tutata reservans. Multaque sunt, nobis ex utilitate sua quae Commendata manent, tutelae tradita nostrae. Principio genus acre leonum saeraque saecla Tutatast virtus, volpes dolus et fuga cervos. At levisomna canum fido cum pectore corda Et genus omne quod est veterino semine partum Lanigeraeque simul pecudes et bacera saecla

Omnia sunt hominum tutelae tradita, Memmi. Nam cupide fugere feras pacemque secuta Sunt et larga suo sine pabula parta labore, Quae damus utilitatis eorum praemia causa. At quis nil horum tribuit natura, nec ipsa Sponte sua possent ut vivere nec dare nobis Utilitatem aliquam quare pateremur eorum Praesidio nostro pasci genus esseque tutum, Scilicet haec aliis praedae lucroque iacebant Indupedita suis fatalibus undique vinclis Donec ad interitum genus id natura redigit.

Lucr., V. 855-877.

230. An Explanation of the Qualities of Timber.

Hoc autem ita esse, licet animadvertere etiam de arbustis : ea emim cum suo quaeque tempore ad imum perforata castrantur, Profundunt e medullis quem habent in se superantem et vitiosum Per foramina liquorem, et ita siccescendo recipiunt in se diutur-Qui autem non habent ex arboribus exitus humores, Intra concrescentes putrescunt, et efficient inanes eas et vitiosas. Ergo si stantes et vivae siccescendo consenescunt, sine dubio cum eaedem ad materiam deiiciuntur, cum ea ratione curatae fuerint, habere poterunt magnas in aedificiis ad vetustatem utilitates. Eae autem inter se discrepantes et dissimiles habent virtutes, ut robur, ulmus, populus, cupressus, abies et ceterae que maxime in aedificiis sunt idoneae. Namque non potest id robur, quod abies, nec cupressus, quod ulmus, nec ceterae easdem habent inter se natura rerum similitates; sed singula genera principiorum proprietatibus comparata alios alii generis Praestant in operibus effectus. Vitruv., II. ix. 4, 5.

231. A Description of some of the best known and most serviceable Woods.

Et primum abies aëris habens plurimum et ignis minimumque humoris et terreni, levioribus rerum natura potestatibus comlarata non est ponderosa. Itaque rigore naturali contenta non cito flectitur ab onere, sed directa permanet in contignatione; sed ea quod habet in se plus caloris, procreat et alit tarmitem, ab eoque vitiatur: etiamque ideo celeriter accenditur, quod que inest in eo corpore raritas aëris patens accipit ignem, et la vehementem ex se mittit flammam. . . . Contra vero quercus terrenis principiorum satietatibus abundans parumque

habens humoris et aëris et ignis, cum in terrenis operibu obruitur, infinitam habet aeternitatem, ex eo quod cum tangitu humore, non habens foraminum raritates propter spissitates non potest in corpus recipere liquorem, sed fugiens ab humon resistit et torquetur, et efficit in quibus est operibus ea rimosa Esculus vero, quod est omnibus principiis temperata, habet ir aedificiis magnas utilitates; sed ea cum in humore collocatur recipiens penitus per foramina liquorem, eiecto aëre et igni operatione humidae potestatis vitiatur. Cerrus, quercus, fagus quod pariter habent mixtionem humoris et ignis et terreni aëris plurimum, pervia raritate humores penitus recipiend celeriter marcescunt. Populus alba et nigra, item salix, tilia vitex, ignis et aëris habendo satietatem, humoris temperat parum autem terreni habentes, leviori temperatura comparategregiam habere videntur in usu rigiditatem. Ergo cum nsint durae terreni mixtione, propter raritatem sunt calidae, in sculpturis commodam praestant tractabilitatem. Vitra II. ix. 6, 8, 9.

232. The same Subject continued.

Alnus autem quae proxima fluminum ripis procreatur, minime materies utilis videtur, habet in se egregias ratione etenim aëre est et igni plurimo temperata, non multum terrem humore paulo: itaque quod minus babet in corpore humor. in palustribus locis infra fundamenta aedificiorum palationib 🕶 crebre fixa, recipiens in se quod minus habet in corpore liquor permanet immortalis ad aeternitatem, et sustinet imman= pondera structurae, et sine vitiis conservat. Ita quae n potest extra terram paulum tempus durare, ea in humore obru 🖜 permanet ad diuturnitatem. . . . Ulmus vero et fraxin maximos habent humores minimumque aëris et ignis, sed terre temperata mixtione comparatae, sunt in operibus, cum fabrica tur, lentae et ab pondere humoris non habent rigorem sed cele 🗯 ter pandant: simul autem vetustate sunt aridae factae aut 🧵 agro praesectae, qui inest eis liquor stantibus, emoritur, fiur que duriores, et in commissuris et in coagmentationibus lentitudine firmas recipiunt catenationes. Item carpinus, quo est minima ignis et terreni mixtione, aëris autem et humor summa continetur temperatura, non est fragilis, sed habe utilissimam tractabilitatem. . . . Non minus est admirand de cupressu et pinu, quod eae habentes humoris abundantiam aequamque ceterorum mixtionem, propter humoris satietatem in operibus solent esse pandae, sed in vetustatem sine vitis

conservantur, quod is liquor, qui inest penitus in corporibus carum, habet amarum saporem, qui propter acritudinem non patitur penetrare cariem, ne que eas bestiolas, quae sunt nocentes. Ideoque quae ex his generibus opera constituuntur, permanent ad acternam diuturnitatem. Item cedrus et iuniperus easdem habent virtutes et utilitates; sed quemadmodum ex cupressu et pinu resina, sic ex cedro oleum, quod cedrium dicitur, nascitur, quo reliquae res unctae, uti etiam libri, a tineis et a carie non lacduntur. Vitruv., II. ix. 10, 11, 12, 13.

233. Effect of Climatic and Meteorological Conditions upon various kinds of Trees and Plants.

Aquilone maxime gaudent, densiores ab afflatu eius laetiores-The, et materiae firmioris. Qua in re plerique falluntur, cum in vincis pedamenta non sint a vento eo opponenda, et id tantum septemtrione servandum. Quin immo tempestiva frigora Plurimum arborum firmitati conferunt, et sic optime germinant: alioqui, si blandiantur Austri, defatiscentes, ac magis etiam in flore. Nam si cum defloruere, protinus sequuntur imbres, in totum poma depereunt: adeo ut amygdalae et piri, etiam si Omnino nubilum fuit, Austrinusve flatus, amittant foetus. Circa Vergilias quidem pluere inimicissimum viti et oleae: quoniam tune coitus est earum: hoc est illud quatriduum oleis decrecrium, hic articulus Austrinus nubili spurci, quod diximus. Fruges quoque peius maturescunt Austrinis diebus, sed celerius. sunt noxia frigora, quae septemtrionibus, aut praeposteris funt horis. Hiemem quidem Aquiloniam esse, omnibus satis utilizimum. Imbres vero tunc expetendi evidens causa est, **Quoniam arbores** foetu exinanitas, et foliorum quoque amissione languidas, naturale est avide esurire. Cibus autem earum imber. Quare tepidam esse hiemem, ut absumto partu arborum, equatur protinus conceptus, id est, germinatio, ac deinde alia forescendi exinanitio, inutilissimum experimentis creditur. Quin immo si plures ita continuentur anni, etiam ipsae moriantur arbores, quando nemini dubia poena est in fame laborantium. go qui dixit hiemes serenas optandas, non pro arboribus vota fecit. Nec per solstitia imbres vitibus conducunt. Hiberno quidem pulvere lactiores fieri messes, luxuriantis ingenii fertilitate dictum est. Alioqui vota arborum frugumque communia ant, nives diutinas sedere. Causa, non solum quia animam terme evanescentem exhalatione includunt et comprimunt, retroque agunt in vires frugum atque radices: verum quod et liquorem sensim praebent, purum praeterea levissimumque,

quando nix aquarum caelestium spuma est. Ergo humor amon universus ingurgitans diluenaque, sed quomodo sititux tillans, velut ex ubere alit omnia quae non inundat. To quoque illo modo fermentescit, et succi plena, ac lactescent satis non effocte, cum tempus apérit, tepidis arridet horis. maxime frumenta pinguescunt, praetorquam ubi calidus ses aer est, ut in Aegypto. Plin., N. H., XVII. 2.

234. The same Subject continued.

Continuatio enim et ipsa consuetudo, idem quod modus al efficit: plurimumque prodest, ubicunque non esse quod no In maiore parte orbis, cum praecoces excurrère germinatic evocatae indulgentia caeli, secutis frigoribus exuruntur. de causa serotinae hiemes noxiae, silvestribus quoque: (magis etiam dolent urgente umbra sua, nec adiuvante medic quando vestire teneras intorto stramento in silvestribus non Ergo tempestivae aquae hibernis primum imbribus, deinde minationem antecedentibus. Tertium tempus est, cum edu poma: nec protinus, sed iam valido foetu. Quae fructus: diutius continent, longioresque desiderant cibos, his et serot aquae utiles: ut viti, oleae, Punicis. Hae iam pluviae gen cuiusque arboribus diverso modo desiderantur, aliis alio temp maturantibus. Quapropter eisdem imbribus aliqua laedi vid aliqua iuvari, etiam in eodem genere, sicut in piris: alio hiberna quaerunt pluvias, alio vero praecocia, ut pariter quic omnia desiderent. Hibernum tempus est ante germination quae Aquilonem Austro utiliorem facit. Ratio eadem me terranea maritimis praesert: sunt enim plerumque frigidiora: montuosa planis, et nocturnos imbres diurnis. Magis fruun aquis sata, non statim auferente eas Sole. Plin., N. H., XV. 2.

235. The marvellous Variety of Animal Life.

Animantium vero quanta varietas est! quanta ad eam re vis, ut in suo quaeque genere permaneant! Quarum ali coriis tectae sunt, aliae villis vestitae, aliae spinis hirsuta pluma alias, alias squama videmus obductas; alias esse cornib armatas, alias habere effugia pennarum. Pastum autem amantibus large et copiose natura eum, qui cuique aptus er comparavit. Enumerare possum, ad eum pastum capessenda conficiendumque quae sit in figuris animantium, et quam sollus subtilisque descriptio partium, quamque admirabilis faber

sembrorum. Omnia enim, quae quidem intus inclusa sunt, ita nata atque ita locata sunt, ut nihil eorum supervacaneum sit, nihil ad vitam retinendam non necessarium. Dedit autem edem natura belluis et sensum et appetitum, ut altero conatum haberent ad naturales pastus capessendos, altero secernerent pestifera a salutaribus. Cic., N. D., II. xlvii. 121, 122.

236. Nature has supplied all living Creatures with the most appropriate Organs for obtaining their Food.

lam vero alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt, alia volando, alia nando; cibumque partim oris hiatu et dentibus ipsis capessunt, partim unguium tenacitate arripiunt, Prim aduncitate rostrorum; alia sugunt, alia carpunt, alia Vorant, alia mandunt Atque etiam aliorum ea est humilitas, ut cibum terrestrem rostris facile contingant. Quae autem altiora sunt, ut anseres, ut cygni, ut grues, ut cameli, adiu-Vantur proceritate collorum. Manus etiam data elephantis, quia propter. magnitudinem corporis difficiles aditus habebant ad pastum. At, quibus bestiis erat is cibus, ut alius generis bestiis vescerentur, aut vires natura dedit aut celeritatem. Data est quibusdam etiam machinatio quaedam atque sollertia: ut in araneolis aliae quasi rete texunt, ut, si quid inhaeserit, conficient: aliae autem ex inopinato observant et, si quid incidit, arripiunt, idque consumunt. Pina vero, (sic enim Gracce dicitur,) duabus grandibus patula conchis, cum parva quilla quasi societatem coit comparandi cibi: itaque quum Pisciculi parvi in concham hiantem innataverunt, tum admonita quillae pina morsu comprimit conchas. Sic dissimillimis bestiolis communiter cibus quaeritur. In quo admirandum est, congressune aliquo inter se, an iam inde ab ortu natura ipsa congregatae sint. Cic., N. D., II. xlvii. 122-124.

Instinct suggests to Animals the readiest and most effective Means of satisfying their Necessities.

Legi etiam scriptum, esse avem quamdam, quae Platalea nominaretur; eam sibi cibum quaerere advolantem ad eas aves, quae se in mari mergerent; quae quum emersissent piscemque cepissent, usque eo premere earum capita mordicus, dum illae captum amitterent, id quod ipsa invaderet. Eademque haec avis scribitur conchis se solere complere easque, quum stomachi calore concoxerit, evomere, atque ita eligere ex iis, quae sunt esculenta. Ranae autem marinae dicuntur obruere sese arena

solere, et moveri prope aquam, ad quas quasi ad escam pisce quum accesserint, confici a ranis atque consumi. Milvo en quoddam bellum quasi naturale cum corvo. Ergo alter alteriu ubicumque nactus est, ova frangit. Illud vero ab Aristotel animadversum, a quo pleraque, quis potest non mirari? grue quum loca calidiora petentes maria transmittant, triangul efficere formam; eius autem summo angulo aer ab iis adversu pellitur; deinde sensim ab utroque latere tamquam remis, it pennis cursus avium levatur. Basis autem trianguli, quer grues efficiunt, ea tamquam a puppi ventis adiuvatur, eaeque i tergo praevolantium colla et capita reponunt; quod qui ipse dux facere non potest, quia non habet, cui innitatu revolat, ut ipse quoque quiescat. Et in eius locum succedi ex iis, quae acquierunt, eaque vicissitudo in omni cursu conser Multa eiusmodi proferre possum, sed genus ipsur videtis. Cic., N. D., II. xlix. 124, 125.

238. The Source of Instinct is an Unsolved Mystery.

Mirum in plerisque animalium, scire quare petantur: sed « per cuncta quid caveant. Elephas homine obvio forte i solitudine, et simpliciter oberrante, clemens placidusque etias demonstrare viam traditur. Idem vestigio hominis animae verso priusquam homine, intremiscere insidiarum metu, subsi tere ab olfactu, circumspectare, iras proflare, nec calcare, se erutum proximo tradere, illum sequenti, nuntio simili usqu ad extremum: et tunc agmen circumagi, et reverti, aciemqu dirigi: adeo omnium odori durare virus illud, maiore ex part ne nudorum quidem pedum. Sic et tigris, etiam feris ceter truculenta, atque ipsa elephanti quoque spernens vestigii: hominis viso transferre dicitur protinus catulos. modo agnito? ubi ante conspecto illo, quem timet? Etenim talle silvas minime frequentari certum est. Sane mirentur ipsalvestigii raritatem: sed unde sciunt timendum esse? Ima vero cur vel ipsius conspectum paveant, tanto viribus, mag= tudine, velocitate praestantiores? Nimirum haec est naturerum, haec potentia eius, saevissimas ferarum maximas 🔁 nunquam vidisse quod debeant timere, et statim intellige cum sit timendum. Plin., N. H., viii. 5.

239. The Sanitary Features of a District may be inferred from the Effect of its Vegetable Products upon the Animals that inhabit it.

Hoc autem fieri, uti pabulo ciboque salubres proprietates terrae videantur, licet animadvertere et cognoscere ex agris Cretensium, qui sunt circa Pothereum flumen, quod est Cretae inter duas civitates Gnoson et Gortynam: dextra enim et sinistra eius fluminis pascuntur pecora; sed ex iis, quae pascuntur proxime Gnoson, splenem habent; quae autem ex altera parte proxime Gortynam, non habent apparentem splenem. Unde etiam medici quaerentes de ea re invenerunt in iis locis berbam, quam pecora rodendo imminuerant lienes: ita eam herbam colligendo curant lienosos hoc medicamento, quod etiam Cretenses vocitant. Ex eo licet scire, cibo atque aqua proprietates locorum naturaliter pestilentes aut salubres esse. Item si in paludibus moenia constituta erunt, quae paludes *condum mare fuerint, spectabuntque ad septentrionem, aut inter septentrionem et orientem, eaeque paludes excelsiores fuerint, quam littus marinum, ratione videbuntur esse constituta. Fossis enim ductis aquae exitus ad littus, et, mari tempestatibus aucto, in paludes redundantia motionibus concitatur, amarisque mixtionibus non patitur bestiarum palustrium genera ibi nasci; quaeque de superioribus locis natando proxime littus perveniunt, inconsueta salsitudine necantur. Exemplar autem huius rei Gallicae paludes possunt esse, quae circum Altinum, Ravennam, Aquileiam aliaque quae in eiusmodi locis municipia sunt proxima paludibus; quod his regionibus habent incredibilem salubritatem. Quibus autem insidentes ant paludes, et non habent exitus profluentes neque per fumina neque per fossas, uti Pomtinae, stando putrescunt, et humores graves et pestilentes in his locis emittunt. Vitruv., L iv. 10-12.

240. On Variation of Type and Hybridation.

In nullo genere aeque facilis mixtura cum fero, qualiter natos antiqui hybridas vocabant, ceu semiferos: ad homines quoque, ut in C. Antonium, Ciceronis in consulatu collegam, appellatione translata. Non in suibus autem tantum, sed in omnibus quoque animalibus, cuiuscunque generis ullum est placidum, eiusdem invenitur et ferum; utpote cum hominum etiam silvestrium tot genera praedicta sint. Caprae tamen in plurimas intilitudines transfigurantur. Sunt capreae, sunt rupicaprae,

sunt ibices pernicitatis mirandae, quanquam onerato capito vastis cornibus gladiorumque vaginis: in hace se librant, ut tormento aliquo rotati in petras, potissimum e monte aliquo in alium transilire quaerentes; atque recussu pernicius, quo libuerit, exsultant. Sunt et oryges, soli quibusdam dicti contrario pilo vestiri, et ad caput verso. Sunt et damae, et pygargi, et strepsicerotes, multaque alia haud dissimilia. Sed illa Alpes, hace transmarini situs mittunt. Pira., N. H., viii. 79.

241. Some Particulars as to the Geographical Distribution of Animals.

Mirum, rerum naturam non solum alia aliis dedisse terris. animalia, sed in eodem quoque situ quaedam aliquibus locis negasse. In Maesia silva Italiae, non nisi in parte reperiuntur In Lycia dorcades non transcunt montes Syris hi glires. vicinos: onagri montem, qui Cappadociam a Cilicia dividit. In Hellesponto in alienos fines non commeant cervi: et circa Arginussam Elaphum montem non excedunt, auribus etiam in monte fissis. In Poroselene insula viam mustelae non transcunt: in Boeotiae Lebadia illatae solum ipsum fugiunt, quae iuxta in Orchomeno tota arva subruunt, talpae, quarum e pellibus cubicularia vidimus stragula: adeo ne religio quidem a portentis summovet delicias. In Ithaca lepores illati moriuntur extremis quidem in litoribus: in Ebuso, in litoribus, cuniculi: scatent iuxta in Hispania Balearibusque. Cyrenis mutae fuere ranae; illatis e continente vocalibus durat genus earum. Mutae sunt etiam nunc in Seripho insula. Eaedem alio translatae canunt: quod accidere et in lacu Thessaliae Sicendo tradunt. In Italia muribus araneis venenatus est morsus: eosdem ulterior Apennino regio non habet. Iidem ubicunque sint, orbitam si transiere, moriuntur. In Olympo Macedoniae monte non sunt lupi, nec in Creta insula. Ibi quidem non vulpes, ursive, atque omnino nullum maleficum animal, praeter phalangium: aranei id genus, de quo dicemus suo loco. Mirabilius, in eadem insula cervos, praeterquam in Cydoniatarum regione, non esse: item apros, et attagenas, herinaceos. In Africa autem nec apros, nec cervos, nec capreas, nec ursos. Pun, *N. H.*, viii. 83.

242. Natural History of the Lion.

Leoni tantum ex feris clementia in supplices: prostratis parcit: et ubi saevit, in viros potius, quam in feminas fremit:

in infantes non nisi magna fame. Credit Libya, intellectum pervenire ad eos precum. Captivam certe Gaetuliae reducem audivi, multorum in silvis impetum a se mitigatum alloquio, sasam dicere se feminam, profugam, infirmam, supplicem animalis omnium generosissimi, ceterisque imperitantis, indignam eius gloria praedam. Varia circa hoc opinio, ex ingenio cuiusque, vel casu, mulceri alloquiis feras: quippe obvium, serpentes extrahi cantu, cogique in poenam, verum falsumne sit, vita non decreverit. Leonum animi index cauda, sicut et equorum aures. Namque et has notas generosissimo cuique natura tribuit. Immota erro placidus, clemens, blandientique similis, quod rarum est: crebrior enim iracundia. Eius in principio terra verberatur: incremento terga, ceu quodam incitamento, flagellantur. summa in pectore. Ex omni vulnere, sive ungue impresso, sive dente, ater profluit sanguis. Iidem satiati, innoxii sunt. Generositas in periculis maxime deprehenditur: non in illo tantummodo, quod spernens tela diu se terrore solo tuetur, ac velut cogi testatur : cooriturque non tanquam periculo coactus, ed tanquam amentiae iratus. Illa nobilior animi significatio: quanlibet magna canum et venantium urgente vi, contemtim restitansque cedit in campis, et ubi spectari potest : idem ubi virgulta silvasque penetravit, acerrimo cursu fertur, velut abscondente turpitudinem loco. Dum sequitur, insilit saltu, on in fuga non utitur. Vulneratus observatione mira percuswem novit, et in quantalibet multitudine appetit. Eum vero qui telum quidem miserit, sed tamen non vulneraverit, correptum rotatumque sternit, nec vulnerat. Cum pro catulis foeta dimicat, oculorum aciem traditur defigere in terram, no reabula expavescat. Cetero dolis carent et suspicione: nec limis intuentur oculis, aspicique simili modo nolunt. Creditum 🛰 a moriente humum morderi, lacrimamque leto dari. Atque be tale, tam saevum animal, rotarum orbes circumacti, curreque inanes, et gallinaceorum cristae, cantusque etiam magis ment, sed maxime ignes. Aegritudinem fastidii tantum sentit: n qua medetur ei contumelia, in rabiem agente annexarum wivia simiarum. Gustatus deinde sanguis in remedio est. *Pli*n., *N. H.*, viii. 19.

243. The Means of Locomotion among Birds.

Harum volatus in reputationem ceterarum quoque volucrum modificationem ceterarum quoque ceterarum qu

saliunt aliae, ut passeres, merulae : currunt, ut perdices, rusticulae : ante se pedes iaciunt, ut ciconiae, grues : expandunt alas, pendentesque raro intervallo quatiunt, aliae crebrius, sed et primas dumtaxat pennas: aliae et tota latera pandunt: quaedam vero maiore ex parte compressis volant; percussoque semel, aliquae et gemino ictu aere feruntur, vel ut inclusum eum prementes, eiaculantur sese in sublime, in rectum, in pronum. Impingi putes aliquas, aut rursus ab alto cadere has, illas salire. Anates solae, quaeque sunt eiusdem generis, in sublime protinus sese tollunt, atque e vestigio caelum petunt, et hoc etiam ex aqua. Itaque in foveas, quibus feras venamur, delapsae solae evadunt. Vultur, et fere graviores, nisi ex procursu, aut altiore cumulo immissae, non evolant: cauda reguntur. Aliae circumspectant, aliae flectunt colla. Nonnullae vescuntur ea, quae rapuere pedibus. Sine voce non volant multae: aut e contrario semper in volatu silent. Subrectae, pronae, obliquae, in latera, in ora, quaedam et resupinae feruntur: ut si pariter cernantur plura genera, non in eadem natura meare videntur. Plurimum volant, quae apodes, quia careant usu pedum : ab aliis cypselli appellantur, hirundinum specie. Nidificant in scopulis. Hae sunt, quae toto mari cernuntur: nec unquam tam longo naves, tamque continuo cursu recedunt a terra, ut non circumvolitent eas apodes. Cetera genera residunt et insistunt: his quies nisi in nido nulla: aut pendent, aut iacent. Plin., N. H., x. 54, 55.

244. Natural History of the Phoenix.

Paullo Fabio, L. Vitellio coss. post longum saeculorum ambitum, avis phoenix in Aegyptum venit, praebuitque materiem doctissimis indigenarum et Graecorum, multa super eo miraculo disserendi. De quibus congruunt, et plura ambigua, sed cognitu non absurda, promere libet. Sacrum Soli id animal, et ore ac distinctu pinnarum a ceteris avibus diversum, consentiunt, qui formam eius definiere. De numero annorum varia traduntur. Maxime vulgatum quingentorum spatium. Sunt, qui adseverent, mille quadringentos sexaginta unum interiici; prioresque alites Sesostride primum, post Amaside dominantibus, dein Ptolemaeo, qui ex Macedonibus tertius regnavit, in civitatem, cui Heliopolis nomen, advolavisse, multo ceterarum volucrum comitatu, novam faciem mirantium. Sed antiquitas quidem obscura: inter Ptolemaeum ac Tiberium minus ducenti quinquaginta anni fuerunt. Unde nonnulli falsum hunc phoenicem, neque Arabum e terris credidere, nihilque usurpavisse ex his, quae vetus memoria firmavit. Confecto quippe annorum numero, ubi mors propinquet, suis in terris struere nidum, eique vim genitalem adfundere, ex qua foetum criri: et primam adulto curam sepeliendi patris: neque id temere, sed sublato myrrhae pondere, tentatoque per longum iter, ubi par oneri, par meatui sit, subire patrium corpus, inque Solis aram perferre atque adolere. Haec incerta et fabulosis aucta. Ceterum adspici aliquando in Aegypto eam volucrem non ambigitur. Tac. Ann., vi. 28.

245. On the Senses of Animals.

Ex sensibus ante cetera homini tactus, dein gustatus: reliquis superatur a multis. Aquilae clarius cernunt: vultures sagacius odorantur: liquidius audiunt talpae obrutae terra, tam denso atque surdo naturae elemento. Praeterea voce omnium in mblime tendente sermonem exaudiunt: et si de iis loquare, intelligere etiam dicuntur, et profugere. Auditus cui hominum primo negatus est, huic et sermonis usus ablatus: nec sunt naturaliter surdi, ut non iidem sint et muti. In marinis ostreis anditum esse, non est verisimile: sed ad sonum mergere se dicuntur solenes. Ideo et silentium in mari piscantibus. Pisces quidem auditus nec membra habent, nec foramina: andire tamen eos palam est: ut patet, cum plausu congregari leros ad cibum assuetudine in quibusdam vivariis spectetur: et in piscinis Caesaris genera piscium ad nomen venire, quosdamque singulos. Itaque produntur etiam clarissime audire mugil, lupus, salpa, chromis, et ideo in vado vivere. Olfactum in esse manifeste patet: quippe non omnes eadem esca capiuntur: et prius, quam appetant, odorantur. Quosdam et speluncis latentes, salsamento illitis faucibus scopuli piscator expellit, reluti sui cadaveris agnitionem fugientes. Conveniuntque ex alto etiam ad quosdam odores, ut sepiam ustam, et polypum: Tue ideo coniiciuntur in nassas. Sentinae quidem navium odorem procul fugiunt: maxime tamen piscium sanguinem. Non potest petris avelli polypus: idem cunila admota, ab odore Protinus resilit. Purpurae quoque foetidis capiuntur. Nam de reliquo animalium genere quis dubitat? Cornus cervini odore serpentes fugantur, sed maxime styracis: origani, aut calcis, aut sulphuris formicae necantur. Culices acida petunt: ad dulcia non advolant. Tactus sensus omnibus est, etiam quibus nullus alius: nam et ostreis; et terrestrium, vermibus and a series que la company de enim alios alia sapores appetant? in quo vel praecipua naturae

architectae vis. Alia dentibus praedantur, alia unguibus rostri aduncitate carpunt, alia latitudine ruunt, alia acu excavant, alia sugunt, alia lambunt, sorbent, mandunt, vu Nec minor varietas in pedum ministerio, ut rapiant, distral teneant, premant, pendeant, tellurem scabere non ecasent. 1 N. H., x. 89-91.

G. MAN.

246. Climate Determines the Physical Characteristics of New

Hacc autem ex natura rerum sunt animadvertenda, et sideranda, atque etiam ex membris corporibusque gen Namque sol quibus locis mediocriter prefe observands. vapores, in his conservat corpora temperata: quaeque pro currendo deflagrat, eripit exurendo temperaturam hum Contra vero refrigeratis regionibus, quod absunt a meridie k non exhauritur a caloribus humor, sed ex coelo roscidus at corpora fundens humorem, efficit ampliores corporaturas v que sonitus graviores. Ex eo quoque sub septentrionibus triuntur gentes immanibus corporibus, candidis coloribus, di capillo et rufo, oculis caesiis, sanguine multo, quoniam ab l oris plenitate coelique refrigerationibus sunt conformati. autem sunt proximi ad axem meridianum subiectique solis sui, brevioribus corporibus, colore fusco, crispo capillo, o nigris, cruribus invalidis, sanguine exiguo, solis impetu pe untur. Itaque etiam propter sanguinis exiguitatem timidi sunt ferro resistere; sed ardores ac febres sufferunt sine tin quod nutrita sunt eorum membra cum fervore. Itaque cor quae nascuntur sub septentrione, a febri sunt timidiora et il cilla, sanguinis autem abundantia ferro resistunt sine tin Vitruv., VI. i. 3, 4.

247. Climate Determines the Mental Qualities of Nations

Hoc autem verum esse, ex humidis naturae locis grav fieri et ex fervidis acutiora, licet ita experiendo animadver Calices duo in una fornace aeque cocti aequoque ponder crepitumque uno sonitu sumantur: ex his unus in aquam mittatur, postea ex aqua eximatur: tune utrique tangan Cum enim ita factum fuerit, largiter inter eos sonitus dis pabit, aequoque pondere non poterunt esse. Ita et homis corpora uno genere figurationis et una mundi coniunce

concepta alia propter regionis ardorem acutum spiritum aëris exprimunt tactu, alia propter humoris abundantiam gravissimas effundunt sonorum qualitates. Item propter tenuitatem coeli meridianae nationes ex acuto fervore mente expeditius celerimoventur ad consiliorum cogitationes. Septentrionales autem gentes, infusae crassitudine coeli, propter obstantiam sëris humore refrigeratae, stupentes habent mentes. autem ita esse, a serpentibus licet aspicere, quae per calorem cum exhaustam habent humoris refrigerationem, tunc acerrime moventur; per brumalia autem et hiberna tempora mutatione coli refrigeratae, immotae sunt stupore. Ita non est mirandum, a acutiores efficit calidus aer hominum mentes, refrigeratus autem contra tardiores. Cum sint autem meridianae nationes animis acutissimis infinitaque solertia consiliorum, simul ut ad fortitudinem ingrediuntur, ibi succumbunt; quod habent exusab sole animorum virtutes. Qui vero refrigeratis nascuntur reponibus, ad armorum vehementiam parationes sunt, magnisque virtutibus sunt sine timore, sed tarditate animi sine considerantia irruentes, sine solertia, suis consiliis refragantur. Fibrus., VI. i. 9, 10.

48. The Situation of Italy is Favourable to the Development of the highest Physical and Mental Capacity.

Cum ergo ab natura rerum haec ita sint in mundo collocata, ut onnes nationes immoderatis mixtionibus sint disparatae, veros ister spatium totius orbis terrarum regionumque medio mundi Populus Romanus possidet fines. Namque temperatissimae ad tranque partem et corporum membris animorumque vigoribus pro fortitudine sunt in Italia gentes. Quemadmodum ain Iovis stella inter Martis ferventissimam et Saturni frigidisimam media currens temperatur, eadem ratione Italia inter **ptentrionalem meridianamque ab utraque parte mixtionibus temperatas et invictas habet laudes. Itaque refringit barbaforum virtutes forti manu, consiliis meridianorum cogitationes. la divina mens civitatem populi Romani egregia temperataque regione collocavit, uti orbis terrarum imperio potiretur. Quodsi ita est, uti dissimiles regiones ab inclinationibus coeli variis Seneribus sint comparatae, et ut etiam naturae gentium dispalibus animis et corporum figuris qualitatibusque nascerentur, dubitemus aedificiorum quoque rationes ad nationum Patiumque proprietates apte distribuere, cum habeamus ab rerum natura solertem et expeditam monstrationem. Pitrue., VI. i. 10-12.

249. A Comparison of Man with the rest of the Creation

Ante omnia unum animantium cunctorum, alienis opibus: ceteris varie tegumenta tribuit, testas, cortices, c spinas, villos, setas, pilos, plumam, pennas, squamas, vei Truncos etiam arboresque cortice, interdum gemino, a frigo et calore tutata est. Hominem tantum nudum, et in humo, natali die abiicit ad vagitus statim et ploratum, nul que tot animalium aliud ad lacrimas, et has protinus vitae cipio. At hercules risus, praecox ille et celerrimus, ante q ragesimum diem nulli datur. Ab hoc lucis rudimento, que feras quidem inter nos genitas, vincula excipiunt, et omi membrorum nexus: itaque feliciter natus iacet, manibus busque devinctis, flens, animal ceteris imperaturum: et a pliciis vitam auspicatur, unam tantum ob culpam, quia ni est. Heu dementiam ab his initiis existimantium ad super se genitos! Prima roboris spes, primumque temporis m quadrupedi similem facit. Quando homini incessus? quando quando firmum cibis os? quamdiu palpitans vertex, summae cuncta animalia imbecillitatis indicium? Iam morbi, totque 1 cinae contra mala excogitatae, et haec quoque subinde novitavictae. Cetera sentire naturam suam, alia pernicitatem usur alia praepetes volatus, alia nare: hominem scire nihil sine doct non fari, non ingredi, non vesci: breviterque non aliud nat sponte, quam flere. Itaque multi exstitere, qui non nasci mum censerent, aut quam ocissime aboleri. Uni animan Uni animan luctus est datus, uni luxuria, et quidem innumerabilibus m ac per singula membra: uni ambitio, uni avaritia, uni imm vivendi cupido, uni superstitio, uni sepulturae cura, atque € post se de futuro. Nulli vita fragilior, nulli rerum omi libido maior, nulli pavor confusior, nulli rabies acrior. cetera animantia in suo genere probe degunt: congregari mus, et stare contra dissimilia. Leonum feritas inter se dimicat: serpentium morsus non petit serpentes: ne maris (em belluae ac pisces, nisi in diversa genera, saeviunt. At cules homini plurima ex homine sunt mala. Plin., N. vii. 1.

250. Opinions and Statistics with Reference to Longevity

Poscere videtur locus ipse sideralis scientiae sentent Epigenes CXII annos impleri negavit posse: Berosus er CXVII. Durat et ea ratio, quam Petosiris ac Necepsos trad unt, et tetartemorion appellant, a trium signorum portione, pose in Italiae tractu cxxIV annos vitae contingere apparet. Negavere illi, quenquam xc partium exortivam mensuram (quod anaphoras vocant) transgredi, et has ipsas incidi occursu maleforum siderum, aut etiam radiis eorum, Solisque. Schola rur-Aesculapii secuta, quae stata vitae spatia a stellis accipi dicit; sed quantum plurimum tribuat, incertum est. autem esse dicunt longiora tempora, quandoquidem momentis honrum insignibus, Lunae dierum, ut vii atque xv (quae nocte ≈ die observantur) ingens turba nascatur, scansili annorum lege occidua, quam climacteras appellant, non fere ita genitis LIV anum excedentibus. Primum ergo artis ipsius inconstantia declarat quam incerta res sit. Accedunt experimenta et exempla recentissimi census, quem intra quadriennium Imperatores Cassares Vespasiani, pater filiusque censores egerunt. Nec sunt omnia vasaria excutienda: mediae tantum partis, inter Apenninum Padumque, ponemus exempla. Centum viginti annos Parmae tres edidere, Brixelli unus cxxv, Parmae duo cxxx, Placentiae unus cxxxi, Faventiae una mulier cxxxv, Bononiae L. Terentius Marci filius, Arimini vero M. Aponius C et L, Tertulla, CXXXVII. Circa Placentiam in collibus oppidum est Veleiscium, in quo cx annos sex detulere, quatuor centenos vicenos: unus cxl, M. Mucius M. filius, Galeria Felix. pluribus moremur in re confessa, in regione Italiae octava cenknum annorum censi sunt homines LIV, centenum denum homines IIV, centenum vicenum quinum homines duo, centenum tricenum homines quatuor, centenum tricenum quinum aut septenum totidem, centenum quadragenum homines tres. Plin., N. H., vii. 50.

251. The Question of Life after Death Discussed from a Physical Point of View.

Post sepulturam variae Manium ambages. Omnibus a suprema die cadem, quae ante primum: nec magis a morte sensus ullus aut corpori aut animae, quam ante natalem. Eadem enim vanitas in futurum etiam se propagat, et in mortis quoque tempora ipsa sibi vitam mentitur: alias immortalitatem animae, alias transfigurationem, alias sensum inferis dando, et Manee, alias transfigurationem, alias sensum inferis dando, et Manee, alias transfigurationem, alias sensum inferis dando, et Manee, alias transfigurationem, alias etiam homo esse desierit: ceu vero ullo modo spirandi ratio homini a ceteris animalibus distet, aut non diuturniora in vita multa reperiantur, quibus nemo similem divinat immortalitatem. Quod autem corpus animae per se? quae materia? ubi cogitatio illi? quomodo visus? anditusque? aut qui tangit? qui usus eius? aut quod sine his

bonum? Quae deinde sedes, quantave multitude tet combianimarum, velut umbrarum? Puerilium ista delinimenterum
avidaeque nunquam desinere mortalitatis commenta sunt. Si
milis et de amervandis corporibus hominum, ac reviviacent
promissa a Democrito vanitas, qui non revixit ipae. Qua
(malum) ista dementia est, iterari vitam morte? quaeve graiti
quies unquam, si in sublimi sensus animae manet, inter infine
umbrae? Perdit profecto ista dulcedo credulitasque praecipuum
naturae bonum, mortem; ac duplicat obitus, si delere etian
postfuturi aestimatione evenit. Etenim si dulce vivere est, cu
potest esse vixisse? At quanto facilius certiusque, sibi quam
que credere, ac specimen securitatis antegenitali sumere experimento? Plin., N. H., vii. 56.

252. The Brain.

Cerebrum omnia habent animalia, quae sanguinem: etiam is mari, quae mollia appellavimus, quamvis careant sanguine, u polypi. Sed homo portione maximum et humidissimum, omni umque viscerum frigidissimum, duabus supra subterque mem branis velatum, quarum alterutram rumpi mortiferum est Cetero viri, quam feminae, maius. Hominibus hoc sine sangui ne, sine venis, et reliquis sine pingui. Aliud esse, quas medullam, eruditi docent, quoniam coquendo durescat. Omniun cerebro insunt ossicula parva. Uni homini in infantia palpitat nec corroboratur ante primum sermonis exordium. Hoc es viscerum excelsissimum, proximum caelo capitis, sine carne sine cruore, sine sordibus. Hanc habent sensus arcem: hu venarum omnis a corde vis tendit, hic desinit: hic culmer altissimum, hic mentis est regimen. Omnium autem animaliun in priora pronum, quia et sensus ante nos tendunt. Ab et proficiscitur somnus: hinc capitis nutatio. Quae cerebrum not habent, non dormiunt. Cervis in capite inesse vermiculi sul linguae inanitate, et circa articulum, qua caput iungitur, numer viginti produntur. Plin., N. H., xi. 49.

253. On Sleep and Dreams.

Somni quaestio non obscuram coniectationem habet. It terrestribus, omnia quae conniveant, dormire manifestum est Aquatilia quoque exiguum quidem, etiam qui de ceteris dubitant, dormire tamen existimant: non oculorum argumento, quia non habent genas: verum ipsa quiete cernuntur placida, ceu soporata, neque aliud quam caudas moventia, et ad tumul-

tam aliquem expavescentia. De thynnis confidentius affirmatur: inxta ripas enim aut petras dormiunt. Plani autem piscium in vado, ut manu saepe tollantur. Nam delphini, balaenaeque stertentes etiam audiuntur. Insecta quoque dormire silentio apparet, quia ne luminibus quidem admotis excitentur. Homo genitus premitur somno per aliquot menses: deinde longior in dies vigilia. Somniat statim infans: nam et pavore expergisci-Quidam vero nunquam: quibus tar, et suctum imitatur. mortiferum fuisse signum contra consuetudinem somnium, invenimus exempla. Magnus hic invitat locus, et diversis refertus documentis, utrumne sint aliqua praescita animi quiescentis: qua fiant ratione, an fortuita res sit, ut pleraque. Et si exemplis agatur, profecto paria fiant. A vino et a cibis proxima, atque in redormitatione vana esse visa, prope convenit. autem somnus nihil aliud, quam animi in medium sese recessus. Preter hominem somniare equos, canes, boves, pecora, capras, plan est. Ob hoc creditur et in omnibus, quae animal pariant. De iis, quae ova gignunt, incertum est: sed dormire ea, certum. Verum ad insecta transeamus: haec namque restant immensae mbilitatis animalia: quando aliqui ea neque spirare, et sanguine chan carere prodiderunt. Plin., x. 97, 98.

254. The Cause of a Good Memory.

Vidit enim hoc prudenter sive Simonides, sive alius quis invenit, ea maxime animis affigi nostris, quae essent a sensu tradita atque impressa; acerrimum autem ex omnibus nostris *nsibus esse sensum videndi; quare facillime animo teneri Posse ea, quae perciperentur auribus aut cogitatione, si etiam oculorum commendatione animis traderentur; ut res caecas et ^{4b} aspectus iudicio remotas conformatio quaedam et imago et figura ita notaret, ut ea, quae cogitando complecti non possemus, intuendo quasi teneremus. His autem formis atque corporibus, ^{acut} omnibus, quae sub aspectum veniunt, admonetur memoria hostra atque excitatur; sed locis opus est: etenim corpus intelligi sine loco non potest. Quare ne in re nota et pervulta multus et insolens sim, locis est utendum multis, illustribus, explicatis, modicis intervallis; imaginibus autem agentibus, Cribus, insignitis, quae occurrere celeriterque percutere animum Posint. Quam facultatem et exercitatio dabit, ex qua con-Spetudo gignitur, et similium verborum conversa et immutata Caibus aut traducta ex parte ad genus notatio et unius verbi imagine totius sententiae informatio, pictoris cuiusdam summi ratione et modo, formarum varietate locos distinguentis. Cia-c., De Or., II. lxxxvii. 357, 358.

255. The Problem discussed why the Things which excits o - ur several Senses most keenly are those that produce Satisary the somest.

Difficile enim dictu est, quaenam caussa sit, cur ea, q maxime sensus nostros impellunt voluptate et specie pri acerrime commovent, ab iis celerrime fastidio quodam et satietate abalienemur. Quanto colorum pulchritudine et varietate floridiora sunt in picturis novis pleraque, quam in veteribus! quae tamen, etiamsi primo aspectu nos ceperanti, diutius non delectant; quum iidem nos in antiquis tabulis ipso horrido obsoletoque teneamur. Quanto molliores sun delicatiores in cantu flexiones et falsae voculae, quam certa et severae! quibus tamen non modo austeri, sed, si saepius fi nt, multitudo ipsa reclamat. Licet hoc videre in reliquis sensi unguentis minus diu nos delectari, summa et acerrima suavi. conditis, quam his moderatis, et magis laudari, quod ceram, quam quod crocum olere videatur; in ipso tactu esse mo d et mollitudinis et levitatis. Quin etiam gustatus, qui sensus ex omnibus maxime voluptarius, quique dulcitud Ine praeter ceteros sensus commovetur, quam cito id, quod va Ide dulce est, aspernatur ac respuit! Quis potione uti aut c = bo dulci diutius potest? quum utroque in genere ea, quae levi ter sensum voluptate moveant, facillime fugiant satietatem. omnibus in rebus voluptatibus maximis fastidium finitimam est. Cic., De Or., III. xxv. 98, 99.

256. Arguments adduced by Nigidius to show the Natural distinct from the Conventional Origin of Language.

Nomina verbaque non positu fortuito, sed quadam vi ratione naturae facta esse, P. Nigidius in Grammaticis Commentariis docet; rem sane in philosophiae dissertationib celebrem. Quaeri enim solitum apud philosophos, τύσιι δυόματα sint, η θίοςι. In eam rem multa argumenta dicit, videri possint verba esse naturalia magis, quam arbitraria. quibus hoc visum est lepidum et festivum: "Vos," inqua cum dicimus, motu quodam oris conveniente cum ipsius verbi demonstratione utimur, et labias sensim primores emovem sac spiritum atque animam porro versum, et ad eos, quibuscum sermocinamur, intendimus. At contra cum dicimus nos; nequies

ofuso intentoque flatu vocis, neque proiectis labris pronunmus: sed et spiritum et labias quasi intra nosmetipsos ircemus. Hoc idem fit et in eo, quod dicimus tu et ego, et i et mihi. Nam sicuti, cum adnuimus et abnuimus, motus idam ille vel capitis vel oculorum a natura rei, quam signiat, non abhorret: ita in his vocibus quasi gestus quidam oris spiritus naturalis est. Eadem ratio est in Graecis quoque cibus, quam esse in nostris animadvertimus. Aul. Gell., X. iv.

257. On the Nature of Sight.

Nunc igitur si quadratum temptamus et id nos Commovet in tenebris, in luci quae poterit res Accidere ad speciem quadrata, nisi eius imago? Esse in imaginibus quapropter causa videtur Cernundi neque posse sine his res ulla videri. Nunc ea quae dico rerum simulacra feruntur Undique et in cunctas iaciuntur didita partis; Verum nos oculis quia solis cernere quimus, Propterea fit uti, speciem quo vertimus, omnes Res ibi eam contra feriant forma atque colore. Et quantum quaeque ab nobis res absit, imago Efficit ut videamus et internoscere curat; Nam cum mittitur, extemplo protrudit agitque Aera qui inter se cumque est oculosque locatus, Leque ita per nostras acies perlabitur omnis Et quasi perterget pupillas atque ita transit. Propterea fit uti videamus quam procul absit Res quaeque; et quanto plus aeris ante agitatur Et nostros oculos perterget longior aura, Tam procul esse magis res quaeque remota videtur. Scilicet haec summe celeri ratione geruntur, Quale sit ut videamus et una quam procul absit. Illud in his rebus minime mirabile habendumst, Cur, ea quae feriant oculos simulacra videri Singula cum nequeant, res ipsae perspiciantur. Ventus enim quoque paulatim cum verberat et cum Acre fluit frigus, non privam quamque solemus Particulam venti sentire et frigoris eius, Sed magis unorsum, fierique perinde videmus Corpore tum plagas in nostro tamquam aliquae res Verberet atque sui det sensum corporis extra. Lucr., iv. 234-264.

258. A Disquisition on Colours by the Philosopher Favorin

Plura sunt, inquit Favorinus, in sensibus oculorum, qua verbis vocibusque colorum discrimina. Nam, ut alias ec concinnitates omittamus, simplices isti rufus et viridis co singula quidem vocabula, multas autem species differe Atque eam vocum inopiam in lingua magis La video, quam in Graeca. Quippe qui rufus color, a ru quidem appellatus est: sed cum aliter rubeat ignis, aliter san aliter ostrum, aliter crocum, has singulas rufi varietates La oratio singulis propriisque vocabulis non demonstrat, omni ista significat una ruboris appellatione, cum tamen ex rebus vocabula colorum mutuetur; et igneum aliquid dic flammeum, et sanguineum, et croceum, et ostrinum, et aur Russus enim color et ruber nihil a vocabulo "rufi" differ neque proprietates eius omnes declarant; ¿asso; autem et is et ##666; et Point habere quasdam distantias coloris rufi vide vel augentes eum, vel remittentes, vel mixta quadam s temperantes. Aul. Gell., II. xxvi. 3-6.

259. A Continuation of the same by Fronto.

Tum Fronto ad Favorinum: Non infitias, inquit, imus, lingua Graeca, quam tu videre legisse, prolixior fusiorque quam nostra: sed in his tamen coloribus, quibus mode dix designandis, non perinde inopes sumus, ut tibi videmur. enim haec sunt sola vocabula rufum colorem demonstra quae tu modo dixisti, "rufus" et "ruber;" sed alia que habemus plura, quam quae dicta abs te Graeca sunt: fu enim et flavus et rubidus et phoeniceus et rutilus et luter spadix appellationes sunt rufi coloris, aut acuentes eum quas cendentes, aut cum colore viridi miscentes, aut nigro infusca: aut virenti sensim albo illuminantes. Nam phoeniceus, q tu Graece polouse dixisti, noster est, et rutilus, et sp phoenicei συνώνυμος qui factus Graece noster est exuberant splendoremque significat ruboris; quales sunt fructus pal arboris non admodum sole incocti, unde spadicis et pheer nomen est. Spadica enim Dorici vocant avulsum e pe termitem cum fructu. Fulvus autem videtur, de rufo at viridi mixtus, in aliis plus viridis, in aliis plus rufi habere: s poëta, verborum diligentissimus, "fulvam aquilam" dicit "iaspidem," "fulvos galeros," et "fulvum aurum," et "arei fulvam" et "fulvum leonem;" aicque Q. Ennius in annali "aere fulvo" dixit. "Flavus" contra videtur ex viridi et 1

stalbo concretus; sic "flaventes comae," et, quod mirari quosdam video, "frontes olearum" a Virgilio dicuntur "flavae." Sic multo ante Pacuvius "aquam flavam" dixit, et "flavum pulveras;" cuius versus quoniam sunt incundissimi, libens commenii:

"Cedo tamen pedem, lymphis flavis flavum ut pulverem Manibus isdem, quibus Ulixi saepe permulsi, abluam, Lassitudinemque minuam manuum mollitudine."

"Rubidus" autem est rufus atrore et nigrore multo mixtus. "Lateus" contra rufus color est dilucidior; unde eius quoque muen esse factum videtur. Non ergo, inquit, mi Favorine, peties rufi coloris plures apud Graecos, quam apud nos nominantur. Sed ne viridis quidem color pluribus ab illis, quam a nobis, vocabulis dicitur. Neque non potuit Virgilius, colorem equi significare viridem volens, caeruleum magis dicere equum, quam glaucum: sed maluit verbo uti notiore Graeco, quam inmitato Latino. Nostris autem Latinis veteribus "caesia" dicta est, quae a Graecis ">\text{Nauxauxii}, ut Nigidius ait, de colore caeli, quasi caelia. Aul. Gell., II. xxvi. 7-19.

260. On Sounds.

Vox enim duobus modis movetur; e quibus unus habet effectes continuatos, alter distantes. Continuata vox neque in initionibus consistit neque in loco ullo, efficitque terminationes apparentes, intervalla autem media patentia; uti sermone dicimus sol, lux, flos, nox. Sic enim, nec unde incipit the ubi desinit, intelligitur, quod neque ex acuta facta est savis nec ex gravi acuta apparet auribus. Per distantiam e contrario: namque cum flectitur immutatione vox, alias fit acuta alias gravis; statuit se in alicuius sonitus finitione, deinde in alterius, et id ultro citro crebre faciendo inconstan apparet sensibus, uti in cantionibus cum flectentes vocem varietatem facimus modulationis. Itaque intervallis ea cum Venatur, et unde initium fecit, et ubi desiit, apparet in sonorum Petentibus finitionibus: media autem carentia intervallis obscurantur. . . . Sonitus, qui graece Psiyye dicuntur, in uno-Thoque genere sunt decem et octo: e quibus octo sunt in tribus Seneribus perpetui et stantes; reliqui decem cum communiter modulantur, sunt vagantes. Stantes autem sunt qui inter Cobiles interpositi continent tetrachordi coniunctionem, et e erum discriminibus suis finibus sunt permanentes. . . . Concentus, quos natura hominis modulari potest, graeceque

diapason cum diatessaron, diapason cum diapente, diapason diapason cum diatessaron, diapason cum diapente, disdiapason Ideoque et a numero nomina receperunt; quod, cum vox con stiterit in una sonorum finitione ab caque se flectens mutaves et pervenerit in quartam terminationem, appellatur diatessaron in quintam diapente, in octavam diapason, in octavam et dimidiam diapason et diatessaron, in nonam et dimidiam diapase et diapente, in quintam decimam disdiapason. Non enim im duo intervalla cum chordarum sonitus aut vocis cantus face fuerit, nec in tertia aut sexta aut septima possunt consonant fieri; sed, ut supra scriptum est, diatessaron et diapente et ordine ad disdiapason convenientes ex natura vocis congruen habent finitiones; et ei concentus procreantur ex coniunctio sonituum, qui graece \$96yyes dicuntur. Vitrue., V. iv. 3, 7, 8.

261. The Principles of Geometrical Proportion are based upon Proportional Relations which obtain in the Human Body.

Corpus enim hominis ita natura composuit, uti os capitim mento ad frontem summam et radices imas capilli esset decima partis: item manus palma ab articulo ad extremum medic digitum tantundem: caput a mento ad summum vertice octavae: tantundem ab imis cervicibus: ab summo pectore imas radices capillorum sextae: ad summum verticem quart Ipsius autem oris altitudinis tertia pars est ab imo mento imas nares: nasus ab imis naribus ad finem medium sur ciliorum tantundem; ab ea fine adimas radices capilli, ubi fre efficitur, item tertiae partis. Pes vero altitudinis corpo sextae: cubitus quartae: pectus item quartae. Reliqua quoq membra suos habent commensus proportionis, quibus etis antiqui pictores et statuarii nobiles usi magnas et infinit laudes sunt assecuti. Similiter vero sacrarum aedium membe ad universam totius magnitudinis summam ex partibus singuli convenientissimum debent habere commensuum responsum Item corporis centrum medium naturaliter est umbilicus Namque si homo collocatus fuerit supinus, manibus et pedibu pansis, circinique collocatum centrum in umbilico eius, circum agendo rotundationem utrarumque manuum et pedum digit linea tangentur. Non minus quemadmodum schema rotunde tionis in corpore efficitur, item quadrata designatio in invenitur. Nam si a pedibus imis ad summum caput mensun erit, eaque mensura relata fuerit ad manus pansas, invenietu eadem latitudo uti altitudo, quemadmodum areac, quae ad normam sunt quadratae. Vitruv., III. i. 2, 3.

263. Reasons, founded on Observation of the Human Body, why
Six and Ten should be considered Perfect Numbers.

Nec minus mensurarum rationes, quae in omnibus operibus videntur necessariae esse, ex corporis membris collegerunt, digitum, palmum, pedem, cubitum, et eas distribuerunt perfectum numerum, quem Graeci videror dicunt. fectum autem antiqui instituerunt numerum, qui decem dicitur. Namque ex manibus denarius digitorum numerus; digitis vero palmus, et ab palmo pes est inventus. Si autem in utrisque palmis ex articulis ab natura decem sunt perfecti, etiam Platoni placuit esse eum numerum ca re perfectum, Quod ex singularibus rebus, quae μονάδες apud Graecos dicuntur, Perficitur decussis; quae simul ac undecim aut duodecim sunt factae, quot superaverint, non possunt esse perfectae, donec ad Alterum decussim pervenerint. Singulares enim res particulae sunt eius numeri. Mathematici vero contra disputantes ea re Perfectum esse dixerunt numerum, qui sex dicitur, quod is numerus habet partitiones eorum rationibus sex numero con-Venientes, sic sextantem unum, trientem duo, semissem tria, bessem (quem δίμοιρον dicunt) quatuor, quintarium (quem τυτάμωρον dicunt) quinque, perfectum sex. Cum ad supputationem crescat, supra sex adiecto asse, ipextor; cum facta sunt octo, (quod est tertia adiecta) ad tertiarium, qui in/tpitos dicitur; dimidia adiecta cum facta sunt novem, sesquialterum, Qui initios appellatur; duabus partibus additis et decussi facto, bes alterum quem inidicorpor vocitant; in undecim numero quod adiecti sunt quinque, quintarium, quem intarpares dicunt; drodecim autem, quod ex duobus simplicibus numeris est effectus, dishaolara. Non minus etiam quod pes hominis altitudinis sextam habet partem, ita etiam ex eo quod perficitur Pedum sex numero corporis altitudinis terminatio, eum persectum constituerunt; cubitumque animadverterunt ex sex Palmis constare digitisque viginti quatuor. Vitruv., III. i.

263. Nature is Hostile to Man.

Quod si iam rerum ignorem primordia quae sint, Hoc tamen ex ipsis caeli rationibus ausim Confirmare aliisque ex rebus reddere multis, Nequaquam nobis divinitus esse paratam

Naturam rerum; tanta stat praedita culps. Principio quantum caeli tegit impetus ingena. Inde avidei partem montes silvaeque ferarum Possedere, tenent rupes vastacque paludes Et mare quod late terrarum distinct oras. Inde duas porro prope partis fervidus ardor Adsiduusque geli casus mortalibus aufert. Quod superest arvi, tamen id natura sua vi Sentibus obducat, ni vis humana resistat Vitai causa valido consusta bidenti Ingemere et terram pressis proscindere aratris. Si non fecundas vertentes vomere glebas Terraique solum subigentes cimus ad ortus, Sponte sua nequeant liquidas existere in auras, Et tamen interdum magno quaesita labore Cum iam per terras frondent atque omnia florent. Aut nimiis torret fervoribus aetherius sol Aut subiti peremunt imbris gelidaeque pruinae, Flabraque ventorum violento turbine vexant. Praeterea genus horriferum natura ferarum Humanae genti infestum terraque marique Cur alit atque auget? cur anni tempora morbos Adportant? quare mors immatura vagatur? Tum porro puer, ut saevis proiectus ab undis Navita nudus humi iacet, infans, indigus omni Vitali auxilio, cum primum in luminis oras Nixibus ex alvo matris natura profudit, Vagituque locum lugubri complet, ut aecumst Cui tantum in vita restet transire malorum.

Lucr., v. 195-227-

264. A Short History of the Art of Medicine.

Vetustissimus auctor Aesculapius celebretur. Qui, quonisadhuc rudem et vulgarem hanc scientiam paulo subtilius excoluit, in Deorum numerum receptus est. Huius deinde duo filii, Podalirius et Machaon, bello Troiano ducem Agamemuonem secuti, non mediocrem opem commilitonibus suis attulerunt. Quos tamen Homerus non in pestilentia, neque in variis generibus morborum aliquid attulisse auxilii, sed vulneribus tantummodo ferro et medicamentis mederi solitos esse, proposuit. Ex quo apparet, has partes medicinae solas ab iis esse tractatas, easque esse vetustissimas. Eodemque auctore discipotest, morbos tum ad iram Deorum immortalium relatos esse,

et ab iisdem opem posci solitam. Verique simile est, inter nulla anzilia adversae valetudinis, plerumque tamen eam bonam contigiase ob bonos mores, quos neque desideria, neque luxuria vitarant; siquidem haec duo corpora, prius in Graecia, deinde apud nos, afflixerunt. Ideoque multiplex ista medicina neque olim apud Graecos, neque apud alias gentes necessaria, vix aliques ex nobis ad senectutis principia perducit. Ergo etiam Pot cos, de quibus retuli, nulli clari viri medicinam exercueronec maiore studio litterarum disciplina agitari coepit, 🗫 ut animo praecipue omnium necessaria, sic corpori inimica Primoque medendi scientia sapientiae pars habebatur, ut * borborum curatio et rerum naturae contemplatio sub iisdem **toribus nata sit, scilicet iis hanc maxime requirentibus, qui reperum suorum robora quieta cogitatione, nocturnaque vigilia minerant. Ideoque multos ex sapientiae professoribus peritos fuisse accepimus; clarissimos vero ex iis Pythagoram, et pedoclem, et Democritum. Huius autem, ut quidam crediderunt, discipulus Hippocrates Cous, primus quidem ex omnimemoria dignis, ab studio et sapientiae disciplinam hanc Peravit, vir et arte et facundia insignis. Post quem Diocles ystins, deinde Praxagoras et Chrysippus, tum Herophilus Emzistratus sic artem hanc exercuerunt, ut etiam in diversas andi vias processerint. Celsus, De Medic., I. Procem.

265. A Short History of the Art of Medicine—continued.

Jisdemque temporibus in tres partes medicina diducta est: una esset, quae victu; altera quae medicamentis; tertia quae nu mederetur. Primam διαιτητικήν, secundam Φαρμακιντικήν, tiam γειρουργική, Graeci nominarunt. Eius autem, quae victu rbos curat, longe clarissimi auctores, etiam altius quaedam itare conati, rerum quoque naturae sibi cognitionem vindirust, tanquam sine ea trunca et debilis medicina esset. et quos Serapion, primus omnium, nihil hanc rationalem splinam pertinere ad medicinam professus, in usu tantum experimentis eam posuit. Quem Apollonius et Glaucias, et quanto post Heraclides Tarentinus, et alii quoque non medioviri secuti, ex ipsa professione se in rescurso, appellaverunt. in duas partes en quoque, quae victu curat, medicina divisa aliis rationalem artem, aliis usum tantum sibi vindicantibus: vero quidquam post eos qui supra comprehensi sunt, Sitante, nisi quod acceperat, donec Asclepiades medendi rationem care parte mutarit. Ex cuius successoribus Themison Per ipse quoque quaedam in senectute deflexit. Et per hos quidem maximos viros salutaris ista nobis professio increvente Celsus, De Medic., I. Procem.

266. Arguments for a Scientific Method in Medicine.

Igitur ii, qui rationalem medicinam profitentur, haec nec saria esse proponunt: abditarum et morbos continentium cau rum notitiam, deinde evidentium; post haec etiam naturalism actionum; novissime partium interiorum. Abditas cau vocant, in quibus requiritur, ex quibus principiis nostra corpora sint, quid secundam, quid adversam valetudinem faciat. Nequesto enim credunt, posse eum scire, quomodo morbos curare co veniat, qui, unde hi sint, ignoret; neque esse dubium, quin ali ia curatione opus sit, si ex quattuor principiis vel superans aliquided, vel deficiens adversam valetudinem creat; ut quidam ex sanien tiae professoribus dixerunt: alia, si in humidis omne vitium est, u Herophile visum est; alia, si in spiritu, ut Hippocrati; alia, sanguis in eas venas (sc. arterias) quae spiritui accommodata sunt, transfunditur, et inflammationem, quam Graeci PASYMONI vocant, excitat, eaque inflammatis talem motum efficit, quali ... Is in febre est, ut Erasistrati placuit; alia, si manantia corpuscula. per invisibilia foramina subsistendo, iter claudunt, ut Asclepiade *** contendit; eum vero recte curaturum, quem prima origo causa Neque vero infitiantur, experimenta quoque non fefellerit. esse necessaria; sed ne ad haec quidem aditum fieri potuisse nisi ab aliqua ratione, contendunt; non enim quidlibet antiqu ores viros aegris inculcasse, sed cogitasse, quid maxime comveniret, et id usu explorasse, quo ante coniectura aliqua du xisset; neque interesse, an nunc iam pleraque explorata sint, 🞫 a consilio tamen coeperunt. Et id quidem in multis ita se habere. Saepe vero etiam nova incidere genera morborum, in quibus nihil adhuc usus ostenderit, et ideo necessarium sit animadvertere, unde ea coeperint; sine quo nemo reperire mortalium possit, cur hoc, quam illo potius utatur. Et ob haec quidem in obscuro positas causas persequuntur. Evidentes vero eas appellant, in quibus quaerunt, imitium morbi calor attulerit, an frigus; fames, an satietas; et quae similia sunt; occursurum enim vitio dicunt cum, qui originem non ignorarit. Naturales vero corporis actiones appellant, per quas spiritum trahimus, et emittimus; cibum potionemque et assumimus et concoquimus; itemque per quas eadem haec in omnes membrorum partes Tum requirunt etiam quae ratio somni, quae digerantur. vigiliae sit; sine quorum notitia neminem putant vel occurrere

mederi morbis inter haec nascentibus posse. Celsus, De Medic., I. Procem.

267. Arguments used by those who advocate Empiricism in Medicine.

Contra ii, qui se iprespusoù ab experientia nominant, evidentes quidem causas, ut necessarias, amplectuntur: obscurarum vero 🗪 usarum et naturalium actionum quaestionem ideo supervacuam contendunt, quoniam non comprehensibilis natura sit. Non Posse vero comprehendi, patere ex corum, qui de his disputarunt, discordia; quum de ista re, neque inter sapientiae profes-Tes, neque inter ipsos medicos conveniat. Cur enim potius aliquis Hippocrati credat, quam Herophilo? cur huic potius. quam Asclepiadi? Si rationes sequi velit, omnium posse videri non improbabiles; si curationes, ab omnibus his aegros perductos esse ad sanitatem. Ita neque disputationi, neque auctoritati cuiusquam fidem derogari oportuisse: etiam sapientiae studiosos maximos medicos esse, si ratiocinatio hoc faceret; nunc illis verba superesse, deesse medendi scientiam. Quoque pro natura locorum genera medicinae; et aliud opus Romae, aliud in Aegypto, aliud in Gallia. Quod si morbos cae causae facerent, quae ubique eaedem essent, remedia quoque ubique eadem esse debuisse. Saepe etiam causas apparere, ut puta lippitudinis, vulneris; neque ex his patere medicinam. Quod si scientiam hanc non subiiciat evidens causa, multo minus eam posse subiicere, quae in dubio est. Quum igitur illa incerta, incomprehensibilis sit, a certis potius et exploratis Petendum esse praesidium; id est, iis, quae experientia in ipsis cuntionibus docuerit; sicut in ceteris omnibus artibus; nam ricolam quidem aut gubernatorem disputatione, sed usu fai. Ac nihil istas cogitationes ad medicinam pertinere, eo Inque disci, quod qui diversa de his senserint, ad eamdem amen sanitatem homines perduxerint. Id enim fecisse, quia Don ab obscuris causis, neque a naturalibus actionibus, quae and eos diversae erant, sed ab experimentis, prout cuique responderant, medendi vias traxerint. Ne inter initia quidem ab istis quaestionibus deductam esse medicinam, sed ab experi-Aegrorum enim, qui sine medicis erant, alios propter aviditatem primis diebus protinus cibum assumsisse alios propter fastidium abstinuisse; levatumque magis eorum morbum esse, qui abstinuerant. Itemque alios in ipsa febre aliquid edisse, alios paulo ante eam, alios post remissionem eius; optime deinde is cossisse, qui post finem febris id fecerant. Eademque ratione alios inter principia protinus usos esse cibo pleniare, exiguo; gravioresque eos factos, qui se implerant. Hace si aque quum quotidie inciderent, diligentes homines notame, plerumque melius responderent: deinde aegrotantibus ca cipere coepisse. Sic medicinam ortam, subinde aliorum sa aliorum interitu, perniciosa discernentem a salutaribus. Red deinde iam remediis, homines de rationibus corum dim coepisse: nec post rationem medicinam esse inventam, sed inventam medicinam rationem esse quaesitam. Requirere a ratio idem doceat quod experientia, an aliud: si idem, so vacuam esse; si aliud, etiam contrariam. Cels., De Medi Procem.

268. The Arguments for Vivisection were in the First Centum the Empire extended so as to include the Human Subjection.

Necessarium ergo esse incidere corpora mortuorum, coru viscera atque intestina scrutari; longeque optime feciase 1 philum et Erasistratum, qui nocentes homines a regibe carcere acceptos, vivos inciderint, considerarintque, etian spiritu remanente, ea quae natura ante clausisset, coru positum, colorem, figuram, magnitudinem, ordinem, duri mollitiem, laevorem, contactum; processus deinde singulore recessus, et sive quid inscritur alteri, sive quid partem alt in se recipit. Neque enim, quum dolor iutus incidit, scire doleat, eum, qui, qua parte quodque viscus intestinumv non cognoverit: neque curari id, quod aegrum est, posse s qui, quid sit ignoret. Et quum per vulnus alicuius vi patefacta sunt, eum qui sanae cuiusque colorem partis igr nescire quid integrum, quid corruptum sit; ita ne succu quidem posse corruptis. Aptiusque extrinsecus imponi rem compertis interiorum et sedibus et figuris, cognitaque e magnitudine: similesque omnia, quae intus posita sunt, Neque esse crudele, sicut plerique propoi ones habere. hominum nocentium, et horum quoque paucorum, supp remedia populis innocentibus saeculorum omnium quaeri. De Medic., I. Procem.

269. Arguments commonly urged against the Practice of Vivisection.

Atque ea quidem, de quibus est dictum, supervacua tantummodo; id vero, quod restat, etiam crudele: vivi hominum alvum atque praecordia incidi, et salutis hum

m artem non solum pestem alicui, sed hanc etiam mam inferre; quum praesertim ex iis, quae tanta quaerantur, alia non possint omnino cognosci, alia tiam sine scelere. Nam colorem, laevorem, mollitiem, , similiaque omnia, non esse talia, inciso corpore, itegro fuerint: quia quum, corporibus inviolatis, hacc netu, dolore, inedia, crudelitate, lassitudine, mille aliis bus affectibus saepe mutentur; multo magis verisimile riora, quibus maior mollities, et lux ipsa nova sit, issimis vulneribus et ipsa trucidatione mutari. Neque n esse stultius, quam quale quid vivo homine est, timare esse moriente, imo iam mortuo; nam uterum rem) quidem, qui minus ad rem pertineat, spirante pome diduci: simul atque vero ferrum ad praecordia et discissum transversum septum est, quod membrana superiores partes ab inferioribus diducit (διάφραγμα ocant) hominem protinus animam amittere: ita mortui praecordia et viscus omne in conspectum latrocinantis ari necesse est tale, quale mortui sit, non quale vivi fuit. onsequi medicum ut hominem crudeliter ingulet, non qualia vivi viscera habeamus. Si quid tamen sit, quod pirante homine conspectui subiciatur, id saepe casum urantibus. Interdum enim gladiatorem in arena, vel in acie, vel viatorem a latronibus exceptum sic vulneeius interior aliqua pars aperiatur, et in alio alia: ita positum, ordinem, figuram, similiaque alia cognoscere em medicum, non caedem, sed sanitatem molientem: r misericordiam discere, quod alii dira crudelitate cog-Ob haec ne mortuorum quidem lacerationem necessariam ae, etsi non crudelis, tamen foeda sit; quum aliter in mortuis se habeant: quantum vero in vivis cogotest, ipsa curatio ostendat. Cels., De Medic.,

A few Remarks on Surgery, with the Qualifications of a good Surgeon.

autem pars, quum sit vetustissima, magis tamen ab ente omnis medicinae Hippocrate, quam a prioribus est: deinde, posteaquam diducta ab aliis habere prosuos coepit, in Aegypto quoque increvit, Philoxeno auctore, qui plurimis voluminibus hanc partem diline comprehendit. Gorgias quoque et Sostratus et t Apollonii duo et Ammonius Alexandrinus, multique

alii celebres viri, singuli quaedam repererunt. Ac Romae quoque non mediocres professores, maximeque nuper Tryphon pater, et Euelpistus, et, ut ex scriptis eius intelligi potest, horum eruditissimus Meges, quibusdam in melius mutatis. aliquantum ei disciplinae adiecerunt. Esse autem chirurgon debet adolescens, aut certe adolescentiae propior; manu strenuz stabili, nec umquam intremiscente, eaque non minus sinist quam dextra promptus; acie oculorum acri claraque; ani intrepidus, misericors sic, ut sanari velit eum, quem accer non ut clamore eius motus vel magis, quam res desiderat, peret, vel minus, quam necesse est, secet; sed perinde facomnia, ac si nullus ex vagitibus alterius affectus oriatur. Pot autem requiri, quid huic parti proprie vindicandum sit: q vulnerum quoque ulcerumque multorum curationes, quas a. exsecutus sum, chirurgi sibi vindicant. Ego eumdem quic hominem posse omnia ista praestare concipio: atque ub diviserunt, eum laudo, qui quamplurimum percipit. non accipit; et in quibus vulneribus ulceribusque plus pr manu, quam medicamento, credo: tum quidquid ad Quae deinceps exsequi aggrediar; dilatisque aliud volumen ossibus, in hoc cetera explicabo; praepositis q iis, quae in qualibet parte corporis fiunt, ad ea, quae proprisedes habent transibo. Corn., Cels. De Medic., VII., Praef.

PART III.—ART AND LETTERS.

A. On the Arts Generally.

1. Painting.—The Early History of Painting in Greece and Italy.

De picturae initiis incerta, nec instituti operis quaestio est. Aegiptii sex millibus annorum apud ipsos inventam, priusquam in Graeciam transiret, affirmant, vana praedicatione, ut Pelan est. Graeci autem alii Sicyone, alii apud Corinthios repertam, omnes umbra hominis lineis circumducta. Itaque talem primam fuisse: secundam singulis coloribus, et monochromaton dictam, postquam operosior inventa erat : duratque talis etiam nunc. Inventam linearem dicunt a Philocle Aegyptio, vel Cleanthe Corinthio. Primi exercuere Ardices Corinthius, et Telephanes Sicyonius, sine ullo etiamnum colore, lam tamen spargentes lineas intus. Ideo et quos pingerent, deribere institutum. Primus invenit eas colorare, testa (ut ferent) trita, Cleophantus Corinthius. Hunc, aut eodem homine alium fuisse, quem tradit Cornelius Nepos secutum in Italiam Demaratum, Tarquinii Prisci Romani regis patrem, fugientem a Corintho iniurias Cypseli tyranni, mox docebimus. lam enim absoluta erat pictura etiam in Italia. Exstant certe hodieque antiquiores Urbe picturae Ardeae in aedibus scris, quibus equidem nullas aeque demiror tam longo aevo durantes in orbitate tecti, veluti recentes. Similiter Lanuvii, abi Atalanta et Helena cominus pictae sunt nudae ab eodem artifice, utraque excellentissima forma, sed altera ut virgo: neruinis quidem templi concussae. Caius princeps eas tollere conatus est, libidine accensus, si tectorii natura permisiana. Durant et Caere, antiquiores et ipsae. Fatebiturque, quisque eas diligenter aestimaverit, nullam artium celerius consummatam, cum Iliacis temporibus non fuisse eam apparent Plin., N. H., XXXV. v., vi.

2. Painting.—A Short Historical Criticism of Greek Painting.

Primi, quorum quidem opera non vetustatis modo grat visenda sunt, clari pictores fuisse dicuntur Polygnotus atq Aglaophon, quorum simplex color tam sui studiosos adh habet, ut illa prope rudia, ac velut futurae mox artis primor maximis, qui post eos exstiterunt, auctoribus praeferant, per prio quodam intelligendi, ut mea opinio fert, ambitu. Po-Zeuxis atque Parrhasius non multum aetate distantes, cir= Peloponnesia ambo tempora, (nam cum Parrhasio sertant Socratis apud Xenophontem invenitur,) plurimum arti addica runt. Quorum prior luminum umbrarumque invenisse = tionem, secundus examinasse subtilius lineas traditur. N= Zeuxis plus membris corporis dedit, id amplius atque august ratus, atque, ut existimant, Homerum secutus, cui validissi quaeque forma etiam in feminis placet. Ille vero ita circu scripsit omnia, ut eum "legum latorem" vocent, quia deor atque heroum effigies, quales ab eo sunt traditae, ceteri, t quam ita necesse sit, sequuntur. Floruit autem circa Ph pum et usque ad successores Alexandri pictura praecipue, diversis virtutibus. Nam cura Protogenes, ratione Pampl ac Melanthius, facilitate Antiphilus, concipiendis visioni quas queracias vocant, Theon Samius, ingenio et gratia, q in se ipse maxime iactat, Apelles est praestantissimus. ranorem admirandum facit, quod et ceteris optimis studiis praecipuos, et pingendi fingendique idem mirus artifex Quint., XII. x. 3-6.

3. Painting.—Celebrated Painters at Rome.

Apud Romanos quoque honos mature huic arti e Siquidem cognomina ex ea Pictorum traxerunt Fabii cla gentis, princepsque eius, cognominis ipse, aedem Saluti anno Urbis conditae ccccl, quae pictura duravit ad memoriam, aede Claudii principatu exusta. Proxime

est, in Foro boario aede Herculis, Pacuvii poetae pictura. Ennii sorore genitus hic fuit: clarioremque eam artem Romae fecit gloria scenae. Postea non est spectata honestis manibus: nisi forte quis Turpilium equitem Romanum e Venetia nostrae aetatis velit referre, hodieque pulchris eius operibus Veronae exstantibus. Laeva is manu pinxit, quod de nullo ante memoratur. Parvis gloriabatur tabellis, exstinctus nuper in longa senecta, Antistius Labeo praetorius, etiam proconsulatu provinciae Narbonensis functus. Sed ea res in risu et contumelia crat. Fuit et principum virorum non omittendum de pictura celebre consilium. Qu. Pedius, nepos Qu. Pedii consularis triumphalisque, a Caesare dictatore coheredis Augusto dati, cam natura mutus esset, eum Messala orator, ex cuius familia paeri avia erat, picturam docendum censuit, idque etiam Divus Augustus comprobavit. Puer magni profectus in ea arte obiit. Dignatio autem praecipua Romae increvit (ut existimo) a M. Valerio Max. Messala, qui princeps tabulam picturae proelii, quo Carthaginienses et Hieronem in Sicilia devicerat, proposuit in latere Curiae Hostiliae, anno ab Urbe condita ccccxc. Plia, N. H., XXXV. vii.

4 Pointing.—The Ignorant Ostentation of Wealth has caused the Art of Painting to Degenerate.

Imaginum quidem pictura quam maxime similes in aevum Popagabantur figurae: quod in totum exolevit. Aerei ponunter clypei, argenteae facies surdo figurarum discrimine, statuacapita permutantur, vulgatis iam pridem salibus etiam aminum. Adeo materiam malunt conspici omnes, quam se Et inter haec pinacothecas veteribus tabulis consuunt, dienasque effigies colunt, ipsi honorem non nisi in pretio ducent, at frangat heres, furis detrahat laqueus. Itaque nullius figie vivente, imagines pecuniae, non suas, relinquunt. Iidem Plaestras athletarum imaginibus, et ceromata sua exornant, et vultus Epicuri per cubicula gestant, ac circumferunt secum. Natali eius vicesima Luna sacrificant, feriasque omni mense custodiunt, quas icadas vocant, hi maxime qui se ne viventes quidem nosci volunt. Ita est profecto: artes desidia perdidit: et quoniam animorum imagines non sunt, negliguntur etiam ©porum. Plin., N. H., XXXV. ii.

4

5. Painting.—The Chief Use of Painting in Antiquity was for Portraits. The Invention of a Process by which Coloured Impressions were multiplied is due to Verro.

Aliter apud maiores in atriis haec erant quae spectarentur, non signa externorum artificum, nec acra, aut marmora: expressi cera vultus singulis disponebantur armariis, ut casent imagines, quae comitarentur gentilitia funera: semperque defuncto aliquo, totus aderat familiae eius, qui unquam fuerat, populus. Stemmata vero lineis discurrebant ad imagines pictus. Tablina codicibus implebantur, et monumentis rerum in magistratu gestarum. Aliae foris et circa limina domitarum gentiam imagines erant, affixis hostium spoliis, quae nec emtori refigure liceret: triumphabantque etiam dominis mutatis ipeae domus: et erat haec stimulatio ingens, exprobrantibus tectis, quotidis imbellem dominum intrare in alienum triumphum. Exstat Messalae oratoris indignatio, qua prohibuit inseri genti suae Laevinorum alienam imaginem. Similis causa Messalae seni expressit volumina illa, quae de familiis condidit, cum Scipionis Pomponiani transisset atrium, vidissetque adoptione testamentaria Salutiones, (hoc enim ei fuerat cognomen,) Africanorum dedecore irrepentes Scipionum nomini. Sed pace Messalarum dixisse liceat, etiam mentiri clarorum imagines, erat aliquis virtutum amor: multoque honestius, quam mereri, ne quis suas Non est praetereundum et novitium inventum. Siquidem non solum ex auro argentove, aut certe ex aere in Bibliothecis dicantur illi, quorum immortales animae in locis iisdem loquuntur: quin immo etiam quae non sunt, finguntur, pariuntque desideria non traditi vultus, sicut in Homero evenit. Quo maius (ut equidem arbitror) nullum est felicitatis specimen. quam semper omnes scire cupere, qualis fuerit aliquis. Asinii Pollionis hoc Romae inventum, qui primus Bibliothecam dicando, ingenia hominum rem publicam fecit. An priores coeperint Alexandriae et Pergami reges, qui Bibliothecas magno certamine instituere, non facile dixerim. Imaginum amore flagrasse quondam testes sunt et Atticus ille Ciceronis, edito de his volumine. et Marcus Varro benignissimo invento, insertis voluminum auorum fecunditati, non nominibus tantum septingentorum illustrium, sed et aliquo modo imaginibus: non passus intercidere figuras, aut vetustatem aevi contra homines valere, inventor muneris etiam diis invidiosi, quando immortalitatem non solum dedit, verum etiam in omnes terras misit, ut praesentes esse ubique, et claudi possent. Plin., N. H., XXXV. ii.

6. Painting.—Foreshortening was invented by Pausias.

Pausias autem fecit et grandes tabulas, sicut spectatam in Pompeii porticibus boum immolationem. Eam enim picturam primus invenit, quam postea imitati sunt multi, aequavit nemo. Ante omnia cum longitudinem bovis ostendere vellet, adversum eum pinxit, non transversum: et abunde intelligitur amplitudo. Dein cum omnes, quae volunt eminentia videri, candicantia faciant, coloremque condiant nigro: hic totum bovem atricoloris fecit, umbraeque corpus ex ipso dedit, magna prorsus arte in aequo exstantia ostendens, et in confracto solida omnia. Sicrone et hic vitam egit, diuque fuit illa patria picturae. Tabulas inde e publico omnes propter aes alienum civitatis addictas, Scauri aedilitas Romam transtulit. Plin., N. H., XXXV. xxxix. 24.

7. Painting.—The Ancient Masters of Painting produced their Effects with very few Colours.

Quatuor coloribus solis immortalia illa opera fecere: ex albis Melino, ex silaceis Attico, ex rubris Sinopide Pontica, ex nigris atramento, Apelles, Echion, Melanthius, Nicomachus, clarissimi pictores, cum tabulae eorum singulae oppidorum venirent opibus. Nunc et purpuris in parietes migrantibus, et India conferente fluminum suorum limum, et draconum et elephantorum saniem, nulla nobilis pictura est. Omnia ergo meliora tunc fuere, cum minor copia. Ita est, quoniam, ut supra diximus, rerum, non animi, pretiis excubatur. Plin., N. H., XXXV. xxxii.

8. Painting.—Some Facts concerning Apelles, who was esteemed the greatest Painter of Antiquity.

Verum omnes prius genitos futurosque postea superavit Apelles Cous, Olympiade CXII. Picturae plura solus prope quan ceteri omnes contulit, voluminibus etiam editis, quae doctrinam eam continent. Praecipua eius in arte venustas fuit, cum eadem aetate maximi pictores essent: quorum opera cum admiraretur, collaudatis omnibus, deesso iis unam Venerem dicebat, quam Graeci Charita vocant: cetera omnia contigisse: sed hac soli sibi neminem parem. Et aliam gloriam usurpavit, cum Protogenis opus immensi laboris ac curae supra modum anxiae miraretur. Dixit enim, omnia sibi cum illo paria esse, aut illi meliora: sed uno se praestare, quod manum illo de

tabula non sciret tollere : memorabili praecepto, "Nocere saepe nimiam diligentiam." Fuit autem non minoris simplicitati quam artis. Nam cedebat Amphioni de dispositione. And piodoro de mensuris, hoc est, quanto quid a quo distare debust Scitum est inter Protogenem et eum quod accidit. Ille Rhe vivebet: quo cum Apelles adnavigament, avidus cognoscendi opera eius, fama tantum sibi cogniti, continuo officinam pe Aberat ipse, sed tabulam amplae magnitudinis in machi aptatam picturae anus una custodiebat. Hacc Protoguae foris esse respondit, interrogavitque, a que quessitum di Ab hoc, inquit Apelles: arreptoque penicillo lineam ex colere duxit summae tenuitatis per tabulam. Reverso Protegeni, quae gesta crant, anus indicavit. Ferunt artificem protinus cont platum subtilitatem, dixisse Apellem venisse: non enim caders in alium tam absolutum opus. Ipsumque alio colore tenuicrem lineam in illa ipsa duxisse, praecepisseque abeuntem, si redisset ille, ostenderet, adiiceretque hunc esse quem quaereret : atque ita evenit. Revertitur enim Apelles, sed vinci erubescens, tertio colore lineas secuit, nullum relinquens amplius subtilitati At Protogenes victum se confessus, in portum devolavit, hospitem quaerens. Placuitque sic cam tabulam posterale tradi, omnium quidem, sed artificum praecipuo miraculo. Comsumtam eam priore incendio domus Caesaris in Palatio audio: spectatam olim tanto spatio nihil aliud continentem, quant lineas visum effugientes, inter egregia multorum opera inami similem, et eo ipso allicientem, omnique opere nobiliorem. Apelli fuit alioqui perpetua consuetudo, nunquam tam occupatam diem agendi, ut non lineam ducendo exerceret artem: quod ab eo in proverbium venit. Idem perfecta opera proposebat in pergula transcuntibus, atque post ipsam tabulam latens, vitia quae notarentur auscultabat, vulgum diligentiorem iudicem quam se praeferens. Feruntque a sutore reprehensum, quod im crepidis una intus pauciores fecisset ansas: eodem postero dio superbo emendatione pristinae admonitionis cavillante circa orus, indignatum prospexisse, denuntiantem, ne supra crepidam iudicaret, quod et ipsum in proverbium venit. Plin., N. H.-XXXV. xxxvi. 10–12.

Painting.—The Idea of Landscape Painting seems to here
struck a Painter named Ludius: but it was not taken of
by any Successor.

Decet non sileri et Ardeatis templi pictorem, praesertis civitate donatum ibi, et carmine, quod est in ipea pictura his versibus:

"Dignis digna loca picturis condecoravit,
Reginae Iunonis supremi coniugis templum,
Marcus Ludius Helotas Actolia oriundus,
Quem nunc et post semper ob artem hanc Ardea laudat."

Esque sunt scripta antiquis literis Latinis: non fraudando et Ladio, Divi Augusti aetate, qui primus instituit amoenissimam parietum picturam, villas et porticus, ac topiaria opera, lucos, semora, colles, piscinas, euripos, amnes, litora, qualia quis optaret, varias ibi obambulantium species, aut navigantium, terraque villas adeuntium asellis aut vehiculis. Iam piscantes, sacupantesque, aut venantes, aut etiam vindemiantes, sunt in eius exemplaribus: nobiles, palustri accessu villae, succollatis sponsione mulieribus, labantes trepidique feruntur: plurimae praeterea tales argutiae facetissimi salis. Idemque subdialibus maritimas urbes pingere instituit, blandissimo aspectu, minimoque impendio. Plin., N. H., XXXV. xxxvii.

10. Statuary.—A Short Criticism of Greek Statuary.

Similis in statuis differentia. Nam duriora, et Tuscanicis Proxima Callon atque Hegesias, iam minus rigida Calamis, mollion adhuc supra dictis Myron fecit. Diligentia ac decor in Polycleto supra ceteros; cui quanquam a plerisque tribuitur Palma, tamen, ne nihil detrahatur, deesse pondus putant. Nam t humanae formae decorem addiderit supra verum, ita non explevisse deorum auctoritatem videtur. Quin aetatem quoque Saviorem dicitur refugisse, nihil ausus ultra leves genas. Polycleto defuerunt, Phidiae atque Alcameni dantur. Phidias tamen diis quam hominibus efficiendis melior artifex creditur, in ebore vero longe citra aemulum, vel si nihil nisi Minervam Athenis, aut Olympium in Elide Iovem, fecisset: cuius pulchritudo adiecisse aliquid etiam receptae religioni videtur; adeo maiestas operis deum acquavit. Ad veritatem Lysip-Man ac Praxitelem accessisse optime affirmant. Nam Demetrius tanquam nimius in ea reprehenditur, et fuit similitudinis quan pulchritudinis amantior. Quint., XII. x. 7-9.

Togatae effigies antiquitus ita dicabantur. Placuere et nudae tenentes hastam, ab epheborum e gymnasiis exemplaribus, quas Achilleas vocant. Graeca res est, nihil velare: at contra

^{11.} Statuary.—Draped Effigies were at first usual at Rome: the Nude was adopted owing to Greek Influence.

Romana ac militaris, thoracas addere. Caesar quidem dicinto loricatam sibi dicari in foro suo passus est. Nam Lupercorus habitu factae tam novitiae sunt, quam quae nuper prodier paenulis indutae. Mancinus eodem habitu sibi statuit, qu deditus est. Notatum ab auctoribus, et L. Accium poetam i Camenarum aede maxima forma statuam sibi posuisse, cun brevis admodum fuisset. Equestres vero statuae Romanas celebrationem habent, orto sine dubio a Graecis exemplo. Se illi celetas tantum dicabant in sacris victores. Postes vero e qui bigis vel quadrigis vicissent. Unde et nostri currus nati in his qui triumphavissent. Serum hoc, et in his non nisi a Diw Augusto seiuges, sicut et elephanti. Plia, N. H., XXXIV. x

12. Statuary. - A List of some of the more Ancient Statues in Rome.

Atti Navii statua fuit ante Curiam, cuius basis conflagravii Curia incensa Publii Clodii funere. Fuit et Hermodori Ephesii in Comitio, legum, quas Decemviri scribebant, interpretia, publice dicata. Alia causa, alia auctoritas M. Horatii Coclitis statuae, quae durat hodieque, cum hostes a ponte sublicio solus Equidem et Sibyllae iuxta Rostra esse non miror, arcuisset. tres sint licet: una, quam Sextus Pacuvius Taurus aedilis plebis instituit: duae, quas M. Messala. Primas putarem has, et Atti Navii, positas aetate Tarquinii Prisci, nisi regum antecedentium essent in Capitolio. Ex his Romuli est sine tunica, sicut et Camilli in Rostris, et ante aedem Castorum fuit Q. Marcii Tremuli equestris togata, qui Samnites bis devicerat. captaque Anagnia, populum stipendio liberaverat. Inter antiquissimas sunt et Tulli Cloelii, Lucii Roscii, Spurii Nautii, C. Fulcinii in Rostris, a Fidenatibus in legatione interfectorum. Hoc a republica tribui solebat iniuria caesis, sicut et P. Iunio. et Tito Coruncanio, qui ab Teuca Illyriorum regina interfecti Non omittendum videtur, quod annales adnotavere, tripedaneas his statuas in Foro statutas. Haec videlicet mensura honorata tunc erat. Non praeteribo Cn. Octavium ob unum scilicet verbum. Hic regem Antiochum, daturum se responsum dicentem, virga quam tenebat forte circumscripsit, et prius quam egrederetur circulo illo, responsum dare coegit. In qua legatione interfecto senatus statuam poni iussit quam oculatissimo loco in Rostris. Invenitur statua decreta et Taraciae Caiae, sive Suffetiae virgini Vestali, ut poneretur ubi vellet: quod adiectum non minus honoris habet, quam feminae esse decretam.

Meritum eius in ipsis ponam annalium verbis: Quod campum Tiberinum gratificata esset ea populo. *Plin.*, *N. H.*, XXXIV. xi.

13. Statuary.—Antiquity of the Art of Statuary in Italy.

Fuisse autem statuariam artem familiarem Italiae quoque et vetustam, indicant, Hercules ab Evandro sacratus, ut produnt, in Foro boario, qui triumphalis vocatur, atque per triumphos restitur habitu triumphali: praeterea Ianus geminus a Numa rege dicatus, qui pacis bellique argumento colitur, digitis ita figuntis, ut trecentorum quinquaginta quinque dierum nota, per spificationem anni, temporis et aevi se deum indicaret. Signa quoque Tuscanica per terras dispersa, quae in Etruria factitata mest dubium. Deorum tantum putarem ea fuisse, ni Metrodorus Scepsius, cui cognomen a Romani nominis odio inditum statuarum Volsinios expugnatos obiiceret. Mirunque mihi videtur, cum statuarum origo tum vetus in Italia sit, lignea potius aut fictilia deorum simulacra in delubris dicata, usque ad devictam Asiam, unde luxuria. Similitudines exprimendi quae prima fuerit origo, in ca quam plasticen Gneci vocant, dici convenientius erit: etenim prior, quam saturia, fuit. Sed haec ad infinitum effloruit multorum roluminum opere, si quis plura persequi velit: omnia enim quis pomit! Plin., N. H., XXXIV. xvi.

14. Statuary.—The Various Modes of fusing Metals practised in Statuary.

Nunc revertemur ad differentias aeris et mixturas. In Oprio coronarium tenuatur in laminas, taurorumque felle tinctum, speciem auri in coronis histrionum praebet. Idemque in uncias additis auri scrupulis senis, praetenui pyropi bractea inacit. Regulare et in aliis fit metallis: itemque caldarium. Diferentia, quod caldarium funditur tantum, malleis fragile, quibus regulare obsequitur, ab aliis ductile appellatum, quale caldario. Omne enim purgatis diligentius igni vitiis, excoctisque caldario. Omne enim purgatis diligentius igni vitiis, excoctisque regulare est. In reliquis generibus palma Campano. Simile in multis partibus Italiae, provinciisque. Sed octonas plumbi libras addunt, et bene recoquunt propter inopiam ligni. Quantum ea res differentiae afferat, in Gallia maxime sentitur, ubi inter lapides candefactos funditur. Exurente enim coctura sigrum atque fragile conficitur. Praeterea semel recoquunt:

quod saepius fecisse, bonitati plurimum confert. Id quoque notasse non ab re est, aes omne frigore magno melius fundi. Plin., N. H., XXXIV. xx.

15. Statuary.—An Account of various Colossal Statues in Bronz in Greece and Rome.

Ante omnes autem in admiratione fuit Solis colossus Rhodi. quem fecerat Chares Lindius, Lysippi supra dicti discipulus. Septuaginta cubitorum altitudinis fuit. Hoc simulacrum post quinquagesimum sextum annum terrae motu prostratum, sel iacens quoque miraculo est. Pauci pollicem eius amplectuntur. Maiores sunt digiti, quam pleraeque statuae. Vasti spects hiant defractis membris. Spectantur intus magnae molis aux. quorum pondere stabiliverat constituens. Duodecim annis tradunt effectum ccc talentis, quae contulerant ex apparata regis Demetrii relicto, morae taedio. . . Videmus certe Tuscanicum Apollinem in bibliotheca templi Augusti, quinque ginta pedum a pollice, dubium aere mirabiliorem, an pulchritudine. Fecit et Sp. Carvilius Iovem, qui est in Capitolio, victis Samnitibus sacrata lege pugnantibus, e pectoralibus eorum, ocreisque et galeis. Amplitudo tanta est, ut conspiciatur s Latiario Iove. Reliquiis limae suam statuam fecit, quae est ante pedes simulacri eius. Habent in eodem Capitolio admirationem et capita duo, quae P. Lentulus consul dicavit: alterum a Charete supra dicto factum: alterum fecit Decius, comparatione in tantum victus, ut artificium minime probabilis artificis videatur. Verum omnem amplitudinem statuarum eius generis vicit actate nostra Zenodorus, Mercurio facto in civitate Gallise Arvernis, per annos decem, H-S. quadrigenties cent. mill. manipretio. Postquam satis ibi artem approbaverat, Romam accitus est a Nerone, ubi destinatum illius principis simulacrum, colossum fecit, ex pedum longitudine, qui dicatus Solis venerationi est, damnatis sceleribus illius principis. Mirabamur in officina non modo ex argilla similitudinem insignem, verum et ex parvis admodum surculis, quod primum operis instar fuit. Ea statua indicavit interisse fundendi aeris scientiam, cum et Nero largiri aurum argentumque paratus esset, et Zenodorus scientia fingendi caelandique nulli veterum postponeretur. Statuam Arvernorum cum faceret, provinciae Vibio Avito praesidente, duo pocula Calamidis manu caelata, quae Cassio Silano, avunculo eius, praeceptori suo Germanicus Caesar adamats donaverat, aemulatus est, ut vix ulla differentia esset artis. Quantoque maior in Zenodoro praestantia fuit, tanto magis sprehendi aeris obliteratio potest. Plin., N. H., XXXIV.

16. Some Facts relative to the Art of Moulding in Clay.

Plastae laudatissimi fuere Damophilus et Gorgasus, iidemque ictores: qui Cereris aedem Romae ad Circum maximum utroue genere artis suae excoluerunt, versibus inscriptis Graece, nibus significarunt, a dextra opera Damophili esse, ab laeva Ante hanc aedem Tuscanica omnia in aedibus fuisse actor est M. Varro. Ex hac, cum reficeretur, crustas parieım excisas tabulis marginatis inclusas esse: item signa ex stigiis dispersa. Fecit et Chalcosthenes cruda opera Athenis, ai locus ab officina eius Ceramicos appellatur. M. Varro adit sibi cognitum Romae Posim nomine, a quo facta poma et vas, ut non posses aspectu discernere a veris. Idem magnificat rcesilaum, Lucii Luculli familiarem, cuius proplasmata pluris enire solita artificibus ipsis, quam aliorum opera. Ab hoc ctam Venerem Genetricem in foro Caesaris, et priusquam molveretur, festinatione dedicandi positam. Deinde eidem a ucullo H-S. Lx mill. signum Felicitatis locatum, cui mors riusque inviderit. Octavio equiti Romano cratera facere olenti exemplar e gypso factum talento. Laudat et Pasitem, qui plasticen matrem statuariae, scalpturaeque, et caelarae esse dixit: et cum esset in omnibus his summus, nihil iquam fecit, antequam finxit. Praeterea elaboratam hanc tem Italiae, et maxime Etruriae: Turianumque a Fregellis citum, cui locaret Tarquinius Priscus effigiem Iovis in Capilio dicandam. Fictilem eum fuisse, et ideo miniari solitum: ziles in fastigio templi eius quadrigas, de quibus saepe dixi-Ab hoc eodem factum Herculem, qui hodieque materiae men in Urbe retinet. Hae enim tum effigies dum erant ndatissimae. Nec poenitet nos illorum, qui tales deos coluere. urum enim et argentum ne diis quidem conficiebant. Plim, . H., XXXV. xlv.

'. A History of the Art of Chasing Silver, which before the Second Century of our Era had fallen into Disuse.

Mirum in auro caelando inclaruisse neminem, argento multos. axime tamen laudatus est Mentor, de quo supra diximus. natuor paria ab eo omnino facta sunt: ac iam nullum exstare citur, Ephesiae Dianae templi, aut Capitolini incendiis. arro et aereum signum eius habuisse scripsit. Proximi ab eo

in admiratione Acragas, et Boethus, et Mys fuere. Ex hodie omnium opera in insula Rhodiorum: Boethi apud diam Minervam: Acragantis in templo Liberi patris in Rhodo, Bacchae Centaurique caelati in scyphis: Myos in es aede, et Silenus, et Cupidines. Acragantis et venatus in phis magna fama. Post hos celebratus est Calamis et Antip quique Satyrum in phiala gravatum somno collocavisse ve quam caelasse dictus est, Stratonicus. Mox Cyzicenus Te cus. Item Ariston et Eunicus Mitylensei laudantur, et I taeus: et circa Magni Pompeii aetatem Praxiteles, Poside Ephesius, Laedus Stratiates, qui proelia armatosque cael Zopyrus, qui Areopagitas, et iudicium Orestis, in duobus phis H-S. XII aestimatis. Fuit dein Pytheas, cuius binae w x venierunt. Ulysses et Diomedes erant in phialae embles Palladium surripientes. Fecit idem et cocos magiriscia az atos, parvulis potoriis, sed e quibus ne exempla quidem li exprimere, tam opportuna iniuriae subtilitas erat. Habt Teucer crustarius famam. Subitoque ars haec ita exolevi sola iam vetustate censeatur, usque adeo attritis caelaturi figura discerni possit, auctoritas constet. Plin., N. H., XXX

18. Notices concerning the Wearing and Workmanship Gold Rings.

Pessimum vitae scelus fecit, qui aurum primus induit dis Nec hoc quis fecerit traditur. Nam de Prometheo or fabulosa arbitror, quanquam illi quoque ferreum anulum c antiquitas: vinculumque id, non gestamen, intelligi vo Midae quidem anulum, quo circumacto habentem nemo neret, quis non etiam fabulosiorem fateatur? prorsus sinistrae maximam auctoritatem conciliavere auro, quidem Romanae, quarum mere ferreum id erat, ut virt bellicae, insigne. De regibus Romanis non facile dixe Nullum habet Romuli in Capitolio statua, nec praeter Nu Serviique Tullii alia, ac ne L quidem Bruti. Hoc in quiniis maxime miror, quorum e Graecia fuit origo, unde anulorum usus venit, quanquam etiam nunc Lacedaen ferreo utuntur. Sed a Prisco Tarquinio omnium primo fili cum in praetextae annis occidisset hostem, bulla aurea dona constat: unde mos bullae duravit, ut eorum qui equo mer sent filii, insigne id haberent, ceteri lorum. Et ideo m Tarquinii eius statuam sine anulo esse. Quanquam et nomine ipso ambigi video: Graeci a digitis appellavere, a

nos prisci ungulum vocabant: postea et Graeci et nostri symbolum. Longo certe tempore ne Senatum quidem Romanum habuisse aureos manifestum est. Siquidem his tantum qui legati ad exteras gentes ituri essent, anuli publice dabantur: credo, quoniam ita exterorum honoratissimi intelligebantur. Neque aliis uti mos fuit, quam qui ex ea causa publice accepissent: vulgoque sic triumphabant. Et cum corona ex auro Etrusca sustineretur a tergo, anulus tamen in digito ferreus erat, aeque triumphantis, et servi fortasse coronam sustinentis. Sic triumphavit de Iugurtha C. Marius: aureumque non ante tertium consulatum sumsisse traditur. Hi quoque, qui ob legationem acceperant aureos, in publico tantum utebantur his: intra domos vero ferreis. Quo argumento etiam nunc sponsae muneri ferreus anulus mittitur, isque sine gemma. . . . Non signat Oriens aut Aegyptus etiam nunc, literis contenta solis. Multis hoc modis, ut cetera omnia, luxuria variavit, gemmas addendo exquisiti fulgoris, censuque opimo digitos onemndo, sicut dicemus in gemmarum volumine: mox et effigies varias caelando, ut alibi ars, alibi materia esset in pretio. Alias deinde gemmas violari nefas putavit : ac ne quis signandi causam in anulis esse intelligeret, solidas induit. Quasdam vero neque ab ea parte quae digito occultatur, auro clusit, aurumque millibus lapillorum vilius fecit. Contra vero multi nulles admittunt gemmas, auroque ipso signant: id Claudii Caesaris principatu repertum. Plin., N. H., XXXIII. iv. and vi

19. Description of the Chasing on a Goblet.

Quis labor in phials? docti Myos, anne Myronis?
Mentoris haec manus est, an, Polyclete, tua?
Livescit nulla caligine fusca, nec odit
Exploratores nubila massa focos.
Vera minus flavo radiant electra metallo,
Et niveum felix pustula vincit ebur.
Materiae non cedit opus: sic alligat orbem,
Plurima cum tota lampade Luna nitet.
Stat caper Aeolio Thebani vellere Phryxi
Cultus: ab hoc mallet vecta fuisse soror.
Hunc nec Cinyphius tonsor violaverit, et tu
Ipse tua pasci vite, Lyaee, velis.
Terga premit pecoris geminis Amor aureus alis:
Palladius tenero lotos ob ore sonat.
Sic Methymnaeo gavisus Arione delphin

Languida non tacitum per freta vexit onus.
Imbuat egregium digno mihi nectare munus
Non grege de domini, sed tua, Ceste, manus.
Ceste, decus mensae, misce Setina: videtur
Ipse puer nobis, ipse sitire caper.
Det numerum cyathis Instanti litera Rufi:
Auctor enim tanti muneris ille mihi.
Si Telethusa venit, promissaque gaudia portat:
Servabor dominae, Rufe, triente tuo.
Si dubia est, septunce trahar: si fallit amantem,
Ut iugulem curas, nomen utrumque bibam.

Mart., viii.

51.

20. Description of the Temple of Diana at Ephesus.

Magnificentiae vera admiratio exstat templum Epherica Dianae ducentis viginti annis factum a tota Asia. In solo id palustri fecere, ne terrae motus sentiret, aut hiatus timera Rursus ne in lubrico atque instabili fundamenta tarnae molis locarentur, calcatis ea substravere carbonibus, dein velleribus lanae. Universo templo longitudo est ccccxxv pedum, latitudo ducentorum viginti, columnae centum viginti septem s singulis regibus factae, LX pedum altitudine: ex iis XXXVI caelatae, una a Scopa. Operi praefuit Chersiphron architectus Summa miracula, epistylia tantae molis attolli potuisse. Id consecutus est ille aeronibus arena plenis, molli clivo super capita columnarum exaggerato, paulatim exinaniens imos, ut sensim opus in cubili sederet. Difficillime hoc contigit in limine ipso, quod foribus imponebat. Etenim ea maxima moles fuit: nec sedit in cubili, anxio artifice, mortis destinatione suprema. Traduntque in ea cogitatione fessum nocturno tempore in quiete vidisse praesentem Deam, cui templum fiebat, hortantem ut viveret: se composuisse lapidem, atque ita postero die apparuit, et pondere ipso correctus videbatur. Cetera eius operis ornamenta plurium librorum instar obtinent, nihil ad speciem naturae pertinentia. Plin., N. H., XXXVI. xxi.

21. Music.—Its Origin.

At liquidas avium voces imitarier ore Ante fuit multo quam levia carmina cantu Concelebrare homines possent aurisque iuvare. Et zephyri, cava per calamorum, sibila primum Agrestis docuere cavas inflare cicutas. Inde minutatim dulcis didicere querellas,
Tibia quas fundit digitis pulsata caventum,
Avia per nemora ac silvas saltusque reperta,
Per loca pastorum deserta atque otia dia.

Lucr., v. 1379-1389.

22. Music.—Technical Development of the Art.

Musicam Amphion. Fistulam et monaulum Pan Mercurii: liquam tibiam Midas in Phrygia: geminas tibias Marsyas in dem gente, Lydios modulos Amphion: Dorios Thamyras rax: Phrygios Marsyas Phryx: Citharam Amphion: ut alii, pheus: ut alii, Linus. Septem chordis additis Terpander. tavam Simonides addidit: nonam Timotheus. Cithara sine ce cecinit Thamyras primus: cum cantu Amphion: ut alii, nus. Citharoedica carmina composuit Terpander. Cum iis canere voce Troezenius Ardalus instituit. Saltationem matam Curetes docuere, Pyrrhichen Pyrrhus, utramque in ta. Plin., N. H., VII. xvii.

3. Music.—The Value of Music as bracing the Mental Tone and strengthening the Character.

Claros nomine sapientiae viros, nemo dubitaverit, studiosos wices fuisse; quum Pythagoras atque eum secuti, acceptam * dubio antiquitus opinionem, vulgaverint, mundum ipsum matione esse compositum; quam postea sit lyra imitata. e illa modo contenti dissimilium concordia, quam vocant review, sonum quoque his motibus dederunt. Nam Plato, um in aliis quibusdam, tum praecipue in Timaeo, ne intelligi idem, nisi ab iis, qui hanc quoque partem disciplinae diligenperceperint, potest. Quid de philosophis loquor, quorum us ipse Socrates iam senex institui lyra non erubescebat? was maximos et fidibus et tibiis cecinisse traditum, et exerci-⁴ Lacedaemoniorum musicis accensos modis. Quid autem ad in nostris legionibus cornua ac tubae faciunt? quorum ncentus quanto est vehementior, tantum Romana in bellis oria ceteris praestat. Non igitur frustra Plato civili viro, em solitizio vocant, necessariam musicen credidit. Et eius ctae, quae aliis severissima, aliis asperrima videtur, principes hac fuere sententia, ut existimarent, sapientum aliquos nondam operam his studiis accommodaturos. Et Lycurgus, riminarum Lacedaemoniis legum auctor, musices disciplinam obavit. Atque eam natura ipsa videtur ad tolerandos facilius

labores velut muneri nobis dedisse: siquidem et remigem e hortatur; nec solum in iis operibus, in quibus plurium est praecunte aliqua iucunda voce, conspirat; sed etiam singul fatigatio quamlibet se rudi modulatione solatur. Quint, 12-16.

24. Music.—The Value of Music as an Aid to Literar. Culture.

Veterum quoque Romanorum epulis fides ac tibias adh moris fuit. Versus quoque Saliorum habent carmen. quum omnia sint a Numa rege instituta, faciunt manife ne illis quidem, qui rudes ac bellicosi videntur, curam mu quantam illa recipiebat aetas, defuisse. Denique in provei usque Graecorum celebratum est, "Indoctos a Musis at Gratiis abesse." Verum quid ex ea proprie petat futurus tor, disseramus. Numeros musice duplices habet, in "voc et in "corpore;" utriusque enim rei aptus quidam modus (eratur. "Vocis" rationem Aristoxenus musicus dividit in et μίλο; ἔμμετρου quorum alterum "modulatione ac cal alterum "sonis" constat. Num igitur non haec omnia o necessaria? quorum unum ad gestum, alterum ad co tionem verborum, tertium ad flexus vocis, qui sunt in as quoque plurimi, pertinet. . . . Si habebit in primis c vocis orator, quid tam Musices proprium? Sed ne haec qu praesumenda pars est: ut uno interim contenti simus exe C. Gracchi, praecipui suorum temporum oratoris, cui concio consistens post eum musicus, fistula, quam rorágios ve modos, quibus deberet intendi, ministrabat. Haec ei cura turbidissimas actiones, vel terrenti optimates, vel iam tir fuit. Quint., I. x. 20-22, 27, 28.

The Drama.—Its First Introduction into Rome, and S of its Subsequent Development.

Eo nihil dignum memoria actum, nisi quod pacis exposcendae causa tertio tum post conditam urbem lectister fuit. Et quum vis morbi nec humanis consiliis nec ope d levaretur, victis superstitione animis, ludi quoque scenici, res bellicoso populo, (nam Circi modo spectaculum fuerat) alia coelestis irae placamina instituti dicuntur. Ceterum quoque (ut ferme principia omnia) et ea ipsa peregrina res Sine carmine ullo, sine imitandorum carminum actu, luc ex Etruria acciti, ad tibicinis modos saltantes, haud inde

motus more Tusco dabant. Imitari deinde eos iuventus, mimul inconditis inter se iocularia fundentes versibus, coepere; nec absoni a voce motus erant. Accepta itaque res saepiusque usurpando excitata. Vernaculis artificibus, quia hister Tusco Verbo ludio vocabatur, nomen histrionibus inditum: qui non, sicut ante, Fescennino versu similem incompositum temere ac Fudem alternis iaciebant; sed impletas modis saturas, descripto in ad tibicinem cantu, motuque congruenti peragebant. Livius Put aliquot annos, qui ab saturis ausus est primus argumento fabulam facere, (idem scilicet, id quod omnes tum erant, suorum carminum actor) dicitur, quum saepius revocatus vocem obtudinet, venia petita puerum ad canendum ante tibicinem quum statuisset, canticum egisse aliquanto magis vigente motu, quia nihil vocis usus impediebat. Inde ad manum cantari histrionibus coeptum, diverbiaque tantum ipsorum voci relicta. Postquam lege hac fabularum ab risu ac soluto ioco res avocabatur, et ludus in artem paullatim verterat; iuventus, histrionibus fabellarum actu relicto, ipsa inter se more antiquo ridicula intexta versibus iactitare coepit: quae exodia postea appellata, conzertaque fabellis potissimum Atellanis sunt. Quod genus ludorum ab Oscis acceptum tenuit iuventus, nec ab histrionibus pollui passa est. Eo institutum manet, ut actores Atellanarum bec tribu moveantur, et stipendia, tanquam expertes artis ludicrae, faciant. Inter aliarum parva principia rerum, ludorum quoque prima origo ponenda visa est: ut appareret, quam ab ano initio res in hanc vix opulentis regnis tolerabilem insaniam venerit. Liv., vii. 2.

26. The Drama.—The Progress of Dramatic Art.

Tibia non, ut nunc, orichalco iuncta tubaeque Aemula, sed tenuis simplexque foramine pauco Adspirare et adesse choris erat utilis, atque Nondum spissa nimis complere sedilia flatu: Quo sane populus numerabilis, utpote parvus, Et frugi castusque verecundusque coibat. Postquam coepit agros extendere victor, et urbem Latior amplecti murus, vinoque diurno Placari Genius festis impune diebus; Accessit numerisque modisque licentia maior. Indoctus quid enim saperet liberque laborum Rusticus urbano confusus, turpis honesto? Sic priscae motumque et luxuriem addidit arti Tibicen traxitque vagus per pulpita vestem.

Sic etiam fidibus voces crevere severis, Et tulit eloquium insolitum facundia praeceps, Utiliumque sagax rerum et divina futuri Sortilegis non discrepuit sententia Delphis. Carmine qui tragico vilem certavit ob hircum, Mox etiam agrestes Satyros nudavit, et asper Incolumi gravitate iocum tentavit eo, quod Illecebris erat et grata novitate morandus Spectator functusque sacris et potus et exlex.

Hor., A. P., 202-224_

27. The Drama.—Licenticusness of the Mimes, and General Indecency of the Stage under the Emperors.

Quid, si scripsissem mimos, obscaena iocantes, Qui semper iuncti crimen amoris habent? In quibus assidue cultus procedit adulter; Verbaque dat stulto callida nupta viro. Nubilis haec virgo matronaque virque puerque Spectat : et e magna parte Senatus adest. Nec satis, incestis temerari vocibus aures:

Assuescunt oculi multa pudenda pati. Quumque fefellit amans aliqua novitate maritum, Plauditur; et magno palma favore datur.

Quoque minus prodest, scena est lucrosa poëtae: Tantaque non parvo crimina praetor emit.

Inspice ludorum sumtus, Auguste, tuorum: Emta tibi magno talia multa leges.

Haec tu spectasti, spectandaque saepe dedisti: Maiestas adeo comis ubique tua est:

Luminibusque tuis, totus quibus utitur orbis, Scenica vidisti laetus adulteria.

Scribere si fas est imitantes turpia mimos; Materiae minor est debita poena meae.

An genus hoc scripti faciunt sua pulpita tutum Quodque libet, mimis scena licere dedit?

Et mea sunt populo saltata poëmata saepe: Saepe oculos etiam detinuere tuos.

Scilicet in domibus vestris ut prisca virorum Artifici fulgent corpora picta manu;

Sic quae concubitus varios Venerisque figuras Exprimat, est aliquo parva tabella loco.

Utque sedet vultu fassus Telamonius iram. Inque oculis facinus barbara mater habet:

BOMAN THOUGHT: ART AND LETTERS.

Sic madidos siccat digitis Venus uda capillos:
Et modo maternis tecta videtur aquis.

Ov. Tr., ii. 497-529.

The Drama.—Terence complains that a Play had no fair chance against the more Sensational attractions of the Amphitheatre.

Hecyram ad vos refero, quam mihi per silentium Numquam agere licitum est ; ita eam oppressit calamitas. Eam cálamitatem véstra intellegéntia Sedábit, si erit adiútrix nostrae indústriae. Quum primum eam agere coépi, pugilum glória, Funámbuli eodem accessit exspectátio; Comitum conventus, strépitus, clamor mulierum Fecére, ut ante témpus exirém foras. Vetere în nova coepi úti consuctúdine, In éxperiundo ut éssem : refero dénuo. Primo actu placeo, quum interea rumor venit Datum íri gladiatóres: populus cónvolat: Tumúltuantur, clámant, pugnant dé loco: Ego intérea meum non pótui tutarí locum. Nunc túrba non est: ótium et siléntium est: Agéndi tempus míhi datum est: vobís datur Potéstas condecorándi ludos scénicos. Nolíte sinere pér vos artem músicam Recídere ad paucos: fácite, ut vestra auctóritas Meae auctóritati fautrix adiutrixque sit. Ter., Hec. Prol., 21-40.

The Drama.—The Drama had fallen in the time of Augustus into almost total Neglect in comparison with the various forms of "Spectacle."

Saepe etiam audacem fugat hoc terretque poetam, Quod numero plures, virtute et honore minores, Indocti stolidique et depugnare parati, Si discordet eques, media inter carmina poscunt Aut ursum aut pugiles: his nam plebecula gaudet. Verum equitis quoque iam migravit ab aure voluptas Omnis ad incertos oculos et gaudia vana. Quattuor aut plures aulaea premuntur in horas, Dum fugiunt equitum turmae peditumque catervae; Mox trahitur manibus regum fortuna retortis,

Esseda festinant, pilenta, petorrita, naves, Captivum portatur ebur, captiva Corinthus. Si foret in terris, rideret Democritus, seu Diversum confusa genus panthera camelo Sive elephas albus vulgi converteret ora; Spectaret populum ludis attentius ipais, Ut sibi praebentem mimo spectacula plura, Scriptores autem narrare putaret asello Fabellam surdo. Nam quae pervincere voces Evaluere sonum, referent quem nostra theatra? Garganum mugire putes nemus aut mare Tuscum: Tanto cum strepitu ludi spectantur et artes Divitiaeque peregrinae, quibus oblitus actor Quum stetit in scena, concurrit dextera laevae. Dixit adhuc aliquid? Nil sane. Quid placet ergo? Lana Tarentino violas imitata veneno. Hor. Ep., II. i. 182-1

The Drama.—The Degenerate Nobles, incapable of apprexing true Greatness, substitute for it the false Ambition the Stage.

Consumtis opibus vocem, Damasippe, locasti Sipario, clamosum ageres ut Phasma Catulli. Laureolum velox etiam bene Lentulus egit, Iudice me dignus vera cruce. Nec tamen ipsi Ignoscas populo; populi frons durior huius, Qui sedet et spectat triscurria patriciorum, Planipedes audit Fabios, ridere potest qui Mamercorum alapas. Quanti sua funera vendant. Quid refert? Vendunt nullo cogente Nerone, Nec dubitant celsi praetoris vendere ludis. Finge tamen gladios inde, atque hinc pulpita pone: Quid satius? Mortem sic quisquam exhorruit, ut si Zelotypus Thymeles, stupidi collega Corinthi? Res haud mira tamen, citharoedo Principe, mimus Nobilis. Juv., viii. 185-199.

31. The Drama.—Nero's Passion for the Stage.

Ne tamen adhuc publico theatro dehonestaretur, instiludos, Iuvenalium vocabulo, in quos passim nomina data. Il nobilitas cuiquam, non aetas aut acti honores impedimen quominus Graeci Latinive histrionis artem exercerent, usque

tus modosque haud viriles. Quin et feminae inlustres deformeditari: exstructaque apud nemus, quod navali stagno cumposuit Augustus, conventicula et cauponae, et posita veno itamenta luxui. Dabanturque stipes, quas boni necessitate. emperantes gloria consumerent. Inde gliscere flagitia et amia; nec ulla moribus olim corruptis plus libidinum circumlit, quam illa conluvies. Vix artibus honestis pudor retine-: nedum, inter certamina vitiorum, pudicitia aut modestia quidquam probi moris reservaretur. Postremo ipse scenam edit, multa cura tentans citharam et praemeditans adsistentis facibus. Accesserat cohors militum, centuriones tribuni-, et maerens Burrus ac laudans. Tuncque primum conscripti it equites Romani, cognomento Augustanorum, aetate ac ore conspicui, et pars ingenio procaces, alii in spe potentiae. dies ac noctes plausibus personare, formam principis vocem-🗦 deum vocabulis adpellantes: quasi per virtutem clari Poratique agere. Tac. Ann., xiv. 15.

The Drama.—A Defence of the Practice of "Contamination," or the Combined Imitation of more than one Original.

Poéta quum primum animum ad scribendum adpulit, Id síbi negoti crédidit solúm dari, Populo út placerent, quás fecisset fábulas: Verum áliter eveníre multo intéllegit. Nam in prólogis scribúndis operam abútitur, Non qui árgumentum nárret, sed qui málevoli Veteris poetae máledictis respondeat. Nunc, quam rem vitio dént, quaeso animum advortite. Menánder fecit Andriam et Perínthiam. Qui utrámvis recte nórit, ambas nóverit. Non ita dissimili sunt argumento, séd tamen Dissímili oratione sunt factae ac stilo. Quae convenere, in Andriam ex Perínthia hic Fatétur transtulísse, atque usum pró suis. Id istí vituperant fáctum, atque in eo dísputant, Contáminari nón decere fábulas. Faciunt nae intellegendo, ut nihil intellegant: Qui quum hunc accusant, Naévium, Plautum, Ennium Accusant, quos hic noster auctorés habet: Quorum aémulari exóptat negligéntiam Potiús, quam istorum obscúram diligéntiam. Ter., Andr. Prol., 1-31.

33. The Drama.—Roscius, the great Comic Actor.

Saepe enim soleo audire Roscium, quum ita dicat, se adhuc reperire discipulum quem quidem probaret potuisse neminem; non quo non essent quidam probabiles, sed quia, si aliquid modo esset vitii, id ferre ipse non posset. Nihil est enimetam insigne nec tam ad diuturnitatem memoriae stabile, quantid, in quo aliquid offenderis. Itaque ut ad hanc similitudines huius histrionis oratoriam laudem dirigamus, videtisme, quantihil ab eo nisi perfecte, nihil nisi cum summa venustate fiat nihil nisi ita, ut deceat et uti omnes moveat atque delectet. Itaque hoc iamdiu est consecutus, ut, in quo quisque artificit excelleret, is in suo genere Roscius diceretur. Cic., De Out.

34. The Drama.—Charges in the Arrangements of the Comic Stage.

Primis temporibus omnia, quae in scena versantur, in e oedia agebantur. Nam Pantomimus et Pythaules et C raules in comoedia canebant. Sed quia non poterant com simul apud omnes artifices pariter excellere, si qui erant in actores comoediarum pro facultate et arte potiores, prissus tum sibi artificii vindicabant. Sic factum est, ut, noient cedere mimis in artificio suo ceteris, separatio fieret reliquear Nam dum potiores inferioribus, qui in omni ergasterio essat servire dedignabantur, se ipsos a comoedia separaverunt: sic factum est, ut exemplo semel sumpto, unusquisque artis suae rem exsequi coeperit, neque in comoediam venire: cuis rei indicia produnt nobis antiquae comoediae, in quibus invenimus, Acta Tibiis Paribus aut Imparibus, aut Sarrams Quando enim chorus canebat, choricis tibiis, id est choranticis, artifex concinebat. In canticis autem, pythaulicis responsabet Sed quod Paribus Tibiis vel Imparibus invenimus scriptus, hoc significat: si quando monodio agebat, unam tibiam infabat: si quando synodio, utramque. Suet., Fr. ap. Diom., III. p. 489

35. The Drama.—Observations on the Construction of Thesis

Apud maiores theatri gradus tantum fuerunt. Nam se de ligno tantum ad tempus fiebat, unde hodieque perme consuetudo, ut componantur pegmata a ludorum theatre editoribus. Scena autem, quae fiebat, aut versilis erat ductilis. Versilis tunc erat, quum subito tota machini

budam convertebatur, et aliam picturae faciem ostendebat. Ductilis tunc, quum tractis tabulatis hac atque illac species picturae nudabatur interior. Unde perite utrumque tetigit, dicens, "Versis discedat frontibus:" singula singulis complectens armonibus. Quod Varro et Suetonius commemorant. Suet., ap. Sev. Georg., iii. 24.

B. THEORY OF THE ORATORICAL ART.

36. There is an Ideal Orator, and an Ideal Eloquence, which we far more perfect than anything that has ever been realised.

Atque ego in summo oratore fingendo talem informabo, Quis fortasse nemo fuit. Non enim quaero, quis fuerit, sed Quid sit illud, quo nihil possit esse praestantius, quod in per-Petaitate dicendi non saepe atque haud scio an numquam, in liqua autem parte eluceat aliquando, idem apud alios densius, pri alios fortasse rarius. Sed ego sic statuo, nihil esse in ullo Store tam pulchrum, quo non pulchrius id sit, unde illud ut ex ore aliquo quasi imago exprimatur, quod neque oculis neque Auribus neque ullo sensu percipi potest, cogitatione tantum et mente complectimur. Itaque et Phidiae simulacris, quibus mili in illo genere perfectius videmus, et iis picturis, quas nominavi, cogitare tamen possumus pulchriora. Nec vero ille artifex, quum faceret Iovis formam aut Minervae, contem-Phatur aliquem, e quo similitudinem duceret, sed ipsius in 🛌 te insidebat species pulchritudinis eximia quaedam, quam in eaque defixus ad illius similitudinem artem et wum dirigebat. Ut igitur in formis et figuris est aliquid Princtum et excellens, cuius ad cogitatam speciem imitando muntur ea, quae sub oculos ipsa cadunt, sic perfectae elo-Pentiae speciem animo videmus, effigiem auribus quaerimus. has rerum formas appellat ideas ille non intelligendi solum, ed etiam dicendi gravissimus auctor et magister, Plato, easque smi negat et ait semper esse ac ratione et intelligentia conineri: cetera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et odem statu. Quidquid est igitur, de quo ratione et via diputetur, id est ad ultimam sui generis formam speciemque redigendum. Cic., Or., ii. 7., iii. 10.

37. The Genius of Greek Eloquence Contrasted with that of Latin.

Quare qui a Latinis exiget illam gratiam sermonis Attici, det mihi in eloquendo eandem iucunditatem, et parem copiam. Quod si negatum est, sententias aptabimus iis vocibus, quas habemus, nec rerum nimiam tenuitatem, ut non dicam pinguioribus, fortioribus certe verbis miscebimus, ne virtus utraque percat ipsa confusione. Nam quo minus adiuvat sermo, rerum inventione pugnandum est. Sensus sublimes variique eruantur. Permovendi omnes affectus erunt, oratio translationum nitore illuminanda. Non possumus esse tam graciles: simus fortiores. Subtilitate vincimur: valeamus pondere. Proprietas penes illos est certior: copia vincamus. Ingenia Graecorum, etiam minora, suos portus habent: nos plerumque maioribus velis moveamur, validior spiritus nostros sinus tendat. Non tamen alto semper feremur: nam et litora interim sequenda sunt Illis facilis per quaelibet vada accessus: ego aliquid, non multo. tamen, altius, in quo mea cymba non sidat, inveniam. Neque enim, si tenuiora hace ac pressiora Graeci melius, in ecque vincimur solo, et ideo in comoediis non contendimus, prorsu tamen omittenda pars hace orationis; sed exigenda ut optima possumus: possumus autem rerum et modo et iudicio es similes: verborum gratia, quam in ipsis non habemus, extriz secus condienda est. Annon in privatis et acutus, et no asper, et non indistinctus, et non supra modum elatus 🗷 Tullius? non in M. Calidio insignis haec virtus? non Scip Qui porro non satis est, quo nihil esse melius potest? Quin I XII. x. 35-39.

38. Statement of Different Theories as to the Origin of Eloque - -

Nec diu nos moretur quaestio, "quae rhetorices osit." Nam cui dubium est, quin sermonem ab ipsa resum natura geniti protinus homines acceperint (quod certe procipium est cius rei), huic studium et incrementum decerit utilitas, summam ratio et exercitatio? Nec video, quare cuam dicendi putent quidam inde coepisse, quod ii, qui in discrimen aliquod vocabantur, accuratius loqui, defendendi sui grattia, instituerint. Haec enim, ut honestior causa, ita non utique prior est: quum praesertim accusatio praecedat defension em: nisi quis dicit, etiam gladium fabricatum ab eo prius, qui ferrum in tutelam sui, quam qui in perniciem alterius, compararit.

n ergo dicendi dedit natura; initium artis, observatio. es enim, sicut in medicina, quum viderent alia salubria, salubria, ex observatione eorum effecerunt artem: ita, in dicendo alia utilia, alia inutilia deprehenderent, nt ea ad imitandum vitandumque, et quaedam, sen rationem eorum, adiecerunt ipsi quoque: haec confirmant usu: tum, quae sciebat quisque, docuit. Cicero initium orandi conditoribus urbium ac legum latoribus in quibus fuisse vim dicendi necesse est: cur tamen rimam originem putet, non video; quum sint adhuc m vagae et sine urbibus ac sine legibus gentes, et tamen, in his nati, et legationibus fungantur, et accusent ac defendant, et denique alium alio melius loqui credant. III. ii. 1-4.

alifications of the Perfect Orator.—(a.) Power of Invention.

et invenire et iudicare, quid dicas, magna illa quidem ; tamquam animi instar in corpore, sed propria magis tiae, quam eloquentiae: qua tamen in caussa est vacua Noverit igitur hic quidem orator, quem summum lumus, argumentorum et rationum locos. Nam quoniam, id est, quod in controversia aut in contentione versetur, aut sitne aut quid sit aut quale sit quaeritur; sitne, quid sit, definitionibus; quale sit, recti pravique partiuibus ut uti possit orator, non ille vulgaris, sed hic ns, a propriis personis et temporibus semper, si potest, controversiam. Latius enim de genere, quam de parte are licet; ut, quod in universo sit probatum, id in parte bari necesse. Haec igitur quaestio, a propriis personis et ibus ad universi generis orationem traducta, appellatur In hac Aristoteles adolescentes, non ad philosophorum tenuiter disserendi, sed ad copiam rhetorum, in utramtem, ut ornatius et uberius dici posset, exercuit; idemque sic enim appellat) quasi argumentorum notas tradidit, mnis in utramque partem traheretur oratio. Facile hic noster, (non enim declamatorem aliquem de ludo, rulam de foro, sed doctissimum et perfectissimum quae-) quoniam loci certi traduntur, percurret omnes, utetur generatim dicet; ex quo emanant etiam, qui communes intur loci. Nec vero utetur imprudenter hac copia, sed expendet et seliget. Non enim semper, nec in omnibus ex iisdem eadem argumentorum momenta sunt. Iudiciitur adhibebit nec inveniet solum, quid dicat, sed etiam expendet. Nihil enim est feracius ingeniis, iis praesertim, qu disciplinis exculta sunt. Sed ut segetes fecundae et uberes n solum fruges, verum herbas etiam effundunt inimicissimas fru bus, sic interdum ex illis locis aut levia quaedam aut caus aliena aut non utilia gignuntur; quorum ab oratoris iudi delectus magnus adhibebitur. Alioqui quonam modo ille bonis haerebit et habitabit suis? aut molliet dura aut occultat quae dilui non poterunt, atque omnino opprimet, si licebit, a abducet animos aut aliud afferet, quod oppositum probabili sit, quam illud, quod obstabit. Cic., Or., xiv. 44-xv. 49.

Qualifications of the Perfect Orator.—(b.) Power of Expression by Voice and Gesture.

Ac vocis quidem bonitas optanda est: non est enim in not sed tractatio atque usus in nobis. Ergo ille princeps varial et mutabit: omnes sonorum, tum intendens, tum remitte persequetur gradus: idemque motu sic utetur, nihil ut super in gestus. Status erectus et celsus; rarus incessus, nec i longus; excursio moderata eaque rara; nulla mollitia cervicu nullae argutiae digitorum, non ad numerum articulus cade trunco magis toto se ipse moderans et virili laterum flexic brachii proiectione in contentionibus, contractione in remi Vultus vero, qui secundum vocem plurimum potest, quar affert tum dignitatem, tum venustatem! in quo quum effer ne quid ineptum aut vultuosum sit, tum oculorum est quar magna moderatio. Nam ut imago est animi vultus, sic ir oculi; quorum et hilaritatis et vicissim tristitiae modu ipsae, de quibus agetur, temperabunt. Cic., Or., xviii. 59

41. Qualifications of the Perfect Orator.—(c.) A Just & of Propriety in his Choice of Style.

Est autem, quid deceat, oratori videndum non in se solum, sed etiam in verbis. Non enim omnis fortu omnis honos, non omnis auctoritas, nou omnis aetas, 1 locus aut tempus aut auditor omnis eodem aut verborur tractandus est aut sententiarum, semperque in om orationis, ut vitae, quid deceat, est considerandum: q're, de qua agitur, positum est, et in personis et edicunt, et eorum, qui audiunt. Itaque hunc locum late patentem philosophi solent in officiis tractare, (1 de recto ipso disputant, nam id quidem unum est;) § in poetis, eloquentes in omni et genere et parte

am enim indecorum est, de stillicidiis quum apud unum icem dicas, amplissimis verbis et locis uti communibus, de iestate populi Romani summisse et subtiliter! Hic genere o, at persona alii peccant aut sua aut iudicum aut etiam versariorum, nec re solum, sed saepe verbo; etsi sine re nulla verbi est, tamen eadem res saepe aut probatur aut reiicitur stque alio elata verbo. In omnibusque rebus videndum , quaterus: etsi enim suus cuique modus est, tamen magis mdit nimium, quam parum. . . . Quum hoc decere, 10d semper usurpamus in omnibus dictis et factis, minimis maximis,) quum hoc, inquam, decere dicamus, illud non cere, et id usquequaque, quantum sit, appareat, in alioque matur aliudque totum sit, utrum decere, an oportere dicas; portere enim perfectionem declarat officii, quo et semper andum est et omnibus decere quasi aptum esse consentaneumtempori et personae; quod quum in factis saepissime, tum dictis valet, in vultu denique et gestu et incessu;) contraque 🗪 dedecere; (quod si poeta fugit ut maximum vitium, qui *** etiam, quum probi orationem affingit improbo, stultove pientis; si denique pictor ille vidit, quum immolanda Iphimia tristis Calchas esset, maestior Ulixes, maereret Menelaus, wolvendum caput Agamemnonis esse, quoniam summum illum tum penicillo non posset imitari; si denique histrio, quid cont. quaerit: quid faciendum oratori putemus?) sed quum ntum sit; quid in caussis earumque quasi membris faciat, Illud quidem perspicuum est, non modo partes ationis, sed etiam caussas totas, alias alia forma dicendi esse **Ctandas. Cic., Or., xxi. 71-74.

Qualifications of the Perfect Orator.—(d.) A nice Discrimination in the Employment of Wit and Humour.

Huic generi orationis aspergentur etiam sales, qui in dicendo mium quantum valent; quorum duo genera sunt, unum facerum, alterum dicacitatis. Utetur utroque; sed altero in trando aliquid venuste, altero in iaciendo mittendoque ridilo, cuius genera plura sunt; sed nunc aliud agimus. Illud monemus tamen, ridiculo sic usurum oratorem, ut nec nimis equenti, ne scurrile sit; nec subobsceno, ne mimicum; nec talanti, ne improbum; nec in calamitatem, ne inhumanum; sin facinus, ne odii locum risus occupet; neque aut sua perma aut iudicum aut tempore alienum. Haec enim ad illud decorum referuntur. Vitabit etiam quaesita nec ex tempore ta, sed domo allata, quae plerumque sunt frigida. Parcet et

amicitiis et dignitatibus; vitabit insanabiles contumelias, tantummodo adversarios figet, nec eos tamen semper nec omnes nec omni modo. Quibus exceptis sic utetur sale et facetiis, ut ego ex istis novis Atticis talem cognoverim neminem, quum id certe sit quam maxime Atticum. Hanc ego iudico formam summissi oratoris, sed magni tamen et germani Attici; quoniam, quidquid est salsum aut salubre in oratione, id proprium Atticorum est, e quibus tamen nou omnes faceti. Lysias satis et Hyperides, Demades praeter ceteros fertur, Demosthenes minus habetur; quo quidem mihi nihil videtur urbanius, sed non tam dicax fuit, quam facetus. Est autem illud acrioris ingenii, hoc maioris artis. Cic., Or., xxvi. 87-90.

43. Qualifications of the Perfect Orator.—(e.) The Power of arousing the Emotions.

Duo sunt, quae bene tractata ab oratore admirabilem eloquentiam faciant; quorum alterum est, quod Graeci 49,000 vocant, ad naturas et ad mores et ad omnem vitae consuetudinem accommodatum; alterum, quod iidem xalytizir nominant, quo perturbantur animi et concitantur, in quo uno regnat oratio. Illud superius, come, iucundum, ad benevolentiam conciliandam paratum; hoc, veheniens, incensum, incitatum, quo caussae eripiuntur quod quum rapide fertur, sustineri nullo pacto potest. Quo genere nos mediocres aut multo etiam minus; sed magno semper usi impetu, saepe adversarios de statu omni deiecimus. Nobis pro familiari reo summus orator non respondit Hortensius. A nobis homo audacissimus Catilina in senatu accusatus obmu-Nobis privata in caussa magna et gravi quum coepisset Curio pater respondere, subito assedit, quum sibi venenis ereptam memoriam diceret. Quid ego de miserationibus loquar? quibus eo sum usus pluribus, quod, etiamsi plures dicebamus, perorationem mihi tamen omnes relinquebant: in quo ut viderer excellere, non ingenio, sed dolore assequebar. Quae qualiacumque in me sunt: (me enim ipsum poenitet, quanta sint:) sed apparent in orationibus, etsi carent libri spiritu illo, propter quem maiora eadem illa quum aguntur, quam quum leguntur, videri solent. Nec vero miseratione solum mens iudicum permovenda est; (qua nos ita dolenter uti solemus, ut puerum infantem in manibus perorantes tenuerimus, ut alia in caussa, excitato reo nobili, sublato etiam filio parvo, plangore et lamentatione complerimus forum;) sed est faciendum etiam, ut irascatur index, mitigetur, invideat, faveat, contemnat, admiretur, oderit, diligat, cupiat, satietate

iciatur, speret, metuat, laetetur, doleat; qua in varietate riorum accusatio suppeditabit exempla, mitiorum defensiones me. Nullo enim modo animus audientis aut incitari aut airi potest, qui modus a me non tentatus sit: dicerem rfectum, si ita iudicarem; nec in veritate crimen arrogantiae timescerem; sed, ut supra dixi, nulla me ingenii, sed magna animi inflammat, ut me ipse non teneam; nec umquam is, ai audiret, incenderetur, nisi ardens ad eum perveniret oratio. ic., Or., xxxvii. 128–132.

L. Qualifications of the Perfect Orator.—(f.) He should have a Mind well Stored with Philosophy, Dialectic, Ethics, and Physics.

Noverit primum vim, naturam, genera verborum et simplitum et copulatorum ; deinde quot modis quidque dicatur ; qua tione verum falsumne sit iudicetur; quid efficiatur e quoque, luid cui consequens sit quidque contrarium; quumque ambigue ulta dicantur, quomodo quidque eorum dividi explanarique Portest. Haec tenenda sunt oratori; (saepe enim occurrunt;) quia sua sponte squalidiora sunt, adhibendus erit in his plicandis quidam orationis nitor. . . Erit igitur haec enltas in eo, quem volumus esse eloquentem, ut definire rem Posit, neque id faciat tam presse et anguste, quam in illis eruddisputationibus fieri solet, sed quum explanatius, tum ction uberius et ad commune iudicium popularemque intelli-Centiam accommodatius. Idemque etiam, quum res postulabit, universum in species certas, ut nulla neque praetermittareque redundet, partietur ac dividet. Quando autem id aut quomodo, nihil ad hoc tempus, quoniam, ut supra dii, iudicem me esse, non doctorem volo. Nec vero dialecticis mode ait instructus, sed habeat omnes philosophiae notes ac tractatos locos. Nihil enim de religione, nihil de morte, nihil de pietate, nihil de caritate patriae, nihil de bonis rebus aut nihil de virtutibus aut vitiis, nihil de officio, nihil de dolore, nihil de voluptate, nihil de perturbationibus animi et croribus, quae saepe cadunt in caussas, sed ieiunius aguntur, abil, inquam, sine ea scientia, quam dixi, graviter, ample, copiose dici et explicari potest. De materia loquor orationis din nunc, non ipso de genere dicendi; volo enim prius habeat dator rem, de qua dicat, dignam auribus eruditis, quam cogitet, Tubus verbis quidque dicat aut quomodo. Quem etiam, quo Fandior sit et quodammodo excelsior, ut de Pericle dixi supra, physicorum quidem esse ignarum volo. Omnia profecto,

quum se a caelestibus rebus referet ad humanas, excelsius megunificentisque et dicet et sentiet. Cic., Or., xxxii. 115, xxxiv. 119.

45. Qualifications of the Perfect Orator.—(g.) Also with Legal Knowledge, History, and Technical Rhetoric.

Quumque illa divina cognoverit, nolo ignoret ne hace quiden humana. Ius civile teneat, quo egent caussae forenses quotide Quid est enim turpius, quam legitimarum et civilium controvesiarum patrocinia suscipere, quum sis legum et civilis init ignarus i Cognoscat etiam rerum gestarum et memoriae vetus ordinem, maxime scilicet nostrae civitatis, sed et imperioseran populorum et regum illustrium; quem laborem nobis Attici nostri levavit labor, qui conservatis notatisque temporibus, quum illustre praetermitteret, annorum septingentorum memoriam uno libro colligavit. Nescire autem, quid antea quam miss sis acciderit, id est semper esse puerum. Quid enim est seis hominis, nisi memoria rerum veterum cum superioribus contexitur? Commemoratio autem antiquitatis exemplorumque prolatio summa cum delectatione et auctoritatem orationi affert et fiden. Sic igitur instructus veniet ad caussas: quarum habebit genera primum ipsa cognita. Erit enim ei perspectum, nihil ambig posse, in quo non aut res controversiam faciat aut verba: 185 aut de vero aut de recto aut de nomine: verba aut de ambiguo aut de contrario. Nam si quando aliud in sententia videtar esse, aliud in verbis, genus est quoddam ambigui, quod ex preterito verbo fieri solet, in quo, quod est ambiguorum proprium, res duas significari videmus. Quum tam pauca sint genera 🐲 sarum, etiam argumentorum praecepta pauca sunt. Traditi sunt, e quibus ea ducantur, duplices loci: uni e rebus ipis, alteri assumpti. Cic., Or., xxxiv. 120–122.

46. Qualifications of the Perfect Orator.—(h.) He should be a Student of Poetry.

Plurimum dicit oratori conferre Theophrastus lectionem poëtarum: multique eius iudicium sequuntur: neque immerita. Namque ab his et in rebus spiritus, et in verbis sublimitas, et in affectibus motus omnis, et in personis decor petitur, praccipueque velut attrita quotidiano actu forensi ingenia, optime rerum talium blanditia reparantur. Ideoque in hac lectione Cicero requiescendum putat. Meminerimus tamen, non per omnia poëtas esse oratori sequendos, nec libertate verborum,

: licentia figurarum; genus ostentationi comparatum, et seter id, quod solam petit voluptatem, et eam, fingendo non sa modo, sed etiam quaedam incredibilia, sectatur, patrocinio oque aliquo iuvari, quod alligata ad certam pedum necesatem non semper uti propriis possit, sed depulsa recta via, cessario ad eloquendi quaedam deverticula confugiat: nec atare quaedam modo verba, sed extendere, corripere, contrere, dividere cogatur: nos vero armatos stare in acie, et mais de rebus decernere, et ad victoriam niti. Neque ego ma squalere situ ac rubigine velim, sed fulgorem inesse, qui reat, qualis est ferri, quo mens simul visusque praestringitur: na qualis auri argentique, imbellis, et potius habenti pericusa. Quint., X. i. 27-30.

47. Qualifications of the Perfect Orator.—(i.) He should know how to Imitate.

Le his ceterisque lectione dignis auctoribus et verborum menda copia est et varietas figurarum, et componendi ratio, mad exemplum virtutum omnium mens dirigenda. Neque min dubitari potest, quin artis pars magna contineatur "imitama." Nam ut invenire primum fuit, estque praecipuum : sic 4 que bene inventa sunt, utile sequi. Atque omnis vitae tio sic constat, ut, quae probamus in aliis, facere ipsi velimus. ic literarum ductus, ut scribendi fiat usus, pueri sequuntur: ie musici vocem docentium, pictores opera priorum, rustici whatam experimento culturam in exemplum intuentur. Omis denique disciplinae initia ad propositum sibi praescriptum man videmus. Et hercule necesse est, aut similes aut dismiles bonis simus. Similem raro natura praestat, frequenter mitatio. Sed hoc ipsum, quod tanto faciliorem nobis rationem mium facit, quam fuit iis, qui nihil, quod sequerentur, abserunt, nisi caute et cum iudicio apprehenditur, nocet. , X. ii. 1–3.

48. Qualifications of the Perfect Orator.—(k.) He should know whom to Imitate.

Compropter exactissimo iudicio circa hanc partem studiorum raminanda sunt omnia. Primum, quos imitemur: nam sunt durimi, qui similitudinem pessimi cuiusque et corruptissimi cacupierunt. Tum in ipsia, quos elegerimus, quid sit, ad quod co efficiendum comparemus. Nam in magnis quoque auctorius ineidunt aliqua vitiosa, et a doctis inter ipsos etiam mutuo

reprehensa. Atque utinam tam bona imitantes dicerent meliquam mala peius dicunt. Nec vero saltem iis, quibus evitanda vitia iudicii satis fuit, sufficiat imaginem virte effingere, et solam, ut sic dixerim, cutem, vel potius i Epicuri figuras, quas e summis corporibus dicit effluere. autem his accidit, qui non introspectis penitus virtutibus_ primum se velut aspectum orationis aptarunt: et quum ; felicissime cessit imitatio, verbis atque numeris sunt multum differentes, vim dicendi atque inventionis non quuntur, sed plerumque declinant in peius, et proxima virtei. bus vitia comprehendunt, fiuntque pro grandibus tumidi, presi exiles, fortibus temerarii, laetis corrupti, compositis exsultante, simplicibus negligentes. Ideoque qui horride atque incomposite quamlibet illud frigidum et inaue extulerunt, antiquis se pare credunt : qui carent cultu atque sententiis, Atticis scilicet : qui praecisis conclusionibus obscuri, Sallustium atque Thucydiden superant: tristes ac ieiuni Pollionem aemulantur: otioni of supini, si quid modo longius circumduxerunt, iurant its Cirronem locuturum fuisse. Noveram quosdam, qui se pulchre expressisse genus illud coelestis huius in dicendo viri sibi vide rentur, si in clausula posuissent, "Esse videatur." Esp primum est, ut, quod imitaturus est quisque, intelligat, et quare bonum sit, sciat. Quint., X. ii. 14-18.

49. Qualifications of a Perfect Orator.—(l.) Power of Memory.

"Memoriam" quidam naturae modo esse munus existinaverunt, estque in ea non dubie plurimum; sed ipsa excolendo, sicut alia omnia, augetur: et totus, de quo diximus adhus inanis est labor, nisi ceterae partes hoc velut spiritu continenter. Nam et omnis disciplina memoria constat, frustraque document, si, quicquid audimus, praeterfluat: et exemplorum, legus responsorum, dictorum denique factorumque velut quastes copias, quibus abundare, quasque in promptu semper habere debet orator, eadem illa vis repraesentat. Neque immerite "thesaurus" hic "eloquentiae" dicitur. Sed non firme tantum continere, verum etiam cito percipere multa acture oportet, nec quae scripseris modo iterata lectione complection sed in cogitatis quoque rerum ac verborum contextum sequi: et, quae sint ab adversa parte dicta, meminisse: nec utique en quo dicta sunt ordine, refutare, sed opportunis locis ponere Quid? extemporalis oratio nec alio mihi videtur mentis vigore constare. Nam dum alia dicimus, quae dicturi sumus, intuendi sunt. Ita quum semper cogitatio ultra id, quod est, longiu ment, quicquid interim reperit, quodammodo apud memoriam sponit: quod illa, quasi media quaedam manus, acceptum ab rentione tradit elocutioni. Quint., XI. ii. 1-3.

50. The Practice of Translation from Greek Models important for the Orator.

Vertere Graeca in Latinum veteres nostri oratores optimum micabant. Id se L. Crassus in illis Ciceronis de Oratore bris dicit factitasse. Id Cicero sua ipse persona frequentissime mecipit: quin etiam libros Platonis atque Xenophontis edidit se genere traslatos. Id Messallae placuit: multaeque sunt beo scriptae ad hunc modum orationes: adeo ut etiam cum la Hyperidis pro Phryne difficillima Romanis subtilitate consideret. Et manifesta est exercitationis huiusce ratio. Nam terrum copia Graeci auctores abundant, et plurimum artis in loquentiam intulerunt: et hos transferentibus, verbis uti ptimis licet: omnibus enim utimur nostris. Figuras vero, mibus maxime ornatur oratio, multas ac varias excogitandi tiam necessitas quaedam est: quia plerumque a Graecis lomana dissentiunt. Quint., X. v. 1-3.

1. To Re-cast his own Speeches, and to Paraphrase those of Others, will conduce to the Improvement of the Orator's Style.

Sed et illa ex Latinis conversio multum et ipsa contulerit. de de carminibus quidem neminem credo dubitare, quo solo pere exercitationis dicitur usus esse Sulpicius. Nam et mblimis spiritus attollere orationem potest: et verba, poëtica betate audaciora, non praesumunt eadem proprie dicendi benktatem. Sed et ipsis sententiis adiicere licet oratorium Neque ego mbar, et omissa supplere, effusa substringere. Prophrasim esse interpretationem tantum volo, sed circa sensus certamen atque aemulationem. Ideoque ab dissentio, qui vertere orationes Latinas vetant, quia, Pinis occupatis, quicquid aliter dixerimus, necesse sit esse Nam neque semper est desperandum, aliquid illis, le dicta sunt, melius posse reperiri: neque adeo ieiunam ac Experem natura eloquentiam fecit, ut una de re bene dici, misemel, non possit. Nisi forte histrionum multa circa voces wen variare gestus potest, orandi minor vis, ut dicatur iquid, post quod in eadem materia nihil dicendum sit. to, neque melius, quod invenimus, esse, neque par: est certe roximus locus. An vero ipsi non bis ac saepius de eadem re

dicimus, et quidem continues nonnunquem sententies? forte contendere nobiscum possumus, cum aliis non possum Nam si uno genere bene diceretur, fas erat existimeri per clusam nobis a prioribus viam. Nunc vero innumerabiles a modi, plurimaeque eodem viae ducunt. . . . Nec alia tantum transferre, sed etiam nostra pluribus modis tracta proderit: ut ex industria sumamus sententias quasdam, casqu versemus quam numerosissime, velut eadem cera aliae at aliae formae duci solent. Plurimum autem parari faculte existimo ex simplicissima quaque materia. Nam in il multiplici personarum, causarum, temporum, locorum, distant factorum diversitate facile delitescet infirmitas, tot se undi rebus, ex quibus aliquam apprehendas, offerentibus. virtutis indicium est, fundere, quae natura contracta sun augere parva, varietatem similibus, voluptatem expositis et bene dicere multa de paucis. Quint., X. v. 4-11.

The Orator's Style is Distinct from the Style proper to the Philosopher and the Sophist.

Quamquam enim et philosophi quidam ornate locuti 🕬 (siquidem et Theophrastus divinitate loquendi nomen invent et Aristoteles Isocratem ipsum lacessivit et Xenophontis vool Musas quasi locutas ferunt, et longe omnium, quicumque serunt aut locuti sunt, exstitit et suavitate et gravitate principi Plato;) tamen horum oratio neque nervos neque aculeos oratione ac forenses habet. Loquuntur cum doctis, quorum sedare mos malunt, quam incitare : sic de rebus placatis ac minim turbulentis docendi caussa, non capiendi loquuntur, ut in o ipso, quod delectationem aliquam dicendo aucupentur, pla nonnullis, quam necesse sit, facere videantur. Ergo ab lo genere non difficile est hanc eloquentiam, de qua nunc agital secernere. Mollis est enim oratio philosophorum et umbratili nec sententiis nec verbis instructa popularibus nec visci numeris, sed soluta liberius; nihil iratum habet, nihil invidu nihil atrox, nihil miserabile, nihil astutum; casta, verecund virgo incorrupta quodammodo. Itaque sermo potius, qual oratio, dicitur. Quamquam enim omnis locutio oratio es tamen unius oratoris locutio hoc proprio signata nomine es Sophistarum, de quibus supra dixi, magis distinguenda simi tudo videtur, qui omnes eosdem volunt flores, quos adhib orator in caussis, persequi. Sed hoc different, quod, quum ! his propositum non perturbare animos, sed placare potius, n tam persuadere, quam delectare; et apertius id faciunt, que not, et crebrius, concinnas magis sententias exquirunt, quam probabiles, a re saepe discedunt, intexunt fabulas, verba altius transferunt eaque ita disponunt, ut pictores varietatem colorum, para paribus referunt, adversa contrariis, saepissimeque similiter extrema definiunt. Cic., Or., xix. 62-65.

53. The Orator's Style is Distinct from the Style Proper to the Historian or the Poet.

Huic generi historia finitima est, in qua et narratur ornate et regio mepe aut pugna describitur; interponuntur etiam conciones **Chortationes:** sed in his tracta quaedam et fluens expetitur, non hec contorta et acris oratio. Ab his non multo secus, quam a potis, haec eloquentia, quam quaerimus, sevocanda est. m poetae quaestionem attulerunt, quidnam esset illud, quo ipi differrent ab oratoribus. Numero maxime videbantur antea et versu: nunc apud oratores iam ipse numerus increbruit. Quidquid est enim, quod sub aurium mensuram aliquam cadit, ctamsi abest a versu, (nam id quidem orationis est vitium,) numerus vocatur, qui Graece pusuo; dicitur. Itaque video visum monnullis, Platonis et Democriti locutionem, etsi absit a tamen, quod incitatius feratur et clarissimis verborum minibus utatur, potius poema putandum, quam comicorum petarum; apud quos, nisi quod versiculi sunt, nihil est aliud quotidiani dissimile sermonis. Nec tamen id est poetae maximum, etsi est eo laudabilior, quod virtutes oratoris persequitur, quan versu sit astrictior. Ego autem etiamsi quorumdam andis et ornata vox est poetarum, tamen in ea quum licentiam tatao maiorem esse, quam in nobis, faciendorum iungendorunque verborum, tum etiam nonnullorum voluptati vocibus ngi, quam rebus inserviunt. Nec vero, si quid est unum inter cos simile, (id autem est iudicium electioque verborum,) Propterea ceterarum rerum dissimilitudo intelligi non potest; id nec dubium est et, si quid habet quaestionis, hoc tamen ipeum ad id, quod propositum est, non est necessarium. unctus igitur orator a philosophorum eloquentia, a sophistarum, historicorum, a poetarum, explicandus est nobis, qualis futurus sit. Cic., Or., xx. 66-68.

54. Characteristics of the Three Representative Styles of Oratory.

Tria sunt omnino genera dicendi, quibus in singulis quidam foruerunt, peraeque autem (id quod volumus) perpauci in omnibu. Nam et grandiloqui, ut ita dicam, fuerunt cum ampla et

sententiarum gravitate et maiestate verborum, vehementes. varii, copiosi, graves, ad permovendos et convertendos animas instructi et parati; (quod ipsum alii aspera, tristi, horrida oratione, neque perfecta, neque conclusa, alii levi et structa et terminata:) et contra tenues, acuti, omnia docentes et dilucidiora, non ampliora facientes, subtili quadam et pressa oratione limati; in eodemque genere alii callidi, sed impoliti et consulte rudium similes et imperitorum, alii in eadem ieiunitate concinniores, id est faceti, florentes etiam et leviter ornati. Est autem quidam interiectus inter hos medius et quasi temperatus nec acumine posteriorum nec fulmine utens superiorum, vicinus amborum, in neutro excellens, utriusque particeps, vel utriusque, si verum quaerimus, potius expers. Isque uno tenore, ut aiunt, in dicendo fluit, hihil afferens praeter facilitatem et aequabilitatem, aut addit aliquos ut in corona toros, omnemque orationem ornamentis modicis verborum sententiarumque distinguit. Cic., Or., v. 20, vi. 21.

To Blend these Three Styles in a Just Proportion to the Perfection of Oratory.

Qui in illo subtili et acuto elaboravit, ut callide arguteque diceret nec quidquam altius cogitaret, hoc uno perfecto magnus orator est, si non maximus; minimeque in lubrico versabitur et, si semel constiterit, numquam cadet. Medius ille autem, quem modicum et temperatum voco, si modo suum illud satis instruxerit, non extimescet ancipites dicendi incertosque casus; etiam, si quando minus succedet, ut saepe fit, magnum tamen periculum non adibit; alte enim cadere non potest. At vero hic noster, quem principem ponimus, gravis, acer, ardens, si ad hoc unum est natus aut in hoc solo se exercuit aut huic generi studet uni nec suam copiam cum illis duobus generibus temperavit, maxime est contemnendus. Ille enim summissus, quod acute et veteratorie dicit, sapiens iam, medius suavis, hic autem copiosissimus, si nihil est aliud, vix satis sanus videri solet. Qui enim nihil potest tranquille, nihil leniter, nihil partite, definite, distincte, facete, dicere, praesertim quum caussae partim totae sint eo modo, partim aliqua ex parte tractandae; si is non praeparatis auribus inflammare rem coepit, furere apud sanos et quasi inter sobrios bacchari vinolentus videtur. Tenemus igitur, Brute, quem quaerimus, sed animo. Nam manu si prehendissem, ne ipse quidem sua tanta eloquentia mihi persuasisset, ut se dimitterem. Sed inventus profecto est ille eloquens, quem numquam vidit Antonius. Quis est igitur is? Complectar

brevi, disseram pluribus. Is est enim eloquens, qui et humilia subtiliter et magna graviter et mediocria temperate potest dicere. Cic., Or., xxviii. 98, xxix. 100.

56. The True Attic Style: Mistaken Notions of the Pseudo-Atticisto.

Ad Atticorum igitur aures teretes et religiosas qui se accommodant, ii sunt existimandi Attice dicere. Quorum genera plura sunt. Hi unum modo, quale sit, suspicantur; putant mim, qui horride inculteque dicat, modo id eleganter enucleateque faciat, eum solum Attice dicere : errant quod solum ; quod Attice, non falluntur. Istorum enim iudicio si solum illud est Atticum, ne Pericles quidem dixit Attice, cui primae sine controversia deferebantur; qui si tenui genere uteretur, numquam ab Aristophane poeta fulgere, tonare, permiscere Graeciam dictus esset. Dicat igitur Attice venustissimus ille scriptor ac politissimus Lysias.—Quis enim id possit negare !—dum intelligamus, hoc esse Atticum in Lysia, non quod tenuis sit atque inornatus, sed quod nihil habeat insolens aut ineptum. Ornate Vero et graviter et copiose dicere aut Atticorum sit, aut ne sit Acchines neve Demosthenes Atticus. Ecce autem aliqui se Thucydidios esse profitentur, novum quoddam imperitorum et manditum genus. Nam qui Lysiam sequuntur, caussidicum quemdam sequuntur, non illum quidem amplum atque grandem, bubtilem et elegantem tamen et qui in forensibus caussis possit Practiare consistere. Thucydides autem res gestas et bella tet praelia, graviter sane et probe, sed nihil ab eo transpotest ad forensem usum et publicum. Ipsae illae conciones ita multas habent obscuras abditasque sententias, vix ut intelligantur; quod est in oratione civili vitium vel maximum. Que est autem in hominibus tanta perversitas, ut inventis regions glande vescantur? . . . Nactus sum etiam, qui Amophontis similem esse se cuperet; cuius sermo est ille midem melle dulcior, sed a forensi strepitu remotissimus. Vic., Or., ix. 27-32.

67. Purity of Idiom is best Attained by the Daily Intercourse of a Cultured Home.

Erant tamen, quibus videretur illius aetatis tertius Curio, quia splendidioribus fortasse verbis utebatur: et quia Latine non pessime loquebatur, usu, credo, aliquo domestico. Nam litterarum admodum nihil sciebat. Sed magni interest, quos quisque audiat quotidie domi, quibuscum loquatur a puero, madmodum patres, paedagogi, matres etiam loquantur. I mus epistolas Corneliae, matris Gracchorum: apparet, non tam in gremio educatos, quam in sermone matris. Au est nobis Laeliae C. F. saepe sermo. Ergo illam patris elegitinctam vidimus et filias eius Mucias ambas, quarum simihi fuit notus, et neptes Licinias, quas nos quidem an hanc vero Scipionis etiam tu, Brute, credo, aliquando au loquentem. Ego vero ac lubenter quidem, inquit Brutus eo lubentius, quod L. Crassi erat filia. Cic., Brut., 210, 211.

The Study of Rhetoric was long Viewed with Suspici in Rome.

Rhetorica quoque apud nos, perinde atque grammatica, recepta est, paullo etiam difficilius; quippe quam constet numquam etiam prohibitam exerceri. Quod ne cui dubiun vetus senatusconsultum, item censorium edictum, subiic "C. Fannio Strabone, M. Valerio Messalla consulibus, Pomponius praetor senatum consuluit. Quod verba facta de philosophis et rhetoribus, de ea re ita censuerunt: u Pomponius praetor animadverteret, curaretque, uti ei e rej lica fideque sua videretur, ut Romae ne essent." De iis interiecto tempore Cn. Domitius Aenobarbus et L. Lici Crassus censores ita edixerunt: "Renunciatum est m esse homines, qui novum genus disciplinae instituerunt, quos iuventus in ludum conveniat : eos sibi nomen imposu Latinos rhetoras: ibi homines adulescentulos totos dies desid Maiores nostri, quae liberos suos discere, et quos in ludos i vellent, instituerunt. Haec nova, quae praeter consuetudi ac morem maiorum fiunt, neque placent, neque recta viden Quapropter et iis, qui eos ludos habent, et iis, qui eo ve consuerunt, videtur faciendum ut ostendamus nostram sen tiam, nobis non placere." Paullatim et ipsa utilis honesti apparuit: multique eam et praesidii caussa et gloriae appe runt. Suet., De Cl. Rh., i.

59. A Sketch of the Theoretical Treatment of the Art of Rhe as far as the Time of Quintilian.

Romanorum primus (quantum ego quidem sciam) concaliqua in hac materia M. Cato ille Censorius, post M. Anto

inchesvit: nam hoc solum opus eius, atque id ipsum imperfectum, manet. Secuti minus celebres; quorum memoriam, si Que loce res poscet, non omittam. Praecipuum vero lumen sicut eloquentiae, ita praeceptis quoque eius, dedit unicum Pud nos specimen orandi docendique oratorias artes, M. Tullius: post quem tacere modestissimum foret, nisi et rhetoricos suos ipse adolescenti sibi elapsos diceret, et in oratoriis haec minora, quae plerique desiderant, sciens omisisset. Scripsit de cadem materia non pauca Cornificius, aliqua Stertinius, nonnihil Pater Gallio: accuratius vero priores Gallione Celsus et Laenas, et aetatis nostrae Virginius, Plinius, Tutilius. Sunt et hodie clari eiusdem operis auctores; qui si omnia complexi forent, consuluissent labori meo: sed parco nominibus viventium; Veniet eorum laudi suum tempus, ad posteros enim virtus durabit, non perveniet invidia. Non tamen post tot ac tantos scriptores pigebit meam quibusdam locis posuisse sententiam. Neque enim me cuiusdam sectae, velut quadam superstitione imbutus, addixi: et electuris quae volent facienda copia fuit, sicut ipse plurium in unum confero inventa, ubicunque ingenio non crit locus, curae testimonium meruisse contentus. Quint., IIL i 19-22.

60. A Discussion as to the best Classification of the Departments of Rhetoric.

Itaque quidam "genera" tria rhetorices dicere manuerunt: optime autem ii, quos secutus est Cicero, genera causarum. Sed, tria an plura sint, ambigitur. Nec dubie prope omnes, utique summae apud antiquos auctoritatis, scriptores, Aristotelem secuti, qui nomine tantum alio "concionalem" pro deliberativa appellat, hac partitione contenti fuerunt. Anaximenes "iudicialem" et "concionalem" generales partes voluit; septem autem species: "hortandi, dehortandi; laudandi, vituperandi; accusandi, defendendi; exquirendi, quod graetico dicit: quarum duae primae "deliberativi," duae sequentes "demonstrativi," tres ultiamae "iudicialis" generis sunt partes. . . Plato in Sophiste, "iudiciali" et concionali" tertiam adiecit προςομελητικήν, quam sane permittamus nobis dicere "sermocinatricem:" quae a forensi ratione disiungitur, et est accommodata privatis disputationibus; cuius vis eadem profecto est, quae dialecticae. Isocrates in omni senere inesse "laudem" ac "vituperationem" existimavit. Nobis et tutissimum est auctores plures sequi, et ita videtur ratio dictare. Est igitur, ut dixi, unum genus, quo laus ac

vituperatio continetur, sed est appellatum a parte meliore "laudativum." Idem alii "demonstrativum" vocant. Utrumque nomen ex Gracco creditur fluxisse; nam et sysapusersais etc indeuntino dicunt. Sed mihi indeuntini non tam "demonstrationis" vim habere, quam "ostentationis" videtur, et multum als illo synamuserinë differre; nam ut continet laudativum in 🗪 genus, ita non intra hoc solum consistit. An quisquam nemus erit Panegyricos internation case! Atqui formam suadent habent, et plerumque de utilitatibus Graeciae loquuntur. causarum quidem genera tria sint, sed ea tum in "negotiin tum in "ostentatione" posita. Nisi forte non ex Grammutuantes "demonstrativum" vocant, verum id sequent quod laus ac vituperatio quale sit quidque demonstrat. Alterna est "deliberativum;" tertium "iudiciale." Ceterae species haec tria incident genera: nec invenietur ex his ulla, in non "laudare" aut "vituperare, suadere" aut "dissuad intendere" quid vel "depellere" debeamus. Illa quoque communia, "conciliare, narrare, docere, augere, minuere," citandis componendisve "affectibus animos" audientium 🛰 🛲 gere." Quint., III. iii. 15., iv. 15.

61. Main Heads of Treatment applicable to all Cases all the Question of Fact, the Question of Interpretation, Application of Law.

Caussarum constitutiones alii quattuor fecerunt: noster doc [Hermes] tres putavit esse; non ut de illorum quidqu detraheret inventione, sed ut ostenderet, id, quod oportuis simpliciter ac singulari modo docere, illos distribuisse duplici et bipartito. Constitutio est prima deprecatio defensoris comm accusatoris insimulatione conjuncta. Constitutiones itaque, ante diximus, tres sunt, coniecturalis, legitima, iuridicia Coniecturalis est, quum de facto controversia est, hoc modo: Aiax in silva, postquam rescivit, quae fecisset per insania. gladio incubuit. Ulixes intervenit, occisum conspicatur. e pore telum cruentum educit. Teucer intervenit, frate occisum et inimicum fratris cum gladio cruento videt, capitis arcessit. Hic, quoniam coniectura verum quaeritur, de facto erit controversia, et ex eo constitutio caussae coniecturalis nominatur. Legitima est constitutio, quum in scripto aliquid comtroversiae nascitur. Ea dividitur in partes sex, scriptum sententiam, contrarias leges, ambiguum definitionem, translationem, ratiocinationem. Ex scripto et sententia nascitur controversia, quum videtur scriptoris voluntas cum scripto

dissentire, hoc modo: Sit lex, quae iubeat eos, qui propter pestatem navim reliquerint, omnia perdere; eorum navim teraque esse, si navis conservata sit, qui remanserint in navi. agnitudine tempestatis omnes perterriti navim reliquerunt et scapham conscenderunt praeter unum aegrotum. Is propter orbum exire et fugere non potuit. Casu et fortuitu navis in Portum incolumis delata est: illam aegrotus possedit: navim Petit ille, cuius fuerat. Haec constitutio legitima est ex scripto et sententia. . Cuiusmodi partes essent legitimae contutionis, ostendimus: nunc de iuridiciali constitutione dica-Iuridicialis constitutio est, quum factum convenit, sed iure niuria factum sit quaeritur. Eius constitutionis partes sunt duse, quarum una absoluta, altera assumtiva nominatur. **Duta est**, quum id ipsum, quod factum est, ut aliud nihil foris assumatur, recte factum esse dicemus. Ea est huiusmodi: Mimus quidam nominatim Accium poetam compellavit in scena. Cum so Accius iniuriarum agit. Hic nihil aliud defendit nisi licere nominari eum, cuius nomine scripta dentur agenda. Asumptiva pars est, quum per se defensio infirma est, sed mmpta extraria re comprobatur. Auct., Ad Herenn., I. xi. 18, xii. 21.

62. These Heads of Treatment correspond with the "Generales Status" of Cicero and Others, "An sit," "Quid sit," and "Quale sit."

ć 2

D.C

<u>:</u> 3

ُت

Ψ,

تحجي

Credendum est igitur iis, quorum actoritatem secutus est Cicero, tria esse, quae in omni disputatione quaerantur, "an ait, quid sit, quale sit?" quod ipsa nobis etiam natura praecribit. Nam primum oportet subesse aliquid, de quo ambigitur: quod, quid sit et quale sit, certe non potest aestimari, nia prius esse constiterit; ideoque ea prima quaestio. Sed non statim, quod esse manifestum est, etiam, quid sit, apparet. Hoc quoque constituto, novissima qualitas superest: nec his exploratis aliud est ultra. His infinitae quaestiones, his finitae continentur; horum aliqua in demonstrativa, deliberativa, iudicali materia utique tractantur. Haec rursus iudiciales causas rationali parte et legali continent. Neque enim ulla iuris disceptatio, nisi finitione, qualitate, coniectura potest explicari. Sed instituentibus rudes, non erit inutilis latius primo ratio, et, si non statim rectissima linea tensa, facilior tamen et apertior via. Discant igitur ante omnia, quadripertitam in omnibus causis esse rationem, quam primam inturi debeat, qui acturus est. Nam, ut a defensore potissimum incipiam, longe fortissima tuendi se ratio est, "si, quod obiicitur, negari potest:" proxima, "si non id, quod obiicitur, factum esse dicitur:" tertia honestissima, "qua recte factum defenditur." Quibus si deficiamur, ultima quidem, sed iam sola superest salus, aliquo iuris adiutorio elabendi ex crimine, quod neque negari, neque defendi potest; ut non videatur "iure actio intendi." Quint., III. vi. 80-83.

63. There are Two Sorts of Composition practised in the Schools: the "Suasoria" and the "Controversia."

Ipsae vero exercitationes magna ex parte contrariae. Nempe enim duo genera materiarum apud rhetores tractantur, suasoriae et controversiae. Ex iis suasoriae quidem, tamquam plane leviores et minus prudentiae exigentes, pueris delegantur; controversiae robustioribus adsignantur: quales, per fidem! et quam incredibiliter compositae! Sequitur autem, ut materiae abhorrenti a veritate declamatio quoque adhibeatur. Sic fit, ut tyrannicidarum praemia, aut vitiatarum, electiones, aut pestilentiae remedia, aut incesta matrum, aut quidquid in schola quotidie agitur, in foro vel raro vel numquam, ingentibus verbis persequantur: cum ad veros iudices ventum est, . . . nec rem cogitare, nec eloqui possint. Tac., Or., 35.

64. The Style of the "Suasoria" is not at all suited for the real Cases argued in the Courts.

Sed quoniam plura sunt orationum genera, eaque diversa, neque in unam formam cadunt omnia: laudationum, scriptionum et historiarum et talium suasionum, qualem Isocrates fecit Panegyricum multique alii, qui sunt nominati sophistae, reliquarumque rerum formam, quae absunt ab forensi contentione eiusque totius generis, quod Graece inidiation nominatur, quod quasi ad inspiciendum delectationis caussa comparatum est, non complectar hoc tempore; non quo negligenda sit; est enim illa quasi nutrix eius oratoris, quem informare volumus et de quo molimur aliquid exquisitius dicere. Ab hac et verborum copia alitur et corum constructio et numerus liberiore quadam fruitur licentia. Datur etiam venia concinnitati sententiarum, et arguti certique et circumscripti verborum ambitus conceduntur, de industriaque non ex insidiis, sed aperte ac palam elaboratur, ut verba verbis quasi demensa et paria respondeant, ut crebro conferantur pugnantia comparenturque contraria et ut pariter extrema terminentur eumdemque referant in

cadendo sonum; quae in veritate caussarum et rarius multo facimus et certe occultius. . . . Dulce igitur orationis genus et solutum et effluens, sententiis argutum, verbis sonans, est in illo epidictico genere, quod diximus proprium sophistarum, pompae quam pugnae aptius, gymnasiis et palaestrae dicatum, spretum et pulsum foro. Sed quod educata huius nutrimentis eloquentia, ipsa se postea colorat et roborat, non alienum fuit de oratoris quasi incunabulis dicere. Verum haec ludorum atque pompae; nos autem iam in aciem dimicationemque descendamus. Cic., Or., xi. 37, xiv. 42.

65. The Chief Merit of a "Suasoria" is to Reflect as forcibly as possible the Individuality of the Person into whose mouth the Oration is put.

Ideoque longe mihi difficillimae videntur "prosopopoeiae," in quibus ad reliquum suasoriae laborem accedit etiam personae difficultas. Namque idem illud aliter Caesar, aliter Cicero, aliter Cato suadere debebit. Utilissima vero haec exercitatio, vel quod duplicis est operis, vel quod poetis quoque aut historiarum futuris scriptoribus plurimum confert. Verum et omtoribus necessaria. Nam sunt multae a Graecis Latinisque compositae orationes, quibus alii uterentur, ad quorum conditionem vitamque aptanda, quae dicebantur, fuerunt. An codem modo cogitavit, aut eandem personam induit Cicero, quam scriberet Cn. Pompeio, et quum T. Ampio, ceterisve; non uniuscuiusque eorum fortunam, dignitatem, res gestas intuitus, omnium, quibus vocem dabat, etiam imaginem expresat! ut melius quidem, sed tamen ipsi, dicere viderentur. Meque enim minus vitiosa est oratio, si ab homine, quam si a n, cui accommodari debuit, dissidet : ideoque Lysias optime victur in iis, quae scribebat indoctis, servasse veritatis fidem. minvero praecipue declamatoribus considerandum est, quid rique personae conveniat? qui paucissimas controversias ita dount, ut advocati; plerumque filii, patres, divites, senes, 🗫 i, lenes, avari, denique superstitiosi, timidi, derisores fiunt; * vix comoediarum actoribus plures habitus in pronunciando concipiendi sint, quam his in dicendo. Quae omnia videri posunt prosopopoeiae; quas ego suasoriis subieci, quia nullo alio ab his, quam persona, distant. Quanquam haec aliquando ctiam in controversias ducitur, quae ex historiis compositae, certis agentium nominibus continentur. Neque ignoro, plermque exercitationis gratia poni et poeticas et historicas; ut Priami verba apud Achillem, aut Sullae dictaturam deponentis

·

7

*

53

çź

:=

in concione. Sed hace in partem cedent trium generum, in quae causas divisimus. Nam et rogare, indicare, rationem reddere, et alia, de quibus supra dictum est, varie, atque ut res vult, in materia iudiciali, deliberativa, demonstrativa, solemus. Frequentissime vero in his utimur ficta personarum, quas ipsi substituimus, oratione: ut apud Ciceronem pro Caelio Chodian et caecus Appius et Clodius frater, ille in castigationem, his in hortationem amorum compositus, alloquitur. Quint., III. viii. 49-54.

66. The more practical Character of the "Controversine" caused them to be regarded as a better Preparation for the Prefession of an Advocate.

Sed ratio docendi nec una omnibus, nec singulis cadem senper fuit ; quando vario modo quisque discipulos exercuerums. Nam et dicta praeclare per omnes figuras, per casus ; et apologos aliter atque aliter exponere : et narrationes quum breviter ac presse, tum latius et uberius explicare consuerant : interdum Graecorum scripta convertere, ac viros illustres laudare, vel vituperare: quaedam etiam ad usum communis vitae instituta, tum utilia et necessaria, tum perniciosa et supervacanes. ostendere: saepe fabulis fidem firmare, aut historiis demere quod genus Sious et deneziones et zarnoziones Graeci vocant : donec sensim haec exoleverunt, et ad controversiam ventume Veteres "Controversiae" aut ex historiis trahebantur, sicut sane nonnullae usque adhuc : aut ex veritate ac re, si qua forte recens accidisset. Itaque locorum etiam appellationibus additis proponi solebant. Sic certe collectae editaeque habent : ex quibus non alienum fuerit, unam et alteram exempli caussa ad verbum referre. "Aestivo tempore adolescentes urbani quum Ostiam venissent, litus ingressi, piscatores hentes rete adiere et pepigere bolum quanti emerent : nummos solvere: diu exspectaverunt, dum retia extraherentur: quando extractis, piscis nullus infuit, sed sporta auri obsuta. Tum emptores bolum suum aiunt, piscatores suum.—Vensiicii quum Brundisii gregem venalium e navi educerent, formoso de pretioso puero, quod portitores verebantur, bullam et praetextas togam imposuere; facile fallaciam celarunt. Romam venitur: res cognita est: petitur puer, quod domini voluntate fusti liber, in libertatem." Olim autem eas appellatione Grace evidient vocabant: mox "controversias" quidam, sed aut "fictas," aut "iudiciales." Suet., De Cl. Rh., I.

67. On "Finitae" and "Infinitae Quaestiones."

Item convenit, quaestiones esse aut "infinitas," aut "finitas." "Infinitae" sunt, quae remotis personis et temporibus et locis, esterisque similibus, in utramque partem tractantur, quod Gmen Sieur dicunt ; Cicero "propositum ;" alii "quaestiones universales civiles;" alii "quaestiones philosopho convenientes;" Atheneus "partem causae" appellat. . . . "Finitae" autem sunt a complexu "rerum, personarum, temporum," ceterorumque; be indicate a Graecis dicuntur, "causae" a nostris. In his quaestio videtur circa res personasque consistere. Nor est semper "infinita:" inde enim "finita" descendit. Quod ut exemplo pateat, infinita est, "An uxor ducenda?" inita, "An Catoni ducenda?" ideoque esse "suasoria" potest. ded etiam remotae a personis propriis, ad aliquid referri solent. enim simplex, "An respublica administranda?" refertur ad aliquid, "An in tyrannide administranda?" Sed hic quoque tionem, subestque et "temporis" et "qualitatis" tacita vis; nondum tamen hoc proprie dixeris "causam." Hae autem, Infinitas voco, et "generales" appellantur: quod si est rique inest generalis, ut quae sit prior. Ac nescio, an in causis quoque, quicquid in quaestionem venit "qualitatis," generale "Milo Clodium occidit: iure occidit insidiatorem;" nonne hoc quaeritur, "An sit ius insidiatorem occidendi?" Quid in "coniecturis?" non illa generalia, "An causa sceleris odium? cupiditas? An tormentis credendum? Testibus an argumentis mior fides habenda?" Nam "finitione" quidem comprehendi mili non in universum, certum erit. Quint., III. v. 5-10.

68. The Six formal Divisions of a "Controversia."

Quoniam igitur demonstratum est, quas caussas oratorem recipere, quasque res habere conveniat, nunc, quemadmodum ad inventionem possint oratoris officia accommodari, dicendum videtur. Inventio in sex partes orationis consumitur, in exordium, narrationem, divisionem, confirmationem, confutationem, conclusionem. Exordium est principium orationis, per quod animus auditoris constituitur ad audiendum: narratio est rerum sestarum aut perinde ut gestarum expositio: divisio est, per quam apperimus, quid conveniat, quid in controversia sit, et per quam exponimus, quibus de rebus simus dicturi: confirmatio est nostrorum argumentorum expositio cum asseveratione: con-

ut benevolos auditores habere possimus. Si genus ca dubium habebimus, a benevolentia principium constituem quid illa turpitudinis pars nobis obesse possit : sin humile genus caussae, faciemus attentos: sin turpe caussae genus insinuatione utendum est,—de qua posterius dicemus, quid nacti erimus, quare adversarios criminando benevole capere possimus : sin honestum caussae genus erit, licebit vel uti vel non uti principio. Si uti volemus, aut id ope ostendere, quare caussa sit honesta, aut breviter quibus de simus dicturi exponere: si principio uti nolemus, a le scriptura aut ab aliquo firmissimo nostrae caussae adiui principium capere oportebit. Quoniam igitur docilem. volum, attentum habere auditorem volumus, quomodo qu confici possit, aperiemus. Dociles auditores habere poter si summam caussae breviter exponemus et si attentos eos mus; nam docilis est, qui attente vult audire. Attentos bimus, si pollicebimur, nos de rebus magnis, novis, inu verba facturos aut de iis, quae ad rempublicam pertineant eos ipsos qui audient aut ad Deorum immortalium religic et si rogabimus, ut attente audiant; et si numero expon res, quibus de rebus dicturi sumus. Auct., Ad Herenn., 6, 7.

70. Faults to be Avoided in the Introduction of a Speec

Nunc, ne quando vitioso exordio utamur, quae vitia vit sint, docebo. In exordienda caussa servandum est, ut len neque benevolum neque docilem neque attentum facit auditorem. Auct., Ad Herenn., I. vii. 11.

1. On the Chief Excellences of Narration ("Narratio").

Rem dilucide narrabimus, si ut quidque primum gestum erit, primum exponemus, et rerum ac temporum ordinem conmbimus, ut gestae res erunt aut ut potuisse geri videbuntur. it erit considerandum, ne quid perturbate, ne quid contorte, equid ambigue, ne quid nove dicamus, ne quam in aliam rem necamus, ne ab ultimo repetamus, ne longe persequamur, ne uid, quod ad rem pertineat, praetercamus, etsi sequamur ea, nam quo brevitate praecepta sunt; nam quo brevior, eo diluciwier et cognitu facilior narratio fiet. Veri similis narratio erit, winds, ut opinio, ut natura postulat, dicemus; si spatia tempersonarum dignitates, consiliorum rationes, locorum portunitates constabunt; ne refelli possit aut temporis parum aut caussam nullam aut locum idoneum non fuisse aut Tomines ipsos facere aut pati non potuisse. Si vera res erit, minus haec omnia narrando conservanda sunt; nam pe veritas, nisi haec servate sint, fidem facere non potest: erit ficta, eo magis erunt observanda. Auct., Ad Herenn., **I**-i**z.** 16, 16.

72. Within what Limits is it Permissible to insert Ornamental Digressions between the Exposition and the Proof!

Plerisque moris est, prolato rerum ordine, protinus utique in tem lactum ac plausibilem locum, quam maxime possint rabiliter, excurrere. Quod quidem natum ab ostentatione lamatoria, iam in forum venit, postquam agere causas non tilitatem litigatorum, sed ad patronorum iactationem reum est: ne, si pressae illi (qualis saepius desideratur) narrais gracilitati coniuncta argumentorum pugnacitas fuerit, tis diutius dicendi voluptatibus oratio refrigescat. In quo um illud est, quod, sine discrimine causarum atque utilitahoc, tanquam semper expediat, aut etiam necesse sit, facinoc, tanquam semper expediat, and the semperate constitution of the semperate constitution and items discordance of the semperate constitution of the semper tentias in hanc congerunt, ut plurima aut iterum dicenda aut quia alieno loco dicta sunt, dici suo non possint. sut que alieno loco ulcos sullo, alle mon modo narrationi, confiteor, hoc exspatiandi genus non modo narrationi, vel interim singulis, etiam quaestionibus, vel universis vel interim singulis, Portune posse subiungi, quum res postulat, aut certe permitsatque eo vel maxime illustrari ornarique orationem : sed, si cohaeret et sequitur; non, si per vim cuneatur, et, quae natur iuncta erant, distrahit. . . . Verum haec breviter omni Iudex enim, ordine audito, festinat ad probationem, et quan primum certus esse sententiae cupit. Praeterea cavendum ess ne ipsa expositio vanescat, aversis in aliud animis, et inani mor fatigatis. Quint., IV. iii. 1-8.

73. On the Most Effective Arrangement of the Proof ("Probatio").

Quoniam satis ostendisse videmur, quibus argumentationibus in uno quoque genere caussae iudicialis uti conveniret, consequi videtur, ut doceamus, quemadmodum ipsas argumentations ornate et absolute tractare possimus. Nam fere non difficile est invenire, quid sit caussae adiumento; difficillimum vero 🖏 inventum expolire et expedite pronuntiare. Haec enim re facit, ut neque diutius, quam satis sit, in eisdem locis commoremur, neque eodem identidem revolvamur, neque inchestam argumentationem relinquamus, neque incommode ad aliam deinceps transeamus. Itaque hac ratione et ipsi meminisse poterimus, quid quoque loco dixerimus, et auditor quum totis caussae, tum unius cuiusque argumentationis distributionen percipere et memi nisse poterit. Ergo absolutissima et perfertissima est argumentatio ea, quae in quinque partes est distributa, propositionem, rationem, rationis confirmationem, exornationem, complexionem. Propositio est, per quam ostendimus summatim, quid sit, quod probare volumus. Ratio est causs, quae demonstrat, verum esse id, quod intendimus, brevi subiec-Rationis confirmatio est ea, quae pluribus argumentis tione. corroborat breviter expositam rationem. Exornatio est, qua utimur rei honestandae et collocupletandae caussa, confirmata Complexio est, quae concludit breviter, argumentatione. colligens partes argumentationis. Auct., Ad Herenn., II. xviil 27, 28.

74. An Example of such Arrangement applied to the Imaginary Case of Ulysses being found near the dead Ajax.

Hisce igitur quinque partibus ut absolutissime utamur, hoc modo tractabinus argumentationem. Caussam ostendemus

Ulizi fuisse, quare interfecerit Aiacem; inimicum enim summum periculum metuebat. Videbat, illo incolumi se incolumen non futurum; sperabat illius morte se salutem sibi comparare; consueverat, si iure non poterat, quavis iniuria inimico exitium machinari, cui rei mors indigna Palamedis testimonium dat. Ergo et metus periculi hortabatur, eum interimere, a quo supplicium verebatur, et consuetudo peccandi maleficii suscipiendi removebat dubitationem. Omnes enim quan minima peccata cum caussa suscipiunt, tum vero illa, que multo maxima sunt maleficia, aliquo certo emolumento inducti suscipere conantur. Si multos induxit in peccatum Peniae spes, si complures scelere se contaminaverunt imperii epiditate, si multi leve compendium fraude maxima commutamt: cui mirum videbitur, istum a maleficio propter acerrimam midinem [sibi] non temperasse? Virum fortissimum, integermum, inimicitiarum persequentissimum, iniuria lacessitum, m exsuscitatum homo timidus, nocens, conscius sui peccati, midiosus, inimicum incolumem esse noluit; cui tandem hoc mirum videbitur? Nam quum feras bestias videamus alacres strectas vadere, ut alteri bestiae noceant: non est incredibile standum, istius quoque animum ferum, crudelem atque inmanum cupide ad inimici perniciem profectum; praesertim quam in bestiis nullam neque bonam neque malam rationem videnmus, in isto plurimas et pessimas rationes semper fuisse intelligamus. Si ergo pollicitus sum, me daturum caussam, qua inductus Ulixes accesserit ad maleficium, et si inimiciform acerrimam rationem et periculi metum intercessisse demonstravi, non est dubium, quin confiteatur caussam maleficii fine. Ergo absolutissima est argumentatio ea, quae ex quinme partibus constat; sed ea non semper necesse est uti. min complexione supersedendum est, si res brevis est, ut facile memoria comprehendatur; tum exornatio praetermittenda est, parum locuples ad amplificandum et exornandum res videtur Sin et brevis erit argumentatio, et res tenuis aut humilis, tem et exornatione et complexione supersedendum est. omi argumentatione de duabus partibus postremis haec, quam exposui, ratio est habenda. Ergo amplissima est argumentatio quinquepartita; brevissima est tripartita; mediocris, sublata aut exornatione aut complexione, quadripartita. Auct., Ad Herenn., II. xix.

75. Oratorical Proof should be hapt Distinct from Syllegistis. Proof.

Ego, ut in oratione syllegismo quidem aliquando uti as non duco, ita constare totam, aut certe confertam e sionum et enthymematum stipatione minime velim. enim et dialecticis disputationibus erit similior, quam : operis actionibus, quae quidem inter se plurimum dif Namque illi homines docti et inter doctos verum quae minutius et acrupulosius acrutantur omnia et ad liqu confessumque perducunt : ut qui sibi et inveniendi et iu Nobis ad aliorum iudicia componenda est cratio, et men omnino imperitos, atque aliarum certe ignaros literarum lo dum est; quos nisi et delectatione allicimus, et viribus tra et nonnunquam turbamus affectibus: ipea, quae iusta as sunt, tenere non possumus. Locuples et speciesa vult e eloquentia; quorum nihil consequetur, si conclusionibas es et crebris, et in unam prope formam cadentibus concisa, contemptum ex humilitate, et odium ex quadam servitute, ex copia satietatem, et ex amplitudine fastidium tulerit. 🛭 🕒 V. xiv. 27-30.

76. Rules for Perorations ("Peroratio").

Conclusiones, quae apud Graecos intheyer nominantur, tripertitae sunt. Nam constant ex enumeratione, amplificatione et commiseratione. . . . Enumeratio est, per quam colligimus et commonemus, quibus de rebus verba fecerimus, breviter, ut renovetur, non redintegretur oratio; et ordine, quicquid erit dictum, referamus, ut auditor, si memoriae mandaverit, ad id, quod ipse meminerit, reducatur. In qua curandum est, ne aut ab exercitoaut a narratione repetatur oratio [nis enumeratio]. Facta enima et dedita opera comparata oratio videbitur esse, aut artificia significandi, aut ingenii venditandi, aut memoriae ostentande Quapropter initium enumerationis sumendum est divisione: deinde ordine breviter exponendae sunt res, que tractatae erunt in confirmatione et confutatione. Amplificatio est, quae per locum communem instigationis auditorum caus sumitur. Loci communes ex decem praeceptis commodisime sumuntur adaugendi criminis caussa. Auct., Ad Herena, IL xxx. 47.

77. Rules for Perorations—continued.

Primus locus sumitur ab auctoritate, quum commemoramus, Tentre curae ea res fuerit diis immortalibus, aut maioribus hostris, regibus, civitatibus, nationibus, hominibus, sapientisis, senatui. Item maxime, quo modo de his rebus legibus citum sit. Secundus locus est, quum consideramus, illae res, de quibus criminamur, ad quos pertineant; utrum ad omnes, qued strocissimum est, an ad superiores, quod genus ii sunt, a Quibus auctoritatis locus communis sumitur; an ad pares, hoc 🖦, in eisdem partibus animi, corporis, fortunarum positos; an inferiores, qui omnibus his rebus antecelluntur. Tertius locus est, quo percontamur, quid sit eventurum, si omnibus idem concedatur, et ea re neglecta, ostendimus, quid periculorum atque incommodorum consequatur. Quartus locus est, quo demonstratur, si huic sit remissum, multos alacriores ad malefuturos, quos adhuc exspectatio iudicii remoretur. Quintus locus est, per quem ostendimus, si semel aliter iudicatum sit, rem fore, quae incommodo mederi aut erratum iudicum corrigere possit. . . Sextus locus est, quum ostendimus, consulto factum, et dicimus, voluntario facinori nullam excontionem, imprudentiae iustam deprecationem paratam. Septimus locus est, quo ostendimus, taetrum facinus, crudele, Mearium, tyrannicum esse: quod genus iniuriae mulierum, aut crum rerum aliquid, quarum rerum caussa bella suscipiuntur et cum hostibus de vita dimicatur. Octavus locus est, quo ostendinus non vulgare, sed singulare esse maleficium, spurcum, Marium, inusitatum, quo maturius et atrocius vindicandum sit. Nonus locus constat ex peccatorum comparatione, quasi quum dicimus, maius esse maleficium, stuprare ingenuam, quam sacrum legere: quod propter egestatem alterum, alterum propter intem-Perantem, superbiam fiat. Decimus locus est, per quem omnia, que in negotio gerundo acta sunt, quaeque rem consequi solent, exponimus acriter et criminose et diligenter, ut agi res et geri regotium videatur, rerum consequentium enumeratione. Auct., 4d Herenn., II. xxx. 48, 49.

78. A Concies Summary of the Art of Rhetoric.

Nempe enim plurimum in hoc laboris exhausimus, ut ostenderemus rhetoricen "bene dicendi scientiam, et utilem, et artem, et virtutem esse:" materiam eius "res omnes," de quibus

dicendum esset: tum et eas in tribus fere generibus, "demc strativo, deliberativo, iudicialique" reperiri: orationem po omnem constare "rebus, et verbis:" in rebus intuend "inventionem," in verbis "elocutionem," in utraque "colletionem:" quae "memoria" complecteretur, "actio" com daret. Oratoris officium, "docendi, movendi, delectandi" tibus contineri; ex quibus ad docendum, "expositio et argum tatio;" ad movendum, "affectus" pertinerent, ques per can quidem causam, sed maxime tamen in ingressu ac fine domin Nam "delectationem," quamvis in utroque sit corum, ma tamen proprias in "elocutione" partes habere. "Quaestione alias "infinitas," alias "finitas," quae personis, locis, temp ribus continerentur. In omni porro materia tria esse qu renda, "an sit? quid sit? quale sit?" His adiicieben "demonstrativam" laude ac vituperatione constare. In quae ab ipeo, de quo diceremus, quae post eum acta es intuendum. Hoc opus tractatu "honestorum utiliumque" es stare. "Suasoriis" accedere tertiam partem ex conisciu "possetne fieri!" et "an esset futurum!" de quo deliberare Hic praecipue diximus spectandum, "quis, apud quem, qui diceret. "Iudicialium" causarum alias in singulis, alias pluribus controversiis consistere: et in quibusdam saffic modo "intentionem," modo "depulsionem:" porro "depulsionem" onnem infitiatione duplici, "factumne, et an hoc factum esset ?" praeterea "defensione" ac "translatione" constare. "Que stionem" aut ex facto, aut ex scripto esse. "Ex facto," de res fide, proprietate, qualitate. "Ex scripto," de verborum vi voluntate: in quibus vis tum causarum, tum actionum inspici soleat, quaeque aut scripti et voluntatis, aut ratiocinativae, ambiguitatis, aut legum contrariarum specie continetur. omni porro causa iudiciali quinque esse partes : quarum "exordio" conciliari audientem, "narratione" causam proponi, "confirmatione" roborari, "refutatione" dissolvi, "peroratione" sut memoriam refici, aut animos moveri. His argumentandi et afficiendi locos, et quibus generibus concitari, placari resolvi iudices oporteret, adiecimus. Accessit ratio divisionis. Credere modo, qui discet, velit, certam quandam viam esse, in qua multa etiam sine doctrina praestare debeat per se ipsa natura, ut haec, de quibus dixi, non tam inventa a praeceptoribus, quam, quum fierent, observata esse videantur. Quint, viil Procem., 6-12.

79. Theory of Panegyric.

Laus igitur potest esse rerum externarum, corporis, animi. Rerum externarum sunt ea, quae casu aut fortuna secunda aut *dversa accidere possunt; ut genus, educatio, divitiae, potestacivitas, amicitiae, et quae huiusmodi sunt, et ea, que his sunt contraria. Corporis sunt ea, quae natura corpori valetado, et quae contraria sunt. Animi sunt ea, quae consilio et cogitatione nostra constant: ut prudentia, iustitia, fortitudo, modestia, et quae contraria sunt. In huiusmodi igitur caussa Principium sumetur aut ab nostra aut ab eius, de quo loquemur, aut ab corum, qui audient, persona aut ab re. Ab nostra, dicemusat officio facere, quod caussa necessitudinis intercedat; aut studio, quod eiusmodi virtutis sit, ut omnes commemorare debeant velle, quod rectum sit, aut ex aliorum laude ostendere, qualis ipsius animus sit. . . . Ab eius persona, de quo loquemur, si laudabimus, vereri nos dicemus, ut illius facta verbis consequi possimus; omnes homines illius virtutes praedicare oportere; ipsa facta omnium laudatorum eloquentiam anteire. · . Ab auditorum persona, si laudabimus, quoniam non apud ignotos laudemus, nos monendi caussa pauca esse dicturos: ant a erunt ignoti, ut talem virum velint cognoscere, petemus; Tropiam in codem virtutis studio sint, apud quos laudemus, quo ille, qui laudetur, fuerit aut sit, sperare nos facile iis, quibus velimus, huius facta probaturos. . . Ab rebus ipsis: incertos nos esse, quid potissimum laudemus; vereri, ne, quum multa dixerimus, plura praetereamus, et quae similes sentenhabebunt; quibus sententiis contraria sumuntur a vituperatione. . . . Ad omnes autem res, in quibus animus hominis maxime consideratur, illae quattuor animi virtutes erunt **commodandae; ut, si laudemus, aliud iuste, aliud fortiter, alind modeste, aliud prudenter factum esse praedicemus; si vit-Peremus, aliud iniuste, aliud ignave, aliud immodeste, aliud *ulte factum esse dicamus. Auct., Ad Herenn., III. vi. 10-12, and viii. 15.

80. Hints on the Training and Management of the Voice.

Augentur autem sicut omnium, ita vocis quoque bona, cura: negligentia minuuntur. Sed cura non eadem oratoribus, quae phonascis, convenit: tamen multa sunt utrisque communia, fir-

mitas corporis, ne ad spadonum et mulicrum et aegror tatem vox nostra tenuetur: qued ambulatio, unctic abstinentia, facilis ciborum digestio, id est frugalitas, Practerea ut sint fauces integrae, id est, molles ac levus vitio et frangitur, et obscuratur, et exasperatur, et vox. Nam ut tibiae, eodem spiritu accepto, aliam alium aportis foraminibus, alium non actis purgate quasase sonum reddunt: ita fauces tumentes strangalar obtusse obscurant, rasse exasperant, convulsae fractis ganis similes. Finditur etiam spiritus obiecta aliquid tamen cavi relinquit post id ipsum, qued et Humor quoque vocem aut nimius impedit, ant consum tituit. Nam fatigatio, ut corpora, non ad pracesses m pus, sed etiam in futurum afficit. Quiat, XL fii. 19—

81. Hints on the Training and Management of Voice, continued.

Sed ut communiter et phonascis et oratoribus necess citatio, qua omnia convalescunt, ita curae non idem g Nam neque certa tempora ad spatiandum dari possunt libus officiis occupato, nec praeparare ab imis sonis 1 summos, nec semper a contentione concedere licet, qu ribus iudiciis saepe dicendum ait. Ne ciborum qu eadem observatio. Non enim tam molli teneraque vo forti ac durabili opus est : quum illi omnes, etiam s sonos, leniant cantu oris, nobis pleraque aspere sint con dicenda, et vigilandae noctes, et fuligo lucubrationum et in sudata veste durandum. Quare vocem deliciis no mus, nec imbuatur ea consuetudine, quae duratura non exercitatio eius talis sit, qualis usus: nec silentio subs firmetur consuetudine, qua difficultas omnis levatur. autem, quo exercearis, erit optimum: nam ex tempore avocat a cura vocis ille, qui ex rebus ipsis concipitur, et ediscere quam maxime varia, quae et clamorem, et tionem, et sermonem, et flexus habeant, ut simul i paremur. Hoc satis est. Alioqui nitida illa et curata solitum laborem recusabit, ut assueta gymnasiis et oleo quamlibet sint in suis certaminibus speciosa atque re militare iter, fascemque et vigilias imperes, deficiant, rant unctores suos, nudumque sudorem. Illa quiden opere praecipi quis ferat, vitandos soles atque ventos, e etiam ac siccitates? Ita si dicendum in sole, aut ventom, humido, calido die fuerit, reos deseremus? Nam crudum quidem, aut saturum, aut ebrium, aut eiecto modo vomitu, quae cavenda quidam monent, declamare neminem, qui sit mentis compos, puto. Illud non sine causa est ab omnibus pracceptum, at parcatur maxime voci in illo a pueritia in adolescentiam tensita, quia naturaliter impeditur, non, ut arbitror, propter calorem. quod quidam putaverunt; nam est maior alias; sed propter humorem potius; nam hoc actas illa turgescit. Itaque mes etiam, ac pectus, eo tempore tument, atque omnia velut gaminant, coque sunt tenera et iniuriae obnoxia. Sed, ut ad propositum redeam, iam confirmatae constitutaeque vocis genus exercitationis optimum duco, quod est operi simillimum, dicere quotate, sicut agimus. Namque hoc modo non vox tantum confirmatur et latus, sed etiam corporis decens et accommodatus cation motes componitur. Quint., XI. iii. 22-29.

Gesture should be accommodated to the Nature of the Pleating.

De figura vocis setis dictum est : nune de comporis modu minn vinetur. Motus est corporis gestus et vultus modeguardam, puae promuntianti convenit et probabiliora reda quae procuntiantur. Convenit igitur in vulto pudorem Carronian esse: in gesta nec venustatem conspicuata nec Ad the state of the second sec Terrur parses in quar vox est distribute, motor queque man vinesur esse accommodanda. Nan a erit sermo significa malites il restigio, levi degreciae moto logo: There in the transition mediatricks vultured services accommodata : F. ett 21. Gettometetione berno, profesion engine a committee describeron . uses hot set a secure in onsu laturate that article sourcesmes sq e quan ren queen eus et renementes instigate tell-THE THE THE THE THE PETERS AND THE THEFT SHEETS INCHES and the same demonstrative in digressee on it is a ARTH THE THE THE PARTY OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF TH the Course of Constitution by Constitutions COME DOUGHTLE SOT REPORT WHEN SHE CONTRACT. The Commitment of the Industrial Court of the Court of th and the supplications were as the series and the open 6. memor amprimentone per consensationess, paulic S. CONSCIENCED PORTE CONVENIES UL SIMILINA mine in conservative bes constitutationess ; est utemur ampliticatione per conquestionem, feminis plangore capitis ictu, nonnumquam sedato et constanti gestu, moesto conturbato vultu uti oportebit. Non sum nescius, quant susceperim negotii, qui motus corporis exprimere verbis, imi scriptura conatus sim voces. Verum nec hoc confisus posse fieri, ut de his rebus satis commode scribi posset; necidi fieri non posset, hoc quod feci fore inutile putabam, proptical did necidi putabam, proptical did perficere, ut res ex animo agi videatur. Auct., Ad Heren, III. xv.

83. The Question whether Rhythm exists in Prose is decided in the Affirmative.

Esse ergo in oratione numerum quemdam, non est diffic cognoscere. Iudicat enim sensus; in quo iniquum est, qu accidit, non cognoscere, si, cur id accidat, reperire nequesm Neque enim ipse versus ratione est cognitus, sed natura atq sensu, quem dimensa ratio docuit, quid acciderit. Ita nota naturae et animadversio peperit artem. Sed in versibus res apertior: quamquam etiam a modis quibusdam, cantu remo soluta esse videatur oratio, maximeque id in optimo quoq eorum poetarum, qui Auguzoi a Graecis nominantur, quos quu cantu spoliaveris, nuda paene remanet oratio. Quorum simi. I sunt quaedam etiam apud nostros, velut illa in Thyes "Quemnám te esse dicam? qui tárda in senectúte"—et q sequuntur: quae, nisi quum tibicen accessit, orationi samult solutae simillima. Ac comicorum senarii propter similitudir sermonis sic saepe sunt abiecti, ut nonnumquam vix in difficilior in oratione numerus, quam in versibus. Omnino duo sunt, quae condiant orationem, verborum numerorumque iu CIII-In verbis inest quasi materia quaedam, in numero Numerus autem non domo depromebatur autem expolitio. neque habebat aliquam necessitudinem aut cognationem cirm oratione. Itaque serius aliquanto notatus et cognitus quasi quandam palaestram et extrema lineamenta orationi attulit. Quod si et angusta quaedam atque concisa, et alia est collata ta et diffusa oratio, necesse est id non litterarum accidere natura, sed intervallorum longorum et brevium varietate; quibus implicata atque permixta oratio quoniam tum stabilis est, tum volubilis, necesse est eiusmodi naturam numeris contineri. Nam circuitus ille, quem saepe iam diximus, incitatior numero

fertur et labitur, quoad perveniat ad finem et insistat.

Picuum est igitur numeris strictam orationem esse debere,

Cic., Or., lv. 183, lvi. 187.

84. The Rhythm of Prose is essentially the same as that of Verse.

Sed hi numeri poeticine sint an ex alio genere quodam, deinceps videndum. Nullus est igitur numerus extra poeticos, propquod definita sunt genera numerorum. Nam omnis talis ut unus sit e tribus. Pes enim, qui adhibetur ad numeros, Partitur in tria, ut necesse sit, partem pedis aut aequalem alteri Parti aut altero tanto aut sesqui esse maiorem. Ita fit aequalis ctylus, duplex iambus, sesquiplex paean; qui pedes in orationem non cadere qui possunt? quibus ordine locatis, quod citur, numerosum sit necesse est. Sed quaeritur, quo numero quibus potissimum sit utendum. Incidere vero omnes in tionem, etiam ax hoc intelligi potest, quod versus saepe in tione per imprudentiam dicimus; (quod vehementer est tiosum; sed non attendimus, neque exaudimus nosmet ipsos;) marios vero et Hipponacteos effugere vix possumus; magnam enim partem ex iambis nostra constat oratio. Sed tamen eos resus facile agnoscit auditor; sunt enim usitatissimi. Inculmus autem per imprudentiam saepe etiam minus usitatos, tamen versus; vitiosum genus et longa animi provisione regiendum. Elegit ex multis Isocrati libris triginta fortasse versus Hieronymus, Peripateticus in primis nobilis, plerosque enarios, sed etiam anapaestos; quo quid potest esse turpius? Sit igitur hoc cognitum, in solutis etiam verbis inesse numeros, codemque esse oratorios, qui sint poetici. Cic., Or., lvi. **1**88-190.

85. An Account of the Rhythms best adapted for use in Prose Composition.

Sequitur ergo, ut, qui maxime cadant in orationem aptam numeri, videndum sit. Sunt enim qui iambicum putent, quod sit orationi simillimus; qua de caussa fieri, ut is potissimum propter similitudinem veritatis adhibeatur in fabulis; quod ille dactylicus numerus hexametrorum magniloquentiae sit accommodatior. Ephorus autem, levis ipse orator, sed profectus ex optima disciplina, paena sequitur aut dactylum, fugit autem spondeum et trochaeum. Quod enim paean habeat tres breves,

dactylus autem duas, brevitate et celeritate syllabarum labi putat verba proclivius, contraque accidere in spondeo et trochaco; quod alter longis constaret, alter e brevibus fieret, alteram nimis incitatam, alteram nimis tardam orationem, neutram temperatam. Sed et illi priores errant et Ephorus in culpa est. Nam et qui pacana praetereunt, non vident mollissimum a sese numerum eumdemque amplissimum praeteriri. Quod longe Aristoteli videtur secus, qui iudicat heroum numerum grandiorem, quam desideret soluta oratio, iambum: sute nimis e vulgari esse sermone. Ita neque humilem et abiestam orationem nec nimis altam et exaggeratam probat, plenem tamen cam vult cese gravitatis, ut cos, qui audient, ad maiorem admirationem possit traducere. Trochseum autem, qui est eodem spatio, quo choreus, zépheze appellat, quia contractio et brevitas dignitatem non habeat. Ita pacana probat coque sit uti omnes, sed ipsos non sentire, quum utantur; case sutem tertium ac medium inter illos, sed ita factos cos pedes case, ut in eis singulis modus insit aut sesquiplex aut duplex aut par. Itaque illi, de quibus ante dixi, tantummodo commoditatia habuerunt rationem, nullam dignitatis. Iambus enim et dactylus in versum cadunt maxime. Itaque ut versum fugimus in oratione, sic hi sunt evitandi continuati pedes. Aliud enim quiddam est oratio, nec quidquam inimicius, quam illa versibus. Pacan autem minime est aptus ad versum; quo libentius cum recepit oratio. Ephorus vero ne spondeum quidem, quem fusit. intelligit esse aequalem dactylo, quem probat. Syllabis enim metiendos pedes, non intervallis existimat; quod idem facit in trochaeo, qui temporibus et intervallis est par iambo, sed eo vitiosus in oratione, si ponatur extremus, quod verba melius in syllabas longiores cadunt. Atque haec, quae sunt apud Aristotelem, eadem a Theophrasto Theodecteque de paeane dicuntur. Ego autem sentio omnes in oratione esse quasi permixtos es confusos pedes. Nec enim effugere possemus animadversionem, si semper eisdem uteremur; quia neque numerosa esse, ut poema, neque extra numerum, ut sermo vulgi, esse debet oratio. Alterum nimis est vinctum, ut de industria factum apparent, alterum nimis dissolutum, ut pervagatum ac vulgare videatur; ut ab altero non delectere, alterum oderis. Sit igitur, ut supra dixi, permixta et temperata numeris nec dissoluta nec tota numerosa, paeane maxime, quoniam optimus auctor ita censot, sed reliquis etiam numeris, quos ille praeterit, temperata. Cic., Or., lvii.

86. An Account of the Rhythms respectively suitable to the different Prose Styles.

Que autem numeros, cum quibus tamquam purpuram misceri oportest, nunc dicendum est, atque etiam quibus orationis Schoolibus sint quique accommodatissimi. Iambus enim frequentissimus est in iis, quae demisso atque humili sermone dicuntur, paean autem in amplioribus, in utroque dactylus. in varia et perpetua oratione hi sunt inter se miscendi et bem Derandi. Sic minime animadvertetur delectationis aucu-Pium et quadrandae orationis industria; quae latebit eo magis, et verborum et sententiarum ponderibus utemur. Nam qui audiunt, haec duo animadvertunt et iucunda sibi censent, verba dico et sententias, eaque dum animis attentis admirantes cipiunt, fugit eos et praetervolat numerus; qui tamen si abenet, illa ipsa minus delectarent. Nec vero nimius is cursus numerorum, orationis dico (nam est longe aliter in versibus,) nihil ut fiat extra modum; nam id quidem esset poema; sed omnis nec claudicans nec quasi fluctuans et aequaliter constanterque ingrediens numerosa habetur oratio. Atque id in dicendo numerosum putatur, non quod totum constat e numeris, quod ad numeros proxime accedit; quo etiam difficilius est Oratione uti, quam versibus; quod illis certa quaedam et definita lex est, quam sequi sit necesse; in dicendo autem nihil est Propositum, nisi ut ne immoderata aut angusta aut dissoluta ant fluens sit oratio. Itaque non sunt in ea tamquam tibicinii Percussionum modi, sed universa comprehensio et species Orationis clausa et terminata est; quod voluptate aurium indicatur. Cic., Or., lviii.

87. The Nature of the Oratorical Period, and the Limits of its Employment.

Sed quoniam non modo non frequenter, verum etiam raro in veris caussis aut forensibus circumscripte numeroseque dicendum est, sequi videtur, ut videamus, quae sint illa, quae supra dixi incisa, quae membra. Haec enim in veris caussis maximam partem orationis obtinent. Constat enim ille ambitus et plena comprehensio e quattuor fere partibus, quae membra dicimus, ut et aures impleat, et ne brevior sit, quam satis sit, neque longior. Quamquam utrumque nonnumquam vel potius saepe accidit, ut aut citius insistendum sit aut longius procedendum, ne brevitas defraudasse aures videatur neve longitudo obtudisse. Sed habeo mediocritatis rationem; nec enim loquor de versu et

est liberior aliquanto oratio. E quattuor igitur quasi hemma trorum instar versuum quod sit, constat fere plena comp His igitur singulis versibus quasi nodi appare continuationis, quos in ambitu coniungimus. Sin membras volumus dicere, insistimus, idque quum opus est, ab isto ess invidioso facile nos et saepe disjungimus. Sed nihil tam del cese numerosum, quam hoc, quod minime apparet et valet pla mum. Ex hoc genere illud est Crassi: "Missos faciant patrons ipsi prodeant." Nisi intervallo dixisset — — "ipsi prodesz - sensisset profecto se fudisse senarium; omnino mel caderet, "prodeant ipsi." Sed de genere nunc disputo. " clandestinis consiliis nos oppugnant i cur de perfugis nos copias comparant contra nos!" Prima sunt illa duo, ca nounces Gracci vocant, nos incisa dicimus; deinde terta zeλος illi, nos membrum; sequitur non longa — ex duobus ex versibus, id est membris, perfecta comprehensio est et in 🖘 deos cadit; et Crassus quidem sic plerumque dicebat, idque 🗓 genus dicendi maxime probo. Cic., Or., lxvi.

88. The Nature of the Oratorical Period, and the Limits of i Employment.

Sed quae incisim aut membratim efferuntur, ea vel aptimiz cadere debent, ut est apud me: "Domus tibi deerat! Pecunia superabat? at egebas." Haec incise dic sunt quattuor. At membratim, quae sequentur, duo: "Incu risti amens in columnas : in alienos insanus insanisti." Deine omnia, tamquam crepidine quadam, comprehensione longio sustinentur: "Depressam, caecam, iacentem domum plus quam te, et quam fortunas tuas aestimasti" dichoreo finit At dispondeo proximum illud. Nam in iis, quibus ut pagi culis uti oportet, brevitas facit ipsa liberiores pedes. See enim singulis utendum est, plerumque binis, et utrisque 🞜 pedis pars potest; non fere ternis amplius. Incisim autem membratim tractata oratio in veris caussis plurimum val maximeque iis locis, quum aut arguas aut refellas : ut nostra Corneliana secunda: "O callidos homines, o rem excegitata" o ingenia metuenda!" Membratim adhuc, deinde caesis "diximus," rursus membratim : "Testes dare volumus." 📙 trema sequitur comprehensio, sed ex duobus membris, qua no potest esse brevior: "Quem, quaeso, nostrum fefellit, its w facturos ?" Nec allum genus est dicendi aut melius fortius, quam binis aut ternis ferire verbis, nonnumquam 🛍 gulis, paullo alias pluribus inter quae variis olausulis interpori aro numerosa comprehensio; quam perverse fugiens Hegesias, a ille quoque imitari Lysiam vult, alterum paene Demosnem, saltat incidens particulas. Et is quidem non minus tentiis peccat, quam verbis, ut non quaerat, quem appellet ptum, qui illum cognoverit. Sed ego illa Crassi et nostra sui, ut, qui vellet, auribus ipsis, quid numerosum etiam in nimis particulis orationis esset, iudicaret. Et quoniam plura numerosa oratione diximus quam quisquam ante nos, nuno eius generis utilitate dicemus. Cic., Or., lxvii.

C. CRITICISM OF INDIVIDUAL AUTHORS.

(1.) POETS.

8. A Comparative Estimate of the early Roman Dramatists, from Naevius to Afranius.

Ranius, et sapiens et fortis et alter Homerus,
Ut critici dicunt, leviter curare videtur,
Quo promissa cadant et somnia Pythagorea.
Naevius in manibus non est et mentibus haeret
Passe recens? Adeo sanctum est vetus omne poema.
Ambigitur quoties, uter utro sit prior, aufert
Passvius doeti famam senis, Accius alti,
Dicitar Afrani toga convenisse Menandro,
Phasses ad exemplar isiculi properare Epicharmi,
Vincere Caecilius gravitate, Terentius arte.
Has ediscit et hos arto supata theatro
Special Eona potens, habet hos numeratque poetas
Ad numerum, tempus Livi scriptoris ab aevo.

Hor., Ep., 11, i. 30-32.

M. Crisican of Koman Trapely and County.

Regardine scriptores venerum Accius stopus Pacuvius claricis gravume contentiarum, vertorum pondere, auctoritate matum. Cenerum nivor, et summa in excelerada operatum miser potent temporitum quam ipus defuise. Italia amen Acca puns telionnur: Pact vium videri distributa.

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE. Ovidii Medea videtur mihi dere, quantum ille vir praestare potuerit, si ingenio suo dere, quantum ille vir praestare potuerit, si ingenio suo viderin, Rorum quos viderin, princeps Pomponius Secundus, quantum princeps princeps and princeps p princeps romponius secundus, que mos princeps romponius secundus, que mos presentes confite presentes confite presentes confit de marine confi oomoedia maxime ciaudicamus; 11005 v arro in planta, "Plantino" dicat " seriaone locatura feiras locations ententia, "Plantino" dicat " seriaone locatura feiras locations velent " licet Terentii scripta ad Scipiosesa Africanus et nime tamen cont. in hon comerce alacanticamen et nime cone tamen cont. in hon comerce alacanticamen et nime. nant; licet Terentu soripta ad serpecaea Arricano.

ntur: quae tamen sunt in hoo genere elegantissima, et plusturi dhuo habitura gratiae, si intra versus trimetros steinetros vir levem consequimur umbram adeo ut mihi vix levem consequimur videstur illam solis concessam Atica Nomanus non recipere viuescur man sons concerna linguation veneren, quando esm ne Graeci quidem in alio genere Togatis excellit Afranius, utinamque non outiquerint. Tograms excellit Airanius, utinamque non quinasset argumenta puerorum foedis amoribus, mores fassus. Quint., X i. 97–100.

91. The Genuine Comedies of Plantus are to be determined for

Verum esse comperior, quod quoedam bene literatos homines dicere audivi, qui plerasque plauti comedins curiose atque ducere audivi, qui prerasque riausi contente lectitaverant, non indicibus Aelii [, nec] Sedigiti, nec convenue lecules verque, non inquenous desu l'heel Seugna, l'accordance des la fabilit, nec Attii, nec Manili super ils fabilit, nec Attii, nec Attii, nec Manili super ils fabilit, nec Attii, nec Attii, nec Manili super ils fabilit, nec Attii, nec Manili super ils fabilit, nec Attii, nec Attii, nec Manili super ils fabilit, nec Attii, nec Attii, nec Manili super ils fabilit, nec Attii, nec A Quae dicuntur ambiguae, credituros, sed ipri Plauto moribus 116 quae dicuntur amoiguae, crecircurus, seu ipai riauto morinus ingenii atque linguae eius. ingenii atque inguae eius. Hac enim iudicii norma Varione illa illa illa quoque [esse] usum videmus. Nam praeter illa didiro a quoque [esse] varronianae vocantur; quas ideiro a quisti, quae Varronianae vocantur; sed consensu segregavit, quoniam dubiosae uon erant, sed consensu segregavit, quoniam dubiosae uon erant. Regregavit, quomam quomosae non erant, sed consensu osmurs.

Plauti esse censebantur; quasdam item alias probavit, addoctas estilo atoma facetia semanis. ELEUNI CERC CERROURIUM; quasuam Ivem aims prometis, casque in metallo atque facetia sermonis Planto congruentis, casque in membrane allowane compretes Dlanto minima compretes Dlanto mini nominibus aliorum occupatas Planto vindicavit; sicuti isano, come nominibus aliorum occupatas promine lemberara oni ort nomen Decario Vindicavit; quam nuperrime legebanus, cui est nomen Boeotia. quam nuperrime regenamus, our est nomen Bocotta. Nam culti in illis una et viginti non sit, et esse Aquilii dicatur, taman Varro dubitarit cuin Dlanti font tamen Varro dubitavit, quin Plauti foret, neque alius quin tamen Dlauti laston Aubitavant oi val han sola manini infrancessa Dlauti laston Aubitavant oi val han sola manini infrancessa Dlauti laston Aubitavant oi val han sola manini infrancessa Dlauti laston Aubitavant oi val han sola manini infrancessa Dlauti laston Aubitavant oi val han sola manini infrancessa della contraction della c non infrequens Plauti lector dubitaverit, si vel hos solos vers nun mirequeus risuu ieuwr uuulusveri, si vei nus suns veisi ex ea fabula cognoverit, qui quoniam sunt, ut de illius mo Aisean Martinianiani manashana ah martiniana aan ah alamba dican, Plantinissimi, propteres et meminimus ees et adasty

mus.

Parasitus ihi asurians haas disit. Parasitus ibi esurions haco dicit: mus.

"Ut illum di perdant, primus qui hores repperit, Quique adeo primus statuit hie solarium; Gui mihi comminuit misero articulatim diem.

Nam me . . . puero vetus hic erat solarium Multo omnium istorum optumum et verissimum, Ubi istic monebat, esse, nisi cum nihil erat. Nunc, etiam quod est, non estur, nisi Soli lubet Itaque adeo [iam] oppletum 'st oppidum solariis. Maior pars populi aridi reptant fame."

Favorinus quoque noster, cum Nervolariam Plauti legerem, inter incertas est habita, et audisset ex ea comoedia versum

"Strateae, scrupeae, strictivillae, sordidae:"

ctatus faceta verborum antiquitate, meretricum vitia ue deformitates significantium: Vel unus hercle, inquit, hic sus Plauti esse hanc fabulam satis potest fidei fecisse. In libro [M.] Varronis id quoque scriptum est, Plautium see quempiam, poëtam comoediarum, cuius quoniam fabulae auti inscriptae forent, acceptas esse quasi Plautinas, cum ent non a Plauto Plautinae, sed a Plautio Plautianae. Fertur autem sub Plauti nomine comoediae circiter centum atque ginta. Sed homo eruditissimus L. Aelius quinque et viginti eius solas existimavit. Non tamen dubium est, quin istae quae scriptae a Plauto non videntur, et nomini eius addicuntur, propterea resipiaut stilum Plautinum. Aul. Gell., III. iii.

92. Various Critiques on Terence.

Compitalibus:

"Teréntio non símilem dices quémpiam."

Cicero in Limone hactenus

"Tu quoque, qui solus lecto sermoni, Terenti Conversum expressumque Latina voce Menandrum In medio populi sedatis vocibus effers, Quicquid come loquens, atque omnia dulcia dicena."

Item C. Ceasar:

"Tu quoque, tu in summis, o dimidiate Menander,
Poneris, et merito, puri sermonis amator.
Lenibus atque utinam scriptis adiuncta foret vis
Comica, ut acquato virtus polleret honore
Cum Graecis, neque in hac despectus parte iaceres.
Unum hoc maceror et doleo tibi decase, Terenti."
Sust., Vit. Ter., s.f.

 There was a Tradition that Termes received assistance in t Composition of his Plays from Scipio and Laslius.

Non obscura fama est, adiutum Terentium in scriptim Laelio et Scipione, quibuscum familiariter vixit. Eandem i. auxit: numquam enim, nisi leviter, se tutari conatur; utprologo Adelphorum:

"Nam quód isti dicunt málevoli, homines nóbilis Hunc ádiutare, assídueque una scríbere: Quod illí maledictum véhemens esse exístumant, Eam laúdem hic ducit máximam, quum illis placet, Qui vóbis univérsis et populó placent: Quorum ópera in bello, in ótio, in negótio, Suo quísque tempore úsu 'st sine supérbia."

Videtur autem se levius defendisse, quia sciebat, Laclio Scipioni non ingratam esse hanc opinionem: quae tamen maget usque ad posteriora tempora valuit. Q. Memmius in oratio pro se ait: "P. Africanus, qui a Terentio personam mutuata quae domi luserat ipse, nomine illius in scenam detulit." Nep auctore certo comperisse se ait, C. Laclium quondam in Putalano Kalendis Martiis admonitum ab uxore, temporius discumberet, petiisse ab ea, ne interpellaretur: serius tanda ingressum triclinium dixisse, non saepe in scribendo mageucessisse sibi: deinde rogatum, ut scripta illa profera pronunciasse versus, qui sunt in Heautontimorumeno:

"Satis pôl proterve mé Syri promíssa huc induxérunt"

Santra Terentium existimat, si modo in scribendo adiutoribindiguerit, non tam Scipione et Laelio uti potuisse, qui tam adolescentuli fuere, quam Sulpicio Gallo, homine docto, et que consularibus ludis initium fecerit fabularum dandarum, vel que fabio Labeone et M. Popillio, consulari utroque ac poet Ideo ipsum non iuvenes designasse, qui se adiuvisse dicerental sed viros, quorum operam et in bello et in otio et in negoti populus sit expertus. Suet., Vit. Ter., ii.—iv.

94. Gellius quotes with Approval the Epitaphs on themselves, written by Naevius, Plautus, and Pacuvius.

Trium poëtarum illustrium epigrammata, Cn. Naevii, M. Pauti, M. Pacuvii, quae ipsi fecerunt, et incidenda suo sepulcro reliquerunt, nobilitatis eorum gratia et venustatis, scribenda in his commentariis esse duxi. Epigramma Naevii plenum supcriae Campanae: quod testimonium esse iustum potuisset, nisi ab ipso dictum esset:

"Mortalis immortalis flere si foret fas: Flerent divae Camenae Naevium poetam. Itaque, postquam est Orcino traditus thesauro, Oblitei Romae loquier sunt Latina lingua."

Epigramma Plauti, quod dubitassemus an Plauti foret, nisi • Varrone positum esset in libro De poëtis primo:

"Postquam morte datu' st Plautus, comoedia luget; Scena est deserta: dein Risus, Ludu', Iocusque, Et numeri innumeri simul omnes collacrumarunt."

Epigramma Pacuvii verecundissimum et purissimum, dignumque eius elegantissima gravitate:

"Adulescens, tametsi properas, te hoc saxum rogat,
Utei ad se aspicias; deinde, quod scriptum 'st, legas.
Hic sunt poëtae Pacuviei Marcei sita
Ossa. Hoc volebam nescius ne esses. Vale.

Aul. Gell., I. xxiv.

95. A Historical Criticism of the Roman Epos, from Ennius to Lucan.

Idem nobis per Romanos quoque auctores ordo ducendus est. Itaque ut apud illos Homerus, sic apud nos Virgilius auspicatiamum dederit exordium, omnium eius generis poëtarum, Graecorum nostrorumque, haud dubie proximus. Utar enim verbis iisdem, quae ex Afro Domitio iuvenis excepi: qui mihi interroganti, quem Homero crederet maxime accedere, "Secunda," inquit, "est Virgilius, propior tamen primo, quam tertio." Et hercule ut illi naturae caelesti atque immortali cesserimus, ita curae et diligentiae vel ideo in hoc plus est, quod ei fuit magis laborandum: et quantum eminentibus vincimur, fortasse aequalitate pensamus. Ceteri omnes longe sequentur. Nam

Macer et Lucretius legendi quidem, sed non ut phra corpus eloquentiae faciant: elegantes in sua quisqu sed alter humilis, alter difficilis. Atacinus Varı per quae nomen est assecutus, interpres operis alieni, nendus quidem, verum ad augendam facultatem dice locuples. Ennium, sicut sacros vetustate lucos, add quibus grandia et antiqua robora iam non tanta speciem, quantam religionem. Propiores alii, atqu de quo loquimur, magis utiles. Lascivus quidem i quoque Ovidius, et nimium amator ingenii sui: tamen partibus. Cornelius autem Severus, etiamsi quam poëta melior, si tamen, ut est dictum, ad primi libri bellum Siculum perscripsisset, vindicaret secundum locum. Sed eum consummari mors imm passa est: puerilia tamen eius opera et maximan ostendunt et admirabilem, praecipue in aetate illa, re voluntatem. Multum in Valerio Flacco nuper Vehemens et poëticum ingenium Saleii Bassi fuit,: senectute maturum. Rabirius ac Pedo non indi tione, si vacet. Lucanus ardens, et concitatus, et clarissimus, et, ut dicam quod sentio, magis oratori Quint., X. i. 85-90. poëtis annumerandus.

High Appreciation of Lucan's Genius during the Fir of the Empire.

Tu carus Latio, memorque gentis Carmen fortior exseris togatum. Ac primum teneris adhuc in annis Ludes Hectora, Thessalosque currus, Et supplex Priami potentis aurum. Tu sedes reserabis inferorum, Ingratus Nero dulcibus theatris Et noster tibi proferetur Orpheus. Dices culminibus Remi vagantes Infandos domini nocentis ignes. Tu castae titulum decusque Pollae Iucunda dabis allocutione. Mox coepta generosior iuventa, Albos ossibus Italis Philippos, Et Pharsalica bella detonabis, Et fulmen ducis inter arma divi; Libertate gravem pia Catonem, Et gratum popularitate Magnum.

Tu Pelusiaci scelus canopi Deflebis pius, et Pharo cruenta Pompeio dabis altius sepulcrum. Hacc primo iuvenis canes sub aevo Ante annos Culicis Maroniani. Cedet Musa rudis ferocis Enni, Et docti furor arduus Lucreti, Et qui per freta duxit Argonautas, Et qui corpora prima transfigurat. Quin maius loquor: ipsa te Latinis Aeneis venerabitur canentem.

Stat., Silv., III. vii. 52-80.

97. A Sketch of the Chief Masters of Literature in the Augustan Age.

Turgidus Alpinus iugulat dum Memnona, dumque Defingit Rheni luteum caput, haec ego ludo, Quae neque in aede sonent certantia iudice Tarpa, Nec redeant iterum atque iterum spectanda theatris. Arguta meretrice potes Davoque Chremeta Eludente senem comis garrire libellos Unus vivorum, Fundani; Pollio regum Facta canit pede ter percusso; forte epos acer, Ut nemo, Varius ducit; molle atque facetum Virgilio annuerunt gaudentes rure Camenae. Hoc erat, experto frustra Varrone Atacino Atque quibusdam aliis, melius quod scribere possem, Inventore minor; neque ego illi detrahere ausim Haerentem capiti cum multa laude coronam.

Hor., S., I. x. 36-49.

98. A List of Roman Satirists.

Satira quidem tota nostra est, in qua primus insignem laudem eptus Lucilius quosdam ita deditos sibi adhuc habet amares, ut eum non eiusdem modo operis auctoribus, sed omnibus etis praeserre non dubitent. Ego quantum ab illis, tantum Horatio dissentio, qui "Lucilium fluere lutulentum," et, esse aliquid, quod tollere possis," putat. Nam et eruditio in mira, et libertas, atque inde acerbitas, et abunde salis. lulto est tersior ac purus magis Horatius, et ad notandos Ominum mores praecipuus. Multum et verae gloriae, quamia uno libro, Persius meruit. Sunt clari hodieque, et qui olim nominabuntur. Alterum illud etiam prius satirae ge sed non sola carminum varietate mixtum condidit Terer Varro, vir Romanorum eruditissimus. Plurimos hic libr doctissimos composuit, peritissimus linguae Latinae, et o antiquitatis, et rerum Graecarum nostrarumque, plus ta scientiae collaturus, quam eloquentiae. Iambus non sa Romanis celebratus est, ut proprium opus; quibusdam i positus: cuius acerbitas in Catullo, Bibaculo, Horatio, quam illi epodos intervenire reperiatur. Quint., X. i. 93-9

 The chief blemish in the Style of the Satirist Lucilius want of care; but in his day, the Canons of Criticism imperfectly understood.

Eupolis atque Cratinus Aristophanesque poetae Atque alii, quorum comoedia prisca virorum est, Si quis erat dignus describi, quod malus aut fur, Quod moechus foret aut sicarius aut alioqui Famosus, multa cum libertate notabant.

Hinc omnis pendet Lucilius, hosce sequutus, Mutatis tantum pedibus numerisque: facetus, Emunctae naris, durus componere versus.

Nam fuit hoc vitiosus: in hora saepe ducentos, Ut magnum, versus dictabat stans pede in uno. Quum flueret lutulentus, erat quod tollere velles; Garrulus atque piger scribendi ferre laborem.

Quid vetat et nosmet Lucili scripta legentes Quaerere, num illius, num rerum dura negarit Versiculos natura magis factos et euntes Mollius, ac si quis, pedibus quid claudere senis, Hoc tantum contentus, amet scripsisse ducentos Ante cibum versus, totidem cenatus: Etrusci Quale fuit Cassi rapido ferventius amni Ingenium, capsis quem fama est esse librisque Ambustum propriis. Fuerit Lucilius, inquam, Comis et urbanus, fuerit limatior idem, Quam rudis et Graecis intacti carminis auctor, Quamque poetarum seniorum turba; sed ille, Si foret hoc nostrum fato delatus in aevum, Detereret sibi multa, recideret omne quod ultra Perfectum traheretur, et in versu faciendo Saepe caput scaberet, vivos et roderet ungues. Hor., S., I. iv. 1-12, and x. 56-7

100. A Plea for the Erotic Elegy.

Sic sua lascivo cantata est saepe Catullo Pemina, cui falsum Lesbia nomen erat. Nec contentus ea, multos vulgavit amores, In quibus ipse suum fassus adulterium est. Par fuit exigni similisque licentia Calvi, Detexit variis qui sua furta modis. Quid referam Ticidae, quid Memmi carmen, apud quos Rebus abest omnis nominibusque pudor? Cinna quoque his comes est, Cinnaque procacior Anser: Et leve Cornifici, parque Catonis opus; quorum libris modo dissimulata Perillae Nomine, nunc legitur dicta Metella suo. Ta quoque, Phasiacas Argo qui duxit in undas, Non potuit Veneris furta tacere suae. e minus Hortensi, nec sunt minus improba Servi Carmina. Quis dubitet nomina tanta sequi? ertit Aristidem Sisenna: nec obfuit illi Historiae turpes inseruisse iocos. Non fuit opprobrio celebrasse Lycorida Gallo, Sed linguam nimio non tenuisse mero. Credere iuranti durum putat esse Tibullus, Hoc etiam de se quod neget illa viro.

Nec fuit hoc illi fraudi; legiturque Tibullus
Et placet, et iam te principe notus erat.
Invenies eadem blandi praecepta Properti;
Districtus minima nec tamen ille nota est.
His ego successi, quoniam praestantia candor
Nomina vivorum dissimulare iubet.

Ov., Tr., II. 427-448, and 463-468.

101. Ovid and his Contemporaries.

Temporis illius colui fovique poëtas;
Quotque aderant vates, rebar adesse deos.
Saepe suas volucres legit mihi grandior aevo,
Quaeque necet serpens, quae iuvet herba, Macer.
Saepe suos solitus recitare Propertius ignes;
Iure sodalitio qui mihi iunctus erat.
Ponticus heroo, Bassus quoque clarus iambo,
Dulcia convictus membra fuere mei.

Et tenuit nostras numerosus Horatius aures,
Dum ferit Ausonia carmina culta lyra.
Virgilium vidi tantum: nec avara Tibullo
Tempus amicitiae fata dedere meae.
Successor fuit hic tibi, Galle; Propertius illi.
Quartus ab his serie temporis ipse fui.
Utque ego maiores, sic me coluere minores:
Notaque non tarde facta Thaleia mea est.

Ov., Tr., IV. x. 41-5

102. Ovid's Genius for Postry and Rhetoric Characterised.

Hanc controversiam memini ab Ovidio Nasone declamari ar rhetorem Arellium Fuscum cuius auditor fuit; nam Latre admirator erat, cum diversum sequeretur dicendi genus. Hanna bat ille comptum et decens et amabile ingenium. Oratio iam tum nihil aliud poterat videri quam solutum carracte Adeo autem studiose Latronem audiit, ut multas illius som tias in versus suos transtulerit. Tunc autem cum studios est habebatur bonus declamator. Hanc certe controversiam and to Arellium Fuscum declamavit, ut mihi videbatur, longe ingeniogi uzz. excepto eo quod sine certo ordine per locos discurrerat. Declamabat autem Naso raro controversias et non nisi ethics libentius dicebat suasorias, molesta illi erat omnis argumentation Verbis minime licenter usus est nisi in carminibus, in quib non ignoravit vitia sua sed amavit: manifestum potest quod rogatus aliquando ab amicis suis, ut tolleret tres vers invicem petiit, ut ipse tres exciperet in quos nihil illis lice aequa lex uisa est; scripserant illi quos tolli vellent hic quos tutos esse vellet: in utrisque codicillis idem ver erant, ex quibus primum fuisse narrabat Albinovanus Poqui inter arbitros fuit:

Semibovemque virum semivirumque bovem;

Secundum:

Et gelidum Borean egelidumque Notum.

Ex quo adparet summi ingenii viro non iudicium defuisse compescendam licentiam carminum suorum sed animum: aichei interim decentiorem faciem esse, in qua aliquis naevos fuisses. Sen., Rh. Contr., II. ii. 8, 9, and 12.

3. The Accopian Fable a convenient Cloak for Contemporary Satire.

> Nunc, fibularum cur sit inventum genus, Breví docebo. Sérvitus obnóxia, Quia, quaé volebat, nón audebat dícere, Affectus proprios in fabellas transtulit, Calumniamque fíctis elusit iocis. Ego Illius pro sémita fecí viam, Et cógitavi plúra, quam relíquerat, In calamitatem déligens quaedam meam. Quodsi accusator alius Seianó foret, Si téstis alius, iúdex alius dénique, Dignúm faterer ésse me tantís malis, Nec his dolorem délenirem rémediis. Suspícione sí quis errabit sua, Et rápiet ad se, quód erit commune ómnium, Stulté nudabit ánimi consciéntiam. Huic éxcusatum mé velim nihilóminus: Neque ením notare síngulos mens ést mihi, Verum ípsam vitam et móres hominum osténdere Rem mé professum dícet fors aliquis gravem. Si Phryx Aesopus pótuit, si Anacharsis Scytha Actérnam famam condere ingenio suo: Ego, literatae qui sum propior Graéciae, Cur sómno inerti déseram patriaé decus, Threissa quum gens númeret auctorés suos, Linóque Apollo sít parens, Musa Orpheo, Qui sáxa cantu móvit, et domuít feras, Hebrique tenuit impetus dulci mora? Ergo hinc abesto, livor, ne frustrá gemas, Quoniám solemnis míhi debetur glória. Indúxi te ad legéndum: sincerum mihi Candóre noto réddas iudiciúm peto.

Phaedr., III., Prol. 33-65.

104. Criticism of Martial.

Audio Valerium Martialem decessisse, et moleste fero. Erat no ingeniosus, acutus, acer, et qui plurimum in scribendo et is haberet et fellis, nec candoris minus. Prosequutus eram tico secedentem. Dederam hoc amicitiae, dederam etiam Persiculis, quos de me composuit. Fuit moris antiqui, cos, qui el singulorum laudes, vel urbium scripserant, aut honoribus aut pecunia ornare: nostris vero temporibus, ut alia speciosa e egregia, ita hoc in primis exolevit. Nam postquam desimu facere laudanda, laudari quoque ineptum putamus. Quasif qui sint versiculi, quibus gratiam retulerim? Remittere te ad ipsum volumen, nisi quosdam tenerem: tu, si placues hi, ceteros in libro requires. Adloquitur Musam, mandat domum meam Exquiliis quaerat, adeat reverenter:

Sed, ne tempore non tuo disertam
Pulses ebria ianuam, videto.
Totos dat tetricae dies Minervae,
Dum centum studet auribus virorum
Hoc, quod secula posterique possint
Arpinis quoque comparare chartis.
Seras tutior ibis ad lucernas.
Haec hora est tua, quum furit Lyaeus,
Quum regnat rosa, quum madent capilli.
Tunc me vel rigidi legant Catones.

Meritone eum, qui hace de me scripsit, et tunc dimisi anicisime, et nunc, ut amicissimum, defunctum esse doleo? Dedit enim mihi, quantum maximum potuit, daturus amplius, si potuisset. Tametsi quid homini potest dari maius, quam gloria, et laus, et aeternitas? At non erunt aeterna quae scripsit. Non erunt fortasse: ille tamen scripsit tanquam essent futura. Vale. Plin., Epp., iii. 21.

(2.) ORATORS AND HISTORIANS.

105. A Comparison of Cato's Eloquence with that of some of the Greek Masters.

Catonem vero quis nostrorum oratorum, qui quidem nunc sunt, legit? aut quis novit omnino? At quem virum, Dii boni! mitto civem aut senatorem aut imperatorem; oratorem enim hoc loco quaerimus; quis illo gravior in laudando? acerbior in vituperando? in sententiis argutior? in docendo edisserendoque subtilior? Refertae sunt orationes amplius centum quinque ginta, quas quidem adhuc invenerim et legerim, et verbis et rebus illustribus. Licet ex his eligant ea, quae notatione et laude digna sint; omnes oratoriae virtutes in eis reperientur.

Vero Origines eius quem florem aut quod lumen eloquentiae habent! Amatores huic desunt, sicuti multis iam ante ulis et Philisto Syracusio et ipsi Thucydidi. Nam ut horum cisis sententiis, interdum etiam non satis apertis quum brete, tum nimio acumine, officit Theopompus elatione atque tudine orationis suae, quod idem Lysiae Demosthenes; sic onis luminibus obstruxit haec posteriorum quasi exaggerata us oratio. Sed et in nostris inscitia est, quod ii ipsi, qui in ecis antiquitate delectantur eaque subtilitate, quam Atticam Pellant, hanc in Catone ne noverunt quidem. Hyperidae Tunt esse et Lysiae. Laudo. Sed cur nolunt Catones? tico genere dicendi se gaudere dicunt. Sapienter id quiden. que utinam imitarentur, nec ossa solum, sed etiam sanguinem! tum est tamen, quod volunt. Cur igitur Lysias et Hypees amatur, quum penitus ignoretur Cato? Antiquior est sermo et quaedam horridiora verba : ita enim tum loquentur. Id muta, quod tum ille non potuit, et adde numeros ut aptior sit oratio, ipsa verba compone et quasi coagmenta, and ne Graeci quidem veteres factitaverunt: iam neminem tepones Catoni. Cic., Brut., xvii. 65-68.

106. A Criticism of Tiberius Gracchus and C. Carbo.

Otinam in Ti. Graccho Caioque Carbone talis mens ad publicam bene gerendam fuisset, quale ingenium ad bene andum fuit! profecto nemo his viris gloria praestitisset. eorum alter propter turbulentissimum tribunatum, ad quem invidia foederis Numantini bonis iratus accesserat, ab ipsa Publica est interfectus; alter propter perpetuam in populari ione levitatem morte voluntaria se a severitate iudicum dicavit. Sed fuit uterque summus orator: atque hoc mepatrum teste dicimus. Nam et Carbonis et Gracchi bemus orationes, nondum satis splendidas verbis, sed acutas dentiaeque plenissimas. Fuit Gracchus diligentia Corneliae tris a puero doctus et Graecis litteris eruditus. Nam semper buit exquisitos e Graecia magistros, in eis iam adolescens ophanem Mitylenaeum, Graeciae temporibus illis disertissim: sed ei breve tempus ingenii augendi et declarandi fuit. rbo, quod vita suppeditavit, est in multis iudiciis caussisque mitus. Hunc qui audierant prudentes homines, in quibus miliaris noster L. Gellius, qui se illi contubernalem in conlatu fuisse narrabat, canorum oratorem et volubilem et satis stque eumdem et vehementem et valde dulcem et percetum fuisse dicebat: addebat, industrium etiam et diligentem

et in exercitationibus commentationibusque multum operae solitum esse ponere. Hic optimus illis temporibus est patronus habitus, eoque forum tenente plura fieri iudicia coeperunt Cic., Brut., xxvii. 103–106.

107. Estimate of the Genius of the Younger Gracchus.

Sed ecce in manibus vir, et praestantissimo ingenio et flagranti studio et doctus a puero, C. Gracchus. Noli enim putar quemquam, Brute, pleniorem et uberiorem ad dicendum fuis Et ille, Sic prorsus, inquit, existimo atque istum de superioril paene solum lego. Immo plane, inquam, Brute, legas cendamnum enim illius immaturo interitu res Romanae Latinae litterae fecerunt. Utinam non tam fratri pietatem, quantiterae fecerunt. Utinam non tam fratri pietatem, quantiterae praestare voluisset! quam ille facile tali ingenio, diu insi vixisset, vel paternam esset vel avitam gloriam consequuent! Eloquentia quidem nescio an habuisset parem neminem. Grandis est verbis, sapiens sententiis, genere toto gravis: manus extrema non accessit operibus eius: praeclare inchoata multo, perfecta non plane. Legendus, inquam, est hic orator, Brute, si quisquam alius, iuventuti. Non enim solum acuere, se etiam alere ingenium potest. Cic., Brut., xxxiii. 125, 126.

108. Suggestions as to the use which Gracehus made of the Pipwhich was played whilst he was speaking.

Ecce autem, per tibicinia Laconica, tibiae quoque illius co cionatoriae in mentem venit, quam C. Graccho, cum populagenti, praeisse ac praeministrasse modulos ferunt. Sed nequ quam sic est, ut a vulgo dicitur, canere tibia solitum, qui po eum loquentem staret, variisque modis tum demulcere animu actionemque eius, tum intendere. Quid enim foret ea re ine tius, si, ut planipedi saltanti, ita Graccho concionanti numeros modos et frequentamenta quaedam varia tibicen incineret? qui hoc compertius memoriae tradiderunt, stetisse in circumstantibus dicunt occultius, qui fistula brevi sensim graviuscul sonum inspiraret ad reprimendum sedandumque impetus vocis Refervescente namque impulsu et instinctu extrano naturalis illa Gracchi vehementia indiguisse, non, opinor, existi-Marcus tamen Cicero fistulatorem istum utrique rei adhibitum esse a Graccho putat, ut sonis tum placidis tum citatis aut demissam iacentemque orationem eius erigeret, sut ferocientem saevientemque cohiberet. Verba insius Cicercais apposui: "Itaque idem Gracchus, quod potes audire, Catule, ex Licinio cliente tuo literato homine, quem servum sibi habuitille

anum, cum eburnea solitus est habere fistula, qui staret ipsum occulte, cum concionaretur, peritum hominem; qui et celeriter eum sonum, qui illum aut remissum excitaret, contentione revocaret. Aul. Gell., I. xi. 10-16.

109. The Oratory of Servius Galba.

Memoria teneo, Smyrnae me ex P. Rutilio Rufo audisse, Scipio et D. Brutus, ut opinor, consules de re atroci magnaquaererent. Nam quum in silva Sila facta caedes esset tique homines interfecti, insimulareturque familia, partim liberi, societatis eius, quae picarias de P. Cornelio, L. ummio censoribus redemisset, decrevisse senatum, ut de ca re Caussam pro publicanis Curate, ut semper solitus esset, eleganterque dixisse Laelium. consules, re audita, "amplius" de consilii sententia Conuntiavissent; paucis interpositis diebus iterum Laelium diligentius meliusque dixisse, iterumque eodem modo a Tum Laelium, quum eum socii reduxissent egissentque gratias et, ne defatigaretur, vissent, locutum esse ita: se, quae fecisset, honoris corum studiose accurateque fecisse; sed se arbitrari, caussam am a Ser. Galba, quod is in dicendo gravior acriorque esset, vius et vehementius posse defendi; itaque auctoritate C. elii publicanos caussam detulisse ad Galbam. Illum autem, succedendum esset, verecunde et dubitanter copiese; unum quasi comperendinatus medium diem fuisse, Toom totum Galbam in consideranda caussa componendaque Pornisse; et, quum cognitionis dies esset et ipse Rutilius rogatu ciorum domum ad Galbam mane venisset, ut eum admoneret ad dicendi tempus adduceret, usque illum, quoad ei nuntiaesset, consules descendisse, omnibus exclusis, commentatum quadam testudine cum servis litteratis fuisse, quorum alii Lind dictare codem tempore solitus esset : interim quum esset nuntiatum tempus esse, exisse in aedes eo colore et iis oculis, egime caussam, non commentatum putares. Addebat etiam, que ad rem pertinere putabat, scriptores illos male mulcatos cum Galba; ex quo significabat, illum non in agerdo sed etiam in meditando vehementem atque incensum Quid multa? magna exspectatione, plurimis audien ibus, ipso Laclio sic illam caussam tanta vi tantaque gravitate dixine Galbam, ut nulla fere pars orationis silentio praeteriretur. Cic, Brut., xxii.

110. A Comparison of the Orators Antonius and Crassus.

Nunc ad Antonium Crassumque pervenimus! Nam ego si existimo, hos oratores fuisse maximos et in his primum cun Graecorum gloria Latine dicendi copiam aequatam. Omnis veniebant Antonio in mentem; eaque suo quaeque loco, ub plurimum proficere et valere possent, ut ab imperatore equites pedites, levis armatura, sic ab illo in maxime opportunis orationi partibus collocabantur. Erat memoria summa, nulla medita tionis suspicio. Imparatus semper aggredi ad dicendum vide batur: sed ita erat paratus, ut iudices, illo dicente, nonnumquan viderentur non satis parati ad cavendum fuisse. . . . quum haec magna in Antonio, tum actio singularis: quae s partienda est in gestum atque vocem, gestus erat non verb exprimens, sed cum sententiis congruens: manus, humeri, latera supplosio pedis, status, incessus omnisque motus cum verbi sententiisque consentiens; vox permanens, verum subrauc natura. Sed hoc vitium huic uni in bonum convertebat Habebat enim flebile quiddam in questionibus aptumque quum ad fidem faciendam, tum ad misericordiam commo vendam. Huic alii parem esse dicebant, alii anteponebant L Crassum. Equidem, quamquam Antonio tantum tribuo, quantur supra dixi, tamen Crasso nihil statuo fieri potuisse perfectium Erat summa gravitas; erat cum gravitate iunctus facetiarum urbanitatis oratorius, non scurrilis lepos; Latine loquendi = curata et sine molestia diligens elegantia; in disserendo mi explicatio; quum de iure civili, quum de aequo et bono de putaretur, argumentorum et similitudinem copia. Antonius coniectura movenda aut sedanda suspicione aut exanda incredibilem vim habebat : sic in interpretando, in deniendo, in explicanda aequitate nihil erat Crasso copiosi. idque quum saepe alias, tum apud centumviros in M' C= caussa cognitum est. Ita enim multa tum contra scriptum aequo et bono dixit, ut hominem acutissimum Q. Scaevolar in iure, in quo illa caussa vertebatur, paratissimum obrum argumentorum exemplorumque copia: atque ita tum ab patronis aequalibus et iam consularibus caussa illa dicta quam uterque ex contraria parte ius civile defenderet, ut quentium iurisperitissimus Crassus, iurisperitorum eloque simus Scaevola putaretur: qui quidem quum peracutus esse excogitandum, quid in iure aut in aequo verum aut esset non esset, tum verbis erat ad rem cum summa brevitate 📭 biliter aptus. Cic., Brut., xxxvi.-xxxix.

111. Criticism of the Oratory of Hortensius.

Sed si quaerimus, cur adolescens magis floruerit dicendo, senior Hortensius; caussas reperiemus verissimas duas. rimum, quod genus erat orationis Asiaticum, adolescentiae Genera autem Asiaticae dictionis duo sunt: unum sententiosum et argutum, sententiis non tam gravibus et severis, quam concinnis et venustis. Alind autem genus est non tam sententiis frequentatum, quam Perbis volucre atque incitatum, quali est nunc Asia tota, nec nine solum orationis, sed etiam exornato et faceto genere . Itaque Hortensius utroque genere florens, mores faciebat adolescens. Habebat enim et Meneclium illud acidium crebrarum venustarumque sententiarum; in quibus, in illo Graeco, sic in hoc erant quaedam magis venustae dulconque sententiae, quam aut necessariae aut interdum utiles ; et oratio quum incitata et vibrans, tum etiam accurata et Polita. Non probabantur haec senibus. Saepe videbam quum ridentem, tum etiam irascentem et stomachantem Philippum : and mirabantur adolescentes, multitudo movebatur. Erat excellens iudicio vulgi, et facile primas tenebat adolescens. Etsi mim genus illud dicendi auctoritatis habebat parum, tamen aptum esse aetati videbatur; et certe, quod et ingenii quaedam forma lucebat et exercitatione perfecta erat verborumque astricta comprehensio, summan hominum admirationem excitabat. Sed, quum iam honores et illa senior auctoritas gravius quidm requireret, remanebat idem nec decebat idem; quodque exercitationem studiumque dimiserat, quod in eo fuerat acerrimum, concinnitas illa crebritasque sententiarum pristina manesed ea vestitu illo orationis, quo consueverat, ornata non Hoc tibi ille, Brute, minus fortasse placuit, quam placuinet, si illum flagrantem studio et florentem facultate audire potnisses. Cic., Brut., xcv.

112. A Comparison of Cicero with Demosthenes.

Ciceronem cuicunque eorum fortiter opposuerim. Nec ignoro, quantam mihi concitem pugnam, quum praesertim non ait id propositi, ut eum Demostheni comparem hoc tempore: leque enim attinet, quum Demosthenem imprimis legendum, val ediscendum potius putem. Quorum ego virtutes plerasque arbitror similes, consilium, ordinem dividendi, praeparandi,

probandi rationem, denique, quae sunt inventionis. quendo est aliqua diversitas: densior ille, hic copiosic concludit astrictius, hic latius; pugnat ille acumine hic frequenter et pondere; illi nihil detrahi potest, hui adiici; curae plus in illo, in hoc naturae. Salibus ce commiseratione, qui duo plurimum affectus valent, vii Et fortasse epilogos illi mos civitatis abstulerit : sed et illa, quae Attici mirantur, diversa Latini sermonis ratio permiserit. In epistolis quidem, quanquam sunt utr dialogisve, quibus nihil ille, nulla contentio est. Ced vero in hoc quidem, quod ille et prior fuit, et ex magns Ciceronem, quantus est, fecit. Nam mihi videtur M. I quum se totum ad imitationem Graecorum contulisset, ef vim Demosthenis, copiam Platonis, iucunditatem Is Nec vero quod in quoque optimum fuit, studio consecu tantum, sed plurimas, vel potius omnes ex se ipso v extulit immortalis ingenii beatissima ubertate. Nor "pluvias," ut ait Pindarus, "aquas colligit; sed vivo exundat," dono quodam providentiae genitus, in que vires suas eloquentia experiretur. Nam quis docere dilig movere vehementius potest? Cui tanta unquam iuc affuit ? Ipsa illa, quae extorquet, impetrare eum cre quum transversum vi sua iudicem ferat, tamen ille no videatur, sed sequi. Iam in omnibus, quae dicit, tanta a tas inest, ut dissentire pudeat: nec advocati studium, sec aut iudicis afferat fidem; quum interim haec omnia, q singula quisquam intentissima cura consequi posset, illaborata, et illa, qua nihil pulchrius auditu est, oratio fert tamen felicissimam facilitatem. Quare non imme hominibus aetatis suae "regnare in iudiciis" dictus est posteros vero id consecutus, ut Cicero iam non hominis sed eloquentiae habeatur. Hunc igitur spectemus : hoc 1 tum nobis sit exemplum: ille se profecisse sciat, cui valde placebit. Quint., X. i. 105-112.

113. Criticism of the Oratory of Julius Caesar.

De Caesare ita iudico illum omnium fere oratorum loqui elegantissime; nec id solum domestica consuetud dudum de Laeliorum et Muciorum familiis audiebam quamquam id quoque credo fuisse, tamen, ut esset perfebene loquendi laus, multis litteris et iis quidem reet exquisitis summoque studio et diligentia est cons Solum quidem, et quasi fundamentum oratoris vides, locu

endatam et Latinam. . Caesar autem rationem uibens consuetudinem vitiosam et corruptam pura et in-Tupta consuctudine emendat. Itaque quum ad hanc gantiam verborum Latinorum, quae, etiamsi orator non sis, sis ingenuus civis Romanus, tamen necessaria est, adiungit oratoria ornamenta dicendi: tum videtur tamquam tabulas te pictas collocare in bono lumine. Hanc quum habeat vecipuam laudem in communibus, non video cui debeat lere. Splendidam quamdam, minimeque veteratoriam ranem dicendi tenet, voce, motu, forma etiam magnifica et derosa quodammodo. Tum Brutus: Orationes quidem eius hi vehementer probantur, complures autem legi. am commentarios quosdam scripsit rerum suarum: valde idem, inquam, probandos; nudi enim sunt, recti et venusti, mi ornatu orationis tamquam veste detracta. Sed dum luit alios habere parata, unde sumerent, qui vellent scribere storiam: ineptis gratum fortasse fecit, qui volent illa calaistris inurere: sanos quidem homines a scribendo deterruit. ibil enim est in historia pura et illustri brevitate dulcius. ic., Brut., lxxii. 252, lxxiv. 258, and lxxv. 261, 262.

114. Criticism of the Oratory of Calidius.

Sed de M. Calidio dicamus aliquid, qui non fuit orator unus multis, potius inter multos prope singularis fuit; ita reconitas exquisitasque sententias mollis et pellucens vestiebat natio. Nihil tam tenerum, quam illius comprehensio verborum, nihil tam flexibile, nihil, quod magis ipsius arbitrio betur, ut nullius oratoris aeque in potestate fuerit : quae Finum ita pura erat, ut nihil liquidius, ita libere fluebat, ut maquam adhaeresceret; nullum, nisi loco positum et tamquam "vermiculato emblemate," ut ait Lucilius, structum verbum videres. Nec vero ullum aut durum aut insolens aut humile int longius ductum; ac non propria verba rerum, sed pleraque hala, sic tamen, ut ea non irruisse in alienum locum, sed in suum diceres; nec vero haec soluta nec diffluened astricta numeris, non aperte nec eodem modo semper, Tarie dissimulanterque conclusis. Erant autem et verborum the mentiarum illa lumina, quae vocant Graeci σχήματα, Tibus tamquam insignibus in ornatu distinguebatur omnis Qua de re agitur autem, illud quod multis locis in urisconsultorum includeret formulis, id ubi esset, videbat. Accedebat ordo rerum plenus artis, actio liberalis totumque licendi placidum et sanum genus. Quod si est optimum susviter dicere, nihil est, quod melius hoc quaerendum putes. Se quum a nobis paullo ante dictum sit tria videri esse, quae crattefficere deberet, ut doceret, ut delectaret, ut moveret, duo summ tenuit, ut et rem illustraret disserendo et animos ecrum, audirent, devinciret voluptate. Aberat tertia illa laus, permoveret atque incitaret animos, quam plurimum poll diximus; nec erat ulla vis atque contentio: sive consilio, ecos, quorum altior oratio actioque esset ardentior, furere bacchari arbitraretur, sive quod natura non esset ita factus, quod non consuesset, sive quod non posset. Hoc unum illi, nihil utilitatis habebat, abfuit; si opus erat, defuit.

115. Criticism of the Oratory of Calvus.

Ipse mihi Calvus, cum unum et viginti, ut puto, liberar reliquerit, vix in una aut altera oratiuncula actisfacit. No dissentire ceteros ab hoc meo iudicio video. Quotus en quisque Calvi in Asitium aut in Drusum legit? At Harando in hominum studiosorum manibus versantur adcusationes, qui in Vatinium inscribuntur; ac praecipue secunda ex his cratic Est enim verbis ornata et sententiis, auribusque iudicum adcusmodata: ut scias, ipsum quoque Calvum intellexisse, qui melius esset, nec voluntatem ei, quo sublimius et cultius dicere, sed ingenium ac vires, defuisse. Tac. Or., 21.

116. Literary Characteristics of Calvus.

Calvus qui diu cum Cicerone iniquissimam litem de principatu eloquentiae habuit, usque eo violentus actor et concitatus fuit, ut in media eius actione surgeret Vatinius reus et entermaret: rogo vos, iudices, num, si iste disertus est, ideo maret: rogo vos, iudices, num, si iste disertus est, ideo maret: rogo vos, iudices, num, si iste disertus est, ideo maret: rogo vos, iudices, num, si iste disertus est, ideo maret: sui, Pollionem Asinium circumventum in foro caedi, impos se supra cippum iussit—erat enim parvulus statura, propte quod etiam Catullus in hendecasyllabis vocat illum "salaputtur disertum"—et iuravit, si quam iniuriam Cato Pollioni Asin accusatori suo fecisset, se in eum iuraturum calumniam; umquam postea Pollio a Catone advocatisque eius aut roverbo violatus est. Solebat praeterea excedere subsellia sus impetu latus usque in adversariorum partem transcurrere. carmina quoque eius, quamvis iocosa sint plena sunt inge animi, dicit de Pompeio:

Digito caput uno Scalpit, quid credas hunc sibi velle? virum. Compositio quoque eius in actionibus ad exemplum Demosthenis riget: nihil in illa placidum, nihil lene est, omnia excitata fluctuantia. Hic tamen in epilogo quem pro Messio tunc tertio causam dicente habuit, non tantum leniter componit, sed etiam dicit: "credite mihi, non est turpe misereri" et cetera; omnia in illo epilogo fere non tantum emollitae compositionis sunt, sed infractae. Sen. Rh., Contr., VII. iv. 7, 8.

117. Criticism of the Oratory of Curio.

Lisdem fere temporibus aetate inferiores paullo, quam Iulius sed sequales propemodum fuerunt C. Cotta, P. Sulpicius, Q. Valerius, Cn. Pomponius, C. Curio, L. Fufius, M. Drusus, P. Antistius, nec ulla aetate uberior oratorum fetus fuit. his Cotta et Sulpicius quum meo iudicio tum omnium facile primas tulerunt. Erant tamen quibus videretur illius aetatis tertius Curio, quia splendidioribus fortasse verbis utebatur et quia Latine non pessime loquebatur, usu, credo, aliquo domestico: nam litterarum admodum nihil sciebat. lum ille poetam noverat, nullum legerat oratorem, nullam memoriam antiquitatis collegerat: non publicum ius, non Privatum et civile cognoverat. Itaque in Curione hoc verisme iudicari potest, nulla re una magis oratorem commendari, quam verborum splendore et copia. Nam quum tardus in cogitando, tum in instruendo dissipatus fuit. Reliqua duo agere et meminisse. In utroque cachinnos irridentium commovebat. Itaque quum ei nec officium deesset et flagraret #dio dicendi, perpaucae ad eum caussae deferebantur. Orator autem, vivis eius aequalibus, proximus optimis numerabetur propter verborum bonitatem, ut ante dixi, et expeditam Profluentem quodammodo celeritatem. Itaque eius orationes *Piciendas tamen censeo. Sunt illae quidem languidiores, untamen possunt augere et quasi alere id bonum, quod in mediocriter fuisse concedimus; quod habet tantam vim, ut n, sine aliis, in Curione speciem oratoris alicuius effecerit. Cic., Brut., xlix.

118. A Comparison of the Chief Orators of the later Republic.

Multa in Asinio Pollione inventio, summa diligentia, ad co ut quibusdam etiam nimia videatur: et consilii et animi atis: a nitore et iucunditate Ciceronis ita longe abest, ut videri possit sacculo prior. At Messala nitidus et candidus, et quodammodo praeferens in dicendo nobilitatem suam; viri-

bus minor. C. vero Caesar si foro tantum vacasset, non alius ex nostris contra Ciceronem nominaretur. Tanta in co vis est, id acumen, ea concitatio, ut illum codem animo dixisse, quo bellavit, appareat. Exornat tamen haec omnia mira sermonis, cuius proprie studiosus fuit, elegantia. Multum ingenii in Caelio, et praecipue in accusando multa urbanitas, dignuaque vir, cui et mens melior, et vita longior contigisset. Inveni qui Calvum praeserrent omnibus, inveni qui Ciceroni crederent, eum nimia contra se calumnia verum sanguinem perdidisse: sed est et sancta et gravis oratio, et custodita, et frequenter vehemens quoque. Imitator autem est Atticorum, fecitque illi properata mors iniuriam, si quid adiecturus sibi, non si quid detracturus fuit. Et Servius Sulpicius insignem non immerito famam tribus orationibus meruit. Quint. X. i. 113-116.

119. Asinius Pollio first introduced the Practice of Recitations.

Pollio Asinius numquam admissa multitudine declamavit; nec illi ambitio in studiis defuit: primus enim omnium Romanorum advocatis hominibus scripta sua recitavit, et inde est quod Labienus, homo mentis quam linguae amarioris, dicit: "ille triumphalis senex execécus suas (id est declamationes) numquam populo commisit:" sive quia parum in illis habuit fiduciam, sive — quod magis crediderim — tantus orator inferius id opus ingenio suo duxit, et exerceri quidem illo volebat, gloriari fastidiebat. Audivi autem illum et viridem et postea iam senem cum Marcello Aesernino nepoti suo quasi praeciperet; audiebat illum dicentem et primum disputabat de illa parte quam Marcellus dixerat: praetermissa ostendebat, leviter tacta implebat, vitiosa coarguebat, deinde dicebat partem con-Floridior erat aliquanto in declamando quam in agendo: illud strictum eius et asperum et nimis iratum ingenio suo iudicium adeo cessabat, ut in multis illi venia opus esset quae ab ipso vix impetrabatur. Marcellus, quamvis puer, iam tantae indolis erat, ut Pollio ad illum pertinere successionem cloquentiae suae crederet, cum filium Asinium Gallum relinqueret, magnum oratorem, nisi illum, quod semper evenit, magni tudo patris non produceret sed obsueret. Memini intra quartu diem quam Horium filium amiserat declamare eum nobis, s tanto vehementius quam umquam, ut appareret homin natura contumacem cum fortuna sua rixari; nec quicquam ordine vitae solito remisit, itaque cum mortuo in Syria 🗲 🕿 🥃 Caesare per codicillos questus esset divus Augustus, ut erat nentissimo viro, non civiliter tantum sed etiam familiarod in tam magno et recenti luctu suo homo carissimus no convivis cenasset, rescripsit Pollio: "eo die cenavi rium filium amisi." Quis exigeret maiorem ab amico quam a patre? O magnos viros qui fortunae succumciunt et adversas res suas virtutis experimenta faciunt! vit Pollio Asinius intra quartum diem quam filium t: praeconium illud ingentis animi fuit malis suis insul-Sen. Rh., Contr., IV. Praef. 2-6.

Sketch of Forensic Eloquence during the First Century of the Empire.

ı, si cum iudicio legatur, dabit imitatione digna Severus: qui, si ceteris virtutibus colorem et graviprationis adiecisset, ponendus inter praecipuos foret. ; ingenii plurimum est in eo, et acerbitas mira; et us eius summa: sed plus stomacho, quam consilio edit. a ut amari sales, ita frequenter amaritudo ipsa est. Sunt alii multi diserti, quos persequi longum orum, quos viderim, Domitius Afer et Iulius Afrionge praestantissimi : arte ille, et toto genere dicendi ndus, et quem in numero veterum locare non timeas: citatior, sed in cura verborum nimius, et composinnunquam longior, et translationibus parum modicus. Nam et Trachalus plerumlara et nuper ingenia. olimis, et satis apertus fuit, et quem velle optima : auditus tamen maior. Nam et vocis, quantam in gnovi, felicitas, et pronunciatio vel scenis suffectura, et mnia denique ei, quae sunt extra, superfuerunt. Et Crispus, compositus, et iucundus, et delectationi privatis tamen causis quam publicis melior. si longior contigisset aetas, clarissimum profecto oratoris apud posteros foret. Adiecisset enim, atque at ceteris virtutibus suis, quod desiderari potest. Id m, ut esset multo magis pugnax, et saepius ad curam ib elocutione respiceret. Ceterum interceptus quoque 1 sibi vindicat locum. Ea est facundia, tanta in expliluod velit, gratia: tam candidum et lene et speciosum genus: tanta verborum, etiam quae assumpta sunt, as: tanta in quibusdam ex periculo petitis significantia. nt qui post nos de oratoribus scribent, magnam eos. ic vigent, materiam vere laudandi. Sunt enim summa uibus illustratur forum, ingenia. Namque et consummati iam patroni veteribus aemulantur, et eos iuvenum ad optima tendentium imitatur ac sequitur industria. *Quint.*, X. i. 166-122.

121. Criticism of the Oratory of Augustus.

Eloquentiam studiaque liberalia ab aetate prima cupide et laboriosissime exercuit. Mutinensi bello, in tanta mole rerum, et legisse et scripsisse et declamasse quotidie traditur. Nam deinceps neque in senatu neque apud populum neque apud milites locutus est unquam, nisi meditata et composita oratione, quamvis non deficeret ad subita extemporali facultate. Ac ne periculum memoriae adiret aut in ediscendo tempus adsumeret, instituit recitare omnia. Sermones quoque cum singulis, atque etiam cum Livia sua graviores, nonnisi scriptos et e libello habebat, ne plus minusve loqueretur ex tempore. Pronunciabat dulci et proprio quodam oris sono, dabatque assidue phonasco operam. Genus eloquendi secutus est elegans et temperatum, vitatis sententiarum ineptiis atque inconcinnitate et reconditorum verborum," ut ipse dicit, "foetoribus." Praecipuamque curam duxit, sensum animi quam apertissime exprimere. Quod quo facilius efficeret, aut necubi lectorem vel auditorem obturbaret ac moraretur, neque praepositiones verbis addere, neque coniunctiones saepius iterare dubitavit, quae detractae afferunt aliquid obscuritatis, etsi gratiam augent. Cacozelos et antiquarios, ut diverso genere vitiosos, pari fastidio sprevit. Suct., Oct., lxxxiv., lxxxvi.

122. Nero was the First of the Caesars who was deficient in Eloquence.

Adnotabant seniores, quibus otiosum est vetera et praesentia contendere, primum ex iis, qui rerum potiti essent, Neronem alienae facundiae eguisse. Nam dictator Caesar summis oratoribus aemulus: et Augusto prompta ac profluens, quae deceret principem, eloquentia fuit. Tiberius artem quoque callebat, qua verba expenderet, tum validus sensibus, aut consulto ambiguus. Etiam C. Caesaris turbata mens vim dicendi non corrupit. Nec in Claudio, quotiens meditata dissereret, elegantiam requireres. Nero puerilibus statim annis vividum animum in alia detorsit: caelare, pingere, cantus aut regimen equorum exercere: et aliquando, carminibus pangendis, inesse sibi elementa doctrinae ostendebat. Tac., Ann., xiii. 3.

L. Description of the Eloquence of the Rhetorician Porcius Latro.

nds Porcii, carissimi mihi sodalis, memoriam saepius tractare et a prima pueritia usque ad ultimum eius ductam familiarem amicitiam cum voluptate maxima Nihil illo viro gravius, nihil suavius, nihil eloquentia

Nemo plus ingenio suo imperavit, nemo plus In utraque parte vehementi viro modus deerat, nec tere studia sciebat nec repetere. Nesciebat dispensare as, sed immoderati adversum se imperii fuit, ideoque eius prohiberi debebat, quia regi non poterat. In illo um naturalis memoriae felicitas erat, sed ars summa et hendenda, quae tenere debebat, et ad custodienda, adeo s declamationes suas, quascumque dixerat, teneret, iam apervacuos sibi fecerat codices; aiebat se scribere in Illud unum non differam, falsam opinionem de illo in ominum convaluisse: putant enim, fortiter quidem, sed abtiliter eum dixisse, cum in illo, si qua alia virtus fuit, ıbtilitas fuerit. Id, quod nunc a nullo fieri animadmper fecit. Antequam dicere inciperet, sedens quaesus, quam dicturus erat, controversiae proponebat, quod fiduciae est. Ipsa enim actio multas latebras habet. e potest, si quo loco subtilitas defuerit, apparere, cum cursus iudicium audientis impediat, dicentis abscondat. o? unde haec de illo fama? nihil est iniquius his, qui putant esse subtilitatem, nisi ubi nihil est praeter tem, et in illo cum omnes oratoriae virtutes essent, hoc ntum tot et tantis superstructis molibus obruebatur, at in illo, sed non eminebat, et nescio an maximum abtilitas sit, nimis se ostendere. Non placebat illi oranflectere nec umquam recta via discedere nisi cum hoc ssitas coegisset, aut magna suasisset utilitas. tr., I. Praef. 13, et seq.

Description of the Eloquence of the Rhetoricians Arellius Fuscus and Fabianus.

xplicatio Fusci Arelli splendida quidem sed operosa et, cultus nimis adquisitus, compositio verborum mollior illam tam sanctis fortibusque praeceptis praeparans se ati posset; summa inaequalitas orationis, quae modo it, modo nimia licentia vaga et effusa: principia, arguarrationes aride dicebantur, in descriptionibus extra

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE. omnibus verbis, dummodo niterent, permissa libertas; acre, nihil solidum, nihil horridum; splendida oratio et acre, ninii soliaum, ninii norriaum ; spienaida oratio et sa lasciva quam laeta. Ab hac cito se Fabianus separavit a lasciva quam laeta. Au nac cito se raulanus separavit kuriam quidem cum voluit abiecit, obscuritatem aon potuit kuriam quiaem cum voitut autocite, ouacurivacem autorite pount lere; haec illum usque in philosophiam prosecuta est; saepe nere; naec mum usque m panosopausm prosecuta est; saepe nus quam audienti satis est eloquitur, et in summa eius so simrus quam auquenti satus est enquitur, et in summe ette au americasima facultate dicendi antiquorum tamen vitiorum nt vestigia, quaedam tam subito desinunt, ut non brevia sint desirunt, quaedam tam subito desirunt, ut non brevia et dabrupta.

d abrupta d abrupta. Dicebat autem rabianus iere autos sentenus se uotiens inciderat aliqua materia quae convitium seculi reciperes, noneus inclucrat anqua materia quae convictum secun reciperes, aspirabat magno magis quam acri animo.

Deerat illi oratorius muono anlando. nspiraoat magno magns quam acri annuo.
robur et ille pugnatorius mucro, splendor vero velut voluntarius
non elaboratae orationi aderat. tranquilitate morum remissus; vocis nulla contentio, nulla corporis adseveratio, cum verba velut iniussa fluerent.

poris adseveratio, et nacatus animus cum varea compositus et nacatus ports aggeveratio, cum verus verus mussa nucron.
licet compositus et pacatus animus, cum veros compressioned compositus et pacatus animus, cum veros com positus et pacatus animus, cum veros com veros com veros compositus et pacatus animus, cum veros com ve affectus et iram doloremque procul expuliaset, parum bens imi anectus et iram doloremque procui expuisset, perum bens instant poterat quae effugerat. babitus fluminumque decursus et urbium situs moresque population de la companya d nantus numinumque decursus et dividus situs murasque per la lorum nemo descripsit abundantius, numquam inopia substitit, sed velocissimo ac facillimo cursu omnes respiramento continua de la Contra del Contra de la Contra del la Contra d circumfluebat oratio.

125. Description of the Eloquence of the Rhetorician

Declamabat autem Haterius admisso populo ex tempore: solus omnium Romanorum, quos modo ipse cognovi, in Istinam inguam transtuit Graecam facultatem. Tanta erat illi velocitas orationis, ut vitium fieret, itaque divus Augustus optime dixit: "Haterius noster sufflaminandus est." Adeo non cara vixit: ... Haterius noster sumaminandus est. ... Adeo non currere sed decurrere videbatur nec Verborum illi tantum espia sed etiam rerum erat: quotiens velles candem rem et quandia velles diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, ita ut regionales diceret, aliis totiens figuris, aliis tractationibus, aliis tractatio posset nec consumi. Regi autem ab ipso non poterat; aliquin interest habebot. our reverst, aic ibet cucanale income and income in the cucanale income and income in taverat eum aut taverat eum aut cumpureret; sic lost quomouo lus sur cum site taverat eum aut cumpureret; sic lost quomouo lus sur cum site taverat eum aut cumpureret; sic lost quomouo lus sur cum quandiu locum dixerat: transibat; insistere iubebat eide loce: quantum nocum utxerau: uranstuau; maissure dicebat; in se loco: permanebat; iubebat epilogum dicere: dicebat; in se loco: permanebat; ingenium in aliana modum. com libertinum reum defenderet, cui obiciebatur quod patr potestate habebat ingenium, in aliena modum. concubinus fuisset, dixisse: inpudicitia in ingenuo crimen in serve persenter in liberto concubinus fuisset, dixisse in pudicitia in ingenuo crimen in serve persenter in liberto concumination in liberto concum in servo necessitas, in liberto officium. Res in iocos at a servo necessitas, in liberto officium. Ille huic in efficiis "non facis mihi officium," et "multum ille huic in efficiis atur," ex co inpudici et obsceni aliquamdiu officiosi vocitati ext. Memini et illam contradictionem sic ab illo positam magnam materiam Pollionis Asinii et tunc Cassi Severi iocis praebuissa: "at, inquit, inter pueriles condiscipulorum sinus laciviam manu obscena iussisti," et pleraque huius generis illi obiciebantur. Multa erant quae reprehenderes, multa quae suspiceres, cum torrentis modo magnus quidem sed turbidus flustet, redimebat tamen vitia virtutibus et plus habebat quod laudares quam cui ignosceres, sicuti in ea in qua flevit declamatione. Sen. Rh., Contr., IV. Praef. 7-11.

126. Description of the Eloquence of the Rhetorician Mamercus Aemilius Scaurus.

De Scauro si me interrogatis, cum illum mecum audieritis, Iniqui estis. Non novi quemquam cuius ingenio populus Romanus pertinacius ignoverit. Dicebat neglegenter: saepe comm in ipsis subselliis, saepe dum amicitur discebat; deinde litiganti similior quam agenti cupiebat evocare aliquam vocem advernariorum et in altercationem pervenire: vires suas noverat. Nihil erat illo venustius, nihil paratius: genus dicendi anti-**Aum, verborum** quoque non vulgarium gravitas, ipse vultus habitusque corporis mire ad auctoritatem oratoriam aptatus. ex his omnibus sciri potest, non quantum oratorem praesta-Tet ignavus Scaurus sed quantum desereret. Pleraeque actiones malae in omnibus tamen aliquod magni neglectique ingeni vesti-Sium extabat, raro aliqua actio bona, sed quam fortunae imputeres. Eo illum longa immo perpetua desidia perduxerat ut nihil curare vellet, nihil posset. Orationes septem edidit quae deinde ex senatusconsulto combustae sunt. Bene cum illo ^{1go}is egerat, sed extant libelli qui cum fama eius pugnant, multo quidem solutiores ipsis actionibus; illas enim cum destitueret cura, calor adiuvabat; hi caloris minus habent, neglegentiae non minus. Sen. Rh., Contr., X. Praef. 2-4.

127. Description of the Eloquence of the Rhetorician Caesius Bassus.

Primum tantundem erat in homine quantum in ingenio: corporis magnitudo conspicua suavitas valentissimae vocis—quamvia hace inter se raro cocant, ut cadem vox et dulcis sit et solida—pronuntiatio quae histrionem posset producere nec tamen quae histrionis posset videri, nec enim quicquam magis in illo mirarciis quam quod gravitas quae decrat vitae, actioni supererat:

quamdiu citra iocos se continebat, censoria oratio erat. Dein ipsa quae dicebat meliora erant quam quae scribebat. Vir en praesentis animi et maioris ingenii quam studii magis placel in his quae inveniebat quam in his quae attulerat. Iam 🔻 iratus commodius dicebat, et ideo diligentissime cavebant he ines ne dicentem interpellarent. Uni illi proderat excuti ; me] semper fortuna quam cura de illo merebat. Numquam tarz haec felicitas illi persuasit neglegentiam. Uno die priva plures agebat et ita ut alteram ante meridiem ageret, alte = post meridiem; publicam vero numquam amplius quam um Nec tamen scio quem reum illi defendere nisi se « tigerit: adeo nusquam rerum ullam materiam dicendi nist periculis suis habuit. Sine commentario numquam dixit hoc commentario contentus erat in quo nudae res ponuntur___ maxima parte perscribebatur actio; illa quoque quae salse poterant adnotabantur; sed cum procedere nollet nisi instruc libenter ab instrumentis recedebat. Ex tempore coactus di infinito se antecedebat. Numquam non utilius erat illi dehendi quam praeparari; sed magis illum suspiceres quod gentiam non relinquebat, cum illi tam bene temeritas cede Omnia ergo habebat quae illum ut bene declamaret, instruer Sen. Rh., Contr., III. Praef. 3-7.

128. The Oratory of Germanicus Caesar.

Non ego laudandus; sed sunt tua pectora lacte Et non calcata candidiora nive: Mirarisque alios, quum sis mirabilis ipse; Nec lateant artes, eloquiumque tuum. Te iuvenum princeps, cui dat Germania nomen, Participem studii Caesar habere solet. Tu comes antiquus, tu primis iunctus ab annis, Ingenio mores aequiparante, places. Te dicente prius fit protinus impetus illi: Teque habet, elicias qui sua verba tuis. Quum tu desistis, mortaliaque ora quierunt, Clausaque non longa conticuere mora; Surgit Iuleo iuvenis cognomine dignus, Qualis ab Eois Lucifer ortus aguis: Dumque silens adstat, status est vultusque diserti. Spemque decens doctae vocis amictus habet. Mox, ubi pulsa mora est, atque os coeleste solutum. Hoc Superos iures more solere loqui:

Atque, Haec est, dicas, facundia principe digna: Eloquio tantum nobilitatis inest.

Ov. Pont., II. v. 39-54.

129. The Eloquence of M. Aurelius.

An parum animadvertis, quanto studio quantoque favore et voluptate dicentem te audiat senatus populusque Romanus? et spondeo, quanto saepius audierit, tanto flagrantius amabit. Ita multa et grata sunt ingenii et oris et vocis et facundiae tuse delenimenta. Nimirum quisquam superiorum imperatorum (imperatoribus enim te comparare malo, ne viventibus compararem) quisquam illorum his figurationibus uteretur, quae Graeci schemata vocant? Ne longius repetam, vel proximo zenatu, cum Cyzicenorum gravem causam commemorares, ita orationem tuam figurasti, quam figuram Graeci παςάλειψιν appellant, ut praetereundo tamen diceres et dicendo tamen practerires. In quo multa simul laudanda sunt; primum hoc to perspexisse sociorum graves aerumnas non perpetua nec recta aut prolixa oratione exaggerandas, indicandas tamen esse impensius, ut digni senatus misericordia et auxilio viderentur. Deinde ita breviter rem omnem atque ita valide elocutus es, ut paucissimis verbis omnia, quae res posceret, continerentur, ut non ocius aut vehementius terra urbem illam quam animos audientium tua oratio moverit. Sed mihi crede, amplissimum te iam in eloquentia tenere locum brevique summam eius cacumen aditurum. In oratione tua Cyzicena, cum deos precaveris et, si fas est, obsecro addidisti: quod ego me non memini legisse: observari enim et resecrari populus aut iudices solebant, me forsitan memoria fugerit: tu diligentius animadvertito. Fronto Ad Ant. Imp., I. ii., ed. Naber., p. 146.

130. Historical and other Writings of Julius Caesar.

Reliquit et rerum suarum commentarios, Gallici civilisque belli Pompeiani. Nam Alexandrini Africique et Hispaniensis incertus auctor est. Alii Oppium putant, alii Hirtium: qui etiam Gallici belli novissimum imperfectumque librum suppleverit. De commentariis Cicero in eodem libro sic refert: "Commentarios scripsit, valde quidem probandos: nudi sunt, recti et venusti, omni ornatu orationis tanquam veste detracta: sed dum voluit, alios habere parata, unde sumerent, qui vellent acribere historiam, ineptis gratum fortasse fecit, qui illa volent calamistris inurere, sanos quidem homines a scribendo deter-

ruit." De iisdem commentariis Hirtius ita praedicat: "Adeo probantur omnium iudicio, ut praerepta, non praebita, facultas scriptoribus videatur. Cuius tamen rei maior nostra, quam reliquorum, est admiratio. Ceteri enim, quam bene atque emendate, nos etiam, quam facile atque celeriter eos perscripserit, scimus." Pollio Asinius parum diligenter parumque integra veritate compositos putat, quum Caesar pleraque, et qua per alios erant gesta, temere crediderit, et, quae per se, ve consulto vel etiam memoria lapsus, perperam ediderit : exist matque rescripturum et correcturum fuisse. Reliquit et " Analogia" libros duos, et "Anticatones" totidem, ac praetere poëma, quod inscribitur "Iter." Quorum librorum primos transitu Alpium, quum ex citeriore Gallia, conventibus pe actis, ad exercitum rediret; sequentes sub tempus Munden proelii fecit; novissimum, dum ab Urbe in Hispaniam ul riorem quarto et vicesimo die pervenit. "Epistolae" quo eius "ad senatum" exstant, quas primus videtur ad pagiet formam memorialis libelli convertisse, quum antea consu et duces nonnisi transversa charta mitterent scriptas. Exs et "ad Ciceronem," item "ad familiares" domesticis de rel in quibus si qua occultius perferenda erant, per notas scrip id est, sic structo literarum ordine, ut nullum verbum posset: quae si quis investigare et persequi velit, qua elementorum literam, id est, "d" pro "a" et perinde relicue commutet. Feruntur et a puero et ab adolescentulo que du scripta, ut "Laudes Herculis, tragoedia Oedipus," item "Dicta collectanea." Quos omnes libellos vetuit Augustus publicari in epistola, quam brevem admodum ac simplicem ad Pompeium Macrum, cui ordinandas bibliothecas delegaverat, misit. Jul., lvi.

131. A Criticism of Sallust by Livy.

Tunc deinde retulit aliquam Thucydidis sententiam: τορος αι εὐπραξίαι συγκρύψει καὶ συσκιάσαι τὰ ἐκάστων ἀμαρτήματος deinde Sallustianam: res secundae mire sunt vitiis optentaitus vicit et in suis illum castris cecidit; nam in sententatus vicit et in suis illum castris cecidit; nam in sententatus Graeca tam brevi habes quae salvo sensu detrahas: deme τοι συγκρύψαι vel συσκιάσαι, deme ἐκάστων: constabit sensus, etiamus non aeque comptus, aeque tamen integer. At ex Sallusti sententia nihil demi sine detrimento sensus potest. T. autem Livius tam iniquus Sallustio fuit, ut hanc ipsam sententiam et tamquam translatam et tamquam corruptam dum transfertur

obiceret Sallustio. Nec hoc amore Thucydidis facit, ut illum Passerat, sed laudat quem non timet et facilius putat posse a se Sallustium vinci si ante a Thucydide vincatur. Sen. Rh., Contr., 1. 13.

132. Account of the Literary Labours of the Elder Pliny.

Pergratum est mihi, quod tam diligenter libros avunculi mei lectitas, ut habere omnes velis, quaerasque, qui sint omnes. Fungar indicis partibus, atque etiam, quo sint ordine scripti, notum tibi faciam. Est enim haec quoque studiosis non iniucunda cognitio. De iaculatione equestri unus. Hunc, quum Praefectus alae militaret, pari ingenio curaque composuit. vita Pomponii Secundi duo, a quo, singulariter amatus, hoc memoriae amici quasi debitum munus exsolvit. Bellorum Germaniae viginti, quibus omnia quae cum Germanis gessimus Inchoavit, quum in Germania militaret, somnio bella collegit. monitus. Adstitit ei quiescenti Drusi Neronis effigies, qui Germaniae latissime victor ibi periit: commendabat memoriam sum, orabatque, ut se ab iniuria oblivionis adsereret. Studiosi tres, in sex volumina propter amplitudinem divisi; quibus Cratorem ab incunabulis instituit et perfecit. Dubii ser-monis octo: scripsit sub Nerone, novissimis annis, quum omne studiorum genus paullo liberius et erectius periculosum servitus fecisset. A fine Aufidii Bassi triginta unus. Naturae historiarum triginta septem, opus diffusum, eruditum, nec minus varium quam ipsa natura. Miraris, quod tot volumina, in his tam scrupulosa, homo occupatus absolverit? Magis miraberis, si scieris, illum aliquamdiu caussas actitasse; decessisse anno sexto et quinquagesimo: medium tempus distentum impeditumque qua officiis maximis, qua amicitia princi-Pun egisse. Sed erat acre ingenium, incredibile studium, summa vigilantia. Lucubrare Vulcanalibus incipiebat, non anapicandi causa, sed studendi, statim a nocte multa: hieme vero, ab hora septima, vel quum tardissime, octava, saepe sexta. t sane somni paratissimi, nonnunquam etiam inter ipsa studia instantis et deserentis. Ante lucem ibat ad Vespasianum imperatorem: nam ille quoque noctibus utebatur: inde ad delegatum sibi officium. Reversus domum, quod reli-Tum erat temporis, studiis reddebat. Memini quemdam ex micis, quum lector quaedam perperam pronuntiasset, revocasse et repeti coëgisse: huic avunculum meum dixisse: "Intellexeras Dempe ?" quum ille adnuisset, "Cur ergo revocabas? decem Implius versus hac tua interpellatione perdidimus." Tanta

erat parsimonia temporis. Surgebat aestate a coena, luce; hieme, intra primam noctis; et tanquam aliqua lege cogente. Haec inter medios labores urbisque fremitum. In secessusolum balinei tempus studiis eximebatur. Quum dico balinei de interioribus loquor. Nam dum destringitur tergiturque audiebat aliquid aut dictabat. In itinere, quasi solutus cetericuris, huic uni vacabat. Ad latus notarius cum libro pugillaribus, cuius manus hieme manicis muniebantur, ne coeli quidem asperitas ullum studiis tempus eriperet: que ex causa Romae quoque sella vehebatur. Hac intentione ista volumina peregit, Electorumque commentarios centista volumina peregit, commentarios quidem et minutissis sexaginta mihi reliquit, opistographos quidem et minutissis qua ratione multiplicatur hie numerus.

133. Pliny congratulates himself on his Literary Friends for Tacitus.

Librum tuum legi, et quam diligentissime potui, adnotari, quae commutanda, quae eximenda arbitrarer. Nam es ego verum dicere adsuevi, et tu libenter audire. Neque enim uli patientius reprehenduntur, quam qui maxime laudari merenter. Nunc a te librum meum cum adnotationibus tuis exspecto. 0 iucundas, o pulchras vices! Quam me delectat, quod, si qua posteris cura nostri, usquequaque narrabitur, qua concordia, simplicitate, fide, vixerimus! Erit rarum et insigne, duos homines, aetate, dignitate propemodum aequales, nonnullius in literis nominis (cogor enim de te quoque parcius dicere, qua de me simul dico) alterum alterius studia fovisse. Equidem adolescentulus, quum iam tu fama gloriaque floreres, te sequi, tibi "longo, sed proximus, intervallo" et esse et haberi concupiscebam. Et erant multa clarissima ingenia : sed tu mihi (ita similitudo naturae ferebat) maxime imitabilis, maxim imitandus videbaris. Quo magis gaudeo, quod, si quis ! studiis sermo, una nominamur; quod de te loquentibus stati occurro. Nec desunt, qui utrique nostrum praeferantur. nihil interest mea, quo loco iungimur. Nam mihi primus, a te proximus. Quin etiam in testamentis debes adnots nisi quis forte alterutri nostrum amicissimus, eadem legal quidem pariter, accipimus. Quae omnia huc spectan' invicem ardentius diligamus, cum tot vinculis nos s mores, fama, suprema denique hominum iudicia constri Vale. Plin., VII. xx.

34. The High Estimation in which Tacitus and Pliny were held by their Contemporaries.

frequenter agenti mihi evenit, ut centumviri, quum diu se a iudicum auctoritatem gravitatemque tenuissent, omnes ente quasi victi coactique consurgerent laudarentque. Frenter e senatu famam, qualem maxime optaveram, retuli: quam tamen maiorem cepi voluptatem, quam nuper ex none Cornelii Taciti. Narrabat, sedisse secum Circensibus ximis equitem Romanum: hunc post varios eruditosque nones requisisse, "Italicus es, an provincialis?" se respone, "Nosti me, et quidem ex studiis." Ad hoc illum, acitus es, an Plinius?" Exprimere non possum, quam sit mdum mihi, quod nomina nostra, quasi literarum propria, hominum, literis redduntur; quod uterque nostrum his m ex studiis notus, quibus allter ignotus est. Accidit aliud pauculos dies simile. Recumbebat mecum vir egregius, sus Rufinus: super eum municeps ipsius, quo ille die num in urbem; cui Rufinus, demonstrans me, "Vides e!" Multa deinde de studiis nostris. Et ille, "Plinius" inquit. Verum fatebor, capio magnum laboris mei tum. An, si Demosthenes iure laetatus est, quod illum * Attica ita demonstravit, Ουτός έστι Δημοσθίνης, ego celeate nominis mei gaudere non debeo? Ego vero et gaudeo, Audere me dico. Neque enim vereor, ne iactantior videar, 📭 de me aliorum iudicium, non meum, profero: praesertim d te, qui nec ullius invides laudibus, et faves nostris. Vale. *⊾, Epp.*, ix. 23.

D. MISCELLANEOUS CRITICISM.

135. The Analogy between Poetry and Painting.

Humano capiti cervicem pictor equinam Iungere si velit, et varias inducere plumas Undique collatis membris, ut turpiter atrum Desinat in piscem mulier formosa superne: Spectatum admissi risum teneatis, amici? Credite, Pisones, isti tabulae fore librum Persimilem, cuius, velut aegri somnia, vanae Fingentur species, ut nec pes pec caput uni Reddatur formae. "Pictoribus atque poetis Quidlibet audendi semper fuit aequa potestas." Scimus, et hanc veniam petimusque damusque vicissin Sed non ut placidis coeant immitia, non ut Serpentes avibus geminentur, tigribus agni. Inceptis gravibus plerumque et magna professis Purpureus, late qui splendeat, unus et alter, Adsuitur pannus, quum lucus et ara Dianae Et properantis aquae per amoenos ambitus agros, Aut flumen Rhenum aut pluvius describitur arcus. Sed nunc non erat his locus. Et fortasse cupressum Scis simulare: quid hoc, si fractis enatat exspes Navibus, aere dato qui pingitur? Amphora coepit Institui: currente rota cur urceus exit? Denique sit quodvis simplex dumtaxat et unum. Hor., A. P., 1—23

136. Genuine Feeling is the Soul of Poetry.

Proiicit ampullas et sesquipedalia verba, Si curat cor spectantis tetigisse querela. Non satis est pulchra esse poemata: dulcia sun to-Et quocumque volent, animum auditoris agunto. Ut ridentibus arrident, ita flentibus adsunt Humani vultus. Si vis me flere, dolendum est Primum ipsi tibi: tunc tua me infortunia laeden 🥌 Telephe vel Peleu; male si mandata loqueris, Aut dormitabo aut ridebo. Tristia moestum Vultum verba decent, iratum plena minarum, Ludentem lasciva, severum seria dictu. Format enim natura prius nos intus ad omnem Fortunarum habitum: juvat aut impellit ad ira Aut ad humum maerore gravi deducit et angit, Post effert animi motus interprete lingua. Hor., A. P., 96-1

137. Poverty and petty Anxieties are incompatible with a lossy Poetical Imagination.

Sed vatem egregium, cui non sit publica vena, Qui nihil expositum soleat deducere, nec qui Communi feriat carmen triviale moneta,

Hunc, qualem nequeo monstrare et sentio tantum, Anxietate carens animus facit, omnis acerbi Impatiens, cupidus silvarum aptusque bibendis Neque enim cantare sub antro Fontibus Aonidum. Pierio thyrsumve potest contingere sana Paupertas atque aeris inops, quo nocte dieque Corpus eget. Satur est, quum dicit Horatius Euce! Quis locus ingenio, nisi quum se carmine solo Vexant et dominis Cirrhae Nysaeque feruntur Pectora nostra, duas non admittentia curas? Magnae mentis opus, nec de lodice paranda Adtonitae, currus et equos faciesque deorum Adspicere, et qualis Rutulum confundat Erinnys. Nam si Virgilio puer et tolerabile deesset Hospitium, caderent omnes a crinibus hydri: Surda nihil gemeret grave buccina. Poscimus, ut sit Non minor antiquo Rubrenus Lappa cothurno, Cuius et alveolos et laenam pignerat Atreus. Juv., vii. 53-73.

138. The Value of Candid Criticism to the Poet.

Tu seu donaris seu quid donare voles cui, Nolito ad versus tibi factos ducere plenum Lactitiae ; clamabit enim : "Pulchre!" "Bene!" "Recte!" Pallescet super his, etiam stillabit amicis Ex oculis rorem, saliet, tundet pede terram. Ut, quae conductae plorant in funere, dicunt Et faciunt prope plura dolentibus ex animo: sic Derisor vero plus laudatore movetur. Reges dicuntur multis urgere culullis Et torquere mero, quem perspexisse laborant, An sit amicitia dignus: si carmina condes, Numquam te fallant animi sub vulpe latentes. Quinctilio si quid recitares, "Corrige, sodes, Hoc" aiebat "et hoc." Melius te posse negares, Bis terque expertum frustra, delere iubebat, Et male tornatos incudi reddere versus. Si defendere delictum quam vertere malles, Nullum ultra verbum aut operam insumebat inanem, Quin sine rivali teque et tua solus amares. Vir bonus et prudens versus reprehendet inertes, Culpabit duros, incomtis adlinet atrum Transverso calamo signum, ambitiosa recidet

Ornamenta, parum claris lucem dare coget,
Arguet ambigue dictum, mutanda notabit,
Fiet Aristarchus. Non dicet: "Cur ego amicum
Offendam in nugis?" Hae nugae seria ducent
In mala derisum semel exceptumque sintare.

Hor., A. P., 426-45

139. The Claims of Comedy and Satirs to be considered as Poetry.

Primum ego me illorum, dederim quibus esse poetas, Excerpam numero. Neque enim concludere versum Dixeris esse satis; neque, si quis scribat, uti nos, Sermoni propiora, putes hunc esse poetam. Ingenium cui sit, cui mens divinior atque os Magna sonaturum, des nominis huius honorem. Ideireo quidam, comoedia necne poema Esset, quaesivere, quod acer spiritus ac vis Nec verbis nec rebus inest, nisi quod pede certo Differt sermoni, sermo merus. At pater ardens Saevit, quod meretrice nepos insanus amica Filius uxorem grandi cum dote recuset, Ebrius et, magnum quod dedecus, ambulet ante Noctem cum facibus. Numquid Pomponius istis Audiret leviora, pater si viveret? Ergo Non satis est puris versum perscribere verbis, Quem si dissolvas, quivis stomachetur eodem Quo personatus pacto pater. His, ego quae nunc, Olim quae scripsit Lucilius, eripias si Tempora certa modosque, et quod prius ordine verbu === est Posterius facias, praeponens ultima primis: Non, ut si solvas "Postquam Discordia tetra Belli ferratos postes portasque refregit." Invenias etiam disiecti membra poetae. Hor., Sat., I. iv. 39-62

140. Reasons for Writing Satire.

Cur tamen hoc potius libeat decurrere campo, Per quem magnus equos Auruncae flexit alumnus, Si vacat et placidi rationem admittitis, edam. Quum tener uxorem ducat spado, Maevia Tuscum Figat aprum et nuda teneat venabula mamma; Patricios omnes opibus quum provocet unus,

Quo tondente gravis iuveni mihi barba sonabat: Quum pars Niliacae plebis, quum verna Canopi Crispinus, Tyrias humero revocante lacernas, Ventilet aestivum digitis sudantibus aurum, Nec sufferre queat maioris pondera gemmae: Difficile est satiram non scribere. Nam quis iniquae Tam patiens urbis, tam ferreus, ut teneat se, Causidici nova quum veniat lectica Mathonis Plena ipso i post hunc magni delator amici Et cito rapturus de nobilitate comesa Quod superest, quem Massa timet, quem numere palpat Carus et a trepido Thymele submissa Latino? Haec ego non credam Venusina digna lucerna ? Quum fas esse putet curam sperare cohortis, Qui bona donavit praesepibus et caret omni Maiorum censu, dum pervolat axe citato Flaminiam puer Automedon; (nam lora tenebat, Ipse lacernatae quum se iactaret amicae) Nonne libet medio ceras implere capaces Quadrivio? quum iam sexta cervice feratur Hinc atque inde patens ac nuda paene cathedra Et multum referens de Maecenate supino Signator, falso qui se lautum atque beatum Exiguis tabulis et gemma fecerat uda? Occurrit matrona potens, quae, molle Calenum Porrectura viro miscet sitiente rubetam, Instituitque rudes melior Locusta propinquas Per famam et populum nigros efferre maritos. Si natura negat, facit indignatio versum. Juv., Sat., I. 19-79.

41. Use of Ridicule as a Literary and Moral Instrument.

Ergo non satis est, risu diducere rictum
Auditoris (et est quaedam tamen hic quoque virtus)
Est brevitate opus, ut currat sententia, neu se
Impediat verbis lassas onerantibus aures;
Et sermone opus est modo tristi, saepe iocoso,
Defendente vicem modo rhetoris atque poetae,
Interdum urbani, parcentis viribus atque
Extenuantis eas consulto. Ridiculum acri
Fortius et melius magnas plerumque secat res.

Illi, scripta quibus comoedia prisca viris est, Hoc stabant, hoc sunt imitandi; quos neque pulcher Hermogenes unquam legit, neque simius iste, Nil praeter Calvum et doctus cantare Catullum.

Hor., Sat., I. x. 7-19

142. National Greatness an Incentive to Patriotic Poetry...

Optima nutricum nostris Lupa Martia rebus, Qualia creverunt moenia lacte tuo! Moenia namque pio conor disponere versu: Heu mihi, quod nostro est parvus in ore sonus! Sed tamen exiguo quodcunque e pectore rivi Fluxerit, hoc patriae serviet omne meae. Ennius hirsuta cingat sua dicta corona: Mi folia ex hedera porrige, Bacche, tua; Ut nostris tumefacta superbiat Umbria libris, Umbria Romani patria Callimachi. Scandentes si quis cernet de vallibus arces, Ingenio muros aestimet ille meo. Roma fave, tibi surgit opus: date candida cives Omina, et inceptis dextera cantet avis. Sacra diesque canam, et cognomina prisca locorum: Has meus ad metas sudet oportet equus. Prop., IV. i. 55-7

143. Horace's Independent Literary Position.

O imitatores, servum pecus, ut mihi saepe Bilem, saepe iocum vestri movere tumultus! Libera per vacuum posui vestigia princeps, Non aliena meo pressi pede. Qui sibi fidit, Dux regit examen. Parios ego primus iambos Ostendi Latio, numeros ammosque sequutus Archilochi, non res et agentia verba Lycamben. Ac ne me foliis ideo brevioribus ornes, Quod timui mutare modos et carminis artem; Temperat Archilochi Musam pede mascula Sappho, Temperat Alcaeus, sed rebus et ordine dispar, Nec socerum quaerit, quem versibus oblinat atris,

Nec sponsae laqueum famoso carmine nectit. Hunc ego, non alio dictum prius ore, Latinus Vulgavi fidicen; iuvat immemorata ferentem Ingenuis oculisque legi manibusque teneri. Scire velis, mea cur ingratus opuscula lector Laudet ametque domi, premat extra limen iniquus? Non ego ventosae plebis suffragia venor Impensis caenarum et tritae munere vestis; Non ego, nobilium scriptorum auditor et ultor, Grammaticas ambire tribus et pulpita dignor. Hinc illae lacrimae.

Hor., Ep., I. xix. 19-41.

Horace complains that the Romans showed a Deficient Sense of Harmony in their Treatment of the Iambic Measure.

Syllaba longa brevi subiecta vocatur iambus, Pes citus: unde etiam trimetris accrescere iussit Nomen iambeis, quum senos redderet ictus Primus ad extremum similis sibi: non ita pridem, Tardior ut paullo graviorque veniret ad aures, Spondeos stabiles in iura paterna recepit Commodus et patiens, non ut de sede secunda Hic et in Acci Cederet aut quarta socialiter. Nobilibus trimetris apparet rarus, et Enni In scenam missos cum magno pondere versus, Aut operae celeris nimium curaque carentis, Aut ignoratae premit artis crimine turpi. "Non quivis videt immodulata poemata iudex, Et data Romanis venia est indigna poetis." Idcircone vager scribamque licenter? an omnes Visuros peccata putem mea, tutus et intra Spem veniae cautus? Vitavi denique culpam, Non laudem merui. Vos exemplaria Graeca Nocturna versate manu, versate diurna. At vestri proavi Plautinos et numeros et Laudavere sales, nimium patienter utrumque, Ne dicam stulte, mirati ; si modo ego et vos Scimus inurbanum lepido seponere dicto Legitimumque sonum digitis callemus et aure. Hor., A. P., 251-274. 145. The Dramatic Poet should remember that Boyhood, Yo Manhood, and Age, have each their own Separate Peculiar Character.

> Si plausoris eges aulaea manentis et usque Sessuri, donec cantor "Vos plaudite" dicat; Aetatis cuiusque notandi sunt tibi mores, Mobilibusque decor naturis dandus et annis. Reddere qui voces iam scit puer et pede certo Signat humum, gestit paribus colludere et iram Colligit ac ponit temere et mutatur in horas. Imberbis iuvenis, tandem custode remoto, Gaudet equis canibusque et aprici gramine campi, Cereus in vitium flecti, monitoribus asper, Utilium tardus provisor, prodigus aeris, Sublimis cupidusque et amata relinquere pernix. Conversis studiis aetas animusque virilis Quaerit opes et amicitias, inservit honori, Commississe cavet, quod mox mutare laboret. Multa senem circumveniunt incommoda, vel quod Quaerit et inventis miser abstinet ac timet uti, Vel quod res omnes timide gelideque ministrat, Dilator, spe longus, iners avidusque futuri, Difficilis, querulus, laudator temporis acti Se puero, castigator censorque minorum. Multa ferunt anni venientes commoda secum, Multa recedentes adimunt: ne forte seniles Mandentur iuveni partes pueroque viriles; Semper in adjunctis aevoque morabimur aptis. Hor., A. P., 154-

146. Horace's Literary Friendship for Tibullus.

Albi, nostrorum sermonum candide iudex, Quid nunc te dicam facere in regione Pedana? Scribere, quod Cassi Parmensis opuscula vincat? An tacitum silvas inter reptare salubres, Curantem quidquid dignum sapiente bonoque est? Non tu corpus eras sine pectore: di tibi formam, Di tibi divitias dederunt artemque fruendi. Quid voveat dulci nutricula maius alumno, Qui sapere et fari possit quae sentiat, et cui Gratia, fama, valetudo contingat abunde, Et mundus victus non deficiente crumena?
Inter spem curamque, timores inter et iras,
Omnem crede diem tibi diluxisse supremum:
Grata superveniet, quae non sperabitur, hora.
Me pinguem et nitidum bene curata cute vises,
Quum ridere voles Epicuri de grege porcum.

Hor., Ep., I. iv.

147. Mutual Admiration among the Roman "Literati."

Frater erat Romae consulti rhetor, ut alter Alterius sermone meros audiret honores. Gracchus ut hic illi, foret huic ut Mucius ille. Qui minus argutos vexat furor iste poetas? Carmina compono, hic elegos—mirabile visu Caelatumque novem Musis opus! Adspice primum, Quanto cum fastu, quanto molimine circum-Spectemus vacuam Romanis vatibus aedem; Mox etiam, si forte vacas, sequere et procul audi, Quid ferat et quare sibi nectat uterque coronam. Caedimur, et totidem plagis consumimus hostem Lento Samnites ad lumina prima duello. Discedo Alcaeus puncto illius; ille meo quis? Quis, nisi Callimachus? Si plus adposcere visus, Fit Mimnermus, et optivo cognomine crescit. Multa fero, ut placem genus irritabile vatum, Quum scribo et supplex populi suffragia capto; Idem, finitis studiis et mente recepta, Obturem patulas impune legentibus aures. Hor., Ep., II. ii. 87-105.

148. The Immortality of Song.

Exegi monumentum aere perennius,
Regalique situ pyramidum altius,
Quod non imber edax, non Aquilo impotens
Possit diruere, aut innumerabilis
Annorum series et fuga temporum.
Non omnis moriar, multaque pars mei
Vitabit Libitinam: usque ego postera
Crescam laude recens, dum capitolium
Scandet cum tacita Virgine pontifex.
Dicar, qua violens obstrepit Aufidus
Et qua pauper aquae Daunus agrestium

Regnavit populorum, ex humili potens
Princeps Aeolium carmen ad Italos
Deduxisse modos. Sume superbiam
Quaesitam meritis, et mihi Delphica
Lauro cinge volens, Melpomene, comam.

Hor., Od., III. xxx.

149. An Examination into the Causes of National Growth and Decay forms the most important Lesson of History.

Quae ante conditam condendamve urbem, poeticis magi decora fabulis, quam incorruptis rerum gestarum monumenti traduntur, ea nec affirmare nec refellere in animo est. Dato haec venia antiquitati, ut, miscendo humana divinis, primord urbium augustiora faciat : et, si cui populo licere oportet co secrare origines suas et ad deos referre auctores, ea belli glor est populo Romano, ut, quum suum conditorisque sui parente Martem potissimum ferat, tam hoc gentes humanae patiant aequo animo, quam imperium patiuntur. Sed haec et similia utcunque animadversa aut aestimata erunt, haud eq dem in magno ponam discrimine: ad illa mihi pro se quisc acriter intendat animum, quae vita, qui mores fuerint; quos viros quibusque artibus domi militiaeque et partum m el auctum imperium sit. Labente deinde paullatim disciplivelut desidentes primo mores sequatur animo, deinde ut menagis magisque lapsi sint, tum ire coeperint praecipites, donec haec tempora, quibus nec vitia nostra nec remedia pati possur perventum est. Hoc illud est praecipue in cognitione remain salubre ac frugiferum, omnis te exempli documenta in illus saturi posita monumento intueri: inde tibi tuacque reipublicae, q was suod imitere, capias: inde, foedum inceptu, foedum exitu, que suod vites. Liv., Praef.

150. To write History well is serviceable to the State.

Ceterum ex aliis negotiis, quae ingenio exercentur, in primais magno usui est memoria rerum gestarum: cuius de virtute qui multi dixere, praetereundum puto; simul ne per insolentiam quis existumet memet studium meum laudando extollere. Aqui que ego credo fore, qui, quia decrevi procul a republica aetatem que ego credo fore, qui, quia decrevi procul a republica aetatem agere, tanto tamque utili labori meo nomen inertiae imponant et certe, quibus maxuma industria videtur, salutare plebem er go conviviis gratiam quaerere. Qui si reputaverint, et quibus ego qui temporibus magistratus adeptus sim, et quales viri idem assequi qui

iverint, et postea quae genera hominum in senatum perrint; profecto existumabunt, me magis merito, quam ignaiudicium animi mei mutavisse, maiusque commodum ex meo, quam ex aliorum negotiis, reipublicae venturum. saepe ego audivi, Q. Maxumum, P. Scipionem, praeterea tiis nostrae praeclaros viros solitos ita dicere, quum mainagines intuerentur, vehementissume sibi animum ad tem accendi. Scilicet non ceram illam neque figuram tanvim in sese habere; sed memoria rerum gestarum eam nam egregiis viris in pectore crescere, neque prius sedari, virtus eorum famam atque gloriam adaequaverit. Sall.,

151. History differs from Chronicle.

m vero non per annos sed per dies singulos res gestae antur, ea historia Graeco vocabulo iφημερίς dicitur; cuius num interpretamentum scriptum est in libro Sempronii lionis primo: ex quo libro plura verba adscripsimus, ut l ibidem, quid ipse inter res gestas et annales esse dixerit, deremus: "Verum inter eos," inquit, "qui annales quere voluissent, et eos, qui res gestas a Romanis perere conati essent, omnium rerum hoc interfuit: Annales tantummodo quod factum, quoque anno gestum sit, id onstrabant; id eorum est, quasi qui diarium scribunt, n Graeci ἐΦημερίδα vocant. Nobis non modo satis esse o, quod factum esset, id pronuntiare, sed etiam, quo consilio que ratione gesta essent, demonstrare." Paulo post idem lio in eodem libro: "Nam neque alacriores ad rempublicam ndendam, neque segniores ad rem perperam faciundam ales libri commovere quidquam possunt. Scribere autem, am quo initum consule, et quo modo confectum sit, et quis mphans introierit, et quae eo in bello gesta sint, iterare: Praedicare autem, interea quid senatus decreverit, aut quae rogatiove lata sit, neque quibus consiliis ea gesta sunt : id las pueris est narrare, non historias scribere. Asellio, ap. · Gell., V. xviii. 7–9.

Pliny questions his Fitness for the task of writing History.

hebus ac noctibus cogito, si "qua me quoque possim Tollere 10" (id enim voto meo sufficit: illud supra votum) "victor-virum volitare per ora." Quamquam o! Sed hoc satis est,

quod prope sola historia polliceri videtur. Orationi enim et carmini parva gratia, nisi eloquentia est summa : historia quoquo modo scripta delectat. Sunt enim homines natura curiosi. et quamlibet nuda rerum cognitione capiuntur, ut qui sermunculis etiam fabellisque ducantur. Cur ergo cunctor? Egi magnas et graves caussas. Has (etiamsi mihi tenuis ex eis spes) destino retractare. Dices, "Potes simul et rescribere actiones, et componere historiam." Utinam! sed utrumque tam magnum est, ut abunde sit alterum efficere. cesimo aetatis anno dicere in foro coepi, et nunc demum, quid praestare debeat orator, adhuc tamen per caliginem, video. Quid, si huic oneri novum accesserit? Habet quidem oratio et historia multa communia, sed plura diversa in his ipsis, quae communia videntur. Narrat illa, narrat haec : sed aliter. Huic pleraque humilia et sordida et ex medio petita, illi omnia recondita, splendida, excelsa conveniunt. Hanc saepius ossa, musculi, nervi; illam tori quidam et quasi iubae decent. Haec vel maxime vi, amaritudine, instantia; illa tractu et suavitate atque etiam dulcedine placet. Postremo alia verba, alius sonus, alia constructio. Nam plurimum refert, ut Thucydides ait, **** sit, an ayanapa: quorum alterum oratio, alterum historia est. His ex caussis non adducor, ut duo dissimilia, et hoc ipso diversa, quod maxima, confundam misceamque, ne tanta quasi colluvione turbatus ibi faciam, quod hic debeo: ideoque interim veniam (ut ne forensibus verbis recedam) advocandi peto. Plin., Epp., **V.** viii. 1−11.

153. The Utility of Biographical Composition.

Clarorum virorum facta moresque posteris tradere, antiquitus usitatum, ne nostris quidem temporibus, quamquam incuriosa suorum aetas omisit, quotiens magna aliqua ac nobilis virtu vicit ac supergressa est vitium, parvis magnisque civitatibus commune, ignorantiam recti et invidiam. Sed apud priores, u agere memoratu digna pronum magisque in aperto erat, it celeberrimus quisque ingenio, ad prodendam virtutis memorian sine gratia aut ambitione, bonae tantum conscientiae pretizat ducebatur. Ac plerique, suam ipsi vitam narrare, fiduciar potius morum, quam adrogantiam arbitrati sunt : nec id Rutil et Scauro citra fidem aut obtrectationi fuit. Adeo virtut iisdem temporibus optime aestimantur, quibus facillime giz nuntur. At mihi, nunc narraturo vitam defuncti homin 🖛 🛥 venia opus fuit: quam non petissem, ni incusaturus tam sae et infesta virtutibus tempora. Tac., Agr., i.

relates the flattering Reception of his Panegyric on the Emperor Trajan.

onsulatus iniunxit mihi, ut reipublicae nomine s agerem. Quod ego in senatu quum ad rationem poris ex more fecissem, bono civi convenientissiadem illa spatiosius et uberius volumine amplecti: peratori nostro virtutes suae veris laudibus comdeinde, ut futuri principes, non quasi a magistro, b exemplo praemonerentur, qua potissimum via idem gloriam niti. Nam praecipere, qualis esse ps, pulchrum quidem, sed onerosum, ac prope : laudare vero optimum principem, ac per hoc e specula lumen, quod sequantur, ostendere, idem t, adrogantiae nihil. Cepi autem non mediocrem uod, hunc librum quum amicis recitare voluissem, llos, non per libellos, sed "si commodum esset" vacaret," admoniti, (nunquam porro, aut valde mae, aut commodum est, audire recitantem) foeer tempestatibus per biduum convenerunt : quummea finem recitationi facere voluisset, ut adiicerem exegerunt. Mihi hunc honorem habitum putem, Studiis malo, quae prope exstincta refoventur. II. xviii. 1-5.

most Elevated Writer may occasionally amuse himself with Trifles in Verse.

im hac epistola hendecasyllabos nostros: quibus o, in balineo, inter caenam oblectamus otium temocamur, ludimus, amamus, dolemus, querimur, scribimus aliquid modo pressius, modo elatius: rietate tentamus efficere, ut alia aliis, quaedam bus placeant. Ex quibus tamen si nonnulla tibi ntiora videbuntur, erit eruditionis tuae cogitare, et gravissimos viros, qui talia scripserunt, non rerum, sed ne verbis quidem nudis abstinuisse. gimus, non quia severiores (unde enim?) sed quia mus. Scimus alioqui huius opusculi illam esse gem, quam Catullus expressit:

a castum esse decet pium poëtam 1m, versiculos nihil necesse est: tunc denique habent salem et leporema. ant molliculi et parum pudici. Ego quanti faciam iudicium tuum, vel ex hoc potes aestimaquod malui omnia a te pensitari, quam electa laudari. Et superunt. Praeterea sapiens subtilisque lector debet non diversor conferre diversa, sed singula expendere, nec deterius alio put quod est in suo genere perfectum. Sed quid ego plura! longiore praefatione vel excusare vel commendare ineptissimum est. Plin., Epp., V. xiv. 2–8.

156. A Plea for the Practice of Recitation.

Recito tamen: quod illi an fecerint, nescio. Sed illi iudicio poterant esse contenti. Mihi modestior conscientia est, quartut satis absolutum putem, quod a me probetur. Itaque recitandi caussas sequor: primum, quod ipse, qui recitaliquanto acrius scriptis suis, auditorum reverentia, intendi deinde, quod, de quibus dubitat, quasi ex consilii sententi statuit. Multa etiam a multis admonetur: et, si non admonatur, quid quisque sentiat, perspicit ex vultu, oculis, nutumanu, murmure, silentio; quae satis apertis notis iudicium a humanitate discernunt. Atque adeo, si cui forte eorum, qui humanitate discernunt. Atque adeo, si cui forte eorum, qui pinterfuerunt, curae fuerit eadem illa legere, intelliget, me quaes iudicio, quamvis ipse nihil dixerit mihi. Atque haec ita disputo quasi populum in auditorium, non in cubiculum amicos advortarim, quos plures habere, multis gloriosum, reprehension nemini fuit. Vale. Plin., Epp., V. iii. 7-11.

157. The Value of Public Approbation to Literary Aspirants.

Indignatiunculam, quam in cuiusdam amici auditorio cepi non possum mihi temperare, quo minus apud te, quia noi contigit coram, per epistolam effundam. Recitabatur liberation absolutissimus: hunc duo aut tres, ut sibi et paucis videntum diserti surdis mutisque similes audiebant. Non labra diduxerunt, non moverunt manum, non denique adsurrexerunt, salteration quae immo pigritia, arrogantia, sinisteritas ac potius amentication hoc totum diem impendere, ut offendas, ut inimicum reliritation hoc totum diem tanquam amicissimus veneris? Disertior ipper es? tanto magis ne invideris: nam qui invidet, minor es? tanto magis ne invideris: nam qui invidet, minor es? tanto magis ne invideris: nam qui invidet, minor es? Denique, sive plus, sive minus, sive idem praestas, lauda inferiorem, vel superiorem, vel parem: superiorem, qui,

laudandus ille, non potes ipse laudari; inferiorem aut parem, quia pertinet ad tuam gloriam, quam maximum videri, quem praecedis vel exacquas. Equidem omnes, qui aliquid in studiis faciunt, venerari etiam mirarique soleo. Est enim res difficilis, ardua, fastidiosa, et quae eos, a quibus contemnitur, interimit. Nisi forte aliud iudicas tu: quamquam quis uno te reverentior huius operis, quis benignior aestimator? Qua ratione ductus, tibi potissimum indignationem meam prodidi, quem habere socium maxime poteram. Vale. Plin., Epp., VI. xvii.

158. Intellectual Culture in the time of Juvenal no longer held in esteem.

Declamare doces? O ferrea pectora Vetti, Quum perimit saevos classis numerosa tyrannos! Nam quaecumque sedens modo legerat, haec eadem stans Profert, atque eadem cantabit versibus isdem. Occidit miseros crambe repetita magistros. Quis color et quod sit causae genus, atque ubi summa Quaestio, quae veniant diversae forte sagittae, Nosse volunt omnes, mercedem solvere nemo. "Mercedem appellas? Quid enim scio?" Culpa docentis Scilicet arguitur, quod laeva in parte mamillae Nil salit Arcadico iuveni, cuius mihi sexta Quaque die miserum dirus caput Hannibal implet. Di maiorum umbris tenuem et sine pondere terram Spirantesque crocos et in urna perpetuum ver, Qui praeceptorem sancti voluere parentis Rese loco! Metuens virgae iam grandis Achilles Cantabat patriis in montibus: et cui non tunc **Eliceret risu**m citharoedi cauda magistri? Sed Rufum atque alios caedit sua quemque iuventus, Rufum, quem toties Ciceronem Allobroga dixit. Quis gremio Enceladi doctique Palaemonis affert, Quantum grammaticus meruit labor? et tamen ex hoc, Quodcumque est, (minus est autem, quam rhetoris aera) Discipuli custos praemordet Accenoncetus Et, qui dispensat, frangit sibi. Cede, Palaemon, **Et patere inde al**iquid decrescere, non aliter, quam Institor hibernae tegetis niveique cadurci, Dummodo ne pereat, mediae quod noctis ab hora Sedisti, qua nemo faber, qua nemo sedebat,

ŧ

Qui inus villium innen distance favo; Dummoio non perces umine ellicine lecernes, Quot scrient puese, quan usus distinc esset Flactus, es inneres rigre fuligo Massai. Jun., vii. 150–161, and 207–227.

179. Pie Public Lecturer must expect to have his Style severely criticised.

Si una forze in luce pulchemino coeta ex illis invisoribus mei: matignus seist: quantum, ut in magna civitate, hoc quoque genus invenious, qui mendres cocrectace maliat, quam imitari et imprim similianimem desperent corum affectent simultatem scillus us, qui sur nomine obscuri sunt, meo innotescant : si qui igicar ex illis livedinis splendidissimo kuie auditorio volu quaedam marula sese immiscuit : velim, velim paulisper suo oculos per hune incredibilem concessum circumferat : content placusque frequentiam. Tantam quanta ante me in auditorio philosophi nunquan vinitata est, reputet cum animo suo, quam tum pericuium conservanciae existimationis hic adeat, qui com semni non consuent, cum sit arduum et oppido difficile, vet medicae paneurum expectationi satisfacere: praesertim mibil oti et ante parta existimatio, et vestra de me benigna prace sumtio, nihil quiequam sinit negligenter ac de summo pectore hiscere. Quis enim vestrum unum mihi soloecismum ignoverit quis vel unam sviiabam barbare pronuntiatam donaverit? quit incondita et vitiosa verba temere, quasi delivantibus oborientias rermiserit blatterare! Quae tamen aliis facere, et sane meritis simo ignoscitis. Meum vero unumquodque dictum acriter examinatis, sedulo pensiculatis, ad limam et lineam certam redigitis cum torno et cothurno iterum comparatis. Tantum haber Vilitas excusationis, quantum dignitas difficultatis. Agnosco igitur difficultatem meam, nec deprecor, quin sic existimetis Apul., Flor., I. ix.

160. Gellius excuses the Simplicity of the Title of his Work.

Sed quoniam longinquis per hiemem noctibus in agro, sicuti dixi, terrae Atticae commentationes hasce ludere ac facerexorsi sumus: ideireo eas inscripsimus, "Noctium Atticarum, nihil imitati festivitates inscriptionum, quas plerique alii utrius que linguae scriptores in id genus libris fecerunt. Nam qui variam et miscellam et quasi confusaneam doctrinam conquiss verant, eo titulos quoque ad eam sententiam exquisitissimo

Namque alii "Musarum" inscripserunt; alii Bilvarum;" ille Histor hic 'Ausabeise Kiese; alius Kiese; partim "Lectionis suae;" alius "Antiquarum lec-'num;" atque alius 'Αρθηρών; et item alius Εύρημάτων. Sunt Am, qui Λύχνους inscripserunt: sunt item, qui Στρωματείς: sunt eo, qui Παιδέκτας et Έλικωνα, et Προβλήματα, et Έγχειρίδια, Παραξιφίδαι. Est qui "Memoriales" titulum fecerit: est Πρωγρατικά, et Πάριργα, et Διδασκαλικά. Est item qui Listoriae naturalis:" est Hartodazis lotoglas: est praeterea qui ratum;" est itidem qui Hayragezor; est qui Tozar scripsit. nt item multi qui "Coniectanea;" neque item non sunt, qui lices libris suis fecerunt aut "Epistolarum moralium" aut Spistolicarum quaestionum" aut "Confusarum;" et quaedam a inscripta nimis lepida, multasque prorsus concinnitates lolentia. Nos vero, ut captus noster est, incuriose et imditate ac prope etiam subrustice ex ipso loco ac tempore bernarum vigiliarum "Atticas Noctes" inscripsimus; tanquam ceteris omnibus in ipsius quoque inscriptionis laude dentes, quantum cessimus in cura et elegantia scriptionis. 21., Ep., 4-10.

161. Much Art may be shown in selecting a Good Title to a Book.

Inscriptionis apud Graecos mira felicitas: *nelor inscripsere, 10d volebant intelligi favum: alii zipas duad Silas, quod Copiae rnu: ut vel lactis gallinacei sperare possis in volumine hausin. Iam Musae, zardintai, inxerpidior, herudr, zirat, exidior, inriptiones, propter quas vadimonium deseri possit. At quum traveris, dii deaeque, quam nihil in medio invenies! Nostri assiores. Antiquitatum, Exemplorum, Artiumque: facetissimi, ucubrationem, ut qui Bibaculus erat et vocabatur: paulo inus serio, Varro in Satyris suis Sesculyssem et Flextabula. Pud Graecos desiit nugari Diodorus, et βιβλιοθήκης historiam lam inscripsit. Apion quidem Grammaticus, hic quem Tibe-Caesar cymbalum mundi vocabat, quum publicae famae Impanum potius videri posset, immortalitate donari a se ripsit, ad quos aliqua componebat. Me non poenitet nullum stiviorem excogitasse titulum. Et ne in totum videar Graecos nectari, ex illis nos velim intelligi pingendi fingendique conitoribus, quos in libellis his invenies, absoluta opera, et illa loque quae mirando non satiamur, pendenti titulo inscripsisse: h "Apelles faciebat," aut "Polycletus:" tanquam inchoata imper arte et imperfecta: ut contra iudiciorum varietates superesset artifici regressus ad veniam, velut emendaturo que quid desideraretur, si non esset interceptus. Quare plen verecundiae illud est, quod omnia opera tanquam novissinacripsere, et tanquam singulis fato ademti. Piia., H. Praef.

162. Affected Pronunciation.

Chommoda dicebat, si quando commoda vellet
Dicere, et hinsidias Arrius insidias:
Et tum mirifice sperabat se esse locutum,
Quum, quantum poterat, dixerat hinsidias.
Credo sic mater, sic Liber avunculus eius,
Sic maternus avus dixerat, atque avia.
Hoc misso in Syriam, requierant omnibus aures,
Audibant eadem hace leniter et leviter,
Nec sibi postilla metuebant talia verba,
Quum subito adfertur nuntius horribilis,
Ionios fluctus, postquam illuc Arrius isset,
Iam non Ionios esse, sed Hionios.

Catull., lxxxii. (lxxxiv.)

163. The Standard of Good Language is the best Contemporary Literature.

Dixeris egregie, notum si callida verbum Reddiderit iunctura novum. Si forte necesse est Indiciis monstrare recentibus abdita rerum. Fingere cinctutis non exaudita Cethegis Continget dabiturque licentia sumta pudenter. Et nova fictaque nuper habebunt verba fidem, si Graeco fonte cadant parce detorta. Quid autem Caecilio Plautoque dabit Romanus, ademtum Virgilio Varioque? Ego cur, acquirere pauca Si possum, invideor, quum lingua Catonis et Enni Sermonem patrium ditaverit et nova rerum Nomina protulerit? Licuit semperque licebit Signatum praesente nota producere nomen. Ut silvae foliis pronos mutantur in annos, Prima cadunt: ita verborum vetus interit aetas, Et iuvenum ritu florent modo nata virentque. Debemur morti nos nostraque: sive receptus Terra Neptunus classes Aquilonibus arcet, Regis opus, sterilisve diu palus aptaque remis

Vicinas urbes alit et grave sentit aratrum; Seu cursum mutavit iniquum frugibus amnis, Doctus iter melius; mortalia facta peribunt: Nedum sermonum stet honos et gratia vivax. Multa renascentur, quae iam cecidere, cadentque Quae nunc sunt in honore, vocabula, si volet usus, Quem penes arbitrium est et ius et norma loquendi. Hor., A. P., 47-72.

164. Grammar.—The Grammarian was at first styled "Litteratus."

Appellatio "grammaticorum" Graeca consuetudine invaluit; l initio "litterati" vocabantur. Cornelius quoque Nepos ello, quo distinguit litteratum ab erudito, "litteratos quidem Igo appellari" ait "eos, qui diligenter et acute scienterque mint aut dicere aut scribere : ceterum proprie sic appellandos etarum interpretes, qui a Graecis γεαμματικοί nominentur." dem "litteratores" vocitatos, Messalla Corvinus in quadam istola ostendit, "non esse sibi," dicens, "rem cum Furio baculo, nec cum Sigida quidem, aut litteratore Catone:" nificat enim haud dubie Valerium Catonem, poetam simul mmaticumque notissimum. Sunt qui litteratum a litteratore tinguant, ut Graeci grammaticum a grammatista; et illum idem absolute, hunc mediocriter doctum existiment, quon opinionem Orbilius etiam exemplis confirmat. Namque Pud maiores," ait, "quum familia alicuius venalis producere-, non temere quem litteratum in titulo, sed litteratorem cribi solitum esse; quasi non perfectum litteris, sed imbutum." et., De Ill. Gr., iv.

5. Grammar.—Grammatical Theory must be based upon an Analysis of the spoken Idiom: hence Custom and Analogy are not necessarily opposed.

Ii qui in loquendo partim sequi iubent nos consuetudinem, rtim rationem, non tam discrepant, quod consuetudo et alogia coniunctiores sunt inter se, quam iei credunt. Quod nata ex quadam consuetudine analogia, et ex hac consuetude item anomalia; itaque consuetudo ex dissimilibus et similiverborum quod declinationibus constat: neque anomalia que analogia est repudianda, nisi si non est homo ex anima, od est homo ex corpore et anima. Sed ea, quae dicam, quo illus pervideri possint, prius de trinis copulis discernendum

whether is the series of the matter of the series of the s

. ...

The second of the second secon

the low powers genera sing declinationum, und conservationum proposition escalaberum que conservationum director minim deux non oportere conservationum, adminim non conceditur qui con conservatione, quant de faciane ac si quis pou quae sunt cum ratione, modice traducere oportet. Cum sint consuetudine contra rationem alia verba ita ut ea facile tolli sint, alia ut videantur esse fixa: quae leviter haerent, ac sine msione commutari possint, statim ad rationem corrigi oportet; e tamen sunt ita, ut in praesentia corrigere nequeas, quin dicas, his oportet, si possis, non uti: sic enim obsolescent, costea iam obliterata facilius corrigi poterunt. Quas novas bi declinationes ratione introductas respuet forum, his boni tae, maxime scaenici, consuetudine subigere aureis populi ent, quod poëtae multum possunt in hoc; propter eos edam verba in declinatione melius, quaedam deterius dicun-

Consuetudo loquendi est in motu; itaque solet fieri ex liore deterior, ex deteriore melior. Ac verba perperam dicta id antiquos alios propter poëtas non modo nunc dicuntur te, sed etiam quae ratione dicta sunt tum, nunc perperam antur. Quare qui ad consuetudinem nos vocant, si ad tam, sequemur; in eo quoque est analogia; si ad eam inant quae est depravata, nihilo magis sequemur quam, nisi n erit necesse, sequar in ceteris rebus mala exempla; nan erit necesse, sequar in ceteris rebus mala exempla; enim sippus artificum priorum potius est vitiosa secutus quam em. Si sic populus facere debet: etiam singuli, sine offenne quod fiat populi. Varr., L. L., IX. v. 10, 11, and x. -18.

7. Grammar.—There is traceable in Grammatical Forms an Analogy of Natural as well as of Artificial Correspondence.

Qui autem duo genera esse dicunt analogiae : unum naturale, od ut ex lentibus seminatis nascuntur lentis, sic ex lupinis inum; alterum voluntarium ut in fabrica, cum vident scaen, ut in dexteriore parte sint ostia, sic esse in sinisteriore nili ratione facta; de his duobus generibus naturalem esse alogiam ut sit in motibus caeli, voluntariam non esse, quod quique fabro lubitum sit, possit facere partis scaenae; sic in ninum partibus esse analogias, quod eas natura faciat, in bis non esse, quod ea homines ad suam quisque voluntatem zat, itaque de eisdem rebus alia verba habere Graecos, alia ros, alia Latinos: ego declinatus verborum et voluntarios et uraleis esse puto, voluntarios quibus homines vocabula imporint rebus quaedam, ut ab Romulo Roma, ab Tibure Tibur-: naturales, ut ab impositis vocabulis quae inclinantur in apora aut in casus, ut ab Romulus Romulo, Romuli, Romua, et ab dico dicebam, dixeram. Itaque in voluntariis

The result of the second of th

The name of the name of the state of the sta

- and more made out one compared the sequebator, at - were mount and the man and industry at the we was a work of the same of the territory of the both in-word arms a sessentiam e um ai aptentification divi-The second second second second contranormal so eo quem includent. Non, quem-Num ma ri a sequinoctia the series when the sic inde ferture 🔫 🤝 🔻 🔻 🗀 🚉 a notics dissimiliter 📆 one of the the man and an interiore geninates ties marties in with patter & mutant; ac comme and the control of the second intervental rursus ident were and any among an instruments ad me services and also remains the man alios interconcerns of the use a large page is sestainly feel, scrip

The same of the control of the said is Natural, is a said to be despended World

No in the in the month of the second analogie in nec quoins non an interest to the second to the sec

acus, montis campos, sic habet Asia? Non in volucribus eneratim servatur analogia? non ex aquilis aquilae, atque ut x turdis qui procreantur, turdi, sic ex reliquis sui quoiusque eneris? An aliter hoc fit, quam in aëre, in aqua? Non hic onchae inter se generatim innumerabili numero similes? non isces? an e murena fit lupus aut merula? Non bos ad bovem ollatus similis? et qui ex his progenerantur, inter se vituli? tiam ubi dissimilis fetus ut ex equa et asino mulus, tamen ibi nalogia; quod ex quocunque asino et equa nascitur, id est ulus aut mula, ut ex equo et asina hinnulei. Non sic ex iro et muliere omnis similis partus, pueri et puellae? non orum ita inter se omnia similia membra, ut separatim in suo stroque genere similitudine sint paria? Non, omnis cum sint x anima et corpore, partes quaeque horum proportione similes? **luid ergo cum omnes animae hominum sint divisae in octonas** marteis, eae inter se non proportione similes? quinque quibus entimus, sexta qua cogitamus, septuma qua progeneramus, etava qua voces mittimus? Igitur, quoniam loquimur voce orationem, hanc quoque necesse est natura habere analogias; itaque habet. Varr., L. L., IX. xx., xxiii.

170. Grammar.—The Difficulties which beset the Scientific Etymologist.

Quae ideo sunt obscuriora, quod neque omnis impositio verborum exstat, quod vetustas quasdam delevit; nec quae exstat, sine mendo omnis imposita; nec quae recte est imposita cuncta manet (multa enim verba literis commutatis sunt interpolata); neque omnis origo est linguae e vernaculis verbis; et multa verba aliud nunc ostendunt, aliud ante significabant, ut hostis, nam tum eo verbo dicebant peregrinum, qui suis legibus uteretur, nunc dicunt eum, quem tum dicebant perduellem. quo genere verborum aut casu erit illustrius unde videri possit origo, inde repetam. Ita fieri oportere apparet, quod recto casu quom dicimus impos obscurius est esse a potentia, quam quom dicimus impotem; et eo obscurius fit si dicas pos quam impos, videtur enim pos significare potius pontem quam potentem. Vetustas pauca non depravat, multa tollit. Puerum vidisti formosum, hunc vides deformem in senecta. Tertium seculum non videt eum hominem quem vidit primum. Quare illa quae iam maioribus nostris ademit oblivio fugitiva, secuta sedulitas Muti et Bruti retrahere nequit. Non, si non Potuero indagare, eo ero tardior; sed velocior ideo si quivero; non mediocreis enim tenebrae in silva ubi haec captanda;

With the Bank Little Little

The STREET TO ST

n de la companya de la co

" tractis." a mina contrabe edam et "duis · devicit, " Delli listi essent se: . rahuntur, non ster "Axilla" un litteram e · " " : xillo " ctiam e - "sis" pi eromai Seru Li indi ::." ii - 22 11:33 ritus ira . . : :: .... tin rel a in that shan tab," an ta

id, si etiam "abfugit" turpe visum est et "abfer" noluerunt, ufer" maluerunt? quae praepositio praeter haec duo verba lo alio in verbo reperitur. "Noti" erant et "navi" et ıri," quibus quum "in" praeponi oporteret, dulcius visum est noti, ignavi, ignari" dicere, quam ut veritas postulabat. x usu" dicunt et "e republica," quod in altero vocalis ipiebat, in altero esset asperitas, nisi litteram sustulisses: "exegit, edixit, refecit, retulit, reddidit." Adiuncti verbi nam litteram praepositio communicavit, ut "suffugit, sumtavit, sustulit." Quid in verbis iunctis? quan scite "inentem," non "insapientem; iniquum," non "inaequum; ipitem" non "tricapitem; concisum," non "concaesum!" quo quidam "pertisum" etiam volunt, quod eadem consueo non probavit. Quid vero hoc elegantius, quod non fit ura, sed quodam instituto? "inclitus" dicimus brevi prima era, "insanus" producta, "inhumanus" brevi, "infelix" ga. Et, ne multis, quibus in verbis ease primas litteres este primas est me in "sapiente" atque "felice," producte dicitur "in;" in eris omnibus breviter. Itemque "composuit, consuevit. crepuit, confecit:" consule veritatem, reprehendet: refer ad res, probabunt. Quaere, cur i ita se dicent invari. Voluptati tem aurium morigerari debet oratio. Quin ego ipse, quum rem ita maiores locutos esse, ut nusquam, nisi in vocali, piratione uterentur, loquebar sic, ut "pulcros, Cetegos, triumpos, arthaginem " discerem ; aliquando, idque sero, convicio aurium um extorta mihi veritas esset, usum loquendi populo concessi, entiam mihi reservavi. "Orcivios" tamen et "Matones, ones, Caepiones, sepulcra, coronas, lacrymas" dicimus, quia raurium iudicium semper licet. "Burrum" semper Ennius, inquam "Pyrrhum," "vi patefecerunt Bruges," non "Phryges," uns antiqui declarant libri: nec enim Graecam litteram hibebant, nunc autem etiam duas; et quum "Phrygum" et anm] "Phrygibus" dicendum esset, absurdum erat aut tantum rbaris casibus Graecam litteram adhibere aut recto casu solum aece loqui, tamen et "Phryges" et "Pyrrhum" aurium less dicimus. Cic., Or., xlv. 153, 154, and xlvii. 157-xlviii.

^{2.} Grammar.—An Example of Varro's Method of investigating Etymologies ("Terra").

[&]quot;Terra" dicta ab eo, ut Aelius scribit, quod teritur; itaque ta in Augurum libris scripta cum R. uno. Ab eo colonis communis qui prope oppidum relinquitur, "territorium,"

quod maxime teritur; hine linteum quod teritur corpore, "
termentarium;" hine in messi "tritura," quod tum frument
teritur; et "trivolum," qui teritur: hine fines agrorum "
mini," quod eae parteis propter limitare iter maxime terunt
mini," quod eae parteis propter limitare iter maxime terunt
pote hine, quod is in Latio aliquot locis dicitur, ut a
pote vel illine; Evander enim, qui in Palatium venit, e Gracci
Arcas. "Via" sicut "iter," quod ea vehendo teritur, itu; "actus," quod agendo teritur; etiam "ambitus" est quod
itu; "actus," quod agendo teritur; etiam "ambitus" est quod
circumeundo teritur, nam ambitus circuitus, ab ecque
Tabularum interpretes ambitus parietis circuitum esse deserbunt. Igitur tera "terra," et ab ec postae appellarunt summer
terrae quae sola teri possunt, "sola terrae." Varr., L. L., V.

173. Grammar.—An Example of Varro's Method of investigation Etymologies ("Ager").

Ager dictus in quam terram quid agebant, et unde quid bant fructus causa : alii quod id Graeci dicunt dyeor. Ut agquo agi poterat, sic qua agi "actus." Eius finis minimus costitutus in latitudinem pedes quatuor, fortasse an ab eo quatuquod ea quadrupedes agitur; in longitudinem pedes cxx; quadratum actum et latum et longum esse cxx. Multa antica duodenario numero finierunt, ut XII decuriis actum. "Ingerun" dictum iunctis duobus actibus quadratis. "Centuria" prim centum iugeribus dicta, post duplicata retinuit nomen, "tribus" multiplicatae idem tenent nomen. Ut qua agebassas "actus:" sic qua vehebant, "viae" dictae; quo fructus con hebantur, "villae;" qua ibant, ab itu "iter" appellarunt, 💶 🚥 id anguste, "semita" ut semiter dictum. Ager "cultus" eo quod ibi cum terra semina coalescant, ut inconsitus, "incenta Quod primum ex agro plano fructus capiebant, "campes" dictus; posteaquam proxima superiora loca colere coeperun 🖘 📍 colendo "colles" appellarunt : quos agros non colebant propier silvas et id genus, ubi pecus posset pasci et possidebant, ab usu suo "saltus" nominarunt. Haec etiam Graeci "outs, nostra" nemora." Ager quod videbatur pecudum ac pecuniae fundamentum, "fundus" dictus; aut quod fundit quotquotannis multa. "Vineta" ac "Vineae" a vite multa. Vitis vino, id a vi; hinc "vindemia," quod est vinidemia aut viti; demia. "Seges" ab "satu," id est semine. "Semen" quod non plene id quod inde; hinc "seminaria, sementem," item alia. Quod segetes ferunt, "fruges;" a fruendo "fructus;"

"spicae," ubi et "culmi," quod in summo campo nascuntur, summum culmen. Ubi frumenta secta, ut terantur et aresat, "area." Propter horum similitudinem in urbe loca pura reae;" a quo potest etiam "ara" deum, quod pura; nisi tius ab ardore, ad quem ut sit, fit ara; a quo ipso area non est, quod qui arefacit ardor est solis. Ager "restibilis" qui stituitur ac reseritur quotquotannis; contra qui intermittitur, a vando "novalis." Ager "arvus" et "arationes" ab arando; eo quod aratri vomer sustulit, sulcus; quo ea terra iacta id t proiecta, "porca." Varr., L. L., V. iv. 34-39.

4. Grammar.—On some of the Peculiarities of the Language of Laberius the Mime-writer.

Laberius in Mimis, quos scriptitavit, oppido quam verba nxit praelicenter. Nam et "mendicimonium" dicit, et moechimonium;" et "adulterionem, adulteritatemque" pro adulterio;" et "depudicavit" pro "stupravit;" et "abluium" pro "diluvio;" et, quod in mimo ponit, quem Cophium inscripsit, "manuatus est" pro "furatus est;" et item in "ullone "furem manuarium" appellat:

"Manuari," inquit, "pudorem perdidisti;"

Inltaque alia huiuscemodi novat; neque non obsoleta quoque, t maculantia ex sordidiore vulgi usu ponit: quale est in taminariis:

"Tollet bona fide vos Orcus nudas in Catonium."

t "elutriare lintea," et "lavandria" dicit, quae ad lavandum t data, et: "Collicior," inquit, "in fullonicam." Et: "Quid operas? [ec] quid praecurris Caldonia?" Item in Restione clabarriunculos dicit, quos vulgus "calabarriones." Item Compitalibus: "Malas malaxavi." Item in Cacomnemone:

"His est," inquit, "ille gurdus, quem ego me abhine duos menses ex Africa

Venientem excepse tibi narravi."

em in mimo, qui inscribitur Natal, "cippum" dicit et bbbm," et "camellam," et "pictacium," et "capitium."

"Induis," inquit, "capitium tunicae pictacium."

 Sed enim in mimo, quem inscripsit Alexandream, codem quie modo, quo vulgus, sed probe Latineque usus est Graeco ve bulo; "emplastrum" enim dixit εὐδιτίζως, non genere femini ut isti novicii semidocti. Verba ex eo mimo apposui:

"Quid est iusiurandum? aeris alieni emplastrum."

Aul. Gell., XVI. vii.

175. Grammar.—A Quarrel between two Grammarians as to Comparative Degree of "Egregius."

Defessus ego quondam ex diutina commentatione, laxal levandique animi gratia, in Agrippae campo deambulabat atque ibi duos forte grammaticos conspicatus non parvi in un Roma nominis, certationi eorum acerrimae adfui; cum alter casu vocativo "vir egregi" dicendum contenderet, alter "egregie." Ratio autem eius, qui "egregi" oportere dici ce sebat, huiuscemodi fuit: Quaecunque, inquit, nomina vocabula recto casu numero singulari "us" syllaba finium in quibus ante ultimam syllabam posita est "i" litera, ea om casu vocativo "i" litera terminantur: ut "Coelius Comodius modi, tertius terti, Accius Acci, Titius Titi," et sim omnia: sic igitur "egregius," quoniam "us" syllaba in conninandi finitur, eamque syllabam praecedit "i" litera, hall

casum vocandi habent? Me enim pudor et verecundia tenet, pronuntiare ea secundum tuam definitionem. Sed cum ille paulisper, oppositu horum vocabulorum commotus, reticuisset, et mox tamen se collegisset, eandemque illam, quam definierat, regulam retineret et propugnaret, diceretque, et "proprium" et "proprium" et "proprium" et "anxium" et "contrarium" itidem in casu vocativo dicendum, quia et "adversarius" et "extrarius" ita diceretur: "inscium" quoque et "impium" et "ebrium" et "sobrium" insolentius quidem paulo, sed rectius per "i" literam, non per "e," in casu eodem pronuntiandum; eaque inter eos contentio cum longius duceretur, non arbitratus ego, operae pretium esse, eadem ista haec diutius audire, clamantes compugnantesque illos reliqui. Aul. Gell., XIV. v.

176. Grammar.—On the Particle "Saltem."

"Saltem" particula quam haberet principalem significationem, quaeque vocis istius origo esset, quaerebamus. Ita enim primitus factam esse apparet, ut non videatur, sicuti quaedam supplementa orationis, temere et incondite assumta. Atque erat, qui diceret, legisse se in grammaticis commentariis P. Nigidii, "saltem" ex eo dictum, quod esset "si aliter:" idque ipsum dici solitum per defectionem; nam plenam esse sententiam: "si aliter non potest." Sed id nos in eisdem commentariis Nigidii, cum eos non, opinor, incuriose legissemus, nusquam invenimus. Videntur autem verba ista: "si aliter non potest" a significatione quidem voculae huius, de qua quaerimus, non abhorrere. Sed tot verba tamen in paucissimas literas cludere, improbae cuiusdam subtilitatis est. Fuit etiam, qui diceret, homo in libris atque in literis assiduus, "saltem" sibi dictum videri, "u" media litera extrita; "salutem" enim ante dictum, quod nos "saltem" diceremus. Nam cum alia quaedam petita et non impetrata sunt, tum solemus, inquit, Quasi extremum aliquid petituri, quod negari minime debeat, dicere: "hoc saltem fieri aut dari oportere:" tanquam salutem Postremo petentes, quam impetrari certe et obtineri sit aequisimum. Sed hoc itidem non illepide quidem fictum, nimis tamen esse videtur commenticium: censuimus igitur amplius Querendum. Aul. Gell., XII. xiv.

í

🔭 🚊 – r – r Toplan Zwynis

The state of the Tagle please there sick

nanan nanum iken melikira, enom Trum valuatin seisi karitetii amara.

where the state of the control of the state of the server of the state of the server of the state of the server of

. The second second of the second sec

L islim etiam viris co and some services sit. In on alice - Lest pasi dicatur : . ... licita esset insol carminibus Luc miliem poëtae, ing urto Lucretii

u in signist tilgif amaror."

int the et locos qu

... . 66... I. x

I 100

in the lasta. • • 1 1 5/1**2**/1 or storing the line.

ROMAN THOUGHT: ART AND LETTERS.

Quem tibi longaevo serum Lavinia coniunx Educet sylvis regem regumque parentem, Unde genus Longa nostrum dominabitur Alba."

ebantur haec nequaquam convenire:

"Tua postuma proles,"

"Quem tibi longaevo serum Lavinia coniunx Educet sylvis regem."

am si hic Silvius, ita ut in omnium ferme annalium umentis scriptum est, post mortem patris natus est, ob que causam praenomen ei Postumo fuit, qua ratione subiecest:

"Quem tibi longaevo serum Lavinia coniunx Educet sylvis?"

aec enim verba significare videri possunt, Aenea vivo ac sene natum ei Silvium et educatum. Itaque hanc senten-1 esse verborum istorum Caesellius opinatus in commen-Lectionum Antiquarum: "Postuma," inquit "proles non significat, qui patre mortuo, sed qui postremo loco natus sicuti Silvius, qui, Aenea iam sene, tardo seroque partu editus." Sed huius historiae auctorem idoneum nullum unat. Silvium autem post Aeneae mortem, sicuti diximus, ım esse multi tradiderunt. Idcirco Apollinaris Sulpicius r cetera, in quibus Caesellium reprehendit, hoc quoque eius si erratum animadvertit, errorisque istius hanc esse causam t, quod scriptum ita sit: "Quem tibi longaevo." "Lon-70," inquit, non "seni" (significatio enim est contra historiae m) sed in longum iam aevum et perpetuum recepto, immorque facto. Anchises enim, qui haec dicit ad filium, sciebat, , cum hominum vita discessisset, immortalem atque indigefuturum, et longo perpetuoque aevo potiturum. Hoc sane ollinaris argute: sed aliud tamen est longum aevum, aliud petuum: neque dii longaevi appellantur, sed immortales. l Gell., II. xvi.

179. A Question of Virgilian Exegesis.

"Ipse Quirinali lituo parvaque sedebat Succinctus trabea; laevaque ancile gerebat."

his versibus errasse Virgilium Higinus scribit, tanquam non imadverterit deesse aliquid hisce verbis:

"Ipse Quirinali lituo."

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE. tam si nihil, inquit, deesse animadvertimus, videtur quit, quit, inquit, deesse animadvertimus, videtur quit, quit, inquit, trabea succinctus; quod est, inquit, quit, in particular in production in particular inquit, quitone cum lituus sit virga brevis, in particular inquit, quitone cum lituus sit virga brevis, in particular inquit, quitone cum lituus sit virga brevis, in particular inquit, quitone cum lituus sit virga brevis, in particular inquit, quitone cum lituus sit virga brevis, in particular inquit, quitone cum lituus sit virga brevis, inquitone cum lituus sit virga brevis cum lituus cum lituus sit virga br tum, ut fiat : "lituo et trabea succinctus;" quod est, inq quit, oarte, surdissimum : quippe cum lituus sit virga brevis, quo surdissimum: quippe cum lituus sit virga brevis, in pasare, quo sare, qua augures utuntur; Higginus in robustior est, incurva, qua augures Immo ipse dicissimum avado "succinctus lituo" videri potest! utuntur, neracue dicissimum animadvertit. sie hoc esse dictum. ut neracue dicissimum animadvertit. aodo "succinctus lituo" videri Potest! Immo ipse Higginus i per dictum, ut pleraque diciente per dictum. "M. Cicero bomo aumadvertit, sic hoc esse dicitur. "M. Cicero bomo dicitur: Veluti cum dicitur: defectionem solent. Veluti cum histrio summa venustate: "Q. Roscius histrio summa sed enimagna eloquentia," et: "Q. Roscius perfectum est: sed enimagna eloquentia," et: "Q. Roscius perfectum est: sed enimagna per perfectum hoc utrumque, non perfectum est: magna eloquentia," et: "Q. Roscius histrio summa venusuite: pronon plenum hoc utrumque, non perfectum est: sed enium pronon plenum hoc utrumque, non perfectum alio in loco utrumque, non perfectum est: sed enium est: non plenum hoc utrumque, non perfectum est: seu enumi pro Ut Virgilius alio in loco [ixit]:

"Victorem Buten immani corpore,"

id est, corpus immane habentem; et item alibi: "In medium geminos immani pondere caestus

Proiecit."

Ac similiter :

"Domus sanie dapibusque cruentis,

Sie igitur id quoque videri dictum debet: "Picus Quirinali lituo erat." sicuti dicimus: "fnit." planamone about mus. "fnit." planamone about mus. lituo erat; sicuti dicimus; statua grandi capite erat, oun plerumque absunt, oun plerumque absunt, in plerumque absunt, in plerumque absunt, in plerumque absunt, in plerumque absunt et quod non an accompany mentio est, non praetermittendum est, quod posse quaeri animatentio est, quod mento est, non praetermittendum est, quod posse quaeri animale est, quod posse quaeri animale est, quod posse quaeri animale vertimus, utrum lituus augurulis a tuba, dicta sit. Utrumpi latur, an tuba a lituo augurum "lituus" est. Sod si at militus enim pari forma et pariter incurrum est. enim pari forma et pariter incurvum est. Sed si, ut quid enim pari forma et pariter incurvum est. Sed si, ut quia putant, tuba a sonitu "lituus", appellata est ex illo Honer versu: Aives Biós: necesse est ita accipi, ut virga august tubae similitudine "lituus" vocetur.

isto Virgilius et pro tuba:

"Et lituo pugnas insignis obibat et hosta."

180. On the Accent of Certain Words.

Annianus poëta, praeter ingenii amoenitates, lite que veterum et rationum in literis oppido quam ; et sermocinabatur mira quadam et scita suavitate. et sermocinaus tur mirs quadam et scress sus vitas en pronun ,, prima acuta, non media, pronun ut "admodum," veteres locutos censebat. Itaque se audiente Probum ammaticum hos versus in Plauti Cistellaria legisse dicit;

"Potin es tu homo facinus facere strenuum?"
 B. "Aliorum affatim est,

Qui faciant. Sane ego me nolo fortem perhiberi virum."

usamque esse huic accentui dicebat, quod "affatim" non sent duae partes orationis, sed utraque pars in unam vocem aluisset, sicuti in eo quoque, quod "exadversum" dicimus, rundam syllabam debere acui existimabat, quoniam una, non ae essent orationis partes; atque ita oportere apud Terentium gi dicebat in his versibus:

"In quo haec discebat ludo, exadversum loco Tonstrina erat quaedam."

ddebat etiam, quod "ad" praeverbium tum ferme acueretur, m significaret intragir; quam "intentionem" nos dicimus, euti "adfabre" et "admodum" et "adprobe" dicuntur. etera quidem satis commode Annianus. Sed quod hanc partillam "ad" semper, cum intentionem significaret, acui putavit, en id perpetuum videtur: nam et "adoptus" cum icimus "adprimus" et "adprime," intentio bis in verbis demonstatur; neque tamen "ad" particula satis commode accentu ento pronuntiatur. "Adprobus" tamen, quod dignificat valde probus," non infitias eo quin prima syllaba acui debeat. aecilius in comoedia, quae inscribitur Triumphus, vocabulo to utitur

"Hierocles hospes est mihi, adolescens adprobus."

um igitur in istis vocibus, quas nos non acui diximus, eatum est, quod syllaba insequitur natura longior, quae non me patitur acui priorem, in vocabulis syllabarum plurium uam duarum? "Adprimum" autem "longe primum" L. irius in Odyssea dicit in hoc versu

"Ibi denique vir summus adprimus Patroclus."

lem Livius in Odyssea "praemodum" dicit, quasi "admodum. arcentes," inquit, "praemodum;" quod significat "supra odum," dictumque est quasi "praeter modum:" in quo ilicet prima syllaba acui debuit. Aul. Gell., VII. vii.

181. Instances of Unusual Inflexion in Varro and others.

M. Varronem et P. Nigidium, viros Romani generis doctismos, comperimus non aliter elocutos esse et scripsisse, quam

"senutuis," et "domuis," et "fluctuis;" qui est pairius casus, ab eo, quod est "senatus, domus," et "fluctus:" hine, "senatui, domui, fluctui," ceteraque, bis consimilia pariter dixista. Terentii quoque comici versus in libris veteribus itidem scriptus est:

"Eius anuis, opinor, causa, quae est emortua."

Hanc eorum auctoritatem quidam e veteribus grammaticis ratione etiam firmare voluerunt, quod omnis dativus singularis litera finitus "i," si non similis est genitivi singularis, "s" litera addita genitivum singularem facit, ut: "Patri patris, duci ducis, caedi caedia." Cum igitur, inquiunt, in casa dani "huic senatui" dicamus, genitivus ex eo singularis "senatuis" est, et non "senatus." Sed non omnes concedunt, in casa dative "senatui" magis dicendum, quam "senatu." Sicut Lucilius in eodem casu "victu" et "anu" dicit, non "victui" et "anui," in hisce versibus:

"Quod sumtum atque epulas victu praeponis honesto;" et alio in loco: "Anu noceo" inquit. Virgilius quoque in casu dandi "aspectu" dicit, non "aspectui:"

"Teque aspectu ne subtrahe nostro."
et in Georgicis:

"Quod nec concubitu indulgent."

Caius etiam Caesar, gravis auctor linguae Latinae, in Anticotone: "Unius," inquit, "arrogantiae superbiaeque dominatque:" item in Dolabellam actionis III: "Ibi isti quorum in aedibus fanisque posita et honori erant et ornatu." In libris quoque Analogicis omnia istiusmodi sine i litera dicada censet. Aul. Gell., IV. xvi.

182. On the Phrase "Pedarii Senatores."

Non pauci sunt, qui opinantur, "pedarios senatores" appellatos, qui sententiam in senatu non verbis dicerent, sed in alienam sententiam pedibus irent. Quid igitur? Cum senaturos sententiam pedibus ferebant? Atque hace etiam vocabuli istius ratio dicitur, quam Gabius Bassus in commentaris sus scriptam reliquit. Senatores enim dicit in veterum actate, qui curulem magistratum gessissent, curru solitos honoris gratis in curiam vehi; in quo curru sella esset, supra quam consideratio quae ob cam causam "curulis" appellaretur: sed cos senatores.

nagistratum curulem nondum ceperant, pedibus itavisse curiam: propterea senatores, nondum maioribus honoribus tyra Menippea, quae Ίπποκύων inscripta est, equites quosdam cit "pedarios" appellatos: videturque eos significare, qui >ndum a censoribus in senatum lecti, senatores quidem non ant, sed, quia honoribus populi usi [quidem] erant, in senatum iniebant et sententiae ius habebant. Nam et curulibus magisatibus functi, qui nondum a censoribus in senatum lecti erant, matores non erant: et qui in postremis scripti erant, non gabantur sententias, sed, quas principes dixerant, in eas, scedebant. Hoc significabat edictum, quo nunc quoque conles, cum senatores in curiam vocant, servandae consuetudinis vuen translaticio utuntur. Verba edicti haec sunt: SENATORES, UIBUS Q. IN SENATU SENTENTIAM DICERE LICET. Versum uoque Laberii, in quo id vocabulum positum est, notari iussiquem legimus in mimo, qui Scriptura inscriptus est:

"Caput sine lingua pedaria sententia est."

Hoe vocabulum a plerisque barbare dici animadvertimus. Nam ro "pedariis, pedaneos" appellant. Aul. Gell., III. xviii.

183. Instances of Onomatology.

Timacus in Historiis, quas oratione Graeca de rebus populi Romani composuit, et M. Varro in Antiquitatibus Rerum Humanarum terram Italiam de Graeco vocabulo appellatam scripserunt; Quoiam boves Graeci veteri lingua / rexo/ vocitati sunt, quorum in Italia magna copia fuerit: bucetaque in ea terra gigni pasci-The solita sint compluria. Conjectare autem ob eandem causam Posumus, quod Italia tunc esset armentosissima, mulctam, quae *Ppellatur "suprema," institutam in singulos [dies] duarum ovium, triginta boum: pro copia scilicet boum, proque ovium Sed cum eiusmodi mulcta pecoris armentique a magistratibus dicta erat, adigebantur boves ovesque alias pretii Peri, alias maioris: eaque res faciebat inaequalem mulctae Punitionem. Idcirco postea lege Aternia constituti sunt in oves Angulas aeris deni, in boves aeris centeni. "Minima" autem mulcta est ovis unius. "Suprema" mulcta est eius numeri, cuius diximus: ultra quem mulctam dicere in dies aingulos ins non est; et propterea "suprema" appellatur, id est, summa t maxima. Quando igitur nunc quoque a magistratibus populi Romani more maiorum mulcta dicitur vel minima vel suprema Observari solet, ut "oves" genere virili appellentur : atque ita M. Varro verba haec legitima, quibus minima mulcta dic concepit: "M. Terentio, quando citatus neque respondit excusatus est, ego ei unum ovem mulctam dico." Ac genere diceretur, negaverunt iustam videri mulctam. Au XI. i. 1-4.

184. On Words used in more than one Sense.

Est plurifariam videre atque animadvertere in vet scriptis, pleraque vocabula, quae nunc in sermonibus unam certamque rem demonstrent, ita fuisse media et munia, ut significare et capere possent duas inter contrarias: ex quibus quaedam satis nota sunt, ut "tem valetudo, facinus, dolus, gratia, industria." Haec enit iam vulgatum est ancipitia esse, et utroqueversus dici "Periculum" etiam, et "venenum," et "contagium," no nunc dicuntur, pro malis tantum dicta esse, multum exemp huiusmodi reperias. Sed "honorem" quoque mediam fuisse, et ita appellatum, ut etiam "malus honos" dice et significaret "iniuriam," id profecto rarissimum est. Q autem Metellus Numidicus in oratione, quam De Trit suo dixit, his verbis usus est: "Qua in re quanto univer unum antistatis, tanto vobis quam mihi maiorem ini atque contumeliam facit, Quirites: et quanto probi ini facilius accipiunt, quam alteri tradunt, tanto ille vobis mihi peiorem honorem habuit: nam me iniuriam ferre facere vult, Quirites: ut hic conquestio, istic vituperatio quatur." "Honorem," inquit, "peiorem vobis habuit, mihi:" cuius verbi sententia est, quam ipse quoque supra "maiore vos affecit iniuria et contumelia quam me." Gell., XII. ix.

185. An Analysis of the Term "Humanitas."

Qui verba Latina fecerunt, quique iis probe usi sunt, manitatem non id esse voluerunt, quod vulgus exist quodque a Graecis φιλανθεωπία dicitur, et significat dexterit quandam benevolentiamque erga omnes homines promisc sed "humanitatem" appellaverunt id propemodum, quod (παιδείαν vocant, nos eruditionem institutionemque in bonas dicimus: quas qui sinceriter cupiunt appetuntque, ii su maxime humanissimi. Huius enim scientiae cura et disc ex universis animantibus uni homini data est; idcir humanitas appellata est. Sic igitur eo verbo veteres esse

cumprimis M. Varronem Marcumque Tullium, omnes ferme bri declarant. Quamobrem satis habui unum interim exemum promere. Itaque verba posui Varronis e libro Rerum Iumanarum primo, cuius principium hoc est: Praxiteles, qui ropter artificium egregium nemini est paulum modo humaniori notus. "Humaniori," inquit, non ita, ut vulgo dicitur, facili tractabili et benevolo, tametsi rudis literarum sit, (hoc enim um sententia nequaquam convenit;) sed eruditiori doctiorique, ui Praxitelem, quid fuerit, et ex libris, et ex historia cognoverit. "M. Gell., XIII. xvi.

186. An Analysis of the untranslateable Word "Urbanitas."

His adiicit Domitius Marsus, qui de urbanitate diligentissime ripsit, quaedam non ridicula, sed cuilibet severissimae orationi avenientia, eleganter dicta, et proprio quodam lepore iucunda: me sunt quidem "urbana," sed risum tamen non habent. eque enim ei de risu, sed de urbanitate est opus institutum, m propriam esse nostrae civitatis ait, et sero sic intelligi eptam, postquam "Urbis" appellationem, etiamsi nomen oprium non adiiceretur, Romam tamen accipi sit receptum: mque sic finit: "Urbanitas est virtus quaedam in breve dictum ucta, et apta ad delectandos movendosque homines in omnem lectum, maxime idonea ad resistendum, vel lacessendum, prout meque res ac persona desiderat." Cui si brevitatis exceptionem maxeris, omnes orationis virtutes complexa sit. instat rebus et personis; quod in utrisque oporteat dicere, riectae eloquentiae est. Cur autem "brevem" esse eam duerit, nescio quidem. At, quam in eodem libro dicat fuisse in multis, narrandi urbanitatem, paullo post ita finit, Catonis t ait) opinionem secutus, "Urbanus homo erit, cuius multa me dicta responsaque erunt : et, qui in sermonibus, circulis, aviviis, item in concionibus, omni denique loco ridicule mmodeque dicet. Risus erunt, quicunque haec faciet orator." us si recipimus finitiones, quicquid "bene" dicetur, et wbane" dicti nomen accipiet. Ceterum illi, qui hoc proposuat, consentanca fuit illa divisio, ut dictorum urbanorum alia eria," alia "iocosa," alia "media" faceret. Nam est eadem mium bene dictorum. Verum mihi etiam iocosa quaedam lentur posse non satis urbane referri. Nam meo quidemlicio illa est "urbanitas, in qua nihil absonum, nihil agreste, il inconditum, nihil peregrinum, neque sensu, neque verbis, que ore gestuve possit deprehendi :" ut non tam sit in singulis

ictis, quam in toto colore dicendi: qualis apud Graecos divisualle redolens Athenarum proprium saporem. Quint., VI. 102–107.

187. On Euphonic Variations of Termination in the best Wree

Nos autem aliud quoque postea consimiliter a Virgilio dupo modo scriptum invenimus. Nam et "tres" et "tris" possui eodem in loco, ea iudicii subtilitate, ut si aliter dixeris musta verisque, et aliquid tamen auris habeas, sentias suavitatem sonitus claudere. Versus ex decimo hi sunt:

"Tres quoque Threicios Boreae de gente suprema, Et tris, quos Idas pater, et patria Ismara mittit:"

"tres" illic, "tris" hic. Pensicula utrumque modulareque: reperies suo quodque in loco sonare aptissime. Sed in illo quoque itidem Virgilii versu:

"Haec finis Priami fatorum,"

si mutes, et "hic finis" dicas, durum atque absonum erit, respuentque aures, quod mutaveris. Sicut illud contra eiusdem Virgilii insuavius facias, si mutes:

"Quem das finem, rex magne, laborum?"

Nam si ita dicas: "Quam das finem," iniucundum nescio quo pacto et laxiorem vocis sonum feceris. Ennius item "rectos cupressos" dixit contra receptum vocabuli genus, hoc versu:

"Capitibus nutantis pinos rectosque cupressos."

Firmior ei, credo, et viridior sonus esse vocis visus est "rect dicere "cupressos," quam "rectas." Contra vero idem Enr in Annali duodevicesimo "aëre fulva" dixit, non "fulvo;" ob id solum, quod Homerus iipa sasias dicit: sed quod sonus, opinor, vocalior est visus et amoenior. Sicuti M. Ciceroni mollius teretiusque visum est, in quinta In V "fretu" scribere, quam "freto." "Perangusto," inquit, 'divisa." Erat enim crassius iam vastiusque, "perangusto dicere. Itidem in secunda, simili usus modulamine: "m peccatu," inquit, non "peccato:" hoc enim scriptum atque in altero antiquissimae fidei libro Tironiano reper Gell., XIII. xxi.

88. The Use of Rare Words in Discourse a sign of Bad Taste.

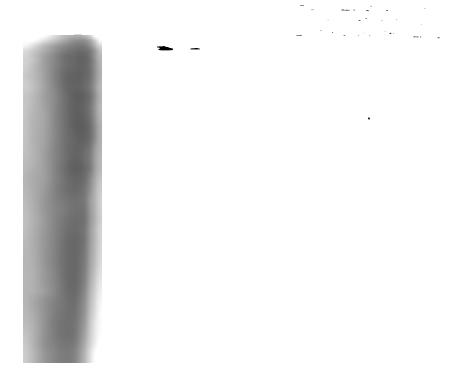
Est adeo id vitium plerumque serae eruditionis, quam Graeci appellant, ut, quod nunquam didiceris, diu ignoraveris, يعناهم عناهم عل rum id scire aliquando coeperis, magni facias quo in loco cunque quacunque in re dicere. Veluti Romae, nobis praesentibus, retus celebratusque homo in causis, sed repentina et quasi tumultuaria doctrina praeditus, cum apud praefectum urbis verbe faceret, et dicere vellet, inopi quendam miseroque victu vivere et furfureum panem esitare, vinumque eructum et foetidum potare: "Hic," inquit, "eques Romanus apludam edit, et floces bibit." Adspexerunt omnes, qui aderant, alius alium, primo tristiores turbato et requirente vultu, quidnam illud utriusque verbi foret; post deinde, quasi nescio quid Tusce aut Gallice dixisset, universi riserunt. Legerat autem ille, "apludam" veteres rusticos frumenti furfurem dixisse; idque a Plauto in comoedia, si ea Plauti est, quae Astraba inscripta est, positum esse. Item "floces" audierat prisca voce significare vini faecem e vinaceis expressam, sicuti fraces ex oleis: idque apud Caecilium in Polumenis legerat, eaque sibi duo verba ad orationum ornamenta servaverat. Alter quoque, a lectionibus id genus paucis daugonados, cum adversarius causam differri postularet: "Rogo, praetor," inquit, "subveni, succurre: quonam usque nos bovinator hic demoratur?" Atque id voce magna ter quaterque inclamavit, "bovinator est." Commurmuratio fieri coepta est a plerisque, qui aderant, Quasi monstrum verbi admirantibus. At ille, iactans et gestiens: "Non enim Lucilium," inquit, "legistis, qui tergiversatorem bovinatorem dicit." Est autem in Lucilii undecimo versus:

"Hic strigosus, bovinatorque ore improbus duro."

Aul. Gell., XI. vii. 3-10.

189. A Caution against Affected Archaism.

Favorinus philosophus adolescenti, veterum verborum cupidissimo, et plerasque voces nimis priscas et ignotissimas in quotidianis communibusque sermonibus expromenti: Curius, inquit, et Fabricius, et Coruncanius, antiquissimi viri nostri, et his antiquiores Horatii illi trigemini, plane ac dilucide cum suis fabulati sunt: neque Auruncorum, aut Sicanorum, aut Pelasgorum, qui primi incoluisse Italiam dicuntur, sed aetatis suae verbis locuti sunt. Tu autem, perinde quasi cum

SECOND DIVISION.

ROMAN STYLE.

.

ROMAN STYLE.

PART I.—DESCRIPTIVE PASSAGES.

A.—Period I., 240-280 B.C.

1. A Coquette.

Quase pila In choro ludéns datatim dát se ac communém facit, Alii adnutat, álii adnictat, álium amat, aliúm tenet. Alibi manus est óccupata, álii percellít pedem, Anulum alii dát spectandum, á labris alium ínvocat, Cum álio cantat, áttamen alii suó dat digito líteras. Naev. Tarentilla, fr.

2. Love is too expensive a Luxury.

Omnium primum Amóris artis éloquar quemadmódum expediant.

Núnquam Amor quemquam nísi cupidum hominem postulat se in plagás coniicere;

Eos cupit, eos consectatur; súbdole blanditur; ab re

Consulit, blandiloquentulus, harpago, mendax, c avarus.

Elegans, despóliator, latébricolarum hominum corrup Blandus, inops, celáti indagator: nam qui ab eo. amat,

Quam éxtemplo sáviis sagittátis percússus est:

Illico rés foras lábitur, líquitur.

"Dá mihi hoc, mél meum, sí me amas, si aúdes!"

Ibi ille cucúlus: "Océlle mi, fiat!

Et istuc et si ámplius vís dari, dábitur."

Ibi illa pendéntem ferit : iam amplius orat;

Nón sat id ést mali, ni amplius étiam,

Quód bibit, quód comest, quód facit súmti.

Nóx datur: dúcitur fámilia tóta:

Véstispicae, unctor, aúri custos, flábelliferae, sándaligerulae,

Cántrices, cistéllatrices, núntii, renúntii, Raptóres panis ét peni.

Fit ipse, dum illis cómis est,

Inops amator.

Haec égo quom ago cum meo animo ét recolo,

Ubi quí eget, quam preti sít parvi :

Apagé te, Amor! non places! níl te utor.

Quamquam illud est dulce, esse ét bibere ;

Amor amara dát tibi satis quod aégre sit;

Fugit fórum, fugat tuos cógnatos,

Fugat îpse a suo se contuitu;

Neque enim éum sibi amicum vólunt dici.

Mille modis amor ignorandust, procul adhibendust, abstinendus:

Nam qui in amorem praécipitavit, péius perit, quam si sáxo saliat.

Apage, sis, Amor! Túas res tíbi habe. Amor mihi amícus Né fuas únquam! Cértum est, ad frúgem Applicare animum.

Plant., Trin., II. i. 14-52.

3. A Lover's Pangs.

Credo égo amorem primum ápud homines carnúficinam commentum.

Hanc égo de me coniécturam domi fácio, ne foris quaéram:

is homines supero, antideo cruciabilitatibus cior, ágitor, stimulor, vórsor in amorís rota nimor, eror, distrahor, díripior: n mentem animi hábeo; ubi sum, m; ubi non sum, ibi ést animus: nnia nunc ingénia insunt; :, non lubet iam id continuo: or lapsum animi lúdificat, t, appetit et raptat, ctat, largitur; non dat; delúdit; l suasit, dissuadet; asit, id osténtat. moribús peritur: ita meum iantem animum; néc nisi quia eo pessum, úlla abest to pernícies: ita patér apud villam détinuit s sex ruri continuos, um interea est méam amicam vísere. miserum memorátu?

Plaut., Cist., II. i. 1-24.

Λ Lady's Toilette.

i sibí qui volet vim paráre: n ét mulierém, hacc duó comparáto: núllae magís res duaé plus negóti it, forte si ócceperís exornáre; : únquam satís hae duaé res ornántur, eís ulla ornándi satís satietás est. haéc ut loquér, nunc domé docta dico: nós usque ab aúrora ad hóc quod diéi est lustria ámbae concessamus núnquam i, aut fricari, aut tergéri, aut ornari, , expolíri, pingí, fingi; et úna , singulís quae dataé nobis áncillae, os lavándo, eluéndo, operam dedére; undaque aquá sunt virí duo defessi. isis, negóti quantum in muliere úna est! Plant. Poen., I. ii. 1-15

5. Patron and Client.

Ut hóc utimúr maxumé more móro Moléstoque múltum: Atque uti quíque sunt óptumi, máxumi: Mórem habent húnc: Cliéntis sibi ómnes volúnt esse múltos; Bonine an mali sint, id haud quaeritant: Rés magis quaéritur, quam clientum fides Quoiusmodi clúeat. Si ést pauper átque haud malús, nequam habétur; Sin díves malúst, is cliéns frugi habétur. Qui néc leges neque aéquom bonum úsquam colúnt, Sollicitos patrónos habént. Datúm denegánt, quod datum ést; litiúm Pléni, rapáces, virí fraudulénti, Qui aut foenore aut periuriis habent rem [partam ;] Mens ést in querélis. Iurís ubi dicitúr dies, Simúl patronis dícitur: Quippe quí pro illis loquántur, male quae fécerint. Aut ad populum aut in iure apud iudicem res est. Sícut me hodié nimis sóllicitum cliens Quidam habuit, Néque, quod volui, Agere quidquam lícitum est: ita me attínuit, ita me déti Apud Aedilis, proéliis factis plúrimisque péssumisque, Dixit causam. Cónditiones tétuli tortas, cónfragosas; Aút plus aut minús, quam opus erat, múlto controvérsia Dixeram, uti spónsio fieret. Quid ille ? Quid ? Praedém de Néc magis manufésto unquam hominem ullúm teneri vídí Omnibus malefáctis testes trés aderant acérrumi. Dí illunc omnes pérdant (ita mi hunc hódie corrupít dier Méque adeo, qui hodié forum unquam éculis inspexí me Plant., Men., IV. ii. 1-32.

6. A Brown Study.

Illuc, sis, vide,
Quem ad modum abstitit, severa fronte curas cógitans?
Péctus digitis púltat: cor, credo, évocaturúst foras.
Ecce aútem avortit; nísus laevo in fémine habet laevám manum,
Déxtera digitis rationem computat, feriéns femur

Déxterum: ita veheménter, quod facto ópus est, aegre súppetit.

Concrepuit digitis: laborat. Crébro commutat status.

Eccere autem capite nutat! Non placet, quod réperit.

Quidquid est, incoctum non expromet; bene coctum dabit.

Ecce autem aedificát: columnam ménto subfulsít suo.

Apage! non placét profecto mi illa inaedificátio.

Nam ós columnatúm poetae esse indaudivi bárbaro,

Quoí bini custódes semper tótis horis áccubant.

Eúge, euge euscheme ádstitit hercle, et dúlice et comoédice!

Númquam hodie quiéscet, priusquam id, quód petit, perfécerit.

Habet opinor. Age, si quid agis! vígila! ne somnó stude, Nísi quidem hic agitari mavis varius virgis. Tíbi ego dico! au, fériatus né sis! Heus, Palaéstrio, Vígila, inquam! expergíscere, inquam! lúcet hoc, inquam! Aúdio.

Plaut., Mil. Gl., II. ii. 47-65.

7. A Battle Scene.

Postquam utrimque éxitum est máxuma copia, Dispartiti viri, dispartiti ordines: Nós nostras móre nostro ét modo instrúximus Légiones; hostes contra suas instruunt; Deínde utrinque imperator in medium éxeunt Extra turbam órdinum, cónloquuntúr simul. Cónvenit, vícti utri sínt eo proélio, Urbem, agrum, arás, focos séque uti déderent. Postquam id actúm est, tubae utrimque contrá canunt. Consonat terra; clamorem utrimque efferunt; Imperator utrimque hinc et illinc Iovi Vota suscipere, hortári exércitum; Pro se quisque id, quod quisque ét potest ét valet, Edit, ferró ferit. Téla frangúnt; boat Coélum fremitú virum. Ex spíritu et anhélitu Nébula constat; cadunt Vólneris vi ét viriúm. Dénique, ut vóluimus, nóstra superát manus; Vícimus ví ferocís. Hostes crebri cadunt; nostri contra ingruunt: Séd fugam in sé tamen némo convórtitur;

384

Néc recedit loco, quín statim rém gerat.
Animam amittúnt prius, quám loco démigrent.
Quísque, ut steterát, iacet óbtinetque órdinem.
Hóc ubi Amphítruo herus cónspicatú'st meus,
Illico equités iubet déxtera inruere.
Equites parent citi: ab déxtera máxumo
Cúm clamore involant impetu álacri,
Foédant et próterunt hóstium cópias
Iúre iniustás.

Plant., Amph. I. i. 65-

8. An Escape from Shipwreck.

Sed, 6 Palaemon, sancte Neptuni comes Quique Hércule illi sócius esse díceris, Quod fácimus video! Da. Quid vides? Sc. Mulié Videó sedentis in scapha solás duas. Ut ádflictantur míserae!-Euge, euge! pérbene! Ab sáxo avortit flúctus ad littús scapham, Neque gubernator unquam potuit réctius. Non vídisse undas mé maiores cénseo. Salvaé sunt, si illos flúctus devitáverint. Nunc, núnc periculum ést : eiecit álteram. At in vado est: iam fácile enabit.—Eúgepae, Viden', alteram illam ut fluctus eiecit foras? Surréxit, horsum se capessit. Sálva res! Dessluit haec autem altera in terram é scapha. Ut praè timore in génua in undas concidit! Salva ést: evasit éx aqua. Iam in líttore est. Sed déxtrovorsum avorsa it in malam crucem. Hem, errabit illaec hódie. Da. Quid id refért tua! Sc. Si ad saxum quo capéssit, ea deorsum cadit, Errationis fécerit compéndium. Da. Si tú de illarum coénaturus vésperi es, Illís curandum cénseo, Scepárnio; Si apúd me esurus és, mihi dari operám volo. Sc. Bonum aéquomque oras. Da. Sequere me hac Sc. Sequor.

Plaut., Rud., I. iii. 71-

9. A Purchaser frightened out of a Bargain.

Per deés atque homines díco, ne tu illúnc agrum Tuom síris unquam tíeri, neque gnatí tui. Ei rei árgumentum dícam. Ph. Audire edepól lubet. St. Primum ómnium, olim térra quom proscíuditur, In quinto quoque súlco moriuntúr boves. Ph. Apage!

St. Neque únquam quisquam est, quóius ille agér fuit, Quin péssume ei res vórterit, quoiúm fuit. Alii exulatum abiérunt; alii emórtui; Alií se suspendére. Hem, nunc hic, quóius est, Ut ad íncitas redáctus! Ph. Apage a me ístum agrum!

St. Magis Apage dicas, si ómnia a me audíveris:
Nam fúlguritae súnt hic alternae árbores;

Sués moriuntur ángina acérrume;
Ovés scabrae sunt, tám glabrae, hem, quam haec ést manus.

Tum autém Syrorum, génus quod patientissumum est Hominum, nemo extat, qui ibi sex menses vixerit : Ita cuncta solstitiali morbo décidunt.

Ph. Credo ego istuc, Stasime, ita ésse; sed Campás

genus

Multó Syrorum iam antidit patiéntia. Sed iste ést ager profécto, ut te audivi loqui, Malós in quem omnes públice mittí decet. Sicút Fortunatórum memorant insulas, Quo cúncti, qui aetatem égerunt casté suam, Convéniant: contra istóc detrudi máleficos Aequóm videtur, quí quidem istius sít modi. St. Hospítium est calamitátis. Quid verbís opust? Quamvís malam rem quaérens, illic réperias. Ph. At tu hércle et illi et alibi. St. Cave, sis, dixeris, Me tibi dixisse hoc. Ph. Dixisti arcanó satis. St. Quin hic quidem cupit illum ab se abalienarier, Si quidem reperire possit, cui os súblinat. St. Si sapiés Ph. Meus quidem hercle nunquam siet. quidem. Lepide hercle de agro ego húnc senem detérrui.

Plaut., Trin., II. iv. 119-123, and 132-159.

10. A Parasite puts himself up for Auction.

Ipse égomet quamobrem aúctionem praédicem, Damna évenerunt máxuma miseró mihi : Ita mé mancupia míserum adfecerúnt male— Potátiones plúrimae demórtuae.

Quot ádeo coenae, quás deflevi, mortuae! Quot potiones múlsi! quot autem prándia, Quae intér continuum pérdidi triénnium! Prae maérore adeo miser atque aegritudine Consénui ; pene súm famed emortuus. Cr. Ridiculus aeque múllus est, quando ésurit. Ge. Nunc auctionem facere decretum est mihi: Forás necessum est, quidquid habeo, véndere. Adéste, sultis! praéda erit praeséntium. Logós ridiculos véndo. Age, licémini. Qui coéna poscit? écqui poscit prándio? Herculés te amabit prandio, coená, cibo. Ehem, ádnuistin'? Némo meliorés dabit : Nullí meliores ésse parasitó sinam. Vel unctiones graécas sudatórias Vendó, vel alias málacas crapulárias; Cavillátiones; ádsentatiúnculas Ac périuratiúnculas parasíticas; Robíginosam strígilem: ampullam rúbidam; Parasitum inanem, quó recondas réliquias. Haec véniisse iam opus est, quantum potest: Ut decumum partem Hérculi polluceam. Cr. Ecástor auctionem haud magni preti! Adhaésit homini ad infimum ventrém fames. Plaut., Stich., II. i. 55-82.

11. A Parasite's Complaint.

Ilicet parasíticae arti in maxumam malam crucem :
Ita iuventus iam ridiculos inopesque ab se ségregat.
Nil morantur iam Laconas, imi subsellí viros,
Plágipatidas, quibus sunt verba sine penu et pecúnia;
Eós requirunt, qui, lubenter quom éderint, reddant domi
Ipsi obsonant, quaé parasitorum ante erat provincia;
Ipsi de foró tam aperto capite ad lenonés eunt,
In tribu quam apérto capite sóntis condemnant reos;
Néque ridiculos iam terunci fáciunt; sese omnés amant
Nam út dudum hinc abívi, accessi ad ádulescentes in
foro;
Sálvete, inquam: quo imus una ad prandium?—Atque
illi tacent.
Quis ait "Huc," aut quis profitetur? inquam.—Quesi
mutí silent.

Néque me rident. Úbi coenamus ? ínquam. Atque illi ábnuunt.

Dico unum ridículum dictum dé dictis melióribus, Quibus solebam ménstruales épulas ante adipíscier. Némo ridet. Scívi extemplo, rém de compactó geri. Né canem quidem írritatam vóluit quisquam imitárier, Sáltem, si non árriderent, déntis ut restringerent. Abeo ab illis, póstquam video mé sic luditicárier; Pérgo ad alios; vénio ad alios, déinde ad alios: úna res; Ómnes compactó rem agunt, quasi ín Velabro oleárii.

Plaut., Capt., III. i. 9-29.

12. A Swaggering Parasite.

 Prius edico, né quis propter cúlpam capiatúr suam : tinete v6s domi! prohibéte a vobis vím meam! Míra edepol sunt, ni híc in ventrem súmsit confidentiam. misero illi, cuius cibo iste factust imperiosior! Tum pistores scrofipasci, qui alunt furfuri sues, Tum odore praéterire némo pistrinúm potest, m si quoiúsquam scrofam in público conspéxero, Pais dominís meis pugnis éxculcabo fúrfures. Básilicas edíctiones átque imperiosás habet: r homo est; habét profecto in véntre confidéntiam. Tim piscatorés, qui praebent pópulo piscis foétidos, i ádvehuntur quádrupedanti crúcianti canthério; Tum odos subbásilicanos ómnis abigit in forum: ego ora vérberabo sírpiculis piscáriis, sciant, aliéno naso quam éxhibeant moléstiam. lanii autem, quí concinnant líberis orbás oves, locant caedúndos agnos, ét duplam agninám danunt, petroni nómen indunt vérveci sectário; ego si in viá petronem pública conspexero, Petronem et dóminum reddam mórtales misérrumos. Eúgepae! edíctiones aédilitias híc quidem habet; Tumque adeo est, ni hunc fecere sibi Aetoli agoranomum. Nón ego nunc parasítus sum, sed réguin rex regálior : antus ventri commeatus, méo adest in portú cibús. Plaut., Capt., IV. ii. 24-47.

13. Progressive Refinement in the Art of Sycophancy.

veni hodie advéniens quendam méi loci hinc atque órdinis minem haud inpurum, ítidem patria qui ábligurrierát bona.

__ = = rem ==rem .....

The second secon

THE RESERVE THE PROPERTY OF TH

The second secon

- Josephini Takan mengangan

4-1-2 The second second the transfer of the second

· w ut ruleant. - - s.mul.

z 25 d quoque . . . ezemet mihi errimus.

. . . sam ex stáli

🚊 ubi advi

::-

. -. : e estire.

:: <u>:</u> 3-

grand of the time il n •

Sic cógitabam: Hic párvae consuetúdinis
Causa húius mortem tám fert familiáriter:
Quid si ípse amasset? quíd hic mihi faciét patri?
Hace égo putabam esse ómnia humani íngeni
Mansuétique animi officia. Quid multís moror?
Egomét quoque eius caúsa in funus pródeo,
Nihil súspicans etiám mali. So. Hem, quid id ést?
Si. Scies.

Effértur. Imus. Înterea inter mûlieres, Quae ibi âderant, forte unam âspicio adulescéntulam, Formá. . . . So. Bona fortâsse. Si. Et voltu, Sósia.

Ade6 modesto, ade6 venusto, ut nsl supra. Quae quúm mihi lamentári praeter céteras Visa ést, et quia erat fórma praeter céteras Honésta et liberáli, accedo ad pédisequas: Quae sit, rogo. Sorórem esse aiunt Chrysidis. Percussit illico animum. Atat, hoc illud est, Hinc Illae lacrumae, hacc Illast misericórdia. 80. Quam tímeo, quorsum evádas. Si. Funus interim Sequimur: ád sepulcrum vénimus: In ignem impositast : flétur. Interea haéc soror, Quam díxi, ad flammam accéssit imprudéntius, Satis cum periclo. Ibi tum exanimatus Pamphilus Bene dissimulatum amorem et celatum indicat: Adcurrit : mediam múlierem compléctitur : Mea Glýcerium, inquit, quíd agis? cur te is pérditum? Tum illa, út consuetum fácile amorem cérneres, Reiccit se in eum flens quam familiariter. Ter., Andr., I. i. 78-109.

15. Syrus describes his Visit to Antiphila.

Sy. Iam primum ómnium,
Ubi véntum ad aedis est, Dromo pultát fores:
Anus quaédam prodit: haéc ubi aperuit óstium,
Contínuo hic se coniecit intro, ego cónsequor:
Anus fóribus obdit péssulum, ad lanám redit.
Hic scíri potuit, aút nusquam alibi, Clínia,
Quo stúdio vitam suám te absente exégerit.
Ubi de ínproviso est ínterventum múlieri:
Nam ea rés dedit tum exístumandi cópiam
Cotídianae vítae consuetúdinem;
Quae, cuíusque ingenium ut sít, declarat máxume:

Texéntem telam stúdiose ipsam offindamas;.
Mediócriter vestítam veste lúgulai.
Eius ánuis causa, opínor, quae crat mórtua;
Sine aúro: tum ornatam, ita uti quae ornantúr sibi,
Nullá mala re éxpolitam múliebri:
Capillus passus, prólixus, circúm caput
Reiéctus neglegénter: pax. Clin. Syre mi, obsero,
Ne me ín laetitiam frústra coniciás. Sy. Anus
Subtémen nebat: praéterea una ancillula
Erat; éa texebat úna, pannis óbsita,
Neglécta, inmunda inlúvie. Clit. Si hace sunt, Cliniam
Vera, ita uti credo, quís te est fortunátior?
Scin háne, quam dicit sórdidatam et sórdidam?
Magnum hóe quoque signumst, dóminam esse emples de la complexión de signums esse emples de la complexión de la comple

nóxiam,
Quum eíus tam negliguntur internúntii.
Nam disciplina est iísdem, munerárier
Ancíllas primum, ad dóminas qui adfectánt viam.
Clin. Perge, óbsecro te: et cáve ne falsam grátiam
Studeás inire. Quíd ait, ubi me nóminas?
Sy. Ubi dícimus rediísse te, et rogáre uti
Veníret ad te, múlier telam déserit
Contínuo, et lacrumis ópplet os totúm sibi:
Ut fácile scias desíderio id fierí tuo.

Ter., Haut., II. iii. 33-66.

16. The Advantages of an Easy Temper.

Re ipsa répperi,

Fácilitate níhil esse homini mélius neque cleméntia.

Id esse verum, ex me átque ex fratre cuívis facilest nóscere.

Ille suam semper égit vitam in ótio, in convíviis:

Clémens, placidus, núlli laedere ós, adridere ómnibus:

Síbi vixit: sibi súmptum fecit: ómnes benedicúnt, amant.

Ego ille agrestis, saévos, tristis, párcus, truculentús, tenax,

Dúxi uxorem: quam íbi miseriam vídi! Nati fílii,

Alia cura: heia aútem, dum studeo íllis ut quamplúrimum

Fácerem, contrivi ín quaerundo vítam atque aetatém meam.

Núnc exacta aetáte hoc fructi pró labore ab eís fero,

Odium: ille alter síne labore pátria potitur cómmoda:

Illum amant: me fúgitant: illi crédunt consilia ómnia:

Illum diligúnt: apud illum súnt ambo, ego desértus sum:

Illum ut vivat óptant, meam autem mórtem exspectant scilicet.

lo sumptu: míseriam omnem ego cápio; hic potitur gaúdia.

Age, iam experiámur porro cóntra, ecquid ego póssiem

Ide dicere aút benigne fácere, quando huc próvocat.

Quoque a meis me amari et mágni pendi póstulo.

I fit dando atque óbsequendo, nón posteriorés feram.

it: id mea mínume refert, quí sum natu máxumus.

Ter., Ad., V. iv. 6-27.

17. Portrait of a Good Steward.

ec erunt vilici officia. Disciplina bona utatur. ntur. Alieno manum abstineat. Sua servet diligenter. us familiae supersedeat. Si quis quid deliquerit, pro noxa modo indicet. Familiae male ne sit, ne algeat, ne esuriat; bene exerceat: facilius malo et alieno prohibebit. Vilicus · et male facere, non faciet. Si passus erit, dominus impune nat esse. Pro beneficio gratiam referat, ut aliis recte facere Vilicus ne sit ambulator, sobrius siet semper, ad cenam Familiam exerceat: consideret, quae dominus uo eat. averit, fiant. Ne plus censeat sapere se, quam dominum. os domini, eos habeat sibi amicos. Cui iussus siet, auscul-Rem divinam nisi compitalibus in compito aut in foco ne Iniussu domini credat nemini. Quod dominus crediderit, t. Satui semen, cibaria, far, vinum, oleum mutuum dederit Duas aut tres familias habeat, unde utendo roget, et is det: praeterea nemini. Rationem cum domino crebro Operarium, mercenarium politorem diutius eundem ne Ne quid emisse velit insciente domino, ne quid num celavisse velit. Parasitum ne quem habeat. Harus-1, augurem, hariolum, chaldaeum ne quem consuluisse Segetem ne defrudet: nam id infelix est. Opus rustiomne curet uti sciat facere, et id faciat saepe, dum ne s fiat. Si fecerit, scribet in mente familiae quid siet, li animo aequiore facient. Si hoc faciet, minus libebit lare, et valebit rectius, et dormibit libentius. u surgat: postremus cubitum eat. Prius villam videat a uti siet, et uti suo quisque loco cubet, et ubi iumenta um habeant. Boves maxima diligentia curatos habeto. deis obsequitor, partim, quo libentius boves curent. Cato. , V.

18. Portrait of the Steward's Wife.

Villicae quae sunt officia, curato faciat. Si cam tibi dominus uxorem, ea esto contentus. Ea te metuat. Fi nimium luxuriosa siet. Vicinas aliasque mulieres quar mum utatur; neve domum, neve ad sese recipiat. nequo eat, neve ambulatrix siet. Rem divinam ni faci mandet, qui pro ea faciat, iniussu domini aut dominae. dominum pro tota familia rem divinam facere. Mun Villam conversam mundamque habeat Kalendis, Idibus, festus dies cum erit, coronam in focum indat. Per eos dies Lari familiari pro copia supplicet. Cibum tibi et ! curet uti coctum habeat. Gallinas multas, et ova uti Pira arida, sorba, ficos, uvas passas, sorba in sapa, et uvas in doliis, et mala struthea; uvas in vinaceis, et in in terra obrutas; et nuces Praenestinas recentes in u terra obrutas habeat. Mala Scantiana in doliis, et ali condi solent, et silvatica. Haec omnia quotannis di uti condita habeat. Farinam bonam, et far subtile sciat Cato, R. R., exliii.

19. σιγάν Θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.

Iussi caudicem proferri, ubi mea oratio scripta erat d quod sponsionem feceram cum M. Cornelio. Tabulae p Maiorum benefacta perlecta, deinde quae ego pro re fecissem leguntur: ubi id utrumque perlectum est, deind tum erat in oratione "numquam ego pecuniam neque neque sociorum per ambitionem dilargitus sum." Att noli peribere, inquam, istud, nolunt audire. Deinde r "nunquam praefectos per sociorum vestrorum oppida in qui eorum bona liberos diriperent." Istud quoque dele, audire. Recita porro. "Nunquam ego praedam neque c hostibus captum esset, neque manubias inter pauculos meos divisi, ut illis eriperem qui cepissent." Istuc quoqu nihil minus volunt dici, non opus est recitato. "Nu ego evectionem datavi, quo amici mei per symbolos p magnas caperent." Perge istuc quoque uti cum maxime "Nunquam ego argentum pro vino congiario inter app atque amicos meos disdidi, neque eos malo publico divite Enim vero usque istuc ad lignum dele. Videris, quo publica siet, uti quod rei publicae bene fecissem, unde capiebam, nunc idem illud memorare non audeo, ne invidi

ita inductum est male facere impoene, bene facere non impoene licere. Cato, Or. de Sumptu Suo, ap. Front. Ep. ad Ant., i. 2, p. 99. Naber.

20. "Non possum ferre, Quirites, Graecam Urbem."

Dicam de istis Graecis suo loco, Marce fili, quid Athenis exquisitum habeam, et quod bonum sit illorum litteras inspicere, non perdiscere. Vincam nequissimum et indocile esse genus illorum. Et hoc puta vatem dixisse, quandoque ista gens suas litteras dabit omnia corrumpet, tum etiam magis, si medicos suos huc mittet. Iurarunt inter se barbaros necare omnes medicina, sed hoc ipsum mercede facient, ut fides iis sit et facile disperdant. Nos quoque dictitant barbaros et spurcius nos quam alios Opicon appellatione foedant. Interdixi tibi de medicis. Cato, ap. Plin., N. H., XXIX. vii. 14.

21. A Character.

Haece locutus vocat quocum bene saepe libenter Mensam sermonesque suos rerumque suarum Congeriem partit, magnam cum lassus diei Partem fuisset de summis rebus regundis Consilio indu foro lato sanctoque senatu: Cui res audacter magnas parvasque iocumque Eloqueretur, cuncta simul malaque et bona dictu Evomeret, si qui vellet, tutoque locaret. Quocum multa volup ac gaudia clamque palamque. Ingenium cui nulla malum sententia suadet Ut faceret facinus levis aut malus, doctus fidelis Suavis homo facundus suo contentus beatus Scitus secunda loquens in tempore commodus verbum Paucum, multa tenens antiqua sepulta, vetustas Quem fecit mores veteresque novosque tenentem, Multorum veterum leges divumque hominumque; Prudenter qui dicta loquive tacereve possit: Hunc inter pugnas Servilius sic compellat. Enn., Ann., ap. Gell., xii. 4.

22. Ilia's Dream.

Excita cum tremulis anus attulit artubus lumen, Talia commemorat lacrimans, exterrita somno, Eurudica prognata, pater quam noster amavit, Vires vitaque corpus meum nunc deserit omne.

Nam me visus homo pulcher per amoena salicta. Et ripas raptare locosque novos; ita sola. Postilla, germana soror, errare videbar. Tardaque vestigare et quaerere te neque posse. Corde capessere: semita nulla pedem stabilibat. Exin compellare pater me voce videtur. His verbis: "o gnata, tibi sunt ante ferendae. Aerumnae, post ex fluvio fortuna resistet." Haec ecfatus pater, germana, repente recessit. Nec sese dedit in conspectum corde cupitus, Quamquam multa manus ad caeli caerula templa. Tendebam lacrimans et blanda voce vocabam. Vix aegro cum corde meo me somnus reliquit. Enn., Ann., ap. Cic. De Div., L. Enn., Ann., ap. Cic. De Div., L.

23. Romulus and Remus.

Remus auspicio se devovet atque secundam Solus avem servat at Romulus pulcher in alto Quaerit Aventino, servat genus altivolantum. Certabant urbem Romam Remoramne vocarent. Omnibus cura viris uter esset induperator. Expectant vel uti consul cum mittere signum Volt omnes avidi spectant ad carceris oras, Quam mox emittat pictis e faucibus currus: Sic expectabat populus atque ora tenebat Rebus, utri magni victoria sit data regni. Interea sol albus recessit in infera noctis. Exin candida se radiis dedit icta foras lux. Et simul ex alto longe pulcherruma praepes Laeva volavit avis: simul aureus exoritur sol. Cedunt de caelo ter quattor corpora sancta Avium, praepetibus sese pulchrisque locis dant. Conspicit inde sibi data Romulus esse priora, Auspicio regni stabilita scamna solumque. Enn., Ann., ap. Cic. De Div., I. xlvii

24. A Staunch Soldier.

Undique conveniunt vel ut imber tela tribuno: Configunt parmam, tinnit astilibus umbo Aerato sonitu galeae: sed nec pote quisquam Undique nitendo corpus discerpere ferro.

Semper abundantes hastas frangitque quatitque:
Totum sudor habet corpus multumque laborat
Nec respirandi fit copia: praepete ferro
Histri tela manu iacientes sollicitabant.
Enn., Ann., ap. Macrob. Sat., vi. 3.

25. A Storm.

Profectione laeti piscium lasciviam
Intuentur, néc tuendi capere satietas potest.
Interea prope iam occidente sole inhorrescit mare,
Ténebrae conduplicantur, noctisque ét nimbum occaecat
nigror,
Flamma inter nubés coruscat, caélum tonitru contremit,
Grando mixta imbri largifico súbita praecipitans cadit,
Undique omnes vénti erumpunt, saévi exsistunt turbines,
Férvit aestu pélagus.

Pacuv., ap. Cic. De Div., I. xiv. 24.

26. A Dream interpreted.

Tarqu. Quom íam quieti córpus nocturno ímpetu Dedí, sopore plácans artus lánguidos: Visum ést insomnis pastorem ad me adpéllere Pecús lanigerum exímia pulcritúdine, Duos consanguineos árietes inde éligi Praeclárioremque álterum, immoláre me. Deinde eius germanum córnibus conítier In me árietare, eoque íctu me ad cásum dari. Exin prostratum terra, graviter saucium, Resupinum in caelo contueri maxumum, Mirificum facinus: déxtrorsum orbem flammeum Radiátum solis líquier cursú novo. Aug. Réx, quae in vita usúrpant homines, cogitánt curant vident, Quaeque agunt vigilantes agitantque, éa si cui in somno accidunt, Mínus mirum est, si dí rem tantam haut témere improviso Proin vide, ne quém tu esse hebetem députes aeque ac Is sapientiá munitum péctus egregié gerat, Téque regno expéllat: nam id quod dé sole ostentum ést tibi,

Pópulo commutátionem rérum portendit fore, Pérpropinquam. Hacc béne verruncent pópulo! nám quod déxterum

Cépit cursum ab láeva signum praépotens, pulcérrume, Auguratum est, rém Romanam públicam summam fore Qui recte cónsulat, consúl cluat. Tullius qui líbertatem cívibus stabilíverat.

Acc., Brut., ap. Cic. De Div., I. xxii. 44.

27. A Ship.

Tanta moles labitur

Fremebunda ex alto ingenti sonitu et spiritu,
Prae se undas volvit, vortices vi suscitat:
Ruit prolapsa, pelagus respargit, reflat.
Ita dum interruptum credas nimbum volvier,
Dum quod sublime ventis expulsum rapi
Saxum aut procellis, vel globosos turbines
Existere ictos undis concursantibus:
Nisi quas terrestris pontus strages conciet,
Aut forte Triton fuscina evertens specus
Supter radices penitus undanti in freto
Molem ex profundo saxeam ad caelum erigit.

Acc., Med., ap. Cic. N. D., II. xxxv. 89.

28. Epigrams by Valerius Aedituus, Porcius Licinius, and Lutatius Catulus.

Tum resupinus, capite convelato, voce admodum quam suavi versus cecinit Valerii Aeditui, veteris poëtae, item Porcii Licinii, et Quinti Catuli, quibus mundius, venustius, limatius, pressius, es Graecum Latinumve nihil quidquam reperiri puto. Versus Aeditui:

"Dicere cum conor curam tibi, Pamphila, cordis, Quid mi abs te quaeram, verba labris abeunt. Per pectus miserum manat subido mihi sudor. Sic tacitus, subidus: duplo ideo pereo."

Atque item alios versus eiusdem addidit, non hercle minus dulces, quam priores:

"Quid faculam praefers, Phileros, qua nil opu' nobis?
Ibimus: hic lucet pectore flamma satis.
Istam nam potis est vis saeva exstinguere venti,
Aut imber coelo candidu' praecipitans.

At contra, hunc ignem Veneris, si non Venus ipsa,

Nulla est quae possit vis alia opprimere."
dixit versus Porcii Licinii, hosce:

Custodes ovium teneraeque propaginis agnum,
Quaeritis ignem? Ite huc. Quaeritis? Ignis homo'st.

Si digito attigero, incendam silvam simul omnem:
Omne pecus: flamma est, omnia qua video."
atuli versus illi fuerunt:

Aufugit mi animus; credo, ut solet, ad Theotimum
Devenit. Sic est; perfugium illud habet.

Quid si non interdixem, ne illunc fugitivum

Mitteret ad se intro, sed magis eiiceret?

Ibimu' quaesitum. Verum, ne ipsi teneamur,
Formido. Quid ago? Da Venu' consilium.

Aull. Gell., XIX. x.

29. A Single Combat.

ım interim Gallus quidam nudus praeter scutum et los duos torque atque armillis decoratus processit: qui et us, et magnitudine, et adolescentia, simulque virtute ceteris tabat. Is, maxime proelio commoto, atque utrisque summo o pugnantibus, manu significare coepit, utrique ut quiesrt pugnare. Pugnae facta pausa est. Extemplo, silentio , cum voce maxima conclamat, si quis secum depugnare t, uti prodiret. Nemo audebat, propter magnitudinem e immanitatem facies. Deinde Gallus irridere coepit, atque am exertare. Id subito perdolitum est cuidam T. Manlio, no genere nato, tantum flagitium civitati accidere; ex tanto citu neminem prodire. Is, ut dico, processit, neque passus irtutem Romanam a Gallo turpiter spoliari. Scuto pedestri, ladio Hispanico cinctus, contra Gallum constitit. no ea congressio in ipso ponte, utroque exercitu inspectante, est. Ita, ut ante dixi, constiterunt: Gallus, sua disciplina o proiecto, cunctabundus: Manlius, animo magis, quam confisus, scutum scuto percussit, atque statum Galli Dum se Gallus iterum eodem pacto constituere et, Manlius iterum scuto scutum percutit, atque de loco inem iterum deiecit: eo pacto ei sub Gallicum gladium suct, atque Hispanico pectus hausit: dein continuo humerum rum eodem concessu incidit, neque recessit usquam, donec ertit, ne Gallus impetum icti haberet. Ubi eum evertit, t praecaedit: torquem detraxit, camque sanguinolentam sibi in collum imponit. Quo ex facto ipse posterique e Torquati sunt cognominati. Q. Claud. Quadrig. ap. Gell., I xiii. 4.

30. Letter to King Pyrrhus.

Literas, quas ad regem Pyrrhum super ea causa miser — I Claudius Quadrigarius scripsit fuisse hoc exemplo: "Consum I Romani salutem dicunt Pyrrho regi. Nos pro tuis initration continuo animo strenui, commoti inimiciter, tecum bel I an studemus. Sed communis exempli et fidei ergo visum est uti te salvum velimus; ut esset, quem armis vincere possimum as Ad nos venit Nicias, familiaris tuus, qui sibi pretium a radbis peteret, si te clam interfecisset. Id nos negavimus velle; raeve ob eam rem quidquam commodi exspectaret: et simul visum est, ut te certiorem faceremus, ne quid eiusmodi si accidisset, nostro consilio civitates putarent factum: et quod nobis non placet, pretio aut praemio aut dolis pugnare. Tu, nisi caves, iacebis." Q. Claud. Quadrig. ap. Gell., III. viii. 7, 8.

B.—Period II., 80 B.C.-14 A.D.

31. The Best Slaves for Farm Work.

Mancipia esse oportere neque formidolosa, neque animosa. Qui praesint esse oportere, qui literis et aliqua sint humanitate imbuti, frugi, aetate maiore, quam operarios, quos dixi. Facilius enim his, quam minore natu sunt dicto audientes. Praeterea potissimum eos praeesse oportet, qui periti sint rerum 1-115-Non solum enim debere imperare, sed etiam facere, ticarum. ut facientem imitentur, et ut animadvertant eum cum ca 1133 sibi praeesse, quod scientia praestet et usu. Neque illi concedendum ita imperare, ut verberibus coerceat potius quam verbis, si modo idem efficere possis. Neque eiusdem nationis pluses parandos esse. Ex eo enim potissimum solere offensiones domesticas fieri. Praefectos alacriores faciundum praemiis: dandaque opera, ut habeant peculium, et coniunctas conservas, e quibus habeant filios. Eo enim fiunt firmiores, ac coniunctiores fundo. Itaque propter has cognationes EpiroCae familiae sunt illustriores ac cariores. Ad iniiciendum pluptatem his praefecturae, honore aliquo habendi sunt: et de perariis, qui praestabunt alios, communicandum quoque cum s, quae faciunda sunt opera. Quod ita cum fit, minus se utant despici, atque aliquo numero haberi a domino. Studioiores ad opus fieri liberalius tractando, aut cibariis, aut vestitu argiore, aut remissione operis, concessioneve, ut peculiare aliquid in fundo pascere liceat, aut huiuscemodi rerum alis, ut luibus quid gravius sit imperatum, aut animadversum, qui consolando eorum restituat voluntatem, ac benevolentiam in lominum. Varr., R. R., I. 17.

32. The Best Oxen for Farm Work.

Igitur de omnibus quadrupedibus prima est probatio, qui idonei sint boves, qui arandi causa emuntur, quos rudis, neque minoris trimos, neque maioris quadrimos parandum, ut viribus magnis sint ac pares, ne in opere firmior imbecilliorem conficiat: amplis cornibus, et nigris potius quam aliter: ut sint lata fronte, naribus simis, lato pectore, crassis coxendicibus. Hos veteranos ex campestribus locis non emendum in dura ac montana: nec non, ita si incidit ut sit, vitandum. Novellos cum quis emerit iuvencos, si eorum colla in furcas destitutas incluserit, ac dederit cibum, diebus paucis erunt mansueti, et ad domandum proni. Tum ita subigendum, ut minutatim assuefaciant, et ut tironem cum veterano adiungant. Imitando enim facilius domatur. Et primum in aequo loco, et sine aratro, tum eo levi simul gradi faciant, ut principio per arenam aut molliorem terram leniter procedant. Quos ad vecturas item instituendum, ut inania primum ducant plaustra, et ai Possis, per vicum aut oppidum. Creber crepitus, ac varietas rerum consuetudine celerrima ad utilitatem adducit. Neque Pertinaciter, quem feceris dexterum, in eo manendum. Quod si alternis fit sinister, fit laboranti in alterutra parte requies. Ubi terra levis, ut in Campania, ibi non bubus gravibus, sed vaccis aut asinis quod arant, eo facilius ad aratrum leve adduci Possunt. Ad molas, et ad ea, si quae sunt, quae in fundo convehuntur, alii asellis, alii vaccis ac mulis utuntur, exinde ut pabuli facultas est. Nam facilius asellus, quam vacca alitur; sed fructuosior haec. In eo agricolae hoc spectandum, quo fastigio sit fundus. In confragoso enim ac difficili haec Valentiora parandum, et potius ea, quae plus fructum reddere Possint, cum idem operis faciant. Varr., R. R., I. 20.

33. Directions for making a Duck-pond.

Qui autem volunt greges anatium habere, ac constituer enerozeopiior, primum locum, cui est facultas, eligere oportes palustrem, quod eo maxime delectantur. Si id non, potissimum *** ibi, ubi sit naturalis aut lacus, aut stagnum, aut manufacted 🔾 🚅 piscina, quo gradatim descendere possint. Septum altum essess oportet ubi versentur, ad pedes xv, ut vidistis ad villam Sei quod uno ostio claudatur. Circum totem parietem intrinsecus crepido lata, in qua secundum parietem sint tecta cubilia: antieas vestibulum earum exaequatum tectorio opere testaceo. Ir II eo perpetua canalis, in quam et cibus ponitur iis, et immittiture aqua. Sic enim cibum capiunt. Omnes parietes tectorio lev gantur, ne faeles, aliave quae bestia introire ad nocendum possi idque septum totum rete grandibus maculis integitur, ne 👄 involare aquila possit, neve ex ea evolare anas. Pabulum 🛣 datur triticum, ordeum, vinacei uvae. Nonnunquam etiam 👄 aqua cammari, et quaedam eiusmodi aquatilia. Quae in . septo erunt piscinae, in cas aquam large influere oportet, r semper recens sit. Sunt item non dissimilia alia genera, querquedulae phalerides. Sic perdices, quae, ut Archelas scribit, voce maris audita, concipiunt. Quae, ut superiors neque propter fecunditatem, neque propter suavitatem sagina tur, sed sic pascendo fiunt pingues. Quod ad villaticarus pastionum primum actum pertinere sum ratus, dixi. Var R. R., III. 11.

34. Directions for making a Snail-bed.

Nec de cocleis, ac gliribus quaero, quod reliquum est. Neu enim magnum emolumentum esse potest. Non istuc tam si riplex est, inquit Appius, quam tu putas, o Axi noster. Nam idoneus sub dio sumendus locus cocleariis, quem circum totu aqua claudas, ne quas ibi posueris ad partum, non liber earum, sed ipsas quaeras. Aqua, inquam, finiendae, ne fu tivarius sit parandus. Locus is melior, quem et non coqui sol, et tangit ros. Qui si naturalis non est (ut fere non su in aprico loco) neque habeas in opaco, ut facias, ut sunt rupibus ac montibus, quorum alluant radices lacus ac flu manu facere oportet roscidum. Qui fit, si eduxeris fistula et in eam mammillas imposueris tenues, quae eructent aqui ita ut in aliquem lapidem incidat ac late dissipetur. Parvus cibus opus est, et is sine ministratore. Et hunc, dum ser in non solum in area reperit, sed etiam si rivus non prohibet.

s stantes invenit. Denique ipsae ex se ruminantes ad m vitam diu producunt, cum ad eam rem pauca laurea iteriiciant, et aspergant furfures non multos. Itaque as vivas an mortuas coquat, plerumque nescit. Genera am sunt plura, ut minutae albulae, quae afferuntur e o, et maximae, quae de Illyrico, apportantur, et mediocres, x Africa afferuntur. Non quo non in his regionibus lam locis eae magnitudinibus quaedam sint dispariles: valde amplae sunt ex Africa, quae vocantur solitanae, arum calices quadrantes octoginta capere possint, et sic regionibus eaedem inter se collatae et minores sunt, ac Hae in fetura pariunt innumerabilia. Earum semen m ac testa molli, diuturnitate obdurescit. in areis factis, magnum bolum deferunt aeris. saginare solent ita, ut ollam cum foraminibus incrustent farre, ubi pascantur; quae foramina habeat, ut intrare sit. Vivax enim haec natura. Varr., R. R., III. 14.

35. Description of Syracuse.

em Syracusas maximam esse Graecarum urbium pulcherque omnium, saepe audistis. Est, indices, ita, ut dicitur: situ est quum munito, tum ex omni aditu vel terra vel raeclaro ad aspectum: et portus habet prope in aedificaspectuque urbis inclusos: qui quum diversos inter se habeant, in exitu coniunguntur et confluent. Eorum tione pars oppidi, quae appellatur Insula, mari disiuncta), ponte rursum adiungitur et continetur. Ea tanta est t ex quattuor urbibus maximis constare dicatur : quarum ea, quam dixi, Insula: quae duobus portubus cincta, iusque portus ostium aditumque proiecta est: in qua est, quae Hieronis regis fuit, qua praetores uti solent. unt aedes sacrae complures, sed duae, quae longe ceteris lant: Dianae una, et altera, quae fuit ante istius advennatissima, Minervae. In hac insula extrema est fons lulcis, cui nomen Arethusa est, incredibili magnitudine, imus piscium; qui fluctu totus operiretur, nisi munitione e lapidum disiunctus esset a mari. Altera autem est rracusis, cui nomen Achradine est: in qua forum maxipulcherrimae porticus, ornatissimum prytaneum, amplist curia templumque egregium Iovis Olympii, ceteraeque artes, una lata via perpetua multisque transversis divisae, 3 aedificiis continentur. Tertia est urbs, quae, quod in e Fortunae fanum antiquum fuit, Tycha nominata est, in qua et gymnasium amplissimum est et complures aedes sacre coliturque ea pars et habitatur frequentissime. Quarta aut est urbs, quae quia postrema coaedificata est, Neapolis no natur: quam ad summam theatrum est maximum: praete duo templa sunt egregia, Cereris unum, alterum Liberae, numque Apollinis, qui Temenites vocatur, pulcherrimum maximum, quod iste si portare potuisset, non dubitasset aufer Cic., Verr., 1I. iv. 117-119.

36. Two Degenerate Consuls.

Quorum, per deos immortales, si nondum scelera vulnerae inusta reipublicae vultis recordari, vultum atque incess animis intucamini. Facilius facta corum occurrent menti vestris, si ora ipsa oculis proposueritis. Alter unguentis afflue calamistrata coma, despiciens conscios stuprorum ac vete vexatores aetatulae suae, puteali et foeneratorum gregiinflatus atque perculsus olim, ne in Scyllaeo illo aeris alien: freto ad columnam adhaeresceret, in tribunatus portum fugerat. Contemnebat equites Romanos, minitabatur senar venditabat se operis, atque ab iis se ereptum, ne de amb caussam diceret, praedicabat, ab iisdemque se, etiam inv senatu, provinciam sperare dicebat: eamque nisi adeptus ess se incolumem nullo modo fore arbitrabatur. Alter, o dii bo: quam taeter incedebat! quam truculentus! quam terribilis asp tu! Unum aliquem te ex barbatis illis, exemplum impe veteris, imaginem antiquitatis, columen reipublicae dice Vestitus aspere nostra hac purpura plebeia ac par fusca: capillo ita horrido, ut Capua, in qua ipse tum imagi ornandae caussa duumviratum gerebat, Seplasiam sublatu videretur. Nam quid ego de supercilio dicam? quod t hominibus non supercilium, sed pignus reipublicae videbat Tanta erat gravitas in oculo, tanta contractio frontis, ut : supercilio respublica, tamquam Atlante caelum, niti videret Cic., Sext., vii. viii.

37. Greek False Witnesses.

Non est, inquit, tum Alexandrinis testibus creditum. Qu postea creditum? non. Quamobrem? quia nunc aiunt, qu tunc negabant. Quid? ergo ista conditio est testium, ut, quil creditum non sit negantibus, iisdem credatur dicentibus? . si verum tum cum verissima fronte dixerunt, nunc mentiunt si tunc mentiti sunt, doceant nunc verum esse, quod vultis.

ant. Dici audiebamus de Alexandria: nunc cognoscimus nes illius praestigias: illinc, inquam, omnes fallaciae: omnia ique ab his malorum argumenta nata sunt. Nec mihi longius dquam est, iudices, quam videre hominum vultus. Dixerunt modo nobiscum ad haec subsellia, quibus superciliis renuentes ic decem millium crimini! Iam nostis insulsitatem Graeum: humeris gestum agebant: tum temporis, credo, caussa re scilicet tempus nullum est. Ubi semel quis peieraverit, credi postea, etiamsi per plures deos iuret, non oportet: esertim, iudices, quum in his iudiciis ne locus quidem novo is soleat esse, ob eamque caussam iidem iudices retineantur, sederint de reo, ut his nota sint omnia, neque quid fingi ri possit. Cic., Rab. Post., xii. xiii.

38. A Letter written on the Death of Caesar.

I mi Attice, vereor, ne nobis idus Mart. nihil dederint praehetitiam et odii poenam ac doloris. Quae mihi istim afferunquae hic video ? *Ω πεάξεως καλης μέν, ἀτελους δέ. Scis, quam gam Siculos, et quam illam clientelam honestam iudicem. ita illis Caesar, neque me invito: etsi Latinitas erat non mda; verumtamen—. Ecce autem Antonius, accepta grandi unia, fixit legem, a dictatore comitiis latam, qua Siculi cives cuius vivo illo mentio nulla. Quid? Deiotari nostri caussa similis? Dignus ille quidem omni regno, sed non per Fulviam. centa similia. Verum illuc referor: tam claram, tamque stam rem, tamque iustam, Buthrotiam, non tenebimus us ex parte? et eo quidem magis, quo iste plura? Nobishic perhonorifice et amice Octavius: quem quidem sui mrem salutabant, Philippus non: itaque ne nos quidem: n nego posse bonum civem : ita multi circumstant, qui lem nostris mortem minitantur. Negant haec ferri posse. i censes, quum Romam puer venerit, ubi nostri liberatores esse non possunt? qui quidem semper erunt clari: conitia vero facti sui etiam beati. Sed nos, nisi me fallit, bimus. Itaque exire aveo,

"Ubi nec Pelopidarum,"

it. Haud amo vel hos designatos, qui etiam declamare me erunt; ut ne apud aquas quidem acquiescere liceret. Sed meae nimiae facilitatis. Nam id erat quondam quasi sse; nunc, quoquo modo se res habet, non est item. Quam am nihil habeo, quod ad te scribam! scribo tamen, non ut ctem his litteris, sed ut eliciam tuas. Tu, si quid erit de

ceteris; de Bruto utique, quidquid. Haec conscripsi x saccubans apud Vestorium, hominem remotum a dialecticis arithmeticis satis exercitatum. Cic., Ad Att., xiv. 12.

39. Ingenious Detection of a Thief.

Hoc ipso fere tempore Strato ille medicus domi furtum 🖅 ago et caedem eiusmodi. Quum esset in aedibus armarium, in . · cus. sciret esse nummorum aliquantum et auri: noctu dues 🖘 servos dormientes occidit in piscinamque deiecit: ipes arms fundum exsecuit, et H-S • •, et auri quinque pondo absuruno ex servis puero non grandi conscio. Furto postridie cogni omnis suspicio in eos servos, qui non comparebant, commo Quum exsectio illa fundi in armario animadverteret puaerebant homines, quonam modo fieri potuisset. Quidam amicis Sassiae recordatus est, se nuper in auctione quadition vidisse in rebus minutis aduncam, ex omni parte dentatam tortuosam venire serrulam, qua illud potuisse ita circumseccione videretur. Ne multa: perquiritur a coactoribus: invenit i ea serrula ad Stratonem pervenisse. Hoc initio suspicio orto, et aperte insimulato Stratone, puer ille conscius pertimus rem omnem dominae indicavit, homines in piscina inver sunt, Strato in vincula coniectus est, atque etiam in tabers eius nummi, nequaquam omnes, reperiuntur. Cic., Clu., l 179–180.

40. Unjust Condemnation of a Nobleman of Lampeacus.

Quid ego nunc in altera actione Cn. Dolabellae spiritus, que 🗨 🥌 huius lacrimas et concursationes proferam? quid C. Neron viri optimi atque innocentissimi, nonnullis in rebus animu nimis timidum atque demissum? qui in illa re quid faces potuerit, non habebat, nisi forte, id quod omnes tum des derabant, ut ageret cam rem sine Verre et sine Dolabell I 1000 quidquid esset sine his actum, omnes probarent: tum ver quod pronuntiatum est, non per Neronem iudicatum, sed 📨 Dolabellam ereptum existimabatur. Condemnatur enim paucis sententiis Philodamus et eius filius. Adest, instat, ur Ingel Dolabella, ut quamprimum securi feriantur, quo quam minir a mime multi ex illis de istius nefario scelere audire possent. Cons tuitur in foro Laodiceae spectaculum acerbum et miserum et grave toti Asiae provinciae; grandis natu parens adductus supplicium; ex altera parte filius: ille, quod pudicitiam lib orum, hic, quod vitam patris famamque sororis defenderFlebat uterque non de suo supplicio, sed pater de filii morte, de patris filius. Quid lacrimarum ipsum Neronem putatis Profudisse? quem fletum totius Asiae fuisse? quem luctum et Semitum Lampsacenorum? securi esse percussos homines innocentes, nobiles, socios populi Romani atque amicos, propter hominis flagitiosissimi singularem nequitiam atque improbissimam cupiditatem? Iam iam, Dolabella, neque tui neque tuorum liberum, quos tu miseros in egestate atque in solitudine reliquisti, misereri potest. Verresne tibi tanti fuit, ut cius libidinem hominum innocentium sanguine lui velles? Idcircone exercitum atque hostem relinquebas, ut tua vi et Crudelitate istius hominis improbissimi pericula sublevares? Quod enim eum tibi quaestoris in loco constitueras, idcirco tibi micum in perpetuum fore putasti? Nesciebas, ab eo Cn. Carbonem consulem, cuius re vera quaestor fuit, non modo relictum, sed etiam spoliatum auxiliis, pecunia nefarie oppugnaet proditum? Expertus igitur es istius perfidiam tum, Quum se ad inimicos tuos contulit: quum in te homo ipse Pocens acerrimum testimonium dixit : quum rationes ad aera-Finn, nisi damnato te, referre noluit. Cic., Verr., II. i. 75-77.

41. A Roman Citizen scourged.

Tpse inflammatus scelere et furore in forum venit. Ardebant oculi: toto ex ore crudelitas eminebat. Exspectabant omnes, **Quo tandem progressurus aut quidnam acturus esset : quum** Pente hominem proripi atque in foro medio nudari ac deligari virgas expediri iubet. Clamabat ille miser se civem esse Romanum, municipem Cosanum: meruisse cum L. Pretio,
Plendidissimo equite Romano, qui Panormi negotiaretur, ex **Quo hacc Verres** scire posset. Tum iste se comperisse ait, eum Poculandi caussa in Siciliam ab ducibus fugitivorum esse mis-: cuius rei neque index neque vestigium aliquod neque picio cuiquam esset ulla: deinde iubet undique hominem Tehementissime verberari. Caedebatur virgis in medio foro Canalae civis Romanus, iudices; quum interea nullus gemitus, Dalla vox alia illius miseri, inter dolorem crepitumque plagarum diebatur, nisi haec : civis Romanus sum. Hac se commemocivitatis omnia verbera depulsurum cruciatumque a. pore dejecturum arbitrabatur. Is non modo hoc non perfecit,. virgarum vim deprecaretur: sed, quum imploraret saepius, paretque nomen civitatis: crux, crux, inquam, infelici et noso, qui numquam istam pestem viderat, comparabatur.

O nomen dulce libertatis! o ius eximium nostrae civitatis! o lex Porcia legesque Semproniae! o graviter desiderata et aliquando reddita plebi Romanae tribunicia potestas! Huccine tandem omnia reciderunt, ut civis Romanus in provincia populi Romani, in oppido foederatorum, ab eo, qui beneficio populi Romani fasces et secures haberet, deligatus in foro virgis caederetur? Quid? quum ignes candentesque laminae ceterique cruciatus admovebantur; si te illius acerba imploratio et vox miserabilis non inhibebat, ne civium quidem Romanorum, qui tum aderant, fletu et gemitu maximo commovebare? In crucem tu agere ausus es quemquam, qui se civem Romanum esse diceret? Nolui tam vehementer agere hoc prima actione, iudices: nolui. Vidistis enim, ut animi multitudinis in istum dolore et odio et communis periculi metu concitarentur. Cic., Verr., II. v. 161-163.

42. The Sword of Damocles.

Nam quum quidam ex eius assentatoribus, Damocles, commemoraret in sermone copias eius, opes, maiestatem dominatus, rerum abundantiam, magnificentiam aedium regiarum, negaretque unquam beatiorem quemquam fuisse: "Visne igitur," inquit, "Damocle, quoniam hace te vita delectat, ipse eamdem degustare, et fortunam experiri meam?" Quum se ille cupere dixisset, collocari iussit hominem in aureo lecto, strato pulcherrime textili stragulo, magnificis operibus picto: abacosque complures ornavit argento auroque caelato. Tum ad mensam eximia forma pueros delectos inssit consistere, eosque nutum illius intuentis diligenter ministrare. Aderant unguenta, coronae; incendebantur odores; mensae conquisitissimis epulis exstruebantur. Fortunatus sibi Damocles videbatur. In hoc medio apparatu fulgentem gladium, a lacunari seta equina aptum, demitti iussit, ut impenderet illius beati cervicibus. Itaque nec pulchros illos ministratores adspiciebat, nec plenum artis argentum: nec manum porrigebat in mensam: iam ipsae defluebant coronae : denique exoravit tyrannum, ut abire liceret, quod iam beatus nollet esse. Satisne videtur declarasse Dionysius, nihil esse ei beatum, cui semper aliquis terror impendeat? Atque ei ne integrum quidem erat, ut ad iustitiam remigraret, 🕳 civibus libertatem et iura redderet. Iis enim se adolescens improvida aetate irretierat erratis, eaque commiserat, ut salvus esse non posset, si sanus esse coepisset. Cic., Tuec., V. xxi 61, 62.

43. The Battle of Mutina.

Quum equites Antonii apparuissent, contineri neque legio Martia neque cohortes praetoriae potuerunt; quas sequi coepimus coacti, quando eas retinere non potueramus. Antonius ad Forum Gallorum suas copias continebat : neque sciri volebat se legiones habere; tantum equitatum et levem armaturam ostendebat. Posteaquam vidit, se invito, legionem ire, Pansa sequi se duas legiones iussit tironum. Postea vero quam angustias paludis et silvarum transivimus, acies est instructa a nobis duodecim cohortium. Nondum venerant legiones duae; repente Antonius in aciem suas copias de vico produxit et sine mora concurrit. Primo ita pugnatum est, ut acrius non posset ex utraque parte pugnari : etsi dexterius cornu, in quo eram cum Martiae legionis cohortibus octo, impetu primo fugaverat legionem xxxv Antonii, ut amplius passus quingentos ultra aciem, 900 loco steterat, processerit. Itaque quum equites nostrum comu circuire vellent, recipere me coepi et levem armaturam opponere Maurorum equitibus, ne aversos nostros aggrederentur. Interim video me esse inter Antonianos Antoniumque post me aliquanto. Repente equum immisi ad eam legionem tironum, quae veniebat ex castris scuto reiecto. Antoniani me insequi; nostri pila coniicere velle. Ita nescio quo fato sum vatus, quod sum cito a nostris cognitus. In ipsa Aemilia, ubi cohors Caesaris praetoria erat, diu pugnatum est. Cornu sinisterius, quod erat infirmius, ubi Martiae legionis duae cohortes cont, et cohors praetoria pedem referre coeperunt, quod ab equitatu circuibantur, quo vel plurimum valet Antonius. Quum omnes se recepissent nostri ordines, recipere me novissimus coepi ad castra. Antonius, tamquam victor, castra putavit Posse capere. Quo quum venit, complures ibi amisit nec quidquam. Audita re, Hirtius cum cohortibus viginti reteranis redeunti Antonio in sua castra occurrit, copiasque omnes delevit, fugavitque eodem loco, ubi erat pugnatum, Forum Gallorum. Autonius cum equitibus hora noctis quarta se in castra sua ad Mutinam recepit. Hirtius in ea rediit, unde Pansa exierat, ubi duas legiones reliquerat, quae ab Antonio crant oppugnatae. Sic partem maiorem and Antonio crant opposition of the control of the legionis Martiae fieri potuit. Aquilae duae, signa sexaginta relata Antonii. Res bene gesta est. A. d. XII Kalendas Maii ex castris. Cic., Ad Fam., X. xxx.

44. Caelius sends Cicero some Political News.

De summa republica saepe tibi scripsi, me annum pacem non videre; et quo propius ea contentio, quam fieri necesse est, accedit, eo clarius id periculum apparet. Propositum hoc est, de quo, qui rerum potiuntur, sunt dimicaturi: quod Cn. Pompeius constituit non pati C. Caesarem consulem aliter fieri, nisi exercitum et provincias tradiderit: Caesari autem persuasum est, se salvum esse non posse, si ab exercitu recesserit. Fert illam tamen conditionem, ut ambo exercitus tradant. Sic illi amores et invidiosa coniunctio non ad occultam recidit obtrectationem, sed ad bellum se erumpit; neque, mearum rerum quod consilium capiam, reperio. Quod non dubito, quin te quoque haec deliberatio sit perturbatura. mihi cum hominibus his et gratia et necessitudo est; tum caussam illam, non homines odi. Illud te non arbitror fugere, quin homines in dissensione domestica debeant, quamdiu civiliter sine armis certetur, honestiorem sequi partem: ubi ad bellum et castra ventum sit, firmiorem; et id melius statuere, quo tutius sit. In hac discordia video, Cn. Pompeium senatum, quique res iudicant, secum habiturum: ad Caesarem omnes, qui cum timore aut mala spe vivant, accessuros; exercitum conferendum non esse omnino. Modo satis spatii sit ad considerandas utriusque copias et ad eligendam partem. Prope oblitus sum, quod maxime fuit scribendum. Scis Appium censorem hic ostenta facere? de signis et tabulis, de agri modo. de aere alieno acerrime agere? Persuasum est ei, censuram lomentum aut nitrum esse. Errare mihi videtur. Nam sordes eluere vult; venas sibi omnes et viscera aperit. Curre, per deos atque homines, et quam primum haec risum veni, legis Scantiniae iudicium apud Drusum fieri, Appium de tabulis et Crede mihi, est properandum. Curio noster signis agere. sapienter id, quod remisit de stipendio Pompeii, fecisse existimatur. Ad summam, quaeris, quid putem futurum. Si alter uter eorum ad Parthicum bellum non eat, video magnas impendere discordias, quas ferrum et vis iudicabit. Uterque animo et copiis est paratus. Si sine tuo periculo fieri posset, magnum et iucundum tibi fortuna spectaculum parabat. Caelius in Cic., Ad Fam., VIII. xiv. 2-4.

45. D. Brutus to Cicero.

Non mihi rempublicam plus debere arbitror, quam me tibi. Gratiorem me esse in te posse, quam isti perversi sint in me, stum habes: si tamen hoc temporis videatur dici caussa. ne tuum iudicium, quam ex altera parte omnium istorum. m a certo sensu et vero iudicas de nobis: quod isti ne , summa malevolentia et livore impediuntur. Interpele, quo minus honoratus sim, dum ne interpellent, quo respublica a me commode administrari possit. sit in periculo, quam potero brevissime exponam. omnium, quantam perturbationem rerum urbanarum obitus consulum quantamque cupiditatem hominibus vacuitas, non te fugit. Satis me multa scripsisse, quae commendari possint, arbitror. Scio enim, cui scribam. or nunc ad Antonium: qui ex fuga quum parvulam masditum haberet inermium, ergastula solvendo, omneque hominum arripiendo satis magnum numerum videtur Huc accessit manus Ventidii, quae trans Apenninum facto difficillimo ad Vada pervenit, atque ibi se cum o coniunxit. Est numerus veteranorum et armatorum quens cum Ventidio. Consilia Antonii haec sint necesse t ad Lepidum ut se conferat, si recipitur; aut Apennino sque se teneat et decursionibus per equites, quos habet vastet ea loca, in quae incurrerit: aut rursus se in Etrusferat, quod ea pars Italiae sine exercitu est. Quod si esar audisset atque Apenninum transisset: in tantas as Antonium compulissem, ut inopia potius, quam ferro retur. Sed neque Caesari imperari potest, nec Caesar ui suo. Quod utrumque pessimum est. Quum haec at: quo minus, quod ad me pertinebit, homines interpelit supra scripsi, non impedio. Haec quemadmodum ri possint, aut, a te quum explicabuntur, ne impediantur, Alere iam milites non possum. Quum ad rempublicam dam accessi, H. S. mihi fuit quadringenties amplius. n abest, ut meae rei familiaris liberum sit quidquam, ut iam meos amicos aere alieno obstrinxerim. Septem nunc ım legionum alo: qua difficultate, tu arbitrare. Non, si is thesauros haberem, subsistere sumptui possem. Quum a de Antonio exploratum habuero, faciam te certiorem. amabis ita, si hoc idem me in te facere senseris. III Non. x castris, Dertona. Brut., in Cic., Ad. Fam., XI. x.

46. The Encounter between Clodius and Milo.

rim quum sciret Clodius (neque enim erat difficile scire), llenne, legitimum, necessarium ante diem XIII Kalendas Miloni esse Lanuvium ad flaminem prodendum, quod erat dictator Lanuvii Milo: Roma subito ipse profectus pridie est, ut ante suum fundum, quod re intellectum est, Miloni insidias collocaret. Atque ita profectus est, ut concionem turbulentam, in qua eius furor desideratus est, quae illo ipso die habita est, relinqueret, quam, nisi obire facinoris locum tempusque voluisset, numquam reliquisset. Milo autem quum in senatu fuisset eo die, quoad senatus dimissus est, domum venit, calceos et vestimenta mutavit, paullisper, dum se uxor (ut fit) comparat. commoratus est, deinde profectus id temporis, quum iam Clodius, siquidem eo die Romam venturus erat, redire potuisset. Obviam fit ei Clodius, expeditus, in equo, nulla rheda, nullis impedimentis, nullis Graecis comitibus, ut solebat, sine uxore, quod numquam fere: quum hic insidiator, qui iter illud ad caedem faciendam apparasset, cum uxore veheretur in rheda, paenulatus, magno impedimento ac muliebri et delicato ancillarum puerorumque comitatu. Fit obviam Clodio ante fundum eius, hora fere undecima aut non multo secus. Statim complures cum telis in hunc faciunt de loco superiore impetum: adversi rhedarium occidunt. Quum autem hic de rheda, reiecta paenula, desiluisset seque acri animo defenderet, illi, qui erant cum Clodio, gladiis eductis, partim recurrere ad rhedam, ut a tergo Milonem adorirentur, partim, quod hunc iam interfectum putarent, caedere incipiunt eius servos, qui post erant: ex quibus, qui animo fideli in dominum et praesenti fuerunt, partim occisi sunt, partim, quum ad rhedam pugnari viderent, domino succurrere prohiberentur, Milonem occisum et ex ipso Clodio audirent et revera putarent, fecerunt id servi Milonis, (dicam enim non derivandi criminis caussa, sed ut factum est,) neque imperante neque sciente neque praesente domino, quod suos quisque servos in tali re facere voluisset. Cic., Mil., x. 27-29.

47. The Britons contest Caesar's landing.

At barbari, consilio Romanorum cognito, praemisso equitatu et essedariis, quo plerumque genere in proeliis uti consuerunt, reliquis copiis subsecuti, nostros navibus egredi prohibebant. Erat ob has caussas summa difficultas, quod naves propter magnitudinem, nisi in alto, constitui non poterant; militibus autem ignotis locis, impeditis manibus, magno et gravi armorum onere oppressis, simul et de navibus desiliendum, et in fluctibus consistendum, et cum hostibus erat pugnandum: quum illi aut ex arido, aut paullulum in aquam progressi, omnibus membris expediti, notissimis locis audacter tela coniicerent et equos insuefactos incitarent. Quibus rebus nostri perterriti, atque

Luius omnino generis pugnae imperiti, non eadem alacritate ac studio, quo in pedestribus uti proeliis consuerant, nitebantur. Quod ubi Caesar animum advertit, naves longas, quarum et repecies erat barbaris inusitation, et motus ad usum expedition, paullum removeri ab onerariis navibus et remis incitari et ad Latus apertum hostium constitui, atque inde fundis, sagittis, tormentis, hostes propelli ac submoveri iussit: quae res magno wasui nostris fuit. Nam et navium figura, et remorum motu, et inusitato genere tormentorum permoti barbari constiterunt, ac paullum modo pedem retulerunt. Atque nostris militibus cunctantibus, maxime propter altitudinem maris, qui decimae legionis aquilam ferebat, contestatus deos, ut ea res legioni "Desilite," inquit, "commilitones, nisi feliciter eveniret: vultis aquilam hostibus prodere: ego certe meum reipublicae atque imperatori officium praestitero." Hoc quum magna voce dixisset, ex navi se proiecit atque in hostes aquilam ferre coepit. Tum nostri, cohortati inter se, ne tantum dedecus admitteretur, universi ex navi desiluerunt: hos item alii ex proximis navibus quam conspexissent, subsecuti hostibus adpropinquarunt. Pugmatum est ab utrisque acriter; nostri tamen, quod neque ordines servare, neque firmiter insistere, neque signa subsequi Poterant, atque alius alia ex navi, quibuscumque signis occurrerat, se adgregabat, magno opere perturbabantur. vero, notis omnibus vadis, ubi ex litore liquos singulares ex navi egredientes conspexerant, incitatis equis impeditos adoriebentur: plures paucos circumsistebant: alii ab latere aperto in universos tela coniiciebant. Quod quum animum advertisset Caesar, scaphas longarum navium, item speculatoria navigia militibus compleri iussit et, quos laborantes conspexerat, iis bidia submittebat. Nostri, simul in arido constiterunt, suis Omnibus consecutis, in hostes impetum fecerunt atque eos in Tugam dederunt; neque longius prosequi potuerunt, quod Quites cursum tenere atque insulam capere non potuerant. Hoc unum ad pristinam fortunam Caesari defuit. Caes., B. G., ¥v. 24–26.

48. The Bridge over the Rhine.

Caesar his de caussis, quas commemoravi, Rhenum transire decreverat; sed navibus transire, neque satis tutum esse arbitrabatur, neque suae neque populi Romani dignitatis esse statuebat. Itaque, etsi summa difficultas faciundi pontis proponebatur propter latitudinem, rapiditatem altitudinemque fluminis, tamen id sibi contendendum, aut aliter non transducendum exercitum,

existimabat. Rationem pontis hanc instituit. Tigna bina. sesquipedalia, paullum ab imo praeacuta, dimensa ad altitudinem fluminis, intervallo pedum duorum inter se iungebat. Haec quum machinationibus immissa in flumen defixerat fistucioque adegerat, non sublicae modo derecta ad perpendiculum, sed prona ac fastigata, ut secundum naturam fluminis procumberent: iis item contraria duo, ad eumdem modum iuncta, intervallo pebum quadragenum, ab inferiore parte, contra vim atque impetum fluminis conversa statuebat. Haec utraque insuper bipedalibus trabibus immissis, quantum eorum tignorum innetura distabat, binis utrimque fibulis ab extrema parte, distinebantur: quibus disclusis atque in contrariam partem revinctis, tanta erat operis firmitudo atque ea rerum natura, ut, quo maior vis aquae se incitavisset, hoc artius illigata tenerentur. Haec derecta materie iniecta contexebantur et longuriis cratibusque consternebantur; ac nihilo secius sublicae et ad inferiorem partem fluminis oblique agebantur, quae, pro pariete subiectae et cum omni opere coniunctae, vim fluminis exciperent: et aliae item supra pontem mediocri spatio, ut, si arborum trunci sive naves deiiciendi operis essent a barbaris missae, his defensoribus earum rerum vis minueretur, neu ponti nocerent. Caes., B. G., iv. 17.

49. Defeat of Curio at the River Bagradas.

Quibus ex locis quum longius esset progressus, confecto iam labore exercitu, sedecim millium spatio constitit. Dat suis signum Sabura, aciem constituit et circumire ordines atque hortari incipit; sed peditatu duntaxat procul ad speciem utitur, equites in aciem mittit. Non deest negotio Curio suosque hortatur, ut spem omnem in virtute reponant: ne militibus quidem, ut defessis, neque equitibus, ut paucis et labore confectis, studium ad pugnandum virtusque deerat: sed ii erant numero ducenti, reliqui in itinere substiterant. Hi quamcumque in partem impetum fecerant, hostes loco cedere cogebant; sed neque longius fugientes prosequi, nec vehementius equos incitare poterant. At equitatus hostium ab utroque cornu circumire aciem nostram et aversos proterere incipit. Quum cohortes ex acie procucurrissent, Numidae integri celeritate impetum nostrorum effugiebant, rursusque ad ordines suos se recipientes circumibant et ab acie excludebant. Sic neque in loco manere ordinesque servare, neque procurrere et easum subire, tutum videbatur. Hostium copiae, submissis ab rege auxiliis, crebro augebantur: nostros vires lassitudine deficiebant: simul ii, qui

alnera acceperant, neque acie excedere, neque in locum tutum ferri poterant, quod tota acies equitatu hostium circumdata nebatur. Hi, de sua salute desperantes, ut extremo vitae mpore homines facere consuerunt, aut suam mortem miseraintur, aut parentes suos commendabant, si quos ex eo periculo rtuna servare potuisset. Plena erant omnia timoris et luctus. ario ubi, perterritis omnibus, neque cohortationes suas, neque eces audiri intellegit, unam, ut miseris in rebus, spem reliquam lutis esse arbitratus, proximos colles capere universos atque eo gna inferri iubet. Hos quoque praeoccupat missus a Sabura uitatus. Tum vero ad summam desperationem nostri permiunt et partim fugientes ab equitatu interficiuntur, partim tegri procumbunt. Hortatur Curionem Cn. Domitius, praectus equitum, cum paucis equitibus circumsistens, ut fuga dutem petat atque in castra contendat; et se ab eo non disessurum pollicetur. At Curio, numquam se, amisso exercitu, vem a Caesare fidei commissum acceperit, in eius conspectum eversurum confirmat atque ita proelians interficitur. Equites Espauci ex proelio se recipiunt: sed ii, quos ad novissimum guen equorum reficiendorum caussa substitisse demonstratum s, fuga totius exercitus procul animadversa, sese incolumes in Milites ad unum omnes interficiuntur. stra conferunt. Ges., B. C., ii. 41, 42.

50. Battle of Pharsalia.—Alacrity of Caesar's Troops.

Habita oratione, exposcentibus militibus et studio pugnae dentibus, tuba signum dedit. Erat Crastinus evocatus in crcitu Caesaris, qui superiore anno apud eum primum pilum legione decima duxerat, vir singulari virtute. Hic, signo to, "Sequimini me," inquit, "manipulares mei qui fuistis, et stro imperatori, quam constituistis, operam date: unum hoc celium superest, quo confecto, et ille suam dignitatem, et nos etram libertatem recuperabimus." Simul respiciens Caesarem, Faciam," inquit, "hodie, imperator, ut aut vivo mihi, aut Ortuo gratias agas." Haec quum dixisset, primus ex dextro rau procucurrit, atque eum electi milites circiter centum et ginti voluntarii eiusdem centuriae sunt prosecuti. Inter duas ies tantum erat relictum spatii, ut satis esset ad concursum riusque exercitus: sed Pompeius suis praedixerat, ut Caesaris apetum exciperent, neve se loco moverent aciemque eius disahi paterentur: idque admonitu C. Triarii fecisse dicebatur, primus excursus visque militum infringeretur aciesque disinderetur, atque in suis ordinibus dispositi dispersos adorirentur: leviusque casura pila sperabat, in loco retentis militibus, quam si ipsi immissis telis occurrissent: simul fore, ut, duplicato cursu, Caesaris milites exanimarentur et lassitudine conficerentur. Quod nobis quidem nulla ratione factum a Pompeio videtur, propterea quod est quaedam animi incitatio atque alacritas naturaliter innata omnibus, quae studio pugnae incenditur. Hanc non reprimere, sed augere imperatores debent, neque frustra antiquitus institutum est, ut signa undique concinerent clamoremque universi tollerent: quibus rebus et hostes terreri, et suos incitari existimaverunt. Caes., B. C., iii. 90-92.

51. Battle of Pharsalia.—The Victory.

Sed nostri milites, dato signo, quum infestis pilis procucurrissent atque animadvertissent, non concurri a Pompeianis: usu periti ac superioribus pugnis exercitati sua sponte cursum represserunt et ad medium fere spatium constiterunt, ut ne consumtis viribus adpropinquarent; parvoque intermisso temporis spatio, ac rursus renovato cursu, pila miserunt celeriterque. ut erat praeceptum a Caesare, gladios strinxerunt. Neque vero Pompeiani huic rei defuerunt. Nam et tela missa exceperunt, et impetum legionum tulerunt et ordines conservaverunt, pilisque missis, ad gladios redierunt. Eodem tempore equites ab sinistro Pompeii cornu, ut erat imperatum, universi procucurrerunt omnisque multitudo sagittariorum se profudit: quorum impetum noster equitatus non tulit, sed paullum loco motus cessit: equitesque Pompeiani hoc acrius instare et se turmatim explicare aciemque nostram a latere aperto circuire coeperant. Quod ubi Caesar animum advertit, quartae aciei, quam instituerat sex cohortium numero, signum dedit. Illi celeriter procucurrerunt infestisque signis tanta vi in Pompeii equites impetum fecerunt, ut eorum nemo consisteret omnesque conversi non solum loco excederent, sed protinus incitati fuga montes altissimos peterent. Quibus submotis, omnes sagittarii funditoresque destituti, inermes, sine praesidio, interfecti sunt. Eodem impetu cohortes sinistrum cornu, pugnantibus etiam tum ac resistentibus in acie Pompeianis, circumierunt eosque a tergo sunt adorti. Eodem tempore tertiam aciem Caesar, quae quieta fuerat et se ad id tempus loco tenuerat, procurrere iussit. Ita. quum recentes atque integri deressis successissent, alii autem a tergo adorirentur, sustinere Pompeiani non potuerunt atque universi terga verterunt. Neque vero Caesarem fefellit, quin ab iis cohortibus, quae contra equitatum in quarta acie collocatae

casent, initium victoriae oriretur, ut ipse in cohortandis militibus pronunciaverat. Ab his enim primum equitatus est pulsus, ab iisdem factae caedes sagittariorum atque funditorum, ab iisdem acies Pompeiana a sinistra parte erat circumita atque initium fugae factum. Sed Pompeius, ut equitatum suum pulsum vidit atque eam partem, cui maxime contidebat, perterritam animum advertit, aliis diffisus acie excessit protinusque se in castra equo contulit et iis centurionibus, quos in statione ad praetoriam portam posuerat, clare ut milites exaudirent, ad praetoriam portam posuerat, clare ut milites exaudirent, "Tuemini," inquit, "castra et defendite diligenter, si quid durins acciderit: ego reliquas portas circumeo et castrorum praesidia confirmo." Haec quum dixisset, se in praetorium contulit, summae rei diffidens et tamen eventum exspectans. Cas., B. C., iii. 93, 94.

52. Battle of Pharsalia.—Capture of the Camp.

Chesar, Pompeianis ex fuga intra vallum compulsis, nullum spatium perterritis dare oportere existimans, milites cohortatus ut beneficio fortunae uterentur castraque oppugnarent: Tu, etsi magno aestu fatigati, (nam ad meridiem res erat Perducta) tamen, ad omnem laborem animo parati, imperio Pruerunt. Castra a cohortibus, quae ibi praesidio erant relictae, industrie defendebantur, multo etiam acrius a Thracibus barbarique auxiliis. Nam, qui acie refugerant milites, et animo Perterriti, et lassitudine confecti, missis plerique armis signisque militaribus, magis de reliqua fuga, quam de castrorum defensione Neque vero diutius, qui in vallo constiterant, aultitudinem telorum sustinere potuerunt; sed confecti vul-Beribus locum reliquerunt protinusque omnes, ducibus usi centurionibus tribunisque militum, in altissimos montes, qui ad pertinebant, confugerunt. In castris Pompeii videre licuit trichilas stratas, magnum argenti pondus expositum, recentibus cespitibus tabernacula constrata, L. etiam Lentuli 🕏 nonnullorum tabernacula protecta edera, multaque praeterea, Tue nimiam luxuriam et victoriae fiduciam designarent: ut ficile aestimari posset, nihil eos de eventu eius diei timuisse, qui non necessarias conquirerent voluptates. At hi miserrimo Patientissimo exercitu Caesaris luxuriem obiiciebant, cui per omnia ad necessarium usum defuissent. Pompeius iam, quim intra vallum nostri versarentur, equum nactus, detractis inignibus imperatoriis, decumana porta se ex castris eiecit Protinusque equo citato Larissam contendit. Neque ibi constit, sed cadem celeritate, paucos suos ex fuga nactus, nocturno itinere non intermisso, comitatu equitum triginta ad mare pervenit navemque frumentariam conscendit; saepe, ut dicebatur, querens, tantum se opinionem fefellisse, ut, a quo genere hominum victoriam sperasset, ab eo, initio fugae facto, paene proditus videretur. Caes., B. C., iii. 95, 96.

53. Power of the Druids.

Sed de his duobus generibus alterum est Druidum, alterum equitum. Illi rebus divinis intersunt, sacrificia publica ac privata procurant, religiones interpretantur. Ad hos magnus adolescentium numerus disciplinae caussa concurrit, magnoque ii sunt apud eos honore. Nam fere de omnibus controversiis publicis privatisque constituunt; et, si quod est admissum facinus, si caedes facta, si de haereditate, si de finibus controversia est, iidem decernunt; praemia poenasque constituunt: si qui aut privatus aut publicus eorum decreto non stetit, sacrificiis interdicunt. Haec poena apud eos est gravissima. Quibus ita est interdictum, ii numero impiorum ac sceleratorum habentur; iis omnes decedunt, aditum eorum sermonemque defugiunt, ne quid ex contagione incommodi accipiant: neque iis petentibus ius redditur, neque honos ullus communicatur. His autem omnibus Druidibus praeest unus, qui summam inter eos habet auctoritatem. Hoc mortuo, si qui ex reliquis excellit dignitate, succedit: at, si sunt plures pares, suffragio Druidum adlegitur, nonnumquam etiam armis de principatu contendunt. Hi certo anni tempore in finibus Carnutum, quae regio totius Galliae media habetur, considunt in loco consecrato. omnes undique, qui controversias habent, conveniunt corumque decretis iudiciisque parent. Disciplina in Britannia reperta atque inde in Galliam translata esse existimatur: et nunc. qui diligentius eam rem cognoscere volunt, plerumque illo discendi caussa proficiscuntur. Caes., B. G., vi. 13.

54. Intellectual Influence of the Druids.

Druides a bello abesse consuerunt, neque tributa una cum reliquis pendunt; militiae vacationem omniumque rerum habent immunitatem. Tantis excitati praemiis, et sua sponte multi in disciplinam conveniunt, et a parentibus propinquisque mittuntur. Magnum ibi numerum versuum ediscere dicuntur: itaque annos nonnulli vicenos in disciplina permanent. Neque fas esse

stimant, ea litteris mandare, quum in reliquis fere rebus, blicis privatisque rationibus, Graecis utantur litteris. Id bi duabus de caussis instituisse videntur; quod neque in gum disciplinam efferri velint, neque eos, qui discant, litteris fisos, minus memoriae studere: quod fere plerisque accidit, praesidio litterarum diligentiam in perdiscendo ac memoriam ittant. In primis hoc volunt persuadere, non interire animas, ab aliis post mortem transire ad alios: atque hoc maxime virtutem excitari putant, metu mortis neglecto. Multa steres de sideribus atque eorum motu, de mundi ac terrarum gnitudine, de rerum natura, de deorum immortalium vi ac estate disputant et iuventuti transdunt. Caes., B. G., vi. 14.

55. Comparison of Caesar and Cato.

Sed memoria mea ingenti virtute, diversis moribus fuere viri o, M. Cato et C. Caesar: quos, quoniam res obtulerat, ntio praeterire non fuit consilium, quin utriusque naturam mores, quantum ingenio possem, aperirem. Igitur his genus, u, eloquentia prope aequalia fuere: magnitudo animi par, m gloria, sed alia alii. Caesar beneficiis atque munificentia gaus habebatur; integritate vitae Cato. Ille mansuetudine misericordia clarus factus; huic severitas dignitatem addiderat. car dando, sublevando, ignoscendo; Cato nihil largiundo riam adeptus est. In altero miseris perfugium erat, in altero dis pernicies: illius facilitas, huius constantia laudabatur. stremo Caesar in animum induxerat laborare, vigilare; gotiis amicorum intentus, sua neglegere; nihil denegare, od dono dignum esset; sibi magnum imperium, exercitum, vum bellum exoptabat, ubi virtus enitescere posset. At toni studium modestiae, decoris, sed maxume severitatis Non divitiis cum divite, neque factione cum factioso; cum strenuo virtute, cum modesto pudore, cum innocente stinentia certabat; esse, quam videri, bonus malebat; ita, o minus gloriam petebat, eo illum magis sequebatur. Sall, ы, 53, 54.

56. Catiline appears in the Senate.

At Catilinae crudelis animus eadem illa movebat, tametsi lesidia parabantur et ipse lege Plautia interrogatus erat ab Paullo. Postremo dissimulandi caussa aut sui expurgandi, uti iurgio lacessitus foret, in Senatum venit. Tum M.

Tullius Consul, sive pracecutiam cius timens, sive ira comunicationem habuit luculentam atque utilem reipublicae, quam postea scriptam edidit. Sed ubi ille adsedit, Catilina, ut comparatus ad dissimulanda omnia, demisso vultu, voce supplim postulare, "Patres conscripti ne quid de se temese credenta ea familia ortum, ita se ab adulescentia vitam instituira, omnia bona in spe haberet: ne existumarent, sibi, satribomini, cuius ipsius atque maiorum plumima benedicia plebem Romanam essent, perdita republica opus esse, quam maledicta alia quum adderet, obstrepere connes, hosten adque parricidam vocare. Tum ille furibundus: "quoniam quidica circumventus, inquit, ab inimicis praeceps agor, incendium meum ruina restinguam." Sall., Catil., 31

57. Jugurtha lives in Perpetual Dread.

Ad ea rex, aliter, atque animo gerebat, placide respondit. Bomilcare aliisque multis, quos socios insidiarum cognoverat, interfectis, iram oppresserat, ne qua ex eo negotio seditio criretur. Neque post id locorum Iugurthae dies aut nox ulla quieta fuit: neque loco, neque mortali cuiquam aut tempori satis credere: civis hostes iuxta metuere: circumspectare omnia et cum strepitu pavescere: alio atque alio loco, saepe contra deceregium, noctu requiescere: interdum, somno excitus, arrepia armis tumultum facere; ita formidine, quasi vecordia, exaginai. Sall., Jug., 72.

58. A Story of two Carthaginian Brothers.

Non indignum videtur, egregium atque mirabile facinas duorum Carthaginiensium memorare; eam rem nos lous admonuit. Qua tempestate Carthaginienses pleraeque Africae imperitabant, Cyrenenses quoque magni atque opulenti fuere. Ager in medio arenosus, una specie: neque flumen, neque mos erat, qui finis eorum discerneret: quae res eos in magno diuturnoque bello inter se habuit. Postquam utrimque legiones, item classes, saepe fusae fugataeque, et alteri alteros aliquantum attriverant; veriti, ne mox victos victoreque defessos alius aggrederetur, per inducias sponsionem facinativa certo die legati domo proficiscerentur; quo in loco inter se obvii fuissent, is communis utriusque populi finis habersta.

Carthagine duo fratres missi, quibus nomen Philaenis naturavere iter pergere: Cyrenenses tardius iere. iane an casu acciderit, parum cognovi. Ceterum solet in cis tempestas haud secus, atque in mari, retinere. Nam r loca aequalia et nuda gignentium ventus coortus 1 humo excitavit, ea, magna vi agitata, ora oculosque e solet; ita prospectu impedito morari iter. Postquam mses aliquanto posteriores se vident, et ob rem corruptam poenas metuunt: criminari, Carthaginienses ante tempus digressos, conturbare rem: denique omnia malle, quam bire. Sed quum Poeni aliam conditionem, tantummodo a, peterent, Graeci optionem Carthaginiensium faciunt, illi, quos finis populo suo peterent, ibi vivi obruerentur; lem conditione sese, quem in locum vellent, processuros. ni conditione probata, seque vitamque suam reipublicae avere; ita vivi obruti. Carthaginienses in eo loco nis fratribus aras consecravere; aliique illis domi honores ti. Sall., Jug., 79.

Capture of Jugurtha through the Treachery of Bocchus.

c Maurus secum ipse diu volvens, tandem promisit; n dolo, an vere, cunctatus, parum comperimus. Sed que regiae voluntates, ut vehementes, sic mobiles, saepe sibi adversae. Postea, tempore et loco constituto, in ium uti de pace veniretur, Bocchus Sullam modo, modo hae legatum appellare, benigne habere, idem ambobus ri. Illi pariter laeti, ac spei bonae pleni esse. Sed nocte ie proxuma fuit ante diem colloquio decretum, Maurus, is amicis, ac statim, immutata voluntate, remotis ceteris, secum ipse multa agitavisse, vultu, colore ac motu s pariter atque animo varius: quae scilicet, tacente ipso, pectoris patefecisse. Tamen postremo Sullam accersiri et ex eius sententia Numidae insidias tendit. Deinde, es advenit et ei nunciatum est, Iugurtham haud procul cum paucis amicis et Quaestore nostro, quasi obvius caussa, procedit in tumulum, facillumum visu insidi-Eodem Numida cum plerisque necessariis suis, , uti dictum erat, accedit: ac statim, signo dato, e simul ex insidiis invaditur. Ceteri obtruncati: ha Sullae vinctus traditur, et ab eo ad Marium deductus all., Jug., 113.

60. Character of Atticus.

Hic ita vixit, ut universis Atheniensibus merito esset Nam praeter gratiam, quae iam in adolescentulo carissimus. magna erat, saepe suis opibus inopiam eorum publicam levavit. Cum enim versuram facere publice necesse esset neque eius condicionem aequam haberent, semper se interposuit atque ita, ut neque usuram iniquam ab his acceperit neque longius, quam dictum esset, debere passus sit. Quod utrumque erat his Nam neque indulgendo inveterascere eorum aes salutare. alienum patiebatur neque multiplicandis usuris crescere. Auxit hoc officium alia quoque liberalitate. Nam universos frumento donavit, ita ut singulis sex modii tritici darentur; qui modus mensurae medimnus Athenis appellatur. Hic autem sic se gerebat, ut communis infimis, par principibus videretur. Quo factum est, ut hinc omnes honores, quos possent, publice haberent civemque facere studerent; quo beneficio ille uti noluit, quod non nulli ita interpretantur, amitti civitatem Romanam alia ascita. Corn. Nep., Att., 2, 3.

61. Cicero's Consulship was foretold by Prophecy.

Hacc, tardata diu species multumque morata, Consule te tandem celsa est in sede locata: Atque una fixi ac signati temporis hora Iuppiter excelsa clarabat sceptra columna: Ac clades patriae, flamma ferroque parata, Vocibus Allobrogum patribus populoque patebat. Rite igitur veteres, quorum monumenta tenetis, Qui populos urbesque modo ac virtute regebant; Rite etiam vestri, quorum pietasque fidesque Praestitit ac longe vicit sapientia cunctos, Praecipue coluere vigenti numine divos, Haec adeo penitus cura videre sagaci, Otia qui studiis lacti tenuere decoris, Inque Academia umbrifera nitidoque Lyceo Fuderunt claras fecundi pectoris artes. E quibus ereptum primo iam a flore iuventae, Te patria in media virtutum mole locavit. Tu tamen anxiferas curas requiete relaxa, Quod patriae voces studiis nobisque sacrasti. Cic., Poëm., De suo Consul., II. 60-78.

62. An Omen.

Hic Iovis altisoni subito pinnata satelles, Arboris e trunco serpentis saucia morsu, Subigit ipsa feris transfigens unguibus anguem Semianimum et varia graviter cervice micantem, Quem se intorquentem lanians rostroque cruentans, Iam satiata animos, iam duros ulta dolores, Abiicit efflantem, et laceratum affligit in unda, Seque obitu a solis nitidos convertit ad ortus. Hanc ubi praepetibus pennis lapsuque volantem Conspexit Marius, divini numinis augur, Faustaque signa suae laudis reditusque notavit: Partibus intonuit caeli pater ipse sinistris. Sic aquilae clarum firmavit Iuppiter omen. Cic., Poëm., De Mario., De Div., I. xlvii. 106.

63. The Zodiac.

Flumina verna cient obscuro lumine Pisces, Curriculumque Aries aequat noctisque dieque, Cornua quem comunt florum praenuntia Tauri, Aridaque aestatis Gemini primordia pandunt, Longaque iam minuit praeclarus lumina Cancer Languificosque Leo proflat ferus ore calores. Post modicum quatiens Virgo fugat orta vaporem. Autumni reserat portas aequatque diurna Tempora nocturnis disperso sidere Libra, Et fetos ramos denudat flamma Nepai. Pigra sagittipotens iaculatur frigora terris. Bruma gelu glacians iubare spirat Capricorni: Quam sequitur nebulas rorans liquor altus aquari: Tanta supra circaque vigent ibi flumina. At dextra laevaque ciet rota fulgida Solis Mobile curriculum, et Lunae simulacra feruntur. Squama sub aeterno conspectu tosta Draconis Eminet: hanc inter fulgentem sidera septem Magna quatit stellans, quam servans serus in alta Conditur Oceani ripa cum luce Bootes.

Quint. Cic., fr. ed. Or., iv., p. 1013.

64. The Seasons of the Year.

It ver et Venus et Veneris praenuntius ante Pennatus graditur, Zephyri vestigia propter Flora quibus mater praespargens ante viai Cuncta coloribus egregiis et odoribus opplet. Inde loci sequitur calor aridus et comes una Pulverulenta Ceres et etesia flabra aquilonum. Inde autumnus adit, graditur simul Euhius Euan. Inde aliae tempestates ventique secuntur, Altitonans Volturnus et auster fulmine pollens. Tandem bruma nives adfert pigrumque rigorem Reddit: hiemps sequitur crepitans hanc dentibus Al

65. The Influence of Venus.

Aeneadum genetrix, hominum divomque voluptas, Alma Venus, caeli subter labentia signa Quae mare navigerum, quae terras frugiferentis Concelebras, per te quoniam genus omne animantum Concipitur visitque exortum lumina solis: Te, dea, te fugiunt venti, te nubila caeli Adventumque tuum, tibi suavis daedala tellus Summittit flores, tibi rident aequora ponti Placatumque nitet diffuso lumine caelum. Nam simul ac species patefactast verna dici Et reserata viget genitabilis aura favoni. Aeriae primum volucres te, diva, tuumque Significant initum perculsae corda tua vi. Inde ferae pecudes persultant pabula laeta Et rapidos tranant amnis: ita capta lepore Te sequitur cupide quo quamque inducere pergis. Denique per maria et montis fluviosque rapacis Frondiferasque domos avium camposque virentia Omnibus incutiens blandum per pectora amorem Efficis ut cupide generatim saecla propagent. Quae quoniam rerum naturam sola gubernas Nec sine te quicquam dias in luminis oras Exoritur neque fit lactum neque amabile quicquam, Te sociam studeo scribendis versibus esse Quos ego de rerum natura pangere conor

Memmiadae nostro, quem tu, dea, tempore in omni Omnibus ornatum voluisti excellere rebus. Luor., i. 1–27.

66. Epitaph on an Aged Barque.

Phaselus ille, quem videtis, hospites, Ait fuisse navium celerrimus, Neque ullius natantis impetum trabis Nequisse praeterire, sive palmulis Opus foret volare, sive linteo. Et hoc negat minacis Adriatici Negare litus, insulasve Cycladas, Rhodumve nobilem, horridamve Thraciam, Propontida, trucemve Ponticum sinum, Ubi iste, post phaselus, antea fuit Comata silva: nam Cytorio in iugo Loquente saepe sibilum edidit coma. Amastri Pontica, et Cytore buxifer, Tibi hacc fuisse et esse cognitissima, Ait phaselus: ultima ex origine Tuo stetisse dicit in cacumine, Tuo imbuisse palmulas in aequore, Et inde tot per impotentia freta Herum tulisse; laeva, sive dextera Vocaret aura, sive utrumque Iuppiter Simul secundus incidisset in pedem; Neque ulla vota litoralibus diis Sibi esse facta, quum veniret a mare Novissimo hunc ad usque limpidum lacum. Sed hace prius fuere: nunc recondita Senet quiete, seque dedicat tibi, Gemelle Castor, et gemelle Castoria.

Catull., iv.

67. Home

Paeninsularum, Sirmio, insularumque Ocelle, quascunque in liquentibus stagnis Marique vasto fert uterque Neptunus: Quam te libenter, quamque laetus inviso, Vix mi ipse credens Thyniam atque Bithynos Liquisse campos, et videre te in tuto. O quid solutis est beatius curis?

424 SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

Quum mens onus reponit, ac peregrino Labore fessi venimus Larem ad nostrum, Desideratoque acquiescimus lecto. Hoc est, quod unum est pro laboribus tantis. Salve, o venusta Sirmio, atque hero gaude: Gaudete vosque, Lydiae lacus undae: Ridete quidquid est domi cachinnorum.

Catull., 2

68. A Happy Pair.

Acmen Septimius, suos amores, Tenens in gremio, Mea, inquit, Acme, Ni te perdite amo, atque amare porro Omnes sum assidue paratus annos, Quantum qui pote plurimum perire, Solus in Libya Indiave tosta Caesio veniam obvius leoni. Hoc ut dixit, Amor, sinistram ut ante, Dextram sternuit approbationem. At Acme leviter caput reflectens, Et dulcis pueri ebrios ocellos Illo purpureo ore saviata, Sic, inquit, mea vita Septimille, Huic uno domino usque serviamus, Ut multo mihi maior acriorque Ignis mollibus ardet in medullis. Hoc ut dixit, Amor, sinistram ut ante, Dextram sternuit approbationem. Nunc ab auspicio bono profecti, Mutuis animis amant, amantur. Unam Septimius misellus Acmen Mavult, quam Syrias Britanniasque: Uno in Septimio fidelis Acme Facit delicias libidinesque. Quis ullos homines beatiores Vidit? quis Venerem auspicatiorem? Catull., x

69. Before the Wedding.

Namque Iulia Manlio, Qualis Idalium colens

ROMAN STYLE: DESCRIPTIVE PASSAGES.

Venit ad Phrygium Venus Iudicem, bona cum bona Nubit alite virgo:

Floridis velut enitens
Myrtus Asia ramulis,
Quos Hamadryades deae
Ludicrum sibi roscido
Nutriunt humore.

Quare age, huc aditum ferens Perge linquere Thespiae Rupis Aonios specus, Lympha quos super irrigat Frigerans Aganippe:

Ac domum dominam voca, Coniugis cupidam novi, Mentem amore revinciens, Ut tenax hedera huc et huc Arborem implicat errans.

Vos item simul, integrae
Virgines, quibus advenit
Par dies, agite, in modum
Dicite: O Hymenaee Hymen,
Hymen o Hymenaee.

Catull., lix. 16-40.

70. Bride and Bridegroom.

Transfer omine cum bono Limen aureolos pedes, Rasilemque subi forem. Io Hymen Hymenaee io, Io Hymen Hymenaee.

Aspice, unus ut accubans Vir tuus Tyrio in toro Totus immineat tibi. Io Hymen Hymenaee io, Io Hymen Hymenaee. Illi non minus ac tibi
Pectore uritur intimo
Flamma, sed penite magis.
Io Hymen Hymenaee io,
Io Hymen Hymenaee.

Mitte brachiolum teres, Praetextate, puellulae. Iam cubile adeat viri. Io Hymen Hymenaee io, Io Hymen Hymenaee.

Vos bonae senibus bonis Cognitae bene feminae, Collocate puellulam. Io Hymen Hymenaee io, Io Hymen Hymenaee.

Iam licet venias, marite:
Uxor in thalamo est tibi
Ore floridulo nitens:
Alba parthenice velut,
Luteumve papaver.

At, marite (ita me iuvent Caelites) nihilominus Pulcher es, neque te Venus Negligit. Sed abit dies: Perge, ne remorare.

Non diu remoratus es.
Iam venis. Bona te Venus
Iuverit: quoniam palam,
Quod cupis, capis, et bonum
Non abscondis amorem.

Catull., lix. 159-19

71. Conjugal Love.

Quo tibi tum casu, pulcherrima Laodamia, Ereptum est, vita dulcius atque anima, Coniugium: tanto te absorbens vortice amoris Aestus in abruptum detulerat barathrum; Quale ferunt Graii Pheneum prope Cylleneum Siccare emulsa pingue palude solum; tuod quendam caesis montis fodisse medullis Audit falsiparens Amphitryoniades, 'empore quo certa Stymphalia monstra sagitta Perculit, imperio deterioris beri, Puribus ut caeli tereretur ianua divis, Hebe nec longa virginitate foret. led turns altus amor barathro fuit altior illo, Qui durum domitam ferre iugum docuit. lam neque tam carum confecto actate parenti Una caput scri nata nepotis alit ; ļui quam, divitiis vix tandem inventus avitis, Nomen testatas intulit in tubulas, mpia derisi gentilis gaudia tollens, Suscitat a cano vulturium capiti: Nec tantum niveo gavisa est ulla columbo Compar, quae multo dicitur improbius Decula mordenti semper decerpere rostro ; Quamquam praecipue multivola est mulier. sed tu horum magnos vicisti sola furores, Ut semel es flavo conciliata viro. Catull., lxvi. 104-129.

72. The Bacchantes.

It parte ex alia florens volitabat Iacchus, ima thiaso Satyrorum et Nysigenis Silenis, le quaerens, Ariadna, tuoque incensus amore: lui tum alacres passim lymphata mente furebant, levoe bacchantes, evoe, capita inflectentes.

Torum pars tecta quatiebant cuspide thyrsos; lars e divolso iactabant membra iuvenco; lars sese tortis serpentibus incingebant; lars obscura cavis celebrabant orgia cistis, legia, quae frustra cupiunt audire profani. langebant aliae proceris tympana palmis, tut tereti tenues tinnitus aere ciebant. fulti raucisonos efflabant cornus bombos, larbaraque horribili stridebat tibia cantu.

Catull., lxiv. 252-265.

73. A Storm in Harvest.

aepe ego, quum flavis messorem induceret arvis agricola, et fragili iam stringeret hordea culmo, Omnia ventorum concurrere proelia vidi; Quae gravidam late segetem ab radicibus imis Sublime expulsam eruerent: ita turbine nigro Ferret hiems culmumque levem stipulasque volantes Saepe etiam immensum caelo venit agmen aquarum Et foedam glomerant tempestatem imbribus atris Collectae ex alto nubes; ruit arduus aether, Et pluvia ingenti sata laeta boumque labores Diluit; implentur fossae, et cava flumina crescunt Cum sonitu; fervetque fretis spirantibus aequor. Ipse Pater, media nimborum in nocte, corusca Fulmina molitur dextra: quo maxima motu Terra tremit; fugere ferae; et mortalia corda Per gentes humilis stravit pavor: ille flagranti Aut Atho, aut Rhodopen, aut alta Ceraunia telo Deiicit : ingeminant austri et densissimus imber = Nunc nemora ingenti vento, nunc litora plangua 🗞 Virg., G., i. 316-

74. The Spring of the World.

Ver adeo frondi nemorum, ver utile silvis; Vere tument terrae et genitalia semina poscunt Tum pater omnipotens fecundis imbribus Aether Coniugis in gremium laetae descendit, et omnes Magnus alit, magno commixtus corpore, fetus. Avia tum resonant avibus virgulta canoris, Et Venerem certis repetunt armenta diebus; Parturit almus ager, Zephyrique tepentibus auris Laxant arva sinus, superat tener omnibus humor; Inque novos soles audent se germina tuto Credere, nec metuit surgentes pampinus austros, Aut actum caelo magnis aquilonibus imbrem, Sed trudit gemmas, et frondes explicat omnes. Non alios prima crescentis origine mundi Illuxisse dies, aliumve habuisse tenorem Crediderim: ver illud erat; ver magnus agebat Orbis, et hibernis parcebant flatibus Euri: Quum primae lucem pecudes hausere, virumque Terrea progenies duris caput extulit arvis, Immissaeque ferae silvis, et sidera caelo. Nec res hunc tenerae possent perferre laborem,

Si non tanta quies iret frigusque caloremque Inter, et exciperet caeli indulgentia terras. Virg., G., ii. 323-345.

75. A Scythian Winter.

At non, qua Scythiae gentes, Maeotiaque unda, Turbidus et torquens flaventes Ister arenas, Quaque redit medium Rhodope porrecta sub axem, Illic clausa tenent stabulis armenta; neque ullae Aut herbae campo apparent aut arbore frondes: Sed iacet aggeribus niveis informis et alto Terra gelu late, septemque assurgit in ulnas. Semper hiems, semper spirantes frigora Cauri. Tum sol pallentes haud unquam discutit umbras, Nec quum invectus equis altum petit aethera, nec quum Praecipitem Oceani rubro lavit aequore currum. Concrescunt subitae currenti in flumine crustae, Undaque iam tergo ferratos sustinet orbes: Puppibus illa prius, patulis nunc hospita plaustris. Aeraque dissiliunt vulgo, vestesque rigescunt Indutae, caeduntque securibus humida vina, Et totae solidam in glaciem vertere lacunae, Stiriaque impexis induruit horrida barbis. Înterea toto non secius aëre ninguit : Intereunt pecudes, stant circumfusa pruinis Corpora magna boum ; confertoque agmine cervi Torpent mole nova, et summis vix cornibus exstant. Hos non immissis canibus, non cassibus ullis, Puniceaeve agitant pavidos formidine pinnae: Sed frustra oppositum trudentes pectore montem Comminus obtruncant ferro, graviterque rudentes Caedunt, et magno lacti clamore reportant. Ipsi in defossis specubus secura sub alta Otia agunt terra, congestaque robora, totasque Advolvere focis ulmos, ignique dedere. Hic noctem ludo ducunt, et pocula laeti Fermento atque acidis imitantur vitea sorbis. Talis Hyperboreo Septem subjects trioni Gens effrena virum Rhipaco tunditur Euro, Et pecudum fulvis velatur corpora setis. Virg., G., iii. 349-383.

76. Attack on Priam's Palace.

At domus interior gemitu miseroque tumultu Miscetur; penitusque cavae plangoribus aedes Femineis ululant; ferit aurea sidera clamor. Tum pavidae tectis matres ingentibus errant, Amplexaeque tenent postes, atque oscula figunt. Instat vi patria Pyrrhus; nec claustra, neque ipsi Custodes sufferre valent. Labat ariete crobro Ianua, et emoti procumbunt cardine postes. Fit via vi ; rumpunt aditus, primosque trucidant Immissi Danai, et late loca milite complent. Non sic, aggeribus ruptis quum spumeus amnis Exiit, oppositasque evicit gurgite moles, Fertur in arva furens cumulo, camposque per omnes Cum stabulis armenta trahit. Vidi ipse furentem Caede Neoptolemum, geminosque in limine Atridas; Vidi Hecubam centumque nurus, Priamumque per ai Sanguine foedantem, quos ipse sacraverat, ignes. Quinquaginta illi thalami, spes tanta nepotum, Barbarico postes auro spoliisque superbi, Procubuere; tenent Danai, qua deficit ignia. Virg., Aen., ii. 486–505

77. The Hunting Party.

Oceanum interea surgens Aurora reliquit. It portis, iubare exorto, delecta iuventus: Retia rara, plagae, lato venabula ferro. Massylique ruunt equites, et odora canum vis. Reginam thalamo cunctantem ad limina primi Poenorum expectant; ostroque insignis et auro Stat sonipes, ac frena ferox spumantia mandit. Tandem progreditur, magna stipante caterva, Sidoniam picto chlamydem circumdata limbo; Cui pharetra ex auro, crines nodantur in aurum, Aurea purpuream subnectit fibula vestem. Nec non et Phrygii comites et lactus Iulus Incedunt. Ipse ante alios pulcherrimus omnes Infert se socium Aeneas, atque agmina iungit. Qualis, ubi hibernam Lyciam Xanthique fluenta Descrit, ac Delum maternam invisit Apollo,

Instancique chara, mixique almeia circum Cretenque Drymanne fremunt pictique Agastyrsi: Ipre ingis Cynthi gentitue, melitique francism Fronde parasit criscus fragus, suque implicat sure. Tela sumant intences: hună lin seguire that Acress: tantum egregie decus entite cre. Postquam alics ventum în memor saupe invia lastra, Ecce ferne, suri deiectae vertice, captae Decurrere ingis; alia de parte patentes Transmittuntetursu extrace saupe saupita servi Pulverulenta fuga giumerant montesque relinquant At puer Ascanus medis în valides acri Gaudet equo; innope les cursu, iam praeserit illos Spumantemque dari pecora inter inertia vetis Optat aprum, aut fulvum descendere monte lecuem. Fug., Aca., iv. 129–159.

75. A Bost-race.—The Start.

fugit ante alios, primisque elabitur undis urbam inter fremitumque Gyas; quem deinde Cloanthus mequitur, melior remis; sed pendere pinus irda tenet. Post hos aequo discrimine Pristis ntaurusque locum tendunt superare priorem. : nunc Pristis habet, nunc victam praeterit ingens ntaurus; nunc una ambae iunctisque feruntur ontibus, et longa sulcant vada salsa carina. mque propinquabant scopulo, metamque tenebant: rum princeps medioque Gyas in gurgite victor ctorem navis compellat voce Menoeten: 10 tantum mihi dexter abis! huc dirige gressum, tus ama, et laevas stringat, sine, palmula cautes; ltum alii teneant! Dixit. Sed caeca Menoetes xa timens, proram pelagi detorquet ad undas. no diversus abis? iterum : pete saxa, Menoete, ım clamore Gyas revocabat, et ecce Cloanthum espicit instantem tergo, et propiora tenentem. le inter navemque Gyae scopulosque sonantes adit iter laevum interior, subitoque priorem raeterit, et metis tenet aequora tuta relictis. um vero exarsit iuveni dolor ossibus ingens; sec lacrimis caruere genae: segnemque Menoetem, blitus decorisque sui sociumque salutis,

432

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

In mare praecipitem puppi deturbat ab alta; Ipse gubernacio rector subit, ipse magister: Hortaturque viros, clavumque ad litora torquet. At gravis, ut fundo vix tandem redditus imo est, Iam senior, madidaque fluens in veste, Menoetes Summa petit scopuli, siccaque in rupe resedit. Illum et labentem Teucri et risere natantem; Et salsos rident revomentem pectore fluctus.

Virg., Acn., v. 151-18

79. The Gates of Hell.

Ibant obscuri sola sub nocte per umbram, Perque domos Ditis vacuas, et inania regna: Quale per incertam lunam sub luce maligna Est iter in silvis, ubi coelum condidit umbra Iupiter, et rebus nox abstulit atra colorem. Vestibulum ante ipsum primisque in faucibus Orci Luctus et ultrices posuere cubilia Curae; Pallentesque habitant Morbi, tristisque Senectus, Et Metus, et malesuada Fames, ac turpis Egestas: Terribiles visu formae : Letumque, Labosque ; Tum consanguineus Leti Sopor, et mala mentis Gaudia, mortiferumque adverso in limine Bellum, Ferreique Eumenidum thalami, et Discordia demens, Vipereum crinem vittis innexa cruentis.

In medio ramos annosaque brachia pandit Ulmus opaca, ingens, quam sedem Somnia vulgo Vana tenere ferunt, foliisque sub omnibus haerent. Multaque praeterea variarum monstra ferarum. Centauri, in foribus stabulant, Scyllaeque biformes, Et centumgeminus Briareus, ac bellua Lernae Horrendum stridens, flammisque armata Chimaera; Gorgones, Harpyiaeque, et forma tricorporis umbrae. Virg., Aen., vi. 268-2

80. Death of Nisus and Euryalus.

Dixerat, et toto connixus corpore ferrum Coniicit: hasta volans noctis diverberat umbras, Et venit aversi in tergum Sulmonis, ibique Frangitur, ac fisso transit praecordia ligno.

Volvitur ille vomens calidum de pectore flumen Frigidus, et longis singultibus ilia pulsat. Diversi circumspiciunt. Hoc acrior idem Ecce aliud summa telum librabat ab aure. Dum trepidant, iit hasta Tago per tempus utrumque Stridens, traiectoque haesit tepefacta cerebro. Saevit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam Auctorem, nec quo se ardens immittere possit. Tu tamen interea calido mihi sanguine poenas Persolves amborum, inquit: simul ense recluso That in Euryalum. Tum vero exterritus, amens Conclamat Nisus; nec se celare tenebris Amplius, aut tantum potuit perferre dolorem: Me, me, adsum, qui feci, in me convertite ferrum, O Rutuli, mea fraus omnis; nihil iste nec ausus, Nec potuit; caelum hoc et conscia sidera testor; Tantum infelicem nimium dilexit amicum. Talia dicta dabat : sed viribus ensis adactus Transabiit costas, et candida pectora rumpit. Volvitur Euryalus leto, pulchrosque per artus It cruor, inque humeros cervix collapsa recumbit: Purpureus veluti quum flos, succisus aratro, Languescit moriens: lassove papavera collo Demisere caput, pluvia quum forte gravantur. At Nisus ruit in medios, solumque per omnes Volscentem petit; in solo Volscente moratur. Quem circum glomerati hostes, hinc comminus atque hinc Proturbant. Instat non secius, ac rotat ensem Fulmineum; donec Rutuli clamantis in ore Condidit adverso, et moriens animam abstulit hosti. Tum super exanimem sese proiecit amicum Confossus, placidaque ibi demum morte quievit. Virg., Aen., ix. 408-443.

81. Turnus is compared to a Horse.

Cingitur ipse furens certatim in proelia Turnus.
I amque adeo Rutulum thoraca indutus aënis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
Tempora nudus adhuc; laterique accinxerat ensem:
Fulgebatque alta decurrens aureus arce;
Exsultatque animis, et spe iam praecipit hostem;

Qualis ubi abruptis fugit praesepia vinclis
Tandem liber equus, campoque potitus aperto,
Aut ille in pastus armentaque tendit equarum,
Aut assuetus aquae perfundi flumine noto
Emicat, arrectisque fremit cervicibus alte
Luxurians, luduntque inbae per colla, per armos.

Virg., Aen., xi. 486-4

82. Turnus is brought to bay.

Nec plura effatus, saxum circumspicit ingens, Saxum antiquum, ingens, campo quod forte iacebat Limes agro positus, litem ut discerneret arvis. Vix illud lecti bis sex cervice subirent. Qualia nunc hominum producit corpora tellus. Ille manu raptum trepida torquebat in hostem. Altior insurgens, et cursu concitus, heros. Sed neque currentem se, nec cognoscit euntem, Tollentemve manu, saxumque immane moventem: Genua labant; gelidus concrevit frigore sanguis. Tum lapis ipse viri, vacuum per inane volutus, Nec spatium evasit totum, nec pertulit ictum. Ac velut in somnis, oculos ubi languida pressit Nocte quies, nequidquam avidos extendere cursus Velle videmur, et in mediis conatibus aegri Succidimus; non lingua valet, non corpore notae Sufficient vires, nec vox aut verba sequentur: Sic Turno, quacunque viam virtute petivit, Successum dea dira negat. Tum pectore sensus Vertuntur varii. Rutulos adspectat, et urbem, Cunctaturque metu, telumque instare tremiscit; Nec, quo se eripiat, nec, qua vi tendat in hostem, Nec currus usquam videt, aurigamve sororem. Cunctanti telum Aeneas fatale coruscat, Sortitus fortunam oculis; et corpore toto Eminus intorquet. Murali concita nunquam Tormento sic saxa fremunt, nec fulmine tanti Dissultant crepitus. Volat atri turbinis instar Exitium dirum hasta ferens, orasque recludit Loricae, et clipei extremos septemplicis orbes, Per medium stridens transit femur. Incidit ictus Ingens ad terram duplicato poplite Turnus.

Consurgant gemitu Rutuli, totusque remugit

Mons circum, et vocem late nemora alta remittunt.

Virg., Aen., xii. 894–927.

83. Mine Hostess.

Copa Syrisca, caput Graia redimita mitella, Crispum sub crotalo docta movere latus. Ebria fumosa saltat lasciva taberna, Ad cubitum raucos excutiens calamos: "Quid invat aestivo defessum pulvere abesse, Quam potius bibulo decubuisse toro? Sunt cupae, calices, cyathi, rosa, tibia, chordae, Et trichila umbriferis frigida arundinibus. Est et, Maenalio quae garrit dulce sub antro, Rustica pastoris fistula more sonans. Est et vappa, cado nuper diffusa picato. Est strepitans rauco murmure rivus aquae. Sunt etiam croceo violae de flore corollae; Sertaque purpurea lutea mixta rosa; Et quae virgineo libata Achelois ab amne Lilia vimineis attulit in calathis. Sunt et caseoli, quos inncea fiscina siccat: Sunt autumnali cerea pruna die: Castaneaeque nuces, et suave rubentia mala: Est hic munda Ceres; est Amor: est Bromius. Sunt et mora cruenta, et lentis uva racemis : Est pendens iunco caeruleus cucumis. Est tuguri custos, armatus falce saligna; Sed non et vasto est inguine terribilis. Huc Calybita veni: fessus iam sudat asellus: Parce illi: nostrum delicium est asinus. Nunc cantu crebro rumpunt arbusta cicadae. Nunc etiam in gelida sede lacerta latet. Si sapis, aestivo recubans te prolue vitro; Seu vis crystallo ferre novos calices. Cia age pampinea fessus requiesce sub umbra; Et gravidum roseo necte caput strophio. Candida formosae decerpes ora puellae. Ah! pereat, cui sunt prisca supercilia! Quid cineri ingrato servas bene olentia serta? Anne coronato vis lapide ista legi?

Pone merum et talos. Percant, qui crastina curant!

Mors aurem vellens: vivite, ait, venio."

Virg., Copa.

84. Fortune.

O diva, gratum quae regis Antium, Praesens vel imo tollere de gradu Mortale corpus, vel superbos Vertere funeribus triumphos:—

Te pauper ambit sollicita prece Ruris colonus, te, dominam aequoris, Quicumque Bithyna lacessit Carpathium pelagus carina.

Te Dacus asper, te profugi Scythae, Urbesque gentesque et Latium ferox, Regumque matres barbarorum et Purpurei metuunt tyranni,

Iniurioso ne pede proruas
Stantem columnam, neu populus frequens
Ad arma cessantes, ad arma
Concitet, imperiumque frangat.

Te semper anteit saeva Necessitas, Clavos trabales et cuneos manu Gestans ahena; nec severus Uncus abest, liquidumque plumbum.

Te Spes et albo rara Fides colit
Velata panno, nec comitem abnegat,
Utcumque mutata potentes
Veste domos inimica linquis.

At vulgus infidum et meretrix retro Periura cedit: diffugiunt cadis Cum faece siccatis amici, Ferre iugum pariter dolosi.

Hor., Od., I. xxxv. 1-28.

85. Exile of Regulus.

Fertur pudicae coniugis osculum, Parvosque natos, ut capitis minor, Ab se removisse et virilem Torvus humi posuisse vultum: Donec labantes consilio Patres
Firmaret auctor numquam alias dato,
Interque maerentes amicos
Egregius properaret exsul.

Atqui sciebat, quae sibi barbarus Tortor pararet: non aliter tamen Dimovit obstantes propinquos Et populum reditus morantem,

Quam si clientum longa negotia
Diiudicata lite relinqueret,
Tendens Venafranos in agros
Aut Lacedaemonium Tarentum.

Hor., Od., III. v. 41–56.

86. A Fountain.

O fons Bandusiae, splendidior vitro, Dulci digne mero, non sine floribus, Cras donaberis haedo, Cui frons turgida cornibus

Primis et venerem et proelia destinat; Frustra: nam gelidos inficiet tibi Rubro sanguine rivos Lascivi suboles gregis.

Te flagrantis atrox hora Caniculae Nescit tangere: tu frigus amabile Fessis vomere tauris Praebes et pecori vago.

Fies nobilium tu quoque fontium,
Me dicente cavis impositam ilicem
Saxis, unde loquaces
Lymphae desiliunt tuae.

Hor., Od., III. xiii.

87. The Isles of the Blessed.

Nos manet Oceanus circumvagus; arva, beata-Petamus arva divites et insulas, Reddit ubi Cererem tellus inarata quotannis Et imputata floret usque vinea, Germinat et numquam fallentis termes olivae Suamque pulla ficus ornat arborem, Mella cava manant ex ilice, montibus altis Levis crepante lympha desilit pede. Illic iniussae veniunt ad mulctra capellae Refertque tenta grex amicus ubera; Nec vespertinus circumgemit ursus ovile, Neque intumescit alta viperis humus. Nulla nocent pecori contagia, nullius astri Gregem aestuosa torret impotentia. Pluraque felices mirabimur: ut neque largis Aquosus Eurus arva radat imbribus, Pinguia nec siccis urantur semina glebia, Utrumque rege temperate Caelitum: Hor., Ep., xvi. 41-

88. The Town and Country Mouse.

Olim

Rusticus urbanum murem mus paupere fertur Accepisse cavo, veterem vetus hospes amicum, Asper et attentus quaesitis, ut tamen artum Solveret hospitiis animum. Quid multa? neque illo Sepositi ciceris nec longae invidit avenae, Aridum et ore ferens acinum semesaque lardi Frusta dedit, cupiens varia fastidia cena Vincere tangentis male singula dente superbo; Quum pater ipse domus palea porrectus in horna Esset ador loliumque, dapis meliora relinquens. Tandem urbanus ad hunc: "Quid te iuvat," inquit, ": Praerupti nemoris patientem vivere dorso? Vis tu homines urbemque feris praeponere silvis Carpe viam, mihi crede, comes, terrestria quando Mortales animas vivunt sortita, neque ulla est Aut magno aut parvo leti fuga: quo, bone, circa, Dum licet, in rebus iucundis vive beatus, Vive memor, quam sis aevi brevis!" Haec ubi dicta Agrestem pepulere, domo levis exsilit; inde Ambo propositum peragunt iter, urbis aventes Moenia nocturni subrepere. Iamque tenebat Nox medium caeli spatium, quum ponit uterque In locuplete domo vestigia, rubro ubi cocco

ta super lectos canderet vestis eburnos,
ta que de magna superessent fercula cena,
Procul exstructis inerant hesterna canistris.
Ubi purpurea porrectum in veste locavit
estem, veluti succinctas cursitat hospes
tinuatque dapes, nec non verniliter ipsis
gitur officis, praelibans omne, quod affert.
Cubans gaudet mutata sorte, bonisque
us agit lactum convivam, quum subito ingens
varum strepitus lectis excussit utrumque.
The per totum pavidi conclave, magisque
uimes trepidare, simul domus alta Molossis
conuit canibus. Tum rusticus: "Haud mihi vita
opus hac" ait, et "valeas; me silva cavusque
us ab insidiis tenui solabitur ervo."

Hor., S., II. vi. 80-117.

89. The Golden Age.

Quam bene Saturno vivebant rege, priusquam Tellus in longas est patefacta vias! Nondum caeruleas pinus contemserat undas, Effusum ventis praebueratque sinum, Nec vagus, ignotis repetens compendia terris, Presserat externa navita merce ratem. Illo non validus subiit iuga tempore taurus; Non domito frenos ore momordit equus; Non domus ulla fores habuit; non fixus in agris, Qui regeret certis finibus arva, lapis. Ipsae mella dabant quercus, ultroque ferebant Obvia securis ubera lactis oves. Non acies, non ira fuit, non bella, nec ensem Immiti saevus duxerat arte faber. Nunc Iove sub domino caedes et vulnera semper, Nunc mare, nunc leti mille repente viae. Tib., I. iii. 37-50.

90. The Joys of Peace.

Quam potius laudandus hic est, quem, prole parata, Occupat in parva pigra senecta casa! Ipse suas sectatur oves, at filius agnos,
Et calidam fesso comparat uxor aquam.
Sic ego sim, liceatque caput candescere canis,
Temporis et prisci facta referre senem.
Interea Pax arva colat. Pax candida primum
Duxit aratores sub iuga curva boves.
Pax aluit vites, et succos condidit uvae,
Funderet ut nato testa paterna merum.
Pace bidens vomerque vigent; at tristia duri
Militis in tenebris occupat arma situs.

Tib., I. x. 39-50.

91. Rustic Plenty.

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete, coloni: Distendet spicis horrea plena Ceres; Oblitus et musto feriet pede rusticus uvas, Dolia dum magni deficiantque lacus. At madidus Baccho sua festa Palilia pastor Concinet; a stabulis tunc procul este lupi. Ille levis stipulae solennes potus acervos Accendet, flammas transilietque sacras ; Et fetus matrona dabit, natusque parenti Oscula comprensis auribus eripiet: Nec taedebit avum parvo advigilare nepoti, Balbaque cum puero dicere verba senem. Tunc operata deo pubes discumbet in herba, Arboris antiquae qua levis umbra cadit; Aut e veste sua tendent umbracula sertis Vincta, coronatus stabit et ante calix. At sibi quisque dapes et festas extruet alte Caespitibus mensas, caespitibusque torum. Tib., II. v. 83-100.

92. Sulpicia: A Beautiful Woman.

Sulpicia est tibi culta tuis, Mars magne, Kalendis; Spectatum e coelo, si sapis, ipse veni.
Hoc Venus ignoscet: sed tu, violente, caveto, Ne tibi miranti turpiter arma cadant.
Illius ex oculis, quum vult exurere divos, Accendit geminas lampadas acer Amor.

am, quidquid agit, quoquo vestigia movit, Componit furtim subsequiturque Decor. a solvit crines, fusis decet esse capillis; Seu comsit, comtis est veneranda comis. rit, seu Tyria voluit procedere palla; Urit, seu nivea candida veste venit. lis in aeterno felix Vertumnus Olympo Mille habet ornatus, mille decenter habet. la puellarum digna est, cui mollia caris Vellera det succis bis madefacta Tyros, ssideatque metit quidquid bene olentibus arvis Cultor odoratae dives Arabs segetis, quascunque niger rubro de litore conchas Proximus eois colligit Indus equis. anc vos, Pierides, festis cantate Kalendis, Et testudinea Phoebe superbe lyra. oc solemne sacrum multos haec sumat in annos: Dignior est vestro nulla puella choro.

Tib., IV. ii.

93. The Death of Hylas.

amque ferunt olim Pagasae navalibus Argo Egressam longe Phasidos isse viam: ; iam praeteritis labentem Athamantidos undis Mysorum scopulis adplicuisse ratem. ic manus heroum, placitis ut constitit oris, Mollia composita litora fronde tegit. t comes invicti iuvenis processerat ultra, Raram sepositi quaerere fontis aquam. unc duo sectati fratres, Aquilonia proles, Hunc super et Zetes, hunc super et Calais, cula suspensis instabant carpere plumis, Oscula et alterna ferre supina fuga. le sub extrema pendens secluditur ala, Et volucres ramo submovet insidias. m Pandioniae cessit genus Orithyiae: Ah dolor ibat Hylas, ibat Hamadryasin. lic erat Arganthi Pegae sub vertice montis Grata domus Nymphis humida Thyniasin; uam supra nullae pendebant debita curae Roscida desertis poma sub arboribus:

Et circum irriguo surgebant lilia prato Candida purpureis mixta papaveribus; Quae modo decerpens tenero pueriliter ungui, Proposito florem praetulit officio, Et modo formosis incumbens nescius undis Errorem blandis tardat imaginibus. Tandem haurire parat demissis flumina palmis Innixus dextro plena trabens humero. Cuius ut accensae Dryades candore puellas Miratae solitos destituere choros, Prolapsum leviter facili traxere liquore: Tum sonitum rapto corpore fecit Hylas. Cui procul Alcides iterat responsa : sed illi Nomen ab extremis fontibus aura refert. His, o Galle, tuos monitis servabis amores. Formosum Nymphis credere tutus Hylan. Prop., L xxi. 17-

94. Rome Past and Present.

Hoc, quodcunque vides, hospes, qua maxima Roma es Ante Phrygem Aeneam collis et herba fuit : Atque ubi Navali stant sacra palatia Phoebo, Evandri profugae procubuere boves. Fictilibus crevere deis haec aurea templa, Nec fuit opprobrio facta sine arte casa: Tarpeiusque pater nuda de rupe tonabat, Et Tiberis nostris advena bubus erat. Quo gradibus domus ista Remi se sustulit olim, Unus erat fratrum maxima regna focus. Curia, praetexto quae nunc nitet alta Senatu, Pellitos habuit, rustica corda, patres. Buccina cogebat priscos ad verba Quirites. Centum illi in prato saepe Senatus erant : Nec sinuosa cavo pendebant vela theatro: Pulpita solemnes non oluere crocos. Vesta coronatis pauper gaudebat asellis Ducebant macrae vilia sacra boves. Parva saginati lustrabant compita porci: Pastor et ad calamos exta litabat ovis. Nec rudis infestis miles radiabat in armis; Miscebant usta proclia nuda sude. Prima galeritus posuit praetoria Lucmo: Magnaque para Tatio rerum erat inter oves.

Hinc Tities Ramnesque viri, Luceresque coloni:
Quatuor hinc albos Romulus egit equos.
Quippe suburbanae parva minus urbe Bovillae,
Et, qui nunc nulli, maxima turba Gabi;
Et stetit Alba potens, albae suis omine nata,
Hac, ubi Fidenas longe erat ire, via.
Nil patrium, nisi nomen, habet Romanus alumnus:
Sanguinis altricem nunc pudet esse lupam.

Prop., V. i. 1-16, 21-24, 27-38.

95. Vertumnus.

Opportuna mea est cunctis natura figuris: In quamcunque voles, verte ; decorus ero. Indue me Cois, fiam non dura puella: Meque virum sumta quis neget esse toga? Da falcem, et torto frontem mihi comprime faeno, Iurabis nostra gramina secta manu. Arma tuli quondam, et, memini, laudabar in illis: Corbis in imposito pondere messor eram. Sobrius ad lites: at quum est imposta corona, Clamabis capiti vina subisse meo. Cinge caput mitra, speciem furabor Iacchi: Furabor Phoebi, si modo plectra dabis. Cassibus impositis venor: sed arundine sumta Faunus plumoso sum deus aucupio. Est etiam aurigae species Vertumnus, et eius, Traiicit alterno qui leve pondus equo. Suppetat hoc, pisces calamo praedabor; et ibo Mundus demissis institor in tunicis. Pastor me ad baculum possum curvare, vel idem Sirpiculis medio pulvere ferre rosam. Nam quid ego adiiciam, de quo mihi maxima cura est, Hortorum in manibus dona probata meis? Caeruleus cucumis, tumidoque cucurbita ventre Me notat, et iunco brassica vincta levi. Nec flos ullus hiat pratis, quin ille decenter Impositus fronti langueat ante meae. At mihi, quod formas unus vertebar in omnes, Nomen ab eventu patria lingua dedit. Prop., V. ii. 21-48.

96. Elegy on the Death of Tibullus.

Tene, sacer vates, flammae rapuere rogales ? Pectoribus pasci nec timuere tuis ! Aurea sanctorum potuissent templa deorum Urere, quae tantum sustinuere nefas. Avertit vultus, Erycis quae possidet arces. Sunt quoque, qui lacrimas continuisse negant. Sed tamen hoc melius, quam si Phaeacia tellus Ignotum vili supposuisset humo. Hic certe manibus fugientis pressit ocellos Mater, et in cineres ultima dona tulit. Hic soror in partem misera cum matre doloris Venit, inornatas dilaniata comas: Cumque tuis sua iunxerunt Nemesisque priorque Oscula: nec solos destituere rogos. Delia discedens, Felicius, inquit, amata Sum tibi: vixisti, dum tuus ignis eram. Cui Nemesis, Quid, ait, tibi sunt mea damna dolori? Me tenuit moriens deficiente manu. Si tamen e nobis aliquid, nisi nomen et umbra, Restat, in Elysia valle Tibullus erit. Obvius huic venies, hedera iuvenilia cinctus Tempora, cum Calvo, docte Catulle, tuo: Tu quoque, si falsum est temerati crimen amici, Sanguinis atque animae prodige Galle tuae. His comes umbra tua est, si qua est modo corporis umbra. Auxisti numeros, culte Tibulle, pios. Ov., Am., III. ix. 41-66.

97. Proscrpine carried off by Pluto.

Terra tribus scopulis vastum procurrit in aequor Trinacris, a positu nomen adepta loci; Grata domus Cereri. Multas ea possidet urbes; In quibus est culto fertilis Enna solo. Frigida caelestum matres Arethusa vocarat. Venerat ad sacras et dea flava dapes. Filia, consuetis ut erat comitata puellis, Errabat nudo per sua prata pede. Valle sub umbrosa locus est, adspergine multa Uvidus ex alto desilientis aquae. Tot fuerant illic, quot habet natura, colores: Pictaque dissimili flore nitebat humus.

Quam simul adspexit, Comites, accedite, dixit Et mecum plenos flore referte sinus. Praeda puellares animos oblectat inanis; Et non sentitur sedulitate labor. Hacc implet lento calathos e vimine textos: Hacc gremium, laxos degravat illa sinus. Illa legit calthas: huic sunt violaria curae: Illa papavereas subsecat ungue comas. Has, hyacinthe, tenes: illas, amarante, moraris: Pars thyma, pars casiam, pars meliloton amant: Plurima lecta rosa est; sunt et sine nomine flores. Ipsa crocos tenues liliaque alba legit. Carpendi studio paullatim longius itur; Et dominam casu nulla secuta comes. Hanc videt, et visam patruus velociter aufert; Regnaque caeruleis in sua portat equis. Ov., Fast., iv. 419-446.

98. "Ceratis ope Daedalea nititur pennis."

Iamque volaturus parvo dedit oscula nato: Nec patriae lacrimas continuere genae. Monte minor collis, campis erat altior aequis: Hinc data sunt miserae corpora bina fugae. Et movet ipse suas, et nati respicit alas Daedalus, et cursus sustinet usque suos. Iamque novum delectat iter; positoque timore Icarus audaci fortius arte volat. Hos aliquis, tremula dum captat arundine pisces, Vidit, et inceptum dextra reliquit opus. Iam Samos a laeva fuerant Naxosque relictae, Et Paros, et Clario Delos amata deo. Dextra Lebynthos erat, silvisque umbrosa Calymne, Cinctaque piscosis Astypalaea vadis: Quum puer incautis nimium temerarius armis Altius egit iter, deseruitque patrem. Vincla labant; et cera deo propiore liquescit: Nec tenues venti brachia mota tenent. Territus a summo despexit in aequora caelo: Nox oculis pavido venit oborta metu. Tabuerant cerae; nudos quatit ille lacertos: Et trepidat; nec, quo sustineatur, habet. Decidit; atque cadens, Pater, o, pater, auferor, inquit. Clauserunt virides ora loquentis aquae.

At pater infelix, non iam pater, Icare, clamat, Icare, clamat, ubi es! quove sub axe volas! Icare, clamabat: pennas adspexit in undis. Ossa tegit tellus; aequora nomen habent. Ou, Art Am, ii, 69-96.

99. Cave of Sleep.

Est prope Cimmerios longo spelunca recessu. Mons cavus, ignavi domus et penetralia Somni: Quo nunquam radiis oriens mediusve cadensve Phoebus adire potest. Nebulae caligine mixtae Exhalantur humo, dubiaeque crepuscula lucis. Non vigil ales ibi cristati cantibus oris Evocat Auroram, nec voce silentia rumpunt Sollicitive canes canibusve sagacior anser. Non fera, non pecudes, non moti flamine rami, Humanaeve sonum reddunt convicia linguae. Muta quies habitat. Saxo tamen exit ab imo Rivus aquae Lethes, per quem cum murmure labens Invitat somnos crepitantibus unda lapillis. Ante fores antri fecunda papavera florent Innumeraeque herbae, quarum de lacte soporem Nox legit, et spargit per opacas humida terras. Ianua, ne verso stridorem cardine reddat, Nulla domo tota, custos in limine nullus. At medio torus est ebeno sublimis in antro, Plumeus, unicolor, pullo velamine tectus: Quo cubat ipse deus membris languore solutis. Hunc circa passim varias imitantia formas Somnia vana iacent totidem, quot messis aristas, Silva gerit frondes, eiectas littus arenas.

Ov., M., xi. 592-615.

100. Phaethon is struck by a Thunderbolt.

At pater omnipotens, Superos testatus et ipsum, Qui dederat currus, nisi opem ferat, omnia fato Interitura gravi, summam petit arduus arcem, Unde solet nubes latis inducere terris, Unde movet tonitrus vibrataque fulmina iactat. Sed neque quas posset terris inducere, nubes

Tune habuit, nec quos caelo demitteret imbres. Intonat et dextra libratum fulmen ab aure Misit in aurigam, pariterque animaque rotisque Expulit, et saevis compescuit ignibus ignes. Consternantur equi et saltu in contraria facto Colla iugo eripiunt, abruptaque lora relinquunt. Illic frena iacent, illic temone revulsus Axis, in hac radii fractarum parte rotarum, Sparsaque sunt late laceri vestigia currus. At Phaëthon, rutilos flamma populante capillos, Volvitur in praeceps, longoque per aëra tractu Fertur, ut interdum de caelo stella sereno, Etsi non cecidit, potuit cecidisse videri. Quem procul a patria diverso maximus orbe Excipit Eridanus, fumantiaque abluit ora. Naiades Hesperiae trifida fumantia flamma Corpora dant tumulo signantque hoc carmine saxum: "Hic situs est Phaëthon, currus auriga paterni, Quem si non tenuit, magnis tamen excidit ausis." Ov., M., ii. 304-328.

101. Narcissus and Echo.

Srgo ubi Narcissum per devia rura vagantem idit et incaluit, sequitur vestigia furtim: **Quoque magis sequitur, flamma pr**opiore calescit, Non aliter, quam quum summis circumlita taedis Admotas rapiunt vivacia sulfura flammas. O quoties voluit blandis accedere dictis Et molles adhibere preces! Natura repugnat, Nec sinit incipiat. Sed, quod sinit, illa parata est Exspectare sonos, ad quos sua verba remittat. Forte puer, comitum seductus ab agmine fido, Dixerat: "Ecquis adest?" et "Adest" responderat Echo. Hic stupet, atque aciem partes dimisit in omnes; Voce "Veni" clamat magna. Vocat illa vocantem. Respicit, et rursus nullo veniente: "Quid, inquit, Me fugis?" et totidem, quot dixit, verba recepit. Perstat, et alternae deceptus imagine vocis: "Huc coëamus" ait, nullique libentius unquam Responsura sono "Coëamus" retulit Echo, Et verbis favet ipsa suis, egressaque silva Ibat, ut iniiceret sperato brachia collo. Ille fugit, fugiensque: "Manus complexibus aufer!

SPECIMENS OF ROMAN LITERALUL.

Ante, ait, emoriar, quam sit tibi copia nostri."
Retulit illa nihil, nisi "Sit tibi copia nostri."
Spreta latet silvis, pudibundaque frondibus ora
Protegit, et solis ex illo vivit in antris.
Sed tamen haeret amor, crescitque dolore repulsae.
Extenuant vigiles corpus miserabile curae,
Adducitque cutem macies, et in aëra succus
Corporis omnis abit: vox tantum atque ossa supersunt.
Vox manet: ossa ferunt lapidis traxisse figuram.

Ov., M., iii. 370-399.

102. Palace of Fame.

Orbe locus medio est inter terrasque fretumque Caelestesque plagas, triplicis confinia mundi: Unde quod est usquam, quamvis regionibus absit, Inspicitur, penetratque cavas vox omnis ad aures. Fama tenet, summaque domum sibi legit in arce: Innumerosque aditus ac mille foramina tectis Addidit, et nullis inclusit limina portis. Nocte dieque patet: tota est ex aere sonanti, Tota fremit, vocesque refert, iteratque, quod audit. Nulla quies intus, nullaque silentia parte. Nec tamen est clamor, sed parvae murmura vocis: Qualia de pelagi, si quis procul audiat, undis Esse solent, qualemve sonum, quum Iuppiter atras Increpuit nubes, extrema tonitrua reddunt. Atria turba tenet; veniunt leve vulgus, euntque, Mistaque cum veris passim commenta vagantur Millia rumorum, confusaque verba volutant. E quibus hi vacuas implent sermonibus aures, Hi narrata ferunt alio, mensuraque ficti Crescit, et auditis aliquid novus adiicit auctor. Illic Credulitas, illic temerarius Error, Vanaque Lactitia est, consternatique Timores, Seditioque repens, dubioque auctore Susurri. Ipsa quid in caelo rerum pelagoque geratur Et tellure, videt, totumque inquirit in orbem. Ov., M., xii. 39-63.

103. The Constellation Auriga.

Sed cum se terris Aries ter quinque peractis Partibus extollit, primum iuga tollit ab undis

Heniochus, clivoque rotas convellit ab imo, Qua gelidus boreas aquilonibus instat acutis. Ille dabit proprium studium, caeloque retentans, Quas prius in terris agitator amaverat artes: Stare levi curru moderantem quatuor ora Spumigeris frenata lupis, et flectere equorum Praevalidas vires ac torto stringere gyro; At cum laxato fugerunt cardine claustra, Exagitare feros, pronumque anteire volantis, Vixque rotis levibus summum contingere campum, Vincentem pedibus ventos, vel prima tenentem Agmina in obliquum cursus agitare malignos: Obstantemque mora totum praecludere circum; Vel medium turbae nunc dextros ire per orbes Fidentem campo, nunc meta currere acuta, Spemque sub extremo dubiam suspendere casu. Nec non alterno desultor sidere dorso Quadrupedum, et stabilis poterit defigere plantas, Perque volabit equos, ludens per terga volantum; Aut solo vectatus equo nunc arma movebit, Nunc leget in longo per cursus praemia circo; Quicquid de tali studio formatur, habebit. Manil., v. 67-90.

104. Engineering Skill of Archimedes in the Defence of Syracuse.

b habuisset tanto impetu coepta res fortunam, nisi unus o Syracusis ea tempestate fuisset, Archimedes. Is erat us spectator caeli siderumque; mirabilior tamen inventor lachinator bellicorum tormentorum operumque, qui ea, quae es ingenti mole agerent, ipse perlevi momento ludificaretur. rum per inaequales ductum colles, (pleraque alta et difficilia u, summissa quaedam, et quae planis vallibus adiri possent) ruique aptum visum est loco, ita omni genere tormentorum ruxit. Achradinae murum, qui, ut ante dictum est, mari itur, ex quinqueremibus Marcellus oppugnabat. Ex ceteris ibus sagittarii funditoresque, et velites etiam, quorum telum abile ad remittendum imperitis est, vix quemquam sine mere consistere in muro patiebantur. Hi, quia spatio missiliopus est, procul muro tenebant. Naves iunctae aliae binae quinqueremes, demptis interioribus remis, ut latus lateri licaretur, quum exteriore ordine remorum velut una navis

agerentur, turres contabulatas machinamentaque alia quatiend muris portabant. Adversus hunc navalem apparatum Arch medes variae magnitudinis tormenta in muris disposuit. cas, quae procul erant, naves saxa ingenti pondere emittebatte propiores levioribus, eoque magis crebris, petebat telis: postrem..... ut sui vulnere intacti tela in hostem ingererent, murum ab imm ad summum crebris cubitalibus fere cavis aperuit; per qucava pars sagittis, pars scorpionibus modicis ex occulto petebe hostem. Quae propius quaedam subibant naves, quo interior ictibus tormentorum essent, in eas tollenone super mura eminente ferrea manus firmae catenae illigata quum inieprorae esset, gravique libramento plumbi recelleret ad solumisuspensa prora, navem in puppim statuebat: dein, remage subito, velut ex muro cadentem navim cum ingenti trepidati nautarum ita undae affigebat, ut, etiamsi recta reciderat, aliquama tum aquae acciperet. Ita maritima oppugnatio est el ura, omnisque vis est eo versa, ut totis viribus terra apprederenter. Sed ea quoque pars eodem omni apparatu tormentorum instructs erat, Hieronis impensis curaque per multos annos, Archimedis unica arte. Natura etiam adiuvabat loci, quod axum, cui imposita muri fundamenta sunt, magna parte ita proclive 🥰 ut non solum missa tormento, sed etiam quae pondere 🕬 provoluta essent, graviter in hostem inciderent. Eadem causa ad subeundum arduum aditum instabilemque ingressum prac-Ita, consilio habito, quum omnis conatus ludibrio absistere oppugnatione, atque obsidendo tantum arcere term marique commeatibus hostem placuit. Liv., xxiv. 34.

105. Battle of Lake Trasimene.

Consul, perculsis omnibus, ipse satis, ut in trepida re, improvidus, turbatos ordines, vertente se quoque ad dissonos clamores, instruit, ut tempus locusque patitur; et quacunque adire sudirque potest, adhortatur, ac stare et pugnare iubet; "nec suim inde votis aut imploratione deum, sed vi ac virtute, evadendum esse. Per medias acies ferro viam fieri: et, quo timoris minus sit, eo minus ferme periculi esse." Ceterum prae strepita tumultu nec consilium nec imperium accipi poterat: tantunque aberat, ut sua signa atque ordinem et locum nosceret miles, ut vix ad arma capienda aptandaque pugnae competeret animus opprimerenturque quidam, onerati magis his, quam tecti: et erat in tanta caligine maior usus aurium quam oculorum. Ad gemitus vulnerum ictusque corporum aut armorum, et mixtos

ntium paventiumque clamores, circumferebant ora oculos-Alii fugientes pugnantium globo illati haerebant: alios ates in pugnam avertebat fugientium agmen. Deinde, ubi nes partes nequicquam impetus facti, et ab lateribus monlacus, a fronte et a tergo hostium acies claudebat, appae, nullum, nisi in dextera ferroque, salutis spem esse; ibi unusquisque dux adhortatorque factus ad rem geren-** nova de integro pugna exorta est; non illa ordinata per pes hastatosque ac triarios, nec ut pro signis antesignanus, gna alia pugnaret acies; nec ut in sua legione miles, aut e, aut manipulo esset. Fors conglobabat, et animus suus ante aut post pugnandi ordinem dabat: tantusque fuit armorum, adeo intentus pugnae animus, ut eum motum , qui multarum urbium Italiae magnas partes prostravit, tque cursu rapidos amnes, mare fluminibus invexit, montes ingenti proruit, nemo pugnantium senserit. Magnae fuga inde primum coepit: et iam nec lacus nec montes ant pavori. Per omnia arta praeruptaque velut caeci nt: armaque et viri super alium alii praecipitantur. magna, ubi locus fugae deest, per prima vada paludis in 1 progressi, quoad capitibus humerisque exstare possunt, mmergunt. Fuere, quos inconsultus pavor nando etiam ere fugam impulerit. Quae ubi immensa ac sine spe erat, ficientibus animis hauriebantur gurgitibus, aut nequicquam vada retro aegerrime repetebant, atque ibi ab ingressis hostium equitibus passim trucidabantur. Liv., xxii.

Feats of Knightly Prowess at the Battle of Lake Regillus.

o etiam praelium aliquanto, quam cetera, gravius atque is fuit. Non enim duces ad regendam modo consilio rem i, sed, suismet ipsis corporibus dimicantes, miscuere cera: nec quisquam procerum ferme hac aut illa ex acie sine e, praeter dictatorem Romanum, excessit. In Postuprima in acie suos adhortantem instruentemque, Tars Superbus, quanquam iam aetate et viribus erat gravior, infestus admisit: ictusque a latere, concursu suorum is in tutum est. Et ad alterum cornu Aebutius magister m in Octavium Mamilium impetum dederat. Nec fefellit Tusculanum ducem; contra quem et ille concitat: tantaque vis infestis venientium hastis fuit, ut brachium io traiectum sit, Mamilio pectus percussum. Hunc qui-

dem in secundam aciem Latini recepere: Aebutius, que saucio brachio tenere telum non posset, pugna excess M. Valerius, Publicolae frater, conspicatus ferocem inven-Tarquinium, ostentantem se in prima exsulum acie, domestetiam gloria accensus, ut cuius familiae decus eiecti reges eneiusdem interfecti forent, subdit calcaria equo, et Tarquini infesto spiculo petit. Tarquinius retro in agmen suorum 🗵 fenso cessit hosti. Valerium, invectum temere in exulaciem, ex transverso quidam adortus transfigit : nec quisqu equitis vulnere equo retardato, moribundus Romanus, laboratibus super corpus armis, ad terram defluxit. Hos agracios venientes T. Herminius legatus conspicatus, interque cos in significantes nem veste armisque Mamilium noscitans, tanto vi maiore, quam paullo ante magister equitum, cum hostium duce proclium iniit, ut et uno ictu transfixum per latus occiderit Mamilius, et ipse inter spoliandum corpus hostis veruto percusses, que victor in castra esset relatus, inter primam curationem expisverit. Liv., ii. 19, 20.

107. Transportation of the Populace of Alba.

Inter haec iam praemissi erant Albam equites, qui multi-Legiones deinde ductee ad tudinem traducerent Romam. diruendam urbem. Quae ubi intravere portas, non quiden fuit tumultus ille, nec pavor, qualis captarum esse urbium met, quum, effractis portis, stratisve ariete muris, aut arce vi capta, clamor hostilis et cursus per urbem armatorum omnia fero flammaque miscet sed silentium triste ac tacita maestitis its defixit omnium animos, ut, prae metu obliti, quid relinquerent, quid secum ferrent, deficiente consilio, rogitantesque alii alica nunc in liminibus starent, nunc errabundi domos suas ultimur illud visuri pervagarentur. Ut vero iam equitum clamor em iubentium instabat, simul fragor tectorum, quae diruebanto ultimis urbis partibus audiebatur, pulvisque, ex distantib locis ortus, velut nube inducta omnia impleverat, raptim, qui quisque poterat, elatis, quum larem ac penates tectaque quibus natus quisque educatusque esset relinquentes exir iam continens agmen migrantium impleveret vias: et cor tus aliorum mutua miseratione integrabat lacrimas: voc etiam miserabiles exaudiebantur, mulierum praecipue, obsessa ab armatis templa augusta praeterirent, ac velut relinquerent deos. Egressis urbem Albanis, Romanus! publica privataque omnia tecta adaequat solo, unaque

gentorum opus annorum, quibus Alba steterat, excidio dedit. Templis tantum deum (ita enim edictum ab at) temperatum est. Liv., i. 29.

108. The Site of New Carthage.

im sita Carthago sic est. Sinus est maris media fere ie ora, maxime Africo vento oppositus, et quingentos itrorsus retractus, paullulo plus passuum in latitudinem Huius in ostio sinus parva insula obiecta ab alto ab omnibus ventis, praeterquam Africo, tutum facit no sinu paeninsula excurrit, tumulus is ipse, in quo urbs est, ab ortu solis et a meridie cincta mari: 1 stagnum claudit, paullum et ad septentrionem fusum altitudinis, utcunque exaestuat aut deficit mare. Conurbem iugum ducentos fere et quinquaginta passus miungit. Unde quum tam parvi operis munitio esset, acit vallum imperator Romanus: seu fiduciam hosti estentans, sive ut subeunti saepe ad moenia urbis recuret. Liv., xxvi. 42.

109. Death and Character of Cicero.

cero sub adventum triumvirorum urbe cesserat pro cens id quod erat, non magis se Antonio eripi quam lassium et Brutum posse: primo in Tusculanum fugetransversis itineribus in Formianum ut ab Caieta navem irus proficiscitur. Unde aliquoties in altum provectum do venti adversi retulissent, modo ipse iactationem co volvente fluctu pati non posset, taedium tandem ugae et vitae cepit, regressusque ad superiorem villam, lo plus mille passibus a mari abest, "moriar," inquit, ia saepe servata." Satis constat servos fortiter fideliratos fuisse ad dimicandum; ipsum deponi lecticam et ati quod sors iniqua cogeret iussisse. Prominenti ex raebentique immotam cervicem caput praecisum est. stolidae crudelitati militum fuit: manus quoque scripid in Antonium exprobrantes praeciderunt. Ita relat ad Antonium iussuque eius inter duas manus in rostris ubi ille consul, ubi saepe consularis, ubi eo ipso anno Antonium quanta nulla unquam humana vox cum ne eloquentiae auditus fuerat: vix attollentes praelacrimis oculos homines intueri trucidati membra civis poteras Vixit tres et sexaginta annos, ut si vis afuisset, ne immate quidem mors videri possit. Ingenium et operibus et praem operum felix; ipse fortunae diu prosperae et in longo teno felicitatis magnis interim ictus vulneribus, exilio, ruina partiu pro quibus steterat, filiae exitu tam tristi tamque acerbo, omnim adversorum nihil ut viro dignum erat tulit praeter mortem, qu vere aestimanti minus indigna videri potuit, quod a victo inimico nil crudelius passurus erat quam quod eiusdem fortuu compos victo fecisset. Si quis tamen virtutibus vitia pensar vir magnus ac memorabilis fuit et in cuius laudes exsequend Cicerone laudatore opus fuerit. Liv., Fr. ap. Sen. Rh. Suas., v

110. Character of Cicero.

Huius ergo viri tot tantisque operibus mansuris in on me aevum praedicare de ingenio atque industria supervacuum Natura autem atque fortuna pariter obsecuta est ei, si quicam facies decora ad senectutem prosperaque permansit valet do, tum pax diutina cuius instructus erat artibus contigit. Nam que ad priscam severitatem iudiciis exactis maxima noxio rum multitudo provenit, quos obstrictos patrocinio incolumes plerosque habebat. Iam felicissima consulatus ei sors petendi et gerendi magna munera deum consilio industriaque: utinam moderatius secundas res et fortius adversas ferre potuisset! namque utraeque cum evenerant ei, mutari eas non posse rebatur. Inde sunt invidiae tempestates coortae gravissimae, eo certiorque inimicis adgrediendi fiducia; maiore enim simultates adpetebat animo quam gerebat. Sed quando mortalium nulli virtus perfects contigit, qua maior pars vitae atque ingenii stetit, ea iudicandum de homine est. Atque ego ne miserandi quidem exitus enn fuisse indicarem, nisi ipse tam miseram mortem putati Asinius Pollio., ap Sen. Rh. Suas., vi.

111. Character of Hannibal.

Nanquam ingenium idem ad res diversissimas, parende atque imperandum, habilius fuit. Itaque haud facile disset utrum imperatori an exercitui carior esset : neque Hashul alium quemquam praeficere malle, ubi quid fortiter ac street agendum esset : neque milites alio duce plus confidere aut audi Plurimum audaciae ad pericula capessenda, plurimum con

ter ipea pericula erat: nullo labore aut corpus fatigari, aut ilmus vinci poterat. Caloris ac frigoris patientia par; cibi tionisque desiderio naturali, non voluptate, modus finitus: giliarum somnique nec die nec nocte discriminata tempora. 1, quod gerendis rebus superesset, quieti datum: ea neque colli strato, neque silentio arcessita. Multi saepe militari Igulo opertum, humi iacentem inter custodias stationesque ulitum, conspexerunt. Vestitus nihil inter acquales excellens, rma atque equi conspiciebantur. Equitum peditumque idem inge primus erat. Princeps praelium inibat; ultimus conserto raelio excedebat. Has tantas viri virtutes ingentia vitia aequaant; inhumana crudelitas, perfidia plus quam Punica, nihil veri, ihil sancti, nullus deum metus, nullum iusiurandum, nulla ligio. Cum hac indole virtutum ac vitiorum triennio sub asdrubale imperatore militavit, nulla re, quae agenda viden-'que magno futuro duci esset, praetermissa. Liv., xxi. 4.

112. Character of Cato the Censor.

Sed omnes patricios plebeiosque nobilissimarum familiarum · Porcius longe anteibat. In hoc viro tanta vis animi ingeniie fuit, ut, quocunque loco natus esset, fortunam sibi ipse turus fuisse videretur. Nulla ars neque privatae neque blicae rei gerendae ei defuit. Urbanas rusticasque res pariter llebat. Ad summos honores alios scientia iuris, alios eloquensalios gloria militaris provexit: huic versatile ingenium sic Fiter ad omnia fuit, ut natum ad id unum diceres, quodcunque eret. In bello manu fortissimus, multisque insignibus clarus gnis. Idem, postquam ad magnos honores pervenit, summus Perator: et idem in pace, si ius consuleres, peritissimus; si a oranda esset, eloquentissimus. Nec is tantum, cuius Sua vivo eo viguerit, monumentum eloquentiae nullum stet: vivit imo vigetque eloquentia eius, sacrata scriptis inis generis. Orationes et pro se multae, et pro aliis, et in Os. Nam non solum accusando, sed etiam causam dicendo, gavit inimicos. Simultates nimio plures et exercuerunt eum, ipse exercuit eas: nec facile dixeris, utrum magis presserit nobilitas, an ille agitaverit nobilitatem. Asperi procul bio animi et linguae acerbae et immodice liberae fuit : sed victi a cupiditatibus animi, et rigidae innocentiae; contemptor atiae, divitiarum. In parsimonia, in patientia laboris, periculi, ope ferrei corporis animique; quem nec senectus quidem, 4e solvit omnia, fregerit; qui sextum et octogesimum annum

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE

ns causam dixerit, ipse pro se oraverit scripseritque: zimo anno Ser. Galbam ad populi adduxerit iudicium. zix. 40.

113. Character of Papirius.

Et fuit vir haud dubie dignus omni bellica laude, non an solum vigore, sed etiam corporis viribus excellens. Practical pedum pernicitas inerat, quae cognomen etiam dedit : vistor que cursu omnium actatis suac fuisse ferunt : et, seu virium seu exercitatione multa, cibi vinique eundem capacissimus: nec cum ullo asperiorem, quia ipse invicti ad laborem corp esset, fuisse militiam pediti pariter equitique. Equites chi aliquando ausos ab eo petere, ut sibi pro re bene gesta lava aliquid laboris : quibus ille, "Ne nihil remissum dicatis, remits", inquit, "ne utique dorsum demulceatis, quum ex equis descende tis." Et vis erat in eo viro imperii ingens pariter in socios civesque. Praenestinus praetor per timorem segnius ex subsidiis suos duxerat in primam aciem. Quem quum inambulans ante tabernaculum vocari iussisset, lictorem expedire securim Ad quam vocem exanimi stante Praenestino, "Agedum, lictor, excide radicem hanc," inquit, "incommodam ambulantibus:" perfusumque ultimi supplicii metu, multa dicta, dimisit Haud dubie illa aetate, qua nulla virtutum feracior fuit, nemo unus erat vir, quo magis innixa res Romana staret. Quin eum parem destinant animis Magno Alexandro ducem, si arma, Asia perdomita, in Europam vortisset. Liv., ix. 16.

114. Character of Scipio Africanus.

Fuit enim Scipio non veris tantum virtutibus mirabilis, sed arte quoque quadam ab iuventa in ostentationem earum compositus: pleraque apud multitudinem, aut per nocturns viv species, aut velut divinitus mente monita, agens: sive et ip capti quadam superstitione animi, sive ut imperia consiliaqi velut sorte oraculi missa, sine cunctatione exsequerentur. hoc iam inde ab initio praeparans animos, ex quo togam viri sumpsit, nullo die prius ullam publicam privatamque rem quam in Capitolium iret, ingressusque aedem consider plerumque solus in secreto ibi tempus tereret. Hic me per omnem vitam servabatur, seu consulto, seu temere, vi opinioni fidem apud quosdam fecit, stirpis eum divinae esse; retulitque famam, in Alexandro Magno prius vu

utate et fabula parem, anguis immanis concubitu concepet in cubiculo matris eius persaepe visam prodigii eius m, interventuque hominum evolutam repente, atque ex elapsam. His miraculis nunquam ab ipso elusa fides est: potius aucta arte quadam, nec abnuendi tale quicquam, lam affirmandi. Multa alia eiusdem generis, alia vera, alia ulata, admirationis humanae in eo iuvene excesserant m: quibus freta tunc civitas, aetati haudquaquam maturae n molem rerum, tantumque imperium permisit. Liv., 19.

115. Augustus' Opinion of Claudius.

ollocutus sum cum Tiberio, ut mandasti, mea Livia, quid tuo Tiberio faciendum esset ludis Martialibus. Consentit uterque nostrum, semel nobis esse statuendum, quod um in illo sequamur. Nam si est ἄρτιο;, et, ut ita dicam. es, quid est quod dubitemus, quin per eosdem articulos dus producendus sit, per quos frater eius productus fuit? tem ήλαττῶοθαι sentimus eum, καὶ βιβλάφθαι καὶ εἰς τὴν τοῦ is sal sis την της ψυχης αρτιότητα, praebenda materia. ndi et illum et nos non est hominibus τὰ τοιαῦτα σχώπτει» ετηρίζει» είωθόσι». Nam semper aestuabimus, si de singulis is temporum deliberabimus, μη προυποκείμενον ήμεν, posse mur eum gerere honores necne. In praesentia tamen de rebus consulis, curare eum ludis Martialibus triclinium otum, non displicet nobis, si est passurus, se ab Silani omine sibi affini, admoneri, ne quid faciat, quod conspici Spectare eum Circenses ex pulvinari, non ideri possit. Expositus enim in prima fronte spectaculorum nobis. In Albanum montem ire eum, non placet nobis, se Romae Latinarum diebus. Cur enim non praeficitur si potest fratrem suum sequi in montem? Habes nostras, ivia, sententias, quibus placet semel de tota re aliquid ui, ne semper inter spem et metum fluctuemus. Licebit , si voles, Antoniae quoque nostrae des hanc partem ae huius legendum." Rursus alteris literis: "Tiberium zentem ego vero, dum tu aberis, quotidie invitabo ad , ne solus cenet cum suo Sulpicio et Athenodoro; qui diligentius et minus μετιώςως deligeret sibi aliquem, notum et habitum et incessum imitaretur.

άτυχεί—πάνυ έν τοῖσι σπουδαίοις **λία**ν

on aberravit eius animus, satis apparet ή τῆς ψυχῆς κὐτοῦ

siyinus" Item tertiis literis: "Tiberium nepotem tuum placere mihi declamantem potuisse, peream nisi, mea Livia, admiror. Nam qui tam destă; loquatur, qui possit, quum declamat, espă; dicere, quae dicenda sunt, non video." Aug., ap. Sust., Claud., iv.

C .- Period III., 14-180 A.D.

116. Character of Julius Caesar.

Hic nobilissima Iuliorum genitus familia, et, quod inter omneis constat, antiquissima, ab Anchise ac Venere deducens genus, forma omnium civium excellentissimus, vigore animi acerrimus, munificentia effusissimus, animo super humanam et naturam et fidem evectus, magnitudine cogitationum, celeritate bellandi, patientia periculorum, Magno illi Alexandro, sed sobrio, neque iracundo, simillimus, qui denique semper et somno et cibo in vitam, non in voluptatem, uteretur; cum fuisset C. Mario sanguine coniunctissimus, atque idem Cinnae gener, cuius filiam ut repudiarct, nullo metu compelli potuit, (cum M. Piso consularis Anniam, quae Cinnae uxor fuerat, in Sullae dimisisset gratiam), habuissetque fere xvIII annos eo tempore, quo Sulla rerum potitus est: magis ministris Sullae adiutoribusque partium, quam ipso, conquirentibus eum ad necem, mutata veste, dissimilemque fortunae suae indutus habitum, nocte Urbe elapsus est. Idem postea admodum iuvenis cum a piratis captus esset, ita se per omne spatium, quo ab his retentus est, apud eos gessit, ut pariter his terrori venerationique esset, neque unquam aut nocte aut die (cur enim, quod vel maximum est, si narrari verbis speciosis non potest, omittatur?) aut excalcearetur aut discingeretur; in hoc scilicet, ne, si quando aliquid ex solito variaret, suspectus his, qui oculis tantummodo eum custodiebant, foret. Vell. Pat., ii. 41.

117. Tiberius indulges in a jest.

Est árdelionum quaédam Romae nátio, Trepidé concursans, óccupata in ótio, Gratís anhelans, múlta agendo níhil agens, Sibí molesta et áliis odiosíssima:

Hanc émendare, sí tamen possúm, volo Verá fabella: prétium est operae atténdere. Caesar Tiberius, quum, petens Neapolim, In Misenensem villam venissét suam, Quae, monte summo posita Luculli manu, Prospectat Siculum, et déspicit Tuscum mare: Ex álticinctis únus atriénsibus, Cui túnica ab humeris línteo Pelúsio Erát destricta, círris dependentibus, Perámbulante laéta domino víridia, Alvéolo coepit lígneo conspérgere Humum aéstuantem, côme officium iáctitans: Sed déridetur. Inde notis fléxibus Praecúrrit alium in xystum, sedans púlverem. Agnóscit hominem Caésar, remque intélligit. Id út putavit ésse nescio quíd boni: Heus! inquit dominus. Ille enimyero adsilit, Donátionis álacer certae gaúdio. Tum síc iocata est tánta maiestás ducis: Non múltum egisti, et ópera nequidquám perit; Multó maioris álapae mecum véneunt.

Phaedr., II. v.

118. The Fox and the Crow.

Qui sé laudari gaúdent verbis súbdolis
Será dant poenas túrpes poeniténtia.
Quum dé fenestra córvus raptum cáseum
Comésse vellet, célsa residens árbore,
Hunc vídit vulpis, deínde sic coepít loqui:
O quí tuarum, córve, pennarum ést nitor!
Quantúm decoris córpore et vultú geris!
Si vócem haberes, núlla prior alés foret.
At ille stultus, dúm vult vocem osténdere,
Emísit ore cáseum; quem céleriter
Dolósa vulpis ávidis rapuit déntibus.
Tum démum ingemuit córvi deceptús stupor.

Phaedr., I. xiii.

119. The Lion and the Mouse.

Ne quís minores laédat, fabula haéc monet. Leóne in silva dórmiente, rústici Luxuriabant murés, et unus éx iis Supér cubantem cásu quodam tránsiit. Expérgefactus miserum leo celeri impetu Arripuit. Ille véniam sibi dari rogat: Crimén fatetur, péccatum imprudéntiae. Hoc réx ulcisci glóriosum nón putans, Ignóvit et dimisit. Post paucos dies Leo, dúm vagatur nóctu, in foveam décidit. Captum út se agnovit láqueis, voce máxima Rugire coepit; cuius immanem ad sonum Mus súbito accurrens: nón est, quod timeas, ait, Beneficio magno grátiam reddám parem. Mox omnes artus ártuum et ligámina Lustráre coepit, cógnitosque déntibus Nervos rodendo, láxat ingenia ártuum, Sic captum mus leonem silvis réddidit.

Phaedr., App., L.

120. The Frogs ask for a King.

Athénae quum florérent aequis légibus. Procáx libertas civitatem miscuit, Frenúmque solvit prístinum licentia. Hinc conspiratis fáctionum pártibus, Arcém tyrannus occupat Pisistratus. Quum tristem servitútem flerent Attici, Non quía crudelis ille, sed quoniám grave Omne insuëtis onus, et coepissent queri: Aesópus talem túm fabellam rétulit. Ranaé, vagantes líberis palúdibus, Clamére magno régem petiere à Iove, Qui dissolutos móres vi compésceret. Pater deorum rísit, atque illís dedit Parvúm tigillum, míssum quod subitú vadi Motú sonoque térruit pavidúm genus. Hoc mérsum limo quúm lateret díutius, Forte una tacite profert e stagno caput, Et éxplorato rége cunctas évocat. Illac, timore pósito, certatim adnatant, Lignúmque supra túrba petulans insilit. Quod quum inquinassent omni contumélia, Aliúm rogantes régem misere ad Iovem, Inútilis quoniam ésset, qui fuerat datus.

Tum mísit illis hýdrum, qui dente áspero Corrípere coepit síngulas. Frustrá necem Fugitant inertes: vócem praecludít metus. Furtim ígitur dant Mercúrio mandata ád Iovem, Adflíctis ut succúrrat. Tunc contrá deus: Quia nóluistis véstrum ferre, inquít, bonum, Malúm perferte. Vós quoque, o civés, ait, Hoc sústinete, máius ne veniát, malum.

Phaedr., I. ii.

121. The Tyranny of Ambition.

Mane piger stertis. "Surge," inquit avaritia: "eia Surge!" Negas. Instat, "surge!" inquit. "Non queo." "Surge!" "Et quid agam?" "Rogitas? en saperdam advehe Ponto, Castoreum, stuppas, ebenum, thus, lubrica Coa. Tolle recens primus piper e sitiente camelo. Verte aliquid, iura." "Sed Iupiter audiet." "Eheu, Baro, regustatum digito terebrare salinum Contentus perages, si vivere cum Iove tendis." Iam pueris pellem succinctus et oenophorum aptas: "Ocius ad navem!" Nihil obstat, quin trabe vasta Aegaeum rapias, nisi sollers luxuria ante Seductum moneat: "Quo deinde insane ruis? quo? Quid tibi vis? Calido sub pectore mascula bilis Intumuit, quam non exstinxerit urna cicutae. Tun' mare transsilias? tibi, torta cannabe fulto, Cena sit in transtro? Veientanumque rubellum Exhalet, vapida laesum pice, fissilis obba? Quid petis? ut numi, quos heic quincunce modesto Nutrieras, pergant avidos sudare deunces? Indulge genio: carpamus dulcia: nostrum est, Quod vivis: cinis et manes et fabula fies; Vive memor leti: fugit hora: hoc, quod loquor, inde est." En quid agis? Duplici in diversum scinderis hamo. Hunccine, an hunc sequeris? Subeas alternus oportet Ancipiti obsequio dominos, alternus oberres. Nec tu, quum obstiteris semel, instantique negaris Parere imperio: "rupi iam vincula!" dicas. Nam et luctata canis nodum abripit : attamen illi, Quum fugit, a collo trahitur pars longa catenae. Pers., v. 132-160.

122. Caesar and Pompey compared.

Quis instius induit arma. Scire nefas: magno se iudice quisque tuetur: Victrix causa deis placuit, sed victa Catoni. Nec coiere pares: alter, vergentibus annis In senium longoque togae tranquillior usu, Dedidicit iam pace ducem; famaeque petitor, Multa dare in vulgus; totus popularibus auris Impelli, plausuque sui gaudere theatri : Nec reparare novas vires, multumque priori Credere fortunae. Stat magni nominis umbra: Qualis frugifero quercus sublimis in agro Exuvias veteres populi sacrataque gestans Dona ducum: nec iam validis radicibus haerens, Pondere fixa suo est: nudosque per aera ramos Effundens, trunco, non frondibus, efficit umbram: Et quamvis primo nutet casura sub Euro, Tot circum silvae firmo se robore tollant, Sela tamen colitur. Sed non in Caesare tantum Nomen erat, nec fama ducis : sed nescia virtus Stare loco: solusque pudor, non vincere bello. Acer et indomitus; quo spes, quoque ira vocasset, Ferre manum, et numquam temerando parcere ferro: Successus urgere suos, instare favori Numinis: impellens quidquid sibi, summa petenti. Obstaret, gaudensque viam fecisse ruina. Qualiter expressum ventis per nubila fulmen Aetheris impulsi sonitu, mundique fragore Emicuit, rupitque diem, populosque paventis Terruit, obliqua praestringens lumina flamma, In sua templa furit: nullaque exire vetante Materia, magnanique cadens, magnanique revertens Dat stragem late, sparsosque recolligit ignes. Lucan, i. 126-157.

123. Caesar pillages the Temple of Saturn: Metellus stands in the way to resist the Sacrilege.

His magnam victor in iram Vocibus accensus: "Vanam spem mortis honestae Concipis: haud," inquit, "iugulo se polluet isto

Vostra, Metelle, manus. Dignum te Caesaris ira Vullus honos faciet. Te vindice tuta relicta est ibertas? Non usque adeo permiscuit imis ongus summa dies, ut non, si voce Metelli erventur leges, malint a Caesare tolli." Dixerat, et, nondum foribus cedente tribuno, Acrior ira subit : saevos circumspicit enses, Oblitus simulare togam. Tum Cotta Metellum lompulit audaci nimium desistere coepto. Libertas," inquit, "populi, quem regna coercent, ibertate perit; cuius servaveris umbram, i, quidquid iubeare, velis. Tot rebus iniquis 'aruimus victi: venia est haec sola pudoris, Degenerisque metus, nil iam potuisse negari. cius avertat diri mala semina belli. Damna movent populos, si quos sua iura tuentur. Von sibi, sed domino gravis est, quae servit, egestas." 'rotinus abducto patuerunt templa Metello. 'unc rupes Tarpeia sonat, magnoque reclusas 'estatur stridore fores: tunc conditus imo ruitur templo, multis intactus ab annis comani census populi, quem Punica bella, uem dederat Perses, quem victi praeda Philippi: uod tibi, Roma, fuga Pyrrhus trepidante reliquit. uo te Fabricius regi non vendidit auro, uidquid parcorum mores servastis avorum, uod dites Asiae populi misere tributum, 'ictorique dedit Minoia Creta Metello, luod Cato longinqua vexit super aequora Cypro. 'unc Orientis opes, captorumque ultima regum luae Pompeianis praelata est gaza triumphis geritur: tristi spoliantur templa rapina; 'auperiorque fuit tunc primum Caesare Roma. Lucan, iii. 134-168.

124. Character of Cato the Younger.

Hi mores, haec duri immota Catonis
ecta fuit, servare modum, finemque tenere,
aturamque sequi, patriaeque impendere vitam;
ec sibi, sed toti genitum se credere mundo.
uic epulae, vicisse famem; magnique penates,
ubmovisse hiemem tecto: pretiosaque vestis,
irtam membra super Romani more Quiritis

Induxisse togam: Venerisque huic maximus usus, Progenies; Urbi pater est, Urbique maritus: Iustitiae cultor, rigidi servator honesti: In commune bonus: nullosque Catonis in actus Subrepsit partemque tulit sibi nata voluptas.

Lucan, ii. 380-391.

125. Character of Pompey.

Non tamen ad Magni pervenit gratius umbras, Omne quod in superos audet convicia vulgus, Pompeiumque deis obicit, quam pauca Catonis Verba, sed a pleno venientia pectore veri. "Civis obit," inquit, "multo maioribus impar Nosse modum iuris, sed in hoc tamen utilis aevo. Cui non ulla fuit iusti reverentia: salva Libertate potens, et solus plebe parata Privatus servire sibi, rectorque senatus, Sed regnantis, erat. Nil belli iure poposcit: Quaeque dari voluit, voluit sibi posse negari. Immodicas possedit opes: sed plura retentis Intulit: invasit ferrum, sed ponere norat. Praetulit arma togae : sed pacem armatus amavit. Iuvit sumta ducem, iuvit dimissa potestas. Casta domus, luxuque carens, corruptaque numquam Fortuna domini. Clarum et venerabile nomen Gentibus, et multum nostrae quod proderat urbi. Olim vera fides, Sulla Marioque receptis, Libertatis obit : Pompeio rebus ademto, Nunc et ficta perit. Non iam regnare pudebit : Nec color imperii, nec frons erit ulla senatus. O felix, cui summa dies fuit obvia victo, Et cui quaerendos Pharium scelus obtulit enses! Forsitan in soceri potuisset vivere regno. Scire mori, sors prima viris, sed proxima cogi. Et mihi, si fatis aliena in iura venimus, Da talem, Fortuna, Iubam. Non deprecor hosti Servari, dum me servet cervice recisa." Lucan, ix. 186-214.

126. A Winter in Spain.

Hactenus armorum discrimina : cetera bello - Fata dedit variis incertus motibus aer.

ROMAN STYLE: DESCRIPTIVE PASSAGES.

ro bruma gelu, siccis Aquilonibus haerens, here constricto pluvias in nube tenebat. bant montana nives, camposque iacentes n duraturae conspecto sole pruinae: ue omnis propior mergenti sidera coelo erat tellus hiberno dura sereno. postquam vernus calidum Titana recepit ra respiciens delapsae portitor Helles, ue iterum aequatis ad iustae pondera Librae poribus vicere dies : tunc sole relicto, thia quo primum cornu dubitanda refulsit, lusit Boream, flammasque accepit ab Euro. suo nubes quascumque invenit in axe, sit in occiduum Nabataeis flatibus orbem: quas sentit Arabs, et quas Gangetica tellus alat nebulas, quidquid concrescere primus patitur, quidquid caeli fuscator Eoi ulerat Corus, quidquid defenderat Indos. endere diem nubes oriente remotae; medio potuere graves incumbere mundo, nimbos rapuere fuga. Vacat imbribus Arctos, notus; in solam Calpen fluit humidus aer. :, ubi iam Zephyri fines et summus Olympi do tenet Tethyn, vetitae transcurrere, densos volvere globos; congestumque aeris atri recipit spatium, quod separat aethere terram. Lucan, iv. 48-75.

127. Deaths from the Bites of Serpents.

Sed tristior illa
erat ante oculos: miserique in crure Sabelli
stetit exiguus, quem flexo dente tenacem
sitque manu, piloque adfixit arenis.
a modo serpens; sed qua non ulla cruentae
am mortis habet. Nam plagae proxima circum
rapta cutis, pallentiaque ossa retexit.
ue sinu laxo nudum est sine corpore vulnus;
bra natant sanie: surae fluxere: sine ullo
ine poples erat: femorum quoque musculus omnis
tur, et nigra distillant inguina tabe.
luit stringens uterum membrana, fluuntque
ra: nec, quantum toto de corpore debet,

Effluit in terras: saevum sed membra venenum Decoquit; in minimum mors contrahit omnia virus. Vincula nervorum, et laterum contexta, cavumque Pectus, et abstrusum fibris vitalibus, omne Quidquid homo est, aperit pestis. Natura profana Morte patet : manant humeri fortesque lacerti : Colla caputque fluunt. Calido non ocius Austro Nix resoluta cadit, nec solem cera sequetur. Parva loquor, corpus sanie stillasse perustum; Hoc et flamma potest: sed quis rogus abstulit ossa? Hacc quoque discedunt, putresque secuta medullas, Nulla manere sinunt rapidi vestigia fati. Cinyphias inter pestes tibi palma nocendi est: Eripiunt omnes animam, tu sola cadaver. Ecce subit facies leto diversa fluenti. Nasidium Marsi cultorem torridus agri Percussit Prester. Illi rubor igneus ora Succendit, tenditque cutem, pereunte figura, Miscens cuncta tumor toto iam corpore maior: Humanumque egressa modum super omnia membra Efflatur sanies: late pollente veneno, Ipse latet penitus congesto corpore mersus: Nec lorica tenet distenti corporis auctum. Spumeus accenso non sic exundat aheno Undarum cumulus: nec tantos carbasa Coro Curvavere sinus. Tumidos iam non capit artus Informis globus, et confuso pondere truncus. Intactum volucrum rostris, epulasque daturum Haud impune feris, non ausi tradere busto, Nondum stante modo, crescens fugere cadaver. Lucan, ix. 762-804.

128. Hercules appears to deliver Hesione from the Sea-Monste.

Constitit Alcides, visuque enisus in alta
Rupe truces manicas, defectaque virginis ora
Cernit, et ad primos turgentia lumina fluctus.
Exanimum veluti, multo tamen arte coactum,
Maeret ebur, Paviusve notas et nomina sumit
Cum lapis aut liquidi referunt miranda colores.
Ductor ait: Quod, virgo, tibi nomenque genusque?
Quae sors ista, doce, tendunt cur vincula palmas?
Illa tremens, tristique oculos deiecta pudore,

on ego digna malis, inquit; suprema parentum ona videa, ostro scopulos auroque frequentes. s Ili veteris quondam genus, invida donec omedonteos fugeret Fortuna penates. incipio morbi, caeloque exacta sereno mperies; arsere rogis certantibus agri: ım subitus fragor, et fluctus Idaea moventes m stabulis nemora: ecce repens consurgere ponto llua, monstrum ingens; hanc tu nec montibus ullis. z nostro metire mari: primaeva furenti aic manus, amplexus inter planctusque parentum, ditur: hoc sortes, hoc corniger imperat Hammon rgineam damnare animam, sortitaque Lethen rpora: crudelis scopulis me destinat urna. rum o, iam redeunt Phrygibus si numina, tuque 3 adeo, auguriis promisse et sorte deorum, n cui candentes votivo in gramine pascit rnipedes genitor, nostrae stata dona salutis, nue, meque, precor, defectaque Pergama monstris ipe; namque potes: neque enim iam lata videbam ctora, Neptunus muros cum iungeret astris, c tales humeros pharetramque gerebat Apollo. Val. Fl., Argon., ii. 462-492.

129. An Anxious Night.

Tristior at nunquam tantove parentibus ulla Nox Minyis egesta metu; nil quippe reperto Phaside, nil domitis actum Symplegados undis; Cunctaque adhuc, magni veniant dum regis ad urbem, Ambigua et dubia rerum pendentia summa. Praecipue Aesonidem varios incerta per aestus Mens rapit undantem curis ac multa novantem. Qualiter ex alta quum Iuppiter arce coruscat, Pliadas ille movens mixtumque sonoribus imbrem Horriferamve nivem, canis ubi tollitur omnis Campus aquis, ant sanguinei magna ostia belli, Aut altos duris fatorum gentibus ortus; Sic tunc diversis hinc atque hinc molibus anceps Pectora dux crebro gemitu quatit, optat et almum lam iubar et certi tandem discriminis horas. Val. Fl., Argon., v. 297-311.

130. A Battle Piece.

Orbibus hos rapidis mollique per aequora Castor Amfractu levioris equi deludit anhelos Immemoresque mori ; sed non isdem artibus aeque Concurrent, ultroque ruunt in funera Colchi. Campesus impacta latus inter et ilia quercu Tollitur, ac mediam moriens descendit in hastam. Oebasus, infestum summisso poplite Phalcen Evasisse ratus, laevum per luminis orbem Transigitur : tenerae liquuntur vulnere malae. Contra autem geminis fidens thoracibus ictum Sustulit et gladio Sibotes ferit ultima teli. Nequidquam : iam cuspis inest, nec fragmina curat Ambenus, et trunco medium subit Otrea ligno. Seminecem Taxes Hypanim vehit, atque remissum Pone trahit fugiens, et cursibus exuit hastam ; Dumque recollectam rursus locat, irruit ultro Turbatumque Lacon et adhuc invadit inermem. Impulit adverso praeceps equus Onchea conto, Nequidquam totis revocantem viribus armos. In latus accedit sonipes, accedit et ipse Frigidus; arma cadunt, rorat procul ultima cuspis. Qualem populeae fidentem nexibus umbrae Si quis avem summi deducat ab aere rami, Ante manu tacita cui plurima crevit arundo : Illa dolis viscoque super correpta sequaci Implorat ramos, atque irrita concitat alas. Val. Fl., Argon., vi. 239-264.

131. Medea, having finished her Incantations, accompanied by Venus, goes to meet Jason.

Talibus infelix contra sua regna venenis
Induitur, noctique tremens infertur opacae.
Dat dextram vocemque Venus, blandisque paventem
Alloquiis iunctoque trahit per moenia passu.
Hic iterum extremae nequidquam in limine portae
Substitit, atque iterum fletus animique soluti;
Respexitque deum paulumque his vocibus haesit:
Ipse rogat certe, meque ipse implorat Iason?
Nullane culpa subest? labes non ulla pudoris,
Nullus amor? nec turpe viro servire precauti?

la nihil contra, vocesque abrumpit inanes. t iamiam magico per opaca silentia Colchis peperat ire sono, monstataque condere vultus umina, cumque suis averti collibus amnes; ım stabulis gregibusque pavor strepitusque sepulchris iciderat; stupet ipsa gravi nox tardior umbra. ımque tremens longo sequitur Venus; utque sub altas ervenere trabes divaeque triformis in umbram, ic subito ante oculos nondum speratus Iason micuit, viditque prior conterrita virgo. tque hinc se profugam volucri Thaumantias ala astulit; inde Venus dextrae dilapsa tenenti. bvius ut sera quum se sub nocte magistris npingit pecorique pavor, qualesve profundum er chaos occurrunt caecae sine vocibus umbrae: aud secus in mediis noctis nemorisque tenebris ıciderant ambo attoniti iuxtaque subibant, bietibus tacitis aut immotis cyparissis ssimiles, rapidus nondum quas miscuit, Auster. rgo ut erat vultu defixus uterque silenti, oxque suum peragebat iter, iamiam ora levare esoniden farique cupit Medea priorem. Val. Fl., Argon., vii. 371-374, 382-409.

132. Jason destroys the Dragon's Seed.

le, velut campos Libyes ac pinguia Nili. ertilis arva secet, plena sic semina dextra pargere gaudet agris, oneratque novalia belloartius hic primum ter vomere fusus ab ipso langor, et ex omni sonuerunt cornua sulco ; ellatrix tum gleba quati, pariterque creari rmarique phalanx totisque insurgere campis. essit et ad socios paullum se retulit heros pperiens, ubi prima sibi daret agmina tellus dverso. Ut summis iam rura recedere cristis idit et infesta vibrantes casside terras, .dvolat: atque uno tellus qua proxima collo, secdum humeri videre diem, prior ense sequaci equat humo truncos: rutilum thoraca sequenti ut primas a matre manus premit obvius ante. ec magis aut illis aut illis millibus ultra ufficit, ad dirae quam quum Tirynthius hydrae

Agmina Palladios defessus respicit ignes. Ergo iterum ad socias convertere Colchidos artes. Et galeae nexus ac vincula dissipat imae, Cunctaturque tamen totique occurrere bello Ipee cupit, spes nulla datur, sic undique densant Terrigenae iam signa duces, clamorque, tubaeque, Iamque omnes odere virum, iamque omnia contra Tela volant: tunc vero amens discrimine tanto. Quam modo Tartareo galeam Medea veneno Infectam dederat, ususque armarat in illos, In medios torsit; conversae protinus hastae. Qualis ubi attonitos maestae Phrygas annua Matris Ira, vel exsectos lacerat Bellona comatos; Haud secus accensus subito Medea cohortes, Implicat, et miseros agit in sua praelia fratres. Omnis ibi Aesoniden sterni putat; omnibus ira Talis erat. Stupet Acetes ultroque furentes Ipse viros revocare cupit; sed cuncta iacebant Agmina, nec quisquam primus ruit, aut super ullus Linquitur, atque hausit subito sua funera tellus. Val. Fl., Argon., vii. 607-643.

133. Medea leaves her Home.

At trepidam in thalamis et iam sua facta paventem Colchida circa omnes pariter furiaeque minaeque Patris habent; nec caerulei timor aequoris ultra, Nec miserae terra ulla procul: quascumque per undas Ferre fugam, quamcumque cupit iam scandere puppim. Ultima virgineis tunc flens dedit oscula vittia, Quosque fugit, complexa toros, crinemque genasque Ungue per antiqui carpsit vestigia somni, Atque haec impresso gemuit miseranda cubili: O mihi si profugae genitor nunc ille supremos Amplexus, Aeeta, dares, fletusque videres Ecce meos! Ne crede, pater, non carior ille est, Quem sequimur; tumidis utinam simul obruar undis! Tu. precor, haec longa placidus mox sceptra senecta Tuta geras, meliorque tibi sit cetera proles. Dixit, et Haemonio nunquam spernenda marito Condita letiferis prodit medicamina cistis, Virgineosque sinus ipsumque monile venenis Implicat, ac saevum super omnibus addidit ensem.

Inde velut torto Furiarum eiecta flagello
Prosilit; attonito qualis pede prosilit Ino
In freta nec parvi meminit conterrita nati,
Quem tenet; extremum coniux ferit irritus Isthmon.
Val. Fl., Argon., viii. 1-24.

134. A Storm at Sea.

Ergo ubi diva rates hostemque accedere cernit, I psa subit terras, tempestatumque refringit Ventorumque domos: volucrum gens turbida fratrum Erumpit, classem dextra Saturnia monstrat. Videre, inque unum pariter mare protinus omnes Infesto clamore ruunt, inimicaque Colchis Aequora et adversos statuunt a litore fluctus. Tollitur atque intra Minyas Argoaque vela Stirus abit; vasto rursus desidit hiatu Abrupta revolutus aqua; iamque omnis in astra **Itque** reditque ratis, lapsaque reciproca fluctu Descendit. Vorat hos vertex, hos agmine toto Gurges agit, simul in vultus micat undique terror; Crebra ruina poli caelestia limina laxat. Val. Fl., Argon., vii. 321-334.

135. Juno raises a cloud of dust to confound the Romans at Cannae.

At Gradivus atrox remeantis in aethera Divae
Abscessu revocat mentes, fusosque per aequor
I pse manu magna, nebulam circumdatus, acri
Restituit pugnae. Convertunt signa, novamque
I nstaurant Itali, versa formidine, caedem.
Cum ventis positus custos, cui flamina carcer
Imperio compressa tenet, caelumque ruentes
Eurique, et Boreae parent, Corique, Notique,
I unonis precibus, promissa haud parva ferentis,
Regnantem Aetolis Vulturnum in penelia campis
Ricenat. Placet hic irae exitiabilis ultor.
Qui, se postquam Aetnae mensit candente barathro,
Concepitque ignes, et flammes protulit ora,
Rochat horrendo stridore, se Dannia regna
Perlat, agens caecam glomerato pulvere nubem.

Lancea, et in tergum Kutuns cauch Atque idem flatus Poenorum tela se Et velut amento contorta hastilia t Adiuvat, ac Tyrias impellit stridulu Tum, denso fauces praeclusus pulve Ignavam mortem compresso maeret

136. Pleasure and Virtue appear to Sc

Has, lauri residens iuvenis viridant Aedibus extremis volvebat pectore Cum subito assistunt, dextra laevac Allapsae, haud paulum mortali ma Hinc Virtus, illinc virtuti inimica Altera Achaemenium spirabat vert Ambrosias diffusa comas, et veste i Ostrum qua fulvo Tyrium suffudei Fronte decor quaesitus acu, lascivi Ancipiti motu iaciebant lumina fis Alterius dispar habitus, frons hirts Composita mutata coma: stans vu Incessuque viro propior, laetique i Celsa humeros niveae fulgebat sta

137. Each tries to gain him to her sid

BOMAN STYLE: DESCRIPTIVE PASSAGES.

Sic quassans caput in nubes se sustulit atras. At iuvenis, plenus monitis, ingentia corde Molitur, iussaeque calet virtutis amore. Ardua rostra petit, nullo fera bella volente, Et gravia ancipitis deposcit munera Martis. Arrecti cunctorum animi. Pars lumina patris, Pars credunt torvos patrui revirescere vultus. Sed quanquam instinctis tacitus tamen aegra periclis Pectora subrepit terror, molemque paventes Expendent belli, et numerat favor anxies annos. Dumque ea confuso percenset murmure vulgus, Ecce, per obliquum caeli squalentibus auro Effulgens maculis, ferri inter nubila visus Anguis, et ardenti radiare per aera sulco, Quaque ad caeliferi tendit plaga litus Atlantis, Perlabi resonante polo. Bis terque coruscum Addidit augurio fulmen pater, et vaga late Per subitum moto strepuere tonitrua mundo. Tum vero capere arma iubent, genibusque salutant Submissi augurium, ac iret, qua ducere Divos Perspicuum, et patrio monstraret semita signo. Sil., xv. 121-148.

138. Scipio in the Battle-field.

Omnia ductor Magna adeo Ausonius maiori mole premebat. Ut Phoebe stellas, ut fratris lumina Phoeben Exsuperant, montesque Atlas, et flumina Nilus, Ut pater Oceanus Neptunia caerula vincit. Vallantem castra (obscuro nam vesper Olympo Fundere non aequam trepidanti coeperat umbram) Aggreditur Latius rector, subitoque tumultu Caeduntur passim coepti munimina valli Imperfecta. Super contexere herbida lapsos Pondera, et in tumuli concessit caespes honorem. Vix uni mens digna viro, novisse minores Quam deceat, pretiumque operis sit tradere famac. Cantaber ingenio membrorum et mole timeri Vel nudus telis poterat Larus. Hic fera gentis More securigera miscebat praelia dextra. Et, quanquam fundi se circum pulsa videret Agmina, deleta gentilis pube catervae,

Caesorum implebat solus loca: seu foret hostis
Comminus, expleri gaudebat vulnera frontis
Adversae: seu laeva acies in bella vocaret,
Obliquo telum reflexum Marte rotabat.
At, cum pone ferox aversi in terga veniret
Victor, nil trepidans retro iactare bipennem
Callebat, nulla belli non parte timendus.

Sil., xvi. 33-57.

139. An Amoebean Contest (Astacus and Idas).

I. O si quis Crocalen deus afferat! hunc ego terris, Hunc ego sideribus solum regnare fatebor. Decernamque nemus, dicamque: sub arbore nunien Hac erit; ite procul, sacer est locus, ite profani. A. Urimur in Crocalen: si quis mea vota deorum Audiat, huic soli, virides qua gemmeus undas Fons agit et tremulo percurrit lilia rivo, Inter pampineas ponetur faginus ulmos. I. Ne contemne casas et pastoralia tecta: Rusticus est, fateor, sed non est barbarus Idas. Saepe vaporato mihi caespite palpitat agnus, Saepe cadit festis devota Palilibus agna. A. Nos quoque pomiferi Laribus consuevimus hosti Mittere primitias et fingere liba Priapo, Rorantesque favos damus et liquentia mella: Nec fore grata minus, quam si caper imbuat aras. I. Mille sub uberibus balantes pascimus agnas; Totque Tarentinae praestant mihi vellera matres; Per totum niveus premitur mihi caseus annum: Si venies, Crocale, totus sibi serviet hornus. A. Qui numerare velit, quam multa sub arbore nostra Poma legam, citius tenues numerabit aristas; Semper clus metimus, nec bruma nec impedit aestas. Si venias, Crocale, totus tibi serviet hortus. Calpurn., ii. 52-74.

140. The Pleasure Grounds of Vopiscus' Villa at Tibur.

O longum memoranda dies! quae mente reporto Gaudia! quam lassos per tot miracula visus! Ingenium quam mite solo! quae forma beatis Sic quassans caput in nubes se sustulit atras. At iuvenis, plenus monitis, ingentia corde Molitur, iussaeque calet virtutis amore. Ardua rostra petit, nullo fera bella volente, Et gravia ancipitis deposcit munera Martis. Arrecti cunctorum animi. Pars lumina patris, Pars credunt torvos patrui revirescere vultus. Sed quanquam instinctis tacitus tamen aegra periclis Pectora subrepit terror, molemque paventes Expendent belli, et numerat favor anxius annos. Dumque ea confuso percenset murmure vulgus, Ecce, per obliquum caeli squalentibus auro Effulgens maculis, ferri inter nubila visus Anguis, et ardenti radiare per aera sulco, Quaque ad caeliferi tendit plaga litus Atlantis, Perlabi resonante polo. Bis terque coruscum Addidit augurio fulmen pater, et vaga late Per subitum moto strepuere tonitrua mundo. Tum vero capere arma iubent, genibusque salutant Submissi augurium, ac iret, qua ducere Divos Perspicuum, et patrio monstraret semita signo. Sil., xv. 121-148.

138. Scipio in the Battle-field.

Omnia ductor Magna adeo Ausonius maiori mole premebat. Ut Phoebe stellas, ut fratris lumina Phoeben Exsuperant, montesque Atlas, et flumina Nilus, Ut pater Oceanus Neptunia caerula vincit. Vallantem castra (obscuro nam vesper Olympo Fundere non aequam trepidanti coeperat umbram) Aggreditur Latius rector, subitoque tumultu Caeduntur passim coepti munimina valli Imperfecta. Super contexere herbida lapsos Pondera, et in tumuli concessit caespes honorem. Vix uni mens digna viro, novisse minores Quam deceat, pretiumque operis sit tradere famae. Cantaber ingenio membrorum et mole timeri Vel nudus telis poterat Larus. Hic fera gentis More securigera miscebat praelia dextra. Et, quanquam fundi se circum pulsa videret Agmina, deleta gentilis pube catervae,

SPECIMENS OF ROMAN LITERAL mina, ne magnum properes escendere coelum; inta patet moles, effusaeque impetus aulae iberior campi, multumque amplexus aperti letheros, et tantum domino minor: ille penates Mons Libys Hiscusque nitent et multa Syene, Implet et ingenti Genio iuvat. Et Chios et glauca certantia Doride saxa, Lunaque portandis tantum suffects columnis, Longa super species: fessis vix culmina prendas Stat., Silv., ii. IV. 1-13. Visibus auratique putes laquearia caeli.

142. A Storm in the Night.

Iamque per emeriti surgens confinia Phoebi Titanis late mundo subvecta silenti Tam pecudes volucresque tacent: iam Somnus avaris Rorifera gelidum tenuaverat aera biga: Inserpit curis pronusque per aera nutat, Grata laboratae referens oblivia vitae. Sed nec puniceo rediturum nubila caelo Promisere iubar, nec rarescentibus umbris Longa repercusso nituere crepuscula Phoebo: Densior a terris, et nulli pervia flammae Subtexit nox atra polos; iam claustra rigentia Aeoliae percussa sonant, venturaque rauco Ore minatur Hiems, Venti transversa frementes Configurt, axemque emoto cardine vellunt, Dum caelum sibi quisque rapit. Sed plurimus Auster Inglomerat noctem, et tenebrosa volumina torquet Defunditque imbres: sicco quos asper hiatu Persolidat Boreas; nec non abrupta tremiscunt Fulgure, et attritus subita face rumpitur aether. Lam Nemea, iam Taenareis contermina lucis Arcadiae capita alta madent; ruit agmine facto Inachus et gelidas surgens Erasinus ad arctos. Pulverulenta prius calcandaque flumina nullae Aggeribus tenuere morae, stagnoque refusa est Funditus et veteri spumavit Lerna veneno. Frangitur omne nemus; rapiunt antiqua procellae Brachia silvarum, nullisque adspecta per aevum Solibus umbrosi patuere aestiva Lycaei. Stat., Theb., I. 336

١

143. Boxing Match between Capaneus and Alcidamas.

Ut sese permensi oculis et uterque priorem Speravere locum, non protinus ira nec ictus; Alternus paulum timor et permixta furori Consilia, inclinant tantum contraria iactu Brachia et explorant caestus hebetantque terendo. Doctior hic differt animam metuensque futuri Cunctatus vires dispensat: at ille nocendi Prodigus incautusque sui ruit omnis et ambas Consumit sine lege manus, atque irrita frendit Insurgens, seque ipse premit. Sed providus astu Et patria vigil arte Lacon hos rejicit ictus, Hos cavet: interdum nutu capitisque citati Integer obsequio, manibus nunc obvia tela Discutiens instat gressu vultuque recedit: Saepe etiam iniustis collatum viribus hostem (Is vigor ingenio, tanta experientia dextrae est) Ultro audax animis intratque et obumbrat, et alte Assilit; ut praeceps cumulo salit unda minantes In scopulos et fracta redit, sic ille furentem Circuit expugnans. Levat ecce diuque minatur In latus inque oculos: illum rigida arma caventem Avocat et manibus necopinum interserit ictum Callidus, ac mediam designat vulnere frontem. Iam cruor et tepido signantur tempora rivo: Nescit adhuc Capaneus subitumque per agmina murmur Miratur; verum ut fessam super ora reduxit Forte manum et summo maculas in vellere vidit, Non leo, non iaculo tantum indignata recepto Tigris: agit toto cedentem fervidus arvo Praecipitatque retro iuvenem atque in terga supinat Dentibus horrendum instridens geminatque rotatas Rapiunt conamina venti. Multiplicatque manus. Stat., Theb., vi. 753-784.

144. The Infant Ophelles.

Simul haerentem, ne tarda Pelasgis
Dux foret, ah miserum vicino caespite alumnum
(Sic Parcae voluere) locat, ponique negantis
Floribus aggestis et amico murmure dulces
Solatur lacrimas. Qualis Berecynthia mater,
Dum circa parvum iubet exsultare Tonantem

Curetas trepidos: illi certantia plaudunt
Orgia, sed magnis resonat vagitibus Ide.
At puer in gremio vernae telluris et alto
Gramine nunc faciles sternit procursibus herbas
In vultum nitens: caram modo lactis egeno
Nutricem clangore ciens iterumque renidens,
Et teneris meditans verba illuctantia labris,
Miratur nemorum strepitus, aut obvia carpit,
Aut patulo trahit ore diem: nemorisque malorum
Inscius et vitae multum securus inerrat.
Sic tener Odrysia Mavors nive, sic puer ales
Vertice Maenalio, talis per litora reptans
Improbus Ortygiae latus inclinabat Apollo.

Stat., Theb., iv. 778-796.

145. A Lap-dog.

Issa est passere nequior Catulli. Issa est purior osculo columbae. Issa est blandior omnibus puellis. Issa est carior Indicis lapillis. Issa est deliciae catella Publi. Hanc tu, si queritur, loqui putabis. Sentit tristitiamque gandiumque. Collo nixa cubat, capitque somnos, Ut suspiria nulla sentiantur. Castae tantus inest pudor catellae: Ignorat Venerem: nec invenimus Dignum tam tenera virum puella. Hanc ne lux rapiat suprema totam, Picta Publius exprimit tabella, In qua tam similem videbis Issam, Ut sit tam similis sibi nec ipsa. Issam denique pone cum tabella; Aut utramque putabis esse veram, Aut utramque putabis esse pictam.

Mark, i. 109.

146. A Dandy.

Cotile, bellus homo es: dicunt hoc, Cotile, multi.

Audio: sed quid sit, dic mihi, bellus homo?

Bellus homo est, flexos qui digerit ordine crines:

Balsama qui semper, cinnama semper olet:

Cantica qui Nili, qui Gaditana susurrat: Qui movet in varios brachia volsa modos: Inter femineas tota qui luce cathedras Desidet, atque aliqua semper in aure sonat: Qui legit hinc illinc missas, scribitque tabellas: Pallia vicini qui refugit cubiti: Qui scit, quam quis amet, qui per convivia currit: Hirpini veteres qui bene novit avos. Quid narras? hoc est, hoc est homo, Cotile, bellus? Res praetricosa est, Cotile, bellus homo. Mart., iii. 63.

147. A Roman Day.

Prima salutantes atque altera continet hora; Exercet raucos tertia causidicos. In quintam varios extendit Roma labores: Sexta quies lassis, septima finis erit. Sufficit in nonam nitidis octava palaestris; Imperat exstructos frangere nona toros. Hora libellorum decima est, Eupheme, meorum; Temperat ambrosias cum tua cura dapes; Et bonus aethereo laxatur nectare Caesar, Ingentique tenet pocula parca manu. Tunc admitte iocos: gressu timet ire licenti Ad matutinum nostra Thalia Iovem.

Mart., iv. 8.

148. A Dear Little Girl.

Puella senibus dulcior mihi cygnis, Agna Galesi mollior Phalantini, Concha Lucrini delicatior stagni; Cui nec lapillos praeferas Erythraeos, Nec modo politum pecudis Indicae dentem, Nivesque primas, liliumque non tactum: Quae crine vicit Baetici gregis vellus, Rhenique nodos, aureamque nitelam; Fragravit ore, quod rosarium Paesti, Quod Atticarum prima mella cerarum, Quod succinorum rapta de manu gleba; Cui comparatus indecens erat pavo, Inamabilis sciurus, et frequens phoenix: Adhuc recenti tepet Erotion busto,

CIMENS OF ROMAN LITERATURE.

Quam pessimorum lex avara fatorum,
Sexta peregit hieme, nec tamen tota,
Nostros amores, gaudiumque, lususque.
Et esse tristem me meus vetat Paetus:
Pectusque pulsans, pariter et comam vellens:
Deflere non te vernulae pudet mortem?
Rgo coniugem, inquit, extuli, et tamen vivo,
Notam, superbam, nobilem, locupletem.
Quid esse nostro fortius potest Paeto?
Ducenties accepit, et tamen vivit.

Mart., v.

149. A Pilfering Glutton.

Nihil est miserius, nec gulosius Sanctra.: Rectam vocatus cum cucurrit ad cenam, Quam tot diebus noctibusque captavit; Ter poscit apri glandulas, quater lumbum, Et utramque coxam leporis, et duos armos: Nec erubescit peierare de turdo, Et ostreorum rapere lividos cirros. Buccis placentae sordidam linit mappam. Illic et uvae collocantur ollares, Et Punicorum pauca grana malorum, Et excavatae pellis indecens vulvae, Et lippa ficus, debilisque boletus. Sed mappa cum iam mille rumpitur furtis, Rosos tepenti spondylos sinu condit, Et devorato capite turturem truncum. Colligere longa turpe nec putat dextra Analecta, quidquid et canes reliquerunt. Nec esculenta sufficit gulae praeda: Mixto lagenam replet ad pedes vino. Haec per ducentas cum domum tulit scalas, Seque obserata clausit anxius cella, Gulosus ille postero die vendit.

Mart., vi 1. 20.

150. Oh, for a Quiet Life!

Sidera iam Tyrius Phryxei respicit agni Taurus, et alternum Castora fugit hiems. Ridet ager, vestitur humus, vestitur et arbos: Ismarium pellex Attica plorat Ityn. _. 37.

Quos, Faustine, dies, qualem tibi Roma Ravennam
Abstulit? O soles, o tunicata quies!
O nemus, o fontes, solidumque madentis arenae
Litus, et aequoreis splendidus Anxur aquis:
Et non unius spectator lectulus undae,
Qui videt hinc puppes fluminis, inde maris!
Sed nec Marcelli, Pompeianumque, nec illic
Sunt triplices thermae, nec fora iuncta quater.
Nec Capitolini summum penetrale Tonantis,
Quaeque nitent caelo proxima templa suo.
Dicere te lassum quoties ego credo Quirino:
Quae tua sunt, tibi habe: quae mea, redde mihi.

Mart., x. 51.

151. A Group of Courtiers.

Venit et Crispi iucunda senectus, Cuius erant mores, qualis facundia, mite Ingenium. Maria ac terras populosque regenti Quis comes utilior, si clade et peste sub illa Saevitiam damnare et honestum ferre liceret Consilium? Sed quid violentius aure tyranni, Cum quo de pluviis aut aestibus aut nimboso Vere loquuturi fatum pendebat amici? Ille igitur numquanı direxit brachia contra Torrentem; nec civis erat, qui libera posset Verba animi proferre, et vitam impendere vero. Sic multas hiemes atque octogesima vidit Solstitia, his armis illa quoque tutus in aula. Proximus eiusdem properabat Acilius aevi Cum iuvene indigno quem mors tam saeva maneret Et Domini gladiis tanı festinata. Sed olim Prodigio par est in nobilitate senectus. Unde fit, ut malim fraterculus esse gigantum. Profuit ergo nihil misero, quod cominus ursos Figebat Numidas, Albana nudus arena Venator. Quis enim iam non intelligat artes Patricias? quis priscum illud miretur acumen, Brute, tuum? Facile est barbato imponere regi. Nec melior vultu, quamvis ignobilis, ibat Rubrius, offensae veteris reus atque tacendae, Et tamen improbior satiram scribente cinaedo. Montani quoque venter adest, abdomine tardus, Et matutino sudans Crispinus amomo,

Quantum vix redolent duo funera; saevior illo Pompeius tenui iugulos aperire susurro; Et, qui vulturibus servabat viscera Dacis, Fuscus, marmorea meditatus praelia villa, Et cum mortifero prudens Veiento Catullo, Qui numquam visae flagrabat amore puellae. Grande et conspicuum nostro quoque tempore monstru Caecus adulator dirusque a ponte satelles, Dignus Aricinos qui mendicaret ad axes, Blandaque devexae iactaret basia rhedae. Juv., iv. 81-118.

152. The Lover of Horseflesh.

Praeter maiorum cineres atque ossa volucri Carpento rapitur pinguis Lateranus, et ipse, Ipse rotam astringit multo sufflamine consul: Nocte quidem; sed luna videt, sed sidera testes Intendunt oculos. Finitum tempus honoris Quum fuerit, clara Lateranus luce flagellum Sumet et occursum nunquam trepidabit amici Iam senis, ac virga prior annuet atque maniplos Solvet et infundet iumentis hordea lassis. Interea dum lanatas torvumque iuvencum More Numae caedit Iovis ante altaria, iurat Solam Eponam et facies olida ad praesepia pictas. Juv., viii. 146-157.

153. The Fickleness of the Mob.

Pone domi lauros, duc in Capitolia magnum Cretatumque bovem: Seianus ducitur unco Spectandus: gaudent omnes. "Quae labra, quis illi Vultus erat! Numquam, si quid mihi credis, amavi Hunc hominem. Sed quo cecidit sub crimine? Quisna Delator? Quibus indiciis? quo teste probavit?" "Nil horum: verbosa et grandis epistola venit A Capreis." "Bene habet; nil plus interrogo." Sed qu Turba Remi? Sequitur Fortunam, ut semper, et odit Damnatos. Idem populus, si Nursia Tusco Favisset, si oppressa foret secura senectus Principis, hac ipsa Seianum diceret hora

Augustum. Iam pridem, ex quo suffragia nulli Vendimus, effugit curas. Nam qui dabat olim Imperium, fasces, legiones, omnia, nunc se Continet, atque duas tantum res anxius optat, Panem et Circenses. "Perituros audio multos." "Nil dubium; magna est fornacula." "Pallidulus mi Brutidius meus ad Martis fuit obvius aram. Quam timeo, victus ne poenas exigat Aiax, Ut male defensus! Curramus praecipites, et, Dum iacet in ripa, calcemus Caesaris hostem."

Juv., x. 65-86.

154. The Vanity of Human Wishes.

Expende Hannibalem: quot libras in duce summo Invenies? Hic est, quem non capit Africa, Mauro Percussa Oceano, Niloque admota tepenti, Rursus ad Aethiopum populos, altosque elephantos. Additur imperiis Hispania: Pyrenaeum Transilit. Opposuit natura Alpemque nivemque: Diducit scopulos, et montem rumpit aceto. Iam tenet Italiam: tamen ultra pergere tendit. "Actum," inquit, "nihil est, nisi Poeno milite portas Frangimus, et media vexillum pono Subura." O qualis facies et quali digna tabella, Quum Gaetula ducem portaret belua luscum! Exitus ergo quis est? O gloria! vincitur idem Nempe, et in exsilium praeceps abit, atque ibi magnus Mirandusque cliens sedet ad praetoria regis, Donec Bithyno libeat vigilare tyranno. Finem animae, quae res humanas miscuit olim, Non gladii, non saxa dabunt, non tela, sed ille Cannarum vindex ac tanti sanguinis ultor, Annulus. I, demens, et saevas curre per Alpes Ut pueris placeas et declamatio fias! Unus Pellaeo iuveni non sufficit orbis: Aestuat infelix angusto limite mundi, Ut Gyarae clausus scopulis parvaque Seripho. Quum tamen a figulis munitam intraverit urbem, Sarcophago contentus erit. Mors sola fatetur, Quantula sint hominum corpuscula. Juv., x. 147-173.

155. The Miser.

Et pater ergo animi felices credit avaros, Qui mirantur opes, qui nulla exempla beati Pauperis esse putant. Iuvenes hortatur, ut illam Ire viam pergant et eidem incumbere sectae. Sunt quaedam vitiorum elementa: his protenus illos Imbuit et cogit minimas ediscere sordes. Mox acquirendi docet insatiabile votum. Servorum ventres modio castigat iniquo, Ipse quoque esuriens: neque enim omnia sust umquam Mucida caerulei panis consumere frusta, Hesternum solitus medio servare minutal Septembri: nec non differre in tempora cenae Alterius conchem aestivi cum parte lacerti Signatam vel dimidio putrique siluro, Filaque sectivi numerata includere porri. Invitatus ad haec aliquis de ponte negabit. Sed quo divitias haec per tormenta coactas, Quum furor haud dubius, quum sit manifesta phrene Ut locuples moriaris egenti vivere fato? Interea pleno quum turget sacculus ore, Crescit amor numi, quantum ipsa pecunia crescit; Et minus hanc optat, qui non habet. Ergo paratur Altera villa tibi, quum rus non sufficit unum, Et proferre libet fines; maiorque videtur Et melior vicina seges: mercaris et hanc et

Arbusta et densa montem qui canet oliva.

Juv., xiv. 119-144

156. Death of Corellius.

Quum quidem incredibiles cruciatus et indignissima torme pateretur, (iam enim dolor non pedibus solis, ut prius, il debat, sed omnia membra pervagabatur,) veni ad eum Do tiani temporibus, in suburbano iacentem. Servi e cubic recesserunt: (habebat is hoc moris, quoties intrasset fidel amicus:) quin etiam uxor, quamquam omnis secreti capacissis digrediebatur. Circumtulit oculos, et, "Cur," inquit, "putas hos tantos dolores tamdiu sustinere? ut scilicet isti latr vel uno die supersim." Dedisses huic animo par corpus, fecis quod optabat. Adfuit tamen deus voto, cuius ille compos,

ecurus liberque moriturus, multa illa vitae, sed minora, ucula abrupit. Increverat valetudo, quam temperantia are tentavit: perseverantem constantia fugit. Iam dies tertius, quartus: abstinebat cibo. Misit ad me uxor eius ulla communem amicum C. Geminium cum tristissimo io, "destinasse Corellium mori, nec aut suis aut filiae preflecti; solum superesse me, a quo revocari posset ad la Cucurri: perveneram in proximum, quum mihi ab a Hispulla Iulius Atticus nuntiat, nihil iam ne me quidem raturum: tam obstinate magis ac magis induruisse. rat sane medico admoventi cibum, Kireira, quae vox um admirationis in animo meo, tantum desiderii reliquit. Plin., Epp., I. xii. 6-10.

157. Death and Character of Verginius Rufus.

st aliquot annos insigne, atque etiam memorabile populi ni oculis spectaculum exhibuit publicum funus Verginii maximi et clarissimi civis, et perinde felicis. Triginta gloriae suae supervixit. Legit scripta de se carmina, historias, et posteritati suae interfuit. Perfunctus est consulatu, ut summum fastigium privati hominis impleret, principis noluisset. Caesares, quibus suspectus atque invisus virtutibus fuerat, evasit: reliquit incolumem um atque amicissimum, tanquam ad hunc ipsum honorem n funeris reservatus. Annum tertium et octogesimum sit in altissima tranquillitate, pari veneratione. Huius xsequiae magnum ornamentum principi, magnum seculo, um etiam foro et rostris attulerunt. Laudatus est sule Cornelio Tacito: nam hic supremus felicitati eius lus accessit, laudator eloquentissimus. Et ille quidem s annis abiit, plenus honoribus, illis etiam quos recusavit: tamen quaerendus ac desiderandus est, ut exemplar aevi 3: mihi vero praecipue, qui illum non solum publice, sed privatim, quantum admirabar, tantum diligebam; primum utrique eadem regio, municipia finitima, agri etiam sionesque coniunctae: praeterea quod ille tutor mihi is, adfectum parentis exhibit. Quibus ex causis e est, tanquam immaturam mortem eius in sinu tuo n: si tamen fas est aut fleri, aut omnino mortem vocari, anti viri mortalitas magis finita quam vita est. vivetque semper, atque etiam latius memoria hominum mone versabitur, postquam ab oculis recessit. Volui

tibi multa alia scribere, sed totus animus in hac una contemplatione defixus est. Verginium cogito, Verginium video, Verginium iam vanis imaginibus, recentibus tamen, audio, adloquor, teneo: cui fortasse cives aliquos virtutibus pares et habemus et habebimus; gloria neminem. Vale. Plin., Epp., II. i.

158. An Ill-bred Host.

Longum est, altius repetere, nec refert, quemadmodum acciderit, ut homo minime familiaris cenarem apud quendam, ut sibi videbatur, lautum et diligentem, ut mihi, sordidum simul et sumtuosum. Nam sibi et paucis opima quaedam; ceteris vilia et minuta ponebat. Vinum etiam parvulis lagunculis in tria genera descripserat, non ut potestas eligendi, sed ne ius esset recusandi: et aliud sibi et nobis, aliud minoribus amicis (nam gradatim amicos habet), aliud suis nostrisque libertis Animadvertit, qui mihi proximus recumbebat, et, an probarem Negavi. "Tu ergo," inquit, "quam consuctudiinterrogavit. nem sequeris? Eadem omnibus pono. Ad cenam enim, no ad notam, invito: cunctisque rebus exacquo quos mensa et toro aequavi. Etiamne libertos? Etiam. Convictores enin tunc, non libertos, puto." Ille: "Magno tibi constat? Minima Qui fieri potest? Quia scilicet liberti mei non idem quod ego sed liberti." Et Hercule, si gulae temperes non est onerosur quo utaris ipse, communicare cum pluribus. Illa ergo repr menda, illa quasi in ordinem redigenda est, si sumtibus parca quibus aliquanto rectius tua continentia, quam aliena contumeli Quorsum haec? Ne tibi optimae indolis iuve quorundam in mensa luxuria specie frugalitatis imponat. Pliz Epp., II. vi. 1-6.

159. Anecdotes of a celebrated Will-Hunter.

Verania Pisonis graviter iacebat; huius dico Pisonis, qua Galba adoptavit. Ad hanc Regulus venit. Primum impudtiam hominis, qui venerit ad aegram, cuius marito inimicissinz **30**€ iam ipsi invisissimus fuerat. Esto, si venit tantum: at ille eti Vit proximus toro sedit: quo die, qua hora nata esset, interroga Ubi audivit, componit vultum, intendit oculos, movet la bra **FOD**e agitat digitos, computat—nihil; diu miseram exspectat suspendit. "Habes," inquit, "climactericum tempus, sed evan des. Quod ut tibi magis liqueat, aruspicem consulam, quem **un**

nter expertus." Nec mora: sacrificium facit, adfirmat, um siderum significatione congruere. Illa, ut in periculo, a, poscit codicillos: legatum Regulo scribit: mox ingra-: clamat moriens, "o hominem nequam, perfidum, ac tiam quam periurum!" qui sibi per salutem filii peieras-Facit hoc Regulus non minus scelerate quam frequenter, iram deorum, quos ipse quotidie fallit, in caput infelicis detestatur. Velleius Blaesus ille locuples, consularis, ima valetudine conflictabatur : cupiebat mutare testamen-Regulus, qui speraret aliquid ex novis tabulis, quia captare eum coeperat, medicos hortari, rogare, quoquo spiritum homini prorogarent. Postquam signatum est entum, mutat personam, vertit allocutionem, iisdemque is, "Quousque miserum cruciatis? quid invidetis bonam m, cui dare vitam non potestis? Moritur Blaesus, et am omnia audisset, Regulo ne tantulum quidem. Suffiduae fabulae. An scholastica lege tertiam poscis? fiat. Aurelia, ornata femina, signatura testamentum, rat pulcherrimas tunicas. Regulus quum venisset ad dum, "Rogo," inquit, "has milii leges." Aurelia ludere em putabat; ille serio instabat. Nec multa: coegit rem aperire tabulas, ac sibi tunicas, quas erat induta, : observavit scribentem, inspexit, an scripsisset. ia quidem vivit: ille tamen istud tanquam morituram . Plin., Epp., II. xx. 2-11.

160. Eruption of Vesuvius.

multo post illa nubes descendere in terras, operire maria. rat Capreas et absconderat: Miseni quod procurrit, ab-Tum mater orare, hortari, iubere, quoquo modo m : posse enim iuvenem : se et annis et corpore gravem norituram, si mihi caussa mortis non fuisset. Ego contra, a me, nisi una, non futurum, deinde manum eius amplexus, gradum cogo. Paret aegre, incusatque se, quod me ur. Iam cinis; adhuc tamen rarus. Respicio; densa tergis imminebat, quae nos, torrentis modo infusa terrae, atur. "Deflectamus," inquam, "dum videmus, ne in via comitantium turba in tenebris obteramur." Vix conmus, et nox, non qualis illunis aut nubila, sed qualis in clausis lumine exstincto. Audires ululatus feminarum. ium quiritatus, clamores virorum. Alii parentes, alii , alii coniuges vocibus requirebant, vocibus noscitabant.

identidem adsurgentes excutiebar oblisi pondere essemus. Posser non vecem parum fortem in tent cum omnibus, omnia mecum peri talitatis solatio credidissem. Tar in fumum nebulamve decessit: m luridus tamen, qualis esse, quu trepidantibus adhuc oculis muta quam nive, obducta. Regressi la poribus, suspensam dubiamque n Plin., Epp., VI. xx.

161. Pliny consults Traje

Sollemne est mihi, Domine, o referre. Quis enim potest melius vel ignorantiam instruere? Cog fui nunquam: ideo nescio, quid aut quaeri. Nec mediocriter has aetatum, an quamlibet teneri n deturne poenitentiae venia, an ei desisse non prosit: nomen ipsur flagitia cohaerentia nomini punis me tanquam Christiani defereban Interrogavi ipsos, "an essent Ch

i simulacris numinum afferri, thure ac vino supplicarent, sterea maledicerent Christo; quorum nihil cogi posse dicuntur, sunt revera Christiani: ego dimittendos putavi. Alli ab ice nominati, esse se Christianos dixerunt, et mox negavet: fuisse quidem, sed desiisse, quidam anto triennium, dam ante plures annos, non nemo etiam ante viginti quoque. nes et imaginem tuam, deorumque simulaera venerati sunt: t Christo maledixerunt. Affirmabant autem, hanc fuisse mam vel culpae suae, vel erroris, quod essent soliti stato dia e lucem convenire, carmenque Christo, quasi doo, dicere am invicem, seque sacramento non in scelus aliqued obstrine, sed ne furta, ne latrocinia, ne adulteria committerent, no m fallerent, ne depositum appellati abnegarent; quibus per is morem sibi discedendi fuisse, rursusque cocundi ad capien m cibum, promiscuum tamen, et innoxium: quod ipsum facere sime post edictum meum, quo secundum mandata tua tacrias esse vetueram. Quo magis necessarium credidi, ex abus ancillis, quae ministrae dicebantur, quid esset veri et tormenta quaerere. Sed nihil aliud inveni, quam auger tionem pravam et immodicam, ideoque, dilata cognitione, al osulendum te decurri. Visa est enim milii res digna consulsome, maxime propter periclitantium numerum. Multi enim mis actatis, omnis ordinis, utriusque sexus ctiam, vocantur in natum, et vocabuntur. Neque enim civitates tantum, sel meciam atoue agros superstitionis istius contagio pervagata ti çue videtur sisti et corrigi posse. Certe satis constat 👺 am desolata templa compleme celebrari, et caura milien nia America repetit passimore vehire victimas, quarum sonuc man emice invenientur. Ex quo famie est opinar quae 🗪 kanizan enerdari poektal ek pembanan sema. Pha 🖯 A. Larra

182 Trans 129 ;

Acum, green debrued in bestrade in survivario e excussione in the billiones and the related districts security and forces in the related districts security and forces in the related districts in the security green. Constitutional time entitude in the billiones of the production of the production of the security of th

1:3. Trajan's prompt Punishment of the Informers.

At tu, Caesar, quam pulchrum spectaculum pro illo nobis exsecrabili reddidisti! Vidimus delatorum iudicium, quasi grassatorum, quasi latronum. Non solitudinem illi, non iter, sed templum, sed forum insederant: nulla iam testamenta secura, nullus status certus: non orbitas, non liberi proderant. Auxerat hoc malum principum avaritia. Advertisti oculos, arque ut ante castris, ita postea pacem foro reddidisti: execidisti intestinum malum: et provida severitate cavisti, ne fundata regibus civitas eversa legibus videretur. Licet ergo cum fortuna, tum liberalitas tua visenda nobis praebuerit, ut praebuit, nunc ingentia robora virorum; et pares animos, nunc immanitatem ferarum, nunc mansuetudinem incognitam; nunc secretas illas et arcanas, ac sub te primum communes opes: nihil tamen gratius, nihil seculo dignius, quam quod contigit desuper intueri delatorum supina ora, retortasque cervices. Agnoscebamus et fruebamur, quum velut piaculares publicae solicitudinis victimae, supra sanguinem noxiorum, ad lenta supplicia gravioresque poenas ducerentur. Congesti sunt in navigia raptim conquisita, ac tempestatibus dediti. Abirent, fugerentque vastatas delationibus terras: ac, si quem finctus ac procellae scopulis reservassent, hic nuda saxa et inhospitale litus incoleret: ageret duram et anxiam vitam, relictaque post tergum totius generis humani securitate, macreret. Plin., Pan., 34.

164. Trajan's Excellent Government.

Quam utile est, ad usum secundorum per adversa venisse! Vixisti nobiscum, periclitatus es, timuisti, quae tunc erat innocentium vita. Scis et expertus es, quantopere detestentur malos principes etiam, qui malos faciunt. Meministi, quae optare nobiscum, quae sis queri solitus. Nam privato iudicio principem geris, meliorem immo te praestas, quam tibi alium precabare. Itaque sic imbuti sumus, ut, quibus erat summa votorum melior pessimo princeps, iam non possimus nisi optimum ferre. Nemo est ergo tam tui, tam ignarus sui, ut locum istum post te concupiscat. Facilius est, ut esse aliquis successor tuns possit, quam ut velit. Quis enim curae tuae molem sponte subeat? quis comparari tibi non reformidet? Expertus et ipse es, quam sit onerosum succedere bono principi, et afferebus excusationem adoptanti. An prona parvaque sunt ad aemulandum, quod nemo incolumitatem turpitudine rependit! Salva Li

! s Je. 7IJ. 981 oio SIL **COLU** BIJL ota **929** الصويع -SI SI

æ

4

T

~

-1

نجع

-9

21

ol JB

est omnibus vita, et dignitas vitae: nec iam consideratus ac apiens, qui actatem in tenebris agit. Eadem quippe sub principe virtutibus praemia, quae in libertate: nec benefactis tantum ex conscientia merces. Amas constantiam civium. rectosque ac vividos animos non, ut alii, contundis ac deprimis sed foves et attollis. Prodest bonos esse, quum sit satis abunde que, si non nocet: his honores, his sacerdotia, his provincias offers: Li amicitia tua, hi iudicio florent. Acuuntur isto integritatis et industriae pretio similes, dissimiles alliciuntur: nam praemia **bonorum** malorumque bonos ac malos faciunt. Pauci adeo Ingenio valent, ut non turpe honestumque, prout bene ac secus cesit, expetant fugiantve; ceteri, ubi laboris inertiae, vigi-Antiae somno, frugalitatis luxuriae merces datur, eadem ista, uibus alios artibus assequutos vident, consectantur : qualesque sunt illi, tales esse et videri volunt; et dum volunt, fiunt. **Plin.**, Pan., 44.

165. The Death of Germanicus.

Tum ad uxorem versus, "per memoriam sui, per communes liberos," oravit, "exueret ferociam, saevienti fortunae submitteret animum; neu regressa in urbem aemulatione potentiae validiores invitaret." Haec palam, et alia secreto; per quae stendere credebatur metum ex Tiberio. Neque multo post exstinguitur, ingenti luctu provinciae et circumiacentium popu-Forum. Indoluere exterae nationes regesque: tanta illi comitas In socios, mansuetudo in hostes : visuque et auditu iuxta venerabilis, cum magnitudinem et gravitatem summae fortunae retineret, invidiam et adrogantiam effugerat. Funus sine imazinibus et pompa, per laudes et memoriam virtutum eius celebre Et erant, qui formam, aetatem, genus mortis, ob propinquitatem etiam locorum, in quibus interiit, Magni Alexandri fatis adaequarent. "Nam utrumque corpore decoro, genere insigni, haud multum triginta annos egressum, suorum insidiis, externas inter gentes occidisse: sed hunc mitem erga amicos, modicum voluptatum, uno matrimonio, certis liberis egisse: neque minus praeliatorem; etiamsi temeritas abfuerit, praepeditusque sit perculsas tot victoriis Germanias servitio premere. Quodsi solus arbiter rerum, si iure et nomine regio fuisset, tanto promptius adsecuturum gloriam militiae, quantum clementia, temperantia, ceteris bonis artibus praestitisset." Corpus antequam cremaretur, nudatum in foro Antiochensium, qui locus sepulturae destinabatur, praetuleritne veneficii signa, parum

constitit. Nam, ut quis misericordia in Germanicum, et praesumpta suspicione aut favore in Pisonem pronior, diversi interpretabantur. *Tac.*, *Ann.*, ii. 72, 73.

166. The Tortures of a Guilty Conscience.

Nec multo post litterae adferuntur, quibus, in modum defensionis, repetito inter se atque Cottam amicitiae principio, crebrisque eius officiis commemoratis, ne verba prave detorta, neu convivalium fabularum simplicitas in crimen duceretur, postulavit. Insigne visum est earum Caesaris litterarum initium. Nam his verbis exorsus est: "Quid scribam vobis, P. C. aut quomodo scribam, aut quid omnino non scribam hoc tempore, dii me deaeque peius perdant, quam perire me quotidie sentio, si scio." Adeo facinora atque flagitia sua ipsi quoque in supplicium verterant. Neque frustra praestantissimus sapientiae firmare solitus est, si recludantur tyrannorum mentes, posse adspici laniatus et ictus; quando, ut corpora verberibus, ita saevitia, libidine, malis consultis, animus dilaceretur. Quippe Tiberium non fortuna, non solitudines protegebant, quin tormenta pectoris suasque ipse poenas fateretur. Tac., Ann., vi. 5, 6.

167. Financial Troubles under the Empire.

Sane vetus urbi fenebre malum, et seditionum discordiarumque creberrima caussa: eoque cohibebatur, antiquis quoque et minus corruptis moribus. Nam primo duodecim tabulis sanctum, ne quis unciario fenore amplius exerceret, cum antea ex libidine locupletium agitaretur: dein rogatione tribunicia ad semuncias redacta, postremo vetita versura. Multisque plebis scitis obviam itum fraudibus, quae, totiens repressae, miras per Sed tum Gracchus praetor, cui ea artes rursum oriebantur. quaestio evenerat, multitudine periclitantium subactus, retulit ad senatum: trepidique patres (neque enim quisquam tali culpa vacuus) veniam a principe petivere: et, concedente, annus in posterum sexque menses dati, quis, secundum iussa legis, rationes familiares quisque componerent. Hinc inopia rei numariae, commoto simul omnium aere alieno; et quia, tot damnatis, bonisque corum divenditis, signatum argentum fisco vel aerario adtinebatur. Ad hoc senatus praescripserat, duas quisme fenoris partes in agris per Italiam conlocaret. Sed crediin solidum adpellabant: nec decorum adpellatis, minuere

1. Ita primo concursatio et preces: dein strepere praetoris mal: eaque, quae remedio quaesita, venditio et emptio, in rarium mutari, quia feneratores omnem pecuniam meris agris condiderant. Copiam vendendi secuta vilitate, to quis obaeratior, aegrius distrahebant; multique fortunis olvebantur: eversio rei familiaris dignitatem ac famam reps dabat: donec tulit opem Caesar, disposito per mensas es sestertio, factaque mutuandi copia sine usuris per trient, si debitor populo in duplum praediis cavisset. Sic refecta, et paullatim privati quoque creditores reperti. Neque io agrorum exercita ad formam senatusconsulti: acribus, rme talia, initiis, incurioso fine. Tac., Ann., vi. 16, 17.

168. Character of Tiberius.

3 Tiberius finivit, octavo et septuagesimo aetatis anno. r ei Nero, et utrimque origo gentis Claudiae, quamquam r in Liviam et mox Iuliam familiam adoptionibus tran-Casus prima ab infantia ancipites. Nam proscriptum m exsul secutus, ubi domum Augusti privignus introiit, is aemulis conflictatus est, dum Marcellus et Agrippa, mox s Luciusque Caesares, viguere. Etiam frater eius Drusus periore civium amore erat. Sed maxime in lubrico egit, ota in matrimonium Iulia, impudicitiam uxoris tolerans, Deinde Rhodo regressus, vacuos principis Penauodecim annis, mox rei Romanae arbitrium tribus ferme et ti obtinuit. Morum quoque tempora illi diversa: egregium famaque, quoad privatus, vel in imperiis sub Augusto fuit: tum ac subdolum fingendis virtutibus, donec Germanicus ac Idem inter bona malaque mixtus, incolumi us superfuere. e: intestabilis saevitia, sed obtectis libidinibus, dum Seiadilexit timuitve: postremo in scelera simul ac dedecora ipit, postquam remoto pudore et metu, suo tantum ingenio stur. Tac., Ann., vi. 51.

169. Death of Claudius.

cquisitum aliquid placebat, quod turbaret mentem, et mordifferret. Deligitur artifex talium, vocabulo Locusta, r veneficii damnata, et diu inter instrumenta regni habita. mulieris ingenio paratum virus, cuius minister e spadonifuit Halotus, inferre epulas et explorare gustu solitus. Adeque cuncta mox pernotuere, ut temporum illorum sen tores prodiderint, infusum delectabili cibo boletorum venerata nec vim medicaminis statim intellectam, socordiane Claudii an vinolentia. Simul soluta alvus subvenisse videbatur. Igitur exterrita Agrippina, et, quando ultima timebantur, spreta presesentium invidia, provisam iam sibi Xenophontis medici conscientiam adhibet. Ille, tamquam nisus evomentis adiuvaret, pinnam, rapido veneno inlitam, faucibus eius demisisse creditur, haud ignarus, summa scelera incipi cum periculo, peragi cum praemio. Vocabatur interim senatus, votaque pro incolumitate principis consules et sacerdotes nuncupabant, cum iam eranimis vestibus et fomentis obtegeretur, dum res firmando Neronis imperio componuntur. Iam primum Agrippina, velut dolore victa, et solatia conquirens, tenere amplexu Britannicum, "veram paterni oris effigiem," adpellare, ac variis artibus demorari, ne cubiculo egrederetur. Antoniam quoque et Octaviam, sorores eius, adtinuit, et cunctos aditus custodiis clauserat, crebroque vulgabat, "ire in melius valitudinem principis," quo miles bona in spe ageret, tempusque prosperum, ex monitis Chaldaeorum, adventaret. Tunc, medio diei, tertium ante ides Octob., foribus palatii repente diductis, comitante Burro, Nero egreditur ad cohortem, quae more militiae excubiis adest. Ibi,

170. Murder of Britannicus.

monente praesecto, festis vocibus exceptus, inditur lecime.

Tac., Ann., xii. 66-69.

Mos habebatur, principum liberos cum ceteris idem actatis nobilibus sedentes vesci, in adspectu propinquorum, propris et parciore mensa. Illic epulante Britannico, quia cibos potesque eius delectus ex ministris gustu explorabet, ne omittaretar institutum, aut utriusque morte proderetur scelus, talis dels repertus est. Innoxia adhuc ac praecalida et libata gusta potio traditur Britannico: dein, postquam fervore asperachets, frigida in aqua adfunditur venenum, quod ita cunctos eius artes pervasit, ut vox pariter et spiritus raperentur. Trepidatur At quibus altior circumsedentibus; diffugiunt inprudentes. intellectus, resistunt defixi et Neronem intuentes. Ille, ut erat reclinis et nescio similis, "solitum ita," ait, "per comitialen morbum, quo primum ab infantia adflictaretur Britannicus, et redituros paullatim visus sensusque." At Agrippinae is pavot, es consternatio mentis, quamvis vultu premeretur, emicuit, perinde ignaram fuisse ac sororem Britannici Octaviam, of quippe sibi supremum auxilium ereptum, et parricidii m intelligebat. Octavia quoque, quamvis rudibus olorem, ceritatem, omnis adfectus abscondere didicerat. breve silentium repetita convivii laetitia. Nox eadem Britannici et rogum coniunxit, proviso aute funebri qui modicus fuit. In campo tamen Martis sepultus est, bidis imbribus, ut vulgus iram deum portendi crediderit facinus, cui plerique etiam hominum ignoscebant, fratrum discordias et insociabile regnum aestimantes.

1. Nero's atrocious Cruelty towards the Christians.

petita diis piacula, aditique Sibyllae libri, ex quibus tum Vulcano et Cereri Proserpinaeque, ac propitiata r matronas, primum in Capitolio, deinde apud proximum ınde hausta aqua templum et simulacrum deae prosper-: et sellisternia ac pervigilia celebravere feminae, quibus rant. Sed non ope humana, non largitionibus principis m placamentis decedebat infamia, quin iussum incendi-Ergo abolendo rumori Nero subdidit reos, et ssimis poenis adfecit, quos per flagitia invisos, vulgus nos adpellabat. Auctor nominis eius Christus, Tiberio nte, per procuratorem Pontium Pilatum supplicio Repressaque in praesens exitiabilis superstitio rumpebat, non modo per Iudaeam, originem eius mali, urbem etiam, quo cuncta undique atrocia aut pudenda it celebranturque. Igitur primo conrepti, qui fatebanide, indicio eorum, multitudo ingens, haud perinde in incendii, quam odio humani generis, convicti sunt. Et ibus addita ludibria, ut ferarum tergis contecti, laniatu nterirent, aut crucibus adfixi, aut flammandi, atque, ubi t dies, in usum nocturni luminis urerentur. spectaculo Nero obtulerat, et circense ludicrum edebat, urigae permixtus plebi, vel curriculo insistens. Unde am adversus sontes et novissima exempla meritos, o oriebatur, tamquam non utilitate publica, sed in n unius, absumerentur. Tac., Ann., xv. 44.

Incredible Constancy of a Freedwoman under Torture.

cognito Natalis indicio, Scaevinus quoque pari inbecila cuncta iam patefacta credens nec ullum silentii emolm, edidit ceteros. Ex quibus Lucanus Quinctianusque et Senecio diu abnuere. Post, promissa impunitate concess quo tarditatem excusarent, Lucanus Atillam matrem sur Quinctianus Glitium Gallum, Senecio Annium Polliona amicorum praecipuos, nominavere. Atque interim Nercordatus, Volusii Proculi indicio Epicharin adtineri, ratus Atque interim N muliebre corpus impar dolori, tormentis dilacerari inbet. Atille non verbera, non ignes, non ira eo acrius torquentium, ne a femispernerentur, pervicere, quin obiecta denegaret. Sie primquaestionis dies contemptus. Postero, cum ad coedem crucista retraheretur gestamine sellae, (nam dissolutis membris insiste= nequibat) vinclo fasciae, quam pectori detraxerat, in modus laquei ad arcum sellae restricto, indidit cervicem, et, corporancia pondere connisa, tenuem iam spiritum expressit: daries 7 exemplo libertina mulier, in tanta necessitate, alienes as prope ignotos protegendo, cum ingenui et viri et equites Romana senatoresque, intacti tormentis, carissima suorum quisque pignorum proderent. Tac., Ann., xv. 56, 57.

173. Death of Seneca.

Ubi hace atque talia in commune disseruit, complectiver uxorem, et, paullulum adversus praesentem fortitudinem mollitus, rogat oratque, "temperaret dolori, nec aeternum susciperet, sed in contemplatione vitae per virtutem actae desiderium mariti solatiis honestis toleraret." Illa contra sibi quoque destinatam mortem adseverat, manumque percussoris exposit. Tum Seneca, gloriae eius non adversus, simul amore, ne sibi unice dilectam ad iniurias relinqueret: "vitae," inquit, "delenimenta monstraveram tibi, tu mortis decus mavis. Non invidebo exemplo. Sit huius tam fortis exitus constantia penes utrosque par, claritudinis plus in tuo fine." Post quae eodem ich brachia ferro exsolvunt. Seneca, quoniam senile corpus parvo victu tenuatum lenta effugia sanguini praebebat, crurv quoque et poplitum venas abrumpit. Saevisque crucistif defessus, ne dolore suo animum uxoris infringeret, atque i visendo eius tormenta ad impatientiam delaberetur, suade aliud cubiculum abscedere. Et novissimo quoque mor suppeditante eloquentia, advocatis scriptoribus, pleraque didit, quae, in vulgus edita eius verbis, invertere super Interim, durante tractu et lentitudine mortis, Statium An diu sibi amicitiae fide et arte medicinae probatum, orat, pr pridem venenum, quo damnati publico Atheniensium exstinguerentur, promeret: adlatumque hausit frustra,

am artus, et clauso corpore adversum vim veneni. Postremo teguum calidae aquae introiit, respergens proximos servorum, addita voce: "libare se liquorem illum" Iovi liberatori. Exin lineo inlatus, et vapore eius exanimatus, sine ullo funeris colenni crematur. Tac., Ann., xv. 63, 64.

174. Death of Petronius Arbiter.

De C. Petronio pauca supra repetenda sunt. Nam illi dies per somnum, nox officiis et oblectamentis vitae transigebatur: utque alios industria, ita hunc ignavia ad famam protulerat: babebaturque non ganeo et profligator, ut plerique cua haurientium, sed erudito luxu. Ac dicta factaque eius quanto solutiora et quandam sui negligentiam praeferentia, tanto gratius, in speciem simplicitatis, accipiebantur. Proconsul tamen Bithyniae, et mox consul, vigentem se ac parem negotiis ostendit: dein revolutus ad vitia, seu vitiorum imitatione, inter paucos familiarium Neroni adsumptus est, elegantiae arbiter; dum nihil amoenum et molle adfluentia putat, nisi quod ei Petronius adprobavisset. Unde invidia Tigellini, quasi adversus aemulum et scientia voluptatum potiorem. Ergo crudelitatem principis, cui ceterae libidines cedebant, adgreditur, amicitiam Scaevini Petronio obiectans, conrupto ad indicium servo, ademptaque defensione, et maiore parte familiae in vincla rapta. Forte illis diebus Campaniam petiverat Caesar, et Cumas usque progressus Petronius illic adtinebatur. Nec tulit ultra timoris aut spei moras. Neque tamen praeceps vitam expulit, sed incisas venas, ut libitum, obligatas, aperire rursum, et adloqui amicos, non per seria, aut quibus constantiae gloriam peteret. Audiebatque referentes, nihil de inmortalitate animae et sapientium placitis, sed levia carmina et faciles versus. Servorum alios largitione, quosdam verberibus adfecit. Iniit epulas, somno indulsit, ut, quamquam coacta mors, fortuitae similis esset. Ne codicillis quidem (quod plerique pereuntium) Neronem aut Tigellinum, aut quem alium potentium adulatus est: sed flagitia principis, sub nominibus exoletorum feminarumque et novitate cuiusque stupri, perscripsit, atque obsignata misit Neroni. Tac., Ann., xvi. 18, 19.

175. Assassination of Galba.

Viso cominus armatorum agmine, vexillarius comitatae Galbam cohortis (Atilium Vergilionem fuisse tradunt) dereptam Galbae imaginem solo adflixit. Eo signo manifesta in Othonem

n militum studia, desertum fuga populi forum, destricta is dubitantes tela. Iuxta Curtii lacum trepidatione im Galba proiectus e se la ac provolutus est. Extremam cem, ut cuique odium aut admiratio fuit, varie prodidere appliciter in terrogasse, "quid mali meruisset? paucos dies endo donativo" deprecatum: plures, obtulisse ultro perbus ingulum, "agerent ac ferirent, si ita e republica ur." Non interfuit occidentium, quid diceret. De core non satis constat. Quidam Terentium evocatum, canium; crebrior fama tradidit Camurium xv. legionis i, inpresso gladio, iugulum eius hausisse. Ceteri crura que (nam pectus tegebatur) foede laniavere: pleraque a feritate et saevitia trunco iam corpori adiecta. Tac.,

176. Character of Galba.

e exitum habuit Ser. Galba, tribus et septuaginta annis e principes prospera fortuna emensus, et alieno imperio quam suo. Vetus in familia nobilitas, magnae opes: dium ingenium, magis extra vitia, quam cum virtutibus. nec incuriosus, nec venditator. Pecuniae alienae non as, suae parcus, publicae avarus. Amicorum libertorumi in bonos incidisset, sine reprehensione patiens; si mali usque ad culpam ignarus. Sed claritas natalium et temporum obtentui, ut, quod segnitia erat, sapientia ur. Dum vigebat actas, militari laude apud Germanias

Pro consule Africam moderate: iam senior, citeriorem iam pari iustitia continuit: maior privato visus, dum s fuit, et omnium consensu capax imperii, nisi imperasset.

list., i. 49.

77. Vitellius gazes on the Battlefield of Bedriacum.

Vitellius Cremonam flexit, et, spectato munere Caecinae, e Bedriacensibus campis, ac vestigia recentis victoriae oculis concupivit. Foedum atque atrox spectaculum adragesimum pugnae diem lacera corpora, trunci artus, irorum equorumque formac, infecta tabo humus, protritis as ac frugibus dira vastitas. Nec minus inhumana pars am Cremonenses lauro rosisque constraverant, exstructis caesisque victimis, regium in morem: quae, laeta in mox perniciem ipsis fecere. Aderant Valens et

e i. i. se i. s

Caecina, monstrabantque pugnae locos: "hinc inrupisse legion um agmen, hinc equites coortos: inde circumfusas auxiliorum
manua" Iam tribuni praefectique, sua quisque facta extolintes, falsa, vera, aut maiora vero miscebant. Vulgus quoque
ilitum clamore et gaudio deflectero via, spatia certaminum
cognoscere, aggerem armorum, strues corporum intueri, mirari.

erant, quos varia fors rerum, lacrymaeque et misericordia
biret. At non Vitellius flexit oculos, nec tot millia insepultomarus, instaurabat sacrum diis loci. Tac., Hist., ii. 70.

178. Death of Vitellius.

Vitellius, capta urbe, per aversam palatii partem, Aventinum, domum uxoris, sellula defertur : ut, si diem latebra vitavisset, arracinam ad cohortes fratremque perfugeret. Dein mobilite ingenii, et quae natura pavoris est, cum omnia metuenti Praesentia maxime displicerent, in palatium regreditur, vastum esertumque: dilapsis etiam infimis servitiorum, aut occursum us declinantibus. Terret solitudo et tacentes loci: tentat Lausa: inhorrescit vacuis; fessusque misero errore, et pudenda atebra semet occultans, ab Iulio Placido, tribuno cohortis, rotrahitur. Vinctae pone tergum manus: laniata veste, foemm spectaculum, ducebatur, multis increpantibus, nullo inlacrinente. Deformitas exitus misericordiam abstulerat. Obvius Germanicis militibus, Vitellium infesto ictu, per iram, vel maturius ludibrio eximeret, an tribunum appetierit, in ncerto fuit: aurem tribuni amputavit, ac statim confossus est. Vitellium, infestis mucronibus coactum, modo erigere os et ferre contumeliis, nunc cadentes statuas suas, plerumque Rosra, aut Galbae occisi locum contueri; postremo ad Gemonias, bi corpus Flavii Sabini iacuerat, propulere. Vox una non egeneris animi excepta, cum tribuno insultanti, "se tamen mperatorem eius fuisse," respondit. Ac deinde ingestis vuleribus concidit. Tac., Hist., iii. 84, 85.

179. Character of Helvidius Priscus.

Helvidius Priscus, Tarracinae municipio, Cluvi patre, qui ordinem primipili duxisset, ingenium inlustre altioribus studiis uvenis admodum dedit: non ut plerique, ut nomine magnifico egne otium velaret, sed quo firmior adversus fortuita rempublicam capesseret. Doctores sapientiae secutus est, qui sola bona,

ie honesta, mala tautum, quae turpia : potentiam, nobilitatem, eraque extra animum, neque bonis neque malis adnumerant. aestorius adhuc, a Paeto Thrasea gener delectus, e moribus eri nihil aeque ac libertatem hausit : civis, senator, maritus, er, amicus, cunctis vitae officiis aequabilis, opum contemptor, ti pervicax, constans adversus metus. Erant, quibus adpetior famae videretur, quando etiam sapientibus cupido gloriae vissima exuitur. Ruina soceri in exsilium pulsus, ut Galbae ncipatu rediit, Marcellum Eprium, delatorem Thraseae, adcue adgreditur. Ea ultio, incertum maior an iustior, senatum studia diduxerat. Nam si caderet Marcellus, agmen reorum rnebatur. Primo minax certamen, et egregiis utriusque tionibus testatum. Mox, dubia voluntate Galbae, multis atorum deprecantibus, omisit Priscus: variis, ut sunt homim ingenia, sermonibus moderationem laudantium, aut constanm requirentium. Tac., Hist., iv. 5, 6.

180. Miraculous Cures wrought by Vespasian.

Per eos menses, quibus Vespasianus Alexandriae statos tivis flatibus dies, et certa maris opperiebatur, multa miraa evenere, quis caeli favor et quaedam in Vespasianum inatio numinum ostenderetur. Ex plebe Alexandrina dam, oculorum tabe notus, genua eius advolvitur, remedium citatis exposcens gemitu; monitu Serapidis dei, quem dedita erstitionibus gens ante alios colit: precabaturque principem, genas et oculorum orbes dignaretur respergere oris excrento." Alius manum acger, eodem deo auctore, "ut pede ac igio Caesaris calcaretur," orabat. Vespasianus primo inria aspernari, atque, illis instantibus, modo famam vanitatis uere, modo obsecratione ipsorum et vocibus adulantium in n induci. Postremo existimari a medicis inbet, an talis itas ac debilitas ope humana superabiles forent. e disserere: "huic non exesam vim luminis et redituram, si erentur obstantia: illi elapsos in pravum artus, si salubris adhibeatur, posse integrari. Id fortasse cordi deis, et divino isterio principem electum. Denique patrati remedii gloriam es Caesarem, inriti ludibrium penes miseros, fore." Igitur pasianus, cuncta fortunae suae patere ratus, nec quidquam a incredibile, laeto ipse vultu, erecta, quae adstabat, multine, iussa exsequitur. Statim conversa ad usum manus, ac o reluxit dies. Utrumque, qui interfuere, nunc quoque orant, postquam nullum mendacio pretium. Tac., Hist.,

181. Portents during the Siege of Jerusalem.

Evenerant prodigia, quae neque hostiis neque votis piare fas bet gens superstitioni obnoxia, religionibus adversa. Visae r caelum concurrere acies, rutilantia arma, et subito nubium ne conlucere templum. Expassae repente delubri fores, et dita maior humana vox, "excedere deos:" simul ingens otus excedentium. Quae pauci in metum trahebant: pluris persuasio inerat, antiquis sacerdotum litteris contineri, eo io tempore fore, ut valesceret Oriens profectique Iudaea rerum tirentur. Quae ambages Vespasianum ac Titum praedixerat. d vulgus, more humanae cupidinis, sibi tantam fatorum magtudinem interpretati, ne adversis quidem ad vera mutabantur. ultitudinem obsessorum, omnis aetatis, virile ac muliebre rus, sexcenta millia fuisse accepimus. Arma cunctis, qui ferre ssent: et plures, quam pro numero, audebant. Obstinatio is feminisque par: ac, si transferre sedes cogerentur, maior tae metus, quam mortis. Tac., Hist., v. 13.

182. The First faint Traces of Chivalry in Germany.

Quodque praecipuum fortitudinis incitamentum est, non casus c fortuita conglobatio turmam aut cuneum facit, sed familiae, propinquitates. Et in proximo pignora, unde feminarum ilatus audiri, unde vagitus infantium. Hi cuique sanctissimi tes, hi maximi laudatores. Ad matres, ad coniuges vuluera unt: nec illae numerare aut exigere plagas pavent. Cibosque hortamina pugnantibus gestant. Memoriae proditur, quasm acies inclinatas iam et labantes a feminis restitutas, conntia precum et obiectu pectorum, et monstrata cominus capitate, quam longe impatientius feminarum suarum nomine nent: adeo, ut efficacius obligentur animi civitatum, quibus er obsides puellae quoque nobiles imperantur. Inesse quinam sanctum aliquid et providum putant: nec aut consiliaum aspernantur, aut responsa negligunt. Vidimus, sub divospasiano Veledam diu apud plerosque numinis loco habitam. l et olim Auriniam et compluris alias venerati sunt, non latione, nec tamquam facerent deas. Tac., Germ., 7, 8.

183. Purity of German Home Life.

Dotem non uxor marito, sed uxori maritus, offert. Intersunt entes et propinqui, ac munera probant, munera non ad icias muliebres quaesita, nec quibus nova nupta comatur,

sed boves et frenatum equum et scutum cum framea gladioque. In haec munera uxor accipitur, atque invicem ipsa armorum aliquid viro offert. Hoc maximum vinculum, haec arcana sacra, hos conjugales deos arbitrantur. Ne se mulier extra virtutum cogitationes extraque bellorum casus putet, ipsis incipientis matrimonii auspiciis admonetur, venire se laborum periculorumque sociam, idem in pace, idem in praelio passuram ausuramque. Hoc iuncti boves, hoc paratus equus, hoc data arma de-Sic vivendum, sic pereundum: accipere se, quae liberis inviolata ac digna reddat, quae nurus accipiant, rursusque ad nepotes referant. Ergo septae pudicitia agunt, nullis spectaculorum inlecebris, nullis conviviorum inritationibus conruptae. Nemo enim illic vitia ridet: nec conrumpere et conrumpi saeculum vocatur. Melius quidem adhuc eae civitates, in quibus tantum virgines nubunt, et cum spe votoque uxoris semel transigitur. Sic unum accipiunt maritum, quomodo unum corpus unamque vitam, ne ulla cogitatio ultra, ne longior cupiditas, ne tamquam maritum, sed tamquam matrimonium, ament. Numerum liberorum finire, aut quemquam ex agnatis necare, flagitium habetur. Plusque ibi boni mores valent, quam alibi bonae leges. In omni domo nudi ac sordidi, in hos artus, in haec corpora, quae miramur, excrescunt. Tac., Germ., 13, 14.

184. Loyalty of Caesar's Soldiers.

Ingresso civile bellum centuriones cuiusque legionis singulos equites e viatico suo obtulerunt: universi milites gratuitam et sine frumento stipendioque operam, quum tenuiorum tutelam locupletiores in se contulissent. Neque in tam diuturno spatio quisquam omnino descivit: plerique capti concessam sibi sub conditione vitam, si militare adversus eum vellent, recusarunt. Famem et ceteras necessitates, non quum obsiderentur modo, sed et si alios ipsi obsiderent, tantopere tolerabant, ut Dyrrhachina munitione Pompeius, viso genere panis ex herba, quo sustinebantur, cum feris sibi rem esse dixerit, amoverique ocius nec cuiquam ostendi iusserit, ne patientia et pertinacia hostis animi suorum frangerentur. Quanta fortitudine dimicaverint, testimonio est, quod, adverso semel apud Dyrrhachium praelio, poenam in se ultro depoposcerunt; ut consolandos eos magis imperator quam puniendos habuerit. Ceteris praeliis innumeras adversariorum copias, multis partibus ipsi pauciores, facile superaverunt. Denique una sextae legionis cohors, praeposita llo, quatuor Pompeii legiones per aliquot horas sustinuit, somnis confixa multitudine hostilium sagittarum, quarum im ac triginta millia intra vallum seperta sunt. Neo m, singulorum si quis facta respiciat, vel Cassii Scaevae irionis, vel C. Acilii militis, ne de pluribus referam. ra, excusso oculo, transfixus femore et humero, centum et ti ictibus scuto perforato, custodiam portae commissi lli retinuit. Acilius navali ad Massiliam proelio, iniecta ippem hostium dextra, et abscisa, memorabile illud apud cos Cynaegiri exemplum imitatus, transiluit in navem, ne obvios agens. Suet., Caes., 68.

185. Some Facts about Julius Caesar.

isse traditur excelsa statura, colore candido, teretibus bris, ore paullo pleniore, nigris vegetisque oculis, valetudine era, nisi quod tempore extremo repente animo linqui, atque per somnum exterreri solebat. Comitiali quoque morbo bis res agendas correptus est. Circa corporis curam morosior, n solum tonderetur diligenter ac raderetur, sed velleretur ı, ut quidam exprobraverunt; calvitii vero deformitatem issime ferret, obtrectatorum saepe iocis obnoxiam expertus. que et deficientem capillum revocare a vertice assueverat, : omnibus decretis sibi a senatu populoque honoribus non aut recepit aut usurpavit libentius, quam ius laureae ae perpetuo gestandae. Etiam cultu notabilem ferunt: enim lato clavo ad manus fimbriato; nec ut unquam · quam super eum cingeretur, et quidem fluxiore cinctura. emanasse Sullae dictum constat, optimates saepius nentis, "ut male praecinctum puerum caverent." **, 4**5.

186. Personal Features of Augustus.

rma fuit eximia, et per omnes aetatis gradus venustissima; quam et omnis lenocinii negligens, et in capite comendo neuriosus, ut raptim compluribus simul tonsoribus operam, ac modo tonderet, modo raderet barbam, eoque ipso temaut legeret aliquid aut etiam scriberet. Vultu erat, vel in one vel tacitus, adeo tranquillo serenoque, ut quidam e pribus Galliarum confessus sit inter suos, eo se inhibitum mollitum, quo minus, ut destinarat, in transitu Alpium, simulationem colloquii propius admissus, in praecipitium

propelleret. Oculos habuit claros ac nitidos, quibus etiam timari volebat incese quiddam divini vigoris; gaudebatque, quis sibi acrius contuenti, quasi ad fulgorem solis, vultum mitteret: sed in senecta sinistro minus vidit. Dentes rares exiguos et scabros; capillum leniter inflexum et suffisva supercilia coniuncta; mediocres aures; nasum et a sum eminentiorem et ab imo deductiorem; colorem inter aquile candidumque; staturam brevem (quam tamen Iulius Mantha libertus et a memoria cius, quinque pedum et dodrantis fui tradit), sed quae commoditate et acquitate membrorum commerciur, ut nonnisi ex comparatione astantis alicuius processis intelligi posset. Suet., Aug., 79.

187. Personal Characteristics of Caligula.

Statura fuit eminenti, pallido colore, corpore enormi, graculti. tate maxima cervicis et crurum, oculis et temporibus concervici fronte lata et torva, capillo raro ac circa verticem nullo, hirsu tu cetera. Quare, transcunte co, prospicere ex superiore parte, sat omnino quacunque de causa "capram" nominare, criminosum et exitiale habebatur. Vultum vero natura horridum ac tetrum etiam ex industria efferabat, componens ad speculum in omnen terrorem ac formidinem. Valetudo ei neque corporis neque animi constitit. Puer comitiali morbo vexatus, in adolescentia ita patiens laborum erat, ut tamen nonnunquam subita defectione ingredi, stare, colligere semet ac sufferre vix posset. Mentis valetudinem et ipse senserat, ac subinde de secessa deque purgando cerebro cogitavit. Creditur potionatus a Cassonia uxore amatorio quidem medicamento, sed quod in furoren verterit. Incitabatur insomnia maxime: neque enim plus quan tribus nocturnis horis quiescebat; ac ne his quidem placida quiete, sed pavida miris rerum imaginibus, ut qui inter ceteras, pelagi quondam speciem colloquentem secum videre visus at Ideoque magna parte noctis, vigiliae cubandique taedio, nunc toro residens, nunc per longissimas porticus vagus, invocare identidem atque exspectare lucem consueverat. Suct., Calig., 50.

-----

188. Claudius is made Emperor.

Per haec ac talia maxima aetatis parte transacta, quinquagesimo anno imperium cepit, quantumvis mirabili casu. Exclusus inter ceteros ab insidiatoribus Caii, quum, quasi secretum Zesiderante, turbam summoverent, in diaetam, cui nomen est Cermaeum," recesserat. Neque multo post, rumore caedis erritus, prorepsit ad solarium proximum, interque praetenta bus vela se abdidit. Latentem discurrens forte gregarius es, animadversis pedibus, e studio sciscitandi, quisnam esset, ovit, extractumque, et prae metu ad genua sibi accidentem, eratorem salutavit. Hinc ad alios commilitones, fluctuantes quicquam adhuc quam frementes, perduxit. Ab his lecticae ositus, et, quia sui diffugerant, vicissim succollantibus in ra delatus est, tristis ac trepidus, miserante obvia turba, ii ad poenam raperetur insons. Receptus intra vallum, r excubias militum pernoctavit, aliquanto minore spe quam cia. Nam consules cum senatu et cohortibus urbanis forum itoliumque occuparant, asserturi communem libertatem: tusque et ipse per tribunum plebis in curiam ad suadenda, viderentur, "vi se et necessitate teneri" respondit. Verum ero die, et senatu segniore in exsequendis conatibus, per taen ac dissensionem diversa censentium, et multitudine, quae ımstabat, unum rectorem iam et nominatim exposcente. atos pro concione iurare in nomen suum passus est; promi-1e singulis quina dena sestertia, primus Caesarum fidem tis etiam praemio pignoratus. Suet., Cl., 10.

189. Death of Nero.

unciata interim etiam ceterorum exercituum defectiones as prandenti sibi redditas concerpsit, mensam subvertit, duos shos gratissimi usus, quos Homerios a caelatura carminum neri vocabat, solo illisit, ac sumpto a Locusta veneno, et in am pyxidem condito, transiit in hortos Servilianos: ubi, missis libertorum fidissimis Ostiam, ad classem praeparant, tribunos centurionesque praetorii de fugae societate tenta-Sed partim tergiversantibus, partim aperte detrectantibus, vero etiam proclamante:

"Usque adeone mori miserum est?"

a agitavit; Parthosne an Galbam supplex peteret, an atraprodiret in publicum, proque rostris quanta posset maxima eratione veniam praeteritorum precaretur, ac, ni flexisset mos, vel Aegypti praefecturam concedi sibi oraret. Invenest postea in scrinio eius hac de re sermo formatus: sed erritum putant, ne prius, quam in forum perveniret, reperetur. Sic cogitatione in posterum diem dilata, ad liam fere noctem excitatus, ut comperit, stationem militum

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE Et quia a quoquam renunciabatur, ipse cum foribus reanondamus quoquam renunciabatur, ipse cum foribus renunciabatur, ipse cum fori see, prosiluit a lecto, misitque circum amicos. a adiit. Verum clausis omnium foribus, respondente diffugerant.

o, in cubiculum rediit, unde ism et custodes Ac statin.

o, in cubiculum rediit, amota et pyxide veneni. a quoquam renunciadatur, ipse cum foribus, respondente a adiit. pus ettam stragulis, amota et pyxide venent.

et pyxide venent.

percussoremquemlibet alium percussoremquemlibet alium percussoremEt nemine reperto,
us manu periret, requisivit.

ius manu periret, requisivit.

ius manu periret, requisivit.

ius manu periret, requisivit.

ius manu periret, requisivit. qui, no amoun moo, no Suct., Nero., 47.

190. Death of Nero—continued.

Sed revocato rursus impetu, aliquid secretioris latebrae liha Sed revocato rursus impetu, auquiu secretoris istoris libe to colligendum animum desideravit: et offerente Phaonte libe to colligendum animum desideravit : et onerente fusiones interestant et Nomentanam vian ci reasuburbanum suum, inter Salariam et Nomentanam rada ataua tunicatus managaratum milliaminus ut omat mudo rada ataua tunicatus milliaminus ut omat mudo rada atau tunicatus milliaminus ut omat milliamin sucurcanum suum, mer Samrum et Promensum van ek res quartum milliarium, ut erat nudo pede atque tunicatus, pee nu-lam obsoleti coloria annerindnit. adonertoona canita et ame quartum miniarium, ut erat muuo peue atque tumicatus, pet ante lam obsoleti coloris superinduit: adopertoque capite, et ante foriam obtonto sudario commi accondit custum edia commi faciem obtento sudario, equum ascendit, quatuor solis faciem obtento sudario, equum ascendit, quatuor sudario, equum ascendit, quatuor solis faciem obtento sudario, equum ascendit, quatuor tramore transcribe faciem obtento sudario, equum ascendit, quatuor sudario transcribe faciem obtento sudario, equum ascendit, quatuor transcribe faciem obtento sudario, equim ascendit, quatuor sudario de successivo de s tantibus, inter quos et Sporus erat.

et fulcura advarsa navafastus audiit a marini acatus elemente et fulcura advarsa navafastus audiit a marini acatus elemente ele et fulgure adverso pavefactus, advarge et Calbas nacross conicantismo et militam et aihi advarge et Calbas nacross conicantismo. et ruigure aqverso paveiactus, augut ex proximis castris casure; rem militum, et sibi adversa et Galbae prospera ominantium; et militum, et sibi adversa et Galbae prospera (Fr. Namani etiam ex obviis viatoribus quendam «Eccuid in Trha norida etiam ex obviis viatoribus quendam dicentem, "Hi Negonem Urbe nori de persequuntur," alium sciscitantem, "Ecquid in Urbe nori de persequuntur," Equo autem odore abiecti in via cadaveris contente Nerone!" Equo autem odore anodam missicio praetorismet nato, detecta facie agnitus est a quodam missicio praetoriano, et dimissia emissicio praetoriano est a quodam missicio praetoriano est dimissia emissia emissia en dimissia emissia emissia en dimissia emissia emissi salutatus. Ut ad deverticulum ventum est, accres nec nec nec nec nec inter fruticeta ac repres ner arundinati somitam accres nec nec inter fruticeta ac repres inter fruticeta ac vepres, per arundineti semitam aegre, nei nei strata anh radibne vaeta ad avanco alla companyo ancer requested as vepres, per arundinen semitam aegre, us material sub Pedibus veste, ad aversum villae parietem evasit. It strata sub Pedibus veste, ad aversum in anoma constant and hortante codem. Phaonte at intonin in anoma constant and hortante codem. hortante eodem Phaonte, ut interim in specum egestae nome. norumte eogem finaonte, ut interim in specum egestas attus concederet, negavit, "se vivum sub terram iturum." negavit, per commonitus dann claudoetinus od villom intraitus negavit. Per commoratus, dum claudestinus ad villam introitus pararetus. Per commonants, aum canaestinus au vinam introitus parartui aquam ex subiecta lacuna potaturus manu hausit, et, aquam est." inquit " Noronia doccato". Dein Jimilas consistent manu aquam ex suprecta racuna potaturus manu nausit, et penuset, inquit, "Neronis decocta." ita guadunas na anga turisatan guadunas na traicctos surculos rasit: atque ita quadrupes per traicctos surculos rasit: atque ita quadrupes per angulation de accordance in receivement callem described afformation according to accor effossae cavernae receptus in proximam cellam, decubuit seffossae cavernae receptus votoro volto etroto internation enossae cavernae receptus in proximam cenam, decuoui selectum, modica culcita, vetere pallio strato instructum.

meque interim et siti interpellante, panem quidem son et siti interpellante, panem tenidae aliquantum oblatum asnernatus est. aquae autem tenidae aliquantum oblatum aspernatus est, aquae autem tepidae aliquantum Suet., Nero., 48.

191. Death of Nero—continued.

Tune unoquoque hine inde instante, ut quam produce hine inde instante, ut quam produce de la contumelia eriperet, scrobem coram fi

avit, dimensus ad corporis sui modulum: componique simul, si Qua invenirentur, frusta marmoris, et aquam simul ac ligna Conferri, curando mox cadaveri, flens ad singula, atque identidem dictitans: "Qualis artifex pereo!" Inter moras perlatos a Cursore Phaontis codicillos praeripuit, legitque, "se hostem a enatu iudicatum, et quaeri, ut puniatur more maiorum:"
interrogavitque, quale esset id genus poenae. Et quum com-Perisset, nudi hominis cervicem inseri furcae, corpus virgis ad necem caedi; conterritus, duos pugiones, quos secum tulerat, Pripuit, tentataque utriusque acie rursus condidit, causatus, nondum adesse fatalem horam." Ac modo Sporum hortabatur, lamentari ac plangere inciperet; modo orabat, ut se aliquis mortem capessendam exemplo iuvaret; interdum segnitiem am his verbis increpabat: "Vivo deformiter ac turpiter: 🏂 אֹבוּנו Νίρωνι, οὐ πρέπει: νήφειν δεί ἐν τοῖς τοιούτοις: ἄγε, ἔγειρε σεωυτόν." La roque equites appropinquabant, quibus, praeceptum erat, ut vivum eum attraherent. Quod ut sensit, trepidanter effatus:

"Ιππων μ' ώκυπόδων ώμΦὶ κτύπος οὔατα βάλλεν,

Terrum iugulo adegit, iuvante Epaphrodito a libellis. Semianinisque adhuc irrumpenti centurioni, et paenula ad vulnus apposita, in auxilium se venisse simulanti, non aliud respondit, quam, "Sero," et, "Haec est fides." Atque in ea voce defecit, exstantibus rigentibusque oculis usque ad horrorem formidinemque visentium. Nihil prius aut magis a comitibus exegerat, quam ne potestas cuiquam capitis sui fieret, sed ut, quoquo modo, totus cremaretur. Permisitque hoc Icelus, Galbae libertus, non multo ante vinculis exsolutus, in quae primo tumultu coniectus fuerat. Suet., Nero., 49.

192. Assassination of Domitian.

De insidiarum caedisque genere hacc fere divulgata sunt. Cunctantibus conspiratis, quando et quomodo, id est, lavantemne an coenantem, aggrederentur; Stephanus, Domitillae procurator et tunc interceptarum pecuniarum reus, consilium operamque obtulit. Ac sinisteriore brachio, velut aegro, lanis fasciisque per aliquot dies ad avertendam suspicionem obvoluto, ad ipsam horam dolonem interiecit: professusque conspirationis indicium, et ob hoc admissus, legenti traditum a se libellum, et attonito, suffodit inguina. Saucium ac repugnantem adorti Clodianus cornicularius, et Maximus Parthenii libertus, et Saturius decurio cubiculariorum, et quidam e gladiatorio ludo,

vulneribus septem contrucidarunt. Puer, qui, curae Larium cubiculi ex consuetudine assistens, interfuit caedi, hoc amplius narrabat, se iussum a Domitiano ad primum statim vulnus pugionem pulvino subditum porrigere, ac ministros vocare neque ad caput quicquam, excepto capulo, et praeterea omniclausa reperisse; atque illum interim, correpto deductoque a terram Stephano, colluctatum diu, dum modo ferrum extorquer modo, quanquam laniatis digitis, oculos effodere conatro Occisus est quarto decimo Kalendas Octobris, anno aeta quinto et quadragesimo, imperii quinto decimo. Cadaver ei populari sandapila per vespillones exportatum Phyllis nutrin suburbano suo Latina via funeravit: sed reliquias tem pi Flaviae gentis clam intulit, cineribusque Iuliae, filiae Titi, quar et ipsa educarat, commiscuit. Suet., Dom., 7.

193. Apuleius quotes some of his Poetry.

Quid tam petulans habent omnes versus mei, si cum isto uno contendantur? Ut taceam scripta Diogenis Cynici, et Zenonis Stoicae sectae conditoris, id genus plurima. Recitem denue, ut sciant, me eorum non pigere:

Et Critias mea delicies sit: salva, Charine,
Pars in amore meo, vita tibi remanet.
Ne metuas: nam me ignis et ignis torreat, ut vult;
Hasce duas flammas, dum potior, patiar.

Hoc modo sim vobis, unus sibi quisque quod ipse est: Hoc mihi vos eritis, quod duo sunt oculi.

Recitem nunc et alios, quos illi, quasi in temperatisimos, postremum legere:

Florea serta, meum mel, et haec tibi carmina dono Carmina dono tibi, serta tuo genio:

Carmina, uti, Critia, lux haec optata canatur,

Quae bis septeno vere tibi remeat: Serta autem, ut laeto tibi tempore tempora vernent,

Actatis florem floribus ut decores.

Tu mihi da contra pro verno flore tuum ver,

Ut nostra exsuperes munera muneribus. Pro implexis sertis, complexum corpore redde:

Proque rosis, oris savia purpurei.

Quod si animam inspires, dona et iam carmina nostra, Cedent victa tuo dulciloquo calamo.

Apul, Apol., 414, 415.

194. Gymnosophists of India.

pud illos genus, qui nihil amplius quam bubulcitare ideoque cognomen illis Bubulcis inditum. s mercibus calidi et obeundis praeliis strenui, vel minus vel ensibus cominus. Est praeterea genus apud estabile: Gymnosophistae vocantur. Hos ego maxime : quod homines sunt periti, non propagandae vitis, ne dae arboris, nec proscindendi soli: Non illi norunt olere, vel uvam colare, vel equum domare, vel taurum vel ovem vel capram tondere vel pascere. Quid igitur num pro his omnibus norunt. Sapientiam percolunt, zistri senes quam discipuli minores. Nec quicquam s aeque laudo, quam quod torporem animi et otium

Igitur ubi, mensa posita, priusquam edulia apponanles adolescentes ex diversis locis et officiis ad dapem int, magistri perrogant, quod factum a lucis ortu ad i bonum fecerit. Hic alius se commemorat inter duos delectum, sanata simultate, reconciliata gratia, purgata ie, amicos ex infensis reddidisse: inde alius, sese parquidpiam imperantibus obedisse: et alius, aliquid one sua reperisse, vel alterius demonstratione didicisse. ceteri commemorant. Qui nihil habet afferre, cur , impransus ad opus foras extruditur. Apul., Flor., I. 2, 3.

195. A renowned Travelling Sophist.

spias e numero Sophistarum est, artium multitudine mnibus, eloquentia nulli secundus: aetas illi cum patria Elis: genus ignoratur: gloria vero magna, nodica: sed ingenium nobile, memoria excellens, studia Venit Hippias iste quondam certamine emuli multi. Pisam, non minus cultu visendus, quam elaboratu Omnia, secum quae habebat, nihil eorum emerat, sibi manibus confecerat: et indumenta, quibus indutus, menta, quibus erat inductus, et gestamina, quibus erat Habebat indutui ad corpus tunicam interulam ao textu, triplici licio, purpura duplici: ipse eam sibi Habebat cinctui balteum: quod genus mi texuerat. Babylonica, miris coloribus variegatum: nec in hac eum isquam adiuverat. Habebat amictui pallium candidum, erne circumiscerat: id quoque pallium comperitur ipsius

laborem fuisse. Etiam pedum integumenta crepidas sibimet compegerat, et annulum in laeva aureum faberrimo signaculo, quem ostentabat: ipse eius annuli et orbiculum circulaverat, et palam clauserat, et gemmam insculpserat. Nondum eius omnia commemoravi. Enim non pigebit me commemorare, quod illum non puditum est ostentare: qui magno in coetu praedicavit fabricatam sibimet ampullam quoque oleariam, quam gestabat lenticulari forma, tereti ambitu, pressula rotunditate: iuxtaque honestam strigileculam, recta fastigatione clausulae, flexa tubu latione ligulae; ut et ipsa in manu capulo motaretur, et sudor e Quis autem non laudabit hominem ta ea rivulo laberetur. numerosa arte multiscium? totinge scientia magnificum? utensilium peritia Daedalum? Quin et ipse Hippiam laud sed ingenii eius foecunditatem malo doctrina, quam supellecti multiformi instrumento aemulari: fateorque me sellular quidem artes minus callere: vestem de textrina emere; bax istas de sutrina praestinare: enimvero annulum nec gesta ... gemmam et aurum iuxta ac plumbum et lapillos nulli aceti. mare: strigilem et ampullam, ceteraque balnei utensilia nundinia Prorsum enim non eo infitias, nec radio, nec subula nec lima, nec torno, nec id genus ferramentis uti nosse: sed pro his praeoptare me fateor, uno chartario calamo me reficere poëmata omne genus, apta virgae, lyrae, socco, cothurno: item satiras, ac griphos: item historias varias rerum: nec non orationes laudatas disertis, nec non dialogos laudatos philosophis, atque haec et alia eiusdem modi tam Graeca, quam Latina, gemino voto, pari studio, simili stylo. Apul., Flor., II., num. ix. 1-3.

196. An Apology for absence from the Theatre.

Proin quoniam poëta optimus personam vitae deposuerit recta de auditorio eius exequias eundem: legenda eius esse nunc ossa, mox carmina. Haec ego ita facta, ut commemoravi, olim didiceram: sed haud sine meo periculo recordatus. Nam, ut meministis profecto, cum impedita esset imbri recitatis, in propinquum diem, vobis volentibus, protuli: et quidem Philemonis exemplo pacnissime: quippe eodem die in palaestra adeo vehementer talum inverti ut minimum abfuerim, quin articulum etiam a erure defregerim: tamen articulus loco concessit, exque co luxu adhuc fluxus est: et iam, dum eum ingenti plaga reconcilio, iamiam sudoro affatim corpore, diutine obrigui. Inde acerbus dolor intestinorum coortus, modico ante sedatus est, quam me denique violentus examinaret, et Philemonis ritu com-

pelleret ante letum abire, quam lectum; potius implere fata, quam fanda; consummare potius animam quam historiam. Cum primum igitur apud Persianas aquas, leni temperie, nec minus utique blando fomento gressum reciperavi; nondum quidem ad innitendum idonee, sed quantum ad vos festinanti atis videbatur, veniebam redditum, quod pepigerum: cum interim vos mihi beneficio vestro non tantum clauditatem demsistis, verum etiam pernicitatem addidistis. Apul., Flor., III., ausa. xvi. 3-5.

197. The Fox and the Crow.

Corvus et vulpis unam offulam simul viderant, eamque raptam festinabant pari studio, impari celeritate: vulpis cursu, corvus volatu. Igitur ales bestiam praevenit, et secundo flatu, propassis utrimque, pennis praelabitur, et anticipat, atque ita praeda simul et victoria laetus, sublime evectus, in quadam proxima quercu, in summo eius cacumine tutus sedit. Eo tum vulpis, quia illuc pedem nequibat, dolum iecit: namque eandem arborem successit: et subsistens, cum superne raptorem praeda ovantem videret, laudare astu adorsa est: Nae ego inscita, quae cum alite Apollinis frustra certaverim; quippe cui iampridem corpus tam concinnum est, ut neque oppido parvum, neque nimis grande sit, sed quantum satis ad usum decoremque: pluma mollis, caput argutum, rostrum validum. Iam ipse oculis persequax, unguibus pertinax: nam de colore quid dicam? Nam cum duo colores praestabiles forent, piceus et niveus, quibus inter se nox cum die differunt; utrumque colorem Apollo suis alitibus condonavit: candidum olori, nigrum corvo. Quod utinam sicuti cycno cantum indulsit, ita huic quoque vocem tribuisset! ne tam pulchra ales, quae ex omni avitio longe praecellit, voce viduata, deliciae facundi Dei, muta viveret et elinguis. Id vero ubi corvus audit, hoc solum sibi prae ceteris deesse, dum vult clarissime clangere, ut ne isthoc saltem olori concederet; oblitus offulae, quam mordicus retinebat, toto rictu hiavit: atque ita. quod volatu pepererat, cantu amisit: enimvero vulpis, quod cursu amiserat, astu reciperavit. Eandam istam fabulam in panca cogamus, quantum potest fieri cohibiliter. Corvus ut se rocalem probaret, quod solem deesse tantae eius formae vulpis imulaverat, crocire adorsus, praedae, quam ore gestabat, inducricem compotivit. Apul., Flor., IV., num. xxiii. 3-4.

198. The Story of Cupid and Pysche.—The Beauty of Psych

Erant in quadam civitate rex et regina. Hi tres numero forms conspicuas habuere sed majores quidem natu quant gratissima specie, idonee tamen celebrari posse laudibus humani credabantur, at vero puellae iunioris tam praecipua tam praeclara pulchritudo nec exprimi ac ne sufficienter quidem landari sermonis humani penuria poterat. Multi denique civium 🚅 advenae copiosi, quos eximii spectaculi rumor studiosa calchitate congregabat. Inaccessae formositatis admirations step et admoventes oribus suis dexteram primore digito in crestes pollicem residente ut ipsam prorsus deam Venerem religios. adorationibus. . . . Iamque proximas civitates et st regiones fama persuaserat deam, quam caerulum profustra pelagi peperit et ros spumantium fluctuum educavit, iam numini sui passim tributa venia in mediis conversari populis costibus, vel certe rursum novo caelestium stillarum germine non mer sed terras Venerem aliam virginali flore praeditam pullulam. Sic immensum procedit in dies opinio, sic insulas iam proxumes et terrae plusculum provinciasque plurimas fama porrecta pervagatur. Iam multi mortalium longis itineribus atque altisimis maris meatibus ad saeculi specimen gloriosum confinebant Paphon nemo, Cnidon nemo ac ne ipsa quidem Cythera ad conspectum deae Veneris navigabant. Sacra diae praetereuntur, templa deformantur, pulvinaria perteruntur, caerimoniae negle guntur. Incoronata simulacra et arae viduae frigido cinero Puellae supplicatur et in humanis vultibus dese tantae numina placantur, et in matutino progressu virginis vio timis et epulis Veneris absentis numen propitiatur, iamque pa plateas commeantem populi frequenter floribus sertis et solutis adprecantur. Apul., Met., iv. 28, 29.

199. Venus through jealousy begs Cupid to involve Psyche in a disastrous marriage. Psyche, in accordance with an Oracle, is exposed on a rock. Cupid determines to we her himself. She is lulled to sleep, and wasted into beautiful valley, where is a magic palace. On water she finds herself waited on by invisible attendants.

Invitata Psyche talium locorum oblectatione propius accessive paulo fidentior intra limen sese facit, mox prolectante stadio pulcherrimae visionia miratur singula et altrinsecus accium

a sublimi fabrica perfecta magnisque congesta gasis conspicit. est quicquam quod ibi non est. Sed praeter ceterum rum divitiarum admirationem hoc erat praecipue mirificum nullo vinculo, nullo claustro, nullo custode totius orbis arus ille muniebatur. Haec ei summa cum voluptate ti offert sese vox quaedam corporis sui nuda et "quid," t, "domina tantis obstupescis opibus? tua sunt haec omnia. inc cubiculo te refer et lectulo lassitudinem refove et ex rio lavacrum pete. Nos quarum voces accipis, tua famulae o tibi praeministrabimus nec corporis curatae tibi regales e morabuntur." Sensit Psyche divinae providentiae beatiem monitusque voces informes audiens et prius somno et lavacro fatigationem sui diluit, visoque statim semirotundo stu propter instrumentum cenatorium rata refectui suo nodum libeus accumbit. Et ilico vini nectarei eduliumque rum fercula copiosa nullo serviente sed tantum spiritu am impulsa subministrantur. Nec quemquam tamen illa e poterat sed verba tantum audiebat excidentia et solas famulas habebat. Post opimas dapes quidam introcessit ntavit invisus et alius citharam pulsavit quae videbatur Tunc modulatae multitudinis conferta vox aures affertur ut, quamvis hominum nemo pareret, chorus tamen pateret. Finitis voluptatibus vespera suadente concedit he cubitum. Apul., Met., v. 2, 3.

200. Her Sisters visit her in the Palace.

illae sorores percontatae scopulum locum que illum, quo t Pysche deserta, festinanter adveniunt ibique deflebant s et plangebant ubera, quod crebris earum eiulatibus saxa sque parilem sonum resultarent. Iamque nomine proprio em miseram ciebant quod sono penetrabili vocis ululabilis rona delapso amens et trepida. Psyche procurrit et domo juid," inquit, "vos miseris lamentationibus nequiquam effliquam lugetis, adsum. Lugubres voces desinite et diutinis mis madentes genas siccate tandem, quippe cum iam posquam plangebatis amplecti." Tunc vocatum Zephyrum repti maritalis admonet. Nec mora cum ille parens imperio m clementissimis flatibus innoxia vectura deportat illas. mutuis amplexibus et festinantibus saviis sese perfruuntur ae sedatae lacrimae postliminio redeunt prolectante gaudio. l et tectum," inquit, "et larem nostrum laetae succedite et

afflictas animas cum Psyche vestra recreate." Sic allocuta summas opes domus aureae vocumque servientium populosam familiam demonstrat auribus earum lavacroque pulcherimo et inhumanae mensae lautitiis eas opipare reficit ut illarum prosus caelestium divitiarum copiis affluentibus satiatae iam praecordiis penitus nutrirent invidiam. Denique altera earum satis scruptlose curioseque percontari non desinit quis illarum caelestium rerum dominus, quisve vel qualis ipsius sit maritus. Nec tamen Psyche coniugale illud praeceptum ullo pacto temerat vel pectoris arcanis exigit sed e re nata confingit esse iuvenem quendam et speciosum et commodum lanoso barbitio genas inumbrantem plerumque rurestribus ac montanis vematibus occupatum, et nequa sermonis procedentis labe consilium tacitum proderetur, auro facto gemmosisque monitibus onustas eas statim vocato Zephyro tradit reportandas. Apul., Met., v. 7, 8.

 Her Husband, who is invisible, bids her not seek to behold him. She disobeys, and finds that her Husband is the God of Love.

Tunc Psyche et corporis et animi alioquis infirma, fati tamen saevitia subministrante viribus roboratur et prolata lucerus et adrepta novacula sexum audacia mutavit. Sed cum primum luminis oblatione tori secreta claruerunt. Videt omnium ferarum mitissimam dulcissimamque bestiam, ipsum illud Cupidinem formosum deum formose cubantem cuius aspectu lucernae quoque lumen hilaratum increbuit et acuminis sacrilegi novacula At vero Psyche tanto aspectu deterrita et impos animi, marcido pallore defectu tremensque desedit in imos poplites et ferrum quaerit abscondere sed in suo pectore. Quod profecto fecisset nisi ferrum timore tanti flagitii manibus teme rariis delapsum evolasset. Iamque lassa, salute defecta dun saepius divini vultus intuetur pulchritudinem, recreatur animi. Videt capitis aurei genialem caesariem ambrosia temulentus, cervices lacteas genasque purpureas pererrantes crinium globos decoriter impeditos, alios antependulos, alios retropendulos quorum splendore nimio fulgurante iam et ipsum lumen lucerne vacillabat. Per umeros volatilis dei pinnae roscidae micanti flore candicant et quamvis alis quiescentibus extimae plumulae tenellae ac delicatae tremule resultantes inquieta lasciviunt. Ceterum corpus glabellum atque luculentum et quale peperisse Veneren non paeniteret. Ante lectuli pedes iacebat arcus, et pharetre

et agittae, magni dei propitia tela. Quae dum insatiabili animo Psyche satis et curiosa rimatur atque pertrectat et mariti sui miratur arma, depromit unam de pharetra sagittam et puncto pollicis extremam aciem periclitabunda trementis etiam nunc articuli nisu fortiore pupugit altius, ut per summam cutem roraverint parvulae sanguinis rosei guttae. Sic ignara Psyche sponte in Amoris incidit amorem. Tunc magis magisque cupidine flagrans Cupidinis prona in eum efflictim inhians patulis ac petulantibus saviis festinanter ingestis de somni mensura metuebat. Sed dum bono tanto percita saucia mente fluctuat, lucerna illa sive perfidia pessima sive invidia noxia sive quod tale corpus contingere et quasi basiare et ipsa gestiebat, evomuit de summa luminis sui stillam ferventis olei super umerum dei dexterum. Hem audax et temeraria lucerna et amoris vile ministerium ipsum ignis totius dominum aduris, cum te scilicet amator aliquis ut diutius cupitis etiam nocte potiretur primus invenerit, sic inustus exiluit deus visaque defectae fidei colluvie prorsus ex oculis et manibus infelicissimae coniugis tacitus avolavit. Apul., Met., v. 23.

202. Cupid leaves her: Venus persecutes her, and sets her various hard Tasks, which she performs successfully.—The Last Task.

Nec tamen nutum deae saevientis vel tunc expiare potuit. Nam sic eam maiora atque peiora flagitia commiuans appellat renidens exitiabile "iam tu quidem magna videris quaedam mihi et alta prorsus malefica quae talibus praeceptis meis obtemperasti naviter. Sed adhuc istud, mea pupula, ministrare debebis. Sume istam pyxidem" et dedit protinus "et usque ad inferos et ipsius orci ferales penates te derige: tunc conferens pyxidem Proserpinae 'petit de te Venus' dicito 'modicum de tua mittas ei formositate vel ad unam saltem dieculam sufficiens. Nam quod habuit dum filium curat aegrotum consumpsit atque contrivit omne.' Sed haud immaturius redito quia me necesse est indidem delitam theatrum deorum frequentare." Apul., Met., vi. 16.

203. A Magic Tower shows her how to perform the Task. She performs it successfully.

Sic turris illa prospicua vaticinationibus munus explicuit. Nec morata Psyche pergit Taenarum sumptisque rite stipibus illis et offulis infernum decurrit meatum transitoque per silentian asinario debili et amnica stipe vectori data, neglecto superstantis mortui desiderio et spretis textricum subdolis precibe s offulae cibo sopita canis horrenda rabie domum Proserpiase: penetrat. Nec offerentis hospitae sedile delicatum vel citum beatum amplexa sed ante pedes eius residens humilis cibrie pane contenta Veneriam pertulit legationem. Statimque secreto repletam conclusamque pyxidem suscipit et offulae sequentis fraude caninis latratibus, obseratis residuaque navitae reddita stipe longe vegetior ab inferis recurrit, et repetita atque adorata candida ista luce quamquam festinans obsequium terminare mentem capitur temeraria curiositate et "ecce," inquit, "inqui ego divinae formositatis gerula, quae nec tantillum quiden indidem mihi delibo vel sic illi amatori meo formoso placitura," et cum dicto reserat pyxidem. Nec quicquam ibi rerum nec formaits ulla sed infernus somnus ac vere stygius qui statim coperale revelatus invadit eam crassaque soporis nebula cunctis diss membris perfunditur et in ipso vestigio ipsaque semita conlapsam possidet. Et iacebat immobilis et nihil aliud quam dormiens cadaver. Sed Cupido iam cicatrice solida revalescens nec dintinam suae Psyches absentiam tolerans per altissimam cubiculi quo cohibebatur elapsus fenestram refectisque pinnis aliquanta quiete longe velocius provolans Psychen accurrit suam detersoque somno curiose et rursum in pristinam pyxidis sedem recondito Psychen innoxio punctulo sagittae suae suscitat et "ecce," inquit, "rursum perieras, misella, simili curiositate. Sed interim quidem tu provinciam, quae sibi matris meae praecepto mandata est, exsequere naviter, cetera egomet videro." His dictis amator levis in pinnas se dedit, Psyche vero confestim Veneri munus reportat Proserpinae. Apul., Met., vi. 20, 21.

204. She is brought to Olympus, wedded to Cupid, and made Immortal.

Sic fatus iubet Mercurium deos omnes ad contionem protiuus convocare ac siqui coetu caelestium defuisset, in poenam decem milium nummum conventum iri pronuntiare. Quo metu statim completo caelesti theatro pro sede sublimi sedens procerus Iuppiter sic enunciat, "Dei conscripti Musarum albo, adulescentem istum quod manibus meis alumnatus sim, profecto scitis omnes, cuius primae inventutis caloratos impetus freno quodam coërcendos existimavi. Sat est cotidianis eum fabulis ob adulteria

unctasque corruptelas infamatum. Tollenda est omnis occasio et axuria puerilis nuptialibus pedicis alliganda. Puellam elegit et irginitate privavit: teneat possideat, amplexus Psychen semper ais amoribus perfruatur." Et ad Venerem conlata facie "nec tu," iquit, "filia, quicquam contristere nec prosapiae tantae tuae atuique de matrimonio mortali metuas. Iam faxo nuptias non npares sed legitimas et iuri civili congruas," et ilico per Mercuum arripi Psychen et in caelum perduci iubet. Porrecto mbrosiae poculo "sume," inquit, "Psyche et immortalis esto nec mquam digredietur a tuo nexu Cupido sed istae vobis erunt erpetuae nuptiae." Nec mora cum cena nuptialis affluens exhietur. Accumbebat summum torum maritus, Psychen gremio suo omplexus. Sic et cum sua Iunone Iuppiter ac deinde per ordiem toti dei. Tunc poculum nectaris, quod vinum deorum est, ovi quidem suus pocillator ille rusticus puer, ceteris vero Liber ninistrabat. Vulcanus cenam coquebat, Horae rosis et ceteris loribus purpurabant omnia. Gratiae spargebant balsama, lusae voce canora personabant, Apollo cantavit ad citharam, Venus suavi musicae suppari gressu formosa saltavit, scaena sibi ic concinnata ut Musae quidem chorum canerent, tibias inflaret satvrus et Paniscus ad fistulam diceret. Sic rite Psyche convenit n manum Cupidinis, set nascitur illis maturo partu filia, quam Voluptatem nominamus." Apul., Met., vi. 23, 24.

205. Story of Polycrates' Ring.

Haudquaquam utile est homini nato res prosperas perpetuo venire: fortunae variae magis tutae. Est exemplo Polycrates lamiorum tyrannus ingentibus praeditus opibus et omnium quaecunque intenderat sine offensione potitus. Nihil in aetate gunda duri aut acerbi expertus esse dicitur: quin sub manus uncta quae voluit prorsus redegit fuitque beatissimus. Quisus de rebus rex Amasis Aegyptius sapiens fortunatissimis onsultus, scriptis familiaribus literis, suasit, ut semetipsum oluntario aliquo damno multaret eoque dolore invidum numen placaret. Id cum non improbasset Polycrates, forte is in aureo abebat anulo, manupretio summo, facie eximia lapidem smaraglum. Eum Polycrates anulum nave longa in altum provectus ponte in mare abiecit, unde nunquam posset emergere. Tum quod sciens sponteque id fecisset, abiectum anulum valde lolebat. Mox grandem piscem piscator quidam nactus, indignum duxit ad venales deferre, sed dignitati parens regi obtulit.

Rex gratum acceptumque habuit atque ab operis culinariis apponi iussit: quae cum piscem contractantes anulum alvo repertum ad regem gaudentes retulerunt. Tum Polycrates litteras ordine de casu et postliminio anuli persoriptas ad regem Amasin mittit. Amasis magnum et maturum malum Polycrati coniectans amicitiam hospitiumque renuntiat. Sed sommium filiae Polycrati iam ante insigne obtigerat. Patrem suum videre sibi visa erat aperto atque edito loco sublimem ungui et lavi Iovis et Solis manibus. Harioli autem laetam et pinguem fortunam portendier somnio interpretati. Sed omne contra evenit. Nam deceptus ab Orocte Perse Polycrates captusque in crucem sublatus est. Ita ei crucianti somnium expeditum. Manibus Iovis cum plueret, lavabatur, a Sole unguebatur, dum ipse e corpore humorem emitteret. Fronto, Bell. Parth., ed. Naber, p. 219.

206. Story of Arion.

Arion Lesbius, proinde quod Graecorum memoria est, cithara et dithyrambo primus, Corintho, ubi frequens incolebat, secundum quaestum profectus, magnis divitiis per oram Siciliae atque Italiae paratis Corinthum Tarento regredi parabat. Socios navales Corinthios potissimum delegit; eorum navem audacter re bona maxime onerat. Nave in altum provecta cognovit socios, qui veherent cupidos potiri, necem sibi machinari. precibus fatigat, aurum omne sibi haberent, unam sibi animam Postquam id frustra orat, aliam tamen veniam impetravit, in exitu vitae quantum posset cantaret. Id praedones in lucro licere, praeter spolia summum artificem audire, cuius vocem praeterea nemo unquam post illa auscultaret. Ille vestem induit auro intextam itemque citharam insignem. Tunc pro puppi aperto maxime atque edito loco constitit, sociis inde consulto per navem ceteram dispersis. Ibi Arion studio impenso cantare orditur scilicet mari et caelo artis suae supremum commemoramentum. Carminis fine cum verbo in mare desilit: delphinus excipit, sublimem avehit, navi praevortit, Taenaro exponit, quantum delphino fas erat, in extimo litore. Arion inde Corinthum proficiscitur: et homo et vestis 🗨 et cithara et vox incolumis: Periandrum regem Corinthum, cui per artem cognitus acceptusque diu fuerat, accedit : ordine memorat rem gestam in navi et postea in mari. Rex homin credere, miraculo addubitare, navem et socios navales, dur reciperent, opperiri. Postquam novit portum invectos, sinmultu accipi iubet; voltu comi, verbis lenibus percontatur, umquidnam super Arione Lesbio comperissent. Illi facile espondent Tarenti vidisse fortunatissimum mortalem, secundo umore populi florere, pretisque esse cithara contare. Cum haec a dicerent, Ario irrupit, ita ut in puppi steterat, cum veste uro intexta et cithara insigni. Praedones inopino visu territi, um neque quicquam post ille negare aut non credere aut leprecari ausi sunt. Fronto, Arion, ed. Naber, p. 237.

PART II.—RHETORICAL

A.—Period I., B.C. 240-80.

1. Cassandra's Vision.

Hec. Séd quid oculis rábere visa es dérepente ardéntibus!
Ubi illa tua paulo ánte sapiens vírginali' modéstia!
Cas. Máter, optumárum multo múlier melior múlierum,
Míssa sum supérstitiosis áriolatiónibus:
Námque Apollo fátis fandis démentem invitám ciet.
Vírgines aequáles vereor, pátris mei meum factúm pudet,
Optumi virí. Mea mater, túi me miseret, mé piget:
Optumam progéniem Priamo péperisti extra me: hóc dolet:
Mén obesse, illós prodesse, me óbstare, illos óbsequi!

Adest, adest fax óbvoluta sánguine atque incéndio!

Múltos annos látuit: cives, férte opem et restínguite!

Iamqué mari magno clássis cita

Texítur: exitium exámen rapit:

Advéniet, fera velívolantibus

Navíbus complebit mánus litora.

Enn., Alex., fr. ap. Cic. De Div., I. lxvi. 99.

2. The Sack of Troy.

Quid petam praésidi aut éxequar? quove nunc Auxilio éxili aut fugae fréta sim? Arce et urbe orba sum. Quo accidam? quo applicem? Cuí nec arae pátriae domi stant, fráctae et disiectaé iacent, Fána flamma déflagrata, tósti alti stant párietes Déformati atque ábiete crispa.

O páter, o patria, o Príami domus Saeptum áltisono cardíne templum!

Vidi égo te adstante ope bárbarica
Tectís caelatis lácuatis,
Auro ébore instructum régifice.
Haec ómnia videi inflámmarei,
Priamó vi vitam evítarei,
Iovis áram sanguine túrparei.

Vidi, videre quód sum passa aegérrume
Hectórem curru quádriiugo raptárier
Hectóris natum dé muro iactárier.

Enn., Androm. ap. Cic. Tusc., III. xix. 44, et al.

3. A Father rates his Son.

Pa. Quis mé volt? Perii, pater est. Si. Quid ais, omnium Ch. Ah, Rem pótius ipsam díc, ac mitte mále loqui. Si. Quasi quícquam in hunc iam grávius dici póssiet. Ain tándem, civis Glýceriumst? Pa. Ita praédicant. Si. Ita praédicant? O ingéntem confidéntiam! Num cógitat quid dícat? num factí piget? Num éius color pudóris signum usquam indicat? Adeo impotenti esse ánimo, ut praeter civium Morem átque legem, et súi voluntatém patris, Tamen hánc habere stúdeat cum summó probro? Pa. Me miserum. Si. Hem, modone id démum sensti, Pámphile? Olim ístuc, olim, quum íta animum induxtí tuum, Quod cúperes, aliquo pácto efficiundúm tibi: Eodém die istuc vérbum vere in te accidit. Sed quid ego? cur me excrúcio, aut cur me mácero? Cur méam senectutem huius sollicito améntia? An ut pro huius peccatis égo supplicium súfferam?

Immo hábeat, valeat, vívat cum illa. Pa. Mí pater. Si. Quid mí pater? quasi tu húius indigeás patris. Domus, úxor, liberi ínventi invitó patre. Addúcti qui illam cívem hinc dicant: víceris. Pa. Patér, licetne paúca? Si. Quid dicés mihi?

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

amén, Simo, audi. Si. Ego aúdiam? quid aúdiam, men, Simo, andi. St. Ego andiam; quid audian, me? Ch. At tandem dicat sine. Si. Age dicat: sinc. Ego me amare hanc fateor. Si id peccare est, fateor.

quoque.
i, pater, me dédo. Quidvis ôneris impone: impera-s me uxorem queere i nanc amutere i de pouero, iera 6c modo te obsecro: út ne credas á me adlegatum h

Sine me expurgem, atque illum huc coram addúcam. Ch. Acquum postulát: da veniam. Pa. Síne te hoc exe rém.

Quídvis cupio, dúm ne ab hoc me fálli comperiár, Chrences Ch. Pró peccato mágno paulum súpplici satis est patri.

4. An Insolent Noble.

Dixit, a decemviris parum sibi bene cibaria curata esse, justi vestimenta detrahi, atque flagro caedi. Quis hanc contumeliam, verberayere, videre multi mortales. veroeravere, videre muiti mortates. Quis nanc contamenant quis hoc imperium, quis hanc servitutem ferre potesti Meno quis noc imperium, quis nanc servitutem terre potesti ginis, hoc rex ausus est facere; eane fieri bonis, bono genere Insighor consulitis? Ubi societas? Ubi fides maiorum atma estima paritas injurias nlagas varbera vibicas con dolores atma estima paritas injurias nlagas varbera vibicas con dolores atma estima nitas iniurias, plagas, verbera, vibices, eos dolores atque canillarios par dadone atque massimos controllores in a dadone atque atque massimos controllores in a dado inas muras, piagas, verbera, violces, eos golores arque omitos cinas per dedecus atque maximam contumeliam, inspectantina contume popularibus suis atque multis mortalibus, te facere ausum esse sed quantum luctum quantum quan popularious suis arque muius mortatious, te facere ausum esser-Sed quantum quantumque gemitum, quid lacrumarin quantumque destroy quantum quantumque gemitum, quid lacrumarum quantumque gemitum quantumque gemitum, quid lacrumarum quantumque gemitum quantum quantumque gemitum quantum quan quantumque netuum nactum audivi servi murna muna aegre ferunt. Quid illos, bono genere gnatos, magna virunt praeditos, opinamini animi habuisse atque habituros, dun virunt praeditos, opinamini an. Gell. X. iii. Cato, in Thermum, ap. Gell., X. iii.

5. Exordium of Cato's Speech for the Rhodians.

Scio solere plerisque hominibus in rebus secundis statu lixis atque prosperis animum excellere, atque superbian ferociam augescere atque crescere. Quod mihi nunc parte and because atque crescere. rerociam augescere avque crescere. Wuou mini numi curae est, quod haec res tam secundo processerit, ne quid curse est, quou naec res tam secunue processert, ne quive sulendo advorsi eveniat, quod nostras secundas res confribuendo advorsi eveniat, quod nostras secundas res confribuendo advorsi e invisione ageniat. butenuo suvorsi evenist, quou nosorsa secunium res contra haec laetitia nimis luxuriose evenist.

Accort docent, quid opus sit facto, secundae res lactitia tre docent, quiu opus sit isco, secunuse res isculs or trudere solent a recte consulendo stque intelliga maiore opere dico suadeoque, uti haec res aliquot dies proferatur, dum ex tanto gaudio in potestatem nostrum redeamus. Atque ego quidem arbitror, Rhodienses noluisse, nos ita depugnare, uti depugnatum est, neque regem Persen vicisse. Non Rhodienses modo id noluere, sed multos populos atque multas nationes idem noluisse arbitror. Atque haud scio an partim eorum fuerint, qui non nostrae contumeliae causa id noluerint evenire: sed enim id metuere si nemo esset homo, quem vereremur, quodque luberet faceremus, ne sub solo imperio nostro in servitute nostra essent; libertatis suae causa in ea sententia fuisse arbitror. Atque Rhodienses tamen Persen publice numquam adiuvere. Cogitate, quanto nos inter nos privatim cautius facimus. Nam unus quisque nostrum, si quis advorsus rem suam quid fieri arbitratur, summa vi contra nititur, ne advorsus eam fiat; quod illi tamen perpessi. Cato, ap. Gell., V. iii.

6. Appeal to the People on their Behalf.

Es nunc derepente tanta nos beneficia ultro citroque tantamque amicitiam relinquemus? Quod illos dicimus voluisse facere id nos priores facere occupabimus? Qui acerrime advorsus eos dicit, ita dicit, hosteis voluisse fieri. Ecquis est tandem qui vostrorum, quod ad sese attineat, aequum censeat, poenas dare ob eam rem, quod arguatur male facere voluisse? Nemo, opinor: nam ego, quod ad me attinet, nolim. Quid nunc? Ecqua tandem lex est tam acerba, quae dicat: si quis illud facere voluerit, mille minus dimidium familiae mulcta esto. plus quingenta iugere habere voluerit, tanta poena esto, et si quis maiorem pecuum numerum habere voluerit, tantum damnas esto. Atqui nos omnia plura habere volumus, et id nobis impune est. Sed si honorem non aequum est haberi ob eam rem quod bene facere voluisse quis dicit, neque fecit tamen: Rhodiensibus male erit, non quod male fecerunt, sed quia voluisse dicuntur facere? Rhodienses superbos esse aiunt, id obiectantes, quod mihi aut liberis meis minime dici velim. Sint sane superbi. Quid id ad nos attinet? Idne irascimini, si quis superbior est quam nos? Cato, ap. Gell., V. iii.

7. Private Grief should not interfere with Public Rejoicing.

Cum in maximo proventu felicitatis nostrae, Quirites, timerem, ne quid mali fortuna moliret, Iovem Opt. Max. Iunonemque reginam et Minervam precatus sum, ut, si adversi quid populo Romano immineret, totum in meam domum converteret. Quapropter bene habet: annuendo enim votis meis id egerunt, ut vos potius meo casu doleatis, quam ego vestro ingeniscerum. Aemil. Paull., ap. Val. Max., V. z. 2.

8. Fragments of a Speech of Metellus Numidicus.

Si sine uxore possemus, Quirites, esse, omnes ca molatis careremus: sed quoniam ita natura tradidit, ut nec cum illis satis commode, nec sine illis ullo modo vivi possit, saluti pretuae potius, quam brevi voluptati consulendum. . . Di immortales plurimum possunt; sed non plus velle debent nobi, quam parentes. At parentes, si pergunt liberi errare, bonis exheredant. Quid ergo nos a Dis immortalibus diutus expectemus, nisi malis rationibus finem faciamus? His demum Dess propitios esse aequum est, qui sibi adversarii non sunt. Di immortales virtutem approbare, non adhibere debent. Matell, ap. Gell., I. vi. 2, 8.

9. Fragment of a Speech of the Younger Scipio.

Omnia mala, probra, flagitia, quae homines faciunt, in duabus rebus sunt, malitia atque nequitia. Utrum defendis, malitiam. an nequitiam, an utrumque simul? Si nequitiam defendere vis, licet; sed tu in uno scorto maiorem pecuniam absumsisti, quam quanti omne instrumentum fundi Sabini in censum dedicavisti. Ni hoc ita est: qui spondet mille nummum? Sed tu plus tertia parte pecuniae paternae perdidisti atque absumsisti in flagitiis. Ni hoc ita est: qui spondet mille nummum? Non vis nequitiam? age malitiam saltem defendas. Sed tu verbis conceptis coniuravisti sciens, sciente animo tuo. Ni hoc ita est: qui spondet mille mummum? Scip. in Asellum, ap. Gel., VII. xi.

10. On Dancing.

Docentur praestigias inhonestas: cum cinaedulis, et sambues psalterioque sunt in ludum histrionum. Dicunt cantare, quae maiores nostri ingenuis probro ducier voluerunt. Eunt, inquam, in ludum saltatorium inter cinaedos virgines puerique ingenui. Haec cum mihi quisquam narrabat, non poteram animum in-

ducere, ea liberos suos homines nobiles docere. Sed cum ductus sum in ludum saltatorium, plus medius fidius in eo ludo vidi pueris virginibusque quingentis; in his unum, quod me reipublicae maxime misertum est, puerum bullatum, petitoris filium non minorem annis duodecim, cum crotalis saltare, quam saltationem impudicus servulus honeste saltare non posset. Scip. contr. Leg. Tib. Gracch., ap. Macrob. Sat., ii. 10.

11. C. Gracchus vindicates his Political Purity.

C. Gracchus, cum ex Sardinia rediit, orationem ad populum in concione habuit. Ea verba haec sunt: "Versatus sum." inquit, "in provincia, quo modo ex usu vestro existimabam esse, non quomodo ambitioni meae conducere arbitrabar. Nulla apud me fuit popina: neque pueri eximia facie stabant; sed in convivio liberi vestri modestius erant, quam apud principia." Post deinde haec dicit: "Ita versatus sum in provincia, ut nemo posset vere dicere, assem aut eo plus in muneribus me accepisse; aut mea opera quempiam sumtum fecisse. Biennium fui in provincia; si ulla meretrix domum meam introivit, aut cuius quam servulus propter me sollicitatus est, omnium nationum postremissimum nequissimumque existimatote. Cum a servis corum tam caste me habuerim, inde poteritis considerare, quomodo me putetis cum liberis vestris vixisse." Atque ibi ex intervallo: "Itaque," inquit, "Quirites, cum Romam profectus sum, zonas, quas plenas argenti extuli, eas ex provincia inanes retuli. Alii vini amphoras quas plenas tulerunt, eas argento repletas domum reportaverunt." C. Gracchus, ap. Gell., XV. xii.

12. Complaint of the Violence of the Nobles.

Nuper Teanum Sidicinum consul venit; uxorem dixit in balneis virilibus lavari velle. Quaestori Sidicino a M. Mario datum est negotium, uti balneis exigerentur, qui lavabantur. Uxor renuntiat viro, parum cito sibi balneas traditas esse, et parum lautas fuisse. Idcirco palus destitutus est in foro: eoque adductus suae civitatis nobilissimus homo M. Marius: vestimenta detracta sunt, virgis caesus est. Caleni, ubi id audierunt, edixerunt, ne quis in balneis lavisse vellet, cum magistratus Romanus ibi esset. Ferentini ob eandem causam praetor noster quaestores arripi iussit: alter se de muro deiecit: alter prehensus et virgis caesus est. C. Gracchus, ap. Gell., X. iii.

13. Men must be taken as they are.

Nam vos, Quirites, si velitis sapientia atque virtute uti, et si quaeritis, neminem nostrum invenietis sine pretio huc prodire. Omnes nos, qui verba facimus, aliquid petimus: neque ullius rei causa quisquam ad vos prodit, nisi ut aliquid auferat. ipse, qui apud vos verba facio, uti vectigalia vestra augeatis, quo facilius vestra commoda et rempublicam administrare possitis, non gratis prodeo: verum peto a vobis, non pecuniam, sed bonam existimationem atque honorem. Qui prodeunt dissuasuri, ne hanc legem accipiatis, petunt non honorem a vobis, verum a Nicomede pecuniam. Qui suadent, ut accipiatis, ii quoque petunt non a vobis bonam existimationem, verum a Mithridate familiari suae pretium et praemium. Qui autem ex eodem loco atque ordine tacent, ii vel acerrimi sunt: nam ab omnibus pretium accipiunt, et omnes fallunt. Vos, cum putatis, eos ab his rebus remotos esse, impartitis bonam existimationem. Legationes autem a regibus, cum putant eos sua causa reticere, sumtus atque pecunias maximas praebent: uti in terra Graecia, quo in tempore Graecus tragoedus gloriae sibi ducebat, talentum magnum ob unam fabulam datum esse, homo eloquentissimus civitatis suae Demades ei respondisse dicitur: Mirum tibi detuvir, si tu loquenao talentum quaesisti? Ego, ut tacerem, decem talenta a Rege accepi. Itidem nunc isti pretia maxima ob tacendum accipiunt. C. Gracchus, ap. Gell., XI. x.

14. A Proud Defence.

Eadem M. Scauri fortuna: aeque senectus longa ac robusta: idem animus. Qui cum pro rostris accusaretur, quod a rege Mithridate ob rempublicam prodendam pecuniam accepisset, causam suam ita egit: "Est quidem iniquum, Quirites, cum inter alios vixerim, apud alios me rationem vitae reddere. Sed tamen audebo, vos, quorum maior pars honoribus et actis meis interesse non potuit, interrogare: Varius Sucronensis, Aemilium Scaurum, regia mercede corruptum, imperium populi Rom. prodidisse, ait: Aemilius Scaurus, huic se affinem esse culpae, negat. Utri creditis?" Cuius dicti admiratione populus commotus, Varium ab illa dementissima actione pertinaci clamoredepulit. Scaurus, ap. Val. Max., III. vii. 8.

15. Indignation of Crassus against Philippus.

Hic quum homini et vehementi et diserto et in primis fortat de resistendum, Philippo, quasi quasdam verborum faces admo

et, non tulit ille et graviter exarsit pignoribusque ablatis ssum instituit coercere. Quo quidem ipso in loco multa a sso divinitus dicta efferebantur, quum sibi illum consulem negaret, cui senator ipse non esset. An tu, quum omnem toritatem universi ordinis pro pignore putaris eamque in spectu populi Rom. concideris, me his existimas pignoribus se terreri? Non tibi illa sunt caedenda, si Crassum vis coer; haec tibi est incidenda lingua; qua vel evulsa, spiritu ipso dinem tuam libertas mea refutabit. Crassus ap. Cic. De III. i. 4.

16. A Noble Retort.

Ielvius Mancia Formianus, libertini filius, ultimae senecs, L. Libonem apud censores accusabat. In quo certamine 1 Pompeius Magnus, humilitatem ei aetatemque exprobrans, inferis illum ad accusandum remissum dixisset: "Non ntiris," inquit, "Pompei: venio enim ab inferis, L. Libonem asaturus: sed dum illic moror, vidi cruentum Cn. Domin Ahenobarbum, deflentem, quod, summo genere natus, gerrimae vitae, amantissimus patriae, in ipso inventutis flore, inssu esset occisus. Vidi pari claritate conspicuum Brutum o laceratum, querentem id sibi prius perfidia, deinde etiam lelitate tua accidisse. Vidi Cn. Carbonem, acerrimum pueie tuae bonorumque patris tui defensorem, in tertio conitu suo catenis, quas tu ei iniici iusseras, vinctum, obtestante, adversus omne fas ac nefas, cum in summo esset imperio, equite Romano trucidatum. Vidi codem habitu et quiritatu storium virum Perpernam, saevitiam tuam exsecrantem; iesque eos una voce indignantes, quod indemnati sub te escentulo carnifice occidissent." Obducta iam vetustis cicai**bus bellorum civilium vas**tissima vulnera, municipali homini, itutem paternam redolenti, effrenata temeritate intolerabilispiritu impune revocare licuit. Mancia ap. Val. Max., VI.

B.—Period II., 63 B.c.-18 A.D.

17. Punishment of a Parricide.

uanto maiores nostri sapientius? qui quum intelligerent l esse tam sanctum, quod non aliquando violaret audacia, supplicium in parricidas singulare excogitaverunt: ut, quos natura ipsa retinere in officio non potuisset, ii magnitudine roenae maleficio summoverentur. Insui voluerunt in culeum vivos atque in flumen deiici. O singularem sapientiam, iudices! Nonne videntur hunc hominem ex rerum natura sustulisse et eripuisse, cui repente caelum, solem, aquam terramque ademerint; ut, qui eum necasset, unde ipse natus esset, careret iis rebus omnibus, ex quibus omnia nata esse dicuntur? Noluerunt feris corpus obiicere, ne bestiis quoque, quae tantum scelus attigissent, immanioribus uteremur: non sic nudos in flumen deiicere, ne, quum delati essent in mare, ipsum polluerent, quo cetera, quae violata sunt, expiari putantur. Denique nihil tam vile neque tam vulgare est, cuius partem ullam reliquerint. Etenim quid tam est commune, quam spiritus vivis, terra mortuis, mare fluctuantibus, littus eiectis? Ita vivunt, dum possunt, ut ducere animam de caelo non queant: ita moriuntur. ut eorum ossa terra non tangat: ita iactantur fluctibus, ut numquam alluantur: ita postremo eiiciuntur, ut ne ad saxa quidem mortui conquiescant. Cic., Pro Sext. Rosc., xxv., xxvi.

18. Catiline's Guilt.

Nunc vero, quae tua est ista vita! Sic enim iam tecum loquar, non ut odio permotus esse videar, quo debeo, sed ut misericordia, quae tibi nulla debetur. Venisti paullo ante in senatum. Quis te ex hac tanta frequentia, ex tot tuis amicis ac necessariis salutavit? Si hoc post hominum memoriam contigit nemini, vocis exspectas contumeliam, quum sis gravissimo iudicio taciturnitatis oppressus? Quid, quod adventu tuo ista subsellia vacuefacta sunt? quod omnes consulares, qui tibi persacpe ad caedem constituti fuerunt, simul atque assedisti partem istam subselliorum nudam atque inanem reliquerunts? Quo tandem animo hoc tibi ferendum putas? Servi mehercles mei si me isto pacto metuerent, ut te metuunt omnes cives tui. domum meam relinquendam putarem: tu tibi Urbem nor arbitraris? et, si me meis civibus iniuria suspectum tam graviter 😂 atque offensum viderem, carere me aspectu civium, quam in festis oculis omnium conspici mallem: tu, quum conscientie 🗷 🎞 🗃 scelerum tuorum agnoscas odium omnium iustum et iam til diu debitum, dubitas, quorum mentes sensusque vulneras, coru aspectum praesentiamque vitare? Si te parentes timerent atque 120 odissent tui, neque eos ulla ratione placare posses, ut opino ab eorum oculis aliquo concederes: nunc te patria, quae co

munis est omnium nostrum parens, odit ac metuit, et iamdiu te nihil iudicat nisi de parricidio suo cogitare. Huius tu neque auctoritatem verebere, neque iudicium sequere, neque vim pertimesces? Quae tecum, Catilina, sic agit, et quodammodo tacita loquitur: Nullum aliquot iam annis facinus exstitit, nisi per te: nullum flagitium sine te: tibi uni multorum civium neces, tibi vexatio direptioque sociorum impunita fuit ac libera: tu non solum ad negligendas leges ac quaestiones, verum etiam ad evertendas perfringendasque valuisti. Superiora illa, quamquam ferenda non fuerunt, tamen, ut potui, tuli: nunc vero me totam esse in metu propter te unum: quidquid increpuerit, Catilinam timeri: nullum videri contra me consilium iniri posse, quod a tuo scelere abhorreat, non est ferendum. Quamobrem discede atque hunc mihi timorem eripe: si est verus, ne opprimar; sin falsus, ut tandem aliquando timere desinam. Cic., Cat., I. vii.

19. Catiline's Flight.

Tandem aliquando, Quirites, L. Catilinam, furentem audacia, **ecclus anhelantem**, pestem patriae nefarie melientem, vobis atque huic Urbi ferrum flammamque minitantem, ex Urbe vel eiecimus, vel emisimus, vel ipsum egredientem verbis prosecuti sumus. Abiit, excessit, evasit, erupit: nulla iam pernicies a monstro illo atque prodigio moenibus ipsis intra moenia comparabitur. Atque hunc quidem unum huius belli domestici ducem sine controversia vicimus. Non enim iam inter latera nostra sica illa versabitur: non in campo, non in foro, non in curia, non denique intra domesticos parietes pertimescemus. Loco ille motus est, quum est ex Urbe depulsus. Palam iam cum hoste, aullo impediente, bellum iustum geremus. Sine dubio perdidimus hominem, magnificeque vicimus, quum illum ex occultis insidiis in apertum latrocinium coniecimus. Quod vero non -cruentum mucronem, ut voluit, extulit, quod vivis nobis egressus est, quod ei ferrum de manibus extorsimus, quod incolumes cives, quod stantem Urbem reliquit: quanto tandem illum maerore afflictum esse et profligatum putatis? Iacet ille nunc prostratus, Quirites, et se perculsum atque abiectum esse sentit, et retorquet oculos profecto saepe ad hanc urbem, quam ex suis faucibus ereptam esse luget : quae quidem laetari mihi videtur, quod tantam pestem evomuerit forasque proiecerit. Cic., Cat., II. i. 1, 2.

20. An Invective.

Quod si non tuis nefariis in hunc ordinem contumeliis in perpetuum tibi curiam praeclusisses, quid tandem erat actum aut gestum in illa provincia, de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret ? Vexatio Macedoniae an oppidorum turpis amissio? an sociorum direptio? an agrorum depopulatio? an munitio Thessalonicae? an obsessio militaris viae? an exercitus nostri interitus ferro, fame, frigore, pestilentia? Tu vero, qui ad senatum nihil scripseris, ut in Urbe nequior inventus es, quam Gabinius, sic in provincia paullo tamen, quam ille, demissior. Nam ille gurges atque heluo, natus abdomini suo, non laudi atque gloriae, quum equites Romanos in provincia, quum publicanos, nobiscum et voluntate et dignitate conjunctos, omnes fortunis, multos fama vitaque privasset, quam egisset aliud nihil in illo exercitu, nisi ut urbes depopularetur, agros vastaret, exhauriret domos, ausus est (quid enim ille non auderet?) a senatu supplicationem per litteras postulare. O dii immortales! tune etiam, atque adeo vos, geminae voragines scopulique reipublicae, vos meam fortunam deprimitis? vestram extollitis? quum de me ea senatusconsulta absente ficta sint, eae conciones habitae, is motus fuerit municipiorum et coloniarum omnium, ea decreta publicanorum, ea collegiorum, ea denique generum ordinumque omnium, quae ego non modo optare numquam auderem, sed cogitare non possem: vos autem sempiterass foedissimae turpitudinis notas subieritis? Cic., in Pison., IVIL 40, 41

21. An Indictment.

Hic tu etiam dicere audebis: "Est in iudicibus ille familiars meus, est paternus amicus ille." Non, ut quisque maxime est, quicum tibi aliquid sit, ita te in huiuscemodi crimine maxime eius pudet? Paternus amicus est. Ipse pater si iudicaret, per deos immortales, quid facere posses, quum tibi hace dieret: Tu in provincia populi Romani praetor, quum tibi maritimem bellum esset administrandum, Mamertinis, ex foedere quam deberent navem, per triennium remisisti: tibi apud essen privatim navis oneraria maxima publice est aedificate: tu privatibus pecunias classis nomine coegisti: tu pretio remiges dimisisti: tu, quum navis esset a quaestore et ab legato capa praedonum, archipiratam ab omnium cculis removisti: tu, qui cives Romani esse dicerentur, qui a multis cognoscerentur securi

isrire potuisti : tu tuam domum piratas abducere, in iudicium rchipiratam domo producere ausus es: tu in provincia tam plendida, apud socios fidelissimos, cives Romanos honestissimos, n metu periculoque provinciae, dies continuos complures in ittore conviviisque iacuisti: te per eos dies nemo domi tuae convenire, nemo in foro videre potuit: tu sociorum atque micorum ad ea convivia matresfamilias adhibuisti: tu inter iusmodi mulieres praetextatum tuum filium, nepotem meum, ollocavisti, ut aetati maxime lubricae atque incertae exempla nequitiae parentis vita praeberet: tu praetor in provincia cum anica pallioque purpureo visus es: tu propter amorem libilinemque tuam imperium navium legato populi Romani ademisti, lyracusano tradidisti: tui milites in provincia Sicilia frugibus rumentoque caruere: tua luxuria atque avaritia classis populi Romani a praedonibus capta et incensa est: post Syracusas onditas quem in portum numquam hostis accesserat, in eo, te waetore, primum piratae navigaverunt: neque haec tot tantaque ledecora dissimulatione tua neque oblivione hominum ac taciturnitate tegere voluisti, sed etiam navium praefectos sine ulla aussa de complexu parentum suorum, hospitum tuorum ad nortem cruciatumque rapuisti: neque in parentum luctu atque acrimis te mei nominis commemoratio mitigavit; tibi hominum nnocentium sanguis non modo voluptati, sed etiam quaestui Haec si tibi tuus parens diceret, posses ab eo veniam petere? posses, ut tibi ignosceret, postulare? Cic., Verr., II. v. lii.

22. General Relief at the Death of Clodius.

Fingi haec putatis, quae patent? haec, quae nota sunt omnirus? quae tenentur? servorum exercitus illum in Urbe concripturum fuisse, per quos totam rempublicam, resque privatas
minium possideret? Quamobrem, si cruentum gladium tenens
lamaret T. Annius: Adeste, quaeso, atque audite, cives: P.
Ilodium interfeci, eius furores, quos nullis iam legibus, nullis
udiciis frenare poteramus, hoc ferro et hac dextera a cervicibus
restris repuli, per me ut unum, ius, aequitas, leges, libertas,
rudor, pudicitia in civitate manerent; esset vero timentum,
ruonam modo id ferret civitas! Nunc enim quis est, qui non
robet? qui non laudet? qui non unum post hominum memoiam T. Annium plurimum reipublicae profuisse, maxima laetitia
topulum Romanum, cunctam Italiam, nationes omnes affecisse
t dicat et sentiat? Nequeo, vetera illa populi Romani gaudia
ruanta fuerint, iudicare. Multas tamen iam summorum impera-

torum clarissimas victorias aetas nostra vidit, quarum nulla neque tam diuturnam attulit laetitiam nec tantam. Cic., Milo., xxviii. 76, 77.

23. A Last Appeal.

Recordare igitur illum, M. Antoni, diem, quo dictaturam Pone ante oculos lactitiam senatus populique Rosustulisti. mani: confer cum nundinatione tua tuorumque: tum intelliges, quantum inter laudem et lucrum intersit. Sed nimirum, ut quidam morbo aliquo et sensus stupore suavitatem cibi non sentiunt: sic libidinosi, avari, facinorosi verae laudis gustatum non habent. Sed, si te laus allicere ad recte faciendum non potest, ne metus quidem a foedissimis factis potest avocare! Iudicia non metuis. Si propter innocentiam, laudo: sin propter vim, non intelligis, qui isto modo iudicia non timeat, ei quid Respice, quaeso, aliquando rempublicam, timendum sit? M. Antoni: quibus ortus sis, non quibuscum vivas, considera: mecum, ut voles; cum republica redi in gratiam. Sed de te tu ipse videris: ego de me ipso profitebor. Defendi rempublicam adolescens, non deseram senex: contempsi Catilinae gladios, non pertimescam tuos. Quin etiam corpus libenter obtulerim, si repraesentari morte mea libertas civitatis potest: ut aliquando dolor populi Romani pariat, quod iamdiu parturit! Etenim si abhine annos prope viginti hoc ipso in templo negavi posse mortem immaturam esse consulari, quanto verius nunc negabo seni? Mihi vero, patres conscripti, iam etiam optanda mors est, perfuncto rebus iis, quas adeptus sum quasque gessi. Duo modo haec opto, unum, ut moriens populum Romanum liberum relinquam: hoc mihi maius a diis immortalibus dari nihil potest: alterum, ut ita cuique eveniat, ut de republica quisque mereatur. Cic., Phil., II. xlv. 115, xlvi. 118, 119.

24. The Dignity and Privileges of Roman Citizenship.

Civem Romanum se esse dicebat. Si tu apud Persas aut in extrema India deprehensus, Verres, ad supplicium ducerere: quid aliud clamitares, nisi te civem esse Romanum? et, si tibi ignoto apud ignotos, apud barbaros, apud homines in extremis atque ultimis gentibus positos, nobile et illustre apud omnes nomen tuae civitatis profuisset: ille, quisquis erat, quem tu in crucem rapiebas, qui tibi esset ignotus, quum civem se Romanum esse diceret, apud te praetorem, si non effugium, ne moram

quidem mortis mentione atque usurpatione civitatis assequi potuit? Homines tenues, obscuro loco nati, navigant; adeunt sd ea loca, quae numquam antea viderunt, ubi neque noti esse iis, quo venerunt, neque semper cum cognitoribus esse possunt. Hac una tamen fiducia civitatis non modo apud nostros magistratus, qui et legum et existimationis periculo continentur, neque apud cives solum Romanos, qui et sermonis et iuris et multarum rerum societate iuncti sunt, fore se tutos arbitrantur: sed, quocumque venerint, hanc sibi rem praesidio sperant futu-Tolle hanc spem, tolle hoc praesidium civibus Romanis: constitue nihil esse opis in hac voce, civis Romanus sum: posse impune praetorem, aut alium quemlibet, supplicium, quod velit, in eum constituere, qui se civem Romanum esse dicat; quod eum quis ignoret: iam omnes provincias, iam omnia regna, iam omnes liberas civitates, iam omnem orbem terrarum, qui semper nostris hominibus maxime patuit, civibus Romanis ista. defensione praecluseris. Cic., Verr., V. lxiv., lxv. 166-168.

25. Praises of Caesar's Clemency.

Hunc tu igitur diem tuis maximis et innumerabilibus gratuationibus iure anteponis. Haec enim res unius est propria Caesaris: ceterae duce te gestae, magnae illae quidem, sed amen multo magnoque comitatu. Huius autem rei tu idem *t dux es, et comes: quae quidem tanta est, ut nulla tropaeis nonumentisque tuis allatura finem sit aetas: nihil est enim ppere aut manu factum, quod aliquando non conficiat et connumat vetustas: at vero haec tua iustitia et lenitas animi lorescet quotidie magis, ita ut, quantum operibus tuis diuturnitas detrahet, tantum afferat laudibus. Et ceteros quidem mnes victores bellorum civilium iam ante aequitate et miseriordia viceras: hodierno vero die te ipsum vicisti. Vereor, ne 10c, quod dicam, non perinde intelligi auditu possit, atque ipse ogitans sentio: ipsam victoriam vicisse videris, quum ea, quae lla erat adepta, victis remisisti. Nam quum ipsius victoriae conditione omnes victi occidissemus, clementiae tuae iudicio conservati sumus. Recte igitur unus invictus es, a quo etiam psius victoriae conditio visque devicta est. Cic., Marcell., iv. 11.

26. Love of Glory.

Atque, ut id libentius faciatis, iam me vobis, iudices, indiabo, et de meo quodam amore gloriae, nimis acri fortasse, verımtamen honesto, vobis confitebor. Nam, quas res nos in

consulatu nostro vobiscum simul pro salute huius urbis atque imperii et pro vita civium proque universa republica gessimus. attigit hic versibus atque inchoavit: quibus auditis, quod mihi magna res et iucunda visa est, hunc ad perficiendum hortatus sum. Nullam enim virtus aliam mercedem laborum periculorumque desiderat, praeter hanc laudis et gloriae; qua quidem detracta, iudices, quid est, quod in hoc tam exiguo vitae curriculo et tam brevi tantis nos in laboribus exerceamus! Certa. si nihil animus praesentiret in posterum, et si, quibus regionibus vitae spatium circumscriptum est, eisdem omnes cogitationes terminaret suas, nec tantis se laboribus frangeret, neque tot curis vigiliisque angeretur, neque toties de vita ipea dimicaret. Nunc insidet quaedam in optimo quoque virtus, quae noctes et dies animum gloriae stimulis concitat, atque admonet, non cum vitae tempore esse dimittendam commemorationem nominis nostri, sed cum omni posteritate adaequandam. An vero tam parvi animi videamur esse omnes, qui in republica atque in his vitae periculis laboribusque versamur, ut, quum usque ad extremum spatium nullum tranquillum atque otiosum spiritum duxerimus, nobiscum simul moritura omnia arbitremur? An, quum statuas et imagines, non animorum simulacra, sed corporum, studiose multi summi homines reliquerint, consiliorum relinquere ac virtutum nostrarum effigiem non multo malle debemus, summis ingeniis expressam et politam? Ego vero omnia, quae gerebam, iam tum in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam. Haec vero sive a meo sensu post mortem abfutura est, sive, ut sapientissimi homines putaverunt, ad aliquam mei partem pertinebit, nunc quidem certe cogitatione quadam speque delector. Cic., Arch., xi., xii. 28-30.

27. Cicero bewails Hortensius.

Augebat etiam molestiam, quod magna sapientium civiu bonorumque penuria vir egregius coniunctissimusque mecu consiliorum omnium societate, alienissimo reipublicae tempo exstinctus et auctoritatis et prudentiae suae triste nobis de derium reliquerat; dolebamque, quod non, ut plerique putaba adversarium aut obtrectatorem laudum mearum, sed soci adversarium aut obtrectatorem laudum mearum, sed soci adversarium artium studio memoriae proditum est, poetas nobiles poetarum aequalium morte doluisse; quo tandem animo interitum ferre debui, cum quo certare erat gloriosius, qual m

omnino adversarium non habere? quum praesertim non modo numquam sit aut illius a me cursus impeditus aut ab illo meus: sed contra semper alter ab altero adiutus et communicando et monendo et favendo. Sed, quoniam perpetua quadam felicitate usus ille cessit e vita, suo magis quam suorum civium tempore, et tum occidit, quum lugere facilius rempublicam posset, si viveret, quam iuvare, vixitque tamdiu, quam licuit in civitate bene beateque vivere: nostro incommodo detrimentoque, si est ita necesse, doleamus; illius vero mortis opportunitatem benevolentia potius, quam misericordia prosequamur, ut, quotiescumque de clarissimo et beatissimo viro cogitemus, illum potius, quam nosmetipsos diligere videamur. Nam, si id dolemus, quod eo iam frui nobis non licet, nostrum est id malum; quod modice feramus, ne id non ad amicitiam, sed ad domesticam utilitatem referre videamur: sin, tamquam illi ipsi acerbitatis aliquid acciderit, angimur, summam eius felicitatem non satis grato animo interpretamur. Etenim si viveret Q. Hortensius, cetera fortasse desideraret una cum reliquis bonis et fortibus civibus; hunc aut praeter ceteros aut cum paucis sustineret dolorem, quum forum populi Romani, quod fuisset quasi theatrum illius ingenii, voce erudita et Romanis Graecisque auribus digna spoliatum atque orbatum videret. Cic., Brut., i. 2, ii. 6.

28. Curio's Address to his Soldiers.

Desertos enim se ac proditos a vobis dicunt et prioris sacramenti mentionem faciunt. Vosne vero L. Domitium, an vos L. Domitius deseruit? Nonne extremam pati fortunam paratos proiecit ille? non sibi, clam vobis, salutem fuga petivit? non, proditi per illum, Caesaris beneficio estis conservati? Sacramento quidem vos tenere qui potuit, quum, proiectis fascibus et deposito imperio, privatus et captus ipse in alienam venisset potestatem? Relinquitur nova religio, ut, eo neglecto sacramento, quo nunc tenemini, respiciatis illud, quod deditione ducis et capitis deminutione sublatum est. At, credo, si Caesarem probatis, in me offenditis, qui de meis in vos meritis praedicaturus non sum, quae sunt adhuc et mea voluntate et vestra exspectatione leviora; sed tamen sui laboris milites semper eventu belli praemia petiverunt: qui qualis sit futurus, ne vos quidem dubitatis. Diligentiam quidem nostram, aut quem ad finem adhuc res processit, fortunamque cur praeteream? An poenitet vos, quod salvum atque incolumem exercitum, nulla omnino nave desiderata, transduxerim? quod classem hostium primo impetu adveniens profligaverim? quod bis per biduum equestri proelio superaverim? quod ex portu sinuque adversariorum ducentas naves onerarias abduxerim, eoque illos compulerim. ut neque pedestri itinere, neque navibus commeatu iuvari possint? Hac vos fortuna atque his ducibus repudiatis, Coriniensem igominiam, an Italiae fugam, an Hispaniarum deditionem, an Africi belli praeiudicia sequimini? Equidem me Caesaris militem dici volui: vos me imperatoris nomine adpellavistis. Cuius si vos poenitet, vestrum vobis beneficium remitto; mihi meum restituite nomen; ne ad contumeliam honorem dedisse videamini. Curio, Ap. Caes., B. C., ii. 32.

29. Punishment should be guided by Reason.

Plerique eorum, qui ante me sententias dixerunt, composite atque magnifice casum reipublicae miserati sunt: quae belli sievitia esset, quae victis acciderent, enumeravere; rapi virgines, pueros; divelli liberos a parentum complexu: matres familiarum pati, quae victoribus collibuissent: fana atque domos exspoliari: caedem, incendia fieri; postremo armis, cadaveribus, cruore atque luctu omnia compleri. Sed, per Deos immortalis! quo illa oratio pertinuit? an, uti vos infestos conjurationi faceret? Scilicet quem res tanta atque tam atrox non permovit, eum Non ita est; neque cuiquam mortalium oratio accendet. iniuriae suae parvae videntur: multi eas gravius aequo habuere. Sed aliis alia licentia est, Patres conscripti. Qui demissi in obscuro vitam agunt, si quid iracundia deliquere, pauci sciunt; tama atque fortuna eorum pares sunt: qui magno imperio praediti in excelso aetatem agunt, eorum facta cuncti mortales novere. Ita in maxuma fortuna minuma licentia est; neque studere, neque odisse, sed minume irasci decet, quae apud aliosiracundia dicitur, ea in imperio superbia atque crudelitasadpellatur. Equidem ego sic existumo, Patres conscripti, omniscruciatus minores, quam facinora illorum esse; sed plerique mortales postrema meminere, et in hominibus impiis, sceleris corum obliti, de poena disserunt, si ca paullo severior fuerit-Caesar, ap. Sall. Cat., li.

Æ

•

e

e e

9

=

30. Cato bewails the Age.

Quare vanum equidem hoc consilium est, si periculum ex illis metuit; sin in tanto omnium metu solus non timet, eo magis

refert, me mihi atque vobis timere. Quare, quum de P. Lentulo ceterisque statuetis, pro certo habetote, vos simul de exercitu Catilinae et de omnibus coniuratis decernere. Quanto vos attentius ea agetis, tanto illis animus infirmior erit; si paullulum modo vos languere viderint, iam omnes feroces aderunt. Nolite existumare, maiores nostros armis rempublicam ex parva mag-Si ita res esset, multo pulcherrumam eam nos nam fecisse. haberemus: quippe sociorum atque civium, praeterea armorum atque equorum maior nobis copia, quam illis, est. Sed alia fuere, quae illos magnos fecere; quae nobis nulla sunt: domi industria, foris iustum imperium; animus in consulendo liber. neque delicto neque lubidini obnoxius. Pro his nos habemus luxuriam atque avaritiam; publice egestatem, privatim opulentiam; laudamus divitias, sequimur inertiam; inter bonos et malos discrimen nullum; omnia virtutis praemia ambitio possidet. Neque mirum; ubi vos separatim sibi quisque consilium capitis, ubi domi voluptatibus, hic pecuniae aut gratiae servitis, eo fit, ut impetus fiat in vacuam rempublicam. Cato, Ap. Sall., Cat., lii.

31. Merit is the True Title to Nobility.

Comparate nunc, Quirites, me hominem novum cum illorum superbia. Quae illi audire et legere solent, eorum partim vidi, alia egomet gessi: quae illi literis, ea ego militando didici. Nunc vos existumate, facta an dicta pluris sint. Contemnunt novitatem meam, ego illorum ignaviam; mihi fortuna, illis probra obiectantur. Quamquam ego naturam unam et communem omnium existumo, sed fortissumum quemque generosissumum esse. Ac si iam ex patribus Albini aut Bestiae quaeri posset, mene an illos ex se gigni maluerint, quid responsuros creditis, nisi, sese liberos quam optumos voluisse? Quodsi iure me despiciunt, faciant idem maioribus suis, quibus, uti mihi, ex virtute nobilitas coepit. Invident honori meo; ergo invideant labori, innocentiae, periculis etiam meis, quoniam per haec illum cepi. Non possum fidei caussa imagines neque triumphos aut consulatus maiorum meorum ostentare; at, si res postulet, hastas, vexillum, phaleras, alia militaria dona; praeterea cicatrices adverso corpore. Hae sunt meae imagines, haec mea nobilitas, non hereditate relicta, ut illa illis, sed quae egomet plurumis meis laboribus et periculis quaesivi. Non sunt composita mea verba; parvi id facio; ipsa se virtus satis ostendit; illis artificio opus est, ut turpia facta oratione tegant. Neque literas Graecas didici: parum placebat eas discere, quippe quae ad virtutem

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

um: hostem ferire; praesidia agitare; nihil metuere pem famam; hiemem et aestatem iuxta pati: humi ere; eodem tempore inopiam et laborem tolerare. Hiemem ter; neque gloriam meam laborem illorum faciam. Hoster; neque gloriam meam laborem illorum faciam. Hoster; hoc civile imperium. Marius, ep. Sall. Jug., lxxxv

32. Ariadne reproaches Theorie for his Perfidy.

Siccine me patriis avectam, perfide, ab oris, Perfide, deserto liquisti in litore, Theseu ? Siccine discedens, neglecto numine divum. Immemor ah! devota domum periuria portas! Nullane res potuit crudelis flectere mentis Consilium ! tibi nulla fuit clementia praesto, Immite ut nostri vellet miserescere pectus? At non haec quondam nobis promissa dedisti Voce: mihi non hoc miserae sperare iubebas: Sed connubia laeta, sed optatos hymenaeca. Quae cuncta aerii discerpunt irrita venti. Iam iam nulla viro iuranti femina credat, Nulla viri speret sermones esse fideles: Queis dum aliquid cupiens animus praegestit apisci, Nil metuunt iurare, nihil promittere parcunt: Sed simul ac cupidae mentis satiata libido est, Dicta nihil metuere, nihil periuria curant. Certe ego te in medio versantem turbine leti Eripui, et potius germanum amittere crevi, Quam tibi fallaci supremo in tempore deessem. Pro quo dilaceranda feris dabor, alitibusque Praeda, neque iniecta tumulabor mortua terra. Quaenam te genuit sola sub rupe leaena ? Quod mare conceptum spumantibus exspuit undis ? Quae Syrtis, quae Scylla rapax, quae vasta Charybdis, Talia qui reddis pro dulci praemia vita? Catull., lxiv. 132-157.

33. Her Grief gives way to Anger.

Iuppiter omnipotens, utinam ne tempore primo Gnosia Cecropiae tetigissent litora puppes: Indomito nec dira ferens stipendia tauro Perfidus in Cretam religasset navita funem: Nec malus hic, celans dulci crudelia forma Consilia, in nostris requiesset sedibus hospes! Nam quo me referam? quali spe perdita nitar? Idaeosne petam montes? at gurgite lato Discernens ponti truculentum dividit aequor. An patris auxilium sperem? quemne ipsa reliqui, Respersum iuvenem fraterna caede secuta? Coniugis an fido consoler memet amore? Quine fugit, lentos incurvans gurgite remos? Praeterea nullo litus, nullo insula tecto: Nec patet egressus, pelagi cingentibus undis. Nulla fugae ratio, nulla spes: omnia muta, Omnia sunt deserta, ostentant omnia letum. Non tamen ante mihi languescent lumina morte. Nec prius a fesso secedent corpore sensus, Quam iustam a divis exposcam prodita multam, Caelestumque fidem postrema comprecer hora. Quare, facta virum multantes vindice poena Eumenides, quibus anguino redimita capillo Frons exspirantis praeportat pectoris iras, Huc huc adventate, meas audite querelas; Quas ego, vae miserae! extremis proferre medullis Cogor inops, ardens, amenti caeca furore. Quae quoniam verae nascuntur pectore ab imo, Vos nolite pati nostrum vanescere luctum, Sed quali solam Theseus me mente reliquit, Tali mente, deae, funestet seque suosque." Catull, lxiv. 171-201.

34. On his Brother's Death.

Etsi me assiduo confectum cura dolore
Sevocat a doctis Hortale, virginibus,
Nec potis est dulcis Musarum expromere fetus
Mens animi; tantis fluctuat ipsa malis;
Namque mei nuper Lethaeo gurgite fratris
Pallidulum manans alluit unde pedem;
Troia Rhoeteo quem subter litore tellus
Ereptum nostris obterit ex oculis.
Alloquar? audiero nunquam tua facta loquentem?
Nunquam ego te, vita frater amabilior,

Adspiciam posthac! at certe semper amabo,
Semper maesta tua carmina morte canam;
Qualia sub densis ramorum concinit umbris
Daulias, absumpti fata gemens Ityli.
Sed tamen in tantis maeroribus, Hortale, mitto
Haec expressa tibi carmina Battiadae,
Ne tua dicta vagis nequicquam credita ventis
Effluxisse meo forte putes animo:
Ut missum sponsi furtivo munere malum
Procurrit casto virginis e gremio,
Quod miserae oblitae molli sub veste locatum,
Dum adventu matris prosilit, excutitur:
Atque illud prono praeceps agitur decursu,
Huic manat tristi conscius ore rubor.

Catull, L

35. Laberius resents an indignity put upon him by Caes.

Necessitas, cuius cursus transversi impetum Voluérunt multi effúgere pauci pótuerunt, Quo mé detrusit paéne extremis sénsibus! Quem núlla ambitio, núlla unquam largítio, Nullús timor, vis núlla, nulla auctóritas Movère potuit în iuventa dé statu, Ecce in senecta ut fácile labefécit loco Viri éxcellentis ménte clemente édita Summissa placide blándiloquens orátio! Etenim ípsi di negáre cui nil pótuerunt, Hominém me denegáre quis possét pati? Ego bis tricenis ánnis actis sine nóta Equés Romanus é lare egressús meo Domúm revertar mímus. Nimirum hóc die Unó plus vixi míhi quam vivendúm fuit. Fortúna, inmoderata ín bono acque atque ín malo. Si tibi erat libitum literarum laúdibus Florens cacumen nostrae famae frangere. Cur cum vigebam membris praeviridantibus, Satis fácere populo et táli cum poterám viro Non fléxibilem me concurvasti ut carperes? Nuncine me deicis? quo? quid ad scenam adfero? Decórem formae an dignitatem córporis, Animi virtutem an vócis iucundaé sonum? Ut hédera serpens víres arboreás necat,

Ita me vetustas amplexu annorum énecat: Sepulcri similis níl nisi nomen rétineo. Laber. Incert. Prol., ap. Macrob. Sat., ii. 7.

36. A Gnat's Ghost bewails its Untimely Death.

Inquit: Quid meritus, ad quae delatus acerbas Cogor adire vices? Tua dum mihi carior ipsa Vita fuit vita, rapior per inania ventis. Tu lentus refoves iucunda membra quiete, Ereptus tetris e cladibus: at mea Manes Viscera Lethaeas cogunt transnare per undas; Praeda Charontis agor. Viden' ut flagrantia taedis Lumina collucent infestis omnia templis; Obvia Tisiphone, serpentibus undique comta, Et flammas et saeva quatit mihi verbera poenae, Cerberus et diris flagrat latratibus ora, Anguibus hinc atque hinc horrent cui colla reflexis, Sanguineique micant ardorem luminis orbes. Heu! quid ab officio digressa est gratia, cum te Restitui superis leti iam limine ab ipso? Praemia sunt pietatis ubi? Pietatis honores In vanas abiere vices: et rure recessit Iustitiae prior illa fides: instantia vidi Alterius, sine respectu mea fata relinquens, Ad pariles agor eventus; fit poena merenti; Poena fit exitium: modo sit dum grata voluntas! Exsistat par officium! Feror avia carpens, Avia Cimmerios inter distantia lucos: Quem circa tristes densentur in omnia poenae. Virg., Cul., 209-232.

37. The Misery of Exile.

Fortunate senex, hic, inter flumina nota Et fontes sacros, frigus captabis opacum! Hinc tibi, quae semper, vicino ab limite sepes, Hyblaeis apibus florem depasta salicti, Saepe levi somnum suadebit inire susurro. Hinc alta sub rupe canet frondator ad auras; Nec tamen interea raucae, tua cura, palumbes, Nec gemere aëria cessabit turtur ab ulmo. At nos hinc alii sitientes ibimus Afros: Pars Sythiam et rapidum Cretae venienna Cansa. Et penitus toto divisos orbe Britannos. En, unquam patrios longo post tempore fines, Pauperis et tuguri congestum cespite culmen, Post aliquot, mea regna, videns mirabor aristas? Impius hacc tam culta novalia miles habebit? Barbarus has segetes! En, quo discordia cives Produxit miseros! en, quis consevimus agros! Insere nunc Melibose, piros, pone ordine vites. Ite meae, felix quondam pecus, ite capellae. Non ego vos posthac, viridi projectus in antro, Dumosa pendere procul de rupe videbo; Carmina nulla canam; non, me pascente, capellas, Florentem cytisum et salices carpetis amaras. Virg., Bol., i. 46-58, 65-78.

38. A Prophecy.

Talia saecla, suis dixerunt, currite, fusis Concordes stabili fatorum numine Parcae. Adgredere o magnos (aderit iam tempus) honores, Cara deum suboles, magnum Iovis incrementum! Adspice convexo nutantem pondere mundum. Terrasque, tractusque maris, coelumque profundum, Adspice, venturo laetantur ut omnia saeclo. O mihi tam longae maneat pars ultima vitae, Spiritus et, quantum sat erit tua dicere facta. Non me carminibus vincet nec Thracius Orpheus, Nec Linus; huic mater quamvis atque huic pater adsit: Orphei Calliopea, Lino formosus Apollo. Pan etiam, Arcadia mecum si iudice certet, Pan etiam Arcadia dicat se iudice victum. Incipe, parve puer, risu cognoscere matrem: Matri longa decem tulerunt fastidia menses. Incipe, parve puer: cui non riseri parentes, Nec deus hunc mensa, dea nec dignata cubili est. Virg., Ech, iv. 46-63.

39. Venus appears to Aeneas, and shows him that the Fall of Troy is decreed by Heaven.

Talia iactabam, et furiata mente ferebar, Quum mihi se, non ante oculis tam clara, videndam

Obtulit, et pura per noctem in luce refulsit Alma parens, confessa deam, qualisque videri Caelicolis, et quanta, solet; dextraque prehensum Continuit, roseoque hacc insuper addidit ore: Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras? Quid furis? aut quonam nostri tibi cura recessit? Non prius adspicies, ubi fessum aetate parentem Liqueris Anchisen? superet coniunxne Creüsa, Ascaniusque puer? quos omnes undique Graiae Circum errant acies, et, ni mea cura resistat, Iam flammae tulerint, inimicus et hauserit ensis. Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacaenae, Culpatusve Paris; divum inclementia, divum, Has evertit opes, sternitque a culmine Troiam. Adspice: namque omnem, quae nunc obducta tuenti Mortalis hebetat visus tibi, et humida circum Caligat, nubem eripiam; tu ne qua parentis Iussa time, neu praeceptis parere recusa. Hic, ubi disiectas moles avulsaque saxis Saxa vides, mixtoque undantem pulvere fumum, Neptunus muros magnoque emota tridenti Fundamenta quatit, totamque ab sedibus urbem Eruit: hic Iuno Scaeas saevissima portas Prima tenet, sociumque furens a navibus agmen, Ferro accincta, vocat. Iam summas arces Tritonia, respice, Pallas Insedit, nimbo effulgens, et Gorgone saeva. Ipse pater Danais animos viresque secundas. Sufficit; ipse deos in Dardana suscitat arma. Eripe, nate, fugam, finemque impone labori. Nusquam abero, et tutum patrio te limine sistam. Dixerat, et spissis noctis se condidit umbris. Apparent dirae facies, inimicaque Troise Numina magna deum.

Virg., Aen., ii. 588-622.

Dido upbraids Aeneas for attempting to desert her secretly.

Dissimulare etiam sperasti, perfide, tantum Posse nefas, tacitusque mea decedere terra? Nec te noster amor, nec te data dextera quondam, Nec moritura tenet crudeli funere Dido? Quin etiam hiberno moliris sidere classem,

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

Et mediis properas Aquilonibus ire per altum, Crudelis! Quid? si non arva aliena domosque Ignotas peteres, et Troia antiqua maneret, Troia per undosum peteretur classibus aequor? Mene fugis? Per ego has lacrimas dextramque tuam te, Quando aliud mihi iam miserae nihil ipsa reliqui, Per connubia nostra, per inceptos Hymenaeos, Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quidquam Dulce meum: miserere domus labentis, et istam, Oro, si quis adhuc precibus locus, exue mentem. Te propter Libycae gentes Nomadumque tyranni Odere; infensi Tyrii; te propter eundem Exstinctus pudor, et, qua sola sidera adibam, Fama prior. Cui me moribundam deseris, hospes! Hoc solum nomen quoniam de coniuge restat. Quid moror? an, mea Pygmalion dum moenia frater Destruat, aut captam ducat Gaetulus Iarbas? Saltem si qua mihi de te suscepta fuisset Ante fugam suboles, si quis mihi parvulus aula Luderet Aeneas, qui te tamen ore referret, Non equidem omnino capta ac deserta viderer. Virg., Aen., iv. 305-33

41. Seeing him inflexible, her anger bursts forth.

Talia dicentem iamdudum aversa tuetur, Huc illuc volvens oculos, totumque pererrat Luminibus tacitis; et sic accensa profatur: Nec tibi diva parens, generis nec Dardanus auctor, Perfide; sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus, Hyrcanaeque admorunt ubera tigres. Nam quid dissimulo? aut quae me ad maiora reser Num fletu ingemuit nostro? num lumina flexit? Num lacrimas victus dedit, aut miseratus amanter Quae quibus anteferam? Iam iam nec maxima Iw Nec Saturnius haec oculis pater adspicit aequis. Nusquam tuta fides. Electum litore, egentem Excepi, et regni demens in parte locavi; Amissam classem, socios a morte reduxi; (Heu furiis incensa feror!) nunc augur Apollo, Nunc Lyciae sortes, nunc et Iove missus ab ips Interpres divum fert horrida iussa per auras. Scilicet is superis labor est, ea cura quietos

ROMAN STYLE: RHETORICAL.

Sollicitat. Neque te teneo, neque dicta refello.

I, sequere Italiam ventis, pete regna per undas.

Spero equidem mediis, si quid pia numina possunt,

Supplicia hausurum scopulis, et nomine Dido

Saepe vocaturum. Sequar atris ignibus absens,

Et, quum frigida mors anima seduxerit artus,

Omnibus umbra locis adero. Dabis, improbe, poenas;

Audiam, et haec Manes veniet mihi fama sub imos.

Virg., Aen., iv. 362-387.

42. The Visions of a troubled Spirit.

Tum vero infelix fatis exterrita Dido Mortem orat; taedet coeli convexa tueri. Quo magis inceptum peragat, lucemque relinquat, Vidit, turicremis quum dona imponeret aris, (Horrendum dictu) latices nigrescere sacros, Fusaque in obscenum se vertere vina cruorem. Hoc visum nulli, non ipsi effata sorori. Praeterea fuit in tectis de marmore templum Coniugis antiqui, miro quod honore colebat, Velleribus niveis et festa fronde revinctum. Hinc exaudiri voces et verba vocantis Visa viri, nox quum terras obscura teneret; Solaque culminibus ferali carmine bubo Saepe queri, et longas in fletum ducere voces. Multaque praeterea vatum praedicta priorum Terribili monitu horrificant. Agit ipse furentem In somnis ferus Aeneas; semperque relinqui Sola sibi, semper longam incomitata videtur Ire viam, et Tyrios deserta quaerere terra: Eumenidum veluti demens videt agmina Pentheus, Et solem geminum, et duplices se ostendere Thebas; Aut Agamemnonius scenis agitatus Orestes, Armatam facibus matrem et serpentibus atris Quum fugit, ultricesque sedent in limine Dirae. Virg., Aen., iv. 450-473.

43. Grief in the stillness of Night.

Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem Corpora per terras, silvaeque et saeva quierant Aequora, quum medio volvuntur sidera lapsu, Quum tacet omnis ager, pecudes, pictaeque volucres, Quaeque lacus late liquidos, quaeque aspera dumis Rura tenent, somno positae sub nocte silenti. At non infelix animi Phoenissa, neque unquam Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem Accipit. Ingeminant curae, rursusque resurgens Saevit amor, magnoque irarum fluctuat aestu. Sic adeo insistit, secumque ita corde volutat: En, quid ago? rursusne procos irrisa priores Experiar, Nomadumque petam connubia supplex, Quos ego sim toties iam dedignata maritos? Iliacas igitur classes atque ultima Teucrum Iussa sequar? quiane auxilio iuvat ante levatos. Et bene apud memores veteris stat gratia facti ! Quis me autem (fac velle) sinet? ratibusve superbis Invisam accipiet? Nescis, heu perdita! necdum Laomedonteae sentis periuria gentis? Quid tum? sola fuga nautas comitabor ovantes? An Tyriis omnique manu stipata meorum Inferar, et quos Sidonia vix urbe revelli, Rursus agam pelago, et ventis dare vela iubebo! Quin morere, ut merita es, ferroque averte dolorem. Tu, lacrimis evicta meis, tu prima furentem His, germana, malis oneras, atque obiicis hosti. Non liquit thalami expertem sine crimine vitam Degere, more ferae, tales nec tangere curas! Non servata fides, cineri promissa Sychaeo! Virg., Aen., iv. 522-552

44. Juno inveighs against the Trojans.

Heu stirpem invisam, et fatis contraria nostris
Fata Phrygum! Num Sigeis occumbere campis,
Num capti potuere capi? num incensa cremavit
Troia viros? Medias acies mediosque per ignes
Invenere viam. At, credo, mea numina tandem
Fessa iacent, odiis aut exsaturata quievi?
Quin etiam patria excussos infesta per undas
Ausa sequi, et profugis toto me opponere ponto.
Absumtae in Teucros vires caelique marisque.
Quid Syrtes aut Soylla mihi, quid vasta Charybdis
Profuit? Optato conduntur Thybridis alveo,

ROMAN STYLE: RHETORICAL.

Securi pelagi atque mei. Mars perdere gentem Immanem Lapithum valuit; concessit in iras Ipse deum antiquam genitor Calydona Dianae; Quod scelus aut Lapithas tantum, aut Calydona merentem? Ast ego, magna Iovis coniunx, nil linquere inausum Quae potui infelix, quae memet in omnia verti, Vincor ab Aenea! Quod si mea numina non sunt Magna satis: dubitem haud equidem implorare, quod usquam est.

Flectere si nequeo Superos, Acheronta movebo. Non dabitur regnis, esto, prohibere Latinis, Atque immota manet fatis Lavinia coniunx: At trahere, atque moras tantis licet addere rebus: At licet amborum populos exscindere regum. Hac gener atque socer coëant mercede suorum. Sanguine Troiano et Rutulo dotabere, virgo; Et Bellona manet te pronuba. Nec face tantum Cisseis praegnans ignes enixa iugales; Quin idem Veneri partus suus, et Paris alter, Funestaeque iterum recidiva in Pergama taedae.

Virg., Aen., vii. 293-322.

45. The Mother of Euryalus laments the Death of her Son.

Hunc ego te, Euryale, adspicio? tune, illa senectae Sera meae requies, potuisti linquere solam, Crudelis? nec te, sub tanta pericula missum, Affari extremum miserae data copia matri? Heu, terra ignota canibus date praeda Latinis Alitibusque iaces! nec te tua funera mater Produxi, pressive oculos, aut vulnera lavi, Veste tegens, tibi quam noctes festina diesque Urgebam, et tela curas solabar aniles. Quo sequar ? aut quae nunc artus, avulsaque membra, Et funus lacerum tellus habet? Hoc mihi de te, Nate, refers? hoc sum terraque marique secuta? Figite me, si qua est pietas, in me omnia tela Coniicite, o Rutuli; me primam absumite ferro; Aut tu, magne pater divum, miserere, tuoque Invisum hoc detrude caput sub Tartara telo: Quando aliter nequeam crudelem abrumpere vitam. Virg., Aen., ix. 479-495.

46. Numanus taunts the Trojans with Effeminacy.

Non pudet obsidione iterum valloque teneri, Bis capti Phryges, et morti praetendere muros? En, qui nostra sibi bello connubia poscunt! Quis deus Italiam, quae vos dementia adegit? Non hic Atridae, nec fandi fictor Ulixes. Durum ab stirpe genus, natos ad flumina primum Deferimus, saevoque gelu duramus et undis; Venatu invigilant pueri, silvasque fatigant; Flectere ludus equos, et spicula tendere cornu. At patiens operum parvoque assueta iuventus Aut rastris terram domat, aut quatit oppida bello. Omne aevum ferro teritur, versaque iuvencum Terga fatigamus hasta: nec tarda senectus Debilitat vires animi, mutatque vigorem. Canitiem galea premimus; semperque recentes Comportare iuvat praedas, et vivere rapto. Vobis picta croco et fulgenti murice vestis: Desidiae cordi ; iuvat indulgere choreis ; Et tunicae manicas, et habent redimicula mitrae O vere Phrygiae, neque enim Phryges, ite per alta Dindyma, ubi assuetis biforem dat tibia cantum. Tympana vos buxusque vocat Berecyntia Matris Idaeae, sinite arma viris, et cedite ferro. Virg., Aen., ix. 595-617.

47. Lament of Evander over his Son.

Non haec, o Palla, dederas promissa parenti.
Cautius ut saevo velles te credere Marti!
Haud ignarus eram, quantum nova gloria in armis
Et praedulce decus primo certamine posset.
Primitiae iuvenis miserae! bellique propinqui
Dura rudimenta! et nulli exaudita deorum
Vota precesque meae! tuque, o sanctissima coniunx,
Felix morte tua, neque in hunc servata dolorem.
Contra ego vivendo vici mea fata, superstes
Restarem ut genitor. Troum socia arma secutum
Obruerent Rutuli telis! animam ipse dedissem,
Atque haec pompa domum me, non Pallanta, referret!
Nec vos arguerim, Teucri, nec foedera, nec, quas

Iunximus hospitio, dextras; sors ista senectae Debita erat nostrae. Quod si immatura manebat Mors natum: caesis Volscorum millibus ante, Ducentem in Latium Teucros, cecidisse iuvabit. Quin ego non alio digner te funere, Palla, Quam pius Aeneas, et quam magni Phryges, et quam Tyrrhenique duces, Tyrrhenum exercitus omnis. Magna tropaea ferunt, quos dat tua dextera leto. Tu quoque nunc stares immanis truncus in armis, Esset par aetas et idem si robur ab annis, Turne. Sed infelix Teucros quid demoror armis ? Vadite, et hacc memores regi mandata referte: Quod vitam moror invisam, Pallante peremto, Dextera causa tua est, Turnum gnatoque patrique Quam debere vides. Meritis vacat hic tibi solus Fortunaeque locus. Non vitae gaudia quaero; Nec fas: sed nato Manes perferre sub imos. Virg., Aen., xi. 152-181.

48. Horace to Virgil on Quintilius' Death.

Quis desiderio sit pudor aut modus Tam cari capitis? Praecipe lugubres Cantus, Melpomene, cui liquidam Pater Vocem cum cithara dedit.

Ergo Quinctilium perpetuus sopor Urget ! cui pudor et iustitiae soror, Incorrupta fides, nudaque veritas, Quando ullum invenient parem !

Multis ille bonis flebilis occidit:
Nulli flebilior, quam tibi, Virgili.
Tu frustra pius, heu! non ita creditum
Poscis Quinctilium deos.

Quod si Threicio blandius Orpheo Auditam moderere arboribus fidem, Non vanae redeat sanguis imagini, Quam virga semel horrida,

Non lenis precibus fata recludere, Nigro compulerit Mercurius gregi. Durum! sed levius fit patientia, Quidquid corrigere est nefas. Hor., Od., I. xxiv.

49. A Faithful Lover.

Ibitis Aegeas sine me, Messala, per undas, O utinam memores ipse cohorsque mei! Me teret ignotis aegrum Phaeacia terris: Abstineas avidas Mors precor, atra manus. Abstineas Mors atra, precor: non hic mihi mater, Quae legat in maestos ossa perusta sinus; Non soror, Assyrios cineri qui dedat odores, Et fleat effusis ante sepulcra cornis; Delia non usquam, quae, me quum mitteret urbe, Dicitur ante omnes consuluisse deos. Illa sacras pueri sortes ter sustulit: illi Rettulit e triviis omina certa puer. Cuncta dabant reditus: tamen est deterrita nunquam Quin fleret, nostras respiceretque vias. Ipse ego solator, quum iam mandata dedissem, Quaerebam tardas anxius usque moras. Aut ego sum causatus aves aut omina dira, Saturni aut sacram me tenuisse diem. O quoties, ingressus iter, mihi tristia dixi Offensum in porta signa dedisse pedem! Audeat invito ne quis discedere Amore; Aut sciat egressum se prohibente deo. Tibull., El., I. iii. 1-22.

50. Faithlessness will not go unpunished.

Quid mihi, si fueras miseros laesurus amores, Foedera per divos, clam violanda, dabas? Ah miser! etsi quis primo periuria celat, Sera tamen tacitis Poena venit pedibus. Parcite, caelestes; aequum est impune licere Numina formosis laedere vestra semel. Lucra petens habili tauros adiungit aratro Et durum terrae rusticus urget opus. Lacra petituras freta per parentia ventis Ducunt instabiles sidera certa rates.

Muneribus mens est captus puer; at deus illa
In cinerem et liquidas munera vertat aquas.
Iam mihi persolvet poenas, pulvisque decorem
Detrahet et ventis horrida facta coma.
Uretur facies, urentur sole capilli,
Deteret invalidos et via longa pedes.
Admonui quoties: "auro ne pollue formam!
Saepe solent auro multa subesse mala.
Divitis captus si quis violavit amorem,
Asperaque est illi difficilisque Venus.
Ure meum potius flamma caput, et pete ferro
Corpus, et intorto verbere terga seca.
Nec tibi celandi spes sit, peccare paranti.
Est deus, occultos qui vetat esse dolos."

Tibull., El., I. ix. 1-24.

51. A Lover repents having left his Mistress.

Et merito, quoniam potui fugisse puellam, Nunc ego desertas adloquor Alcyonas. Nec mihi Cassiope solito visura carinam est, Omniaque ingrato litore vota cadunt. Quin etiam absenti prosunt tibi, Cynthia, venti; Adspice, quam saevas increpet aura minas. Nullane placatae veniet fortuna procellae? Haeccine parva meum funus arena teget? Tu tamen in melius saevas converte querelas; Sat tibi sit poenae nox et iniqua vada. An poteris siccis mea fata reponere ocellis? Ossaque nulla tuo nostra tenere sinu? Ah pereat, quicunque rates et vela paravit Primus, et invito gurgite fecit iter. Nonne fuit melius dominae pervincere mores, (Quamvis dura, tamen rara puella fuit) Quam sic ignotis circumdata litora silvis Cernere, et optatos quaerere Tyndaridas? Illic si qua meum sepelissent fata dolorem, Ultimus et posito staret amore lapis, Illa meo caros donasset funere crines; Molliter et tenera poneret ossa rosa: Illa meum extremo clamasset pulvere nomen, Tum mihi non ullo pondere terra foret.

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

t vos aequoreae formosa Doride natae, Candida felici solvite vela choro. Si quando vestras labens Amor attigit undas, Mansuetis socio parcite litoribus.

Prop., I. xvii.

52. A Passionate Declaration.

Sic igitur prima moriere aetate, Properti? Sed morere: interitu gaudeat illa tuo. Exagitet nostros manes, sectetur et umbras. Insultetque rogis, calcet et ossa mea. Quid? non Antigonae tumulo Bocotius Haemon Corruit ipse suo saucius ense latus? Et sua cum miserae permiscuit ossa puellae, Qua sine Thebanam noluit ire domum? Sed non effugies: mecum moriaris oportet. Hoc eodem ferro stillet uterque cruor. Quamvis ista mihi mors est inhonesta futura; Mors inhonesta quidem; tu moriere tamen. Ille etiam abrepta desertus coniuge Achilles Cessare in Teucros pertulit arma sua. Viderat ille fugas, tractos in litore Achivos, Fervere et Hectorea Dorica castra face: Viderat informem multa Patroclon arena Porrectum, et sparsas caede iacere comas, Omnia formosam propter Briseïda passus: Tantus in erepto saevit amore dolor. At postquam sera captiva est reddita poena, Fortem illum Haemoniis Hectora traxit equis. Inferior multo quum sim vel matre, vel armis, Mirum si de me iure triumphat Amor? Prop., II. vii. 79-90 and 17-28.

53. "Dead ere his Prime."

Paete, quid aetatem numeras? quid cara natanti Mater in ore tibi est? Non habet unda deos. Nam tibi nocturnis ad saxa ligata procellis Omnia detrito vincula fune cadunt. Et mater non iusta piae dare debita terrae, Nec pote cognatos inter humare rogos.

ROMAN STYLE: RHETORICAL.

Sed tua nunc volucres adstant super ossa marinae, Nunc tibi pro tumulo Carpathium omne mare est. Infelix Aquilo, raptae timor Orithyae. Quae spolia ex illo tanta fuere tibi? Aut quidnam fracta gaudes, Neptune, carina? Portabat sanctos alveus iste viros. O centum acquoreae Nerco genitore puellac. Et tu materno tacta dolore Theti, Vos decuit lasso supponere brachia mento: Non poterat vestras ille gravare manus. Reddite corpus humo, positaque in gurgite vita Paetum sponte tua vilis arena tegas; Et quoties Paeti transibit nauta sepulcrum, Dicat: "Et audaci tu timor esse potes." Ite, rates curvas et leti texite causas: Ista per humanas mors venit acta manus. Terra parum fuerat : fatis adiecimus undas : Fortunae miseras auximus arte vias. Ancora te teneat, quem non tenuere Penates? Quid meritum dicas, cui sua terra parum est? Natura insidians pontum substravit avaris; Ut tibi succedat, vix semel esse potest. Quod si contentus patrio bove verteret agros. Verbaque duxisset pondus habere mea ; Viveret ante suos dulcis conviva penates Pauper, at in terra, nil ubi flere potest. Prop., III. v. 21-48 and 67-70.

l. The Shade of Cornelia exhorts her Husband and Children to Mutual Affection.

Nunc tibi commendo, communia pignora, natos:
Haec cura et cineri spirat inusta meo.
Fungere maternis vicibus, pater. Illa meorum
Omnis erit collo turba ferenda tuo.
Oscula quum dederis tua flentibus, adiice matris:
Tota domus coepit nunc onus esse tuum.
Et, si quid doliturus eris, sine testibus illis;
Quum venient, siccis oscula falle genis.
Sat tibi sint noctes, quas de me, Paulle, fatiges:
Somniaque in faciem credita saepe meam.
Atque, ubi secreto nostra ad simulacra loqueris,
Ut responsurae singula verba iace.

Seu tamen adversum mutarit ianua lectura,
Sederit et nostro cauta noveres tore,
Coniugium, pueri, laudate et ferte paternum;
Capta dabit vestris moribas illa manua.
Nec matrem laudate nimis: collata priori
Vertet in offensas libera verba suna.
Seu memor ille mea contentus manserit umbra.
Et tanti cineres duxerit esse meos:
Discite venturam iam nune sentire senectam,
Caelibis ad curas nec vacet ulla via.
Quod mihi detractum est, vestros accedat ad annos:
Prole mea Paullum sic iuvet esse senem.

Propa, IV. xi. 73-96.

55. Deianira to Hercules.

Sed quid ego hacc refero? scribenti nuntia venit Fama, virum tunicae tabe perire meae. Hei mihi, quid feci? quo me furor egit amantem? Impia quid dubitas Deïanira mori? An tuus in media coniux lacerabitur Oeta! Tu, sceleris tanti caussa, superstes eris? Si quid adhuc habeo facti, cur Herculis uxor Credar; coniugii mors mea pignus erit. Tu quoque cognosces in me, Meleagre, sororem. Impia quid dubitas Deïanira mori? Heu devota domus! solio sedet Agrica alto: Oenea desertum nuda senecta premit. Exulat ignotis Tydeus germanus in oris. Alter fatali vivus in igne fuit. Exegit ferrum sua per praecordia mater. Impia quid dubitas Deïanira mori? Deprecor hoc unum per iura sacerrima lecti, Ne videar fatis insidiata tuis. Nessus, ut est avidum percussus arundine pectus, Hic, dixit, vires sanguis amoris habet. Illita Nesseo misi tibi texta veneno. Impia quid dubitas Deïanira mori? Iamque vale, seniorque pater, germanaque Gorge, Et patria, et patriae frater ademte tuae; Et tu lux oculis hodierna novissima nostris, Virque, sed o possis! et puer Hylle, vale. Ov., Her., ix. 143-168.

56. Medea to Jason.

Est nemus et piceis et frondibus ilicis atrum: Vix illud radiis solis adire licet. Sunt in eo, fuerantque diu, delubra Dianae: Aurea barbarica stat dea facta manu. Nostin', an exciderunt mecum loca? Venimus illuc: Orsus es infido sic prior ore loqui: Ius tibi et arbitrium nostrae Fortuna salutis Tradidit, inque tua est vitaque morsque manu. Perdere posse sat est, si quem iuvat ipsa potestas. Sed tibi servatus gloria maior ero. Per mala nostra precor, quorum potes esse levamen; Per genus et numen cuncta videntis avi; Per triplicis vultus arcanaque sacra Dianae; Et si forte alios gens habet ista deos: O virgo, miserere mei; miserere meorum! Effice me meritis tempus in omne tuum. Quod si forte virum non dedignare Pelasgum; (Sed mihi tam faciles unde meosque deos?) Spiritus ante meus tenues vanescat in auras, Quam thalamo, nisi tu, nupta sit ulla meo. Conscia sit Iuno, sacris praefecta maritis, Et dea, marmorea cuius in aede sumus. Haec animum (et quota pars haec sunt?) movere puellae Simplicis, et dextrae dextera iuncta meae. Vidi etiam lacrimas: an pars et fraudis in illis? Sic cito sum verbis capta puella tuis. Ov., Her., xii. 67-92.

57. The Prophecy of Carmentis.

Dique petitorum, dixit, salvete locorum;
Tuque novos caelo terra datura deos:
Fluminaque et fontes, quibus utitur hospita tellus,
Et nemorum nymphae, Naïadumque chori;
Este bonis avibus visae natoque mihique:
Ripaque felici tacta sit ista pede.
Fallor? an hi fient ingentia moenia colles?
Iuraque ab hac terra caetera terra petet?
Montibus his olim totus promittitur orbis.
Quis tantum fati credat habere locum?

Et iam Dardaniae tangent haec littora pinus.

Hic quoque caussa novi femina Martis erit.
Care nepos, Palla, funesta quid induis arma!
Indue: non humili vindice caesus eris,
Victa tamen vinces, eversaque Troia resurges.
Obruet hostiles ista ruina domos.
Urite victrices Neptunia Pergama flammae;
Nunc minor hic, toto est altior orbe cinis.
Iam pius Aeneas sacra, et, sacra altera, patrem,
Afferet: Iliacos accipe, Vesta, deos.

Ov., Fast., i. 509-5

58. Panegyric of Augustus.

Nunc mihi mille sonos, quoque est memoratus Achille Vellem, Maeonide, pectus inesse tuum, Dum canimus sacras alterno pectine Nonas. Maximus hine Fastis accumulatur honos. Deficit ingenium, maioraque viribus urgent: Hacc mihi praccipuo est ore canenda dies. Quid volui demens elegis imponere tantum Ponderis! Heroi res erat ista pedis. Sancte Pater patriae, tibi Plebs, tibi Curia nomen Hoc dedit; hoc dedimus nos tibi nomen, Eques. Res tamen ante dedit. Sero quoque vera tulisti Nomina: iam pridem tu Pater orbis eras. Hoc tu per terras, quod in aethere Iupiter alto,
Nomen habes. Hominum tu pater, ille deum. Romule, concedas: facit hic tua magna tuendo Moenia: tu dederas transilienda Remo. Te Tatius, parvique Cures, Caeninaque sensit. Hoc duce Romanum est Solis utrumque latus. Tu breve nescio quid victae telluris habebas; Quodcunque est alto sub Iove, Caesar habet. Tu rapis, hic castas duce se iubet esse maritas. Tu recipis luco, repulit ille nefas. Vis tibi grata fuit: florent sub Caesare leges. Tu Domini nomen, Principis ille tenet. Te Remus incusat; veniam dedit hostibus ille. Caelestem fecit te pater; ille patrem. Ov., Fast., ii. 119-14

ROMAN STYLE: RHETORICAL

59. Medea's Soliloquy.

Frustra, Medea, repugnas; Nescio quis deus obstat, ait : mirumque, nisi hoc est, Aut aliquid certe simile huic, quod amare vocatur. Nam cur iussa patris nimium mihi dura videntur? Sunt quoque dura nimis. Cur, quem modo denique vidi, Ne pereat, timeo? Quae tanti caussa timoris? Excute virgineo conceptas pectore flammas. Si potes, infelix. Si possem, sanior essem. Sed trahit invitam nova vis: aliudque cupido, Video meliora proboque: Mens aliud suadet. Deteriora sequor. Quid in hospite, regia virgo, Ureris, et thalamos alieni concipis orbis? Haec quoque terra potest, quod ames, dare. Vivat, an ille Occidat, in dis est: vivat tamen; idque precari Vel sine amore licet. Quid enim commisit Iason? Quem, nisi crudelem, non tangat Iasonis aetas, Et genus, et virtus? Quem non, ut caetera desint, Forma movere potest? Certe mea pectora movit. At nisi opem tulero, taurorum afflabitur ore, Concurretque suae segeti tellure creatis Hostibus, aut avido dabitur fera praeda draconi. Hoc ego si patiar, tunc me de tigride natam, Tunc ferrum et scopulos gestare in corde fatebor. Cur non et specto pereuntem? oculosque videndo Conscelero? cur non tauros exhortor in illum, Terrigenasque feros, insopitumque draconem? Di meliora velint. Quamquam non ista precanda, Sed facienda mihi. Prodamne ego regna parentis, Atque ope nescio quis servabitur advena nostra, Ut per me sospes sine me det lintea ventis, Virque sit alterius, poenae Medea relinquar? Si facere hoc, aliamve potest praeponere nobis, Occidat ingratus. Sed non is vultus in illo, Non ea nobilitas animo est, ea gratia formae, Ut timeam fraudem, meritique oblivia nostri. Et dabit ante fidem : cogamque in foedera testes Esse deos. Quid tuta times? Accingere et omnem Pelle moram.

Ov., Met., vii. 11-48.

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

60. Animal Life should be sacred.

Ieu quantum scelus est in viscera viscera condi, Jongestoque avidum pinguescere corpore corpus, Alteriusque animantem animantis vivere leto! Scilicet in tantis opibus, quas optima matrum Terra creat, nil te nisi tristia mandere saevo Vulnera dente invat, ritusque referre Cyclopum? Nec, nisi perdideris alium, placare voracis Et male morati poteris iciunia ventris? At vetus illa aetas, cui fecimus aurea nomen. Fetibus arboreis et quas humus educat, herbis Fortunata fuit, nec polluit ora cruore. Tunc et aves tutae movere per aëra pennas, Et lepus impavidus mediis erravit in arvis, Nec sua credulitas piscem suspenderat hamo: Cuncta sine insidiis nullamque timentia fraudem Plenaque pacis erant. Postquam non utilis auctor Victibus invidit, quisquis fuit ille, deorum, Corporeasque dapes avidam demersit in alvum, Fecit iter sceleri, primoque e caede ferarum Incaluisse putes maculatum sanguine ferrum. Ov., Met., xv. 88-107.

61. Ovid beseaches Augustus to relent.

His precor exemplis tua nunc, mitissime Caesar, Fiat ab ingenio mollior ira meo.

Illa quidem iusta est, nec me meruisse negabo. Non adeo nostro fugit ab ore pudor.

Sed, nisi peccassem, quid tu concedere posses Materiam veniae sors tibi nostra dedit.

Si, quoties peccant homines, sua fulmina mittat Iupiter; exiguo tempore inermis erit.

Nunc, ubi detonuit, strepituque exterruit orbem, Purum discussis aëra reddit aquis.

Iure igitur genitorque deum rectorque vocatur: Iure capax mundus nil Iove maius habet.

Tu quoque, quum patriae rector dicare paterque; Utere more dei nomen habentis idem.

Idque facis: nec te quisquam moderatius unquam Imperii potuit frena tenere sui. Tu veniam parti superatae saepe dedisti,

Non concessurus quam tibi victor erat.

Divitiis etiam multos et honoribus auctos

Vidi, qui tulerant in caput arma tuum:

Quaeque dies bellum, belli tibi sustulit iram:

Parsque simul templis utraque dona tulit:

Utque tuus gaudet miles, quod vicerit hostem;

Sic, cur se victum gaudeat, hostis habet.

Caussa mea est melior: qui nec contraria dicor

Arma nec hostiles esse secutus opes.

Per mare, per terras, per tertia numina iuro,

Per te, praesentem conspicuumque deum;

Hunc animum favisse tibi, vir maxime: meque,

Qua sola potui, mente fuisse tuum.

Ov., Tr., ii. 27-56.

62. A Lover chides a Stream which bars his Path.

Amnis, arundinibus limosas obsite ripas, Ad dominam propero; siste parumper aquas. Nec tibi sunt pontes, nec quae sine remigis ictu Concava traiecto cymba rudente vehat. Parvus eras, memini; nec te transire refugi: Summaque vix talos contigit unda meos. Nunc ruis apposito nivibus de monte solutis, Et turpi crassas gurgite volvis aquas. Quid properasse invat? quid parva dedisse quieti Tempora? quid nocti conseruisse diem? Tu potius, ripis effuse capacibus amnis, Sic aeternus eas, labere fine tuo. Non eris invidiae, torrens, mihi crede, ferendae, Si dicar per te forte retentus amans. Flumina deberent iuvenes in amore iuvare: Flumina senserunt ipsa, quid esset amor. Inachus in Melie Bithynide pallidus isse Dicitur, et gelidis incaluisse vadis. Te quoque credible est aliqua caluisse puella: Sed nemora et silvae crimina vestra tegunt. Dum loquor, increvit vastis spatiosius undis, Nec capit admissas alveus altus aquas. Quid mecum, furiose, tibi? quid mutua differs Gaudia? quid coeptum, rustice, rumpis iter? Quid ? si legitimum flueres, si nobile flumen ? Si tibi per terras maxima fama foret ?

Nomen habes nullum, nivibus collecte caducis;
Nec tibi sunt fontes, nec tibi certa domus.
Fontis habes instar pluviamque nivesque solutas;
Quas tibi divitias pigra ministrat hiems.
Aut lutulentus agis brumali tempore cursus:
Aut premis arentem pulverulentus humum.
Quis te unquam potuit sitiens haurire viator?
Quis dixit grata voce, Perennis eas?
Damnosus pecori curris, damnosior agris.
Forsitan haec alios; me mea damna movent.
Huic ego vae! demens narrabam fluminum amores?
Iactasse indigno nomina tanta pudet.

Ov., Amor., III. vi. 1-10, 19-26, 83-102

63. Panegyric on Calpurnius Piso.

O decus, et toto merito venerabilis aevo Pierii tutela chori, quo praeside tuti Non umquam vates inopi metuere senectae. Quod si quis nostris precibus locus, et mea vota Si mentem subiere tuam, memorabilis olim Tu mihi Maecenas tenero cantabere versu. Possumus aeternae nomen committere famae, Si tamen hoc ulli de se promittere fas est, Et deus ultor abest: superest animosa voluntas, Ipsaque nescio quid mens excellentius audet. Tu nanti protende manum: tu, Piso, latentem Exsere: nos humilis domus et sincera parentum, Sed tenuis fortuna sua caligine celat, Possumus impositis caput exonerare tenebris Et lucem spectare novam, si quid modo lactus Annuis, et nostris subscribis, candide, votis. Est mihi, crede, meis animus constantior annis: Quamvis nunc invenile decus mihi pingere malas Coeperit et nondum vicesima venerit aestas. Quod si tam validae mihi robur mentis inesset Et solidus primos impleret spiritus annos, Auderem voces per carmina nostra referre, Piso, tuas: sed fessa labat mihi pondere cervix, Et tremefacta cadant succiso poplite membra. Sic nec olorinos audet Pandionis ales Parva referre sonos, nec, si velit improba, possit. Sic et aedonia superantur voce cicadae,

Stridula cum rapido faciunt convicia soli.

Quare age Calliope, posita gravitate forensi,

Lumina Pisonis mecum pete: plura supersunt,

Quae laudare velis inventa penatibus ipsis.

Saleius Bassus Paneg., 231-261.

4. Lentulus harangues the Romans at the Caudine Forks, advising a voluntary surrender.

um L. Lentulus, qui tum princeps legatorum virtute atque ribus erat, "Patrem," inquit, "moum consules, saepe audivi iorantem, se in Capitolio unum non fuisse auctorem senatui mendae auro a Gallis civitatis, quando nec fossa valloque gnavissimo ad opera ac muniendum hoste clausi essent; et apere, si non sine periculo magno, tamen sine certa pernicie, ent. Quodsi, illis ut decurrere ex Capitolio armatis in em licuit, (quo saepe modo obsessi in obsidentes eruperunt) nobis aequo aut iniquo loco dimicandi tantummodo cum e copia esset, non mihi paterni animi indoles in consilio lo deesset. Equidem mortem pro patria praeclaram esse r: et me vel devovere pro populo Romano legionibusque, n medios me mittere hostes paratus sum. Sed hic patriam o, hic quicquid Romanarum legionum est: quae, nisi pro se ad mortem ruere volunt, quid habent, quod morte sua ent? Tecta urbis, dicat aliquis, et moenia, et eam turbam, a urbs incolitur. Imo, hercule, produntur ea magis omnia, o hoc exercitu, non servantur. Quis enim ea tuebitur? ellis videlicet atque inermis multitudo? Tam hercule, quam allorum impetu defendit. An a Veiis exercitum Camilque ducem implorabunt? Hic omnis spes opesque sunt, servando patriam servamus: dedendo ad necem patriam imus ac prodimus. At foeda atque ignominiosa deditio Sed ea caritas patriae est, ut tam ignominia eam, quam e nostra, si opus sit, servemus. Subeatur ergo ista, quanaque est, indignitas; et pareatur necessitati, quam ne dii em superant. Ite, consules, redimite armis civitatem, quam maiores nostri redemerunt." Liv., ix. 4.

Scipio draws a contemptuous picture of Hannibal and his Army, and tells his men that Rome expects them to do their duty.

ec nunc illi, quia audent, sed quia necesse est, pugnaturi : nisi creditis, qui exercitu incolumi pugnam detractavere.

eos, duabus partibus peditum equitumque in transitu Alpium amissis, quum plures paene perierint, quam supersunt, plus spei nactos esse. At enim pauci quidem sunt, sed ingentes animis corporibusque, quorum robora ac vires sustinere vis ulla vix possit. Effigies, imo umbrae hominum, fame, frigore, illuvie, squalore enecti, contusi ac debilitati inter saxa rupesque. Ad haec, perusti artus, nive rigentes nervi, membra torrida gelu, quassata fractaque arma, claudi ac debiles equi. Cum hoc equite, cum hoc pedite pugnaturi estis: reliquias extremas hostium, non hostes, habebitis. Experiri iuvat, utrum alios repente Carthaginienses per viginti annos terra ediderit: an iidem sint, qui ad Aegates pugnaverunt insulas, et quos ab Ervce duodevicenis denariis aestimatos emisistis: et utrum Hannibal hic sit aemulus itinerum Herculis, ut ipse fert, an vectigalis stipendiariusque et servus populi Romani a patre relictus: quem nisi Saguntinum scelus agitaret, respiceret profecto, si non patriam victam, domum certe, patremque, et foedera Hamilcaris scripta manu: qui, iussus a consule nostro, praesidium deduxit ab Eryce: qui graves impositas victis Carthaginiensibus leges fremens maerensque accepit: qui decedere Sicilia, qui stipendium populo Romano dare pactus est. Itaque vos ego, milites, non eo solum animo, quo adversus alios hostes soletis, pugnare velim; sed cum indignatione quadam atque ira: velut si servos videatis vestros arma repente contra vos ferentes. Licuit, si voluissemus, ad Erycem clausos, ultimo supplicio humanorum, fame interficere: licuit classem victricem in Africam traiicere, atque intra paucos dies sine ullo certamine Carthaginem delere. Veniam dedimus precantibus, emisimusque ex obsidione: pacem cum victis fecimus: tutelae nostrae deinde Pro his impertitis, duximus, quum Africo bello urgerentur. furiosum iuvenem sequentes, oppugnatum patriam nostram veniunt. Atque utinam pro decore nobis hoc tantum, et non pro salute, esset certamen. Non de possessione Siciliae ac Sardiniae, de quibus quondam agebatur, sed pro Italia vobis est pugnandum: nec est alius a tergo exercitus, qui, nisi nos vincimus, hosti obsistat; nec Alpes aliae sunt, quas dum superant, comparari nova possint praesidia. Hic est obstandum. milites, velut si ante Romana moenia pugnemus. Unusquisque se non corpus suum, sed coniugem ac liberos parvos armis protegere putet: nec domesticas solum agitet curas, sed identidem hoc animo reputet, nostras nunc intueri manus senatum populumque Romanum: qualis nostra vis virtusque fuerit, talem deinde fortunam illius urbis ac Romani imperii fore. Liv., xx1. 40, 41.

66. Virginius implores his Fellow-Citizens to pity him for having been forced to slay his Child.

Supinas deinde tendens manus, commilitones appellans, orabat, "ne, quod scelus Ap. Claudii esset, sibi attribuerunt: neu se, parricidam liberum, aversarentur. Sibi vitam filiae sua cariorem fuisse, si libere ac pudice vivere licitum fuisset. Quum, velut servam, ad stuprum rapi videret, morte amitti melius ratum, quam contumelia, liberos, misericordia se in speciem crudelitatis lapsum. Nec superstitem filiae futurum fuisse, nisi spem ulciscendae mortis eius in auxilio commilitonum habuisset. Illis quoque filias, sorores, coniuges esse: nec cum filia sua libidinem Ap. Claudii exstinctam esse; sed, quo impunitior sit, eo effrenatiorem fore. Aliena calamitate documentum datum illis cavendae similis iniuriae. Quod ad se attineat, uxorem sibi fato raptam: filiam, quia non ultra victura pudica fuerit, misera, sed honesta, morte occubuisse. Non esse iam Appii libidini locum in domo sua: ab alia violentia eius eodem se animo suum corpus vindicaturum, quo vindicaverit filiae. Ceteri sibi ac liberis suis consulerent." Liv., iii. 50.

67. Herennius accuses the Patricians of intentionally prolonging the War with Hannibal.

Q. Baebius Herennius tribunus plebis, cognatus C. Terentii, criminando non senatum modo, sed etiam augures, quod dictatorem prohibuissent comitia perficere, per invidiam eorum favorem candidato suo conciliabat. "Ab hominibus nobilibus, per multos annos bellum quaerentibus, Hannibalem in Italiam adductum: ab iisdem, quum debellari possit, fraude id bellum Cum quattuor militum legionibus universis pugnari posse apparuisse eo, quod M. Minucius, absente Fabio, prosper pugnamet; duas legiones hosti ad caedem obiectas, deinde es. ipsa caede ereptas, ut pater patronusque appellaretur, qui prius vincere prohibuisset Romanos, quam vinci. Consules deinde Fabianis artibus, quum debellari posset, bellum traxisse. Id foedus inter omnes nobiles ictum: nec finem ante belli habituros, quam consulem vere plebeium, id est hominem novum, fecissent. Nam plebeios nobiles iam iisdem initiatos esse sacris, et contemnere plebem, ex quo contemni desierint a Patribus, Cui non apparere, id actum et quaesitum esse, ut interregnum iniretur, ut in Patrum potestate comitia essent? Id consules ambos ad exercitum morando quaesisse: id postea, quia invitis iis dictator esset dictus comitiorum causa, expugnatum esse, ut vitiosus dictator per augures fieret. Habere igitur interregnum eos. Consulatum unum certe plebis Romanae esse: populum liberum habiturum ac daturum ei, qui magis vere vincere, quam diu imperare, malit." Liv., xxii. 34.

68. Speech of Appius Claudius to the Romans concerning the War with Veii.—(a.) He insists upon the Necessity of Perseverance.

Aut non suscipi bellum oportuit, aut geri pro dignitate populi Romani, et perfici quam primum oportet. Perficietur autem, si urgemus obsessos : si non ante abscedimus, quam spei nostrae finem captis Veiis imposuerimus. Si hercule nulla alia causa, ipea indignitas perseverantiam imponere debuit. Decem quondam annos urbs oppugnata est ob unam mulierem ab universa Graecia: quam procul ab domo! quot terros, quot maria distans! Nos intra vicesimum lapidem, in conspectu prope urbis nostrae, annuam oppugnationem perferre piget? Scilicet, quia levis belli causa est, nec satis quicquam iusti doloris est, quod nos ad perseverandum stimulet. Septies rebellarunt, et in pace nunquam fida fuerunt: agros nostros millies depopulati sunt: Fidenates deficere a nobis coëgerunt: colonos nostros ibi interfecerunt: auctores fuere contra ius gentium caedis impiae legatorum nostrorum: Etruriam omnem adversus nos concitare voluerunt, hodieque id moliuntur: res repetentes legatos nostros, haud procul abfuit, quin violarent. Cum his 🖚 🗖 🙉 molliter et per dilationes bellum geri oportet? Si nos tam iustum odium nihil movet, ne illa quidem, oro vos, movent 🞏 🚅 🐉 Operibus ingentibus saepta urbs est, quibus intra muros coerce tur hostis. Quid turres, quid vineas testudinesque, et alium oppugnandarum urbium apparatum loquar? Quum tantum m laboris exhaustum sit, et ad finem iam operis tandem perventum relinquendane haec censetis, ut ad aestatem rursus novus de le integro his instituendis exsudetur labor? Quanto est minuses, opera tueri facta, et instare et perseverare defungique cura Brevis enim profecto res est, si uno tenore peragitur; nec ip per intermissiones has intervallaque lentiorem spem nostra facimus. Loquor de opere, et de temporis iactura: quid 🎾 🏌 periculi, quod differendo bello adimus, num oblivisci nos ha tam crebra Etruriae concilia de mittendis Veios auxiliis patiu tur? Ut nunc res se habent, irati sunt, oderunt, negazze

missuros: quantum in illis est, capere Veios licet. Quis est, qui spondeat, eundem, si differtur bellum, animum postea fore? Liv., v. 4, 5.

69. Speech of Appius Claudius to the Romans concerning the War with Veii.—(b.) He insists upon the Necessity of Discipline.

Si medius fidius ad hoc bellum nihil pertineret, ad disciplinam certe militiae plurimum intererat, insuescere militem nostrum, non solum parata victoria frui; sed, si res etiam lentior sit, pati taedium et quamvis serae spei exitum exspectare, et, si non sit aestate perfectum bellum, hiemem opperiri, nec, sicut aestivas aves, statim auctumno tecta ac recessum circumspicere. Obsecro vos, venandi studium ac voluptas homines per nives ac pruinas in montes silvasque rapit; belli necessitatibus eam patientiam non adhibebimus, quam vel lusus ac voluptas elicere solet? Adeone effeminata corpora militum nostrorum esse putamus, adeo molles animos, ut hiemem unam durare in castris, abesse ab domo non possint? ut, tanquam navale bellum, tempestatibus captandis et observando tempore anni, gerant, non aestus, non frigora pati possint? Erubescant profecto, si quis eis hoc obiiciat; contendantque, et animis et corporibus suis virilem patientiam inesse, et se iuxta hieme atque aestate bella gerere posse: nec se patrocinium mollitiae inertiaeque mandasse tribunis, et meminisse, hanc ipsam potestatem non in umbra nec in tectis maiores suos creasse. Haec virtute militum vestrorum, haec Romano nomine sunt digna, non Veios tantum nec hoc bellum intueri, quod instat, sed famam et ad alia bella et ad ceteros populos in posterum quaerere. An mediocre discrimen opinionis secuturum ex hac re putatis, utrum tandem finitimi populum Romanum eum esse putent, cuius si qua urbs primum illum brevissimi temporis sustinuerit impetum, nihil deinde timeat; an hic sit terror nominis nostri, ut exercitum non taedium longinquae oppugnationis, non vis hiemis ab urbe circumsessa semel amovere possit, nec finem ullum alium belli, quam victoriam, noverit; nec impetu potius bella, quam perseverantia, gerat? quae in omni quidem genere militiae, maxime tamen in obsidendis urbibus, necessaria est; quarum plerasque, munitionibus ac naturali situ inexpugnabiles, fame sitique tempus ipsum vincit atque expugnat: sicut Veios expugnabit, nisi auxilio hostibus tribuni plebis fuerint, et Romae invenerint praesidia Veientes, quae nequicquam in Etruria quaerunt. Liv., v. 6.

70. The Dictator Fabius tells his Troops that their only Chance of Escape is to cut their way through the Enemy.

"Locis," inquit, "angustis, milites, deprehensi, nisi quam victoria patefecerimus, viam nullam habemus. Stativa nostra munimento satis tuta sunt; sed inopia eadem infesta. Nam et circa omnia defecerunt, unde subvehi commeatus poterant; et, si omnes iuvare velint, iniqua loca sunt. Itaque non frustrabor ego vos, castra hic relinquendo, in quae, infecta victoria, sicut pristino die, vos recipiatis. Armis munimenta, non munimentis arma tuta esse debent. Castra habeant repetantque, quibus operae est trahere bellum: nos omnium rerum respectum, praeterquam victoriae, nobis abscidamus. Ferte signa in hostem: ubi extra vallum cesserit agmen, castra, quibus imperatum est, incendant : damna nostra, milites, omnium circa, qui defecerunt, populorum praeda sarcientur. Liv., ix. 23.

71. Fabius, who has engaged the Enemy contrary to orders, exhorts the Soldiers to protect him from the Jealous Fury of Papirius.

Fabius, extemplo concione advocata, obtestatus milites est, "ut, qua virtute rempublicam ab infestissimis hostibus defendissent, eadem se, cuius ductu auspicioque vicissent, ab importenti crudelitate dictatoris tutarentur. Venire amentem invidia, iratum virtuti alienae felicitatique, furere, quod, se absente, res publica egregie gesta esset: malle, si mutare fortunam posset, apud Samnites, quam Romanos, victoriam esse. Imperium dictitare spretum, tanquam non eadem mente pugnari vetuerit qua pugnatum doleat: et tunc invidia impedire virtutem alienam voluisse, cupidissimisque ablaturum arma 🖛 🕬 fuisse militibus, ne se absente moveri possent: et nunc id 🗩 🗓 furere, id aegre pati, quod sine L. Papirio, non inermes, non manci milites fuerint, quod se Q. Fabius magistrum equitum duxerit, ac non accensum dictatoris. Quid illum facturum fuisse, si, quod belli casus ferunt Marsque communis, adversa pugna evenisset, qui sibi, devictis hostibus, re publica benessate gesta, ita ut non ab illo unico duce melius geri potuerit. 35 supplicium magistro equitum minetur? Neque illum magistro equitum infestiorem, quam tribunis militum, quam centurionibus, quam militibus esse. Si possit, in omnes saeviturun fuisse: quia id nequeat, in unum saevire. Etiam invidiame tanquam ignem, summa petere; in caput consilii, in ducen incurrere. Si se simul cum gloria rei gestae exstinxisset, tun

>

victorem, velut in capto exercitu dominantem, quicquid licuerit in magistro equitum, in militibus ausurum. Proinde adessent in sua causa omnium libertati. Si consensum exercitus eundem, qui in proelio fuerit, in tuenda victoria videat, et salutem unius omnibus curae esse: inclinaturum ad clementiorem sententiam animum. Postremo se vitam fortunasque suas illorum fidei virtutique permittere. Liv., viii. 31.

72. Papirius justifies his Severity towards Fabius.

Hoc etiam L. Brutum, conditorem Romanae libertatis, antea in duobus liberis fecisse. Nunc patres comes et senes faciles de alieno imperio spreto, tanquam rei parvae, disciplinae militaris eversae iuventuti gratiam facere. Se tamen perstaturum in incepto: nec ei, qui adversus edictum suum, turbatis religionibus ac dubiis auspiciis, pugnasset, quicquam ex iusta poena remissurum. Maiestas imperii perpetuane esset, non esse in sua potestate: L. Papirium nihil de eius iure diminuturum. Optare, ne potestas tribunicia, inviolata ipsa, violet intercessione sua Romanum imperium, neu populus Romanus in se potissimum dictatorem et ius dictaturae exstinguat. Quod si fecisset, non L. Papirium, sed tribunos, sed pravum populi iudicium nequicquam posteros accusaturos: quum, polluta semel militari disciplina, non miles centurionis, non centurio tribuni, non tribunus legati, non legatus consulis, non magister equitum dictatoris pareat imperio; nemo hominum, nemo deorum verecundiam habeat; non edicta imperatorum, non auspicia observentur; sine commeatu vagi milites in pacato, in hostico errent, immemores sacramenti, licentia sola sc, ubi velint, exauctorent; infrequentia deserantur signa; neque conveniatur ad edictum, nec discernatur, interdiu, nocte, aequo, iniquo loco, iussu, iniussu imperatoris pugnent; et non signa, non ordines servent; latrocinii modo caeca et fortuita pro sollenni et sacrata militia sit. Horum criminum vos reos in omnia saecula offerte, tribuni plebis: vestra obnoxia capita pro licentia Q. Fabii obiicite. Liv., viii. 34

73. A Suasoria.—Alexander has arrived at the Limits of the Earth: He knows not what to conquer next.

Quid? ista toto pelago infusa caligo navigantem tibi videtur admittere, quae prospicientem quoque excludit? Non haec India est nec ferarum terribilis ille conventus. Inmanes propone beluas, aspice quibus procellis fluctibusque saeviat, quas

ad litora undas agat. Tantus ventorum concursus, tanta convulsi funditus maris insania est; nulla praesens navigantibus statio est, nihil salutare, nihil notum: rudis et inperfecta natura penitus recessit. Ista maria ne illi quidem petierunt qui fugiebant Alexandrum. Sacrum quidem terris natura circumfudit Oceanum. Illi qui etiam siderum collegerunt metas et annuas hiemis atque aestatis vices ad certam legem redegerunt, quibus nulla pars ignota mundi est, de Oceano tamen dubitant utrumne terras velut vinculum circumfluat, an in suum colligatur orbem. et in hos per quos navigatur sinus quasi spiramenta quaedam magnitudinis exaestuet; ignem post se cuius augmentum ipse sit habeat, an spiritum. Quid agitis, commilitones? domitoremne generis humani, magnum Alexandrum, eo dimittitis quod adhuc quid sit disputatur? Memento Alexander: matrem in orbe victo adhuc magis quam pacato relinquis. Fabianus, ap. Sen. Rh. Suas. I. iv.

74. A Suasoria.—Alexander hesitates whether to enter Babylon, after an Augur had predicted that he should die there.

Quis est qui futurorum scientiam sibi vindicet? novae oportet sortis is sit qui iubente deo canat, non eodem contentus utero quo imprudentes nascimur: quandam imaginem dei praeferat qui iussa exhibeat dei. Sic est, tantum enim regem tantique rectorem orbis in metum cogit. Magnus iste et supra humanae 🗲 sortis habitum sit cui liceat terrere Alexandrum: ponat iste suos inter sidera patres et originem caelo trahat, agnoscat suum vatem deus; non eodem vitae fine, aetate magna, extra omnem fatorum necessitatem caput sit quod gentibus futura praecipiat... Si vera sunt ista, quid ita non huic studio servit omnis actas ? cur non ab infantia rerum naturam deosque qua licet visimus cum pateant nobis sidera et interesse numinibus liceat? quid it inutili desudamus facundia aut periculosis atteritur armis manus an melius alio pignore quam futuri scientia ingenia surrexerint Qui vero in media se, ut praedicant, fatorum misere pignornatales inquirunt et primam aevi horam omnium annorum habent nuntiam, quo ierint motu sidera, in quas discucurrerin partes, contrane deus steterit, an placidus adfulserit sol; an pl nam lucem (an) initia surgentis acceperit, an abdiderit in nocte obscurum caput luna; saturnus nascentem, an ad bella Ma_ ===== militem, an negotiosum in quaestus Mercurius exceperit, blanda adnuerit nascenti Venus, an ex humili in sublime Iup ter tulerit aestimant: tot circa unum caput tumultuantis de

Futura nuntiant: plerosque dixere victuros, at nihil metuentis oppressit dies; aliis dedere finem propinquum, at illi superfuere agentes inutilis animas; felices nascentibus annos spoponderunt, at fortuna in omnem properavit iniuriam. Incertae enim sortis vivimus: unicuique ista pro ingenio finguntur, non ex fide scientiae. Erit aliquis orbe toto locus qui te victorem non viderit? Babylon ei cluditur cui patuit oceanus. Arellius Fuscus, ap. Sen. Rh. Suas. IV. i.

75. A Suasoria.—Cicero deliberates whether to burn his Philippics on the condition that his life shall be spared.

Non feres Antonium: intolerabilis in malo ingenio felicitas est nihilque cupientis magis accendit quam prosperae turpitudinis conscientia. Difficile est; non feres, inquam, et iterum inritare inimicum in mortem tuam cupies. Quod ad me quidem pertinet, multum a Cicerone absum: tamen non taedet tantum me vitae meae, sed pudet. Ne propter hoc quidem ingenium tuum amas, quod illud Antonius plus odit quam te? remittere ait se tibi ut vivas, commentus quemadmodum eripiat etiam quod vixeras. Crudelior est pactio Antonii quam proscriptio. Ingenium erat in quo nihil iuris haberent triumviralia arma. Commentus est Antonius quemadmodum quod non poterat cum Cicerone (proscribere, a Cicerone) proscriberetur. Hortarer te, Cicero, ut vitam magni aestimares, si libertas suum haberet iu civitate locum, si suum in libertate eloquentia, si non civili ense cervicibus luerentur; nunc ut scias nihil esse melius quam mori, vitam tibi Antonius promittit. Pendet nefariae proscriptionis tabula: tot praetorii, tot consulares, tot equestris ordinis viri periere; nemo relinquitur nisi qui servire possit. Nescio an hoc tempore vivere velis, Cicero: nemo est cum quo velis. Merito, hercules, illo tempore vixisti quo Caesar ultro te rogavit ut viveres sine ulla pactione, quo tempore non quidem stabat respublica, sed in boni principis sinum ceciderat. Haterius, ap. Sen. Rh. Suas. VII. i.

76. A Controversia.—Laqueus incisus.

Inscripti maleficii sit actio. Quidam naufragio facto, amissis tribus liberio et uxore incendio domus, suspendit se. Praecidit illi quidam ex praetereuntibus laqueum. A liberato reus fit maleficii. Tres, inquit, liberos perdidi. Utinam et illos servare

notuissem! Vire; mutantur vices felicitatis humanae; proscriptus aliquando proscripsit. Victi fugiunt, proscripti latent, naufragi natant. Amisi, inquit, uxorem, liberos, patrimonium. Tu putabas te es condicione accepisse ne perderes? Ludit de suis fortuna muneribus, et quae dedit aufert, quae abstulit reddit nec umquam tutius est illam experiri quam cum locum iniuriae non habet. Cn. Pompeius in Pharsalia viotus acie vixit. Maius tu tuum putas esse naufragium! Crassus vixit; et non privatas perdiderat, sed publicas opes. Omnia tibi fortuna abstulit, sed spem reliquit. Tolle spem hominibus, nemo victus retemptabit arma, nemo infeliciter experta negotiatione alios appetet quaestus, nemo naufragus vivet. Spes est ultimum adversarum rerum solatium. Ut viveres, natasti. Miseritus sum nec in te amplius quam periculum cogitavi: non attendi incendium, non orbitatem, aut si attendi, memineram te post illa vixisse. Non visus est mihi moriendi animum habere : elegerat locum in quo interpellari posset. Son. Rh. Contr. V. i.

77. A Controversia.—Laqueus incisus. Argument as before.

Pars altera. Tot ille fundorum dominus aliena arbore suspendo laqueum. De fortuna nihil queror; mori permittit. "Nunc, inquit, morere," iniuria est at qui meo arbitrio debui, tuo moriar. Amisi uxorem, liberos, patrimonium; fortuna mihi nihil praeter laqueum reliquit, iste nec laqueum. Sumpsi instrumenta mortis solitudinem et laqueum, alterum aptum morituro, alterum misero. Quisquis intervenis, si amicus, defle, si inimicus, specta. Cum a me iste accusetur, graviorum de me quam de reo ferte sententiam : ego ut moriar, iste ne prohibeat. Ne haec narrarem mori volui. Praecidit remedium meum. Si qua est fides, non enatavi, sed eiectus sum. Nihil iam timebam nisi vivere. Domus meae fata claudo, millo miserior quam quod ultimus morior. Cui me vitae reservas. Ut aedificem? aspice incendium. Ut navigem? aspice naufragium. Ut educem? aspice sepulchrum. In tam calamitosa domo feliciores fuistis. uxor et liberi; nobis mori contigit. Sen. Rh. Contr. V. i.

78. A Controversia. - Filia conscia in veneno privigni.

Venefica torqueatur, donec conscios indicet. Quidam mortua uxore ex qua filium habebat duxit alteram et ex ea sustulit filiam. Decessit adulescens, accusavit maritus novercam vene-

Damnata dum torqueretur dixit consciam filiam. ir ad supplicium puella. Pater defendit. Non prodesset i, puella, quod te amavit frater, nisi mater odisset. Nefanda lier, etiam filiae noverca, ne mori quidem potuit, nisi et ideret. In gladiatoribus quoque condicio dura victoris est n moriente pugnantis. Nullum magis adversarium timeas um qui vivere non potest, occidere potest. Concitalissima rabies in desperatione et morte ultima in furorem animus pellitur. Quaedam ferae tela ipsa commordent et in mortis torem per vulnera ruunt. Gladiator quem armatus fugerat lus insequitur, et praecipitati non quod impulit tantum hunt, sed quod occurrit. Naturali quodam deploratae mentis ctu morientibus gratissimum est commori. O mendacium ile veneficio! dum novercae meminit, matris oblita est. io ne quia filium vindicavi, filiam perdam. Nisi succurritis, erca vicit, ego victus sum. Ne inter supplicia quidem de-t occidere. Prosit apud vos puellae quod eam pater laudat, sit quod mater accusat. Conscia, inquit, est filia. queri coepi, noverca torquere. Habui filium talem, ut illum are posset noverca, nisi in eam incidisset quae odisse etiam m posset. Servus furti tortus Catonem conscium dixit. rum plus tormentis creditis an Catoni? Quod noverca ı sero, puella tam cito? In hoc poenas veneficii dabat, ut usationis exigeret. Sen. Rh. Contr. IX. vi.

79. The Boundless Deep.

Iam pridem post terga diem solemque relinquunt, Iam pridem notis extorres finibus orbis Per non concessas audaces ire tenebras Ad rerum metas extremaque litora mundi; Nunc illum pigris immania monstra sub undis Qui ferat Oceanum, qui saevas undique pistris Aequoreosque canes, ratibus consurgere prensis. Accumulat fragor ipse metus. Iam sidere limo Navigia et rapido desertam flamine classem Seque feris credunt per inertia fata marinis Tam non felici laniandos sorte relinqui. Atque aliquis prora caecum sublimis ab alta Aëra pugnaci luctatus rumpere visu, Ut nihil erepto valuit dinoscere mundo, Obstructa in talis effundit pectora voces: Quo ferimur? fugit ipse dies orbemque relictum

Ultima perpetuis claudit natura tenebris.
Anne alio positas ultra sub cardine gentes
Atque alium flabris intactum quaerimus orbem?
Di revocant rerumque vetant cognoscere finem
Mortales oculos: aliena quid aequora remis
Et sacras violamus aquas divumque quietas
Turbamus sedes?

Pedo Albinovanus, ap. Sen. Rh. Suas. I. xv.

80. A Lament for Cicero.

Oraque magnanimum spirantia paene virorum In rostris iacuere suis : sed enim abstulit omnis, Tamquam sola foret, rapti Ciceronis imago. Tunc redeunt animis ingentia consulis acta Iurataeque manus deprensaque foedera noxae Patriciumque nefas extinctum: poena cethegi Deiectusque redit votis Catilina nefandis. Quid favor aut coetus, pleni quid honoribus anni Profuerant? sacris exculta quid artibus aetas? Abstulit una dies aevi decus, citaque luctu Conticuit Latiae tristis facundia linguae. Unica sollicitis quondam tutela salusque, Egregium semper patriae caput, ille senatus Vindex, ille fori, legum ritusque togaeque, Publica vox saevis aeternum obmutuit armis. Informes voltus sparsamque cruore nefando Canitiem sacrasque manus operumque ministras Tantorum pedibus civis proiecta superbis Proculcavit ovans nec lubrica fata deosque Respexit. Nullo luet hoc Antonius aevo. Hoc nec in Emathio mitis victoria Perse. Nec te, dive Syphax, non fecerat hoste Philippo; Inque triumphato ludibria cuncta Iugurtha Afuerant, nostraeque cadens ferus Hannibal irae Membra tamen Stygias tulit inviolata sub umbras. Cornelius Severus, ap. Sen. Rh. Suas. VI. XXVI C.—Period III., A.D. 14-180.

81. The Fruits of Civil War.

alla per Emathios plus quam civilia campos sque datum sceleri canimus, populumque potentem . sua victrici conversum viscera dextra, gnatasque acies, et rupto foedere regni rtatum totis concussi viribus orbis commune nefas, infestisque obvia signis gna, pares aquilas, et pila minantia pilis. ais furor, o cives, quae tanta licentia ferri, entibus invisis Latium praebere cruorem? aumque superba foret Babylon spolianda trophaeis usoniis, umbraque erraret Crassus inulta, ella geri placuit nullos habitura triumphos? eu quantum terrae potuit pelagique parari oc, quem civiles hauserunt, sanguine, dextrae! t nunc semirutis pendent quod moenia tectis rbibus Italiae, lapsisque ingentia muris xa iacent, nulloque domus custode tenentur, arus et antiquis habitator in urbibus errat, orrida quod dumis, multosque inarata per annos lesperia est, desuntque manus poscentibus arvis, on tu, Pyrrhe ferox, nec tantis cladibus auctor oenus erit: nulli penitus discindere ferro ontigit: alta sedent civilis vulnera dextrae. uod si non aliam venturo fata Neroni ıvenere viam, magnoque aeterna parantur egna deis, coelumque suo servire tonanti on nisi saevorum potuit post bella gigantum, ım nihil, o superi, querimur: scelera ipsa nefasque [ac mercede placent.

Lucan, i. 1-14; 24-38.

82. Sulla's Vengeance on the Body of Marius.

Quid sanguine manes Placatos Catuli referam ? cum victima tristes Inferias Marius forsan nolentibus umbris

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

Pendit, inexpleto non funda piacula busto: Cum laceros artus, aequataque vulnera membris Vidimus, et toto quamvis in corpore caeso Nil animae letale datum, moremque nefandae Dirum saevitiae, percuntis parcere morti. Avolsae cecidere manus, exsectaque lingua. Palpitat, et muto vacuum ferit aëra motu. Hic aures, alius spiramina naris aduncae Amputat: ille cavis evolvit sedibus orbes, Ultimaque effundit spectatis lumina membris Vix erit ulla fides tam saevi criminis, unum Tot poenas cepisse caput. Sic mole ruinae Fracta sub ingenti miscentur pondere membra: Nec magis informes veniunt ad litora trunci, Qui medio periere freto. Quid perdere fructam Iuvit, et, ut vilem, Marii confundere vultum! Ut scelus hoc Sullae caedesque ostensa placeret, Agnoscendus erat.

Lucan, ii. 173–193.

83. Speech of Petreius to his Men.

Immemor o patriae, signorum oblite tuorum, Non potes hoc caussae, miles, praestare senatus, Adsertor victo redeas ut Caesare? certe Ut vincare potes. Dum ferrum, incertaque fata, Quique fluat multo non deerit vulnere sanguis, Ibitis ad dominum? damnataque signa feretis? Utque habeat famulos nullo discrimine Caesar Exorandus erit? ducibus quoque vita petenda est. Numquam nostra salus pretium mercesque nefandae Proditionis erit: non hoc civilia bella, Ut vivamus, agunt. Trahimur sub nomine pacis. Non chalybem gentes penitus fugiente metallo Eruerent, nulli vallarent oppida muri, Non sonipes in bella ferox, non iret in aequor Turrigeras classis pelago sparsura carinas, Si bene libertas umquam pro pace daretur. Hostes nempe meos sceleri iurata nefando Sacramenta tenent: at vobis vilior hoc est Vestra fides, quod pro caussa pugnantibus aequa Et veniam sperare licet. Pro dira pudoris Foedera! nunc toto fatorum ignarus in orbe,

ROMAN STYLE: RHETORICAL.

gne, paras acies, mundique extrema tenentes licitas reges, cum forsan foedere nostro a tibi sit promissa salus.

Lucan, iv. 212-235.

84. Afranius surrenders to Caesar.

ne degeneri stravissent fata sub hoste, n deerat fortis rapiendo dextera leto: nunc sola mihi est orandae causa salutis, num donanda, Caesar, te credere vita. n partis studiis agimur nec sumsimus arma isiliis inimica tuis. Nos denique bellum enit civile duces, caussaeque priori, m potuit, servata fides. Nil fata moramur: dimus Hesperias gentes, aperimus Eoas, urumque orbis patimur post terga relicti. c cruor effusus campis tibi bella peregit, c ferrum, lassaeque manus. Hoc hostibus unum, od vincas, ignosce tuis. Nec magna petuntur. a des fessis, vitam patiaris inermes rere, quam tribuis: campis prostrata iacere mine nostra putes: neque enim felicibus armis sceri damnata decet, partemque triumphi stos ferre tui: turba haec sua fata peregit. c petimus, victos ne tecum vincere cogas. Lucan, iv. 344-362.

sar in a small boat encounters a terrible storm: the danger only swells his pride.

dit iam digna pericula Caesar
is esse suis. "Tantusne evertere," dixit,
e superis labor est: parva quem puppe sedentem
a magno petiere mari? Si gloria leti
pelago donata mei, bellisque negamur;
repidus, quamcunque datis mihi, numina, mortem
ipiam. Licet ingentes abruperit actus
tinata dies fatis; sat magna peregi.
toas domui gentes: inimica subegi
na metu: vidit Magnum mihi Roma secundum
sa plebe tuli fasces per bella negatos.

Nulla meis aberit titulis Romana potestas.

Nesciet hoc quisquam, nisi tu, quae sola meorum
Conscia votorum es, me, quamvis plenus honorum
Et dictator eam Stygias et consul ad umbras,
Privatum, Fortuna, mori. Mihi funere nullo
Est opus, o superi: lacerum retinete cadaver
Fluctibus in mediis: desint mihi busta rogusque,
Dum metuar semper, terraque exspecter ab omni."
Haec fatum decimus, dictu mirabile, fluctus
Invalida cum puppe levat; nec rursus ab alto
Aggere deiecit pelagi, sed pertulit unda,
Scruposisque angusta vacant ubi litora saxis,
Imposuit terrae. Pariter tot regna, tot urbes
Fortunamque suam, tecta tellure, recepit.

Lucan. v. 653-678.

86. Incantation of a Sorceress.

Eumenides, Stygiumque nefas, poenaeque nocentum: Et Chaos innumeros avidum confundere mundos: Et rector terrae, quem longa in saecula torquet Mors dilata deum: Styx et, quos nulla meretur Thessalis Elysios: coelum, matremque perosa Persephone, nostraeque Hecates pars ultima, per quan Manibus et mihi sunt tacitae commercia linguae: Ianitor et sedis laxae, qui viscera saevo Spargis nostra cani: repetitaque fila sorores Tracturae: tuque o flagrantis portitor undae Iam lassate senex ad me redeuntibus umbris: Exaudite preces, si vos satis ore nefando Pollutoque voco, si numquam haec carmina fibris Humanis ieiuna cano, si pectora plena Saepe dedi, et lavi calido prosecta cerebro: Si quis, quum vestris caput extaque lancibus, infans Imposui, victurus erat: parete precanti. Non in Tartareo latitantem poscimus antro. Adsuetamque diu tenebris, modo luce fugata Descendentem animam: primo pallentis hiatu Haeret adhuc Orci. Licet has exaudiat herbas Ad manes ventur a semel. Ducis omina nato Pompeiana canat nostri modo militis umbra, Si bene de vobis civilia bella merentur. Lucan, vi. 695-718.

Pompey reluctantly consents to the Battle of Pharsalia.

Si placet hoc," inquit, "cunctis, si milite Magno, on duce, tempus eget, nil ultra fata morabor. ivolvat populos una Fortuna ruina, tque hominum magnae lux ista novissima parti. stor, Roma, tamen: Magnum, quo cuncta perirent, ccepisse diem. Potuit tibi vulnere nullo are labor belli: potuit sine caede subactum, ptivumque ducem violatae tradere paci. uis furor, o caeci, scelerum? Civilia bella esturi metuunt, ne non cum sanguine vincant? bstulimus terras, exclusimus aequore toto, d praematuras segetum ieiuna rapinas 🕧 gmina compulimus, votumque effecimus hosti, t mallet sterni gladiis, mortesque suorum ermiscere meis. Belli pars magna peracta est is, quibus effectum est, ne pugnam tiro paveret: . modo virtutis stimulis, iraeque calore gna petunt. Multos in summa pericula misit enturi timor ipse mali. Fortissumus ille est, ui promptus metuenda pati, si comminus instent, t differre potest. Placet haec tam prospera rerum radere Fortunae? gladio permittere mundi iscrimen ? Pugnare ducem, quam vincere, malunt. es mihi Romanas dederas, Fortuna, regendas: .ccipe maiores, et caeco in Marte tuere. ompeii nec crimen erit, nec gloria bellum. Lucan, vii. 89-112.

88. Cornelia bewails her Husband's Murder.

At non tam patiens Cornelia cernere saevum cuam perferre nefas, miserandis aethera complet focibus: "O coniunx, ego te scelerata peremi: etiferae tibi caussa morae fuit avia Lesbos, it prior in Nili pervenit litora Caesar. Iam cui ius alii sceleris? Sed, quisquis in istud superis immisse caput, vel Caesaris irae fel tibi prospiciens, nescis crudelis, ubi ipsa iscera sint Magni: properas, atque ingeris ictus, ua votum est victo. Poenas non morte minores

Pendia a ma man mbar mar History mija Liber rediction, come marcon som per units, Di per megra mines, valle absorbina dada, Vинии, пині зерез зани инглете, геогра His merit william it win juppe reinqui? Perior, merche ' re inta extrema petente, Vin digna in 'Maine, ner manere regia. An anic researment, marks, permistire mitum, Aus importun annie urrenapie sparce rudenses : And elegents. Margon elegents events, exigent ensern. Promiem remember worse, qual Chemis arms Included. O seem processates in fain tenetis? Virus militar, resident, es dem Compella non est Furis, Magne, sui. Problèms accernere morten: Service relation." Six has many as sources Lapsa manus, mpinur, trepida ingirate carina. Leans, viii 633-6

 Cast hate his men jupit for their Country, not for their Party.

Ergo pari voco gescisti bella, inventus, Ta proprie pro dominis, et Pompeiana faisti. Note Boltzania maximi. Quod non in regua inboras. Quod non non donors, vivis **morerisque, quod arbes** Abitums nalli, jané am abi vincere butan est, Pella figne, (paseraque in min cervice vacante. En nescie sine rege pari. Nuncionna perioli Pigna virus - Vestro popuit Pompeius abuti Sanguine: none tatitue ingules ensestre negativ Cum prope libertas! Unum Fortuna religios Iam tribus e dominis. Padesti: plus regis Nili Containt in leges, et Partili militis arress Itel o degeneres. Ptolomaei manus et arma Spernite. Quis vestrus alla patet esse nocentes Caede manus! Credet faciles sibi terga delisse, Credet ab Emathiis primos furisse Philippis. Vadite securi: meruistis iudice vitam Caesare, non armis, non obsidione subacti. O famuli turpes, domini post fata prioris Itis ad heredem. Cur non maiora mereri. Quam vitam veniamque libet! Rapiatur in undes Infelix Magni coniux, prolesque Metelli:

BOMAN STYLE: RHETORICAL

Ducite Pompeies: Ptolemaei vincite munus. Nostra quoque inviso quisquis feret ora tyranno, Non parva mercede dabit. Sciet ista iuventus Cervicis precio bene se mea signa secutam. Quin agite, et magna meritum cum caede parate: Ignavum scelus est tantum fuga.

Lucan, ix. 256-283.

90. Ode to Backus.

Effusam redimite comam nutante corymbo, Mollia Nisaeis armate brachia thyrsis, Lucidum coeli decus, huc ades votis, Quae tibi nobiles Thebae, Bacche, tuae Palmis supplicibus ferunt! Huc adverte favens virgineum caput! Vultu sidereo discute nubila, Et tristes Erebi minas, avidumque fatum! Te decet vernis comam floribus cingi, Te caput Tyria cohibere mitra, Hederave mollem baccifera religare frontem; Spargere effusos sina lege crines; Rursus adducto revocare nodo: Qualis iratam metuens novercam Creveras falsos imitatus artus, Crine flaventi simulata virgo, Luteam vestem retinente zona. Inde tam molles placuere cultus, Et sinus laxi, fluidumque syrma. Vidit aurato residere curru, Veste cum longa tegeres leones, Omnis Eoae plaga vasta terrae, Qui bibit Gangem, niveumque quisquis Frangit Araxen. Te senior turpi sequitur Silenus asello, Turgida pampineis redimitus tempora sertis. Condita lascivi deducunt orgia mystae. Te Bassaridum comitata cohors Nunc Edoni pede pulsavit Sola Pangaei; Nunc Threicio vertice Pindi; Nunc Cadmeas inter matres Impia Maenas

SPECIMENS OF ROMAN LITERATURE.

580

Comes Ogygio venit Iaccho, Nebride sacra praecincta latus. Sen., Oed., 403-437.

 The Ghost of Agrippina appears at the Nuptials of Nero and Poppaea, and prophesies Nero's Death.

Tellure rupta Tartaro gressum extuli, Stygiam cruenta praeferens dextra facem Thalamis scelestis. Nubat his flammis meo Poppaea nato iuncta, quas vindex manus Dolorque matris vertet ad tristes rogos. Manet inter umbras impiae caedis mihi Semper memoria, Manibus nostris gravis Adhuc inultis, reddita et meritis meis Funesta merces puppis, et pretium imperi Nox illa, qua naufragia deflevi mea. Comitum necem, natique crudelis nefas Deflere votum fuerat; haud tempus datum est Lacrimis; sed ingens scelere geminavit nefas. Peremta ferro, foeda vulneribus, sacros Intra penates spiritum effudi gravem, Erepta pelago, sanguine extinxi meo Nec odia nati, saevit in nomen ferus Matris tyrannus: obrui meritum cupit; Simulacra, titulos destruit, mortis metu, Totum per orbem, quem dedit poenam in meam Puero regendum noster infelix amor. Extinctus umbras agitat infestus meas, Flammisque vultus noxios coniux petit, Instat, minatur, imputat fatum mihi Tumulumque nati; poscit auctorem necis. Iam parce: dabitur. Tempus haud longum peto: Ultrix Erinnys impio dignum parat Letum tyranno, verbera, et turpem fugam, Poenasque, quis et Tantali vincat sitim, Dirum laborem Sisyphi, Tityi alitam, Ixionisque membra rapientem rotam. Licet extruat marmoribus atque auro tegat Superbus aulam; limen armatae ducis Servent cohortes; mittat immensas opes · Exhaustus orbis; supplices dextram petant Parthi cruentam; regna, divitias, ferant

581

ROMAN STYLE: RHETORICAL,

Veniet dies tempusque, quo reddat suis Animam nocentem sceleribus, iugulum hostibus, Desertus et destructus et cunctis egens. Sen., Oed., 595-633.

92. A Lament for Hector.

Hec. Iam nuda vocant Pectora dextras. Nunc, nunc vires Exprome, dolor! Rhoetea sonent littora planctu; Habitansque cavis montibus Echo Non, ut solita est, extrema brevis Verba remittat: totos reddat Troiae gemitus! audiat omnis Pontus et aether. Saevite, manus! Pulsu vasto tundite pectus: Non sum solito contenta sono: Hectora flemus. Chor. Tibi dextra ferit nostra lacertos, Humerosque ferit tibi sanguineos; Tibi nostra caput dextera pulsat; Tibi maternis ubera palmis Laniata iacent; fluit et multo Sanguine manat, quamcunque tuo Funere feci, rupta cicatrix. Columen patriae, mora fatorum, Tu praesidium Phrygibus fessis, Tu murus eras; humerisque tuis Stetit illa decem fulta per annos: Tecum cecidit, summusque dies Hectoris idem patriaeque fuit. Sen., Troad., 105-129.

93. A Curse.

Perge, detestabilis
Umbra, et penates impios furiis age!
Certetur omni scelere, et alterna vice
Stringantur enses. Ne sit irarum modus
Pudorve; mentes caecus instiget furor;
Rabies parentum duret, et longum nefas

Eat in nepotes; nec vacet cuiquam vetus Odisse crimen: semper oriatur novum, Nec unum in uno; dumque punitur scelus, Crescat. Superbis fratribus regna excidant, Repetantque profugos; dubia violentae domus Fortuna reges inter incertos labet; Miser ex potente fiat, ex misero potens; Fluctuque regnum casus adsiduo ferat. Ob scelera pulsi, cum dabit patriam deus, In scelera redeant; sintque tam invisi omnibus Quam sibi. Nihil sit, ira quod vetitum putet: Fratrem expavescat frater, et gnatum parens Gnatusque patrem; liberi pereant male Peius tamen nascantur; immineat viro Infesta coniux; bella trans pontum vehant; Effusus omnes irriget terras cruor, Supraque magnos gentium exultet duces Libido victrix; impia stuprum in domo Levissimum sit fratris: et fas et fides Iusque omne pereat. Non sit a vestris malis Immune coelum. Cur micant stellae polo, Flammaeque servant debitum mundo decus! Nox atra fiat! Excidat coelo dies! Misce penates; odia, caedes, funera Arcesse, et imple Tantalo totam domum! Sen., Thyest., 23-55

94. The Punishment of Bloodshed after Death.

Ipse etiam Aesonides (quamquam tristissima rerum Castiganda duci vultuque premenda sereno)
Dulcibus indulget lacrimis aperitque dolorem.
Tum secreta trahens Phoebeum ad litora Mopsum,
Quaenam, ait, ista lues? aut quae sententia divum?
Decretusne venit fato pavor? an sibi nectunt
Corda moras? cur iam immemores famaeque larisque Angimur? aut pariet quemnam haec ignavia finem?
Dicam, ait, ac penitus causas labemque docebo,
Mopsus, et astra tuens: non, si mortalia membra
Sortitusque breves et parvi tempora fati
Perpetimur, socius superi quondam ignis Olympi:
Fas ideo miscere neces, ferroque morantes
Exigere hino animas redituraque semina caelo.

Quippe nec in ventos, nec in ultima solvimur ossa; Ira manet, duratque dolor; quum deinde tremendi Ad solium venere Iovis, questuque nefandam Edocuere necem: patet ollis ianua leti, Atque iterum remeare licet; comes una Sororum Additur, et pariter terras atque aequora lustrant. Quisque suos sontes inimicaque pectora poenis Implicat, et varia meritos formidine pulsant. At quibus invito maduerunt sanguine dextrae, Si fors saeva tulit miseros, si proxima culpae, Hos variis mens ipsa modis agit, et sua carpunt Facta viros; resides et iam nihil amplius ausi, In lacrimas humilesque metus aegramque fatiscunt Segnitiem; quos ecce vides.

Val. Fl., Argon., iii. 369-396.

95. Absyrtus urges his men to recover Medea.

Absyrtus subita praeceps cum classe parentis Advehitur, profugis infestam lampada Graiis Concutiens diramque premens clamore sororem: Atque, Hanc, o si quis vobis dolor iraque, Colchi, Accelerate viam, neque enim fugit aequore raptor Iupiter, aut falsi sequimur vestigia tauri. Puppe (nefas) una praedo Phrixea reportat Vellera; qua libuit, remeat cum virgine; nobis (O pudor!) et muros et stantia tecta reliquit. Quid mihi deinde satis? nec quaero vellera, nec te Accipio, germana, datam, nec foederis ulla Spes erit, aut irae quisquam modus. Inde reverti Patris ad ora mei tam parvo in tempore fas sit? Quinquaginta animae me scilicet unaque mersa Sufficiet placare ratis? te, Graecia fallax, Persequor atque tuis hunc quasso moenibus ignem; Nec tibi digna, soror, desum ad connubia frater; Primus et ecce fero quatioque hanc lampada vestro Coniugio; primus celebro dotalia sacra, Qui potui; patriae veniam da, quaeso, senectae. Quin omnes alii pariter populique patresque Mecum adsunt: magni virgo ne regia Solis Haemonii thalamos adeas despecta mariti, Tot decuit coiisse rates, tot fulgere taedas. Val. Fl., viii. 260-284.

9i. Juno opens Hannibal's eyes that he may see the Gods ranges against him.

Quo ruis, o vecors? maioraque bella capessis, Mortali quam ferre datum! Iuno inquit, et atram Dimovit nubem, veroque apparuit ore. Non tibi cum Phrygio res Laurentive colono, En, age, (namque, oculis amota nube parumper, Cernere cuncta dabo) surgit qua celsus ad auras, Aspice, montis apex, vocitata Palatia regi Parrhasio plena tenet et resonante pharetra, Intenditque arcum, et pugnas meditatur Apollo. At, qua vicinis tollit se collibus altae Molis Aventinus, viden', ut Latonia virgo Accensas quatiat Phlegethontis gurgite taedas, Exsertos avide pugnae nudata lacertos? Parte alia, cerne, ut saevis Gradivus in armis Implerit dictum proprio de nomine campum. Hinc Ianus movet arma manu, movet inde Quirinus, Quisque suo de colle Deus. Sed enim aspice, quantus Aegida commoveat nimbos flammasque vomentem Iupiter, et quantis pascat ferus ignibus iras. Huc vultus flecte, atque aude spectare Tonantem. Quas hiemes, quantos concusso vertice cernis Sub nutu tonitrus. Oculis qui fulgurat ignis! Cede Deis tandem, et Titania desine bella. Sil., xii. 703-725.

97. Eteocles rejects the Embassy of Polynices.

Cognita si dubiis fratris mihi iurgia signis
Ante forent nec clara odiorum arcana paterent,
Sufficeret vel sola fides, qua torvus et illum
Mente gerens, ceu saepta novus iam moenia laxet
Fossor et hostiles ininicent classica turmas,
Praefuris: in medios si comminus orsa tulisses
Bistonas, aut refugo pallentes sole Gelonos,
Parcior alloquio et medii reverentior aequi
Inciperes. Neque te furibundae crimine mentis
Arguerum, mandata refers: nunc omnia quando
Plena minis, nec sceptra fide nec pace sequestra
Poscitis, et capulo propior manus: haec mea regi

ROMAN STYLE: RHETORICAL.

Argolico nondum aequa tuis vice dicta reporta: Quae sors iusta mihi, quae non indebitus annis Sceptra dicavit honos, teneo longumque tenebo. Te penes Inachiae dotalis regia dono Coniugis et Danaae (quid enim maioribus actis Invideam?) cumulentur opes: felicibus Argos Auspiciis Lernamque regas; nos horrida Dirccs Pascua et Euboicis artatas fluctibus oras Non indignati miserum dixisse parentem Oedipoden.

Stat., Theb., ii. 415-436.

98. A Passionate Outpouring of Grief.

Hosne ego complexus, genitrix, haec oscula, nati, Vestra tuor? sic vos extremo in fine ligavit Ingenium crudele necis? quae vulnera tractem, Quae prius ora premam? vosne illa potentia matris, Vos uteri fortuna mei ? qua tangere divos Rebar et Ogygias titulis anteire parentes. At quanto melius dextraque in sorte iugatae, Quis steriles thalami nulloque ululata dolore Respexit Lucina domum; mihi quippe malorum Causa labor; sed nec bellorum in luce patenti Conspicui factis aeternaque gentibus ausi Quaesistis miserae vulnus memorabile matri: Sed mortem obscuram miserandaque funera passi. Heu quantus furto cruor et sine laude iacetis! Quin ego non dextras miseris complexibus ausim Dividere et tanti consortia rumpere leti! Ite diu fratres indiscretique supremis Ignibus et caros urna confundite manes. Stat., Theb., iii. 151-169.

99. Bacchus intercedes for Thebes.

Exscindisne tuas, divum sator optime, Thebas? Saevo adeo coniux? nec te telluris amatae, Deceptique laris miseret cinerumque meorum? Esto, olim invitum iaculatus nubibus ignem, Credimus; en iterum atra refers incendia terris, Nec Styge iurata, nec pellicis arte rogatus.

Quis modus! an nobis pater iratusque bonasque Fulmen habes! sed non Danaeia limina talia, Parrhasiumque nemus Ledacasque ibis Amyclas. Scilicet e cunctis ego neglectimisma natis Progenies! ego nempe tamen qui dulce ferenti Pondus eram : cui tu dignatus limina vituo Pracreptumque iter et maternos reddere menses. Adde, quod imbellis rarisque exercita castris Turba meas acies, mea tantum proelia norunt. Nectere fronde comas et ad inspirata rotari Buxa: timent thyrsos nuptarum et proelia matrum; Unde tubes martemque pati ? Quin fervidus ecce Quanta paret! quid si ille tuos Curetas in arma Ducat, et innocuis iubeat decernere peltis! Quin etiam invisos (sic hostis defuit?) Argos Elicis: o ipsis, genitor, graviora periclis Iussa, novercales ruimus ditare Mycenas. Anne triumphatos fugiam captivus ad Indos? Da sedem profugo. Potuit Latonia frater Saxa (nec invideo) defigere Delon et imis Commendare fretis; cara submovit ab arce Hostiles Tritonis aquas; vidi ipse potentem Gentibus Eois Epaphum dare iura, nec ullas Cyllene secreta tubas, Minoave curat Ida; quid heu tantum nostris offenderis aris! Hic tibi (quando minor iam nostra potentia) noctes Herculeae, placitusque vagae Nycteidos ardor, Hic Tyrium genus, et nostro felicior igne Taurus: Agenoreos saltem tutare nepotes. Stat., Theb., vii. 155-177, 181-192.

100. Statius commends his Poem to the Approbation of Posterity.

Non ego, centena si quis mea pectora laxet Voce deus, tot busta simul, vulgique ducumque Tot pariter gemitus, dignis conatibus aequem: Turbine quo sese caris instraverit audax Ignibus Evadne, fulmenque in pectore magno Quaesierit; quo more iacens super oscula saevi Corporis infelix excuset Tydea coniux: Ut saevos narret vigiles Argia sorori: Arcada quo planctu genitrix Erymanthia clamet,

ROMAN STYLE: RHETORICAL.

Arcada consumto servantem sanguine vultus,
Arcada, quem geminae pariter flevere cohortes.

Vix novus ista furor, veniensque implesset Apollo,
Et mea iam longo meruit ratis aequore portum.

Durbisane procul, dominoque legere superstes.
O mihi bissenos multum vigilata per annos
Thebai? iam certe praesens tibi fama benignum

Stravit iter, coepitque novam monstrare futuris.
Iam te magnanimus dignatur noscere Caesar,
Itala iam studio discit memoratque iuventus.

Vive, precor: nec tu divinam Aeneida tenta,
Sed longe sequere, et vestigia semper adora.

Mox, tibi si quis adhuc praetendit nubila livor,
Occidet, et meriti post me referentur honores.

Stat., Theb., xii. 797 to end.

101. Piety and the Fury.

Aversa caeli Pietas in parte sedebat, Non habitu, quo nota prius, non ore sereno, Sed vittis exuta comam, fraternaque bella, Ceu soror infelix pugnantum aut anxia mater, Deflebat, saevumque Iovem Parcasque nocentes Vociferans, seseque polis et luce relicta Descensuram Erebo et Stygios iam malle penates. Quid me, ait, ut saevis animantum ac saepe deorum Obstaturam animis, princeps Natura, creabas? Nil iam ego per populos, nusquam reverentia nostri. O furor, o homines, diracque Prometheos artes! Quam bene post Pyrrham tellus pontusque vacabant! En mortale genus! Dixit: speculataque tempus Auxilio, Tentemus, ait, licet irrita coner, Desiluitque polo: niveus sub nubibus altis Quanquam maesta deae sequitur vestigia limes. Vix steterat campo, subita mansuescere pace Agmina, sentirique nefas; tunc ora madescunt Pectoraque, et tacitus subrepsit fratribus horror. Arma etiam simulata gerens cultusque viriles, Nunc his, nunc illis, Agite, ite, obsistite, clamat, Quis nati fratresque domi, quis pignora tanta. His quoque (nonne palam est, ultro miserescere divos?) Tela cadunt: cunctatur equi: Fors ipsa repugnat. Nonnihil impulerat dubios, ni torva notasset

Tisiphone fraudes, caelestique ocior igne Adforet increpitans: Quid belli obverteris ausis, Numen iners, pacique datum ! cede, improba: noster Hic campus nosterque dies; nunc sera nocentes Defendis Thebas: ubi tunc, quum bella cieret Bacchus? et armatas furiarent orgia matres? Aut ubi segnis eras, dum Martius impia serpens Stagna bibit? dum Cadmus erat? dum victa cadit sphin= Dum rogat Oedipoden genitor? dum lampade nostra In thalamos Iocasta venit? Sic urget, et ultro Vitantem adspectus, etiam, pudibundaque longe Ora reducentem, premit adstridentibus Hydris Intentatque faces: deiectam in lumina pallam Diva trahit magnoque fugit questura Tonanti. Tunc vero accensae stimulis maioribus irae: Arma placent, versaeque volunt spectare cohortes. Stat., Theb., xi. 458-498.

102. Quintilian's Affection for his Wife and Child.

Ego vel hoc uno malo sic eram afflictus, ut me iam null fortuna posset efficere felicem. Nam quum omni virtute, qua in feminas cadit, functa, insanabilem attulit marito dolorem tum actate ca puellari, praesertim meae comparata, potest e ipsa numerari inter vulnera orbitatis. Liberis tamen superstitibus obluctubar: et, quod nefas erat, sed optabat ipsa, me salvo maximos cruciatus praecipiti via effugit. Mihi filius minoquintum egressus annum, prior alterum ex duobus eruit lumen-Non sum ambitiosus in malis, nec augere lacrimarum causa volo: utinamque esset ratio minuendi. Sed dissimulare qui possum, quid ille gratiae in vultu, quid incunditatis in sermone quos ingenii igniculos, quam substantiam placidae, et (quam scio vix posse credi tantam) altae mentis ostenderit? qualis amorema quicunque alienus infans mereretur. Illud vero insidiantis, quo me validius cruciaret, fortunae fuit, ut ille mihi blandissimus, mo suis nutricibus, me aviae educanti, me omnibus, qui sollicitare illas actates solent, anteferret. Quapropter illi dolori, quem ex matre optima, atque omnem laudem supergressa, pancos ante menses ceperam, gratulor. Minus enim est, quod flendum mee nomine, quam quod illius gaudendum est. Quint. vi., *Prooem.*, 5–8.

- **j**e zi:

s or

. **-**

13.88

_B

_ =,

0

0

103. Quintilian bewails the early Death of his Son.

Iuro per mala mea, per infelicem conscientiam, per illos manes, numina mei doloris, has me in illo vidisse virtutes ingenii, non modo ad percipiendas disciplinas, quo nihil praestantius cognovi plurima expertus, studiique iam tum non coacti (sciunt praeceptores), sed probitatis, pietatis, humanitatis, liberalitatis, ut prorsus posset hinc esse tanti fulminis metus, quod observatum fere est, celerius occidere festinatam maturitatem: et esse nescio quam, quae spes tantas decerpat, invidiam, ne videlicet ultra, quam homini datum est, nostra provehantur. Etiam illa fortuita aderant omnia, vocis iucunditas claritasque, oris suavitas, et in utracunque lingua, tanquam ad eam demum natus esset, expressa proprietas omnium literarum. Sed haec spes adhuc: illa maiora, constantia, gravitas, contra dolores etiam ac metus robur. Nam quo ille animo, qua medicorum admiratione, mensium octo valetudinem tulit? ut me in supremis consolatus est? quam etiam deficiens, iamque non noster, ipsum illum alienatae mentis errorem circa solas literas habuit? Tuosne ego, o meae spes inanes, labentes oculos, tuum fugientem spiritum vidi? Tuum corpus frigidum exsangue complexus animam recipere, auramque communem haurire amplius potui? dignus his cruciatibus, quos fero, dignus his cogitationibus. Tene consulari nuper adoptione ad omnium spes honorum patris admotum, te avunculo praetori generum destinatum, te omnium spe Atticae eloquentiae candidatum, superstes parens tantum ad poenas, amisi? Quint., vi., Procem., 10-13.

104. The Power of Pathos.

Qui vero iudicem rapere, et in quem vellet habitum animi posset perducere, quo dicto flendum et irascendum esset, rarus fuit. Atqui hoc est, quod dominatur in iudiciis; haec eloquentiam regunt. Namque argumenta plerumque nascuntur ex causa; et pro meliore parte plura sunt semper: ut, qui per haec vicit, tantum, non defuisse sibi advocatum, sciat. Ubi vero animis iudicum vis afferenda est, et ab ipsa veri contemplatione abducenda mens, ibi proprium oratoris opus est. Hoc non ducet litigator: hoc libellis non continetur. Probationes enim efficiunt sane, ut causam nostram meliorem esse iudices putent: affectus praestant, ut etiam velint: sed id, quod volunt, credunt quoque. Nam quum irasci, favere, odisse, misereri coeperunt, agi iam

rem suam existimant: et, sicut amantes de forma iudicare non possunt, quia sensum oculorum praecipitat animus, ita omnem veritatis inquirendae rationem iudex omittit occupatus affectibus: aestu fertur, et velut rapido flumini obsequitur. Ita argumenta ac testes quid egerint, pronunciatio ostendit: commotus autem ab oratore iudex, quid sentiat, sedens adhuc atque audiens confitetur. An, quum ille, qui plerisque perorationibus petitur, fletus erumpit, non palam dicta sententia est! Hue igitur incumbat orator, hoc opus eius, hie labor est: sine quo cetera nuda, ieiuna, infirma, ingrata sunt; adeo velut spiritus operis huius atque animus est in affectibus. Quint, VI. ii. 3-7.

105. Sejanus having asked Tiberius to allow his Marriage with Livia, the Emperor replies as follows:

Falleris enim, Seiane, si te mansurum in eodem ordine putas, et Liviam, quae C. Caesari, mox Druso, nupta fuerit, et mente acturam, ut cum equite Romano senescat. Ego ut sinam, credisne passuros, qui fratrem eius, qui patrem maioresque nos-tros in summis imperiis videre? Vis tu quidem istum intra locum sistere: sed illi magistratus et primores, qui, te invito, perrumpunt, omnibusque de rebus consulunt, excessisse inm pridem equestre fastigium, longeque antisse patris mei amicitias, non occulti ferunt, perque invidiam tui me quoque incusant. At enim Augustus filiam suam equiti Romano tradere meditatus Mirum hercule, si, cum in omnis curas distraheretur inmensumque attolli provideret, quem coniunctione tali super alios extulisset, C. Proculeium et quosdam in sermonibus habuit, insigni tranquillitate vitae nullis reipubl. negotiis permixtos Sed, si dubitatione Augusti movemur, quanto validius est, quod M. Agrippae, mox mihi conlocavit? Atque ego haec, pro amicitia, non occultavi : ceterum neque tuis neque Liviae destinatis adversabor. Ipse quid intra animum volutaverim, quibus adhuc necessitudinibus immiscere te mihi parem, omittam ad praesens referre: id tantum aperiam, nihil esse tam excelsum, quod non virtutes istae tuusque in me animus mercantur; datoque tempore, vel in senatu vel in concione non reticebo. Tac., Ann., iv. 40.

106. Boadicea excites her Countrymen against the Romans.

Ad Britannorum copiae passim per catervas et turmas exsultabant, quanta non alias multitudo, et animo adeo fero, ut coniuges quoque testes victoriae secum traherent, plaustrisque imponerent, quae super extremum ambitum campi posuerant. Boudicea, curru filias prae se vehens, ut quamque nationem accesserat, "solitum quidem Britannis, feminarum ductu bellare." testabatur: "sed tunc non, ut tantis maioribus ortam. regnum et opes, verum ut unant e vulgo, libertatem amissam, confectum verberibus corpus, contrectatam filiarum pudicitiam ulcisci. Eo provectas Romanorum cupidines, ut non corpora, ne senectam quidem, aut virginitatem impollutam relinquant. Adesse tamen deos iustae vindictae. Cecidisse legionem, quae proelium ausa sit: ceteros castris occultari, aut fugam circumspicere. Ne strepitum quidem et clamorem tot millium, nedum inpetus et manus perlaturos. Si copias armatorum, si caussas belli secum expenderent, vincendum illa acie, vel cadendum esse. Id mulieri destinatum: viverent viri et servirent. Tac., Ann., xiv. 34, 35.

107. Seneca, anticipating Nero's Displeasurs, implores to be allowed to retire into a private station.

Ego quid aliud munificentiae tuae adhibere potui, quam studia, ut sic dixerim, in umbra educata? et quibus claritudo venit, quod iuventae tuae rudimentis adfuisse videor, grande huius rei pretium. At tu gratiam immensam, innumeram pecuniam circumdedisti: adeo, ut plerumque intra me ipse volvam: "egone, equestri et provinciali loco ortus, proceribus civitatis adnumeror? Inter nobiles, et longa decora praeferentes, novitas mea enituit? Ubi est animus ille, modicis contentus? Talis hortos instruit, et per haec suburbana incedit, et tantis agrorum spatiis, tam lato fenore exuberat?" Una defensio occurrit, quod muneribus tuis obniti non debui. Sed uterque mensuram implevimus, et tu, quantum princeps tribuere amico posset, et ego, quantum amicus a principe accipere. Cetera invidiam augent: quae quidem, ut omnia mortalia, infra tuam magnitudinem iacent, sed mihi incumbunt; mihi subveniendum est. Quomodo in militia, aut via, fessus adminiculum orarem; ita, in hoc itinere vitae, senex, et levissimis quoque curis inpar, cum opes meas ultra sustinere non possim, praesidium peto.

Iube eas per procuratores tuos administrari, in tuam fortunam recipi. Nec me in paupertatem ipse detrudam; sed traditia, quorum fulgore praestringor, quod temporis hortorum sut villarun curae seponitur, in animum revocabo. Superest tihi robur, et tot per annos nixum fastigio regimen: possumus seniores amici quieti respondere. Hoc quoque in tuam gloriam cedet, eos ad summa vexisse, qui et modica tolerarent. Isc., Ann., xiv. 53, 54.

108. Nero's Insidious Reply.

Ad quae Nero sic ferme respondit: "Quod meditatae oraticai tuae statim occurram, id primum tui muneris habeo, qui me non tantum praevisa, sed subita expedire docuisti. Abavus meus, Augustus, Agrippae et Maccenati usurpare otium post labores concessit: sed in ea ipsa actate, cuius auctoritas tueretur, quidquid illud et qualecumque tribuisset: attamen neutrum datis a se praemiis exuit. Bello et periculis meruerant: in his enim iuventa Augusti versata est. Nec mihi tela et manus tuae defuissent, in armis agenti. Sed quod praesens conditio poscebat, ratione, consilio, praeceptis pueritiam, dein inventam meam fovisti. Et tua quidem erga me munera, dum vita suppetet, aeterna erunt: quae a me habes, horti et fenus et villae, casibus obnoxia sunt. Ac, licet multa videantur, plerique, haudquaquam artibus tuis pares, plura tenuerunt. Pudet referre libertinos, qui ditiores spectantur. Unde etiam rubori mihi est, quod praecipuus caritate, nondum omnes fortuna ante-Verum et tibi valida aetas, rebusque et fructui rerum sufficiens: et nos prima imperii spatia ingredimur; nisi forte aut te Vitellio ter consuli, aut me Claudio postponis. Sed, quantum Volusio longa parsimonia quaesivit, tantum in te mea liberalitas explere non potest. Quin, si qua in parte lubricum adolescentiae nostrae declinat, revocas; ornatumque robur subsidio impensius regis. Non tua moderatio, si reddideris pecuniam; nec quies, si reliqueris principem: sed mea avaritia, meae crudelitatis metus in ore omnium versabitur. Quodsi maxime continentia tua laudetur, non tamen sapienti viro decorum fuerit, unde amico infamiam paret, inde gloriam sibi recipere." His adiicit complexum et oscula, factus natura et consuetudine exercitus, velare odium fallacibus blanditiis. Tac., Ann., xiv. **55**, 56.

109. Otho's Address to his Army after the Battle of Bedriacum.

Ipse aversus a consiliis belli, "hunc," inquit, "animum, hanc virtutem vestram ultra periculis obiicere, nimis grande vitae meae pretium puto. Quanto plus spei ostenditis, si vivere placeret, tanto pulchrior mors erit. Experti invicem sumus. ego ac fortuna. Nec tempus computaveritis. Difficilius est temperare felicitati, qua te non putes diu usurum. Civile bellum a Vitellio coepit, et, ut de principatu certaremus armis, initium illic fuit: ne plus quam semel certemus, penes me exemplum erit. Hinc Othonem posteritas aestimet. Fruetur Vitellius fratre, coninge, liberis: mihi non ultione neque solatiis opus est. Alii diutius imperium tenuerint: nemo tam fortiter reliquerit. An ego tantum Romanae pubis, tot egregios exercitus sterni rursus et reipublicae eripi patiar? Eat hic mecum animus, tamquam perituri pro me fueritis. Sed este superstites. Nec diu moremur, ego incolumitatem vestram, vos constantiam meam. Plura de extremis loqui, pars ignaviae est. Praecipuum destinationis meae documentum habete, quod de nemine queror. Nam incusare deos vel homines, eius est, qui vivere velit." Tac., Hist., ii. 47.

110. Calgacus, a British Patriot, stirs up his Countrymen to throw off the Roman Yoke.

Raptores orbis, postquam cuncta vastantibus defuere terrae, et mare scrutantur: si locuples hostis est, avari; si pauper, ambitiosi: quos non Oriens, non Occidens satiaverit. omnium opes atque inopiam pari adfectu concupiscunt. Auferre, trucidare, rapere, falsis nominibus imperium, atque, ubi solitudinem faciunt, pacem adpellant. Liberos cuique ac propinquos suos natura carissimos esse voluit. Hi per delectus, alibi servituri, auferuntur: coniuges sororesque, etsi hostilem libidinem effugiant, nomine amicorum atque hospitum polluuntur. fortunasque in tributum egerunt; in annonam frumentum. Corpora ipsa ac manus silvis ac paludibus emuniendis, verbera inter ac contumelias, conterunt. Nata servituti mancipia semel veneunt, atque ultro a dominis aluntur: Britannia servitutem suam quotidie emit, quotidie pascit. Ac, sicut in familia recentissimus quisque servorum et conservis ludibrio est : sic, in hoc orbis terrarum vetere famulatu, novi nos et viles in excidium petimur. Neque enim arva nobis, aut metalla, aut portus sunt, quibus exercendis reservemur. Virtus porro ac ferceia subicotorum ingrata imperantibus: et longinquitas ac secretum ipsum quo tutius, eo suspectius. Ita, sublata spe veniae, tanden semite animum, tam quibus salus, quam quibus gloria escinius est. Tac., Agr., 30, 31.

111. Reflections on the Death of Agricola.

Et ipee quidem, quamquam medio in spatio integrae setat ereptus, quantum ad gloriam, longimimum aevum peregit Quippe et vera bona, quae in virtutibus sita sunt, impleves consularibus ac triumphalibus ornamentis praedito, quid ali adstrucre fortuna poterat ! Opibus nimiis non gaudebat, case contigerant. Filia atque uxore superstitibus, potest vi etiam beatus, incolumi dignitate, florente fama, salvis adfini bus et amicitiis, futura effugisse. Nam, sicuti durare in les beatissimi saeculi luce, ac principem Traianum videre, quodam augurio votisque apud nostras aures ominabatur : ita festinatae mortis grande solatium tulit, evasisse postremum illud tempos, quo Domitianus, non iam per intervalla ac spiramenta temporum, sed continuo et velut uno ictu, rempublicam exhausit. Non vidit Agricola obsessam curiam, et clausum armis senatum, et eadem strage tot consularium caedes, tot nobilissimarum feminarum exsilia et fugas. Una adhuc victoria Carus Metius censebatur, et intra Albanam arcem sententia Messalini strepebat, et Massa Baebius iam tum reus erat. Mox nostrae duxere Helvidium in carcerem manus: nos Maurici Rusticique visus, nos innocenti sanguine Senecio perfudit. Nero tamen subtraxit oculos, iussitque scelera, non spectavit : praecipua sub Domitiano miseriarum pars erat, videre et adspici, cum suspiria nostra subscriberentur, cum denotandis tot hominum palloribus sufficeret saevus ille vultus et rubor, quo se contra pudorem municut Tu vero, felix, Agricola, non vitae tantum claritate, sed etian opportunitate mortis. Tac., Agr., 44, 45.

112. The Example of Agricola's Virtue.

Omnia sine dubio, optime parentum, adsidente amantissima anore, superfuere honori tuo: paucioribus tamen lacrimis compenitus es, et novissima in luce desideravere aliquid oculi tui

Si quis piorum manibus locus; si, ut sapientibus placet, non cum corpore exstinguuntur magnae animae : placide quiescas, nosque, domum tuam, ab infirmo desiderio et muliebribus lamentis ad contemplationem virtutum tuarum voces, quas neque lugeri neque plangi fas est: admiratione te potius, et immortalibus laudibus, et, si natura suppeditet, aemulatu decoremus. Is verus honos, ea conjunctissimi cuiusque pietas. Id filiae quoque uxorique praeceperim, sic patris, sic mariti memoriam venerari, ut omnia facta dictaque eius secum revolvant, famamque ac figuram animi magis quam corporis complectantur; non quia intercedendum putem imaginibus, quae marmore aut aere finguntur: sed ut vultus hominum, ita simulacra vultus imbecilla ac mortalia sunt; forma mentis aeterna: quam tenere et exprimere, non per alienam materiam et artem, sed tuis ipse moribus, possis. Quidquid ex Agricola amavimus, quidquid mirati sumus, manet mansurumque est in animis hominum, in aeternitate temporum, fama rerum. Nam multos veterum, velut inglorios et ignobiles, oblivio obruet : Agricola, posteritati narratus et traditus, superstes erit. Tac., Agr., 45, 46.

113. A Love Poem,

Dum semihiulco savio Meum puellum savior, Dulcemque florem spiritus Duco ex aperto tramite; Animula aegra et saucia Cucurrit ad labias mihi, Rictumque in oris pervium Et labra pueri mollia, Rimata itineri transitus, Ut transiliret, nititur. Tum si morae quid plusculae Fuisset in coetu osculi Amoris igni percita Transisset, et me linqueret: Et mira prorsum res foret, Ut ad me fierem mortuus Ad puerum intus viverem.

Poet, ap. Gell., xix. 11.

114. Love goes through all Creation.

Cras amet, qui nunquam amavit, quique amavit, cras ametet Ipsa Troianos nepotes in Latinos transtulit, Ipsa Laurentem puellam coniugem nato dedit; Moxque Marti de sacello dat pudicam virginem; Romuleas ipsa fecit cum Sabinis nuptias; Unde Ramnes et Quirites, proque prole posterum Romuli, patrem crearet et nepotem Caesarem. Cras amet, qui nunquam amavit, quique amavit, cras amer Rura fecundat voluptas, rura Venerem sentiant. Inee Amor puer Dionae ruor natus dicitur. Hunc ager, quum parturiret, ipsa suscepit sina; Ipse florum delicatis educavit osculis. Cras amet, qui nunquam amavit, quique amavit, cras amet Ecce iam super genistas explicant tauri latur! Quisque tutus, quo tenetur, coniugali foedere. Subter umbras cum maritis ecce balantum greges! Et canoras non tacere diva iussit alites. Tam loquaces ore rauco stagna cycni perstrepunt: Assonat Terri puella subter umbram populi; Ut fates motus amoris ore dici musico, Et neges queri sororem de marito barbaro. Illa cantat: nos tacemus. Quando ver venit meum, Quando faciam uti chelidon, ut tacere desinam? Perdidi Musam tacendo, nec me Phoebos respicit. Sic Amyclas, quum tacerent, perdidit silentium. Cras amet, qui nunquam amavit, quique amavit, cras amet-Pervig., Ven., 68-93.

115. A Letter to the Emperor Antoninus Pius.

Quom accepi literas tuas, ita rescribere coeperam: ama me ut amas, inquis. Huic verbo respondere paulo verbis pluribus in animo est: prolixius enim rescribere tibi tempore illo solebam, quo amatum te a me, satis compertum tibi esse tute osteridis. Vide. quaeso, ne temet ipse defrudes et detrimentum armoris ultro poscas: amplius enim tanto amari te a me velim credas mihi, quanto omnibus in rebus potior est certus praesens fructus quam futuri spes incerta. Egone qui indolem ingenii tui in germine etiam tum et in herba et in flore dilexerim, nunc frugem ipsam maturae virtutis nonne multo multoque amplius

iligam ! tum ego stolidissimus habear agrestium omnium omnimque aratorum, si mihi cariora sint sata messibus. uae optavi quaeque vovi compos optatorum votorumque neorum damnatus atque multatus sum: in eam multam dupliatum amorem tuum desero;* non ut antiquitus multas inrogari nos fuit mille minus dimidio. Assae nutricis est infantem ragis diligere quam adultum; suscensere etiam pubertati stulta utrix solet, puerum de gremio sibi abductum et campo aut foro raditum. Litteratores etiam isti discipulos suos, quoad puerilia iscunt et mercedem pendunt, magis diligunt. Ego quom ad uram cultumque ingenii tui accessi, hunc te speravi fore qui unc es; in haec tua tempora amorem meum intendi lucebat in meritia tua virtus insita, lucebat etiam magis in adulescentia: ed ita ut cum serenus dies inluculascit lumine incohato. am virtus integra orbe splendido exorta est et radiis disseminata st: tu me ad pristinam illam mensuram luciscentis amoris tui evocas et iubes matutina dilucula lucere meridie. uaeso, quanto ampliore nunc sis virtute, quam antea fueris: uo facilius credas quanto amplius amoris merearis, et poscere esinas tantundem. Front., Ep. ad Anton. et Inv., I. v., ed. Vaber, p. 102.

116. The Affection between Fronto and his Royal Pupil.

Igitur, ut argumentum aliquod prolixiori epistulae reperiam,. uod, oro te, ob meritum me sic amas? quid iste Fronto tantum oni fecit, ut eum tanto opere tu diligas? caput suum pro te aut arentibus tuis devovit? Succidaneum se pro vestris periculisubdidit? provinciam aliquam fideliter administravit? exercium duxit? nihil eorum. Ne cotidianis quidem istis officiis irca te praeter ceteros fungitur. Nam neque domum vestram liluculo ventitat, neque cotidie salutat, neque ubique comitatur ec semper spectat, (v. l. exspectat) vide igitur ut, siquis interoget, cur Frontonem ames, habeas in promptu quod facile espondeas. At ego nihil quidem malo quam amoris erga me ni nullam extare rationem. Nec omnino mihi amor videtur, ui ratione oritur et iustis certis de causis copulatur : amorem go illum intellego fortuitum et liberum et nullis causis servienem, impetu potius quam ratione conceptum, qui non officiis, uti gnis, sed sponte ortis vaporibus caleat. Baiarum ego calidos pecus malo quam istas fornaculas balnearum, in quibus ignis

^{*} Perh., defero.

cum sumptu atque fumo accenditur brevique restinguitur. At illi ingenui vapores puri perpetuique sunt, grati pariter et gratuiti. Tuus igitur iste amor incultus et sine ratione exortus, spero, cum cedris porro adolescet et aesculis : qui si officiorum ratione colerentur, non ultra myrtos laurusque procresceret, quibus satis odoris parum roboris. Et omnino quantum fortuna rationi, tantum amor fortuitus officiosa amori antistat. Quis autem ignorat, rationem humani consilii vocabulum esse, fortunam autem deam dearumque praecipuam! templa fana delubra passim fortunae dicata; rationi nec simulacrum nec aram usquam consecratam i non fallor igitur qui malim amorem erga me tuum fortuna potius quam ratione genitum. Neque vero unquam ratio fortunam aequiperat, neque maiestate, neque usu, neque dignitate. Nam neque aggeres manu ac ratione constructos montibus comparabis, neque aquaeductus omnibus, neque receptacula fontibus. Tum ratio consiliorum prudentia appellatur, vatum impetus divinatio nuncupatur. Nec quisquam prudentissimae feminae consiliis potius accederet quam vaticinationibus Sibyllae. Quae omnia quorsum tendunt? ut ego recte malim impetu et forte potius quam ratione ac merito meo diligi. Quam ob rem, etiamsi qua iusta ratio est amoris erga me tui, quaeso, Caesar, sedulo demus operam ut ignoretur et lateat; sine homines ambigant, disserant, disputent, coniectent, requirant, ut Nili caput, ita nostri amoris originem. Sed iam hora decima tangit et tabellarius tuus mussat: finis igitur sit epistulae. Vale. Front., Ep. ad M. Caes., I. iii., ed. Naber, p. 6.

117. A Letter from young M. Aurelius* to his Preceptor Fronto.

t

Ω

Æ

ı t

Li.

400

ĪΙĮ

00

7

M. Caesar Magistro suo. Sed quae, inquis, fabula? Ut pater meus a vineis domum se recepit, ego solito more equum inscendi, et in viam profectus sum, et paululum provectus. Deinde ibi in via sic oves multae conglobatae adstabant, ut iocus solitarius, et canes quatuor, et duo pastores, sed nihil praeterea. Tum pastor unus ad alterum pastorem, postquam plusculos equites vidit, Vide tibi istos equites, inquit, nam illi solent maximas rapinationes facere. Ubi id audivi, calcar equo subringo, equum in oves inigo. Oves consternatae disperguntur: aliae alibi palantes balantesque oberrant. Pastor furcam intorquet; furca in equidem, qui me sectabatur, cadit. Nos aufugimus. Eo pacto, qui matuebat, ne oves amitteret, furcam

[·] He was, according to Naber, eighteen years of age.

perdidit. Fabulam existimas? Res vera est. At etiam plura erant, quae de ea re scriberem, nisi iam me nuntius in balneum arcesseret. Vale, mi magister dulcissime, homo honestissime et rarissime, suavitas, et caritas et voluptas mea. Front., ad M. Caes et Invicem, II. xii., ed. Naber, p. 35.

118. Another Letter from young M. Aurelius to Fronto.

Have mihi magister dulcissime. Nos valemus. Ego aliquantum prodormivi propter perfrictiunculam, quae videtur sedata esse. Ergo ab undecima noctis in tertiam diei partim legi ex agricultura Catonis, partim scripsi, minus misere mehercule quam heri. Inde salutato patre meo, aqua mulsa sorbenda usque ad gulam et reiectanda fauces fovi potius quam dicerem "gargarissavi," nam et ad Novium credo et alibi. Sed faucibus curatis abii ad patrem meum et immolanti adstiti. Deinde ad merendam itum. Quid me censes prandisse? panis tantulum, cum conchim, caepas et maenas bene praegnates alios vorantes viderem. Deinde uvis metendis operam dedimus, et consudavimus, et iubilavimus, et "aliquot," ut ait auctor, "reliquimus altipendulos vindemiae superstites." Ab hora sexta domum redimus: paululum studui atque id ineptum. Deinde cum matercula mea supra torum sedente multum garrivi. Meus sermo hic erat; quid existimas modo meum Frontonem facere? Tum illa: Quid autem tu meam Gratiam? Tum ego: Quid autem passerculam nostram Gratiam minusculam? Dum ea fabulamur atque altereamur, uter alterum vestrum magis amaret, discus crepuit, id est pater meus in balneam transisse nuntiatus Loti igitur in torculari cenavimus; non loti in torculari, sed loti cenavimus; et rusticos cavillantes audivimus libenter. Inde reversus, priusquam me in latus converto ut stertam, meum, pensum explico et diei rationem meo suavissimo magistro reddo. quem si possem magis desiderare, libenter plusculum macerarer. Front., ad M. Caes. et Invicem, IV. vi., ed. Naber, p. 69.

119. A Birthday Congratulation from the young Emperor.

Have mi Magister optime! Scio natali die quoiusque pro eo, quoius is natalis dies est, amicos vota suscipere; ego tamen, quia te iuxta ac memet ipsum amo, volo hac die, tuo natali, mihi bene precari. Deos igitur omnis, qui usquam gentium vim suam praesentem promptamque hominibus praebent, qui vel somniis vel mysteriis vel medicina vel oraculis usquam iuvant atque pollent, eorum deorum unumquemque mihi votis

advoco, meque pro genere cuiusque voti in eo loco constituo, de quo deus ei rei praeditus facilius exaudiat. Igitur iam primum Pergamei arcem ascendo et Aesculapio supplico, uti valetudinem magistri mei bene temperet vehementerque tueatur. Inde Athenas degredior. Minervam genibus nixus obsecro atque oro, si quid ego unquam litterarum sciam, ut id potissimum ex Frontonis ore in pectus meum commigret. Nunc redeo Romam, deosque viales et promarinos votis imploro, uti mihi omne iter tua praesentia comitatum sit, neque ego tam saepe tam saevo desiderio fatiger. Postremo omnis omnium populorum praesides deos, atque ipsum locum, qui Capitolium montem strepit, quaeso tribuat hoc nobis ut istum diem, quo mihi natus es, tecum, firmo te laetoque, concelebrem. M. Aur. in Front., ad M. Caes. et Invicem, III. ix., ed. Naber, p. 47.

120. Fronto compliments Aurelius Verus on his Generalship.

Exercitus tibi traditus erat luxuria et lascivia et diutino otio corruptus. Milites Antiochiae adsidue plaudere histrionibus consueti, saepius in nemore vicinae ganeae quam sub signis Equi incuria horridi, equites volsi: raro brachium aut crus militum hersutum. Ad hoc vestiti melius quam armati: adeo ut vir gravis et veteris disciplinae Laelianus Pontius loricas partim eorum digitis primoribus scinderet, equos pulvillis instratos animadverteret; iussu eius cornicula consecta. a sedilibus equitum pluma quasi anseribus devolsa. Pauci militum equum sublimitus insilire, ceteri aegre calce, genu. poplite repere: haud multi vibrantis hastas, pars maior sine vi et vigore, tanquam laneas iacere. Alea in castris frequens, somnus pernox, aut in vino vigilia. Huiuscemodi milites quibus imperiis contineres et ad frugem atque industriam converteres. nonne te Hannibalis duritia, Africani disciplina, Metelli exempla historis perscripta docuerunt? Ipsum hoc tuum a te diutina prudentia consultum, quod non ante signis conlatis manum cum hostibus conseruisti, quam levibus proeliis et minutis victoriis militem imbueres, nonne Cato docuit, orator idem et imperator Ipsa subieci Catonis verba, in quibus consiliorum tuorum expressa vestigia cerneres. "Interea unamquamque turmam, manipulum, cohortem, temptabam quid facere possent: proeliis levibus spectabam cuiusmodi quisque esset: si quis strenue fecerat, donabam honeste, ut alii idem vellent facere, atque in contione verbis multis laudabam." Front., Ep. ad Ver. Caes., ii. 1, ed. Naber, p. 128.

121. Fragment of a Speech by Fronto against a Testamentary Law of the Proconsul.

Si hoc decretum tibi proconsulis placuerit, formam dederis omnibus omnium provinciarum magistratibus, quid in ciusmodi causis decernant. Quid igitur eveniet? Illud scilicot, ut testamenta omnia ex longinquis transmarinisque provinciis Romam ad cognitionem tuam deferantur. Filius excredatum se suspicabitur, postulabit ne patris tabulae operiantur. Idem filia postulabit, nepos, abnepos, frater, consobrinus, patruus, avunculus, amita, matertera, omnia necessitudinum nomina hoc privilegium invadent, ut tabulas aperiri vetent, ipsi possessione iure sanguinis fruantur. Causa denique Romani remissa quid eveniet? Heredes scripti navigabunt, exercdati autem in possessione remanebunt, diem de die ducent, dilationes petentes fora variis excusationibus trahent. Hiemps est et crudum mare hibernum est; adesse non potuit. Ubi hiemps praeterierit, vernae tempestates incertae et dubiae moratae sunt. Ver exactum est; aestas est calida et sol navigantis urit et homo nauseat. Autumnus sequitur; poma culpabuntur et languor excusabitur. Fingo haec et comminiscor? quid? in hac causa nonne hoc ipsum evenit? Ubi est adversarius, qui iampridem ad agendam causam adesse debuerat? "In itinere est." Quo tandem in itinere? "Ex Asia venit." Et est adhuc in Asia. "Magnum iter et festinatum." Navibusne an equis an diplomatibus facit haec tam velocia stativa? Cum interim cognitione proposita, semel a te, Caesar, petita dilatio et impetrata: proposita cognitione rursum, a te duum mensium petitur delatio. Duo menses exacti sunt idibus proximis et dies medii isti aliquot. Venit tandem? Si nondum venit, at sultem adpropinquat? Si nondum adpropinquat, at saltem profeetus ex Asia est? Si nondum profectus est, at saltem cogitat? Quid ille cogitat aliud quam bonis alienis incubare, fructus diripere, agros vastare, rem omnem dilapidare? Non ille ita stultus est, ut malit venire ad Caesarem et vinci quam remanere in Asia it possidere. Qui mos si fuerit inductus, ut desquetarum testamenta ex provinciis transmarinis Romam mittautur, iudignius et acerbius testamentorum periculum crit quam zi corpora mittantur defunctorum. Front., ad M. Caes. et Invicem, L vi., ed. Naber, p. 14.

PART III .- WIT AND HUMOUR.

A .- Period I., B.C. 240-80.

1. An Honest old Servant is convinced that he is not himself.

. In 120,000 our our out of the second

So. Sí tu Sosia és, legiones quóm pugnabant máxume, Quíd in tabernació fecisti! Víctus sum, si díxeris. Me. Cádus erat vini; índe implevi hírneam—So. Ingressíst

Mc. Cadus erat vini; inde implevi hirneam—So. inglesses viam?

Me. Eam ego, ut matre fúerat natum, víni eduxí meri.

So. Mira sunt, nisi latuit intus illic in illac hirnea!

Factum est illud, ut égo illic vini hírneam ebiberím meri. Me. Quíd nunc? vincon' árgumentis, té non esse Sósiam!

So. Tú negas med ésse? Me. Quid ego ní negem, qui ego mét siem?

So. Quís ego sum saltém, si non sum Sósia? Te interrogo.

Me. Ubi ego Sosia ésse nolim, tu ésto sane Sósia.

Núnc, quando ego sum, vápulabis, ni hínc abis ignóbilis.

So. Cérte edepol, quom illúnc contemplo et fórmam cognoso

meam.

Quémadmodum ego sum, (saépe in speculum inspéxi,) nimis similíst mei ;

Itidem habet petasum ac vestitum; tam consimilist aque

Súra, pes, statúra, tonsus, óculi, nasum, [déns,] labra, Málae, mentum, bárba, collum tótus—quid verbís opust? Sí tergum cicátricosum, níhil hoc simili est similius. Séd quom cogito, équidem certo idém sum, qui semper fui: Nóvi herum, novi aédis nostras: sáne sapio et séntio. Nón ego illi obtémpero, quod lóquitur: pultabó foris.

Me. Quó agis te? So. Domúm. Me. Quadrigas sí nunc inscendás Iovis.

Atque hinc fugias, ita vix poteris éffugere infortúnium.

So. Nónne herae meae núntiare, quód herus meus iuszít, licet?

Me. Túae si quid vis núntiare; hanc néstram adire nén sinam.

Nam si me irritassis, hodie lumbifragium hinc auferes.

So. Abeo potius. Di immortales, obsecro vostram fidem,
Ubi ego perii? ubi immutatus sum? übi ego formam perdidi?

An egomet me illic reliqui, si forte oblitus fui?

Nam hic quidem omnem imaginem meam, quae ante hac fuerat, possidet.

Vívo fit quod núnquam quisquam mórtuo faciét mihi. Plaut., Amph., I. i. 274-306.

2. A Clever Slave debates how to get Money for his Master.

Hércle vero, Líbane, nunc te méliust expergíscier! Atque argento cómparando fingere falláciam. Iám diu factum est, quóm discesti áb hero atque abiisti ád forum:

Igitur inveniúndo argento ut fingeres falláciam,
Ibi tu ad hoc diéi tempus dórmitasti in ótio.
Quín tu abs te socórdiam omnem réicis, segnitiem amovcs,
Atque ad ingeniúm vetus vorsútum te recipis tuom?
Sérva herum: cave tú idem faxis, alii quod servi solent,
Quí ad heri fraudátionem cállidum ingeniúm gerunt.
Unde sumam? quem intervortam? quo hanc celocem cónferam?

Impetritum, inauguratum est; quovis admittunt aves;
Pícus, cornix ést ab laeva, corvus, parra ab dextera.
Consuadent. Certum hércle est, vostram consequi senténtiam.
Séd quid hoc, quod picus ulmum tundit? Haud temerarium est.

Cérte hercle, ego quantum éx augurio aúspicii intéllego, Aút mihi in mundó sunt virgae, aut átriensi Saúreae. Séd quid illuc, quod éxanimatus cúrrit hic Leónida? Métuo, quod illic óbscaevavit méae falsae falláciae. Plaut., Asin., II. i.

3. Interchange of Compliments between two Slaves.

Le. Perfidiae laudes grátiasque habémus merito mágnas, Quum néstris sycophántiis dolis astutiísque, Scapulárum confidentia, virtúte ulmorum freti, Advorsum stimulos, láminas, crucésque, compedésque, Nervos, catenas, cárceres, numéllas, pedicas, bóias, Indúctoresque acérrumos, gnarósque nostri térgi, Eas núnc legiones, cópias, exércitusque, fúrum Vi púgnando, periúriis nostrís, euge! potíti. Id virtute huius collegue meaque comitate Factúmst. Li. Qui me est vir fórtior ad súfferendas plágas? Le. Edepól virtutes qui tuas nunc possit collaudare, Sicut ego possum, quaé domi duellíque male fecisti! Nae illa édepol pro meritó tuo memorári multa possunt: Ubi fidentem fraudáveris; ubi hero infidelis fúeris; Ubi verbis conceptis sciens lubénter periuraris; Ubi párietes perfóderis; in fúrto ubi sis prehénsus; Ubi saépe causam díxeris pendéns adversus ócto Artitos, audacés viros, valéntes virgatóres. Li. Fateór, profecto, ut praédicas, Leónida, esse véra; Verum édepol nae etiam túa quoque malefácta iterari múlta Et véra possunt: úbi sciens fidéli infidus fúeris; Ubi prénsus in furtó sies manufésto, et verberatus; Ubi périuraris; úbi sacro manús sis admolítus; Ubi heris damno et moléstiae et dedécori saepe fúeris; Ubi, créditum tibi quód sit, tibi datum ésse pernegáris; Ubi amícae, quam amicó tuo, fueris magis fidélis; Ubi saèpe ad languorém tua duritia dederis ócto Validós lictores úlmeis afféctos lentis vírgis. Num mále relata est grátia! ut collégam collaudávi! Le. Ut méque teque máxume atque ingénio nostro décuit. Plant., Asin., III. ii. 1-3L.

4. The Disadvantages of marrying for Money.

Me. Nulla érgo dicat: Equidem dotem ad te áttuli Maiórem multo, quám tibi erat pecúnia: Enim míhi quidem aequom est púrpuram atque aurum dari, Ancillas, mulos, múliones, pédisequos, Salútigerulos púeros, vehicla, quí vehar. Fa. Ut mátronarum hic fácta pernovít probe!

Moribus praefectum múlierum hunc factúm velim. Me. Nunc quóquo venias, plús plaustrorum in aédibus Videás, quam ruri, quándo ad villam véneris. Sed hoc étiam pulcrum est, praé quam ubi sumtús petunt; Stat fullo, phrygio, aurifex, lanarius, Ciniflónes, patagiárii, indusiárii, Flammeárii, violárii, cerinárii, Aut mánulearii, aút murobrechárii; Propólae linteónes, calceolárii, Sedentárii sutóres, diabathrárii, Soleárii astant, ástant molochinárii; Petúnt fullones, sárcinatorés petunt; Strophiárii astant, ástant semizonárii. Iam hosce absolutos censeas: cedúnt, petunt Trecenti; circumstant phylacistae in atriis, Textores, limbulárii, arculárii. Ducúntur; datur aes. Iam hósce absolutos cénseas; Quom incédunt infectóres crocotulárii, Aut áliqua mala crux sémper est, quae aliquíd petat. Eu. Compéllarem ego illum, ní metuam, ne désinat Memoráre mores múlierum; nunc síc sinam. Me. Ubi núgivendis rés soluta est 6mnibus Pro illís crocotis, stróphiis, sumto uxório: Ibi ád postremum cédit miles, aés petit. Itúr, putatur rátio cum argentário; Impránsus miles ádstat, aes censét dari. Ubi disputata est rátio cum argentário, Etiám plus ipsus débet argentário. Spes prórogatur míliti in aliúm diem. Hae sunt atque aliae multae in magnis dotibus Incómmoditates súmtusque intolerabiles. Nam quae indotata est, éa in potestate ést viri; Dotátae mactant ét malo et damnó viros. Plaut., Aul., III. v. 24-62.

5. Casting Lots for a Wife.

Chalinus and Olympio, rival suitors; Stalino and his wife Cleostrata act as umpires.

St. Eûge! Cave! Coniícite sortis núnc īam ambo huc. Eccere.

Uxor, aequa. Ol. Nóli uxori crédere. St. Habe animum bonum.

- OL Crédo hercle, hodie dévotabit sórtis, si attiguest. & Tace.
- Ol. These. Does quasso-Ch. Ut quidem to hodie cancer et fureim feras.
- Ol. Mihi út sortitio evéniat. Ch. Ut quidem, hérele, pedibus péndess.
- Ol. At, tu ut oculos émungare ex cápite per nasúm tuos.
- Ch. Quid times! parátum oportet éuse iam laquesim tibi.
- Ol. Péristi! St. Animum advértite ambo. Ol. Ticeo. St. Nunc tu, Cleóstrata,
- Ne à me memores málitices de hác re factum, aut sáspices:
- .Tibi permitto; túte sorti. Ol. Pérdis me! Ch. Lucrúm facit.
- St. Hoc age, sis, Olympio! Ol. Si hic litteratus mé sinat.
- & Quéd bonum atque fértunatum mihi sit—Ol Ita vero; ét mihi.
- Ch. Non! Ol. Imo hercle! Ch. Imo mihi hercle! St. Hie vincet; tu vivés miser.
- Praécide os tu illi hodie! Age! écquid fit! Cl. Ne obiexis manum!
- Ol. Compressan' palma, an porrecta, fério? St. Age, ut vis. Ol. Hém tibi!
- Cl. Quid tibi istunc táctio est? Ol. Quia Iúpiter iussít meus.
- Cl. Fèri malam tu illi rúrsum. Ol. Perii, púgnis caedor, Iúpiter!
- NL Quid tibi tactio hunc fuvit? Ch. Quia iussit haec Iuno
- St. Patiundum est, siquidém me vivo mes uxor imperium éxhibet.
- Cl. Tam húic loqui licére oportet, quam ísti. Ol. Cur omén
- Vítuperat? S. Malé, Chaline, tíbi cavendum cénseo.
- Ch. Témperi, postquam oppugnatum est os! St. Age, uxor, núnc ïam
- Sórti. Vos advortite animum. Praébe tu. Ol. Ubi sim. néscio.
- Périi, cor tineósum, opinor, hábeo: iamdudúm salit;
- Dé labore péctus tundit. Cl. Téneo sortem. St. Effér foras!
- Ch. lamne mortuu's! Ol. Ostende! Mea ést. Ch. Mala crux ea ést quidem.
- Víctus es, Chaline! St. Tum nos démum vivere, Cl.
- Olýmpio, Gaúdeo. Ol. Pietáte factum est mea átque maiorúm meum.
- St. Intro abi, uxor, átque adorna núptias.
  - Plaut., Cas., II. vi. 34-43, 49-67.

6. The Way about Town.

Séd dum hic egreditúr foras. Commonstrabo, quo in quemque hominem fácile inveniatis Né nimio opere súmat operam, sí quem conventúm velit, Vél vitiosum vél sine vitio, vél probum vel improbum. Quí periurum convenire volt hominem, mitto in comitium; Quí mendacem et glóriosum, ápud Cloacinaé sacrum. Dítis damnosós maritos súb Basilica quaérito. Sýmbolarum cóllatores ápud forum piscárium. In foro infimó boni homines átque dites ámbulant. In medio proptér Canalem, ibi ostentatorés meri. Cónfidentes gárrulique et málevoli suprá Lacum, Qui alteri de níhilo audacter dícunt contuméliam, Et, qui ipsi sat habént quod ipsis vére possit dícier. Súb Veteribus, sbi sunt, qui dant quíque accipiunt sénori. Pone aedem Castoris, ibi sunt, súbito quibus credás male. In Tusco vico, sbi sunt homines, qui spsi sese vénditant. In Velabro vél pistorem, vél lanium, vel harúspicem, Vél qui ipsi vorsánt, vel, qui alii súbvorsentur, praébeant. Plant., Curc., IV. i. 5-23.

7. Menaechmus mistaken for his Brother.

Me. Aduléscens, quaeso, quíd tibi mecum ést rei, Qui míhi male dicas, hómini ignoto, ínsciens? An tíbi malam rem vís pro maledictís dari Postea? Pe. Eam quidem edepol té dedisse intéllego. Me. Respónde, adulescens, quaéso, quid nomén tibi est? Pe. Etiám derides, quási non nomen nóveris? Me. Non édepol ego te, quód sciam, unquam ante húnc diem Vidí neque novi; vérum certo, quísquis es, Aequóm si facias, míhi odiosus né sies. Pe. Non mé novisti? Me. Nón negem, si nóverim. Pe. Menaéchme, vigila! Me. Vígilo hercle equidem, quód sciam.

Pe. Tuum parasitum non novisti? Me. Non tibi Sanum est, adulescens, sinciput, ut intellego. Pe. Responde: subripuistin' uxori tuae Pallam istanc hodie, eamque dedisti Erotio? Me. Neque hércle ego uxorem hábeo, neque ego Erótio Dedí, nec pallam súrpui. Pe. Satin' sánus es? Occísa est haec res! Nón ego te indutúm foras Exíre vidi pálla? Me. Vae capití tuo! Tun' méd indutum fuísse pallam praédicas? Pe. Ego hércle vero. Me. Nón tu abis, quo dígnus es, Aut té piari iúbes, homo insaníssume! Pe. Numquam édepol me quisquam éxorabit, quín tuae Uxóri rem omnem iám, uti sit gesta, éloquar. Omnés in te istaec récident contuméliae. Faxo haud inultum prándium coméderis.

Plaut, Men., III. ii. 29-55.

8. A Butler who yields to Temptation.

Palaestrio, chef de maison; Lucrio, under-butler.

Pa. Eho, an dórmit Sceledrus íntus? Lu. Non nasó quidem: Nam eo mágnum clamat. Tétigit calicem clánculum: Demísit nardini amphoram cellarius. Pa. Eho, tú sceleste, qui illi suppromús's, eho! Lu. Quid vís? Pa. Qui lubitum est illi condormiscere? Lu. Oculis, opinor. Pa. Nón te istuc rogitó, scelus. Procéde huc: periistí iam, nisi verúm scio. Promsisti tu illi vinum? Lu. Non promsi. Pa. Negas? Lu. Nego hércle vero: nam îlle me vetuit dicere. Neque équidem heminas ócto expromsi in úrceum, Neque ille hic calidum exbibit in prandium. Pa. Neque tú bibisti? Lu. Dí me perdant, sí bibi. Si bibere potui. Pa. Qui iam? Lu. Quia enim obsorbui: Nam nímis calebat, ámburebat gútturem. Pa. Alii ébrii sunt, álii poscam pótitant! Bonó suppromo et prómo cellam creditam! Lu. Tu hercle idem faceres, si tibi esset crédita Quoniam aémulari non licet, nunc invides. Pa. Eho an únquam promsit áutehac? respondé, scelus! Atque, út tu scire póssis, edicó tibi: Si falsa dixis, Lúcrio, excruciábere? Lu. Ita véro? ut tu ipse mé dixisse délices, Posteá sagina ego éiciar cellária; Ut tíbi, si promtes, álium suppromúm pares. Pa. Non édepol faciam: age, éloquere audactér mihi.

Lu. Nunquam édepol vidi prómere; verum héc erat:
Mihi ímperabat; égo promebam póstea.

Pa. Hui, illic crebro cápite sistebánt cadi!

Lu. Non hércle tam istic válide casabánt cadi,

Sed in célla erat paullúm nimis loculi lúbrici:
Ibi erát bilibris aquális, hic proptér cados;

Ea saépe decies cómplebatur dé die.

Eam plénam atque inánem fieri máxumam

Vidi; úbi hama bacchabátur, casabánt cadi.

Pa. Abi, abi íntro iam. Vos ín cella vinária

Bacchánal facitis: iam hércle ego herum adducam á foro.

Plaut., Mil. Gl., III. ii. 8-44.

· 9. A Braggart Captain and his Parasite.

Ar. Quid in Cappadocia, úbi tu quingentos simul, Ni hebés machaera fóret, uno ictu occideres? Py. At péditatus relíquiae erant, si víverent. Ar. Quid tíbi ego dicam, quód omnes mortalés sciunt, Pyrgópolinicem te únum in terra vivere Virtúte et forma et fáctis invictíssumis? Amant te omnes mulieres, neque hercle iniúria, Qui sis tam pulcer; út vel illae, quae here pállio Me réprehenderunt. Py. Quid here dixerunt tibi? Ar. Rogitábant: Hiccine Achilles est, inquít, tibi? Imo éius frater, inquam. Innuit altera: Ergó mecastor púlcer est, inquít mihi, Et líberalis. Víde, caesaries quám decet. Nae illaé sunt fortunatae, quae cum isto cubant! Py. Itane aibat tandem? Ar. Quaé me ambae obsecráverint, Ut te hódie quasi pompam illac praeterdúcerem. Py. Nimia est miseria, púlcrum esse hominém nimis. Ar. Moléstae sunt mihi: órant, ambiunt, óbsecrant, Vidére ut liceat; ad sese arcessi iubent: Ut tuó non liceat óperam dare negótio. Plaut., Mil. Gl., I. i. 52-71.

10. A Braggart Captain (another Portrait).

Ly. Sed, quaéso, ubinam illic restitit milés modo, Qui hanc míhi donavit, quem égo vocavi ad prándium? Sed éccum incedit. An. Ita, ut occepi dícere, Lenfille, de illac págna Pentethrónica, Qua séxaginta millia hominum unó die Voláticorum mánibus occidí meis. Ly. Ehem voláticorum hóminum? An. Ita dicó quidem. Ly. An, óbsecro, usquam súnt homines volátici? An. Fuére; verum ego interfeci. Ly. Quómodo Potuisti? An. Dicam. Viscum legioni dedi Fundásque; eo praesternébant folia fárferi. Ly. Quoi réi! An. Ne ad fundas viscus adhaerésceret. Ly. Perge: óptume hercle péieras. Quid postea? An. In fundas visci indébant grandiculos globos; Eo illós volantes iússi funditárier. Quid múlta verba? quémquem visco offenderant, Tam crébri ad terram décidebant, quam pira. Ut quisque acciderat, eum necabam illico Per cérebrum pinna súa sibi, quasi túrturem. Ly. Si hercle ístuc unquam fáctum est, tum me Iúpiter Faciát, ut semper sácruficem, nunquám litem. An. An mi haéc non crédis? Ly. Crédo, ut mi acquom est crédier. Age, cámus intro, dum éxta referuntúr. An. Volo Narráre tibi etiam únam pugnam. Ly. Níhil moror.

11. The Danger of making Love by Proxy.

Ag. Iam hércle tu perísti, ni illam míhi tam tranquillám facis,

Plaut., Poen., II. i. 22-45.

Quám mare est olim, quum ibi alcedo púllos educít suos Mi. Quíd faciam? Ag. Exorá, blandire, expálpa! Mi. Faciam sédulo;

Séd vide, sis, ne tu óratorem hunc púgnis pectas póstea.

Ag. Nón faciam. Ad. Nos eamus nunc. Etiam morare 3 Mále facis:

Béne promittis múlta ex multis; ómnia incassúm cadunt. Líberare iúravisti me haúd semel, sed cénties.

Dúm te exspecto, néque usquam aliam míhi paravi cópiam, Néque istuc usquam apparet. Ita nunc sérvio nihiló minus I, soror. Abscéde tu a me. Ag. Périi! Eho, quid agis Mílphio?

Mi. Méa voluptas, méae deliciae, méa vita, mea amoénitas, Méus occllus, méum labellum, méa salus, meum sávium, Méum mel, meum cor, méa colostra, méus molliculus cáscus Ag. Méne ego illaec patiár praesente dici? Discruciór miser, Nísi ego illum iubeó quadrigis cúrsim ad carnuficém rapi! Ag. Nón ego homo trióboli sum, nísi ego illi mastígiae

Exturbo oculos átque dentes! Hém voluptatém tibi!

Hém mel! hem cor! hém colostram! hém salutem! hem sávium!

Mi. Impias, here, te! óratorem vérberas. Ag. Iam istéc magis!

Et iam ocellum addam, ét labellum, et línguam! Mi. Ecquid faciés modi?

Ag. Siccine ego te oráre iussi? Mi. Quómodo ergo orém?
Ag. Rogas?

Síc enim dicerés, sceleste: Húius voluptas, te 6bsecro, Húius mel, huius cor, húius labellum, húius lingua, huius sávium,

Húius colostra, húius dulciculus cáseus, mastígia;
Omnia illa, quaé dicebas tua ésse, ea memorarés mea.

Mi. Obsecro hercle té, voluptas húius atque odiúm meum,
Húius amica mámmeata, méa inimica et málevola,
Oculus huius, líppitudo méa, mel huius, fél meum,
Ut tu huic iráta ne sis; aút, si id fieri nón potest,
Cápias restim ac té suspendas cúm hero et vostra fámilia:
Nám mihi iam videó propter te víctitandum sórbilo,
Itaque iam quasi óstreatum térgum ulceribus géstito,
Própter amorem vóstrum. Ad. Amabo, mén' prohibere póstulas,

Né te verberét, magis quam ne méndax me advorsúm siet?

Ad. Vérum. Etiam tibi hanc amittam nóxiam unam,
Agorástocles.

Nón sum irata. Ag. Nón es! Ad. Non sum. Ag. Da érgo, ut credam, sávium.

Ad. Móx dabo, quum ab ré divina rédiero. Ag. I ergo strénue.

Plaut., Poen., I. ii. 145-159, 171-194.

12. "Diamond cut Diamond."

So. Paégnium, delíciae pueri, sálve: quid agis? út vales?

Pa. Sóphoclidisca, dí me amabunt. So. Quid me? utrum?

Pa. Hercle néscio.

Sed, si, ut digna es, fáciant, odio hercle hábeant et faciánt male.

Si. Mitte male loqui. Pa. Quum, ut digna es, dico, bene, non mále, loquor.

So. Quid agis! Pa. Feminam scelestam te, adstans contra. cóntuor.

So. Certe equidem puerum peiorem, quam te, novi néminem.

Pa. Quid mali facio, aut cui male dico? So. Cui pol cunque occásio est.

Pa. Némo homo unquam ita árbitratust. So. At pol multi esse ita sciunt.

Pa. Heia! So. Heia! Pa. Tuo éx ingenio môres alienôs probas.

So. Fateor ego profécto me esse, ut décet lenonis familiae.

Pa. Sátis iam dictum habeó. So. Sed quid tu! confitere, ut te aútumo !

Pa. Fátear, si ita sim. So. Iám abi: vicisti. Pa. Abi nunc

iam. So. Ergo hoc mi éxpedi, Quó agis! Pa. Quo tu! So. Die tu. Pa. Die tu. So. Prior rogavi. Pa. At póst scies.

So. Eo ego hinc haud longe. Pa. Et quidem ego haud longe. So. Quo ergó, scelus !

Pa. Ní sciero prius éx te tu éx me núnquam hoc, quod rogitás, scies.

So. Núnquam ecastor hódie scibis, príusquam ex ted audívero. Pa. Itane est! So. Itane est! Pa. Mala es. So. Scelestus. Pa. Décet me. So. Me quidem haúd decet.

Pa. Quid ais! Certumne ést celare, quó iter facias, péssuma! So. Obfirmastin' óccultare, quó te immittas, péssume?

Pa. Pár pari respóndes dicto: ábi iam, quando ita cérta, res 'st. Nihili facio scire. Valeas. So. Adsta! Pa. At propero. So. Et púl ego item.

Ps. Ecquid habes! So. Ecquid tú? Pa. Nihil equidem. So. Cedo manum ergo. Pa. Estne haéc manus ?

So. Ubi illa altera est furtífica laeva? Pa. Dómi eccam: huc nullam áttuli.

So. Hábes nescio quid. Pa. Né me attrecta, súbagitatrix! So. Sin te amo !

Pa. Mále operam locás. So. Qui? Pa. Quia enim níhil amas, quum ingrátum amas.

So. Témperi hanc vigiláre oportet fórmulam atque aetátulam:

Ne, úbi capillus vérsipellis fiat, foede semper sérvias.

Tú quidem haud etiam es octoginta póndo. Pa. At confidentia Illa militia militatur múlto magis, quam póndere.

At ego hanc operam pérdo. So. Quid iam? Pa. Quía peritis praedico.

Séd ego cesso. So. Máne. Pa. Molesta es. So. Ergo ero quoque, nísi scio,

Quó agas te. Pa. Ad vos. So. Et pol ego ad vos. Pa. Quíd eo? So. Quid id ad te áttinet?

Pa. Enim non ibis núnc vicissim, nísi scio. So. Odiosus's. Pa. Lubet.

So. Núnquam hercle istuc éxterebrabis tu, út sis peior, quam égo siem.

Pa. Malitia certare tecum, míseria est. So. Merx tú mala es.

Pa. Quíd est, quod metuas? So. Idem istuc, quod tu. Pa. Díc ergo, quid est? So. At vétita sum,

Ne hóc cuiquam homini edicerem, omnes múti ut loquerentúr prius.

Pa. Et edictum est magnópere mihi, ne cuíquam homini créderem,

Omnes muti út loquerentur prius hoc, quam ego. So. At tu hóc face:

Fíde data credámus. Pa. Novi. Omnés sunt lenae lévifidae, Néque tipullae lévius pondust, quám fides lenónia.

So. Díc, amabo. Pa. Díc, amabo. So. Nólo ames. Pa. Facile impetras.

So. Técum habeto. Pa. Et tu hóc taceto. So. Tácitum erit. Pa. Celábitur.

Plaut., Pers., II. ii. 22-64.

13. Slaves' Banter.

To. Parátum iam esse dícito, unde argéntum sit futúrum. Iubéto habere animúm bonum : dic me íllam amare múltum. Ubi se ádlevat, ibi me ádlevat. Quae díxi ut nuntiáres,

· Satin' éa tenes? So. Magis cálleo, quam aprúgnum callum cállet.

To. Properato, abi domum. Sa. Núnc ego huic graphicé facetus fiam:

Subníxis alis me inferam, atque amicibor glorióse.

To. Sed quis hic ansatus ambulat? Sa. Magnifice conscreabor.

To. Sagarístio hic quidem est. Quíd agitur, Sagarístio? ut valétur?

Ecquid, quéd mandavi tíbi, estne in te spéculae? Sa. Adíto: Vidébitur: factúm volo. Veníto: promovéto!

To. Quid hoc hic in collo tibi tumet? Sa. Vomica ést: pressare parce:

Nam ubi quí mala tetigít manu, dolóres cooriúntur.

To. Quando ístace innata ést tibi? Sa. Hodié. To. Secari iúbeas.

Sa. Metuó, ne immaturám secem: ne exhíbeat plus negóti.

To. Inspicere morbum tuóm lubet. Sa. Abi átque cavetibí, sis, A córnu. To. Quid iam? Sa. Quía boves bini híc sunt in cruména.

To. Emítte, sodes: ne énices fame! sine ire pastum.

Sa. Enim métuo, ut possim réicere in bubilem, ne vagéntur.

To. Ego réiciam: habe animum bonum. Sa. Credétur; commodábo.

Sequere hác, sis: argentum híc inest, quod dúdum me rogásti. To. Quid tú ais? Sa. Dominus mé boves mercátum Eretriam mísit;

Nunc mi Eretria erit haec túa domus.

Plant., Pers., II. v. 1-22.

14. Sagaristic pokes fun at the Persian.

To. Videór vidisse hic fórma persimilém tui, Eadém statura. Sa. Quíppe qui fratér siet. Do. Sed scíre velimus, quód tibi nomén siet. To. Quid áttinet, nos scíre? Sa. Ausculta ergo, út sciss: Vaníloquidorus, Vírginisvendónides, Nugípolyloquides, Argentiexterebrónides, Tedígniloquides, Númmorumexpalpónides, Quodsemelarripides, Núnquampostearéddides. Do. Heu hércle nomen múltis modis scriptúm est tuom. Sa. Ita súnt Persarum móres: longa nómina Contórtiplicata habémus. Numquid céterum Voltís? Do. Vale.

Plaut., Pers., IV. vi. 16-27.

15. A Master rates his Servants.

Ba. Exite! agite, exite, ignavi, male habiti, et male conciliati;

Quorum nunquam quidquam quoiquam venit in mentem ut recte faciant.

Quíbus nisi ad hoc exémplum experior, nón potest usurpári

Neque égo homines magis ásinos unquam vídi: ita plagis costae callent.

Quós dum ferias, tíbi plus noceas: éo enim ingenio hi súnt flagritribae:

Qui haéc habent cónsilia:

Ubi data occásio est, rápe, clepe, tene, hárpaga, es, Bíbe, fuge! Hoc eórum opust: út lupos mávelis

Apud oves línguere, quam hós custodés domi.

At fáciem quom adspiciás eorum, haud máli videntur; ópera fallunt.

Núnc adeo hanc edictionem nísi animum advortétis omnes, Nísi somnum socórdiamque ex péctore oculisque ámovetis: Ita ego vostra látera loris fáciam ut valide vária sint,

Ut ne peristromáta quidem aeque pícta sint Campánica,

Neque Aléxandrina béluata cónchyliata tapétia.

Atque héri ante dixeram ómnibus dederámque eas províncias;

Verum ita vos perditi éstis, neglegéntes, ingenio improbo:

Officium vostrum ut vos malo cogátis commonérier.

Nempe îta animati estîs vos: vincite hôc duritia ergo âtque me.

Hoc víde, sis: alias rés agunt. Hoc ágite, hoc animum advórtite,

Huc ádhibete auris, quae égo loquar, plagígera genera hóminum!

Nunquam édepol vostrum dúrius tergum érit, quam terginum hóc meum.

Quin núnc? doletne? Hem, síc datur, si quís herum servos spérnit!

Adsistite omnes contra me et, quae loquor, advortite animum. Tu, qui urnam habes, aquam ingere: face plenum aënum sit cito.

Te, cúm securi, caúdicali praéficio provínciae.

Lo. At haéc retunsa est. Ba. Sine siet. Itidém vos estis plágis omnes:

Num quí minus ea grátia tamen ómnium opera útor ?

Tibi hóc praecipio, ut níteat aedis: hábes, quod facias: própera, abi intro.

Tu ésto lectistérniator. Tu árgentum eluito; ídem exstruito. Haéc, quom ego a foró revortor, fácite ut offendám parata:

Vórsa, sparsa, térsa, strata, laútaque omnia útsient.

Nam mi hodie natalis dies est: décet eum omnes vos concelebrare.

Plaut., Pseud., I. ii. 1-33.

16. Nothing like Good Luck.

Di îmmortales, cónservavit me îllic homo adventă suo!
Suo viatică reduxit me usque ex errore în viam!
Nam îpsa mihi Opportunitas non pătuit opportunius
Advenire, quam haécce adlata est mi opportune epistola:
Nam haéc adlata cornu copiae est, ubi inest, quidquid volo:
Hic doli, hic fallăciae omnes, hic sunt sycophântiae,
Hic argentum est, hic amica amanti herili filio.
Iam instituta, ornăta, cuncta in ordine animo, ut volueram,
Certa, deformata habebam; sed profecto hoc sic erit:
Centum doctum hominum consilia sola haec devincit dea
Fortuna. Atque hoc verum est: proinde ut quisque fortu

Ita praecellet, átque exinde sápere eum omnes dícimus. Béne ubi quod consílium discimus áccidisse, hominém catun Eum ésse declarámus; stultum autem íllum, quoi vortít ma Stúlti haud scimus, frústra ut simus, quúm quod cupient dari

Pétimus nobis, quasi, quid in rem sit, possimus noscere. Certa amittimus, dum incerta petimus; atque hoc évenit In labore atque in dolore, ut mors obrepat interim. Plaut., Pseud., II. iii. 1-7, 10-20.

17. Shipwrecked Men jest over their Misfortune.

La. Eheú, Palaestra atque Ampelisca, ubi éstis nunc?

Ch. Piscíbus in alto, crédo, praebent pábulum.

La. Mendícitatem mi óbtulisti operá tua,

Dum tuís ausculto mágnidicis mendáciis.

Ch. Bonam ést quod habeas grátiam meritó mihi,

Qui te éx insulso sálsum feci operá mea.

La. Quin tu hínc is a me in máxumam malám crucem?

O scírpe, scirpe, laúdo fortunás tuas,

Qui sémper servas glóriam aritúdinis!

Ch. Equidém me ad velitátionem exérceo:

Nam omnía corusca praé tremore fábulor.

La. Edepól, Neptune, es bálneator frígidus:

Cum véstimentis, pósteaquam abs te abii, álgeo.

Ne thérmopoliúm quidem ullum ínstruit:

Ita sálsam praebet pótionem et frígidam.

Ch. Ut fórtunati súnt fabri ferrárii,
Qui apúd carbones ádsident! sempér calent.
La. Utinám fortuna núnc anatina úterer,
Uti, quom éxivissem éx aqua, arerém tamen!
Ch. Quid, si áliquo ad ludos mé pro manducó locem?
La. Quaprópter? Ch. Quia pol cláre crepito déntibus.
La. Quaenám balaena méum voravit vídulum,
Aurum átque argentum ubi ómne compactúm fuit?
Ch. Eadem illa, credo, quaé meum marsúpium,
Quod plénum argenti fúit, in saccipério.
La. Eheú, redactus sum úsque ad unam hanc túniculam,
Et ad hóc misellum pállium! perii óppido!
Ch. Quid, stúlte, ploras? tíbi quidem edepol cópia est,
Dum língua vivet, quí rem solvas ómnibus.

Plaut., Rud., II. vi. 28-72.

18. A Fisherman's Reasons for keeping a Bag of Money found in the Sea.

Tr. Quid ais, impudens?

Ausus etiam comparare vidulum cum piscibus?

Eadem tandem rés videtur? Gr. In manu non ést mea?

Ubi demisi rétem atque hamum, quidquid haesit, éxtraho.

Méum quod rete atque hami nancti sunt, meum potissumum est.

Tr. Imo hercle haud est, síquidem quod vas éxcepisti. Gr. Phílosophe!

Tr. Séd tune unquam piscatorem vidisti, venéfice, Vidulum piscém cepisse aut prótulisse ullum in forum? Nón enim tu hic quidem óccupabis ómnis quaestus, quós

Et vietorem et piscatorem te ésse, impure, póstulas. Vél te mihi monstráre oportet, piscis qui sit vídulus;

Vél, quod in marí non natum est néque habet squamas, né feras.

Gr. Quíd tu? nunquam audísti esse antehac vidulum piscém? Tr. Scelus,

Núllus est. Gr. Imo ést profecto: ego, quí sum piscatór, scio;

Véro raro cápitur: nullus mínus saepe ad terrám venit. Tr. Níl agis: dare vérba speras míni te posse, fúrcifer? Quó colore est! Gr. Hóc colore cápiuntur pauxilluli. Sánt alii puníceo corio, mágui item, atque atrí. Tr. Scio. Tu hércle, opino, in vídulum te piscém convortes, nísi caves: Piet tibi puníceum corium, póstea atrum dénuo.

Plant, Rud., IV. iii. 53-73.

A Negotiation between two old Gentlemen concerning the Marriage of their Children.

Si. Per te deos oro, et nostram amicitiam, Chreme, Quae, incépta a parvis, cum aétate adcrevit simul, Perque únicam gnatám tuam, et gnatúm meum. Cuius tibi potestas súmma servandí datur, Ut me ádiuves in hác re: atque ita uti núptiae Fuerant futurae, fiant. Ch. Ah ne me óbsecra: Quasi hóc te orando a me impetrare opórteat. Alium ésse censes núnc me, atque olim quúm dabam! Si in rémst utrique ut siant, accersi iube. Sed si ex ea re plús malist, quam commodi, Utrique: id te oro, in commune ut consulas, Quasi illa tua sit, Pamphilique ego sim pater. St. Immo ita volo, itaque postulo ut fiát, Chreme: Neque postulem abs te, ni ipsa res moneat. Ch. Quid est? Si. Irae sunt inter Glécerium et gnatum. Ch. Aúdio. Si. Ita mágnae, ut sperem pósse avelli. Ch. Fábulae. Si. Profecto sic est. Ch. Sic hercle, ut dicam tibi: Amantium irae amoris integrátiost. Si. Hem, id te óro, ut ante cámus. Dum tempús datur, Damque eius lubido occlúsast contuméliis, Prius quam hárum scelere et lácrumae confictaé dolis Reducunt animum aegrótum ad misericórdiam, Uxorem demus. Spero consuctúdine et Conjugio liberáli devinctúm, Chreme, Dein fácile ex illis sese emersurum malis. Ch. Tibi ita hoc videtur: át ego non posse árbitror Neque illum hánc perpetuo habére, neque me pérpeti. Ni. Qui seis ergo istue, nisi periclum féceris? Ch. At istúc periclum in filia fierí, grave est. Si. Nempe incommoditas dénique huc omnis redit : Si evéniat, quod di prohibeant, discessio: At si corrigitur, quot commoditatés, vide. Princípio amico filium restítueris;

Tibi génerum firmum, et filiae inveniés virum.

CA. Quid istíc? Si ita istuc ánimum induxti esse útile,
Noló tibi ullum cómmodum in me claúdier.

Si. Meritó te semper máxumi fecí, Chreme.

Ter., Andr., III. vii. 6-42.

20. Nausistrata discovers that her Husband has married another Wife.

Nau. Qui nôminat me ? Ch. Hem. Nau. Quíd istuc turbaest ôbsecro,

Mi vír? Ph. Ehem, quid nunc 6bstipuisti? Nau. Quís hic homost?

Non míhi respondes? Ph. Hícine ut tibi respóndeat? Qui hercle, úbi sit, nescit. Ch. Cáve isti quicquam créduas. Ph. Abi, tánge: si non tótus friget, me énica.

Ch. Nihil est. Nau. Quid ergo est quod istic narrat? Ph. Iam scies:

Ausculta. Ch. Pergin crédere? Nau. Quid ergo óbsecro Huic crédam, qui nil díxit? Ph. Delirát miser Timóre. Nau. Non pol témerest, quod tu tám times. Ch. Egon tímeo? Ph. Recte sáne: quando níl times, Et hoc nihil est quod ego díco, tu narrá. De. Scelus, Tibi nárret? Ph. Ohe tu, fáctumst abs te sédulo Pro frátre. Nau. Mi vir, nón mihi dicis? Ch. At Nau. Quid at?

Ch. Non opus est dicto Ph. Tibi quidem: at scito huic opust.

In Lémno. Ch. Hem, quid agis? De. Non taces? Fh. Clam te. Ch. Hei mihi.

Ph. Uxórem duxit. Nau. Mí homo, di meliús duint. Ph. Sic fáctumst. Nau. Perii mísera. Ph. Et inde fili Suscépit iam unam, dúm tu dormis. Ch. Quíd agimus?

Nau. Pro di inmortales, fácinus indignum ét malum.

Ph. Hoc áctumst. Nau. An quicquam hódie est factum

indígnius?
Qui mi, úbi ad uxores véntumst, tum fiúnt senes?
Démipho, te appéllo; nam cum hoc ípso distaedét loqui.
Haccine erant itiónes crebrae et mansiones díutinae
Lémni? haccine erat éa quae nostros frúctus minuit vílitas?
Da. Ego, Nausistrata, ésse in hac re cúlpam meritam nón
nego;

Séd ea quin sit ignoscenda. Ph. Vérba fiunt mórtuo.

De. Nam neque neglegéntia tua néque odio id fecít tuo.

Duxit fére abhinc annos quíndecim néque postilla unquam

attigit.

Ra mortem obiit; é medio abiit, quí fuit in re hac scrúpulus. Quámobrem te oro, ut ália facta túa sunt, aequo animo hóc foras.

Nau. Quíd ego acquo animo? Cúpio misera in hác re iam defúngier :

Séd quid sperem ; actate porro minus peccaturum putem; Iam tum erat senéx, senectus si verecundos facit.

An mea forma atque actas nunc magis expetendast, Démiples Quíd mi hic adfers, quamobrem exspectem aut spérem puro non fore ?

Ph. Exsequias Chreméti quibus est commodum ire, hem timpus est.

Sic dabo: age nunc, Phórmionem quí volet lacéssito: Fáxo tali eum mactatum, atque hic est, infortúnio. Ter., Phorm., V. viii. 1-39.

21. A Satire on Epicures.

Praefecti popinae atque luxuriae negant cenam lautam esse, nisi, cum libentissime edis, tum auferatur, et alia esca melior atque amplior succenturietur. Is nunc flos cenae habetur inter istos, quibus sumtus et fastidium pro facetiis procedit: qui negant ullam avem, praeter ficedulam, totam comesse oportere; ceterarum avium atque altilium, nisi tantum apponatur, ut a cluniculis inferiori parte saturi fiant, convivium putant inopia sordere: superiorem partem avium atque altilium qui edunt, eos palatum non habere: si proportione luxuria pergit crescere, quid relinquitur, nisi ut delibari sibi cenas iubent, ne edendo defatigentur? quando stratus auro, argento, purpura amplior aliquot hominibus, quam diis immortalibus, adornantur. Favorinus, ap. Aul. Gell., xv. 8.

22. The Claims of Self-indulgence conflict with those of Business.

Ludunt alea, studiose unguentis delibuti, delicatis stipati. Ubi horae decem sunt, iubent puerum vocari, ut comitium est percunctatum, quid in foro gestum sit, qui suaserint, qui dissuaserint, quot tribus iusserint, quot vetuerint; inde ad comitium vadunt, ne litem suam faciant. Dum eunt, nulls

est in angiporto amphora, quam non impleant, quippe qui vesicam plenam vini habeant. Veniunt in comitium tristes, iubent dicere; quorum negotium est, dicunt, iudex testes poscit, ipsus it minctum. Ubi redit, ait se omnia audivisse, tabulas poscit. Literas inspicit, vix prae vino sustinet palpebras, eunti in consilium ibi haec oratio: Quid mihi negotii est cum istis nugacibus? quam potius potamus mulsum mixtum vino graeco, edimus turdum pinguem bonumque piscem, lupum germanum, qui inter duos pontes captus fuit. Titius, ap. Macrob., Sat., ii. 10.

B.—Period II., B.C. 80-A.D. 14.

23. Host and Guest.

Lepidissimus liber est M. Varronis ex satiris Menippeis qui inscribitur Nescis quid vesper serus vehat, in quo disserit de apto convivarum numero deque ipsius convivii habitu cultuque. Dicit autem convivarum numerum incipere oportere a Gratiarum numero et progredi ad Musarum, id est proficisci a tribus et consistere in novem, ut cum paucissimi convivae sunt, non pauciores sint quam tres, cum plurimi, non plures quam novem. Nam multos (inquit) esse non convenit, quod turba plerumque est turbulenta, et Romae quidem stat, sedet Athenis, nusquam autem cubat. Ipsum deinde convivium constat (inquit) ex rebus quattuor et tum denique omnibus suis numeris absolutum est, si belli homunculi conlecti sunt, si electus locus, si tempus lectum, si apparatus non neglectus. Nec loquaces autem (inquit) convivas nec mutos legere oportet, quia eloquentia in foro et apud subsellia, silentium vero non in convivio sed in cubiculo esse debet. Sermones igitur id temporis habendos censet non super rebus anxiis aut tortuosis sed iucundos atque invitabiles et cum quadam inlecebra et voluptate utiles, ex quibus ingenium nostrum venustius fiat et amoenius. Quod profecto (inquit) eveniet si de id genus rebus ad communem vitae usum pertinentibus confabulemur, de quibus in foro atque in negotiis agendi non est otium. Dominum autem (inquit) convivii esse oportet non tam lautum quam sine sordibus, et in convivio legi non omnia debent sed ea potissimum quae simul sint Bia Oshi et delectent. Neque non de secundis quoque mensis, cuius modi case cas oporteat, praecipit. His enim verbis utitur: bellaria (inquit) ea maxime sunt mellita quae mellita non sunt, sianase enim cum sidu societas infida. Quod Varro in loco hoc dixi axit bellaria, ne quis forte in ista voce haereat, significat id vocabus dulum omne mensae secundae genus, nam quae sianasus Graeciant provinces dixerunt, ea veteres nostri bellaria appellaverunt amnit Varro, Sat. Menipp., vii. 1 (1).

24. An Inflexible Stoic.

In M. Catone, iudices, haec bona, quae videmus, divina e egregia, ipsius scitote esse propria: quae nonnumquam requiris mus, ea sunt omnia non a natura, sed a magistro. Fuit enimera a mi quidam summo ingenio vir, Zeno, cuius inventorum aemuli somi Stoici nominantur. Huius sententiae sunt et praecepta eiuse seit modi: sapientem gratia numquam moveri, numquam cuiusquam 🖘 🕬 delicto ignoscere: neminem misericordem esse, nisi stultum e 🗩 📭 levem: viri non esse, neque exorari neque placari: solos sapir (1 23) entes esse, si distortissimi sint, formosos; si mendicissimi an in divites; si servitutem serviant, reges: nos autem, qui sapiente ant non sumus, fugitivos, exsules, hostes, insanos denique esses es dicunt: omnia peccata esse paria: omne delictum scelus esses es nefarium, nec minus delinquere eum, qui gallum gallinaceum quum opus non fuerit, quam eum, qui patrem suffocaverit sapientem nihil opinari, nullius rei poenitere, nulla in re fall I I I III sententiam mutare numquam. Haec homo ingeniosissimus, M. ... ... M Cato, auctoribus eruditissimis inductus, arripuit: neque disput (1 = pu tandi caussa, ut magna pars, sed ita vivendi. Petunt aliqui z = Fui publicani i cave quidquam habeat momenti gratia. Supplice aliqui veniunt, miseri et calamitosi? sceleratus et nefarius si riu fueris, si quidquam, misericordia adductus, feceris. Fatetus 3 setu aliquis se peccasse, et eius delicti veniam petit? nefarium es facinus, ignoscere. At leve delictum est: omnia peccata sun Dixisti: quippe iam fixum et statutum est. Non rx ductus es, sed opinione: sapiens nihil opinatur. Errasti aliqu 🕶 🖭 ua in re: maledici putat. Hac ex disciplina nobis illa sunt 🗷 💷 nt Dixi in senatu, me nomen consularis candidati delaturum Numquam, inquit, sapiens irascitur. At tenr == m. Iratus dixisti. Numquam, inquit, sapiens irascitur. At tenraporis caussa. Improbi, inquit, hominis est, mendacio fallere mutare sententiam, turpe est: exorari, scelus; misereri, flagitiun Cic., Mur., xxix. 61, 62.

25. "Dancer" an opprobrious Epithet.

Itatorem appellat L. Murenam Cato. Maledictum est. re obiicitur, vehementis accusatoris: sin falso, maledici ciatoris. Quare, quum ista sis auctoritate, non debes, M. arripere maledictum ex trivio aut ex scurrarum aliquo vio, neque temere consulem populi Romani saltatorem e, sed circumspicere, quibus praeterea vitiis affectum esse se sit eum, cui vere istud obiici possit. Nemo enim fere ; sobrius, nisi forte insanit, neque in solitudine, neque in vio moderato atque honesto. Tempestivi convivii, amoeni nultarum deliciarum comes est extrema saltatio. Tu mihi is id, quod necesse est omnium vitiorum esse postremum: juis illa, quibus remotis hoc vitium omnino esse non potest. ım turpe convivium, non amor, non comissatio, non , non sumptus ostenditur: et, quum ea non reperiantur, voluptatis nomen habent, quaeque vitiosa sunt: in quo luxuriam reperire non potes, in eo te umbram luxuriae turum putas? Nihil igitur in vitam L. Murenae dici t? nihil, inquam, omnino, iudices. Sic a me consul desigdefenditur, ut eius nulla fraus, nulla avaritia, nulla ia, nulla crudelitas, nullum petulans dictum in vita pro-Bene habet: iacta sunt fundamenta defensionis. Mur., vi. 13, 14.

26. The Orator Crassus retorts upon Brutus.

um enim Brutus duos lectores excitasset et alteri de a Narbonensi Crassi orationem legendam dedisset, alteri ge Servilia, et quum contraria inter sese de republica contulisset, noster hic facetissime tres patris Bruti de civili libellos tribus legendos dedit. Ex libro primo, evenit, ut in Privernati essemus. "Brute, testificatur se tibi Privernatem fundum reliquisse." Deinde ex libro lo, in Albana eramus ego et Marcus filius. "Sapiens et homo cum primis nostrae civitatis norat hunc gurgimetuebat, ne, quum is nihil haberet, nihil esse ei relictum stur." Tum ex libro tertio, in quo finem scribendi fecit nim, ut audivi Scaevolam dicere, sunt veri Bruti libri), in ti forte assedimus ego et Marcus filius. "Ubi sunt ii

fundi, Brute, quos tibi pater publicis commentariis consignatos reliquit? Quod nisi puberem te," inquit, "iam haberet, quartum librum composuisset et se etiam in balneis lotum cum filio scriptum reliquisset." Cic., de Or., II. lv. 223, 224.

27. Bons mots .- Puns on Words.

Alterum genus est, quod habet parvam verbi immutationem, quod in littera positum Graeci vocant **appropuaciar*, ut "Nobiliorem, mobiliorem" Cato: aut, ut idem, quum cuidam dixisset, "Eamus deambulatum:" et ille: "quid opus fuit de?" "Immo vero," inquit, "quid opus fuit te?" aut eiusdem responsio illa: "Si tu et adversus et aversus impudicus es." Etiam interpretatio nominis habet acumen, quum ad ridiculum convertas, quamobrem ita quis vocetur; ut ego nuper, Nummium divisorem, ut Neoptolemum ad Troiam, sic illum in campo Martio nomen invenisse. Atque haec omnia verbo continentur. Saepe etiam versus facete interponitur, vel ut est, vel paullulum immutatus; aut aliqua pars versus, ut Statius Scauro stomachanti; (ex quo sunt nonnulli, qui tuam legem de civitate natam, Crasse, dicant:)

"St', tacete, quid hóc clamoris? quíbu' nec mater, néc pater, Tánta confidéntia? auferte istanc enim supérbiam."

Nam in Caelio sane etiam ad caussam utile fuit tuum illud, Antoni, quum ille a se pecuniam profectam diceret testis et haberet filium delicatiorem, abeunte iam illo,

"Sentin' senem esse táctum trigintá minis?"

In hoc genus coniiciuntur proverbia, ut illud Scipionis, quum Asellus omnes provincias stipendia merentem se peragrams gloriaretur: "Agas asellum," et cetera. Cic., de Or., II. lxiillxiv. 256–258,

28. Bons mots.—Puns on the Sense of Words.

Est autem ex hoc genere illud, quod tu, Crasse, nuper ei, qui te rogasset, num tibi molestus esset futurus, si ad te bene ante lucem venisset: "Tu vero," inquisti, "molestus non eris Iubebis igitur, te," inquit, "suscitari?" et tu: "Certe negaras te molestum futurum." Ex eodem hoc vetus illud est, quod

aiunt Maluginensem illum M. Scipionem, quum ex centuria sua renuntiaret Acidinum consulem praecoque dixisset: "Dic de L. Manlio: Virum bonum," inquit, "egregiumque civem esse arbitror." Ridicule etiam illud L. Porcius Nasica censori Catoni; quum ille: "Ex tui animi sententia tu uxorem habes? Non hercule," inquit, "ex mei animi sententia." Cic., de Or., II. lxiv. 259, 260.

29. Bons Mots.—Personalities.

Valde autem ridentur etiam imagines, quae fere in deformitatem aut in aliquod vitium corporis ducuntur cum similitudine turpioris: ut meum illud in Helvium Manciam: "Iam ostendam, cuiusmodi sis:" quum ille, "Ostende, quaeso;" demonstravi digito pictum Gallum in Mariano scuto Cimbrico sub Novis distortum, eiecta lingua, buccis fluentibus: risus est commotus; nihil tam Manciae simile visum est: ut quum Tito Pinario, mentum in dicendo intorquenti, "tum ut diceret, si quid vellet, si nucem fregisset." Cic., de Or., II. lxvi. 266.

30. Bons Mots.—Humorous Misapprehension.

Ex quo genere est etiam, non videri intelligere quod intelligas, ut Pontidius: "Qualem existimas, qui in adulterio deprehenditur? Tardum!" ut ego, qui in delectu Metello, quum excusationem oculorum a me non acciperet, et dixisset: "Tu igitur nihil vides? Ego vero," inquam, "a porta Esquilina video villam tuam:" ut illud Nasicae, qui quum ad poetam Ennium venisset eique ab ostio quaerenti Ennium ancilla dixisset domi non esse, Nasica sensit illam domini iussu dixisse et illum intus esse. Paucis post diebus quum ad Nasicam venisset Ennius et eum a ianua quaereret, exclamat Nasica se domi non esse. Tum Ennius, "Quid? ego non cognosco," inquit, "vocem tuam?" Hic Nasica: "Homo es impudens. Ego quum te quaererem, ancillae tuae credidi te domi non esse, tu mihi non credis ipsi?" Cic., de Or., II. lxviii. 275, 276.

31. Bons Mots.—Ingenious Misinterpretation.

Movent illa etiam, quae coniectura explanantur longe aliter atque sunt, sed acute atque concinne: ut, quum Scaurus accu-

saret Rutilium ambitus, quum ipse consul esset factus, illerepulsam tulisset, et in eius tabulis ostenderet litteras, A. F.P. R. idque diceret esse, actum fide P. Rutilii; Rutilius autem,
"ante factum, post relatum; C. Canius, eques Romanus, quumRufo adesset, exclamat, neutrum illis litteris declarari." "Quid'
ergo?" inquit Scaurus; "Aemilius fecit, plectitur Rutilius."
Cic., de Or., II. lxix. 280.

32. Bons Mots.—The Surprise (= = posdozía).

Sed ex his omnibus nihil magis ridetur, quam quod est praeter exspectationem; cuius innumerabilia sunt exempla, vel Appii maioris illius, qui in senatu, quum ageretur de agris publicis et de lege Thoria, et premeretur Lucilius ab iis, qui s pecore eius depasci agros publicos dicerent, "Non est," inquit, "Lucilii pecus illud: erratis:" (defendere Lucilium videbatur) "ego liberum puto esse; qua lubet, pascitur." Placet etiam mihi illud Scipionis illius, qui Ti. Gracchum perculit: quum ei M. Flaccus multis probris obiectis P. Mucium iudicem tulisset. "Fiero," inquit: "iniquus est." Quum esset admurmuratum, "Ah," inquit, "P. C. non ego mihi illum iniquum ciero, verum omnibus." Ab hoc vero Crasso nihil facetius: quum laesisset testis Silus Pisonem, quod se in eum audisse dixisset: "Potest fieri," inquit, "Sile, ut is, unde te audisse dicis, iratus dixerit." Annuit Silus. "Potest etiam, ut tu non recte intellexeris." Id quoque toto capite annuit, ut se Crasso daret. "Potest etiam tieri," inquit, "ut omnino, quod te audisse dicis, numquam audieris." Hoc ita praeter exspectationem accidit, ut testem omnium risus obrueret. Huius generis est plenus Novius, et iocus est familiaris: "Sapiens si algebis, tremes;" et alia permulta. Cic., de Or., II. lxx. 284, 285.

33. Ridicule of Luxury.

Luxuriae rictu Martis marcent moenia. Tuo palato clausus pavo pascitur Plumato amictus aureo Babylonico, Gallina tibi Numidica, tibi gallus spado; Ciconia etiam, grata peregrina hospita Pietaticultrix gracilipes crotalistria Avis exul hiemis, titulus tepidi temporis, Nequitiae nidum in caccabo fecit modo.

Quo margarita cara vitribaca Indica?
An ut matrona ornata phaleris pelagiis
Tollat pedes indomita in strato extraneo?
Zmaragdum ad quam rem viridem, pretiosum vitrum?
Quo Carchedonios optas ignes lapideos?
Nisi ut scintillet probitas e carbunculis.
Aequum est induere nuptam ventum textilem,
Palam prostare nudam in nebula linea?
Publit. Syr., ap. Petr., Sat., lv. 19-34.

34. A Bridge to throw Fools from.

O Colonia, quae cupis ponte ludere longo, Et salire paratum habes, sed vereris inepta Crura ponticuli assulitantis inredivivus Ne supinus eat, cavaque in palude recumbat: Sic tibi bonus ex tua pons libidine fiat, In quo vel Salisubsuli sacra suscipiantur: Munus hoc mihi maximi da, Colonia, risus. Quendam municipem meum de tuo volo ponte Ire praecipitem in lutum per caputque pedesque: Verum totius ut lacus putidaeque paludis Lividissima maximeque est profunda vorago. Insulsissimus est homo, nec sapit, pueri instar Bimuli tremula patris dormientis in ulna. Quoi quum sit viridissimo nupta flore puella Et puella tenellulo delicatior haedo Asservanda nigerrimis diligentius uvis: Ludere hanc sinit, ut lubet, nec pili facit uni, Nec se sublevat ex sua parte, sed velut alnus In fossa Liguri iacet subpernata securi, Tantumdem omnia sentiens, quam si nulla sit usquam: Talis iste meus stupor nil videt, nihil audit. Ipse qui sit, utrum sit an non sit, id quoque nescit. Nunc eum volo de tuo ponte mittere pronum, Si pote stolidum repente excitare veternum, Et supinum animum in gravi derelinquere coeno, Ferream ut soleam tenaci in voragine mula. Catull., xix.

35. L'homme qui rit

Egnatius, quod candidos habet dentes,
Renidet usque quaque: si ad rei ventum est
Subsellium, quum orator excitat fletum,
Renidet ille: si pii ad rogum fili
Lugetur, orba quum flet unicum mater,
Renidet ille: quidquid est, ubicunque est,
Quodcunque agit, renidet. Hunc habet morbum,
Neque elegantem, ut arbitror, neque urbanum.
Quare monendus es mihi, bone Egnati:
Si urbanus esses, aut Sabinus, aut Tiburs,
Aut porcus Umber, aut obesus Etruscus,
Aut Lanuvinus ater atque dentatus,
Aut Transpadanus, ut meos quoque attingam,
Aut quilibet, qui puriter lavit dentes,
Tamen renidere usquequaque te nollem:
Nam risu inepto res ineptior nulla est.

Catull., xxxix.

36. An Ill Wind.

Furi, villula nostra non ad Austri
Flatus opposita est, nec ad Favoni,
Nec saevi Boreae, aut Apeliotae;
Verum ad millia quindecim et ducentos.
O ventum horribilem atque pestilentem!

Catull., xxvi.

37. Little and Good.

Risi nescio quem modo in corona, Qui, quum mirifice Vatiniana Meus crimina Calvus explicasset, Admirans ait haec, manusque tollens: Dii magni, salaputtium disertum!

Catull, liii.

38. A Parody.

Sabinus ille, quem videtis, hospites, Ait fuisse mulio celerrimus; Neque ullius volantis impetum cisi Nequisse praeterire: sive Mantuam Opus foret volare, sive Brixiam. Neque hoc negat Tryphonis aemuli domum Negare nobilem, insulamve Caeruli: Ubi iste, post Sabinus, ante Quinctio Bidente dicit attendisse forfice Comata colla, nequa sordidum, iugo Premente, dura vulnus ederet iuba. Cremona frigida, et lutosa Gallia, Tibi haec fuisse, et esse, cognitissima Ait Sabinus: ultima ex origine Tua stetisse dicit in voragine, Tua in palude deposisse sarcinas, Et inde tot per orbitosa millia Iugum tulisse; laeva, sive dextera, Strigare mula, sive utrimque coeperat. Neque ulla vota semitalibus Deis Sibi esse facta, praeter hoc novissimum, Paterna lora, proximumque pectinem. Sed haec prius fuere; nunc eburnea Sedetque sede, seque dedicat tibi, Gemelle Castor, et gemelle Castoris. Virg., Cat., viii.

39. A Dish of Garlic.

Parentis olim si quis impia manu
Senile guttur fregerit,
Edit cicutis allium nocentius.
O dura messorum ilia!
Quid hoc veneni saevit in praecordiis?
Num viperinus his cruor
Incoctus herbis me fefellit? an malas
Canidia tractavit dapes?
Ut Argonautas praeter omnes candidum
Medea mirata est ducem,

Ignota tauris illigaturum iuga
Perunxit hoc Iasonem:
Hoc delibutis ulta donis pellicem,
Serpente fugit alite.
Nec tantus umquam siderum insedit vapor
Siticulosae Apuliae;
Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarsit aestuosius.
At, si quid umquam tale concupiveris,
Iocose Maecenas, precor,
Manum puella savio opponat tuo,
Extrema et in sponda cubet.

Hor., Ep., iii.

40. A Contest between two Buffoons.

Nunc mihi paucis Sarmenti scurrae pugnam Messique Cicirri, Musa velim memores, et quo patre natus uterque Contulerit lites. Messi clarum genus Osci; Sarmenti domina exstat: ab his maioribus orti Ad pugnam venere. Prior Sarmentus: "Equi te Esse feri similem dico." Ridemus, et ipse Messius: "Accipio;" caput et movet. "O, tua cornu Ni foret exsecto frons," inquit, "quid faceres, quum Sic mutilus miniteris ?" At illi foeda cicatrix Setosam laevi frontem turpaverat oris. Campanum in morbum, in faciem permulta iocatus, Pastorem saltaret uti Cyclopa, rogabat: Nil illi larva aut tragicis opus esse cothurnis Multa Cicirrus ad haec: donasset iamne catenam Ex voto Laribus, quaerebat; scriba quod esset. Deterius nihilo dominae ius esse. Rogabat Denique, cur umquam fugisset, cui satis una Farris libra foret, gracili sic tamque pusillo! Prorsus iucunde cenam produximus illam. Hor., Sat., L v. 51-70.

Proses di pus atque venenum

Omnibus et lippis notum et tonsoribus esse. Persius hic permagna negotia dives habebat Clazomenis, etiam lites cum rege molestas; Durus homo atque odio qui posset vincere Regem, Confidens tumidusque, adeo sermonis amari. Sisennas, Barros ut equis praecurreret albis. Ad Regem redeo. Postquam nihil inter utrumque Convenit;—hoc etenim sunt omnes iure molesti, Quo fortes, quibus adversum bellum incidit: inter Hectora Priamiden animosum atque inter Achillem Ira fuit capitalis, ut ultima divideret mors, Non alium ob causam, nisi quod virtus in utroque Summa fuit; duo si discordia vexet inertes, Aut si disparibus bellum incidat, ut Diomedi Cum Lycio Glauco, discedat pigrior, ultro Muneribus missis—Bruto praetore tenente Ditem Asiam, Rupili et Persi par pugnat, uti non Compositum melius cum Bitho Bacchius. In ius Acres procurrunt, magnum spectaculum uterque. Persius exponit causam, ridetur ab omni Conventu, laudat Brutum laudatque cohortem: Solem Asiae Brutum appellat, stellasque salubres Appellat comites, excepto Rege; canem illum, Invisum agricolis sidus, venisse; ruebat Flumen ut hibernum, fertur quo rara securis. Tum Praenestinus salso multoque fluenti Expressa arbusto regerit convicia, durus Vindemiator et invictus, cui saepe viator Cessisset, magna compellans voce cuculum. At Graecus, postquam est Italo perfusus aceto, Persius exclamat: "Per magnos, Brute, deos te Oro, qui reges consueris tollere, cur non Hunc Regem iugulas? Operum hoc, mihi crede, tuorum est." Hor., Sat., I. vii.

42. A Roman Bore.

Ibam forte Via sacra, sicut meus est mos,
Nescio quid meditans nugarum, totus in illis;
Accurrit quidam notus mihi nomine tantum,
Arreptaque manu: "Quid agis, dukcissime rerum?"
"Suaviter, ut nunc est," inquam, "et cupio omnia, quae vis."
Quum adsectaretur: "Num quid vis?" occupo. At ille:

"Noris nos," inquit; "docti sumus." Hic ego: "Fluris ' Hoc" inquam "mihi eris." Misere discedere quaerens, Ire modo ocius, interdum consistere, in aurem Dicere nescio quid puero, quum sudor ad imos Manaret talos. "O te, Bolane, cerebri Felicem!" aiebam tacitus, quum quidlibet ille Garriret, vices, urbem laudaret. Ut illi Nil respondebam, "Misere cupis," inquit, "abire: Iamdudum video; sed nil agis; usque tenebo; Prosequar hinc quo nunc iter est tibi." Nil opus est te Circumagi: quendam volo visere non tibi notum; Trans Tiberim longe cubat is, prope Caesaris hortos." "Nil habeo quod agam, et non sum piger, usque sequar te." Demitto auriculas, ut iniquae mentis asellus, Quum gravius dorso subiit onus. Incipit ille: "Si bene me novi, non Viscum pluris amicum, Non Varium facies: nam quis me scribere plures Aut citius possit versus ? quis membra movere Mollius invideat quod et Hermogenes, ego canto." Interpellandi locus hic erat: "Est tibi mater, Cognati, quis te salvo est opus?" Haud mihi quisquam: Omnes composui." "Felices! Nunc ego resto. Confice: namque instat fatum mihi triste, Sabella Quod puero cecinit divina mota anus urna: 'Hunc neque dira venena, nec hosticus auferet ensis, Nec leterum dolor aut tussis, nec tarda podagra; Garrulus hunc quando consumet cumque: loquaces, Si sapiat vitet, simul atque adoleverit aetas.'" Hor., Sat., I. ix. 1-34.

43. A Miser to the last.

"Pauper Opimius argenti positi intus et auri,
Qui Veientanum festis potare diebus
Campana solitus trulla vappamque profestis,
Quondam lethargo grandi est oppressus, ut heres
Iam circum loculos et claves laetus ovansque
Curreret. Hunc medicus multum celer atque fidelis
Excitat hoc pacto: mensam poni iubet atque
Effundi saccos nummorum, accedere plures
Ad numerandum: hominem sic erigit; addit et illud:
"'Ni tua custodis, avidus iam haec auferet heres.
Men' vivo! Ut vivas igitur, vigila: hoc age! Quid vis!

ROMAN STYLE: WIT AND HUMOUR.

Deficient inopem venae te, ni cibus atque
Ingens accedit stomacho fultura ruenti.
Tu cessas? Agedum, sume hoc ptisanarium oryzae!
Quanti emtae? Parvo. Quanti ergo? Octussibus. Heu, heu,
Quid refert, morbo an furtis pereamve rapinis?'"

Hor. Sat., II. iii. 122-157.

44. Precepts of Gastronomy.

Nec sibi cenarum quivis temere arroget artem, Non prius exacta tenui ratione saporum. Nec satis est cara pisces averrere mensa Ignarum, quibus est ius aptius et quibus assis Languidus in cubitum iam se conviva responet. Umber et iligna nutritus glande rotundas Curvet aper lances carnem vitantis inertem: Nam Laurens malus est, ulvis et arundine pinguis. Vinea submittit capreas non semper edules. Fecundae leporis sapiens sectabitur armos. Piscibus atque avibus quae natura et foret aetas, Ante meum nulli patuit quaesita palatum. Sunt, quorum ingenium nova tantum crustula promit. Nequaquam satis in re una consumere curam, Ut si quis solum hoc, mala ne sint vina, laboret, Quali perfundat pisces securus olivo. Massica si caelo suppones vina sereno, Nocturna, si quid crassi est, tenuabitur aura, Et decedet odor nervis inimicus; at illa Integrum perdunt lino vitiata saporem. Surrentina vafer qui miscet faece Falerna Vina, columbino limum bene colligit ovo, Quatenus ima petit volvens aliena vitellus. Tostis marcentem squillis recreabis et Afra Potorem cochlea: nam lactuca innatat acri Post vinum stomacho; perna magis ac magis hillis Flagitat immorsus refici, quin omnia malit, Quaecumque immundis fervent allata popinis. Hor., Sat., II. iv. 35-62.

45. The Plagues of Life in Town.

Matutine pater, seu Iane libentius audis, Unde homines operum primos vitaeque labores Instituunt—sic dis placitum—tu carminis esto Principium. Romae sponsorem me rapis: "Eia Ne prior officio quisquam respondeat, urge!" Sive Aquilo radit terras seu bruma nivalem Interiore diem gyro trahit, ire necesse est. Postmodo, quod mi obsit, clare certumque loquuto Luctandum in turba et facienda iniuria tardis. "Quid vis, insane, et quas res agis?" improbus urget Iratis precibus: "tu pulses omne, quod obstat, Ad Maecenatem memori si mente recurras?" Hoc iuvat et melli est, non mentiar; at simul atras Ventum est Exquilias, aliena negotia centum Per caput et circa saliunt latus. "Ante secundam Roscius orabat sibi adesses ad Puteal cras." "De re communi scribae magna atque nova te Orabant hodie meminisses, Quincte, reverti." "Imprimat his, cura, Maecenas signa tabellis." Dixeris: "Experiar;"-"Si vis, potes" addit et instat. Hor., Sat., II. vi. 20-39.

46. Circumstances alter Cases.

Luculli miles collecta viatica multis Aerumnis, lassus dum noctu stertit, ad assem Perdiderat; post hoc vehemens lupus et sibi et hosti Iratus pariter, ieiunis dentibus acer, Praesidium regale loco deiecit, ut aiunt, Summe munito et multarum divite rerum. Clarus ob id factum, donis ornatur honestis. Accipit et bis dena super sestertia nummum. Forte sub hoc tempus castellum evertere praetor Nescio quod cupiens, hortari coepit eumdem Verbis, quae timido quoque possent addere mentem I, bone, quo virtus tua te vocat, i pede fausto, Grandia laturus meritorum praemia!—Quid stas? Post hace ille catus, quantumvis rusticus: Ibit, Ibi eo, quo vis, qui zonam perdidit, inquit. Hor., Epp., II. ii. 26-40.

47. Sample of the Conversation at a Rich Parvenu's Table.

Dum haec loquimur, puer speciosus vitibus hederisque redimitus modo Bromium, interdum Lyaeum Euhiumque confessus, calathisco uvas circumtulit et poëmata domini sui acutissima voce traduxit. Ad quem sonum conversus Trimalchio, "Dionyse" inquit "liber esto." Puer detraxit pileum apro capitique suo imposuit: tum Trimalchio rursus adiecit: "non negabitis me" inquit "habere Liberum patrem." Laudavimus dictum Trimalchionis et circumeuntem puerum sane perbasiamus. Ab hoc ferculo Trimalchio a mensa surrexit: nos libertatem sino tyranno nacti coepimus invitare convivarum sermones. Dama itaque primus cum pataracina poposcisset "dies" inquit "nihil est: dum versas te, nox fit. Itaque nihil est melius quam de cubiculo recta in triclinium ire. Et mundum frigus habuimus: vix me balneus calfecit: tamen calda potio vestiarius est. Staminatas duxi, et plane matus sum : vinus mihi in cerebrum abit." Excepit Seleucus fabulae partem et "ego" inquit "non cotidie lavor: baliscus enim fullo est, aqua dentes habet, et cor nostrum cotidie liquescit. Sed cum mulsi pultarium obduxi frigori laecasin dico. Nec sane lavare potui: fui enim hodie in funus: homo bellus, tam bonus Chrysanthus animam ebulliit. Modo, modo me appellavit: videor mihi cum illo loqui. Heu, eheu, utres inflati ambulamus: minores quam muscae sumus; muscae tamen aliquam virtutem habent, nos non pluris sumus quam bullae. Et quid si non abstinax fuisset? Quinque dies aquam in os suum non coniecit, non micam panis. Tamen abiit ad plures: medici illum perdiderunt, immo magis malus fatus: medicus enim nihil est aliud est quam animi consolatio. Tamen bene elatus est, vitali lecto, stragulis bonis. Planctus est optime—manumisit aliquot—etiam si maligne illum ploravit uxor. Quid si non illam optime accepisset? sed mulier quae mulier milvinum genus neminem nihil boni facere oportet; aeque est enim ac si in putem conicias: sed antiquus amor cancer est." Petr., Sat., 40, 41.

48. The Company satiries Modern Education.

Non est passus Agamemnon me diutius declamare in porticu, quam ipse in schola sudaverat, sed "adulescens" inquit "quoniam sermonem habes non publici saporis et, quod rarissimum est, amas bonam mentem, non fraudabo te aute secreta. Nihil

nimirum in his exercitationibus doctores peccant, qui necesse habent cum insanientibus furere: nam nisi dixerint quae adulescentuli probent, ut ait Cicero, "soli in scholis relinquentur." Sicut ficti adulatores cum cenas divitum captant, nihil prius meditantur quam id quod putant gratissimum auditoribus fore: nec enim aliter impetrabunt quod petunt, nisi quasdam insidias auribus fecerint: sic eloquentiae magister, nisi tanquam piscator eam imposuerit hamis escam, quam scierit appetituros esse pisciculos, sine spe praedae morabitur in scopulo. Quid ergo est! parentes obiurgatione digni sunt, qui nolunt liberos suos severa lege proficere. Primum enim sic ut omnia, spes quoque sus ambitioni donant. Deinde cum ad vota properant, cruda adhuc studia in forum propellunt et eloquentiam, qua nihil esse maius confitentur, pueris induunt adhue nascentibus. Quod si paterentur laborum gradus fieri, ut studiosi iuvenes lectione severa irrigarentur, ut sapientiae praeceptis animos componerent, ut verba atroci stilo effoderent, ut quod vellent imitari diu audirent, ut persuaderent sibi nihil esse magnificum, quod pueris placeret: iam illa grandis oratio haberet maiestatis suae pondus. Nunc pueri in scholis ludunt, invenes ridentur in foro, et quod utroque turpius est, quod quisque perperam didicit, in senectate confiteri non vult. Sed ne me putes inprobasse schedium Lucilianae humilitatis, quod sentio, et ipsa carmine efingam. Petr., Sat., 3, 4.

49. The Cook proves himself a "cordon bleu."

Nondum efflaverat omnia, cum repositorium cum sue inguit mensam occupavit. Mirari nos celeritatem coepimus et iurare, ne gallum quidem gallinaceum tam cito percoqui potuisse, tanto quidem magis, quod longe maior nobis porcus videbatur esse, quam paullo ante aper fuerat. Deinde magis magisque Trimachio intuens eum "quid ! quid !" inquit "porcus hic non est exinteratus! non mehercules est. Voca, voca cocum in media. Cum constitisset ad mensam cocus tristis et diceret se oblitam esse exinterare, "quid oblitus!" Trimalchio exclamat "puts illum piper et cuminum non coniecisse, despolia." Non fit mora, despoliatur cocus atque inter duas tortores maestus consisti. Deprecari tamen omnes coeperunt et dicere: "solet fieri; rogmus, mittas; postea si fecerit, nemo nostrum pro illo rogalit." Ego, crudelissimae severitatis, non potui me tenere, sed inclinatis ad aurem Agamemnonis "plane" inquam "hic debet serve case nequissimus; aliquis oblivisceretur porcum exinterare!

non mehercules illi ignoscerem, si piscem praeterisset." At non ita Trimalchio, qui relaxato in hilaritatem vultu "ergo" inquit "quia tam malae memoriae es, palam nobis illum exintera?" recepta cocus tunica cultrum arripuit, porcique ventrem hinc atque illinc timida manu secuit. Nec mora, ex plagis ponderis inclinatione crescentibus tomacula cum botulis effusa sunt. Petr., Sat., 49.

50. A Burlesque of the Deification of the Emperor Claudius.

Claudius animam agere coepit nec invenire exitum poterat. Tum Mercurius, qui semper ingenio eius delectatus esset, unam e tribus Parcis seducit et ait: "quid, femina crudelissima, hominem miserum torqueri pateris? Nec unquam tam diu cruciatus exiet? Annus sexagesimus quartus est, ex quo cum anima luctatur, quid huic et rei publicae invides? Patere mathematicos aliquando verum dicere, qui illum, ex quo princeps factus est, omnibus annis, omnibus mensibus efferunt. Et tamen non est mirum si errant et horam eius nemo novit; nemo enim unquam illum natum putavit. Fac quod faciendum est:

"Dede neci, melior vacua sine regnet in aula."

Sed Clotho "ego mehercules" inquit "pusillum temporis adicere illi volebam, dum hos pauculos, qui supersunt, civitate donaret"—constituerat enim omnes Graecos, Gallos, Hispanos, Britannos togatos videre—"sed quoniam placet aliquos peregrinos in semen relinqui et tu ita iubes fieri, fiat." Aperit tum capsulam et tres fusos profert: unus erat Augurini, alter Babae, tertius Claudii. "Hos" inquit "tres uno anno exiguis intervallis temporum divisos mori iubebo, nec illum incomitatum dimittam. Non oportet enim eum, qui modo se tot milia hominum sequentia videbat, tot praecedentia, tot circumfusa, subito solum destitui. Contentus erit his interim convictoribus." Seneca, Augurinia.

51. A Burlesque of the Deification of the Emperor Claudius.

Quae in terris postea sint acts, supervacuum est referre. Scitis enim optime, nec periculum est ne excidant memoriae quae gaudium publicum impresserit: nemo felicitatis suse obliviscitur. In caelo quae acta sint, audite: fides penes auc-

torem erit. Nunciatur Iovi venisse quendam bonae staturae, bene canum; nescio quid illum minari, assidue enim caput movere; pedem dextrum trahere. Quaesisse se, cuius nationis esset: respondisse nescio quid perturbato sono et voce confusa; non intelligere se linguam eius, nec Graecum esse nec Romanum nec ullius gentis notae. Tum Iuppiter Herculem, qui totum orbem terrarum pererraverat et nosse videbatur omnes nationes, iubet ire et explorare, quorum hominum esset. Tum Hercules primo aspectu sane perturbatus est, ut qui etiam non omnia monstra timuerit. Ut vidit novi generis faciem, insolitum incessum, vocem nullius terrestris animalis sed qualis esse marinis beluis solet, raucam et implicatam, putavit sibi tertium decimum laborem venisse. Diligentius intuenti visus est quasi homo. Accessit itaque et quod facillimum fuit Graeculo, ait:

मां; क्रांकित हाँड केर्वेव्या, क्रांकित पात क्रांत्राह बेवें प्रवासिक्षः;

Claudius gaudet esse illic philologos homines sperat futurum aliquem historiis suis locum. Itaque et ipsa Homerico versu Caesarem se esse significans ait:

'Ιλιόθεν με Φέρων ανεμος Κικόνεσσε πέλασσεν,

erat autem sequens versus verior, aeque Homericus:

ένθα δ' έγω πόλιν έπραθον, ώλεσα δ' αὐτόυς,

et imposuerat Herculi minime vafro, nisi fuisset illic Febris, quae fano suo relicto sola cum illo venerat: ceteros omnes deos Romae reliquerat. "Iste," inquit, "mera mendacia narrat. Ego tibi dico, quae cum illo tot annis vixi: Lugudununi natus est, Planci municipem vides. Quod tibi narro, ad sextum decimum lapidem natus est a Vienna, Gallus germanus. Itaque quod Gallum facere oportebat, Romam cepit hunc ego tibi recipio Lugudununi natum, ubi Licinus multis annis regnavit. Tu autem, qui plura loca calcasti quam ullus mulio perpetuarius, (Lugudunenses) scire debes multa milia inter Xanthum et Rhodanum interesse." Excandescit hoc loco Claudius et quanto potest murmure irascitur. Quid diceret, nemo intelligebat. Illo autem Febrim duci iubebat illo gestu solutae manus et ad hoc unum satis firmae, quo decollare homines solebat. Iusserat illi collum praecidi. Putares omnes illius esse libertos: adeo illum nemo curabat. Seneca, seconomes v., vi.

52. Last Will and Testament of a Sucking Pig.

Incipit testamentum porcelli.

M. Grunnius Corocotta porcellus testamentum fecit. Quoniam mea manu scribere non potui, scribendum dictavi. Magirus cocus dixit "veni huc, eversor domi, solivertiator, fugitive porcelle, et hodie tibi dirimo vitam." Corocotta porcellus dixit "si qua feci, si qua peccavi, si qua vascella pedibus meis confregi, rogo, domine coce, vitam peto, concede roganti." Magirus cocus dixit, "transi, puer affer mihi de cocina cultrum, ut hunc porcellum faciam cruentum." Porcellus comprehenditur a famulis, ductus sub die xvi Kal. lucerninas, ubi abundant cymae, Clibanato et Piperato consulibus. Et ut vidit se moriturum esse, horae spatium petiit et cocum rogavit ut testamentum facere posset. Clamavit ad se suos parentes, ut de cibariis suis aliquid dimitteret eis qui ait: "Patri meo Verrino Lardino do lego dari glandis modios xxx, et matri meae Veturinae Scrofae do lego dari Laconicae siliginis modios XL, et sorori meae Quirinae, in cuius votum interesse non potui, do lego dari hordei modios xxx: et de meis visceribus dabo donabo sutoribus saetas, rixoribus capitinas, surdis auriculas, causidicis et verbosis linguam, bubulariis intestina, isiciariis femora, mulieribus lumbulos, pueris vesicam, puellis caudam, cursoribus et venatoribus talos, latronibus ungulas. Et nec nominando coco legato dimitto popiam et pistillum, quae mecum attuleram : de Tebeste usque ad Tergeste liget sibi collo de reste. Et volo fieri mihi monumentum aureis literis scriptum: M. Grunnius Corocotta porcellus vixit annos DCCCC.xc.VIIII.s.: quod si semissem vixisset, mille annos implesset. Optimi amatores mei vel consules vitae, rogo vos ut cum corpore meo bene faciatis, bene condiatis de bonis condimentis nuclei, piperis, et mellis, ut nomen meum in sempiternum. Mei domini vel consobrini mei, qui in medio testamento interfuistis, iubete signari." Lardio Ofellicus signavit. Cyminatus signavit. Lucanicus Tergillus signavit. Celsinus signavit. Nuptialicus signavit. signavit. signavit. Explicit testamentum porcelli sub die xvi Kal. Lucerninas Clibanato et Piperato consulibus feliciter. Hieron in Praef., libr. xii. comm. in Isaiam., p. 493, Vall.

53. A Shabby Present.

Tu rosum tineis situque patrem, Quales aut Libycis madent olivis, Aut tus Niliacum piperve servant, Aut Byzantiacos olent lacertos; Nec saltem tua dicta continentem, Quae trino iuvenis foro tonabas. Aut centum prope iudices, priusquam Te Germanicus arbitrum sequenti Annonae dedit, omniumque late Praefecit stationibus viarum: Sed Bruti senis oscitationes De cansa miseri libellionis. Emptum plus minus esse Caiano Donas. Usque adeone defuerunt Scissis pilea suta de lacernis? Vel mantilia luridaeve mappae? Chartae, Thebaicaeve, Caricaeve? Nusquam turbine conditus ruenti Prunorum globus atque coctanorum? Non ellvchnia sicca, non replictae. Bulborum tunicae nec ova tantum? Non leves alicae nec asperum far? Nusquam Cinyphiis vagata campis Curvarum domus uda cochlearum? Non lardum breve debilisve perna? Non Lucanica, non graves Falisci, Non sal, oxygarumve, caseusve, Aut panes viridantis aphronitri, Vel passum psythiis suis recoctum, Dulci defruta vel lutosa coeno? Quantum vel dare cereos olentes, Cultellum, tenuesve codicillos? Ollares, rogo, non licebat uvas, Cumano patinas in orbe tortas, Aut unam dare synthesin (quid horres?) Alborum calicum, atque cacaborum? Irascor tibi, Gryphe; sed valebis: Tantum ne mihi, quo soles lepore, Et nunc hendecasyllabos remittas. Stat., Silv., IV. ix. 10-55.

51. A Shabby Present.

De praetoricia folium mihi, Paulle, corona Mittis, et hoc phialae nomen habere iubes. Hac fuerat nuper nebula tibi pegma perunctum, Pallida quam rubri diluit unda croci. An magis astuti derasa est ungue ministri Bractea, de fulcro (quod reor esse) tuo? Illa potest culicem longe sentire volantem. Et minimi penna papilionis agi. Exiguae volitat suspensa vapore lucernac, Et leviter fuso rumpitur icta mero. Hoc linitur sputo Iani caryota Kalendis, Quam fert cum parvo sordidus asse cliens. Lenta minus gracili crescunt colocasia filo: Plena magis nimio lilia Sole cadunt: Nec vaga tam tenui discursat aranea tela: Tam leve nec bombyx pendulus urget opus. Crassior in facie vetulae stat creta Fabullae: Crassior offensae bulla tumescit aquae: Fortior et tortos servat vesica capillos, Et mutat Latias spuma Batava comas. Hac cute Ledaeo vestitur pullus in ovo: Talia lunata splenia fronte sedent. Quid tibi cum phiala, ligulam cum mittere poeses: Mittere cum posses vel cochleare mihi? Magna nimis loquimur, cochleam cum mittere posses: Denique cum posses mittere, Paulle, nihil. **Mart.**, viii. 33.

55. To a Stingy Friend who had asked for the Loan of his Book.

Occurris quoties, Luperce, nobis:
Vis mittam puerum, subinde dicis,
Cui tradas epigrammaton libellum,
Lectum quem tibi protinus remittam?
Non est, quod puerum, Luperce, vexes:
Longum est, si velit ad Pyrum venire;
Et scalis habito tribus, sed altis.
Quod quaeris, propius petas licebit.
Argi nempe soles subire letum.

Contra Caesaris est forum taberna, Scriptis postibus hinc et inde totis, Omnes ut cito perlegas poetas. Illinc me pete; ne roges Atrectum: Hoc nomen dominus gerit tabernae: De primo dabit, alterove nido, Rasum pumice, purpuraque cultum Denariis tibi quinque Martialem. Tanti non es, ais? Sapis, Luperce.

Mart., I. exviii.

56. A Dinner Hunter.

Nil intentatum Selius, nil linquit inausum, Coenandum quoties iam videt esse domi. Currit ad Europen, et te, Paulline, tuosque Laudat Achilleos, sed sine fine, pedes. Si nihil Europe fecit, tum Septa petuntur, Si quid Phyllirides praestet, et Aesonides. Hinc quoque deceptus Memphitica templa frequentat, Assidet et cathedris, moesta iuvenca, tuis, Inde petit centum pendentia tecta columnis Illinc Pompeii dona, nemusque duplex. Nec Fortunati spernit, nec balnea Fausti, Nec Grylli tenebras, Aeoliamque Lupi. Nam thermis iterum cunctis iterumque lavatur. Omnia cum fecit, sed renuente deo; Lotus ad Europes tepidae buxeta recurrit, Si quis ibi serum carpat amicus iter. Per te, perque tuam, vector lascive, puellam, Ad coenam Selium tu, rogo, Taure, voca. Mart., II. xiv.

57. "Ne sutor ultra crepidam."

Das gladiatores, sutorum regule, cerdo,
Quodque tibi tribuit subula, sica rapit.
Ebrius es: nec enim faceres id sobrius unquam,
Ut velles corio ludere, cerdo, tuo.
Lusisti, satis est: sed te, mihi crede, memento
Nunc in pellicula, cerdo, tenere tua.

Mart., III. xvi.

58. Rome is not the Place for an Honest Man to get a Living.

Quae te causa trahit vel quae fiducia Romam, Sexte? quid aut speras, aut petis inde? refer. Causas, inquis, agam Cicerone disertius ipso, Atque erit in triplici par mihi nemo foro. Egit Atestinus causas, et Caius: utrumque Noras: sed neutri pensio tota fuit. Si nihil hinc veniet, pangentur carmina nobis: Audieris, dices esse Maronis opus. Insanis: omnes, gelidis quicunque lacernis Sunt ibi, Nasones Virgiliosque vides. Vix tres, aut quatuor ista Atria magna colam. Res aluit: pallet cetera turba fame. Quid faciam ? suade: nam certum est vivere Romae. Si bonus es, casu vivere, Sexte, potes. Mart., III. xxxviii.

The Special Conveniences of the Country are, after all, often only to be obtained in Town.

Capena grandi porta qua pluit gutta, Phrygiaeque Matris Almo qua lavat ferrum, Horatiorum qua viret sacer campus, Et qua pusilli fervet Herculis fanum, Faustine, plena Bassus ibat in rheda, Omnes beati copias trahens ruris. Illic videres frutice nobili caules, Et utrumque porrum, sessilesque lactucas, Pigroque ventri non inutiles betas. Illic coronam pinguibus gravem turdis, Leporemque laesum Gallici canis dente, Nondumque victa lacteum faba porcum. Nec feriatus ibat ante carrucam. Sed tuta foeno cursor ova portabat. Romam petebat Bassus? Immo rus ibat. Mart., III. xlvii.

60. An Advertisement for a Great-coat.

Hanc tibi Sequanicae pinguem textricis alumnam,
Quae Lacedaemonium barbara nomen habet,
Sordida, sed gelido non aspernanda Decembri
Dona, peregrinam mittimus endromida:
Seu lentum ceroma teris, tepidumve trigona,
Sive harpasta manu pulverulenta rapis,
Plumea seu laxi partiris pondera follis;
Sive levem cursu vincere quaeris Atham:
Ne madidos intret penetrabile frigus in artus,
Neve gravis subita te premat Iris aqua.
Ridebis ventos hoc munere tectus et imbres:
Nec sic in Tyria sindone tutus eris.

Mart., IV. xix.

The Poet remonstrates with his Book for wishing to be larger.

Ohe iam satis est, ohe libelle.

Jam pervenimus usque ad umbilicos:
Tu procedere adhuc, et ire quaeris:
Nec summa potes in scheda teneri,
Sic tanquam tibi res peracta non sit,
Quae prima quoque pagina peracta est.
Iam lector queriturque, deficitque;
Iam librarius hoc et ipse dicit:
Ohe iam satis est, ohe libelle.

Mart., IV. xci.

62. The Fate which a Bore deserves.

Quisquis stolaeve purpuraeve contemtor, Quos colere debet, laesit impio versu: Erret per urbem pontis exsul et clivi, Interque raucos ultimus rogatores Oret caninas panis improbi buccas. Illi December longus, et madens bruma, Claususque fornix triste frigus extendat. Vocet beatos clamitetque felices, Orciniana qui feruntur in sponda: Et, cum supremae fila venerint horae, Diesque tardus, sentiat canum litem, Abigatque moto noxias aves panno; Nec finiantur morte simplices poenae: Sed modo severi sectus Aeaci loris, Nunc inquieti monte Sisyphi pressus, Nunc inter undas garruli senis siccus, Delasset omnes fabulas poetarum: Et, cum fateri Furia iusserit verum, Prodente clamet conscientia, Scripsi.

Mart., X. v.

63. Some Farms are not worth the Price of a Dinner.

Donasti, Lupe, rus sub urbe nobis: Sed rus est mihi maius in fenestra. Rus hoc dicere, rus potes vocare, In quo ruta facit nemus Dianae, Argutae tegit ala quod cicadae, Quod formica die comedit uno, Clausae cui folium rosae corona est: In quo non magis invenitur herba, Quam costi folium, piperve crudum: In quo nec cucumis iacere rectus, Nec serpens habitare tota possit? Erucam male pascit hortus unam; Consumto moritur culex salicto; Et talpa est mihi fossor atque arator. Non boletus hiare, non mariscae Ridere, aut violae patere possunt. Fines mus populatur, et colono Tanquam sus Calydonius timetur, Et sublata volantis unque Procnes In nido seges est hirundinino; Et cum stet sine falce mentulaque, Non est dimidio locus Priapo. Vix implet cochleam peracta messis, Et mustum nuce condimus picata. Errasti, Lupe, litera sed una: Nam quo tempore praedium dedisti, Mallem tu mihi prandium dedisses.

Mart., XI. xviii.

64. A Ruthless Barber.

Qui nondum Stygias descendere quaerit ad undas, Tonsorem fugiat, si sapit, Antiochum. Alba minus saevis lacerantur brachia cultris, Cum furit ad Phrygios enthea turba modos; Mitior implicitas Alcon secat enterocelas, Fractaque fabrili dedolat ossa manu. Tondeat hic inopes Cynicos et Stoica menta, Collaque pulverea nudet equina iuba. Hic miserum Scythica sub rupe Promethea radat: Carnificem nudo pectore poscet avem. Ad matrem fugiet Pentheus, ad Maenadas Orpheus: Antiochi tantum barbara tela sonent. Haec quaecunque meo numeratis stigmata mento, In vetuli pyctae qualia fronte sedent, Non iracundis fecit gravis unguibus uxor: Antiochi ferrum est, et scelerata manus. Unus de cunctis animalibus hircus habet cor: Barbatus vivit, ne ferat Antiochum. Mart., XI. lxxxiv.

65. A Family Migration.

O Iuliarum dedecus Kalendarum, Vidi, Vacerra, sarcinas tuas; vidi: Quas non retentas pensione pro bima Portabat uxor rufa crinibus septem, Et cum sorore cana mater ingenti. Furias putavi nocte Ditis emersas. Has tu priores frigore et fame siccus, Et non recenti pallidus magis buxo Irus tuorum temporum sequebaris. Migrare clivum crederes Aricinum. Ibat tripes grabatus, et bipes mensa, Et cum lucerna cornecque cratere Matella curto rupta latere meiebat. Focum ferentis suberat amphorae cervix: Fuisse gerres, aut inutiles maenas Odor impudicus urcei fatebatur, Qualem marinae misit aura piscinae. Nec quadra deerat casei Tholosatis.

Quadrima nigri nec corona pulei,
Calvaeque restes allioque cepisque,
Nec plena turpi matris olla resina,
Summoenianae qua pilantur uxores.
Quid quaeris aedes, villicosque derides,
Habitare gratis, o Vacerra, cum possis?
Haec sarcinarum pompa convenit ponti.

Mart., XII. xxxii.

66. The Poet's Apology for the late Appearance of his Book.

Scio me patrocinium debere contumacissimae triennii desidiae: quae absolvenda non esset inter illas quoque occupationes urbicas, quibus facilius consequimur, ut molesti potius quam officiosi esse videamur: nedum in hac provinciali solitudine, ubi nisi etiam intemperanter studemus, et sine solatio, et sine excusatione secessimus. Accipe ergo rationem; in qua hoc maximum et primum est, quod civitatis aures, quibus assueveram, quaero, et videor mihi in alieno foro litigare. Si quid est enim in libellis meis, quod placeat, dictavit auditor. Illam iudiciorum subtilitatem, illud materiarum ingenium, bibliothecas, theatra, conventus, in quibus studere se voluptatibus non sentiunt: ad summam omnium ea, quae delicati reliquimus, quasi destituti desideramus. Accedit his municipalium rubigo dentium, et iudicii loco livor, et unus aut alter mali, in pusillo loco multi, adversus quos difficile est habere quotidie bonum stomachum. Ne mireris igitur abiecta ab indignante, quae a gestiente fieri Ne quid tamen et advenienti tibi ab urbe, et exigenti solebant. negarem, (cui non refero gratiam, si tantum ea praesto, quae possim,) imperavi mihi, quod indulgere consueveram, et studui paucissimis diebus, ut familiarissimas mihi aures tuas exciperem adventoria sua. Tu velim ista, quae tantum apud te non periclitantur, diligenter aestimare et excutere non graveris; et, quod tibi difficillimum est, de nugis nostris iudices nitore seposito, ne Romam, si ita decreveris, non Hispaniensem librum mittamus, sed Hispanum. Mart., Epig., xii.

67. The Greeks at Rome.

Ingenium velox, audacia perdita, sermo Promtus, et Isaeo torrentior. Ede, quid illum Esse putes: quem vis hominem, secum adtulit ad nos: Grammaticus, rhetor, geometres, pictor, aliptes. Augur, schoenobates, medicus, magus: omnia uovit Graeculus esuriens: in caelum iusseris, ibit. Ad summam, non Maurus erat neque Sarmata nec Thrax. Qui sumsit pennas, mediis sed natus Athenis. Quid, quod adulandi gens prudentissima laudat Sermonem indocti, faciem deformis amici, Et longum invalidi collum cervicibus aequat Herculis, Antaeum procul a tellure tenentis, Miratur vocem angustam, qua deterius nec Ille sonat, quo mordetur gallina marito. Haec eadem licet et nobis laudare: sed illis Creditur. An melior, quum Thaida sustinet, an, quum Uxorem comoedus agit, vel Dorida nullo Cultam palliolo? Mulier nempe ipsa videtur. Nec tantum Antiochus, nec erit mirabilis illic Aut Stratocles, aut cum molli Demetrius Haemo: Natio comoeda est. Rides? maiore cachinno Concutitur: flet, si lacrumas conspexit amici, Nec dolet: igniculum brumae si tempore poscas, Accipit endromiden: si dixeris "aestuo," sudat. Iuv., iii. 73-80, 86-95, 98-103.

68. A Pot-valiant Hero.

Ebrius ac petulans, qui nullum forte cecidit, Dat poenas; noctem patitur lugentis amicum Pelidae, cubat in faciem, mox deinde supinus. Somnum rixa facit. Sed quamvis improbus annis Atque mero fervens, cavet hunc, quem coccina laena Vitari iubet, et comitum longissimus ordo, Multum praeterea flammarum et aënea lampas: Me, quem luna solet deducere vel breve lumen Candelae, cuius dispenso et tempero filum. Contemnit. Miserae cognosce procemia rixae. Si rixa est, ubi tu pulsas, ego vapulo tantum. Stat contra starique iubet: parere necesse est. Nam quid agas, quum te furiosus cogat et idem Fortior? "Unde venis?" exclamat: "cuius aceto, Cuius conche tumes? quis tecum sectile porrum Sutor et elixi vervecis labra comedit? Nil mihi respondes? Aut dic, aut accipe calcem! Ede, ubi consistas: in qua te quaero proseucha?"

Dicere si tentes aliquid, tacitusve recedas,
Tantumdem est; pariter feriunt: vadimonia deinde
Irati faciunt. Libertas pauperis haec est:
Pulsatus rogat, et pugnis concisus adorat,
Ut liceat paucis cum dentibus inde reverti.

Iuv., iii. 278-301.

69. Cruelty of the Roman Ladies towards their Maids.

Praefectura domus Sicula non mitior aula. Nam si constituit solitoque decentius optat Ornari, et properat, iamque exspectatur in hortis, Aut apud Isiacae potius sacraria lenae; Componit crinem laceratis ipsa capillis Nudâ humeros Psecas infelix, nudîsque mamillis. "Altior hic quare cincinnus?" Taurea punit Continuo flexi crimen facinusque capilli. Quid Psecas admisit? quaenam est hic culpa puellae, Si tibi displicuit nasus tuus? Altera laevum Extendit pectitque comas et volvit in orbem. Est in consilio matrona, admotaque lanis, Emerita quae cessat acu: sententia prima Huius erit: post hanc aetate atque arte minores Censebunt, tamquam famae discrimen agatur Aut animae; tanta est quaerendi cura decoris. Tot premit ordinibus, tot adhuc compagibus altum Aedificat caput. Andromachen a fronte videbis: Post minor est: aliam credas. Cedo, si breve parvi Sortita est lateris spatium, breviorque videtur Virgine Pygmaea, nullis adiuta cothurnis, Et levis erecta consurgit ad oscula planta? Iuv., vi. 486-507.

70. Rule for a Dispute.

Atque ego a maioribus memoria sic accepi: si quis quid alter ab altero peterent, si ambo pares essent, sive boni sive mali essent, quod duo res gessissent, uti testes non interessent, illi, unde petitur, ei potius credendum esse. Nunc si sponsionem fecissent Gellius cum Turio: ni vir melior esset Gellius, quam Turius, nemo, opinor, tam insanus esset, qui iudicaret, meliorem esse Gellium, quam Turium; si non melior Gellius est Turio, potius oportet credi unde petitur. Aul. Gell., XIV. ii.

71. The Praises of Negligence.

Quod autem quis intutam et expositam periculis neglegentiam putet, mihi omne contra videtur, multo multoque diligentiam magis periculis obnoxiam esse. Namque neglegentiae hand quisquam magnopere insidias locat, existimans etiam sine insidiis semper et ubique et ubi libeat neglegentem hominem in proclivi fore fallere: adversus diligentis vero et circumspectos et exsultantis opibus fraudes et captiones et insidiae parantur. Ita ferme neglegentia contemptu tutatur, diligentia astu oppugnatur. Iam illud a poetis saeculum aureum memoratum, si cum animo reputes, intellegas neglegentiae saeculum fuisse, cum ager neglectus fructus uberes ferret, omniaque utensilia neglegentibus nullo negotio suppeditaret. Hisce argumentis neglegentia bono genere nata, dis accepta, sapientibus probata, virtutum particeps, indulgentiae magistra, tuta ab insidiis, grataque bene factis, excusata ingratis, et ad postremum aurea declaratur. Mallet de Favorini nostri pigmentis fuci quisnam appingeremus? Licet. Ut quaeque mulier magis facie freta est, ita facilius cutem et capillum neglegere, plerisque autem, ut see magnopere exornent, diffidentia formae diligentiae illecebras creari. Fronto, ed. Naber, p. 214.

INDEX TO AUTHORS,

ARRANGED CHRONOLOGICALLY, AND WITH REFERENCES TO CRUTTWELL'S HISTORY OF ROMAN LITERATURE.

PERIOD L., 240-80. B.C.

NAEVIUS (R. L., pp. 38-40), Descr. I. PLAUTUS (R. L., pp. 43-48), Phil. 57, 131, 132; Descr. 2-12; W. & H. 1-18. ENNIUS (R. L., pp. 58-62, 68-74, 76-78), Rel. 34; Descr. 21-24; Rh. 1, 2. CATO (R. L., 91-98; 109), Phil, 77; Descr. 17-20; Rh. 4-6. PACUVIUS (R. L., pp. 62-64), Rel. 17; Descr. 25.

TERENCE (R. L., pp. 49-54), Phil. 60, 61, 75; A. & L. 28, 32; Descr. 13-16; Rh. 3; W. & H. 19, 20.

SCIPIO AFRICANUS THE YOUNGER (R. L., p. 110), Rh. 9, 10. Larlius. LUCILIUS (R. L., pp. 78-81), Rel. 32; Phil. 62.
METELLUS (about R.c. 130), Rh. 8. C. Gracchus (R. L., p. 114), Rh. 11-13. Asellio (R. L., p. 100), A. & L. 151. Accius (R. I., pp. 65-67), Descr. 26, 27. AEMILIUS PAULLUS (about B.C. 100), Rh. 7. Acadeus (R. L., p. 116), Rh. 14.

Tittus (about B.c. 100), W. & H. 22.

Favorinus (about B.c. 100), W. & H. 21.

CLAUDIUS QUADRIGARIUS (R. L., pp. 90-101), Descr. 29, 30.

VALERIUS ANTIAS (R. L., p. 101), Rel. 86.

LUTATIUS CATULUS (R. L., pp. 84-86, 117), Descr. 28.

PORCUIS LUTATUS (R. L., pp. 84-86), Descr. 28. Porcius Licinus (R. L., pp. 84-86), Descr. 28. Valerius Aedituus (R. L., pp. 84-86), Descr. 28. C. Marius (a. B. C. 100), Rh. 31, taken from Sallust. CRASSUS (R. L., pp. 118-123), Rh. 15. AUCTOR AD HERENNIUM, probably Cornificius (R. L., pp. 132, 133), A. & L. 61, 68-71, 73, 74, 76, 77, 79, 82. HELVIUS MANCIA (about B.C. 90), Rh. 16.

Period II., B.C. 80-A.D. 14.

VARRO (R. L., pp. 142-156), Rel. 77; A. & L. 165-170, 172, 173; Descr. 31-34; W. & H. 23.
CICERO (R. L., pp. 159-185), Rel. 1-3, 5-8, 10, 12, 14, 21-24, 27, 30, 42-44, 49, 50, 52, 55, 61, 63, 65, 69, 78, 81-83, 85; Phil. 4-8, 10, 12-15, 17, 19, 20, 23, 26-31, 37, 41, 43, 47, 49, 51, 52, 66, 70-72,

85-90, 92-99, 103, 104, 111, 112, 115-118, 122, 123, 128, 128, 146, 159-161, 166, 167, 175, 194, 235-237, 254, 256; A. & L. 33, 36, 39-45, 52-57, 64, 83-88, 105-107, 109-111, 112, 114, 117, 171; Descr. 35-43, 46, 61, 62; Rh. 17-27; W. & H. 24-32. Descr. 35-43, 46, 61, 62; Rh. 17-27; W. & H. 24-32.
Q. CRORRO (R. L., p. 185), Descr. 63.
CARLIUS (R. L., p. 185), Descr. 44.
D. BRUTUS (contemporary of Cisero), Descr. 45.
LUCRETIUS (R. L., pp. 220-230), Rel. 19, 20, 29, 31, 58, 59, 68; Fbil. 1, 3, 9, 79-82, 147-155, 162-165, 172, 191-193, 227-229, 267, 263; A. & L. 21; Descr. 64, 65.
CATULLUS (R. L., pp. 222-228), Rel. 40, 78; A. & L. 162; Descr. 65-72; Rh. 32-34; W. & H. 34-37.
LARREUUS (R. L., pp. 210, 211), Rh. 35.
PUBLILIUS SYRUS (R. L., pp. 210, 211), W. & H. 33.
CARSAR (R. L., pp. 188-198, 213, 214), Phil. 183, 184; Descr. 47-54; Rh. 29. Rh. 29. CURIO (R. L., p. 185), Rh. 28. CURIO (R. L., p. 180), Rn. 28.
CATO OF UTICA (R. L., pp. 201, 364), Rh. 30.

NEFOS (R. L., pp. 198-200), Descr. 60.
SALLUST (R. L., pp. 200-205), Phil. 25; A. & L. 150; Descr. 55-68.

VIRGIL (R. L., pp. 252-279), Rel. 45; Phil. 120, 170, 173; Descr. 73-63;
Rh. 36-47; W. & H. 38.

HORACE (R. L., pp. 280-295), Rel. 37; Phil. 32, 36, 38, 48, 63, 65, 63, 143; A. & L. 26, 29, 89, 97, 99, 135, 136, 138, 139, 141, 143-148, 163; Descr. 84-88; Rh. 48; W. & H. 39-46.

TURGILLIS (R. L., pp. 290-302), Descr. 89-92; Rh. 49, 50. 163; Descr. 84-88; Rh. 48; W. & H. 39-46.
TIBULLUS (R. L., pp. 299-302), Descr. 89-92; Rh. 49, 50.
PROPERTIUS (R. L., pp. 302-304), A. & L. 142; Descr. 93-95; Rh. 51-54.
ASINIUS POLLIO (R. L., pp. 319, 416, 425), Descr. 110.
LIVY (R. L., pp. 322-331), Rel. 70, 71, 79, 80, 87; Phil. 100-162, 170;
A. & L. 25, 149; Descr. 104-109, 111-114; Rh. 64-72.
VITRUVIUS (R. L., pp. 331-333), Phil. 22, 169, 195, 200, 204, 265, 216, 217, 226, 230-232, 239, 246-248, 260-262.
OVID (R. L., pp. 305-311), Phil. 156, 174; A. & L. 27, 100, 101, 128; Descr. 96-102; Rh. 55-62. Descr. 96-102; Rh. 55-62. Saleius Bassus (contemporary of Ovid), Rh. 63. Pedo Albinovanus (R. L., p. 313), Rh. 79. CORNELIUS SEVERUS (R. L., p. 312), Rh. 80.
MANILIUS (R. L., pp. 313-318), Rel. 4, 46; Phil. 157, 158, 168, 171, 198; Descr. 103. FABIANUS (R. L., p. 334), Rh. 73. ARELLIUS FUSCUS (R. L., pp. 319, 320), Rh. 74. HATERIUS (contemporary of the elder Seneca), Rh. 75.

Period III., A.D. 14-180.

SENECA RHETOR (R. L., pp. 319-322), A. & L. 102, 116, 119, 123-127,

AUGUSTUS IMPERATOR (R. L., pp. 243-249), Descr. 115.

131; Rh. 76-78.

Velleius Paterculus (R. L., pp. 344, 345), Descr. 116.
Phœdrus (R. L., pp. 349-351), A. & L. 103; Descr. 117-120.
Valerius Maximus (R. L., p. 346), Rel. 28, 74-76.
Celsus (R. L., p. 347), Phil. 264-270.
Calpurnus (R. L., p. 371), Descr. 139.
Persius (R. L., pp. 355-359), Rel. 36; Phil. 2, 59, 141; Descr. 121.

ENECA (R. L., pp. 374-391), Rel. 9, 11, 18, 26, 35, 47, 48, 53, 54, 56, 57, 60, 62, 66; Phil. 11, 24, 33-35, 40, 42, 44, 46, 53-55, 67-69, 73, 74, 91, 105-110, 113, 181, 196, 197, 199, 201, 202, 206, 207, 211-213, 224, 225; Rh. 90-93; W. & H. 50-51.

Rh. 81-89.

UCILIUS JUNIOR (R. L., pp. 372, 373), Phil. 144. ETRONIUS (R. L., pp. 394-399), W. & H. 47-49. IELA (R. L., p. 394), Phil. 176-180.

LINY THE ELDER (R. L., pp. 400-406), Rel. 13, 15, 16; Phil. 185-190, 208-210, 214, 215, 218, 220-223, 233, 234, 238, 240-243, 245, 249-253; A. & L. 1, 3-9, 11-18, 20, 22, 161.

OLUMBILA (R. L., pp. 392, 393), Phil. 78.

'ALBRIUS FLACCUS (R. L., pp. 419, 420), Descr. 128-134; Rh. 94, 95.

ILIUS (R. L., pp. 421, 422), Descr. 135-138; Rh. 96.

TATIUS (R. L., pp. 423, 429), A. & L. 96; Descr. 140-144; Rh. 97-101;

W. & H. 53.

LINY THE YOUNGER (R. L., 437-442), Phil. 56, 130; A. & L. 104, 132-134, 152, 154-157; Descr. 156-164.

UINTILIAN (R. L., pp. 407-410), Phil 16, 18, 126, 127, 133-140, 142; A. & L. 2, 10, 23, 24, 37, 38, 46-51, 59, 60, 62, 65, 67, 72, 75, 78, 80, 81, 90, 95, 98, 112, 118, 120, 186; Rh. 102-104.

'ACITUS (R. L., pp. 449-455), Phil. 84, 121, 182, 244; A. & L. 31, 63, 115, 122, 153; Descr. 165-183; Rh. 105-112.

UVENAL (R. L., pp. 442-448), Rel. 41, 51, 67, 72; Phil. 39, 45, 50, 64; A. & L. 30, 137, 140, 158; Descr. 151-155; W. & H. 67-69.

**ARTIAL (R. L., pp. 429-433), A. & L. 19; Descr. 145-150; W. & H.

54-66.

UETONIUS (R. L., pp. 457-462), A. & L. 34, 35, 58, 66, 92, 93, 121, 130, 164; Descr. 184-192.

ULUS GELLIUS (R. L., pp. 465, 466), Rel. 33, 84; Phil. 21, 58, 114, 119, 124, 125, 203, 256, 258, 259; A. & L. 91, 94, 108, 160, 174-185, 187-189; W. & H. 70.

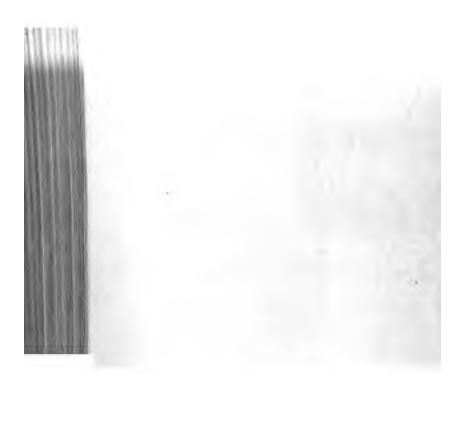
'OET. ANON. (R. L., p. 468), Rh. 113.

LOT. PERVIG. VEN. (R. L., p. 469), Rh. 114.

LUCT. TEST. PORC. (R. L., p. 397), W. & H. 52.

RONTO (R. L., p. 463), A. & L. 129; Descr. 205, 206; Rh. 115, 116, 120, 121; W. & H. 71.

LURELIUS IMPERATOR (R. L., p. 477), Rh. 117-119.
LPULEIUS (R. L., pp. 469, 472-479), Rel. 88, 89; Phil. 76, 219; A. & L. 159; Descr. 193-204.

EX TO SUBJECTS AND TITLES OF PASSAGES.

TE certainty, 68. Atoms, Theory of, 159-163. s and Medea, 588. of Words, 868. n, Roman theory of, 141. Publicam Religionem pertinens ium," 56. y, Brave Man in, 87. 1 Fable, 815. 1 a Bulwark, 128. surrenders, 575. Description of, 179.
'Etymology of, 862.
'Death of, 594.
Virtue o', 594. ure and Money-making, 110. the best Occupation, 109. na's Ghost appears, 580. id, 198. pulace of, 452. n, Tyranny of, 461. an Contest, An, 474. heatre, The, 263. al Belief, 50. Life, Classes of, 212. Effect of Sanitation on, 221. Sacredness of, 558.
Variety of, 218.
, Food-obtaining Organs of, 219.
Geographical distribution of, 222. Instinct in, 219. Mental development of, 211. Senses of, 225. es, 186, 187. us Pius, 596. s and Crassus compared, 320. Night, An, 467. 249, A last, 582. s quotes Poetry, 508, m. Affected, 875. des, 449. and Theseus, 588. itory of, 518. nd State, 124. sscription of, 177. on, 84.

Attic Style in Oratory, 281. Atticus, Character of, 420 Augury, Influence of, 52 Augustan Age, The, 811. Augustus, Features of, 508. Opinion of Claudius, 457. Oratory of, 828. ,, Panegyric of, 556. Aurelius, M., Eloquence of, 838. Letters of, 598, 599. BACCHANTES, The, 427.
Bacchus intercedes for Thebes, 585. ,, Ode to, 579. Banter, Slaves', 613. Barber, A Ruthless, 646. Barque, Epitaph on a, 428. Bassus, Caesius, 881. Battle of Bedriacum, 498, 598. ,, Lake Regillus, 451. Lake Trasimene, 450. Mutina, 407, . Pharsalia, 418-415, 577. Battle Piece, A, 468. Battle Scene, A. 383. Belief, Ancestral, 50. Biography, Utility of, 848. Birds, Locomotion among, 223. Birthday Congratulation, A, 599. Bloodshed, Punishment of, 582. Boadicea, 591. Boat-race, A, 431. Body, The Human, 17, 236. Bons Mots, 624-626. Bore, Fate deserved by a, 644. ,, A Roman, 631. Boxing Match, A, 477. Braggart Captain, A, 609. Brain, The, 230. Bride and Bridegroom, 425. Bridge over the Rhine, 411. to throw Fools from, 627. Britain, Account of, 181, 182. Britons oppose Caesar, 410.
Brittanicus, Murder of, 494.
Brown Study, A, 882.
Brutus to Cicero, 409.

Buffoons, Contest between, 630. Burial, Rites of, 55. Butler in Temptation, A, 608.

CAELIUS to Cicero, 408. Caesar, Character of, 458.

Clemency of, 533, compared with Cato, 417. **

compared with Pompey, 462. ** Death of, 403.

-Facts about, 503. 15 in Britain, 410

in a Storm, 575. Loyalty of his Soldiers, 502. 44 93

Oratory of ns soldiers, 5
Oratory of, 322.
pillages a Temple, 462.
Writings of, 332.
Caesar, Germanicus, 332.
Calgaeus, British Patriot, 593.
Calidius, Oratory of, 323
Caligula, Characteristics of, 504. Calpurnius Piso, 560. Calvus, Characteristics of, 324. Captain, A Braggart, 609. Carbo & T. Gracchus compared, 317.

Career, Choice of a, 128.
,, A Practical, 128. An Uncongenial, 129. Carmentis, Prophecy of, 555. Carthage, Site of New, 458. Carthaginian Brothers, 418. Cassandra's Vision, 520. Casting lots for a Wife, 605. Casuistry, Commercial, 148. Catiline, Flight of, 529. ,, Guilt of, 528.

in the Senate, 417. Cato the Censor, Character of, 455. Speech of, 522.

Cato the Stoic, Character of, 468 bewails the Age, 585. compared with Caesar, 417. ,,

Eloquence of, 816. exhorts his Men, 578. ,, ,, advised to consult the

Oracle, 25, 26. Catullus laments his Brother, 539. Catulus, Q. Lutatius, 896.
Causation, 156.
Cave of Sleep, 446.
Cement, Hardness of, 205

"Ceratis ope Daedalea nititur pennis,"

Ceremonial Observances, 89. Certainty, Denial of, 68. Ceylon, Account of, 184. Character, A, 893. Character, An Admirable, 91. Charity begins at Home, 98. Chasing, Art of, 255. on a Goblet, 257, Children and Parents, 97, 100. Christians, Nero's Cruelty to the, 495. Pliny's Account of the, 488-490.

Cicero bewails Hortensius, 534.

Character of, 454. 45 compared with Demosthenes, ** 321

Consulship of, 420. 56 Death of, 453. ** Lament for, 572.

23 Legislation of, for an Ideal State, ..

Religious Legislation of, 52. Scheme of Philosophy of, 164. 23 Circumstances alter Cases, 634. Citizen and the State, 119.

, Scourging of a Roman, 40%. Citizenship of a particular State, III.

Roman, 118, 532. of the World, 117. Civil War, 573

Civilisation, Progressive, 112. Class Legislation, 187. Claudius, Augustus on, 457. Death of, 493

Deification of, 637. ,, made Emperor, 504. Claudius, Appina, 584. Clay, Moulding in, 255. Climate, Effect on Man, 217.

on Nations, 236. Clodius encounters Mile, 409. Relief at Death of, 581. Colours, Disquisition on, 234.

Combat, A single, 897. Comedy, Claims of, 349 ,, Roman, 805.

Comets, 191. Comic Stage, The, 266, Commonplace Man, The, 61, Compliments, Slaves', 604, Confidence between Master and Papil,

151.

Conjugal Love, 426. Conscience, A Guilty, 492 Conscience, A Guilty, and Conscience, The, 120. Consolation in Misery, 88. Constellation Auriga, The, 448. Consuls, Degenerate, 402. "Contamination," 265. Contentment rare, 85.

", from a Tranquil Mind, 181. Controversio, 286, 288, 280. Examples of, 500, 570.

INDEX.

Cordon Bleu, The, 686. Mines, 204. e, A, 879. s, Death of, 484. i's Lament, 577. Shade appears, 558. , Conveniences of, 643. s, Group of, 481. compared with Antonius, 320. Indignation of, 526. retorts on Brutus, 623. 1, Order of, 211. Faculty, The, 71 n, Independent, 66. Value of, 339. of Roman Ladies, 649. nd Psyche, 512. Address of, 535. efeat of, 412 ratory of, 325. 1, 581. NIC Agency, 58. es, Sword of, 406. r, "Opprobrious Epithet, 623. r, On, 524. A, 478. Roman, 479. engths of, 188. ere his Prime," 552. Annihilation, 38. it change, 85. ife after, 229. it an Evil, 36. ot to be feared, 36. it to be grieved over, 38. it to be wished for, 39. be met willingly, 37. from Serpents, 465. tion, A Passionate, 552. he Boundless, 571. A Proud, 526. ate Art, 247. Consuls, 402. Nobles, 264. i to Hercules, 554. ion of Claudius, 637. gues, 121. henes and Cicero, 321. of Certainty, 68. of Providence, 18. and cut Diamond," 611. d, The, 209. Temple of, 258. d Aeneas, 543. unter, A, 642.

able, Parvenu's, 635.
minorem quod geris imperas,

Discussion, Training by, 152.
Dispute, Rule for a, 649.
Divine, Aspiration after the, 34.
, Mind, The, 8.
National Power, Popular Notions of the. Providence, 17. Domitian, Assassination of, 507. invites Statius, 475. Drama, and the Nobles, 264. in Rome, 260.
under the Emperors, 262-264.
v. the Amphitheatre, 263. ", v. "Spectacle," 263.

Dramatic Art, Progress of, 261.

", Possetiete Faule Beauch, 265. Dramatists, Early Roman, 305. Dream, Ilia's, 898. interpreted, A, 895. " Scipio's, 472. Dreams, On, 56, 230. Druids, Influence of, 416. ,, Power of, 416. taught Immortality, 41. Duck-pond, To make a, 400. Duty of Children, 97. ,, Slave's Idea of, 96. ,, Theory of, 77. Duties of a Provincial Governor, 114-116. of Rulers, 114. towards Servants, 93-95. EARTH, and another Flood, 199. Formation of, 174. Geography of, 176. Habitableness of, 176. ,, an Organism, 202. Rotundity of, 186. Water on Surface of, 187, 199. ,, Earthquakes, 202. Education by Discussion, 152. by Example, 144. Greek in, 146. " Modern, and the Old School. " Modern, satirised, 635. ,, at School and Home, 147-151. "Egregius" discussed, 364. Elegy, The Erotic, 318. Eloquence, Forensic, 827. Greek, 277, 816. Greek and Latin, compared, 11 868. The Ideal, 267.
The Ideal, 267.
The John of, 268.
and Philosophyseparated, 72.
Emotions, Analysis of the, 80.
in Oratory, 272.
Empire, Culture under the, 851 Empire, Franca under the, 262.

Finance trader the, 492.

Emission, Value of, 150.

Epicarean Lopic, 63.

Physics, 187.

Epicarean Services, 187.

Epicarean by Valertics Accitoms, dec, 250.

Epicarean by Valertics Accitoms, 360.

Equality of Men, 113.

Etwocles, 584.

Etymologist, The Scientific, 359.

Eurphonic Contractions, 360.

Variations, 374.

Europe, Description of, 178.

Europe, Description of, 547.

Evander, Lament of, 548.

Excessive Pleasure, 84.

Exile, Misery of, 541.

Dot an Evil, 130.

Existence of God, 3-7.

Exordium, Hints for the, 290.

Fabianus the Rhetorician, 329. FABIANTS the Antecoroum, Falins the Dictator, 566. Falie, The Acsorian, 315. Faithlessness punished, 550, False Opinion, 78, 79. Fame, Paince of, 448. Family Migration, A, 646. Origin of the, 110. Farm, Worth of, 645. Farmer, Gods of the, 49. Farm work, Oxen for, 399. Slaves for, 398. Fate of a bore, 644. .. Supremacy of, 13. Futher and Son, Wicked, 100. rates his Son, 521. Faults of others, 89. Feeling, Genuine, 338. Fickleness of Mob, 482. Financial Troubles, 492. Fire, Kinds of, 189. Fisherman finds Money, A, 617. Flamen Dialis, Laws of, 54. Flood, A second, 199. Fools, Bridge for, 627. Forensic Eloquence, 327. Foreshortening, 249. Fortitude, 86. Fortune, 436. Caprices of, 83. Fountain, A, 437. Fox and Crow, 459, 511. Franchise, The, 119.

Expression in Oratory, 270.

Freedwaman, Constancy of a, 496, Friend, A Slave a humble, 93, ... A Stingy, 641.
Friendship, Ideal of, 106 indispensable, 104. The Highest, 106. of Horace and Tibullus, 3420 of Pliny and Tacitus, 886_2 and Prince, 106. 79 Frogs ask for a King, 460.
Fronto compliments, 600.
,, and his Pupil, 597-599.
Speech by, 601. Speech by, 601. Funeral of Chrysis, 388. Fuscus Arellius, 329. GALBA, Assassination of, 497. Character of, 498. Galba, Servius, 319. Garlic, Dish of, 629. Gastronomy, Precepts of, 633. Gates of Hell, 432. Ganl, Account of, 182.
Gellius and his Title, 352.
Genial Temper, A, 101.
Genius, Roman, 137. Geographical Measurements, 185. Geography of the Earth, 176. Geometrical Proportion, 236. Geometry, Value of, 72.
German Chivalry, 501.
,, Home Life, 501. Germanicus, 332, 491. Gesture in Oratory, 270, 299. Girl, A dear little, 479. Glory, Love of, 583. Glutton, A Pilfering, 480. Gnat's Ghost, The, 541. Goblet, Chasing on a, 257. God, All things from, 19. " Attributes of, 7 Existence of, 3-7. External goods from, 19. ,, the Object of Knowledge, 8. ,, within us, 9. Gods do not govern World, 14., do not visit Earth, 47. ,, not to be slighted, 20. ,, not to be singued, 20. ,, of the Farmer, 49. ,, Temples for the, 27. Golden Age, The, 91, 439. Good Faith fled, 91. Good Man and Faults of others, 89.

,, and Fortune, 88.
Governments, Classification of 113.
Governor, Duties of a, 114-116.
Gracchus, C., Genius of, 318.
,, and the Pipe, 818.

••

vindicates himself, 525.

Gracchus, T. and C. Carbo, 317. Grammar and Popular Writer, 856.
Grammarian, The, 355.
Grammatical Analogies, 857.
Theory, 855.
Gratitude, Value of, 103.
Great Coat A 544 Great-Coat, A, 644. Greek in Education, Eloquence, 277, 816. and Latin Eloquence, 268. ,, Painting, 245. Statuary, 251. Translation from, 277. false Witnesses, 402. Greeks at Rome, 647. Grief by night, 545. ,, Passionate, 585 ,, Private, 523. ,, Useless, 83. Gymnosophists of India, 509. HANNIBAL, Character of, 454. and June, 584. Scipio ridicules, 561. War with, 568. Happiness by Virtue, 75. Hardship, Natural, 87. Hardships of Military Life, 135. of Servants, 95. Heavenly Bodies, The, 170 Hector, Lament for, 581. Hell, Gates of, 482. Hercules and Hesione, 466. Herennius, Speech of, 563. Hero, A Pot-valiant, 648. History, Lesson of, 346. not Chronicle, 347. ,, Writing of, 346. Home, 423. ,, Training at, 147-151 Horace, Independence of, 842. ,, and Tibullus, 844. ,, to Virgil, 549. Horse, Turnus compared to a, 433. Horseflesh, Lover of, 482. Horsensins, Cicero bewails, 584, ,, Oratory of, 321, Host and Guest, 621, ,, An ill-bred, 486, Hostess, Mine, 435, Human Wishes, 488, Human Body, 17, 286, Human Spirit, Origin of, 29.

Human Spirit, Affinity of Divine and, 32. "Humanitas," 372. Humorous Misapprehension, 625. Hunting-party, A, 480. Hybridation, 221. Hylas, Death of, 441. IAMBIC Measure, 848. Ideal Orator, 267.
., State, 138.
Idiom, Purity of, 281.
Ilia's Dream, 898. Illa Vind, An, 628
Imitation in Oratory, 275.
Immortality, Belief in, 89.
of Song, 345.
of the Soul, 32.
taught by the Druids, 41.
Imprudence, Past, 108.
Incantation, An, 576.
Independent Criticism, 66.
India Account of 188. India, Account of, 183. ,, Gymnosophists of, 509. Indictment, An, 530.
Indifference to Fortune, 88.
Infant Opheltes, The, 477. Inflexion, Unusual, 869.
Ingenious Misinterpretation, 625.
Instances, Teaching by, 158.
Instinct in Animals, 219.
Source of, 220 ,, source of, 220 Instruction, Philosophical, 78. Intellectual Culture, 351. International Right, 125. Invective, An, 530. Invention in Oratory, 269. Isles of the Blessed, 437. Italy, Description of, 188. Situation of, 297 Situation of, 227. JASON and Medea, 468. destroys Dragon's Seed, 469. Jerusalem, Siege of, 501. Jugurtha, Capture of, 419. in Dread, 418. Juno at Cannae, 471. ,, and the Trojans, 546.
Justice, Practice of, 86.
,, begets Confidence, 89.
, to Servants, 98. Juvenal, Age of, 851, 264. KINDNESS from a Slave, 94. not thrown away, 108.
Knowledge, Acquisition of, 71.
,, God the Object of, 8.

Love of, 70.

LABERIUS, Language of 363. resents an Indignity, 540, Ladies, Cruelty of Roman, 649. Lady's Toilette, A, 380. Lake Regillus, Battle of, 451. , Trasimene, Battle of, 450. Landscape Painting, 250. Language of Laberius, 363. Origin of, 232. Standard of, 354. Lap-dog, A, 478.
Law, and the Divine Mind, 8.
Origin of, 111.
Roman, 137, 139, 141.
Study of, 135.
Laws of the Flamen Dialis, 54. , Sumptuary, 139. Lead, Account of, 207. Lecturer, Public, 342, Legislation, Class, 137. for Ideal State, 138. Religious, 52. Lentulus' Harangue, 561. Letter of Instructions, 136. L'Homme qui rit, 628. Licinius Porcius, 396. Life after Death, 229. , Animal, 212. , and Sanitation, 221. , in Town, 634. Lightning, 190. "Like from Like," 156. Lion and Mouse, 459. Natural History of the, 222. Literary Aspirants, 350. Literati, Roman, 345. Literature, Masters of, 311. Litteratus, 355. Little and Good, 628. Locomotion in Birds, 223. Longevity, 228. Love, Conjugal, 426. ", a Luxury, 379.
", Poem, A, 595.
", by Proxy, 610.
Lover chides a Stream, 559. ,, A Faithful, 550. ,, Pangs or a, ..., ,, repents, 551. Lucan criticised, 309. ,, Genius of, 310. Pangs of a, 380. Lucilius, 312.

Luck, Good, 616. Lucretius' Atom-Theory, 157-163.

Luxury, Love a, 879.

MAGIC, 58.

Magnet, The, 208. Man, Dignity of, 30. , Privilege of, 34. , Progress of, 113. , and Rest of Creation, 228. , Tendency to Virtue of, 78. Maritime States, 132.

Marius and Sulla, 573.

Marriage for Money, 604.

Martial criticised, 315.

Master and Pupil, 146, 151, 152.

, and Servants, 93-95. rates Servants, 614. Matter eternal, 158.
Measurements, Geographical, 185.
Medea and Absyrtus, 583. and Jason, 468, 555. leaves her Home, 470. ,, Soliloquy of, 557. Medicine, Empiricism in, 241. History of, 238.
Scientific Method in, 240.
Memory, A Good, 231.
in Oratory, 276.
Training of, 147. Men to be taken as they are, 526. Menaechmus and his Brother, 607. Merit true Nobility, 537. Metals, Fusing of, 253. Metellus Numidicus, 524. Meteors, 191. Migration, A Family, 646. Military Life, 135. Milo and Clodius, 409. Mimes, 262. "Mind its own Place, The," 30. Mind, Preparation of, 99. A Tranquil, 101. "Mine Hostess," 435, Minerals, 204. Mirror, Reflection in, 207. Miser, A, 484. to the last, 632. Misery, Consolation in, 88. Misinterpretation, 625. Mistaken Identity, 607. Mob, Fickleness of, 482. Moderation, 85. Money found in Sea, 617. Moon, Eclipses of, 168. Light of, 168, .. Motions of, 166. , Motions of, 160. , Orbit of, 167. Moral Qualities Hereditary, 19. Morality, True, 90. Morals of Lower Classes, 122. "Moribus et Caelum patuit," 34. "Mors Ianua Vitae," 40.

INDEX.

ps, 208. and, 459. 1 and Country, 438. lopment of, 259. n of, 258. 2 Spheres, 166. e of, 259, 260. tle of, 407. irration, 345. idence, 151.

iticised, 305. taph of, 809. 1d Echo, 447. 91. eatness, 842. owth and Decay, 346. Climate, 226. igion, 20. to Hardship, 87. nge in, 85. gu in, 4. in, 3-5, 9. tile to Man, 237. er in, 3, 164. risions of, 219. ight, 233. s Husband, 619. ultra crepidam," 642. 650. of Marriage, 618. ne Christians, 495. of, 505. oquent, 328. meca, 591, 592. e Stage, 264. Anxious, 467. f by, 545. Morning, 188. m in the, 476. 179, 180. Suryalus, 432. rue, 537. insolent, 522. ondemned, A, 404. renerate, 264. lence of the, 525. um ferre Graecam urbem,"

nt gone before," 40.
rom Nothing," 156.
ike Good Luck," 616.
addictus iurare in verba," 67.
pillus and Jupiter, 56.
Taunt of, 548.
ix and Ten, The, 287.

"OH, for a quiet life!" 480. Omen, An, 421. Onomatology, 871. Opinion, False, 78, 79. Oracle, Cato and the, 25, 26. Orator, The Ideal, 267. The Perfect, 269-276, and Choice of Style, 270. ,, and the Emotions, 272, and Expression, 270. ٠. ,, and Formation of Style, 277. •• and Greek Models, 277. ,, and Humour, 271 ,, and Imitation, 275. and Invention, 269. and Memory, 276. and Poetry, 274. and Well-stored Mind, 273, 274. ,, ,, ,, Oratorical Period, 803.
Proof, 291-294.
Orators of later Republic, 325.
Oratory, Attic Style of, 281.
Distinctive Style in, 278. Perfection of, 280. ,, ,, Representative Styles of, 279. Oratory of Antonius and Crassus, 820. of Augustus, 328. of Aurelius, M., 383. 11 of Caesar, Germanicus, 382. of Caesar, J., 322. ,, of Calidius, 323. ,, of Calvus, 324. ,, of Cicero and Demosthenes, 821. of Curio, 325. " of Galba, Servius, 819. ,, of Hortensius, 321. Organic Bodies, 213. Ornaments, Rhetorical, 291. Otho, Speech of, 598.

Ovid and his Contemporaries, 318. " Genius of, 314. " appeals to Augustus, 558. Oxen for Farmwork, 899. PACUVIUS, 309. Painters, Celebrated, 246, 249.

Painting degenerates, 247.

Effects in, 249.

Foreshortening in, 249.

Greek, 246.

History of, 245.

Landscape, 250.

and Poetry, 387.

Varro's Process in, 248.

Pair, A Happy, 424.

Palace of Fame, 448.

Attack on Priam's, 480.

Palliation of Faults, 89.

Panegyric, Theory of, 297.

4

Poet and Criticism, 339. Papirius, Character of, 456. ,, and Poverty, 338. Poetry in Oratory, 274. ,, and Painting, 337. and Fabius, 567. Paraphrasing, 277.
Parasite at Auction, 385.
,, Complaint of a, 386. " Patriotic, 842. ,, A Swaggering, 387. Parody, A, 629. Parricide, Punishment of, 527. Soul of, 338. Political Career, 128 Parties, 119. Pollio, Asinius, 326. Parvenu, A rich, 685. Passion a Poison, 81. Polycrates' Ring, 517. Pompey and Caesar, 462. Passionate Declaration, A, 552. Grief, 585. Character of, 464. Past Imprudence, 108. at Pharsalia, 577. Pathos, Power of, 589. Patriot, The True, 92. Patriotic Poetry, 312. Popular Feeling, 121 Religious Notions, 11. ,, Writer, 356. Popularity, Desire of, 101. Patron and Client, 382. Pansias, 249. Peace, Joys of, 439. Porcius Latro, 829. Portraits, 248. Pot-valiant Hero, A, 648. Poverty and the Poet, 338. " Pedarii Senatores," 370. People and Demagogues, 121. Perfect Numbers, 237. and Virtue, 108. Perorations, 294. Persius and his Tutor, 152. Power, Attractions of, 126.,, Bulwark of, 123. Personalities, Witty, 625. Petreius to his Men, 574. Prayer, A, 26, 27. Precious Stones, 210. Precocity, 151. Present, A Shabby, 640, 641. Priam's Palace attacked, 430. Petronius Arbiter, 497. Phaethon, 446. Pharsalia, Battle of, 413-415, 577. Philology, 355. Priscus, Helvidius, 499. Philosopher and Public Life, 130. Professional Success, 102. and Wealth, 130. Progress of Man, 113. Philosophic Instruction, 73. by Virtue, 76. Philosophy and the Commonplace, 61. ,, and Eloquence, 72. Promises, 98. Pronunciation, Affected, 854. a Guide, 60. Proof, Rhetorical, 291, 292, 294. Prophecy, A, 542. ... of Carmentis, 555. Progress of, 63. ٠, Roman, 64. Terminology of, 68, often only Theory, 73. Prose Rhythms, 300-303. ٠. Proserpine, 444. Providence, 17. Value of, 62. Phoenix, The, 244. Physical Research, 154. Denial of, 18.
Provincial Governor, 114-116. Speculation, 155. Prudent Man, The, 85. Pietv and the Fury, 587. Public Approbation, 350. Plagues of Town-life, 634. Planets, Motions of, 170. ,, Lecturer, The, 352. ., Life, 126-128, 130. Plantus, Comedies of, 306. Punishment of Bloodshed, 582. " Epitaph of, 309. on Earth, 43. Pleasure, Excessive, 84. Grounds of, 133. ,, and Virtue, 472. of Parricide, 527. ,, Pleasure-grounds, Vopiscus', 474, Pliny, Literary Works of, 335. and Reason, 536. ,, of Sacrilege, 45. Pliny II. and the Christians, 488, ,, and History, 347, ,, and Tacitus, 336, 337, , and Trajan, 349, 488. Poet, Apology of, 647, ,, to his Book, 644. Puns on Words, 624. Purchaser and Bargain, 384. Pure Heart, A. 24. Pyrrhus, Letter to, 398. QUACKS, Religious, 22, 23.

Quaestiones Finitae, &c., 289. Quarrel entertaining, A, 630. Quarters of Globe, 185. Quintilian, Affection of, 588. bewails his Son, 589. Quintilius' Death, 549.

RAINBOW, The, 194.
Recitations introduced, 326.
Practice of, 350. Practice of, 350 Reflecting substances, 206. Reflection in Mirror, 207. Regulus, Exile of, 436. Relaxation, 107.

Religion and Dreams, 56.

Natural, 20. Phenomena of, 57. Roman, 48, 49, 51. ,,

,, Superstition not, 21. Useful to State, 28. ,,

Religious Legislation, 52.
,, Quacks, 22, 23.
Research, Physical, 154.
Retort, A Noble, 527.

Revenge, 88. Rhetoric, Departments of, 283.

,, ,,

History of, 282. at Rome, 282. Summary of, 295. Theory of, 284, 285. ,,

Rhetorical Ornaments, 291, Rhine, Bridge over, 411. Rhythm, Prose, 300-303. Ridicule of Luxury, 626. of Superstition, 22.

Use of, 341.

Right, Standard of, 78. Rings, Gold, 256. Ritual, Roman, 48. Roman Bore, A, 631.

Citizen scourged, 405. Citizenship, 118, 532. ,,

Day, A, 479. Drama, 260. Dramatists, 305. ,, ,,

,, Epos, 309. ,,

Genius, 137. ,,

Gentlem in's Idea of Virtue, 99. ,, and Greek Eloquence, 268. ,,

Law, 187, 189, 141. ,, Literati, 845. ,,

Religion, 48, 49, 51. Satirists, 311, 312. ,,

Tragedy and Comedy, 305. Rome not for an Honest Man, 643.

Past and Present, 442. Romulus and Remus, 894. Roscius, 266. Rulers, Duties of, 114.

Rustic Plenty, 440.

SACRILEGE, Caesar commits, 462. Punishment of, 45. Sagaristio pokes fun, 614. Sallust criticised, 334. "Saltem," 365. Sanitation and Life, 221. Satire, Claims of, 340. Reasons for writing, 340. Satirists, Roman, 311, 312

Scaurus, Mamercus Aemilius, 831. School-training, 147-151. Science, Theoretic and Applied, 74. Scientific Thinkers, 62.

Scipio, Aemilius, Speech of, 524. Scipio Africanus in Battle, 473.

Character of, 456. ridicules Hannibal, 561. Vision of, 472. ,, Scourging a Roman, 405. Scythian Winter, A, 429. Seasons, The, 422.

Sejanus and Tiberius, 590.

Self-Examination, 81. ,, Indulgence, 620. ,, Knowledge, 85.

Seneca, Death of, 496.

,, and Nero, 591, 592. Senses, Satiety of, 232 ,, Value of, 65. Sensible Impression, The, 66. Serpents, Deaths from, 465. Servant, Honest Old, 602. Servants, Duties to, 93-95. Shabby Present, A, 640, 641.

Ship, A, 396. Shipwreck, Escape from, 384. Shipwrecked Men, 616.

σιγάν θ' ὕπου δεῖ καὶ λέγειν τά καίρ α 892.

Sight, Nature of, 233. Silver, Chasing of, 255. Sin, Excuses for, 48. Six and Ten, 237 Slave, A Clever, 603. Slave's Idea of Duty, 96.

Slaves make Compliments, 604. for Farmwork, 398.

Treatment of, 95.

Slaves' Banter, 613. Sleep, Cave of, 446. , and Dreams, 56, 230. Snail-bed, A, 400.

Society, Beginnings of, 112., Progress of, 113. Solar Halo, The, 192.

Soldier, A Staunch, 394. Song, Immortal, 345.

Sophist, A Travelling, 509. Sorceress, Incantation of, 576. Soul, Immortal, The, 32. ,, of Poetry, 338. ,, Pre-eminence of, 31. Sounds, 235. Spain, Winter in, 464. Specialisation, 134. Species, Distinctions of, 213.
Species, Preservation of, 214.
"Spectacle," 263.
Speculation, Physical, 155.
Sphere The Perfect 165. Sphere, The Perfect, 165. Spheres, Music of the, 166. Spirit, Divine and Human, 32. Origin of Human, 29. Spirits, Agency of, 57, 58, Spring of the World, 428, Stage, The Comic, 266, Standard of Good Language, 354. of Right, 78.
Stars, Motions of, 169.
State and the Army, 124. " and its Engagements, 143. and the Franchise, 119. ", The Ideal, 138.
" of Nature, 112.
", Origin of the, 111. and Religion, 28. 25 " Service of the, 126-128. States and Maritime Position, 132. The Two, 117. Statesman, Conservative, 120. Statius and Domitian, 475. ,, and his Poem, 586. Statuary, Antiquity of, 253. Greek, 251. Metal-fusing in, 253.

, The Two, 117.
Statesman, Conservative, 120.
Statius and Domitian, 475.
,, and his Poem, 586.
Statuary, Antiquity of, 253.
Greek, 251.
,, Metal-fusing in, 253.
Statues, Ancient, 252.
, Bronze, 254.
, Draped, 251.
Steward, A Good, 391.
Steward's Wife, The, 392.
Stingy Friend, A, 641.
Stoica, An Inflexible, 622.
Stoics, Psychology of, 80.
Stone-producing Soils, 206.
Storm, A, 395.
, by Night, 476.
,, in Harvest, 427.
, at Sea, 471.
Struggle for Existence, 214.
Style in Oratory, 270, 277-279.
"Suasoria," 286, 287.
, Examples of, 567-569.
Sublime, The, 9.
Success, Professional, 102.
Sucking-pig, Will of, 639.
Suicide, 42.

Sulla's Vengeance, 573.
Sulpicia, 440.
Sulpicia, 440.
Sumptnary Laws, 139.
Sun and Moon, Eclipses of, 168.
Motions of, 166.
Orbits of, 167.
Superstition, Forms of, 28.
not Religion, 21.
Revolt against, 22.
ridiculed, 22.
Surgery, 243.
Surprise, The, 620.
Sword of Damocles, 406.
Sycophaney, 387.
Sympathy, 33.
Syracuse, 401, 449.
Syrus' Visit to Antiphila, 389.

TACITUS and Pliny, 336, 337. Teaching by Instances, 153. Temper, An Easy, 390. Temple of Diana, 258. Temples, Building of, 27. Terence criticised, 307. ,, Tradition about, 308. "Terra," Etymology of, 361. Testamentum Porcelli, 639. Theatre, Absence from, 510. Theatres, Construction of, 266. Θεοί ρέτα ζώοντες, 15. Thief, Detected, 404. Tiberius, Character of, 493. jests, 458. and Sejanus, 590. Tibullus, Elegy on, 444. Tides, Theory of, 200, 201. Timber, Qualities of, 215. Time, Idea of, 170. Title, Gellius', 352. ,, A Good, 353. to Nobility, 537. Toilette, A Lady's, 380. Torture of Freedwoman, 495. Town, Life in, 634, 643. ,, Way about, 607. Tragedy, Roman, 305. Training, School and Home, 147-151. Trajan and the Christians, 488.

,, and the Informers, 490. ,, Government of, 490. ,, and Pliny, 349. Tranquil Mind, A, 101. Translation from Greek, 277. Trees and Climate, 217. Trifles in Verse, 349. Trojans, The, 546, 548. Troubled Spirit, A, 545. Troy, Sack of, 520. Truth Criterion of, 66. ,, needs no Oracle, 26. ,, Search after, 68. Truths, Teaching of, 153. Turnus brought to bay, 434.
,, compared to a Horse, 433.
Type and Hybridation, 221. Tyrant and Benefactor, 134.

Universe Divine, The, 9., and God, 10.

Habitation of God, 15. "

,,

Intelligent, 11. made up of Atoms, 157-163. " out of Chaos, 163.

" orderly, 4, 5, 164. Spherical, 164. "

" Urbanitas," 373.

ῦστερόποινον πέμπει παραξασιν 'Ερινύν, 44.

VALERIUS Aedituus, 396. Vanity, Human, 483. Vapour and Heat, 193. Varro, Etymology of, 861, Inflexion in, 869. Colour, Process of, 248. Veil, War with, 564.

Vengeance, 44, 46, Sulla's, 573.

Venus and Aeneas, 542. " Influence of, 422. Verginius Rufus, 485.

Vertumnus, 448. Verus, Aurelius, 600. Vespasian, Cures by, 500. Vesuvius, Eruption of, 487. Villa, Vopiscus', 474. Virgilian Exegesis, 366. Virginius, 561.

Virtue and Friendship, 106.

Happiness by, 75. Idea of, 99. " Poverty and, 108.

" Progress by, 76. Tendency to, 78.

Virtues, The Cardinal, 77. Visions, Troubled, 545. Visit, Syrus', 889.
"Vitae philosophia dux," 60. Vitellius, 498, 499. Vivisection, 242. Voice, Training of, 270, 297.

War, Civil, 573. Grounds for, 131. State in Time of, 124. Water on the Earth, 187, 199. Way about Town, 607. Wealth and Philosopher, 130. Wedding, Before the, 424. Wickedness in Father and Son, 100. Wife, Lots for a, 605. Will-Hunter, A, 486. ,, of Sucking-pig, 639. Wind, An Ill, 628.

Winds, Etesian, 180 Names of, 198.

Quarters of, 198. Theory of, 196. •• Winter, A Scythian, 429.

wit in Oratory, 271.

Witchcraft, 59. Witnesses, Examination of, 142.

Woods, Description of, 215. Words, Accent of, 368. ,, contracted, 360.

Use of Rare, 875. ,,

World, Government of, 13, 14.

made for Man, 16. used in double Sense, 372.

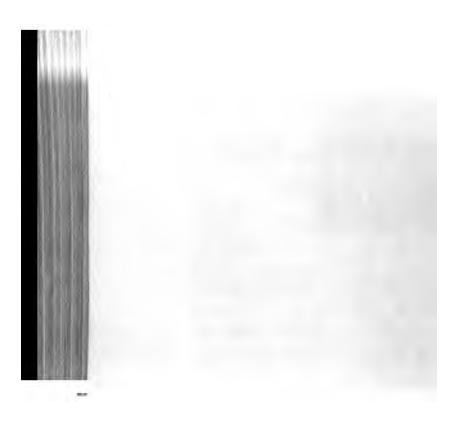
Worship, Conception of, 23. ,, Public, 49. of a Pure Heart, 24.

Youth and Paedagogus, 146.

ZODIAC, the 421.

Description of, 172.

Diameter of, 171. Zones, The Five, 172, 173.

STANDARD TEXT-BOOKS.

WORKS BY WILLIAM RAMSAY, M.A.

Trinity College, Cambridge, late Professor of Humanity in the University of Glasgow.
In crown 8vo, cloth.

- I. A MANUAL OF ROMAN ANTIQUITIES: Law, Constit Public and Social Life, Religion, Agriculture, &c., for the use of Students. Map, numerous Engravings, and very copious Index. Tenth Edition. 8s. 6d. Constitution,
- II. RAMSAY (Prof.): AN ELEMENTARY MANUAL OF ROMAN ANTIQUITIES. With numerous illustrations. Sixth Edition. 4s.
- III. RAMSAY (Prof.): A MANUAL OF LATIN PROSODY. Illustrated by Copious Examples and Critical Remarks. For the Use of Students. Revised and greatly enlarged. Sixth Edition. 5s.
- IV. RAMSAY (Prof.): AN ELEMENTARY MANUAL OF LATIN PROSODY. 28.
- A HISTORY OF ROMAN LITERATURE from the EARLIEST PERIOD to the TIMES of the ANTONINES. With CHRONOLOGICAL TABLES and TEST-QUESTIONS for the USE of STUDENTS preparing for EXAMINATIONS. By CHARLES THOMAS CRUTTWELL, M.A., Fellow and Tutor of Merton College, Oxford. Crown 8vo, cloth, 8a. 6d.

DR. BRYCE'S VIRGIL. .

VIRGILII OPERA: Edited by ARCHIBALD HAMILTON BRYCE, D.C.L. LL.D., Senior Classical Moderator in the University of Dublin. Text from HEYNE and WAGNER, English Notes, original and selected from the leading German and English Commentators. Illustrations from the antique. In Three Parts. Fcap. 8vo, cloth.

28. 6d. 28. 6d.

"Contains the pith of what has been written by the best scholars on the subject. . . . The notes comprise everything that the student can want."—Athensum.

Uniform with the above:

HORATII OPERA: Edited by JOSEPH CURRIE, formerly Head Classical
Master in Glasgow Academy. Text from ORELLIUS. English Notes, original and
selected from the best Commentators. Illustrations from the antique. In Two Parts.
Fcap. 8vo, cloth.
Part I. Carmina, - - 3e.

Part I. Carmina,

Part II. Satires and Epistics,

Or, complete in One Volume, cloth 5a.

- "The notes are excellent and exhaustive." Quarterly Journal of Education.
- A MANUAL OF ENGLISH LITERATURE, for the Use of Colleges, Schools, and Civil Service Examinations. By GEORGE LILLIE CHAIK, LL.D., into Prof. of History and English Literature in Queen's College, Belfast. Crown 8vo, cloth. 7s. 6d. Seconth Edition.
- THE VOCABULARY OF PHILOSOPHY: Mental, Moral, and Metaphysical. With Quotations and References for the Use of Students. By WILLIAM FLEMING, D.D., late Prof. of Moral Philosophy in the University of Glasgow. Revised and Edited by HENRY CALDERWOOD, LLD., Prof. of Moral Philosophy in the University of Edinburgh. Crown 8vc, cloth, bevelled, 10a. 6d. Third Edition.

LONDON: CHARLES GRIFFIN AND COMPANY.

A

CATALOGUE

OF

STANDARD WORKS

Published by

CHARLES GRIFFIN & COMPANY.

I.—Religious Works	•	•	•	•	•	•	3
II.—Scientific "	•	•	•	•	•	•	8
III.—Educational,,	•	•	•		•	•	19
IV.—Works in General l	Liter	ature					26

Kondon :

10, STATIONERS' HALL COURT.

TWENTY-FIFTH THOUSAND.

Large 8vo, Cloth, with 150 Illustrations, 8s. 6d.

A DICTIONARY OF

DOMESTIC MEDICINE AND HOUSEHOLD SURGERY.

SPENCER THOMSON, M.D., Edin., L.R.C.S.

Thoroughly revised and brought down to the present state of Medical Science. With Appendix on the MANAGEMENT of the SICK-ROOM, and many Hints for the DIET and COMPORT of INVALIDS.

From the Author's Prepatory Address.

"Without entering upon that difficult ground which correct professional knowledge, and educated judgment, can alone permit to be safely trodden, there is a wide and extensive field for exertion, and for usefulness, open to the unprofessional, in the kindly offices of a true DOMESTIC MEDICINE, the timely help and solace of a simple HOUSEHOLD SURGERY, or better still, in the watchful care more generally known as "SANITARY PRECAU-TION," which tends rather to preserve health than to cure disease. "The touch of a gentle hand" will not be less gentle because guided by know-ledge, nor will the safe domestic remedies be less anxiously or carefully administered. Life may be saved, suffering may always be alleviated. Even to the resident in the midst of civilization, the "KNOWLEDGE IS POWER" to do good; to the settler and the emigrant it is INVALUABLE.

I know well what is said by a few, about injuring the medical profession, by making the public their own doctors. Nothing will be so likely to make "long cases" as for the public to attempt any such folly; but people of moderate means—who, so far as medical attendance is concerned, are worse off than the pauper-will not call in and fee their medical adviser for every slight matter, and, in the absence of a little knowledge, will have recourse to the prescribing druggist, or to the patent quackery which flourishes upon ignorance, and upon the mystery with which some would invest their calling. And not patent quackery alone, but professional quackery also, is less likely to find footing under the roof of the intelligent man, who, to common sense and judgment, adds a little knowledge of the whys and wherefores of the treatment of himself and family. Against that knowledge which might aid a sufferer from accident, or in the emergency of sudden illness, no humane man could offer or receive an objection."

Notices of the Press.

[&]quot;The BEST and SAFEST book on Domestic Medicine and Household Surgery which

has yet appeared.—London Journal of Medicine.

"Dr. Thomson has fully succeded in conveying to the public a vast amount of useful professional knowledge."—Dublin Journal of Medical Science.

"The best production of the kind we possess."—Christian Witness.

"The amount of useful knowledge conveyed in this work is surprising."—Medical Simes and Gazette.

Worth its weight in gold to families and the clergy."—Oxford Hereld.

Charles Griffin & Company's LIST OF PUBLICATIONS.

Religious Works.

- ALTAR OF THE HOUSEHOLD (The); a Series of Prayers and Selections from the Scriptures, for Domestic Worship, for every Morning and Evening in the Year. By the Rev. Dr. HARRIS, assisted by eminent Contributors, with an Introduction by the Rev. W. LINDSAY ALEXANDER, D.D. New Edition, entirely revised. Royal 4to, with Steel Frontispiece. Cloth, gilt edges, 22/- May also be had bound in the following styles: half-bound calf, marbled edges; and levant morocco, antique, gilt edges.
- * Also illustrated with a Series of first-class Engravings on Steel, descriptive of the most important Events in the Old and New Testaments, at 6/extra.
- ANECDOTES (CYCLOPÆDIA of RELIGIOUS and MORAL). With an Introductory Essay by the Rev. GEORGE CHEEVER, D.D. Crown 8vo. Cloth, 3/6. Sixteenth Thousand.
  - *,* These Anecdotes relate to no trifling subjects; and they have been selected, not only for amusement, but for instruction. By those engaged in the tuition of the young, they will be found highly useful.
- BIBLE HISTORY (A Manual of). By the Rev. J WYCLIFFE GEDGE. Small 8vo. Cloth neat, 7d.
  - "This small but very comprehensive Manual is much more than a mere summary of Bible History."—Church Sunday School Magazine.
- BUNYAN'S PILGRIM'S PROGRESS. With Expository Lectures by the Rev. ROBERT MAGUIRE, Incumbent of St. Olave's, Southwark. With Steel Engravings. Imperial 8vo. Cloth gilt, 10/6. Second Edition.
- BUNYAN'S PILGRIM'S PROGRESS. With Life and Notes, Experimental and Practical, by William Mason. Printed in large type, and Illustrated with full-page Woodcuts. Crown 8vo. Bevelled boards, gilt, and gilt edges, 3/6. Tenth Thomsand.

BUNYAN'S SELECT WORKS. With an Ori-

ginal Sketch of the Author's Life and Times. Numerous Engravings. Two vols., super-royal 8vo. Cloth. 36/- New Edition.

CHRISTIAN YEAR (The): Thoughts in Verse

for the Sundays and Holy Days throughout the Year. With an original Memoir of the Rev. John Keble, by W. Temple, Portrait, and sixteen beautiful Engravings on Steel, after eminent Masters. In 4to, handsome cloth, bevelled, 12/6; unique walnut boards, 21/-; morocco antique, 25/-; morocco extra, 30/-

ILLUSTRATIONS.

A Mountain Stream A River Scene A Mountain Lake A Greek Temple A Village Church The Wayside Cross Tony Johannot Tony Johannot Tony Johannot	Sunset(after CLAUDE) "G. BARRET Moonlight." Pastoral Landscape Halt in the Desert Guardian Angels. The Church Gate C. W. RADCLYFF H. HOWARD, R. C. W. RADCLYFF	D. B. A.
---	---	----------------

"An Edition de luxe, beautifully got up.....admirably adapted for a gift-book."-

CHRISTIAN YEAR (The). With Memoir of the

Author by W. TEMPLE, Portrait, and Eight Engravings on Steel, after eminent Masters. Small 8vo, toned paper. Cloth gilt, 5/-; morocco, elegant, 10/6; unique malachite boards, 12/6. New Edition.

. The above are the only issues of the "Christian Year," with Memoir and Portrait of the Author. In ordering, Griffin's Editions should be specified.

CRUDEN'S COMPLETE CONCORDANCE TO

THE OLD AND NEW TESTAMENTS, AND THE BOOKS CALLED APOCRYPHAL. Edited and corrected by WILLIAM YOUNGMAN. With fine Portrait of CRUDEN. Imperial 8vo. Cloth, handsome gilt top, 7/6. New Edition.

DR. DICK'S POPULAR WORKS.

- DICK (Thos., LL.D., F.R.A.S.): CHRISTIAN PHILOSOPHER (The); or, The Connection of Science and Philosophy with Religion. Revised and enlarged. Illustrated with 150 Engravings on Wood. Crown 8vo, toned paper. Handsomely bound, with gilt edges, 5/
  Twenty-eighth Edition.
- DICK (Dr.): SIDEREAL HEAVENS and other Subjects connected with Astronomy, as illustrative of the Character of the Deity, and of an Infinity of other Worlds. Illustrated. Crown 8vo, toned paper. Handsomely bound, with gilt edges, s/-New Edition.

1

BIBLICAL WORKS. STANDARD

THE REV. JOHN EADIE, D.D., LL.D.,

Late Professor of Biblical Literature and Exegesis to the United Presbyterian Church, and Member of the New Testament Revision Company.

This Series has been prepared, on an accurate and scientific basis, to afford sound and necessary aid to the Reader of Holy Scripture. The Four Volumes comprised in it form in themselves a Complete Library of Reperence, Biblical and Ecclesiastical. Number of copies already issued, over a Quarter of a million.

I. EADIE (Rev. Prof.): BIBLICAL CYCLO-

PÆDIA (A); or, Dictionary of Éastern Antiquities, Geography, Natural History, Sacred Annals and Biography, Theology, and Biblical Literature, illustrative of the Old and New Testaments. With Maps prepared expressly by Messrs. W. & A. K. Johnston, many Engravings, and Lithographed Fac-simile of the recently-discovered Moabite Stone, with Translation of the Inscription. Large post 8vo, 700 pages. Handsome cloth, 7/6; half-bound calf, 10/6; morocco antique, 16/-Twentieth Edition.

"It gives, within a moderate compass, a great amount of information, accurate and well put together. The article on 'Creation,' with its survey of the question as it stands between Science and the Mosaic Cosmogony, may be cited as a specimen of the candour and liberality with which the editor has done his work."—Spectator.

"We must regard this Bible Dictionary of Dr. Eadie's as decidedly the best adapted for popular use, and have always found it a reliable authority. To the Clergy not possessed of large libraries, and to whom the price of books is important, we can cordially recommend the present volume."—Clerical Journal.

II. EADIE (Rev. Prof.): CRUDEN'S CONCORD-

ANCE TO THE HOLY SCRIPTURES. With a Portrait on Steel of ALEXANDER CRUDEN, M.A., and Introduction by the Rev. Dr. KING. Post 8vo. Cloth, 3/6; half-bound calf, 6/6; full calf, gilt edges, 8/6;

full morocco, gilt edges, 10/6. Forty-fourth Edition.

a Dr. Eadin's has long and deservedly borne the reputation of being the COMPLETEST and BEST CONCORDANCE extant.

III. EADIE (Rev. Prof.): CLASSIFIED BIBLE

(The). An Analytical Concordance to the Holy Scriptures. Illustrated with Maps. Post 8vo. Cloth, bevelled, 8/6; morocco, 17/6. Fifth Edition.

. The object of the CLASSIFIED BIBLE is to present the entire Scriptures under certain distinct and exhaustive Heads or Topics it differs from an ordinary Concordance in that its arrangement depends not on words, but on subjects. The Reader ance in that its arrangement depends not on words, but on subjects. The Reader will find, under Forty-two different Sections, what the Bible says in relation to Doctrine, Ethics, Antiquities, &c. The Verses being printed in full, reference and

comparison are greatly facilitated.

"We have only to add our unqualified commendation of a work of real excellence to every Biblical student."—Christian Times.

IV. EADIE (Rev. Prof.): ECCLESIASTICALCY-

CLOPÆDIA (The); A Dictionary of Christian Antiquities, Sects, Denominations, and Heresies; History of Dogmas, Rites, Sacraments, Ceremonies, &c., Liturgies, Creeds, Confessions, Monastic and Religious Orders, Modern Judaism, &c. By the Rev. Prof. EADIE, assisted by the Rev. Dr. HARTWELL HORNE, Ven. Archdeacon Hale, Prof. McCaul, and other contributors. Post 8vo. Cloth bevelled, 8/6; morocco

antique, 17/6. Sixth Editions.

"This Cyclopædia will prove acceptable both to the clergy and laity of Great Britain. A great body of curious and useful information will be found in it; the aim has been to combine popularity with exactness."—Athenæum.

"Our readers will not need to be told that this is a 'comprehensive' work, and we may add that it is one which will be found useful and convenient to a large number of both clergy and laity."—English Churchman.

REV. PROF. EADIE'S WORKS-(continued).

V. EADIE (Rev. Prof.): A DICTIONARY OF THE HOLY BIBLE; designed chiefly for the Use of Young Persons. From the larger work by Prof. EADIE. With Map and numerous Illustrations. Small 8vo. Cloth, 2/6; morocco, gilt edges, 7/6. Seventeenth

Edition.

"Parents and tutors will unanimously thank the author for this result of a labour of love."—Critic.

"A very good and useful compilation for youth."-Literary Gazette.

VI. EADIE (Rev. Prof.): A COMMENTARY ON THE GREEK TEXT OF THE EPISTLE OF ST. PAUL TO THE EPHESIANS. Revised throughout and enlarged. Demy 8vo. Cloth, 14/ Second Edition.

"This book is one of prodigious learning and research. The author seems to have read all, in every language, that has been written upon the Epistle. It is also a work of independent criticism, and casts much new light upon many passages."—Literary Gazette.

. A Complete Prospectus of Dr. Eadie's Popular Works forwarded gratis and post-free on application.

HENRY (Matthew): A COMMENTARY on the HOLY BIBLE. With Explanatory Notes. In 3 vols., super-royal 8vo. Strongly bound in cloth, 50/- New Edition.

HERBERT (George): THE POETICAL WORKS OF. With Memoir by J. NICHOL, B.A., Oxon, Professor of English Literature in the University of Glasgow. Edited by CHARLES COWDEN CLARKE. Antique headings to each page. Small 8vo. Cloth and gold, 3/-; morocco antique, 8/-; malachite, 10/6.

KEBLE and HERBERT: THE CHRISTIAN YEAR, by John Keble, with Memoir of the Author by W. Temple; and THE TEMPLE, by George Herbert, with Memoir by Prof. • Nichol. In one vol., 8vo, illustrated, cloth and gold, 7/6.

KITTO (John, D.D., F.S.A.,): The HOLY LAND: The Mountains, Valleys and Rivers of the Holy Land; being the Physical Geography of Palestine. With eight full-page Illustrations. Fcap. 8vo. Cloth, 2/6. Eleventh Thousand. New Edition.

"Contains within a small compass a body of most interesting and valuable information."

KITTO (John, D.D., F.S.A.): PICTORIAL SUNDAY BOOK (The). Containing nearly two thousand Illustrations on Steel and Wood, and a Series of Maps. Polio. Cloth gilt, 30/1 Seventy-third Thousand.

PALEY (Archdeacon): NATURAL THEOLOGY;

Or, the Evidences of the Existence and the Attributes of the Deity. With Illustrative Notes and Dissertations, by HENRY, Lord BROUGHAM, and Sir Charles Bell. Many Engravings. One vol., 16mo. Cloth, 4/-

"When Lord Brougham's eloquence in the Senate shall have passed away, and his services as a statesman shall exist only in the free institutions which they have helped to secure, his discourse on Natural Theology will continue to inculcate imperishable truths, and fit the mind for the higher revelations which these truths are destined to foreshadow and confirm .- Edinburgh Review.

PALEY(Archdeacon): NATURAL THEOLOGY,

with Lord Brougham's Notes and DIALOGUES ON INSTINCT. Many Illustrations. Three vols., 16mo. Cloth, 7/6.

* This Edition contains the whole of the Original Work, published at Two Guineas, with the exception of the Mathematical Dissertations.

RAGG (Rev. Thomas): CREATION'S TESTI-

MONY TO ITS GOD: the Accordance of Science, Philosophy, and Revelation. A Manual of the Evidences of Natural and Revealed Religion; with especial reference to the Progress of Science and Advance of Knowledge. Revised and enlarged, with new Appendices on Evolution and the Conservation of Energy. Large crown 8vo. Handsome cloth, bevelled boards, 5/- Thirteenth Edition.

"We are not a little pleased again to meet with the author of this volume in the new edition of his far-tamed work. Mr. Ragg is one of the few original writers of our time to whom justice is being done."—British Standard.

[This work has been pronounced "The book of the age," "The best popular Text Book of the Sciences," and "The only complete Manual of Religious Evidence Natural and Revealed."]

RELIGIONS OF THE WORLD (The):

Confessions of Faith contributed by eminent Members of every Denomination of Christians, also of Mahometanism, the Parsee Religion, the Hindoo Religion, Mormonism, &c., &c., with a Harmony of the Christian Confessions of Faith by a Member of the Evangelical Alliance. Crown 8vo. Cloth bevelled, 3/6. New Edition.

, In this volume, each denomination, through some leading member, has expressed its own opinions. There is no book in the language on the same plan. All other works on the subject, being written by one individual, are necessarily one-sided, incomplete, and unauthentic.

SCOTT (Rev. Thomas): A COMMENTARY ON

THE BIBLE; containing the Old and New Testaments according to the Authorised Version, with Practical Observations, copious Marginal References, Indices, &c. In 3 vols., royal 4to. Cloth, 63/- New Edition.

TIMBS (John, F.S.A., Author of "Things not

MIDO UUIII, C. C. Generally Known," &c.):
THOUGHTS FOR TIMES & SEASONS. Selected and compiled by Iohn Times. Fcap. 8vo. Cloth neat, 1/- Second Edition.

"In a neat and concise form are brought together striking and beautiful passages from the works of the most eminent divines and moralists, and political and scientific writers of acknowledged ability."—Edinburgh Daily Review.

Scientific Works.

WORKS by WILLIAM AITKEN, M.D., Edin., F.R.S.

Professor of Pathology in the Army Medical School, Examiner in Medicine for H.M.'s Army, Navy, and E.I. Medical Services, Corresponding Member of the Royal Imperial Society of Physicians of Vienna, of the Society of Medicine and Natural History of Dresden, and of the Imperial Society of Medicine of Constantinople.

The SCIENCE and PRACTICE of MEDICINE.

In 2 vols., demy 8vo, cloth, with a Steel Plate, Map, and nearly 200 Woodcuts. Price 38/- Sixth Edition, thoroughly revised and enlarged.

From the amount of additional matter introduced, the two Volumes of the Sixth Edition are, in reality, equivalent to three; a special fount of type having been cast to enable the printer to preserve clearness without adding to the bulk of the work.

The Author has adopted throughout the New Nomenclature and followed the Order of Classification of Diseases published by the ROYAL COLLEGE OF PHYSICIANS in 1869. The DIAGRAMS, illustrative of the typical ranges of body-temperature in Februare Diseases (which were given in the third edition of this work, in 1863, for the first time in a Text-book), have been, with few exceptions, re-drawn and cut upon a new model.

Additional Woodcuts have also been introduced, wherever it was thought that they would render the descriptions in the text more intelligible.

In short, no labour or expense has been spared to sustain the well-known reputation of this Work, as "the Representative Book of the Medical Science and Practice of the day."

Opinions of the Press.

"The work is an admirable one, and adapted to the requirements of the Student, Professor, and Practitioner of Medicine.......Malignant Cholera is very fully discussed, and the reader will find a large amount of information not to be met with in other books, epitomised for him in this.......The part on Medical Geography forms an admirable feature of the volumes.......We know of no work that contains so much, or such full and varied, information on all subjects connected with the Science and Practice of Medicine."—Lancet.

"The extraordinary merit of Dr. Aitken's work.....The author has unquestionably performed a service to the profession of the most valuable kind. The article on Cholera undoubtedly offers the most clear and satisfactory summary of our knowledge respecting that disease which has yet appeared."—Practitioner.

"Altogether this voluminous treatise is a credit to its Author, its Publisher, and to English Physic.....Affords an admirable and honest digest of the opinions and practice of the day.....Commends itself to us for sterling value, width of retrospect, and fairness of representation."—Medico-Chirusgical Review.

"The Standard Text-Book in the English language.....There is, perhaps, no work more indispensable for the Practitioner and Student."—Edin. Medical Journal.

"We can say, with perfect confidence, that no medical man in India should be without the Sixth Edition of Dr. Aitken's 'Science and Practice of Medicine.' We say the Sixth Edition, because it is full of new matter. The article on Cholera is by far the most complete, judicious, and learned summary of our knowledge respecting this use which has yet appeared."—Indian Medical Gazette.

PROF. AITKEN'S WORKS-(continued.)

AITKEN (William, M.D., F.R.S.): OUTLINES
OF THE SCIENCE AND PRACTICE OF MEDICINE. A TextBook for Students. Crown 8vo. Cloth, bevelled, 12/6.

"So complete as to form a useful work of reference. The natural history of the principal diseases, the diagnostic signs by which they may be distinguished, together with the therapeutic indications, are concisely and systematically given. The book cannot fail to become a popular one, and we cordially recommend it to the notice of teachers and students."—Lancet.

"Well-digested, clear, and well-written the work of a man conversant with every detail of his subject, and a thorough master of the art of teaching.—British Medical Journal.

"Students preparing for examinations will hail it as a perfect godsend for its conciseness."—Athenaum.

"In respect of both the matter contained, and the manner in which it is conveyed, our examination has convinced us that nothing could be better..... We know of no summary of the use of Electricity as a means of diagnosis equal to that contained in the Section on Diseases of the Nervous System."—Medico-Chirurgical R.view.

AITKEN (William, M.D., F.R.S.): The GROWTH

OF THE RECRUIT, and the Young Soldier, with a view to the
Selection of "Growing Lads" and their Training. Second Edition in
prebaration.

"This little work should be in the hands of all instructors of youth, and all employers of youthful labour."—Lancet.

AITKEN (William, .M.D, F.R.S.): OUTLINE FIGURES OF THE TRUNK OF THE HUMAN BODY. On which to indicate the areas of physical signs in the Clinical Diagnosis of Disease. For the use of Students and Practitioners of Medicine. 1/6.

ANSTED (Prof., M.A., F.R.S.): GEOLOGY: A TREATISE ON. (Circle of the Sciences). Crown 8vo. Cloth, 2/6.

ANSTED (Prof., M.A., F.R.S.): NATURAL HISTORY OF THE INANIMATE CREATION, recorded in the Structure of the Earth, the Plants of the Field, and the Atmospheric Phenomena. With numerous Illustrations. Large post 8vo. Cloth, 8/6.

BAIRD (W., M.D., F.L.S., late of the British

THE STUDENT'S NATURAL HISTORY; a Dictionary of the Natural Sciences: Botany, Conchology, Entomology, Geology, Mineralogy, Palæontology, and Zoology. With a Zoological Chart, showing the Distribution and Range of Animal Life, and over two hundred and fifty Illustrations. Demy 8vo. Cloth gilt, 10/6.

"The work is a very useful one, and will contribute, by its cheapness and comprehensiveness, to foster the extending taste for Natural Science."—Westminster Review.

IMPORTANT WORK. NEW AND

A DICTIONARY OF HYGIÈNE AND PUB-

LIC HEALTH. By ALEXANDER WYNTER BLYTH, M.R.C.S., F.C.S., etc., Analyst for the County of Devon, and Medical Officer of Health for the North Devon Combination of Sanitary Authorities. Medium 8vo, 672 pp., cloth bevelled, with Map, Diagram, and 140 Illustrations, Price 28/-

GENERAL CONTENTS.

The Work comprises over Seven Hundred Articles, embracing the following subjects:—

I.—SANITARY CHEMISTRY: the Composition and Dietetic Value of Foods, with the latest Processes for the Detection of Adulterations.

II.—Sanitary Engineering: Sewage, Drainage, Storage of

Water, Ventilation, Warming, etc.

III. - SANITARY LEGISLATION: the whole of the PUBLIC HEALTH ACT, 1875, together with sections and portions of other Sanitary Statutes, (without alteration or abridgment, save in a few unimportant instances) in a form admitting of easy and rapid reference.

IV .- EPIDEMIC AND EPIZOOTIC DISEASES: their History and Propagation, with the Measures for Disinfection.

V.—Hygiène—Military, Naval, Private, Public, School.

"The work now offered to the public aims at filling a vacant place in English sanitary literature, namely, that of a book of reference which, in one volume of convenient size, shall contain the information on sanitary topics at present only to be gathered from the perusal of many separate and distinct treatises. It is not intended solely and entirely for any particular class. Sanitation is imperial—it concerns every living unit of the State, and is of equal value to all. Therefore although the special wants of the practical hygienist—the medical officer of health and public analyst—have naturally claimed the first place, and received the attention which their importance demands the author has thoughout endeavoured to reder which their importance demands, the author has throughout endeavoured to render intelligible to non-professional readers also, every subject susceptible of such treat-ment."—Extract from Author's Preface.

Opinions of the Press.

"Excellently done . . . the articles are brief, but comprehensive. We have tested the book, and can, therefore, recommend Mr. Blyth's Dictionary with confidence."-Westminster Review.

"Mr. Blyth's Dictionary of Hygiène and Public Health is a useful contribution to Sanitary Literature . . . to a great extent of an independent and original character. . . . It gives a survey not only of modern Sanitary Science, but of the Law dealing with such matters."—Saturday Review.

"The articles on Food and its Adulterations are good, the most recent methods

of examination being given, and the chemical processes well described."—Lancet.
"A very important Treatise . . . an examination of its contents satisfies us that it is a work which should be highly appreciated."—Medico-Chirurgical Review.

that it is a work which should be highly appreciated."—Medico-Chirurgical Review.

"A work that must have entailed a vast amount of labour and research.

Will be found of extreme value to all who are specially interested in Sanitation. It is more than probable that it will become a STANDARD WORK IN HYGIENE AND PUBLIC HEALTH."—Medical Times and Gazette.

"Mr. Blyth has ably filled a void in British Sanitary literature.

This STANDARD WORK . indispens ble for all who are interested in Public-Health matters, and for all Public Libraries."—Public Health.

"Contains a great mass of information of easy reference.

"Contains a great mass of information of easy reference "Contains a great mass of information of easy reference . . . a compilation carefully made from the best sources. Many of the articles are very good."—Sani-"We can cordially recommend it as a book of reference to all persons interested in Sanitation."—Indian Medical Gazette.
"The author hos angled."

The author has supplied a desideratum in our Sanitary Literature."-Chemical

BLYTH (A. Wynter, M.R.C.S., F.C.S.): A MA-NUAL OF PRACTICAL CHEMISTRY, applied to the Analysis of Foods and Detection of Poisons. Crown 840. (In Preparation).

News.

THE CIRCLE OF THE SCIENCES:

A SERIES OF POPULAR TREATISES

ON THE NATURAL AND PHYSICAL SCIENCES,

AND THEIR APPLICATIONS.

BY

Professors Owen, Ansted, Young and Tennant; Drs. Latham, Edward Smith, Scoffern, Bushnan and Bronner; Messis. Mitchell, Twisden, Dallas, Gore, Imray, Martin, Sparling, and others.

Complete in nine volumes, illustrated with many thousand Engravings on Wood. Crown 8vo. Cloth lettered. 5/- each volume.

- Vol. 1.—ORGANIC NATURE.—Part I. Animal and Vegetable Physiology; the Skeleton and the Teeth; Varieties of the Human Race, by Professor Owen, Dr. Latham, and Dr. Bushnan.
- Vol. 2.—ORGANIC NATURE.—Part II. Structural and Systematic Botany, and Natural History of the Animal Kingdom, Invertebrated Animals: by Dr. EDWARD SMITH and WILLIAM S. DALLAS, F.L.S.
- Vol. 3.—ORGANIC NATURE.—Part III. Natural History of the Animal Kingdom, Vertebrated Animals: by William S. Dallas, F.L.S.
- Vol. 4.—INORGANIC NATURE.—Geology and Physical Geography; Crystallography; Mineralogy; Meteorology, and Atmospheric Phenomena, by Professor Ansted, Rev. W. MITCHELL, M.A., Professor TENNANT, and Dr. Scoffern.
- Vol. 5.—PRACTICAL ASTRONOMY, NAVIGATION, AND NAU-TICAL ASTRONOMY, by Hugh Breem, Greenwich Observatory, Professor Young, and E. J. Lowe, F.R.A.S.
- Vol. 6.—ELEMENTARY CHEMISTRY.—The Imponderable Agents and Inorganic Bodies, by John Scoffern, M.D.
- Vol. 7.—PRACTICAL CHEMISTRY.—Monographs on Electro-Metallurgy; the Photographic Art; Chemistry of Food and its Adulterations; and Artificial Light; by George Gore, Birmingham, John Scoffern, M.D., Dr. Edward Bronner, Bradford, Marcus Sparling, and John Martin.
- Vol. 8.—MATHEMATICAL SCIENCE.—Philosophy of Arithmetic; Algebra and its Solutions; Plane Geometry; Logarithms; Plane and Spherical Trigonometry; Mensuration and Practical Geometry, with use of Instruments, by Prof. Young, Rev. J. F. Twisden, M.A., Sandhurst College, and ALEXANDER JARDINE, C.E.
- Vol. 9.—MECHANICAL PHILOSOPHY.—The Properties of Matter, Elementary Statics; Dynamics; Hydrostatics; Hydrodynamics; Pneumatics; Practical Mechanics; and the Steam Engine, by the Rev Walter Mitchell, M.A., J. R. Young, and John Imray.

THE CIRCLE OF THE SCIENCES,

In Separate Treatises. Cloth.

1.	ANSTED'S Geology and Physical Geography		5.	d.
	Breem's Practical Astronomy		2	6
	Bronner and Scoffern's Chemistry of Food and Diet	9	I	6
	BUSHNAN'S Physiology of Animal and Vegetable Life	2	1	6
	Gore's Theory and Practice of Electro-Deposition		I	6
-	IMRAY'S Practical Mechanics		1	6
	Jardine's Practical Geometry	ě	15	6
	LATHAM'S Varieties of the Human Species	•	ī	6
	MITCHELL & TENNANT'S Crystallography & Mineralog	•	3	0
-	MITCHELL'S Properties of Matter and Elementary Statio	_	3 1	6
	•		_	_
	Owen's Principal Forms of the Skeleton and the Teetl		I	6
	Scoffern's Chemistry of Light, Heat and Electricity	•	3	0
13.	Scoffern's Chemistry of the Inorganic Bodies .	•	3	0
14.	Scoffern's Chemistry of Artificial Light	•	I	6
15.	Scoffern and Lowe's Practical Meteorology .		I	6
16.	Sмітн's Introduction to Botany: Structural & Systemati	ic	2	0
17.	Twisden's Plane and Spherical Trigonometry .		I	6
18.	Twisden on Logarithms		ı	0
IQ.	Young's Elements of Algebra		I	٥
-	Young's Solutions of Questions in Algebra		1	0
	Young's Navigation and Nautical Astronomy .		2	6
	Young's Plane Geometry	-	_	6
	Young's Simple Arithmetic	•	- T	_
	Vounc's Elementary Dynamics	•		6

DALLAS (W. S., F.L.S.):

A POPULAR HISTORY OF THE ANIMAL CREATION: being a Systematic and Popular Description of the Habits, Structure and Classification of Animals. With coloured Frontispiece and many ndred Illustrations. Crown 8vo. Cloth, 86. New Edition.

DOUGLAS'S TELEGRAPH CONSTRUCTION.

Published with the Approval of the Director-General of Telegraphs in India.

A MANUAL OF TELEGRAPH CONSTRUC-

TION: The Mechanical Elements of Electric Telegraph Engineering. For the use of Telegraph Engineers and others. By JOHN CHRISTIE Douglas, Society of Telegraphic Engineers, East India Government Telegraph Department, &c. With numerous Diagrams. Crown 8vo. Cloth, bevelled, 15/- Second Edition, with Appendices and Copious Index.

GENERAL CONTENTS.

- PART I.—GENERAL PRINCIPLES OF STRENGTH AND STABILITY, comprising the Strength of Materials; the Distribution of Load and Stress in Telegraph Structures, such as Poles—simple, strutted, tied, stayed, coupled, and trussed; the Catenary, with application of its Formulæ to the cases of Wires and Cables; Theory of the Submersion of Cables, &c.
- PART II.—PROPERTIES AND APPLICATIONS OF MATE-RIALS, OPERATIONS, AND MANIPULATION, including the Principles and Practice of, and Numerical Data for, designing Simple Structures, such as Poles of Iron and Wood; Iron and Wooden Masts—simple and compound; Specifications for Wire, &c.; Soldering; Surveying; the Raising of Heavy Masts: Insulating Materials and their Applications, &c.
- PART III .- TELEGRAPH CONSTRUCTION, MAINTENANCE AND ORGANISATION, treating of the Application of the Information conveyed in Parts I and II. to the case of Combined Structures, including the Construction of Overground, Subterranean, and Subaqueous Lines; Office Fittings; Estimating; Organisation, &c.

"Mr. Douglas deserves the thanks of Telegraphic Engineers for the excellent 'Manual' now before us . . . he has ably supplied an existing want . . . . the subject is treated with great clearness and judgment . . . good practical information given in a clear, terse style."—Engineering.

"Mr. Douglas's work is, we believe, the first of its kind. . The author is evidently a practical Telegraphic Engineer. . . . The amount of information given is such as to render this volume a most useful guide to any one who may be engaged in any branch of Electric-Telegraph Engineering."—Athenaum.

"The book is calculated to be of great service to Telegraphic Engineers. . . . the arrangement is so judicious that with the aid of the full table of contents, reference to any special point should be easy."—*Iron*.

GRIFFIN (John Joseph, F.R.S.):

CHEMICAL RECREATIONS: A Popular Manual of Experimental Chemistry. With 540 Engravings of Apparatus. Crown 4to. Cloth. Tenth Edition.

Part I. Elementary Chemistry, price 2/-

Part II. The Chemistry of the Non-Metallic Elements, including a Comprehensive Course of Class Experiments, price 10/6.

Or, complete in one volume, cloth, gilt top, 12|6

LEARED (Arthur, M.D., F.R.C.P., Senior Physician to the Great Northern Hospital):

IMPERFECT DIGESTION: Its Causes and Treatment. Post 8vo. Cloth, 4/6. Sixth Edition.

"It now constitutes about the best work on the subject."-Lancet.

"Dr. Leared has treated a most important subject in a practical spirit and popular manner."-Medical Times and Gazette.

"A useful manual of the subject upon which it treats, and we welcome it as an addition to our Medical Literature."—Dublin Quarterly Journal of Medical Science.

MOFFITT (Staff-Assistant-Surgeon A., of the Royal Victoria Hospital, Netley):

A MANUAL OF INSTRUCTION FOR ATTENDANTS ON THE SICK AND WOUNDED IN WAR. Published under the sanction of the National Society for Aid to the Sick and Wounded in War. With numerous Illustrations. Post 8vo. Cloth, 5/-

"A work by a practical and experienced author. After an explicit chapter on the Anatomy of the Human Body, directions are given concerning bandaging, dressing of sores, wounds, &c., assistance to wounded on field of action, stretchers, mule litters, ambulance, transport, &c. All Dr. Moffitt's instructions are assisted by well executed illustrations,"—Public Opinion.

"A well written volume. Technical language has been avoided as much as possible, and ample explanations are afforded on all matters on the uses and management of the Field Hospital Equipment of the British Army."—Standard.

NAPIER (James, F.R.S.E., F.C.S.):

A MANUAL OF ELECTRO-METALLURGY. With numerous Illustrations. Crown 8vo, cloth, 7/6. Fifth Edition, revised and enlarged.

GENERAL CONTENTS.

I.—HISTORY Of the ART.
II.—DESCRIPTION OF GALVANIC BATTERIES and their RESPECTIVE PECULIARITIES.

III .- ELECTROTYPE PROCESSES.

-BRONZING.

V .- MISCELLANEOUS APPLICATIONS OF the Process of COATING with VI .- DEPOSITION of METALS upon one

another. VII.—Electro-Plating.

VIII.—ELECTRO-GILDING.
IX.—RESULTS of EXPERIMENTS on the DEPOSITION of other METALS 25 COATINGS.

X .- THEORETICAL OBSERVATIONS.

"The Fifth Edition has all the advantages of a new work, and of a proved and tried friend. Mr. Napier is well-known for the carefulness and accuracy with which he writes ... there is a thoroughness in the handling of the subject which is far from general in these days ... The work is one of those which, besides supplying free-class information, are calculated to inspire invention."—Jeweller and Walchmaher.

1

NAPIER (James, F.R.S.E., F.C.S.):

A MANUAL OF THE ART OF DYEING AND DYEING RE-CEIPTS. Illustrated by Diagrams and Numerous Specimens of Dyed Cotton, Silk, and Woollen Fabrics. Demy 8vo., cloth, 21/-. Third Edition, thoroughly revised and greatly enlarged.

GENERAL CONTENTS:

PART I.-HEAT AND LIGHT:

Their effects upon Colours, and the changes they produce in many Dyeing Operations.

PART II.—A CONCISE SYSTEM OF CHEMISTRY, with special reference to Dyeing:

Elements of Matter, their physical and chemical properties, producing in their combination the different Acids, Salts, &c., in use in the Dye-House.

PART III .- MORDANTS AND ALTERANTS:

Their composition, properties, and action in fixing Colours within the Fibre.

PART IV.—VEGETABLE MATTERS in use in the Dye-House:

1st, those containing Tannin, Indigo, &c.; 2ndly, the various Dyewoods and Roots, as Logwood, Madder, Bark, &c.

PART V.—ANIMAL DYES:

Cochineal, Kerms, Lac, &c.

PART VI.-COAL-TAR COLOURS:

Their Discovery, Manufacture, and Introduction to the Dyeing-Art, from the discovery of MAUVE to ALIZARIN.

APPENDIX.—RECEIPTS FOR MANIPULATION:

Bleaching; Removing Stains and Dyes; Dyeing of different Colours upon Woollen, Silk, and Cotton Materials, with Patterns.

"In this work Mr. Napier has done good service.....being a Practical Dyer himself, he knows the wants of his confretes.....the Article on Water is a very valuable one to the Practical Dyer, enabling him readily to detect impurities, and correct their action.....The Article on Indigo is very exhaustive.....the Dyeing Receipts are very numerous, and well illustrated."—Textile Manufacturer.

PHILLIPS (John, M.A., F.R.S., F.G.S., late Professor of Geology at the University of Oxford).

A MANUAL OF GEOLOGY: Practical and Theoretical. Revised and Edited by Robert Etheridge, F.R.S., F.G.S., of the Museum of Practical Geology. (In Preparation).

PHILLIPS (J. Arthur, M. Inst. C.E., F.C.S., F.G.S., Ancien Élève de l'École des Mines, Paris):

ELEMENTS OF METALLURGY: A Practical Treatise on the Art of Extracting Metals from their Ores. With over two hundred Illustrations, many of which have been reduced from Working Drawings. Royal 8vo, 764 pages, cloth, 34/-

GENERAL CONTENTS:

- I .- A TREATISE On FUELS and REFRACTORY MATERIALS.
- II.—A Description of the principal METALLIFEROUS MINERALS, with their DISTRIBUTION.
- III.—Statistics of the amount of each Metal annually produced throughout the World, obtained from official sources, or, where this has not been practicable, from authentic private information.
- IV.—The Methods of Assaying the different Ores, together with the Processes of Metallurgical Treatment, comprising: Iron, Cobalt, Nickel, Aluminium, Copper, Tin, Antimony, Arsenic, Zinc, Mercury, Bismuth, Lead, Silver, Gold and Platinum.
- "In this most useful and handsome volume Mr. Phillips has condensed a large amount of valuable practical knowledge......We have not only the results of scientific inquiry most cautiously set forth, but the experiences of a thoroughly practical man, very clearly given."—Athenaum.
- "For twenty years the learned author, who might well have retired with honour on account of his acknowledged success and high character as an authority in Metallurgy, has been making notes, both as a Mining Engineer and a practical Metallurgist, and devoting the most valuable portion of his time to the accumulation of materials for this, his Masterpiece. There can be no possible doubt that 'Elements of Metallurgy' will be eagerly sought for by Students in Science and Art, as well as by Practical Workers in Metals.....Two hundred and fifty pages are devoted exclusively to the Metallurgy of Iron, in which every process of manufacture is treated, and the latest improvements accurately detailed."—Colliery Guardian.

"The value of this work is almost inestimable. There can be no question that the amount of time and labour bestowed on it is enormous.....There is certainly so Metallurgical Treatise in the language calculated to prove of such general utility to the Student really seeking sound practical information upon the subject, and none which gives greater evidence of the extensive metallurgical knowledge of its author."—Mining Journal.

PORTER: (Surgeon-Major J. H., Assistant-Professor of Military Surgery in the Army Medical School, Hon. Assoc. of the Order of St. John of Jerusalem):

THE SURGEON'S POCKET-BOOK: An Essay on the Best Treatment of the Wounded in War; for which a Prize was awarded by Her Majesty the Empress of Germany. Specially adapted to the Public Medical Services. With numerous Illustrations, 16mo, roan, 7/6.

"Just such a work as has long been wanted, in which men placed in a novel position, can find out quickly what is best to be done. We strongly recommend it to every officer in the Public Medical Services."—Practitioner.

"A complete vade mecum to guide the military surgeon in the field."—British Medical Journal.

"A capital little book . . . of the greatest practical value. . . . A surgeon with this Manual in his pocket becomes a man of resource at once."—Westminster Review.

SCIENTIFIC MANUALS

W. J. MACQUORN RANKINE, C.E., LL.D., F.R.S.,

Late Regius Professor of Civil Engineering in the University of Glasgow.

I.—RANKINE (Prof.): APPLIED MECHANICS (A Manual of); comprising the Principles of Statics and Cinematics,

and Theory of Structures, Mechanism and Machines. With numerous Diagrams. Revised by E. F. Bamber, C.E. Crown 8vo. Cloth, 12/6. Ninth Edition.

"Cannot fail to be adopted as a text-book......The whole of the information so admirably arranged that there is every facility for reference."—Mining Journal.

II.—RANKINE (Prof.): CIVIL ENGINEERING

(A Manual of); comprising Engineering Surveys, Earthwork, Foundations, Masonry, Carpentry, Metal-work, Roads, Railways, Canals, Rivers, Water-works, Harbours, &c. With numerous Tables and Illustrations. Revised by E. F. BAMBER, C.E. Crown 8vo. Cloth, 16/-Twelfth Edition.

"Far surpasses in merit every existing work of the kind. As a Manual for the hands of the professional Civil Engineer it is sufficient and unrivalled, and even when we say this we fall short of that high appreciation of Dr. Rankine's labours which we should like to express."—The Engineer.

III.—RANKINE (Prof.): MACHINERY AND

MILL WORK (A Manual of); comprising the Geometry, Motions, Work, Strength, Construction, and Objects of Machines, &c. Illustrated with nearly 300 Woodcuts. Revised by E. F. BAMBER, C.E. Crown 8vo. Cloth, 12/6. Third Edition.

"Professor Rankine's 'Manual of Machinery and Millwork' fully maintains the high reputation which he enjoys as a scientific author; higher praise it is difficult to award to any book. It cannot fail to be a lantern to the feet of every engineer."—The Engineer.

IV.—RANKINE (Prof.): The STEAM ENGINE and OTHER PRIME MOVERS (A Manual of). With Diagram of the Mechanical Properties of Steam, numerous Tables and Illustrations. Revised by E. F. BAMBER, C.E. Crown 8vo. Cloth, 12/6. Eighth Edition.

V.—RANKINE (Prof.): USEFUL RULES and

TABLES. For Architects, Builders, Carpenters, Coachbuilders, Engravers, Engineers, Founders, Mechanics, Shipbuilders, Surveyors, Wheelwrights, &c. Crown 8vo. Cloth, 9/- Fifth Edition.

"Undoubtedly the most useful collection of engineering data hitherto produced."-Mining Journal.

VI.—RANKINE MECHANICAL (Prof.): A

TEXT-BOOK. By Professor Macquorn Rankine & E. F. Bamber, C.E. With numerous Illustrations. Crown 8vo. Cloth, 9/- Second Edition. "The work, as a whole, is very complete, and likely to prove invaluable for furnishing a useful and reliable outline of the subjects treated of."—Mining Journal.

^{*.*} The mechanical text-book forms a simple Introduction to prof. rankine's series of manuals on engineering and mechanics.

SHELTON (W. Vincent, Foreman to the Imperial Ottoman Gun-Factories, Constantinople).

THE MECHANIC'S GUIDE: A Hand-book for Engineers and Artizans. With Copious Tables and Valuable Recipes for Practical Use. Illustrated. Crown 8vo, cloth, 7/6.

GENERAL CONTENTS:

PART I.—Arithmetic.

PART II.—Geometry.

PART III.—Mensuration.

PART IV.—Velocities in Boring and Wheel-Gearing.

PART VII.—The Steam-Engine.

PART VIII.—The Locomotive.

'THE MECHANIC'S GUIDE will answer its purpose as completely as a whole series of elaborate text-books."—Mining Journal.

"Ought to have a place on the bookshelf of every mechanic."-Iron.

"Much instruction is here given without pedantry or pretension."-Builder.

"A sine qua non to every practical Mechanic."-Railway Service Gazette.

* a* This Work is specially intended for Self-Teachers, and places before the Reader a concise and simple explanation of General Principles, together with Illustrations of their adaptation to Practical Purposes.

THOMSON (Spencer, M.D., L.R.C.S., Edinburgh):

A DICTIONARY of DOMESTIC MEDICINE and HOUSEHOLD SURGERY. Thoroughly revised and brought down to the present state of Medical Science. With an additional chapter on the Management of the Sick Room; and Hints for the Diet and Comfort of Invalids. Many Illustrations. Demy 8vo, 750 pages. Cloth, 8/6. Thirteenth Edition.

"The best and safest book on Domestic Medicine and Household Surgery which has yet appeared."—London Journal of Medicine.

"Dr. Thomson has fully succeeded in conveying to the public a vast amount of useful professional knowledge."—Dublin Journal of Medical Science.

"Worth its weight in gold to families and the clergy."-Oxford Herald.

WYLDE (James, formerly Lecturer on Natural Philosophy at the Polytechnic):

THE MAGIC OF SCIENCE: A Manual of Easy and Amusing Scientific Experiments. With Steel Portrait of Faraday and many hundred Engravings. Crown 8vo. Cloth gilt, and gilt edges, 5/- Third Edition.

"Of priceless value to furnish work for idle hands during the holidays. A thousand mysteries of Modern Science are here unfolded. We learn how to make Oxygen Gas, how to construct a Galvanic Battery, how to gild a Medal by Electroplating, or to reproduce one by Electrotyping, how to make a Microscope or take a Photograph, while the elements of Mechanics are explained so simply and clearly that the most unmechanical of minds must understand them. Such a work is deserving of the highest praise."—The Graphic.

"To those who need to be allured into the paths of natural science, by witnessing the wonderful results that can be produced by well-contrived experiments, we do not know that we could recommend a more useful volume."—Athenaum.

Educational Works.

BRYCE (Archibald Hamilton, D.C.L., LL.D., Senior Classical Moderator in the University of Dublin):

VIRGILII OPERA. Text from HEYNE and WAGNER. English Notes, original, and selected from the leading German, American and English Commentators. Illustrations from the antique. Complete in One Volume, fcap. 8vo., cloth, 6/- Twelfth Edition.

Or, in Three Parts

Part I.	Bucolics and Georgics	• •	2/5
Part II.	THE ÆNEID, Books I.—VI	• •	2/6
Part III	Tup Even Books VIIYII		2/5

[&]quot;Contains the pith of what has been written by the best scholars on the subject......The notes comprise everything that the student can want."—Athenæum.

COBBETT (William): ENGLISH GRAMMAR in a Series of Letters, intended for the use of Schools and Young Persons in general. With an additional Chapter on Pronunciation, by the Author's Son, James Paul Cobbett. Fcap. 8vo. Cloth, 1/6. (The only correct and authorized Edition).

"A new and cheapened edition of that most excellent of all English Grammars, William Cobbett's. It contains new copyright matter, as well as includes the equally amusing and instructive 'Six Lessons intended to prevent statesmen from writing in an awkward manner."—Atlas.

COBBETT (William): A FRENCH GRAMMAR. Fcap. 8vo. Cloth, 3/6. Fifteenth Edition.

"'Cobbett's French Grammar' comes out with perennial freshness. There are few grammars equal to it for those who are learning, or desirous of learning, French without a teacher. The work is excellently arranged, and in the present edition we note certain careful and wise revisions of the text."—School Board Chronicle.

"Business men commencing the study of French will find this treatise one of the best aids.....It is largely used on the Continent."—Midland Counties Herald.

COBBETT (James Paul): A LATIN GRAM-MAR. Fcap. 8vo. Cloth, 2/-

COLERIDGE (Samuel Taylor): A DISSERT A-TION ON THE SCIENCE OF METHOD. (Encyclopædia Metvopolitana.) With a Synopsis. Crown 8vo. Cloth, 2]- Ninth Edition.

[&]quot;The most complete, as well as elegant and correct, edition of Virgil ever published in this country."—Educational Times.

[&]quot;The best commentary on Virgil which a student can obtain."-Scotsman.

118. 12.

CRAIK'S ENGLISH LITERATURE.

A COMPENDIOUS HISTORY OF ENGLISH LITERATURE AND OF THE ENGLISH LANGUAGE from the Norman Conquest. With numerous specimens. By George Lillie Craix, Ll.D., late Professor of History and English Literature, Queen's College, Belfast. In two vols. Royal 8vo. Handsomely bound in cloth, 25/-; full calf, gilt edges, 37/6. New Edition.

GENERAL CONTENTS.

INTRODUCTORY.

I.—THE NORMAN PERIOD—The Conquest.

II.—SECOND ENGLISH—commonly called Semi-Secon.

III.—THIRD ENGLISH—Mixed, or Compound English.

IV .- MIDDLE AND LATTER PART OF THE SEVENTEENTH CENTURY.

V.—THE CENTURY BETWEEN THE ENGLISH REVOLUTION AND THE FRENCH REVOLUTION.

VI .- THE LATTER PART OF THE EIGHTEENTH CENTURY.

VII.—THE NINETEENTH CENTURY: (6) THE LAST AGE OF THE GEORGES.

(b) THE VICTORIAN AGE.

With numerous Excerpts and Specimens of Style.

"Anyone who will take the trouble to ascertain the fact, will find how completely even our great poets and other writers of the last generation have already faded from the view of the present with the most numerous class of the educated and reading public. Scarcely anything is generally read except the publications of the day. Yet mothing is more certain than that no true cultivation can be so acquired. This is the extreme case of that entire ignorance of history which has been affirmed, not with more point than truth, to leave a person always a child....."
"The present work combines the History of the Literature with the History of the Landuage. The scheme of the course and revolutions of the Language which is followed here is extremely simple, and resting not upon arbitrary, but upon natural or real distinctions, gives us the only view of the subject that can claim to be regarded as of a scientific character."—Extract from the Author's Preface.

"Before Carill's book gring as it does the work the whole between the language."

"Professor Craik's book going, as it does, through the whole history of the language, probably takes a place quite by itself. The great value of the book is its thorough comprehensiveness. It is always clear and straightforward, and deafs not in theories but in facts."—Saturday Review.

"Professor Craik has succeeded in making a book more than usually agreeable."—The Times.

CRAIK (Prof.): A MANUAL OF ENGLISH LITERATURE, for the Use of Colleges, Schools and Civil Service Examinations. Selected from the larger work, by Dr. CRAIK. Crown 8vo. Cloth, 7/6. Seventh Edition.

"A Manual of English Literature from so experienced and well-read a scholar as Professor Craik needs no other recommendation than the mention of its existence."— Spectator.

"This augmented effort will be, we doubt not, received with decided approbation by those who are entitled to judge, and studied with much profit by those who want to learn..... If our young readers will give healthy perusal to Dr. Craik's work, they will greatly benefit by the wide and sound views he has placed before them."—

CRUTTWELL (Charles Thomas, M.A.): A
HANDBOOK OF SPECIMENS OF LATIN AUTHORS (ProseWriters and Poets) from the Earliest Period to the Latest, chronologically arranged. Crown 8vo. (In Preparation).

CRUTTWELL (Charles Thomas, M.A., Fellow of Merton College, Oxford; Head Master of Bradfield College):

A HISTORY OF ROMAN LITERATURE, from the Earliest Period to the Times of the Antonines. With Chronological Tables and Test-Questions, for the Use of Students preparing for Examinations. Crown 8vo., Cloth, 8/6. Second Edition.

"Mr. CRUTTWELL has done a real service to all Students of the Latin Language and Literature. . . . Full of good scholarship and good criticism."—Athenaum.

"A most serviceable—indeed, indispensable—guide for the Student. . . . The 'general reader' will be both charmed and instructed."—Saturday Review.

"The Author undertakes to make Latin Literature interesting, and he has succeeded. There is not a dull page in the volume."—Academy.

"The great merit of the work is its fulness and accuracy."—Guardian.

"This elaborate and very careful work . . . in every respect of high merit. Nothing at all equal to it has hitherto been published in England."—British Quarterly Review.

CURRIE (Joseph, formerly Head Classical Master

of Glasgow Academy):
HORATII OPERA. Text from ORELLIUS. English Notes, original, and selected from the best Commentators. Illustrations from the antique. Complete in One Volume, fcap. 8vo., cloth, 5/-

Or, in Two Parts:

Part I. CARMINA 3/-

Part II. SATIRES and EPISTLES .. 3/"The notes are excellent and exhaustive."—Quarterly Journal of Education.

CURRIE (Joseph): EXTRACTS FROM CÆSAR'S COMMENTARIES; containing his description of Gaul, Britain and Germany. With Notes, Vocabulary, &c. Adapted for Young Scholars. 18mo. Cloth, 1/6. Fourth Edition.

D'ORSEY (Rev. Alex. J. D., B.D., of Corpus Christi Coll., Cambridge, Lecturer at King's Coll., London):

SPELLING BY DICTATION: Progressive Exercises in English Orthography, for Schools and Civil Service Examinations. 18mo. Cloth, 1/- Fifteenth Thousand.

FLEMING (William, D.D., late Professor of Moral Philosophy in the University of Glasgow):

THE VOCABULARY OF PHILOSOPHY: MENTAL, MORAL, AND METAPHYSICAL. With Quotations and References for the Use of Students. Revised and Edited by Henry Calderwood, LL.D., Professor of Moral Philosophy in the University of Edinburgh. Crown 8vo. Cloth bevelled, 10/6. Third Edition, enlarged.

"An admirable book. . . . In its present shape will be welcome, not only to Students, but to many who have long since passed out of the class of Students, popularly so calle l."—Scotsman.

"The additions by the Editor bear in their clear, concise, vigorous expression the stamp of his powerful intellect, and thorough command of our language. More than ever, the work is now likely to have a prolonged and useful existence, and to facilitate the researches of those entering upon philosophic Studies."—Weekly Review.

[&]quot;A valuable addition to a Student's Library."-Tablet.

McBURNEY (Isaiah, LL.D.): EXTRACTS
FROM OVID'S METAMORPHOSES. With Notes, Vocabulary, &c.
Adapted for Young Scholars. 18mo. Cloth, 1/6. Third Edition.

COBBIN'S MANGNALL:

MANGNALL'S HISTORICAL AND MISCEL-

LANEOUS QUESTIONS, for the Use of Young People. By RICHMAL MANGNALL. Greatly enlarged and corrected, and continued to the present time. By Ingram Cobbin, M.A. 12mo. Cloth 4/- Forty-eighth Thousand. New Illustrated Edition.

MENTAL SCIENCE: SAMUEL TAYLOR COLERIDGE'S CELEBRATED ESSAY ON METHOD; Archbishop Whately's Treatises on Logic and Rhetoric. Crown 8vo. Cloth, 5/- Tenth Edition.

WORKS BY WILLIAM RAMSAY, M.A.,

Trinity College, Cambridge, late Professor of Humanity in the University of Glasgow.

A MANUAL OF ROMAN ANTIQUITIES.

For the use of Advanced Students. With Map, 130 Engravings, and very copious Index. Revised and enlarged, with an additional Chapter on Roman Agriculture. Crown 8vo. Cloth, 8/6. Tenth Edition.

GENERAL CONTENTS.

I .- The Typography of Rome.

II.—The Origin of the Roman People; their Political and Social Organization; Religion; Kalendar; and Private Life.

III.—General Principles of the Roman Constitution; the Rights of Different Classes; the Roman Law and Administration of Justice.

IV.—The Comitia; Magistrates; the Senate.

V.—Military and Naval Affairs; Revenues; Weights and Measures: Coins, &c.

VI.-Public Lands; Agrarian Laws; Agriculture, &c.

"Comprises all the results of modern improved scholarship within a moderate compass."—Athenaum.

RAMSAY (Prof.): AN ELEMENTARY MANUAL OF ROMAN ANTIQUITIES. Adapted for Junior Classes. With numerous Illustrations. Crown 8vo. Cloth, 4/- Sixth Edition.

RAMSAY (Prof.): A MANUAL OF LATIN
PROSODY. Illustrated by Copious Examples and Critical Remarks
For the use of Advanced Students. Revised and greatly enlarged.
Crown 8vo. Cloth, 5/- Sixth Edition.

"There is no other work on the subject worthy to compete with it."—Atheneus.

RAMSAY (Prof.): AN ELEMENTARY
MANUAL OF LATIN PROSODY. Adapted for Junion (
Crown 8vo. Cloth, 2|-

THE SCHOOL BOARD READERS:

A New Series of Standard Reading Books.

Edited by a former H.M. INSPECTOR of SCHOOLS.

RECOMMENDED BY THE LONDON SCHOOL BOARD.

And adopted by many School Boards throughout the Country.

ELEMENTARY READING BOOK, PART I.—Containing Lessons in all the Short Vowel Sounds. Demy 18mo., 16 pages.	s.	d.
In stiff wrapper	0	I
ELEMENTARY READING BOOK, PART II.—Containing the Long Vowel Sounds and other Monosyllables. Demy 18mo, 48 pages. In stiff wrapper	0	2
STANDARD I.—Containing Reading, Dictation, and Arithmetic. Demy 18mo, 96 pages. Neat cloth	0	4
STANDARD II.—Containing Reading, Dictation and Arithmetic. Demy 18mo, 128 pages. Neat cloth	o	6
STANDARD III.—Containing Reading, Dictation and Arithmetic. Fcap. 8vo, 160 pages. Neat cloth	0	9
STANDARD IV.—Containing Reading, Dictation and Arithmetic. Fcap. 8vo, 192 pages. Neat cloth	I	0
STANDARD V.—Containing Reading, Dictation and Arithmetic, with an Explanation of the Metric System and numerous Examples. Crown 8vo, 256 pages. Neat cloth	I	6
STANDARD VI.—Containing Selections from the best English Authors, chronologically arranged (Chaucer to Ten- nyson), Hints on Composition, and Lessons on Scien- tific Subjects. Crown 8vo, 320 pages. Neat cloth.	2	0
KEY TO THE QUESTIONS IN ARITHMETIC, in two parts, each	_	6
•		-
"The general conception is sound, and the execution praiseworthy. The sel	ectio	ons

[&]quot;The general conception is sound, and the execution praiseworthy. The selections seem, on the whole, happily and judiciously made..... in the sixth and last volume we have an excellent chronological selection from our English classics........... By the time the scholar has mastered the Series, he ought to have a fairly suggestive knowledge of English literature. The treatise on composition is brief, but satisfactory; and the books generally are very much what we should desire."—Times.

[&]quot;The Series is decidedly one of the best that have yet appeared."—Athenaum.

[&]quot;There are no better reading-books published. The advanced books are gems. The Series reflects great credit on both editor and publisher."—Educational Reporter.

[&]quot;The Series has been very carefully and judiciously prepared."-Examiner

[&]quot;In every way excellent.....The young learner is led gradually and soundly up to perfect mastery of any book in English.....Admirably arranged."—Scotsman.

[&]quot;Remarkably fresh; most of the old stereotyped forms have been abandoned..... The Fifth and Sixth books are capital productions, and form a valuable epitome of English literature."—Leeds Mercury.

[&]quot;The choice of matter is excellent, and so are the method and style. We begin with wholesome stories, poems, and lessons on natural history, brightened with woodcuts; and we go on to matters of general information and useful knowledge in a very attractive shape, till we arrive at a point which ought to turn the pupil out into the world a good reader, a lover of good reading, and an intelligent member of society."—School Board Chronicle.

^{**} Each book of this Series contains within itself all that is necessary to fulfil the requirements of the Revised Code, viz.: Reading, Spelling and Dictation Lessons, together with Exercises in Arithmetic, for the whole year. The paper, type and binding are all that can be desired.

THE SCHOOL BOARD MANUALS:

(ON THE SPECIFIC SUBJECTS OF THE REVISED CODE).

By a former H.M. INSPECTOR OF SCHOOLS.

Editor of the "School Board Readers."

RECOMMENDED BY THE LONDON SCHOOL BOARD, AND USED IN MANY SCHOOLS THROUGHOUT THE COUNTRY.

Price 6d. each in stiff wrapper; cloth neat. 7d.

- I. ALGEBRA.—In this book, which is adapted to Standards IV., V. and VI., everything is explained (in accordance with the Pestalozzian system) upon first principles, and the examples are, as far as possible, taken from concrete numbers. Abundance of examples are given, graduated by easy stages.
- II. ENGLISH HISTORY.—This book is exactly suited to the requirements of the Code for Standards IV., V. and VI. the chief events of importance being given in detail, and the general landmarks of history in brief. Copious Tables are added.
- III. GEOGRAPHY.—Contains all that is necessary for passing in Standards IV., V. and VI.
- IV. PHYSICAL GEOGRAPHY.—Contents: Figure of the Earth —Mountain Systems—Ocean Currents—Atmospheric Phenomena—Trade Winds—Distribution of Plants, Animals, and Races of Men, &c.
- V. ANIMAL PHYSIOLOGY.—Contents: Classification of Animals—the Human Skeleton—Bones, Muscles, Skin, Hair, and Nails—Digestion, Circulation, Respiration, Secretion, and Nutrition—the Nervous System—the Senses. Illustrated by good Engravings.
- VI. BIBLE HISTORY.—Contents: Names, Divisions, and History of the Bible—Analysis of the Old and New Testaments—Geography of Palestine—Tables of Measures, &c.
  - "." It is hoped that this book will prove serviceable in the study of the Scriptures. All controversial points have been confully avoided.

"These simple and well-graduated Manuals, adapted to the requirements of the New Code, are the most elementary of elementary works, and extremely cheap..... They are more useful, as practical guide-books, than most of the more expensive works."—Standard.

"The Series will prove a very reliable and substantial aid to the teacher.

The whole of the Manuals bear plain evidence of having been prepared by those thoroughly conversant practically with the work of teaching, and of having been results. In the Bible History Manual all controversial points have been and, as a ground-work and help to the study of the Scriptures, it is to be warmly commended."—Western Daily Mercury.

. Specimen copies supplied to Teachers at Half the Published Price Postage. A Complete Set of READERS and MANUALS on receipt of PARIA.

SENIOR (Nassau William, M.A., late Professor of Political Economy in the University of Oxford):

A TREATISE ON POLITICAL ECONOMY; the Science which treats of the Nature, the Production, and the Distribution of Wealth. Crown 8vo. Cloth, 4/- Sixth Edition. (Encyclopadia Metropolitana)

- THOMSON (James): THE SEASONS. With an Introduction and Notes by ROBERT BELL, Editor of the "Annotated Series of British Poets." Foolscap 8vo. Cloth, 1/6. Third Edition.

  "An admirable introduction to the study of our English classics."
- WHATELY (Archbishop): A TREATISE ON LOGIC. With Synopsis and Index. Crown 8vo. Cloth, 3/- The Original Edition. (Encyclopædia Metropolitana).
- WHATELY (Archbishop): A TREATISE ON RHETORIC. With Synopsis and Index. Crown 8vo. Cloth, 3/6. The Original Edition. (Encyclopædia Metropolitana):
- WYLDE (James): A MANUAL OF MATHE-MATICS, Pure and Applied. Including Arithmetic, Algebra, Geometry, Trigonometry (Plane and Spherical), Logarithms, Mensuration, &c. Super-royal 8vo. Cloth, 10/6.

[&]quot;." Specimen Copies of all the Educational Works published by Messrs. Charles Griffin and Company may be seen at the Libraries of the College of Preceptors, South Kensington Museum, and Crystal Palace; also at the depots of the chief Educational Societies.

Works in General Literature.

BELL (Robert, Editor of the "Annotated Series of British Poets."):

GOLDEN LEAVES FROM THE WORKS OF THE POETS AND PAINTERS. Illustrated by Sixty-four superb Engravings on Steel, after Paintings by David Roberts, Stanfield, Leslie, Stothard, Haydon, Cattermole, Nasmyth, Sir Thomas Lawrence, and many others, and engraved in the first style of Art by Finden, Greatbach, Lightfoot, &c. 4to. Cloth gilt, 21/-; unique walnut binding, 30/-; morocco antique, 35/- Second Edition.

"Golden Leaves' is by far the most important book of the season. The illustrations are really works of art, and the volume does credit to the arts of England."— Saturday Review.

"The Poems are selected with taste and judgment."-Times.

"The engravings are from drawings by Stothard, Newton, Danby, Leslie, and Turner, and it is needless to say how charming are many of the above here given."—
Athenoum.

CHRISTISON (John): A COMPLETE SYSTEM OF INTEREST TABLES at 3, 4, 4† and 5 per Cent.; Tables of Exchange or Commission, Profit and Loss, Discount, Clothiers', Malt, Spirit and various other useful Tables. To which is prefixed the Mercantile Ready Reckoner, containing Reckoning Tables from one thirty-second part of a penny to one pound. Greatly enlarged. 12mo. Bound in leather, 4/6. New Edition.

THE WORKS OF WILLIAM COBBETT.

THE ONLY AUTHORIZED EDITIONS.

COBBETT (William): ADVICE TO YOUNG

MEN and (incidentally) to Young Women, in the Middle and Higher Ranks of Life. In a series of Letters addressed to a Youth, a Bachelor, a Lover, a Husband, a Father, a Citizen, and a Subject. Fcap. 8vo. Cloth, 2/6. New Edition. With admirable Portrait on Steel.

"Cobbett's great qualities were immense vigour, resource, energy, and courage, joined to a force of understanding, a degree of logical power, and above all a force of expression, which have rarely been equalled...... He was the most English of Englishmen."—Saturday Review.

"With all its faults, Cobbett's style is a continual refreshment to the lover of 'English undefiled."—Pall Mall Gazette.

COBBETT (William): COTTAGE ECONOMY.

Containing information relative to the Brewing of Beer, Making of Bread, Keeping of Cows, Pigs, Bees, Poultry, &c.; and relative to other matters deemed useful in conducting the affairs of a Poor Man's Family. New Edition, Revised by the Author's Son. Fcap. 8vo. Cloth, 25 Eighteenth Edition.

WILLIAM COBBETT'S WORKS-(continued).

COBBETT (Wm.): EDUCATIONAL WORKS. (See page 19).

COBBETT (Wm): A LEGACY to LABOURERS;

An Argument showing the Right of the Poor to Relief from the Land. With a Preface by the Author's Son, John M. Cobbett, late M.P. for Oldham. Fcap. 8vo. Cloth, 1/6. New Edition.

COBBETT (Wm.): A LEGACY to PARSONS;

Or, Have the Clergy of the Established Church an Equitable Right to Tithes and Church Property? Fcap. 8vo. Cloth, 1/6. New Edition.

"The most powerful work of the greatest master of political controversy this country has ever produced."—Pall Mail Gazette.

COBBETT (Miss Anne): THE ENGLISH HOUSEKEEPER; Or, Manual of Domestic Management. Containing Advice on the Conduct of Household Affairs, and Practical Instructions, intended for the Use of Young Ladies who undertake the superintendence of their own Housekeeping. Fcap. 8vo. Cloth, 3/6.

COOK'S VOYAGES. VOYAGES ROUND

THE WORLD, by Captain Cook. Illustrated with Maps and numerous Engravings. Two vols. Super-royal 8vo. Cloth, 30/-

DALGAIRNS (Mrs.): THE PRACTICE OF

COOKERY, adapted to the business of Every-day Life. By Mrs. DALGAIRNS. The best book for Scotch dishes. About Fifty new Recipes have been added to the present Edition, but only such as the Author has had adequate means of ascertaining to be valuable. Fcap. 8vo. Cloth, 3/6. Sixteenth Edition.

"This is by far the most complete and truly practical work which has yet appeared on the subject. It will be found an infallible 'Cook's Companion,' and a treasure of great price to the mistress of a family."—Edinburgh Literary Journal.

[&]quot;The book cannot be too much studied just now."-Nonconformist.

[&]quot;Cobbett was, perhaps, the ablest Political writer England ever produced, and his influence as a Liberal thinker is felt to this day...........It is a real treat to read his atrong, racy language."—Public Opinion.

[&]quot;We consider we have reason strongly to recommend Mrs. Dalgairns' as an economical, useful, and practical system of cookery, adapted to the wants of all families, from the tradesman to the country gentleman."—Spectator.

D'AUBIGNÉ (Dr. Merle): HISTORY OF THE

REFORMATION. With the Author's latest additions and a new Preface. Many Woodcuts, and Twelve Engravings on Steel, illustrative of the Life of MARTIN LUTHER, after LABOUCHÈRE. In one large volume, demy 4to. Elegantly bound in cloth, 21/-

"In this edition the principal actors and scenes in the great drama of the Sixteenth Century are brought vividly before the eye of the reader, by the skill of the artist and engraver."

DONALDSON (Joseph, Sergeant in the 94th Scots

RECOLLECTIONS OF THE EVENTFUL LIFE OF A SOLDIER IN THE PENINSULA. Fcap. 8vo. Cloth, 3/6; gilt sides and edges, 4/- New Edition.

EARTH DELINEATED WITH PEN AND

PENCIL (The): an Illustrated Record of Voyages, Travels, and Adventures all round the World. Illustrated with more than Two Hundred Engravings in the first style of Art, by the most eminent Artists, including several from the master pencil of Gustave Doré. Demy 4to, 750 pages. Very handsomely bound, 21/-

MRS. ELLIS'S CELEBRATED WORKS

On the Influence and Character of Women.

THE ENGLISHWOMAN'S LIBRARY:

A Series of Moral and Descriptive Works. By Mrs. ELLIS. Small 8vo., cloth, each volume, 2/6; with gilt backs and edges, 3/-

- I.—THE WOMEN OF ENGLAND: Their Social Duties and Domestic Habits. Thirty-ninth Thousand.
- THE DAUGHTERS OF ENGLAND: Their Position in Society, Character, and Responsibilities. Twentieth Thousand.
- THE WIVES OF ENGLAND: Their Relative Duties, Domestic Influence, and Social Obligations. Eighteenth Thousand.
- 4.—THE MOTHERS OF ENGLAND: Their Influence and Responsibilities. Twentieth Thousand.
- FAMILY SECRETS; Or, Hints to make Home Happy. Three vols. Twenty-third Thousand.
- SUMMER AND WINTER IN THE PYRENEES. Tenth Thousand.
- 7.—TEMPER AND TEMPERAMENT; Or, Varieties of Character. Two vols. Tenth Thousand.
- 8.—PREVENTION BETTER THAN CURE; Or, The Moral Wants of the World we live in. Twelfth Thousand.
- HEARTS AND HOMES; Or, Social Distinctions. Three vols. Tenth Thousand.

THE EMERALD SERIES OF STANDARD AUTHORS.

- Illustrated by Engravings on Steel, after Stothard, Leslie, David Ro-BERTS, STANFIELD, Sir THOMAS LAWRENCE, CATTERMOLE, &c. Fcap. 8vo. Cloth gilt.
- •a• Particular attention is requested to this very beautiful series. The delicacy of the engravings, the excellence of the typography, and the quaint antique head and tailpieces, render them the most beautiful volumes ever issued from the press of this country and now, unquestionably, the cheapest of their class.
- BURNS' (Robert) SONGS AND BALLADS.
  With an Introduction on the Character and Genius of Burns. By
  THOMAS CARLYLE. Carefully printed in antique type, and illustrated
  with Portrait and beautiful Engravings on Steel. Cloth, gilt edges, 3/malachite, 10/6. Second Thousand.
- BYRON (Lord): CHILDE HAROLD'S PIL-GRIMAGE. With Memoir by Professor Spalding. Illustrated with Portrait and Engravings on Steel by Greatbach, Miller, Lightfoot, &c., from Paintings by Cattermole, Sir T. Lawrence, H. Howard, and Stothard. Beautifully printed on toned paper. Cloth, gilt edges, 3/-; malachite, 10/6. Third Thousand.
- CAMPBELL (Thomas): THE PLEASURES
  OF HOPE. With Introductory Memoir by the Rev. CHARLES ROGERS,
  LL.D., and several Poems never before published. Illustrated with
  Portrait and Steel Engravings. Cloth, gilt edges, 3/-; malachite, 10/6.
  Second Thousand.
- CHATTERTON'S (Thos.) POETICAL WORKS.
  With an Original Memoir by Frederick Martin, and Portrait. Beautifully illustrated on Steel, and elegantly printed. Cloth, gilt edges, 3/-; malachite, 10/6. Fourth Thousand.
- GOLDSMITH'S (Oliver) POETICAL WORKS. With Memoir by Professor SPALDING. Exquisitely illustrated with Steel Engravings. Printed on superior toned paper. Cloth, gilt edges, 3/-; malachite, 10/6. New Edition. Seventh Thousand.
- GRAY'S (Thomas) POETICAL WORKS. With Life by the Rev. John Mittord, and Essay by the Earl of Carlisle. With Portrait and numerous Engravings on Steel and Wood. Elegantly printed on toned paper. Cloth, gilt edges, 5/-; malachite, 12/6. Eton Edition, with the Latin Poems. Fifth Thousand.
- HERBERT'S (George) POETICAL WORKS.
  With Memoir by J. Nichol, B.A., Oxon., Prof. of English Literature in
  the University of Glasgow. Edited by CHARLES COWDEN CLARKE.
  Antique headings to each page. Cloth, gilt edges, 3/- malachite, 10/6.
  Second Thousand.

THE EMERALD SERIES-(continued).

KEBLE (Rev. John): THE CHRISTIAN YEAR. With Memoir by W. TEMPLE, Portrait, and Eight beautiful Engravings on Steel. Cloth, gilt edges, 5/-; morocco elegant, 10/6; malachite, 12/6.

POE'S (Edgar Allan) COMPLETE POETICAL WORKS. Edited, with Memoir, by James Hannay. Full-page Illustrations after Wehnert, Weir, &c. Toned paper. Cloth, gilt edges, 3/-; malachite, 10/6. Thirteenth Thousand.

Other Volumes in preparation.

FINDEN'S FINE ART WORKS.

- BEAUTIES OF MOORE; being a Series of
  Portraits of his principal Female Characters, from Paintings by eminent
  Artists, engraved in the highest style of Art by EDWARD FINDEN,
  with a Memoir of the Poet, and descriptive letter-press. Folio. Cloth
  gilt, and gilt edges, 42/-
- DRAWING-ROOM TABLE BOOK (The); a Series of 31 highly-finished Steel Engravings, with descriptive Tales by Mrs. S. C. Hall, Mary Howitt, and others. Folio. Cloth gilt, and gilt edges, 21/-
- GALLERY OF MODERN ART (The); a Series of 31 highly-finished Steel Engravings, with descriptive Tales by Mrs. S. C. HALL, MARY HOWITT, and others. Folio. Cloth gilt, and gilt edges, 21/-
- FISHER'S READY RECKONER. The best in the world. 18mo. Bound, 1/6. New Edition.
- GILMER'S INTEREST TABLES: Tables for Calculation of Interest, on any sum, for any number of days, at \(\frac{1}{4}\), I, I\(\frac{1}{4}\), 2, 2\(\frac{1}{4}\), 3, 3\(\frac{1}{4}\), 4, 4\(\frac{1}{4}\), 5 and 6 per Cent. By ROBERT GILMER. Corrected and enlarged. 12mo. Roan lettered, 5/- Sixth Edition.
- GOLDSMITH'S (Oliver) COMPLETE POET-ICAL WORKS. With a Memoir by WILLIAM SPALDING, A.M., Professor of Logic and Rhetoric in the University of St. Andrew's. Portrait and numerous Illustrations on Steel and Wood. Fcap. 4to. Most elaborately gilt, cloth, 5|-

GRAEME (Elliott): BEETHOVEN: a Memoir.

With Portrait, Essay (Quasi Fantasia) "on the Hundredth Anniversary of his Birth," and Remarks on the Pianoiorte Sonatas, with hints to Students. By Dr. FERDINAND HILLER, of Cologne. Crown 8vo. Cloth gilt, elegant, 5/- Second Edition, slightly enlarged.

- "This elegant and interesting Memoir......The newest, prettiest, and most readable sketch of the immortal Master of Music."—Musical Standard.
  - " A gracious and pleasant Memorial of the Centenary."-Spectator.
- "This delightful little book-concise, sympathetic, judicious."-Manchester Examiner.
- "We can, without reservation, recommend it as the most trustworthy and the pleasantest Memoir of Beethoven published in England."—Observer.
- "A most readable volume, which ought to find a place in the library of every admirer of the great Tone-Poet."—Edinburgh Daily Review.

GRAEME (Elliott): A NOVEL WITH TWO HEROES. In 2 vols., post 8vo. Cloth, 21/- Second Edition.

- " A decided literary success."-Athenæum.
- "Clever and amusing.....above the average even of good novels.....free from sensationalism, but full of interest......touches the deeper chords of life......delineation of character remarkably good."—Speciator.
  - "Superior in all respects to the common run of novels."-Daily News.
- "A story of deep interest......The dramatic scenes are powerful almost to painfulness in their intensity."—Scotsman.

HOGARTH: The Works of William Hogarth, in

a Series of One Hundred and Fifty Steel Engravings by the First Artists, with Descriptive Letterpress by the Rev. John Trusler, and Introductory Essay on the Genius of Hogarth, by James Hannay. Folio. Cloth, gilt edges, 52/6.

"The Philosopher who ever preached the sturdy English virtues which have made us what we are."

KNIGHT (Charles): PICTORIAL GALLERY (The) OF THE USEFUL AND FINE ARTS. Illustrated by numerous beautiful Steel Engravings, and nearly Four Thousand Woodcuts. Two vols., folio. Cloth gilt, and gilt edges, 42/-

KNIGHT (Charles): PICTORIAL MUSEUM (The) OF ANIMATED NATURE. Illustrated with Four Thousand Woodcuts. Two vols., folio. Cloth gilt, and gilt edges, 35/-

MACKEY'S FREEMASONRY:

A LEXICON OF FREEMASONRY. Containing a Definition of its Communicable Terms, Notices of its History, Traditions, and Antiquities, and an Account of all the Rites and Mysteries of the Ancient World. By Albert G. Mackey, M.D., Secretary-General of the Supreme Council of the U.S., &c. Handsomely bound in cloth, 5/-Sixth Edition.

"Of Mackey's Lexicon it would be impossible to speak in too high terms; suffice it to say, that in our opinion, it ought to be in the hands of every Mason who would thoroughly understand and master our noble Science.........No Masonic Lodge of Library should be without a copy of this most useful work."—Masonic News.

HENRY MAYHEW'S CELEBRATED WORK ON THE STREET-FOLK OF LONDON.

LONDON LABOUR AND THE LONDON

POOR: A Cyclopædia of the Condition and Earnings of those that will work and those that cannot work. By Henry Maynew. With many full-page Illustrations from Photographs. In three vols. Demy 8vo. Cloth, 4/6 each.

"Every page of the work is full of valuable information, laid down in so interesting a manner that the reader can never tire."—Illustrated News.

"Mr. Henry Mayhew's famous record of the habits, earnings, and sufferings of the London poor."—Lloyd's Weekly London Newspaper.

"This remarkable book, in which Mr. Maybew gave the better classes their first real insight into the habits, modes of livelihood, and current of thought of the London poor."—The Patriot.

The Extra Volume.

LONDON LABOUR AND THE LONDON

POOR: Those that will not work. Comprising the Non-workers, by Henry Maynew; Prostitutes, by Bracebridge Henryng; Thieves, by John Binny; Beggars, by Andrew Halliday. With an Introductory Essay on the Agencies at Present in Operation in the Metropolis for the Suppression of Crime and Vice, by the Rev. William Tuckniss, B.A., Chaplain to the Society for the Rescue of Young Women and Children. With Illustrations of Scenes and Localities. In one large vol. Royal 8vo. Cloth 10/6.

"The work is full of interesting matter for the casual reader, while the philanthropist and the philosopher will find details of the greatest import."—City Press.

Companion Volume to the above.

THE CRIMINAL PRISONS OF LONDON, and Scenes of Prison Life. By HENRY MAYHEW and JOHN BINNY. Illustrated by nearly two hundred Engravings on Wood, principally from Photographs. In one large vol. Imperial 8vo. Cloth, 10/6.

CONTENTS:—General View of London, its Population, Size and Contrasts—Professional London—Criminal London—Pentonville Prison—The Hulks at Woolwich—Millbank Prison—The Middlesex House of Detention—Coldbath Fields—The Middlesex House of Correction, Tothill Fields—The Surrey House of Correction, Wandsworth—Newgate—Horsemonger Lane—Clerkenwell.

"This volume concludes Mr. Henry Mayhew's account of his researches into the crime and poverty of London. The amount of labour of one kind or other, which the whole series of his publications represents, is something almost incalculable."—Literary Budget.

** This celebrated Record of Investigations into the condition of the Poor of the Metropolis, undertaken from philanthropic motives by Mr. Henry Maynew, first gave the wealthier classes of England some idea of the state of Heathenism, Degradation, and Misery, in which multitudes of their poorer brethren languished. His revelations created, at the time of their appearance, universal horror and excitement—that a nation, professedly Christian, should have in its midst a vast population, so sunk in ignorance, vice, and very hatred of Religion, was deemed incredible, until further examination established the truth of the statements advanced. The result is well known. The London of Mr. Maynew will, happily, soon exist only in his pages. To those who would appreciate the efforts already made among the ranks which recruit our "dangerous" classes, and who would learn what yet remains to be done, the work will afford enlightenment, not unmingled with Supprise.

MILLER (Thomas, Author of "Pleasures of a Country Life," &c.):

THE LANGUAGE OF FLOWERS. With Eight beautifully-coloured Floral Plates. Fcap. 8vo. Cloth, gilt edges, 3/6. Fourteenth Thousand.

"A book
In which thou wilt find many a lovely saying
About the leaves and flowers."—KEATS.

- MILLER (Thomas): THE LANGUAGE OF FLOWERS. Abridged from the larger work by THOMAS MILLER. With Coloured Frontispiece. Limp cloth, 6d. Cheap Edition.
- POE'S (Edgar Allan) COMPLETE POETICAL WORKS. Edited, with Memoir, by James Hannay. Full-page Illustrations after Wehnert, Weir, and others. In paper wrapper, Illustrated, 1/6.
- SHAKSPEARE: THE FAMILY. The Dramatic Works of WILLIAM SHAKSPEARE, edited and expressly adapted for Home and School Use. By Thomas Bowdler, F.R.S. With Twelve beautiful Illustrations on Steel. Crown 8vo. Cloth gilt, 10/6; Morocco antique, 17/6. New Edition.
  - *.* This unique Edition of the great dramatist is admirably suited for home use; while objectionable phrases have been expurgated, no rash liberties have been taken with the text.
- SHAKSPEARE'S DRAMATIC & POETICAL
  WORKS. Revised from the Original Editions, with a Memoir and

WORKS. Revised from the Original Editions, with a Memoir and Essay on his Genius by BARRY CORNWALL. Also Annotations and Introductory Remarks on his Plays, by R. H. HORNE and other eminent writers. With numerous Woodcut Illustrations and Full-page Steel Engravings, by KENNY MEADOWS. Three vols., super-royal 8vo. Cloth gilt, 42/- Testh Edition.

SHAKSPEARE'S WORKS. Edited by T. O. HALLIWELL, F.R.S., F.S.A. With Historical Introductions, Notes Explanatory and Critical, and a series of Portraits on Steel. Three vols., royal 8vo. Cloth gilt, 50/-

THE STANDARD DICTIONARY OF QUOTATIONS.

SOUTHGATE (Henry): MANY THOUGHTS

OF MANY MINDS: being a Treasury of Reference, consisting of Selections from the Writings of the most celebrated Authors, compiled Selections from the Writings of the most celebrated Authors, compiled and analytically arranged by HENRY SOUTHGATE. Toned paper, square 8vo. Cloth gilt, elegant, 12/6; Library Edition, half Roxburgh, 14/-; morocco antique, 21/- Twenty-eighth Edition.

"The produce of years of research."—Examiner.
"Destined to take a high place among books of this class."—Notes and Queries.
"A treasure to every reader who may be fortunate enough to possess it."—English Tournal of Education.

Journal of Education.

"The accumulation of treasures truly wonderful."—Morning Herald.

"This is a wondrous book."—Daily News.

"Worth its weight in gold to literary men."—Builder.

"More valuable to the preacher than many more technical aids."—Clerical

Journal.

"Likely to be very useful to lawyers.......An apt Quotation always tells, hence Mr. Southgate's volume is entitled to a place in every lawyer's library."—Law Times,

SOUTHGATE (Henry): MANY THOUGHTS

OF MANY MINDS. Second Series. Square 8vo, toned paper. Cloth gilt, elegant, 12/6; Library Edition, half Roxburgh, 14/-; me-

rocco antique, 21/- Pifth Edition.

"We are not surprised that a Second Series of this work should have been called for. Preachers and Public Speakers will find that it has special uses for them."— Edinburgh Daily Review.

"Fully sustains the deserved reputation of the First Series."—John Bull.
"Its interest is not of to-day only, or of any particular time, but of all days and all seasons."—Scotsman.
"A volume of stately size and handsome exterior."—Spectator.

SHILLING MANUALS. THE

By JOHN TIMBS, F.S.A.,

Author of "The Curiosities of London," &c.

A Series of Hand-Books, containing Facts and Anecdotes interesting to all Readers. Fcap. 8vo. Neat cloth, one shilling each. Edition.

I.—CHARACTERISTICS OF EMINENT MEN. By John Times. Bound in neat cloth, price 1/-

"It is impossible to dip into this booklet without finding something that is new or that will bear repeating."—Sheffield Daily Telegraph.

U.-CURIOSITIES OF ANIMAL AND VEGETABLE LIFE. By JOHN TIMBS. Neat cloth, price 1/-

"Has the charm of freshness, besides containing much curious information."—Sheffield Telegraph.

III.—ODDITIES OF HISTORY AND STRANGE STORIES FOR ALL CLASSES. Selected and compiled by John Times. Neat cloth, price 1/-

"The reader is presented with many curious tit-bits of history, instructive and valuable in themselves.....an interesting companion for spare minutes."—

Edinburgh Daily Review.

IV.—ONE THOUSAND DOMESTIC HINTS on the Choice of Provisions, Cookery and Housekeeping; New Inventions and Improvements, and various branches of Household Management. Written and compiled by John Timbs. Neat cloth, price 1/"No money is better spent than what is laid out for domestic satisfaction."—Dr. Takes.

7ohnson.

TIMBS'S MANUALS-(continued).

- V.—POPULAR SCIENCE. Recent Researches on the Sun, Moon, Stars, and Meteors; The Earth; Phenomena of Life, Sight and Sound; Inventions and Discoveries. Familiarly Illustrated. Written and compiled by John Timbs. Neat cloth, price 1/
  - and compiled by John Timbs. Neat cloth, price 1/"A very useful little manual."—Sheffield Daily Telegraph.
    "Will be found abundant in much out of the way information on almost every conceivable topic, where the popular mind is for the most part in error."—Evening Standard.
- VI.—THOUGHTS FOR TIMES AND SEASONS. Selected and compiled by John Timbs. Neat cloth, price 1/-
  - "Contains a very great amount and variety of out-of-the-way extracts from modern and old writings."—Mechanic's Magazine.
  - "In a neat and concise form, are brought together striking and beautiful passages from the works of the most eminent divines and moralists, and political and scientific writers of acknowledged ability."—Ediaburgh Daily Review

Opinions of the Press on the Series.

- "It is difficult to determine which of these volumes is the most attractive. Will be found equally enjoyable on a railway journey, or by the fireside."—Mining Journal.
- "These additions to the Library, produced by Mr. Timbs' industry and ability, are useful, and in his pages many a hint and suggestion, and many a fact of importance, is stored up that would otherwise have been lost to the public."—Builder.
- "Capital little books of about a hundred pages each, wherein the indefatigable Author is seen at his best."—Mechanics' Magazine.
  - "Extremely interesting volumes."-Evening Standard.
- "Amusing, instructive, and interesting......As food for thought and pleasant reading, we can heartily recommend the "Shilling Manuals." —Birmingham Daily Gazette.

TIMBS (John, F.S.A.): PLEASANT HALF-HOURS FOR THE FAMILY CIRCLE. Containing Popular Science, Thoughts for Times and Seasons, Oddities of History, Characteristics of Great Men, and Curiosities of Animal and Vegetable Life. Fcap. 8vo. Cloth gilt, and gilt edges, 5/- Second Edition.

"Contains a wealth of useful reading of the greatest possible variety."—Plymouth Mercury.

VOICES OF THE YEAR (The); Or, the Poet's Kalendar. Containing the choicest Pastorals in our Language. Profusely Illustrated by the best Artists. In bevelled boards, elaborately ornamented and gilt, 12/6.

WANDERINGS IN EVERY CLIME; Or, Voyages, Travels, and Adventures All Round the World. Edited by W. F. Ainsworth, F.R.G.S., F.S.A., &c., and embellished with upwards of Two Hundred Illustrations by the first Artists, including several from the master pencil of Gustave Dork. Demy 4to, 800 pages. Cloth and gold, bevelled boards, 21/-

FIRST SERIES.—TWENTY-EIGHTH EDITION. SECOND SERIES .- FIFTH EDITION.

MANY THOUGHTS OF MANY MINDS:

A Treasury of Reference, consisting of Selections from the Writings of the most Celebrated Authors. FIRST & SECOND SERIES. Compiled & Analytically Arrange

HENRY SOUTHGATE By

In Square 8co., elegantly printed on toned paper.

Presentation Edition, Cloth and Gold 12s. 6d. each volume. Library Edition, Half Bound, Roxburgho 14s. Morocco Antique Do..

Each Series is complete in itself, and sold separately.

"MARY THOUGHTS," &c., are evidently the pro-dace of years of research. We look up any subject under the sun, and are pretty sure to find something that has been said—g nerally seel said—upon it." Examiner.

Many beautiful examples of thought and style are to be found among the selections,"—Lader.
"There can be little doubt that it is destined to

take a high place among books of this class."- Notes and Queries.

"A tremure to every reader who may be fortunate enough to possess it.

Its perusal is like inhaling essences we have the cream only of the great authors quoted. Here are seeds or gems."—English Journal of Education. liere all

"Mr Southsate's reading will be found to extend over nearly the whole known field of literature, ancient and modern."—Gentleman's Magazine.

"Here is matter suited to all tastes, and illustrative of all opinions; morals, p. lities, philosophy, a d solid information. We have no hesitation in pronouncing it one of the most important books of the season, Credit is due to the publishers for the elegance with which the work is get up, and for the extreme beauty and correctness of the typography."—Morning Chronicle.

"Of the numerous volumes of the kind, we do not remember having met with one in which the se ection

was more judicious, or the accumulation of treasures so truly wonderful,"—*Horning Herald*,
"Mr. Southgate appears to have ransacked every nook and corner for gens of thought."—*Allen's Indian*

"The selection of the extracts has been made with

"The selection of the extracts has been made with taste, judgment, and critical nicety."—Morning Pow. "This is a wondrous book, and contains a great many genus of thought."—Pauly News.
"As a work of reference, it will be an acquisition to any man's library."—Publisher's c'ircular.
"This volume contains more genus of thought, refined sentiments, noble axioms, and extractable sentences, than have ever before been brought together in our language."—The Field.

"Will be found to be worth its weight in gold by literary men."—The Builder.
"All that the poet has described of the beautiful in nature and art; all the wit that has flashed from pregnant minds; all the axioms of experience, the collected wisdom of philosopher and sage, ar garnered

into one heap of useful and well-arranged instruction and same ment."—The Erc.

"The mind of almost all nations and ages of the world is recorded here."—John Bull.
"This is not a law-book; but, departing from or

usual practice, we notice it to cause it is likely to every useful to lawyers."—Law Times.
"The collection will prove a mine, rich and ised hau-tible, to those in search of a quotation."—At

"There is not, as we have reason to know, a single "There is not, as we have reason to know, a single "Onen where we may trashy sentence in this volume. Open where we may every page is laden with the wealth of probunder thought, and all aglow with the loftiest imperations genius. To take this book into our hands is like sittin down to a grand conversazione with the greate-thinkers of all ages."—Star.

"The work of Mr. Southgave far out trips all others of its kind. To the clergyman, the outler the artist and the essayist, 'Many Thoughts of Many Minds cannot fail to render almost incalculable service.

Edinburgh Mercury
"We have no besitation whatever in describing Mr Sou hgate's as the very best took of the class. Then is p sitively nothing of the kind in the language that will bear a moment's comparison with it."-Munchester Weekly Advertior.

There is no mood in which we can take it up without deriving from it instruction, consolation, and amusement. We heartly thank Mr. Southgate for a book which we shall regard as one of our best friend

book which we shall regard as one of our best friend and companions."—(umbridge fluenciet.
"This work possesses the merit of leing a magnificate fift-book, appropriate to all times and seasons; a book calculated to be of use to the scholar, the divine, or the public man."—Freematon's Magniss. "It is not so much a book as a library of questions."—Patriot.

"The quo ations abound in that thought which is the mainspring of mental exercise."—Liverps: Novarie.
"For purposes of apposite quotation, it cannot be surprised." Bristol Times.
"It is increasible to achieve.

"It is impossible to pick out a single passage in the work which does not upon the face of it, in 'I' its selection by its intrinsic merit." — Dreat threath. "We are not surprised that a Second Series of this

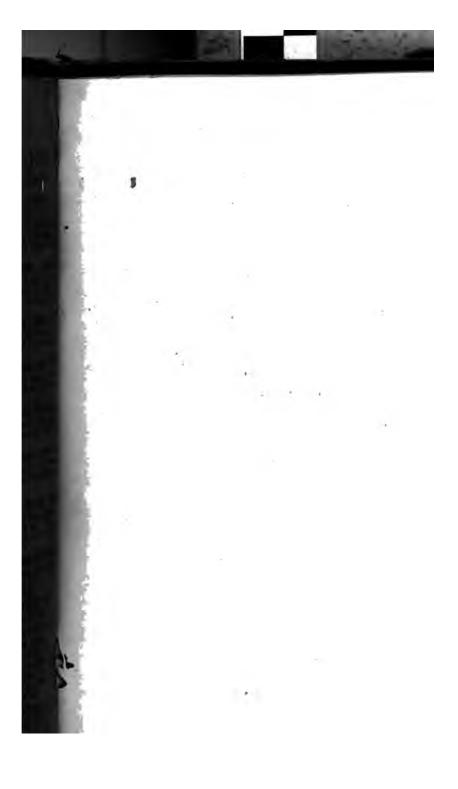
"We are not surprised that a Second Series of this work smould have been called for. Mr. Soutigate has the catholic tastes desirable in a good Biltor. Preachers and public speakers will find that the special uses for them,"—Eliabstryh Drily Revier.

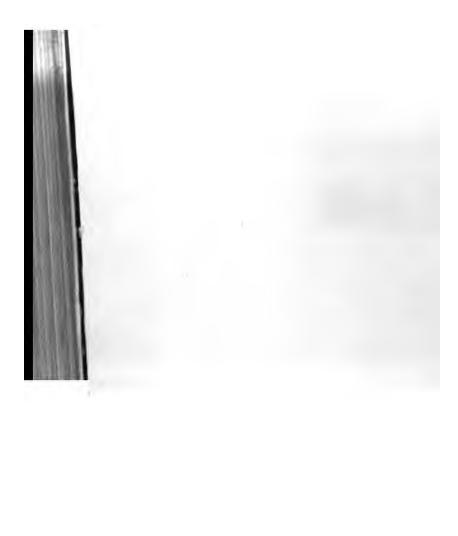
"The EKONNO SKRIES fully sustains the deserved reputation of the First."—John Ball.

.

.

·

.

•